

Інновації в агроінженерії

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ НАУК У ЛОМЖІ (Польща)
ІНТЕГРАЛЬНА БІЗНЕС-ШКОЛА, ІНТЕГРАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ЛАКХНАУ, (Індія)
ВАРШАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ НАУК ПРО ЖИТТЯ (Польща)
БАТУМСЬКИЙ НАВІГАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Грузія)
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНЖЕНЕРНО-ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Інновації в агроінженерії

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

м. Миколаїв, 7-9 квітня 2026 року

Миколаїв
2026

УДК 631.3:001.895(063)

I-66

Видається за рішенням вченої ради інженерно-енергетичного факультету Миколаївського національного аграрного університету (протокол № 9 від 30 квітня 2026 року)

Конференцію зареєстровано в УкрІНТЕІ (посвідчення № 846 від 21 листопада 2025 р.)

Організаційний комітет конференції:

Голова комітету:	В'ячеслав Шебанін – доктор технічних наук, професор, академік НААН, ректор Миколаївського національного аграрного університету.
Заступники голови комітету:	Олексій Садовий - декан інженерно-енергетичного факультету Миколаївського національного аграрного університету, кандидат технічних наук, доцент.
Члени комітету:	Василій Грубань – завідувач кафедри тракторів та сільськогосподарських машин, експлуатації і технічного сервісу Миколаївського національного аграрного університету, кандидат технічних наук, доцент. Олена Горбенко – кандидат технічних наук, доцент кафедри агроінженерії Миколаївського національного аграрного університету. Зоя Шарлович - кандидат педагогічних наук, ад'юнкт, спеціаліст відділу профорієнтації та міжнародної співпраці Міжнародної Академії Прикладних Наук в Ломжі, Польща. Асма Фарук - професор, декан і керівник, Інтегральна бізнес-школа, Інтегральний університет Лакхнау, Індія. Ігор Атаманюк - доктор технічних наук, професор кафедри прикладної математики Інституту інформаційних технологій у Варшавському університеті наук про життя (SGGW), Польща. Андрій Лабарткава - кандидат технічних наук, професор, Батумського навігаційного університету, Грузія.
Відповідальний секретар оргкомітету	Олександр Лимар – кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри тракторів та сільськогосподарських машин, експлуатації і технічного сервісу Миколаївського національного аграрного університету.

Інновації в агроінженерії: матеріали Міжнародної науково-практичної І-66 конференції, м. Миколаїв, 7-9 квітня 2026 р. - Миколаїв : МНАУ, 2026. - 321 с.

У матеріалах збірника Міжнародної науково-практичної конференції «Інновації в агроінженерії» висвітлено актуальні питання розвитку агроінженерії в умовах сучасних технологічних трансформацій. Представлено результати наукових досліджень, присвячених впровадженню інноваційних технічних рішень у сільське господарство, автоматизації та цифровізації аграрних процесів. Особливу увагу приділено проблемам енергоефективності, сталого розвитку аграрного сектору, застосування роботизованих систем, точного землеробства та сучасних інформаційних технологій. У збірнику також розглянуто питання модернізації машинно-тракторного парку, виробничої безпеки та впровадження інновацій у виробничу практику.

Роботи подаються в авторській редакції. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність інформації, яка наведена в роботах, та залишає за собою право не погоджуватися з думками авторів на розглянуті питання.

УДК 631.3:001.895(063)

© Миколаївський національний
аграрний університет, 2026

Перелік закладів освіти, співробітники яких брали участь у конференції

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна.

Вінницький національний аграрний університет м. Вінниця, Україна.

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна.

Державний університет «Житомирська політехніка». м. Житомир, Україна.

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу м. Івано-Франківськ, Україна

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, м. Львів, Україна.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького м. Львів, Україна

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна.

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна.

Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне. Україна.

Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна.

Національний університет кораблебудування ім. адм. Макарова, м. Миколаїв, Україна.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», м. Полтава, Україна.

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна.

Поліський національний університет, м. Житомир, Україна.

Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна.

Український державний університет науки і технологій ННІ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури», м. Дніпро, Україна.

Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, Україна.

Поліський національний університет м. Житомир, Україна.

Житомирський агротехнічний фаховий коледж м. Житомир, Україна.

ЗМІСТ

Тематичний напрям № 1. Технічна експлуатація та обслуговування сільськогосподарської техніки	
Костянтин Борак, Сергій Сидорчук-Шмідт. ДОСЛІДЖЕННЯ КІНЕТИКИ АБРАЗИВНОГО ЗНОШУВАННЯ ПАЛЬЦІВ СТРИЛИ ЕКСКАВАТОРА	10-16
Костянтин Борак, Олександр Умінський. ОСОБЛИВОСТІ УДАРНО-АБРАЗИВНОГО ЗНОШУВАННЯ	17-22
Євгеній Сироїд. ОБГРУНТУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ ПАРАМЕТРІВ ГНУЧКОГО ГРУНТОПОГЛИБЛЮВАЧА В СКЛАДІ ПЛІН-5-35	23-28
Анатолій Тригуба, Мар'ян Коциловський, Роман Олійник. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ МОДЕЛІ ОБГРУНТУВАННЯ КОНСТРУКТИВНО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ОБЛАДНАННЯ АВТОНОМНОГО ЕНЕРГОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТВАРИННИЦЬКИХ ФЕРМ	28-32
Анатолій Тригуба, Орест Фількін, Андрій Татомир. ОБГРУНТУВАННЯ НАПРЯМУ РОЗВИТКУ СИСТЕМ МИТТЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ НА ОСНОВІ CPS-ПІДХОДУ	32-36
Артем Косаковський. УДОСКОНАЛЕННЯ ДИНАМІЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЦИФРОВИХ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ ШВИДКІСТЮ ЕЛЕКТРОПРИВОДА	37-38
Dmytro Marchenko. INCREASING THE WEAR RESISTANCE OF CORROSION-RESISTANT STEELS BY COMPLEX LASER ALLOYING WITH NIOBIUM AND NITROGEN	39-40
Oleksandr Lymar, Valeriy Homevko. ENHANCING THE PHYSICAL AND MECHANICAL PROPERTIES OF MATERIALS THROUGH ANNEALING IN THE RECOVERY RANGE	41-43
Юрій Паладійчук, Артур Горовий. ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ МАКРОРЕЛЬЄФУ ПРИ ВИКОРИСТАННІ САМООБЕРТАЛЬНОГО ДЕФОРМУЮЧО-РІЗАЛЬНОГО ІНСТРУМЕНТУ	43-44
Olena Baranova. PREDICTION OF SURFACE LAYER STRENGTHENING PARAMETERS DURING STRENGTHENING TREATMENT OF PARTS	45-49
Dmytro Babenko. RESEARCH ON THE INFLUENCE OF DESIGN PARAMETERS ON THE STRESS-DEFORMED STATE OF WORKING BODIES OF THE CUCUMBER AND MELON SEEDS SEPARATOR	49-51
Anton Karpechenko, Maxim Bobrov, Danil Makarov. IMPROVING THE RELIABILITY OF AGRICULTURAL MACHINERY PARTS BY FORMING NANOSTRUCTURED ELECTRIC ARC COATINGS	51-53
Тематичний напрям № 2. Точне землеробство та використання геоінформаційних систем у сільському господарстві	
Антоніна Галєєва. СПОСОБИ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ В СОЦІАЛЬНО-НАПРУЖЕНИХ СИТУАЦІЯХ	54-55
Дмитро Касіянчук. ВИКОРИСТАННЯ ВЕГЕТАЦІЙНИХ ІНДЕКСІВ У ТОЧНОМУ ЗЕМЛЕРОБСТВІ: ПЕРЕХІД ВІД УНІВЕРСАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО СИСТЕМИ, ОРІЄНТОВАНОЇ НА ТИП СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КУЛЬТУРИ	56-57
Михайло Ключевич, Сергій Вигера, Петро Іванцов. ПРЕЦИЗІЙНІ ФІТОТЕХНОЛОГІЇ – АКТУАЛЬНИЙ НАПРЯМ СЬОГОДЕННЯ	58-60

Олег Сімаков. ТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ОЦІНКИ ФРАКЦІОНУВАННЯ ЛИСТОСТЕБЛОВОЇ СИРОВИНИ	60-64
Тарас Блятник. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ СТРУКТУРИ УРОЖАЮ СОЇ ЗАЛЕЖНО ВІД ЗАСТОСУВАННЯ РЕТАРДАНТІВ В УМОВАХ ЗАХІДНОГО ЛІСОСТЕПУ	65-66
Ігор Купчук. КЕРУВАННЯ ДЕФОРМАЦІЙНОЮ СТРУКТУРОЮ ПРОЦЕСУ ЗМІШУВАННЯ КОРМОВИХ МАТЕРІАЛІВ	66-68
Марина Самілик, Андрій Пирог. АНАЛІЗ СОРТІВ ПШЕНИЦІ ПРИДАТНИХ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА МАКАРОННОГО ТІСТА	69-70
Оксана Ковальчук, Юрій Ковальчук, Роман Проць. ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ ФІТОМОНІТОРИНГУ ЯК ЗАСІБ ПРОГНОЗУВАННЯ СПАЛАХІВ ШКІДНИКІВ І ХВОРОБ ОЗИМИХ ЗЛАКОВИХ КУЛЬТУР	71-73
Микола Голотюк, Тарас Пилипака, Оксана Валецька. ОПТИМІЗАЦІЯ НОРМ ВИСІВУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ТОЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА	73-75
Олена Налобіна, Надія Ювчик, Артем Михайлов. ТЕХНОЛОГІЇ МІНІМАЛЬНОГО ТА НУЛЬОВОГО ОБРОБІТКУ ҐРУНТУ	75-77
Тематичний напрям № 3. Ресурсозберігаючі та екологічно безпечні технології у сільському господарстві	
Василь Грубань. GREENING AND RESOURCE CONSERVATION IN AGRICULTURAL PRODUCTION BASED ON THE EFFECTIVE USE OF AGRICULTURAL MACHINERY	78-79
Станіслав Гончаренко, Аліна Янко. ВИКОРИСТАННЯ КОДІВ СИСТЕМИ ЗАЛИШКОВИХ КЛАСІВ ДЛЯ КОМПЛЕКСНОЇ ОПТИМІЗАЦІЇ НАДІЙНОСТІ, ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ТА БЕЗПЕКИ AGRO-IOT МЕРЕЖ LORAWAN	80-82
Наталія Бойко. МЕТОДОЛОГІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ АГРОСФЕРИ В УМОВАХ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА	83-89
Віталій Василенко. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ ОЦІНЮВАННЯ РЕСУРСІВ ВІДНОВЛЮВАНОЇ ЕНЕРГІЇ ВІТРУ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	89-94
Оксана Мазурак, Ірина Соловодзінська, Ірина Мазурак. ОСОБЛИВОСТІ ТА МЕХАНІЗМИ ДІЇ БІОВУГІЛЛЯ ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ В АГРОЕКОСИСТЕМАХ	94-98
Василь Грубань, Микита Храмов. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ПІДРІЗАННЯ ТА ПІДЙОМУ ҐРУНТУ РОБОЧИМИ ОРГАНАМИ ҐРУНТООБРОБНОЇ УСТАНОВКИ	98-102
Олексій Калнагуз, Юлія Сіренко, Михайло Горовий. СУЧАСНІ СИСТЕМИ АВТОМАТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЗАСОБАМИ	103-107
Олександр Груць. СУЧАСНІ СИСТЕМИ АВТОМАТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЗАСОБАМИ	107-109
Олег Бундза, Тарас Пилипака, Олена Налобіна. ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ФЕРМЕРСЬКИМИ ГОСПОДАРСТВАМИ	109-111
Надія Ювчик, Оксана Валецька, Ольга Змієвська. ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В АГРОІНЖЕНЕРІЇ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ	112-114
Bohdan Parkhuts. THE USE OF DIGITAL TECHNOLOGIES AND GEOGRAPHIC INFORMATION SYSTEMS IN	114-116

FORECASTING AND PROGRAMMING CROP YIELDS	
Вікторія Бабань. ІННОВАЦІЙНІ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ	116-118
Володимир Мельник. ВДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ ОТРИМАННЯ ПЛОДОВО-ЯГІДНИХ СОКІВ	118-121
Olena Gorbenko. RESOURCE-SAVING EQUIPMENT FOR PROVIDING WATER SUPPLY TO LIVESTOCK AND PROCESSING ENTERPRISES	121-123
Nataliya Dotsenko. CONSTRUCTIVE-KINEMATIC RESEARCH OF PARAMETERS OF ENERGY-SAVING OIL PRESS	124-128
Тематичний напрям № 4. Сільськогосподарська техніка нового покоління: автоматизація, роботизація та цифровізація процесів	
Ярослав Батурін, Максим Ресляр. ДОСЛІДЖЕННЯ ЖОРСТКОСТІ СИСТЕМИ «ВЕРСТАТ - ІНСТРУМЕНТ - ДЕТАЛЬ»	129-132
Олександра Зубехіна-Хайят. ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ПРИСТРОЮ ДЛЯ ОБКАТУВАННЯ ТА РОЗКАТУВАННЯ ДЕТАЛЕЙ МАШИН	132-134
Дмитро Макаренко, Олексій Деркач, Дмитро Пелипась. ДО ПИТАННЯ ВИБОРУ КОМПОЗИТНОГО МАТЕРІАЛУ ДЛЯ ЕЛЕМЕНТІВ РУХОМИХ З'ЄДНАНЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ	134-136
Serhiy Dobranskyi, Ihor Buchko. THE IMPLEMENTATION OF ROBOTIC TECHNOLOGIES IN UKRAINE'S AGRICULTURAL SECTOR	136-137
Сергій Зданевич, Родіон Погребняк, Вікторія Гурідова. МЕТОДОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА МОДЕЛЮВАННЯ ГІДРОМЕХАНІЧНОЇ СИСТЕМИ ШИРОКОЗАХВАТНОГО КУЛЬТИВАТОРА В РЕЖИМАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ	137-139
Тематичний напрям № 5. Освіта в агроінженерії: підготовка фахівців, модернізація освітніх програм	
Олег Кубрак. ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ НА ФАКУЛЬТЕТІ АГРОІНЖЕНЕРІЇ	140-143
Анатолій Яковенко, Валентина Макарчук, Павло Павлішин. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРОФОРІЄНТАЦІЇ І НАВЧАННЯ ІНЖЕНЕРІВ ДЛЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА	143-145
Олена Джеджула. ПЕРСПЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК ТА ІННОВАЦІЇ ІНЖЕНЕРНОЇ ГРАФІКИ В АГРОІНЖЕНЕРІЇ	146-151
Тематичний напрям № 6. Охорона праці в агроінженерії: безпека експлуатації техніки, зниження виробничих ризиків	
Олександр Войналович, Олександр Єременко, Тетяна Зубок. СИСТЕМНІСТЬ ЩОДО АНАЛІЗУ ПРОФЕСІЙНИХ РИЗИКІВ В АГРОІНЖЕНЕРІЇ	152-155
Владимир Ємельянов, Вячеслав Курепін. ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА СВИНИНИ ТА БЕЗПЕКА ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ	155-162
Олександр Пилипенко, Володимир Шаломов, Павло Тимченко.	162-165

ВПЛИВ ДЕГРАДАЦІЇ ВОДОЙМИ ЯРУЖНОГО ХВОСТОСХОВИЩА НА БЕЗПЕКУ ПРАЦІ ПЕРСОНАЛУ	
Дар'я Нестеренко, Вячеслав Курепін. ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ УТРИМАННЯ СПОРТИВНИХ КОНЕЙ ТА УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМИ РИЗИКАМИ	165-168
Владислав Шершньов, Вячеслав Курепін. ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ БІОПРЕПАРАТІВ У ПОСІВАХ ОЗИМОГО ЯЧМЕНЮ ТА УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМИ РИЗИКАМИ	168-1740
Станіслав Чемикос. ІНЖЕНЕРНІ РІШЕННЯ ЗНИЖЕННЯ ВПЛИВУ ШКІДЛИВИХ РЕЧОВИН НА ПРАЦІВНИКІВ ПРИ ПРИГОТУВАННІ ТА ВНЕСЕННІ РОБОЧИХ РОЗЧИНІВ ПЕСТИЦИДІВ	174-177
Олександр Шестопапов, Вячеслав Курепін. ОСОБЛИВОСТІ УМОВ ПРАЦІ ПРИ ВИРОЩУВАННІ ЦИБУЛІ МЕТОДОМ МІКРОЗМНОЖЕННЯ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙ АГРОІНЖЕНЕРІЇ	177-182
Артем Петровських, Вячеслав Курепін. ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ У ВИРОЩУВАННІ МОЛОДНЯКУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ ТА ЇХ ОПТИМІЗАЦІЯ З ПОЗИЦІЇ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ	182-188
Анастасія Вознюк, Вячеслав Курепін. ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ У ВИРОБНИЦТВІ ПРОДУКЦІЇ ПЕРЕПЕЛІВ ТА ЇХ ОПТИМІЗАЦІЯ З ПОЗИЦІЇ БЕЗПЕКИ	189-196
Анастасія Загляда, Вячеслав Курепін. АГРОІНЖЕНЕРНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗИМИВЛІ РИБИ ТА БЕЗПЕКА ПРАЦІ НА РИБОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	197-201
Іван Божко, Вячеслав Курепін. ВПЛИВ РЕГУЛЯТОРІВ ЗРОСТАННЯ РОСЛИН НА ВРОЖАЙНІСТЬ СОНЯШНИКУ В УМОВАХ ТОВ «БРАТСЬКЕ АГРО» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ТА УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ РИЗИКАМИ	202-209
Костянтин Пранович, Вячеслав Курепін. ЕФЕКТИВНІСТЬ ПТАХІВНИЦЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ КРІЗЬ ПРИЗМУ ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА ВИРОБНИЧОЇ БЕЗПЕКИ	210-213
Микола Піндера, Вячеслав Курепін. ОХОРОНА ПРАЦІ ЯК ОСНОВА БЕЗПЕЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЛЕМЕННОГО КОНЕВОДСТВА	213-216
Viacheslav Kurepin. HUMAN ORGANIZATIONAL PERFORMANCE CONCEPT: THE ROLE OF THE HUMAN FACTOR IN ENSURING SAFETY, EFFICIENCY AND DEVELOPMENT OF AN ENTERPRISE	217-220
Дар'я Лотарєва, Вячеслав Курепін. МОДЕРНІЗАЦІЯ ЗАСОБІВ КОЛЕКТИВНОГО ЗАХИСТУ ТОВ «КОТЛЯРЕВСЬКИЙ ЕЛЕВАТОР»: ОБГРУНТУВАННЯ ТА ТЕХНІЧНІ РІШЕННЯ	220-226
Анастасія Дідняк, Вячеслав Курепін. МОДЕРНІЗАЦІЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ У ФМ «МАЛЬВА-М» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	226-230
Микола Піндера, Вячеслав Курепін. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПРИКЛАДІ ТОВ «СП «НІБУЛОН»	231-235
Артем Петровських, Вячеслав Курепін. УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПРИКЛАДІ ТОВ «САНДОРА» МИКОЛАЇВ	235-238
Дмитро Мельничук, Вячеслав Курепін. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДП «ЛАКТАЛІС-УКРАЇНА» У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРАЦІ ВІДПОВІДНО ДО ВИМОГ ISO 45001	238-243
Наталя Сиворотка, Вячеслав Курепін. ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА ПРИКЛАДІ МІСТА МИКОЛАЇВ	243-248

Данило Колесник, Вячеслав Курепін. БЕЗПЕКА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ОБЛАДНАННЯ ТА ЙОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НА СВИНОФЕРМІ ТОВ «ЗОЛОТИЙ КОЛОС» МИКОЛАЇВСЬКИЙ ОБЛАСТІ	248-253
Андрій Казимирський, Вячеслав Курепін. СИСТЕМА БЕЗПЕКА І ПІД ЧАС ТРЕНІНГУ МОЛОДНЯКУ КОНЕЙ У СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ ГОСПОДАРСТВІ	254-259
Євген Синюк, Вячеслав Курепін. АНАЛІЗ ВИРОБНИЧИХ РИЗИКІВ ПРИ СІВБІ КАБАЧКА КУЩОВОГО В УМОВАХ ПІВДЕННОГО СТЕПУ УКРАЇНИ	259-265
Дмитро Кулешов, Вячеслав Курепін. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ У СВИНАРСЬКИХ КОМПЛЕКСАХ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИХ ЦЕНТРІВ	265-270
Олег Меліхов, Вячеслав Курепін. РОЛЬ НАВЧАННЯ У ЗНИЖЕННІ ВИРОБНИЧИХ РИЗИКІВ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	271-276
Олена Шутова, Вячеслав Курепін. ФОРМУВАННЯ БЕЗПЕЧНОГО ВИРОБНИЧОГО СЕРЕДОВИЩА У СВИНАРСЬКИХ КОМПЛЕКСАХ В УМОВАХ ННПЦ МНАУ	276-281
Анна Іванова, Вячеслав Курепін. РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ В СВИНАРСТВІ	282-287
Альона Войтович, Вячеслав Курепін. РОЛЬ ІНЖЕНЕРНИХ СИСТЕМ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ТЕХНОГЕННОЇ БЕЗПЕКИ ТВАРИННИЦЬКИХ ОБ'ЄКТІВ	287-293
Тематичний напрям № 7. Міжнародний досвід впровадження інновацій у сільському господарстві	
Ольга Ткаченко, Інна Житник. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЛАНДШАФТНОМУ САДІВНИЦТВІ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ АГРАРНИХ ІННОВАЦІЙ	294-296
Любов Титаренко. ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ	296-298
Микита Харківський, Вячеслав Курепін. УДОСКОНАЛЕННЯ БЕЗПЕКИ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У ВІВЧАРСТВІ НА ОСНОВІ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НА ПРИКЛАДІ ННПЦ МНАУ	298-304
Марина Мулява, Вячеслав Курепін. ОПТИМІЗАЦІЯ УМОВ ПРАЦІ У РИБОПЕРЕРОВНІЙ ГАЛУЗІ НА ОСНОВІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАКТИК	304-310
Максим Іванов, Вячеслав Курепін. ГАРМОНІЗАЦІЯ ВИМОГ БЕЗПЕКИ ОБЛАДНАННЯ У ТВАРИННИЦТВІ ВІДПОВІДНО ДО НОРМ ЄС НА ПРИКЛАДІ СДПП «ТЕХМЕД-ЮГ»	310-315
Святослав Чернявський, Вячеслав Курепін. БЕЗПЕКА ВИКОРИСТАННЯ ОБЛАДНАННЯ ТА УМОВИ ПРАЦІ ПРИ ПРОМИСЛОВОМУ СХРЕЩУВАННІ ОВЕЦЬ: АДАПТАЦІЯ ДОСВІДУ КРАЇН ЄС В УМОВАХ ННПЦ МИКОЛАЇВСЬКОГО НАУ	316-320

Тематичний напрям № 1

Технічна експлуатація та обслуговування сільськогосподарської техніки

УДК 621.879:621.891

ДОСЛІДЖЕННЯ КІНЕТИКИ АБРАЗИВНОГО ЗНОШУВАННЯ ПАЛЬЦІВ СТІЛИ ЕКСКАВАТОРА A STUDY OF THE KINETICS OF ABRASIVE WEAR ON EXCAVATOR BOOM FINGERS

¹ Костянтин Борах, ² Сергій Сидорчук-Шмідт

¹ Житомирський агротехнічний фаховий коледж, Житомир, Україна,

² Поліський національний університет, Житомир, Україна

Екскаватор належить до машин, у яких надійність робочого обладнання безпосередньо визначає продуктивність, безпеку та собівартість технологічного процесу. Стріла, рукоять і ківш формують кінематичний ланцюг, який постійно сприймає значні статичні та динамічні навантаження під час різання ґрунту, заповнення ковша, повороту платформи, вивантаження та зворотного ходу. Передача навантаження між окремими ланками відбувається через пальці та втулки шарнірних вузлів. Саме ці елементи концентрують контактні напруження, працюють у режимі обмежених поворотів і в багатьох випадках не мають стабільного гідродинамічного мастильного клина. У результаті поверхні пальця і втулки переходять у режим граничного або змішаного тертя, у якому ймовірність абразивного руйнування різко зростає.

Практика експлуатації землерийної техніки показує, що розвиток люфту у шарнірах стріли спочатку проявляється як незначне збільшення вільного ходу, періодичний стукіт при зміні напрямку навантаження та локальне витискання мастила із зазору. На ранній стадії ці ознаки часто ігноруються, оскільки машина ще зберігає працездатність. Проте саме на цьому етапі у вузлі починаються найбільш небезпечні процеси: руйнуються мікронерівності, утворюються перші борозни, частинки ґрунту й окислів затримуються у западинах, а контактні напруження розподіляються дедалі менш рівномірно. З часом знос перестає бути рівномірним по довжині втулки, що спричиняє перекид пальця, зростання питомих тисків на крайках і прискорене вироблення отворів у вушках стріли. Ремонт у такому випадку вже не обмежується заміною пальця та втулки і переходить у дорожчі операції відновлення посадочних місць.

Проблема абразивного зношування пальців стріли є багатофакторною. На неї впливають тип ґрунту, вологість, гранулометричний склад домішок, режим копання, коректність технічного обслуговування, якість мастильного матеріалу, конструкція ущільнень, твердість і мікроструктура поверхневого шару, а також реальна геометрія контакту після припрацювання. Через таку сукупність чинників експлуатаційні спостереження без аналітичної моделі не дають змоги заздалегідь оцінити, коли саме вузол перейде від допустимого зносу до прискореної деградації. Тому для інженерної практики важливо не тільки констатувати факт зношування, а й описати його кінетику, тобто закон зміни зносу в часі або з напрацюванням.

Поняття «кінетика зношування» у випадку шарнірів екскаватора слід тлумачити як зміну лінійного або об'ємного зносу під дією накопиченої роботи тертя та змінних умов контакту. Якщо на стаціонарних лабораторних схемах абразивний процес часто вважають близьким до лінійного, то в реальному шарнірі зношування майже ніколи не є строго лінійним. На початковій стадії домінує припрацювання, коли частина матеріалу втрачається через зрізання мікроступів. Після цього настає відносно стабільний період, у якому швидкість зношування близька до сталої. Надалі збільшення зазору, погіршення герметичності та накопичення продуктів зносу переводять вузол у прискорений режим, де залежність стає суттєво нелінійною. Саме опис такого переходу має особливе значення для обґрунтування міжремонтних інтервалів.

У сучасній літературі доведено, що до абразивного руйнування поверхонь у ґрунтовому середовищі та забруднених шарнірних системах найчастіше приводить дія мікрорізання, мікроплузження, багаторазового вдавлювання твердих зерен і повторного проходу тих самих частинок крізь контактну зону. Для землерийної техніки ці явища додатково ускладнюються тим, що джерелом абразиву є не лише зовнішній ґрунт, а й внутрішні продукти зносу самого вузла. Після потрапляння у мастильний шар вони можуть виконувати роль вторинного абразиву. Таким чином, вузол набуває властивостей самоприскорюваної трибосистеми, де кожне нове пошкодження створює умови для наступного. Це і зумовлює необхідність комплексного дослідження.

Палець стріли екскаватора є осовим елементом шарніра ковзання, який забезпечує взаємне обертальне або коливальне переміщення двох ланок робочого обладнання. У більшості конструкцій він працює у парі з втулкою або безпосередньо з отвором у вушку, сприймаючи радіальні навантаження від зусиль копання, реакції гідроциліндрів і ваги робочого обладнання. Формально такий вузол можна розглядати як підшипник ковзання з малими кутами повороту. Однак на відміну від класичних гідродинамічних підшипників, у ньому не формується стабільний мастильний клин по всьому циклу руху. Через реверсивний характер переміщення, малі швидкості та високі питомі тиски вузол значну частину часу перебуває у змішаному або граничному режимі тертя, а отже є вразливим до абразивного впливу сторонніх частинок.

Відповідно до сучасних уявлень про триботехнічні системи шарнір стріли екскаватора треба описувати не як просту пару «палець - втулка», а як багатокомпонентну систему «палець - втулка - мастило - абразивні частинки - продукти зносу - зовнішнє середовище». У цій системі кожен елемент змінює умови контакту. Мастило зменшує прямий металевий контакт, але одночасно може переносити абразив по довжині вузла. Ущільнення повинні перешкоджати проникненню пилу, проте при збільшенні люфту їхня ефективність знижується. Продукти зносу, що утворюються внаслідок зрізання мікроступів і відшарування оксидних плівок, змішуються з ґрунтовими домішками і підсилюють руйнування. Тому реальна інтенсивність зношування формується внаслідок взаємодії багатьох факторів одночасно.

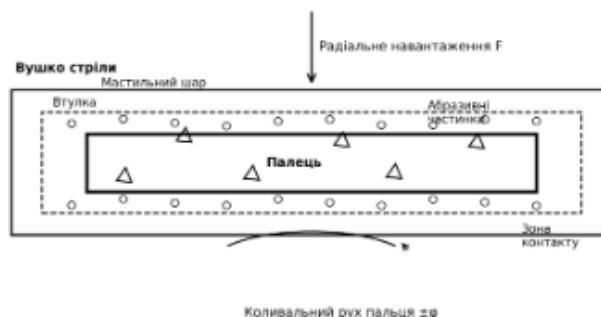

Рис. 1. Трибосистема шарніра стріли екскаватора: палець, втулка, мастильний шар і абразивні частинки.

Абразивне зношування у шарнірах стріли виникає переважно за трибологічною схемою тритільного контакту, коли тверді частинки знаходяться між поверхнями пальця і втулки. У найпростішому випадку частинка кварцу або іншого мінералу вдавлюється в м'якшу поверхню і діє

як різець, що прорізає борозну в твердішій парній поверхні. Якщо частинка не закріплена жорстко, вона може перекочуватися, дряпати, багаторазово вдавлюватися або ламатися на дрібніші фрагменти. Саме тому тритільна абразія часто призводить до складнішої картини пошкодження, ніж двотільна, де нерівності однієї поверхні безпосередньо ріжуть іншу. Для пальців екскаватора характерна саме нестала, нестационарна тритільна абразія, оскільки склад і концентрація частинок у зазорі безперервно змінюються.

Грунтове середовище як джерело абразиву має власні особливості. На відміну від стандартизованих абразивів лабораторних випробувань, реальний ґрунт характеризується широким розкидом розмірів, форми та міцності зерен, вмістом глинистої і органічної фази, змінною вологістю та рН. Гострокутні кварцові зерна зазвичай спричиняють інтенсивне мікрорізання, тоді як за наявності дрібнодисперсних глинистих частинок і води можливе утворення пастоподібної абразивної суспензії. В окремих випадках вода спочатку зменшує сухе тертя, але водночас полегшує проникнення забруднення в зазор і вимиває мастило з контактної зони. Хімічний склад середовища також не є нейтральним: окиснення поверхонь та взаємодія корозійних продуктів з механічним тертям здатні підсилювати сумарне руйнування.

Особливість шарнірів екскаватора полягає і в режимі навантаження. На відміну від рівномірно обертових валів, палець стріли зазнає чергування високих і відносно малих навантажень, короткочасних перевантажень при ударі ковша об перешкоду, імпульсних реакцій від гідроциліндрів і зміни напрямку дії сил у реверсивному циклі. Коли внаслідок зносу виникає навіть незначний люфт, ударна складова різко зростає. Це означає, що абразивне руйнування поєднується з контактною втомою, локальним наклепом, розуцільненням мастильного шару і можливим виштовхуванням забруднення до крайок втулки, де згодом формуються найглибші канавки. Отже, динаміка навантаження безпосередньо впливає на форму зношеної поверхні.

У літературі виділяють кілька основних мікромеханізмів абразивного зношування, які характерні і для пальців стріли. Перший механізм - мікрорізання, коли гостра частинка видаляє матеріал у вигляді мікростружки. Другий - мікроплування, коли матеріал переважно витісняється убік без повного відокремлення, але з багаторазовими проходами частинок така деформація переходить у втрату матеріалу. Третій механізм - втомне відшарування поверхневого шару після повторних циклів локальної пластичної деформації. Четвертий - окисно-абразивне зношування, коли спочатку утворюється відносно крихка окисна плівка, а потім вона руйнується і сама стає додатковим абразивом. У реальному шарнірі ці механізми майже ніколи не існують окремо; зазвичай один із них домінує, а решта супроводжують процес.

Рис. 2. Основні мікромеханізми абразивного руйнування поверхні пальця.

Матеріал пальця та втулки суттєво впливає на кінетику зношування. Підвищення твердості поверхневого шару за рахунок термообробки, цементації, індукційного гартування або наплавлення збільшує опір мікрорізання. Однак надмірне збільшення твердості без забезпечення достатньої в'язкості може зробити поверхневий шар чутливим до тріщиноутворення і втомного викришування. Крім того, у парі тертя важливе не тільки абсолютне значення твердості, а й співвідношення твердості обох елементів, їхня схильність до схоплювання, здатність утримувати мастило та стійкість

до корозійно-окисних явищ. З цієї причини для шарнірів екскаваторів часто застосовують поєднання зміцненого пальця і втулки з матеріалу, який має достатню несучу здатність та прийнятну спрацьовуваність.

Для інженера-експлуатаційника важливо, що абразивне зношування пальців не завжди розвивається симетрично. Якщо вісь пальця зміщена відносно осі втулки, одна крайка контактує інтенсивніше, ніж інша. Додаткове значення має розташування точок введення мастила: за невеликого напрямку подачі мастило не вимиває забруднення з найнебезпечніших зон, а навпаки переносить його вздовж навантаженої ділянки. Унаслідок цього навіть при однаковому загальному напрацюванні два на перший погляд однакові вузли можуть мати різну форму зносу. Саме просторовий, а не лише середній за об'ємом характер руйнування зумовлює необхідність аналізу розподілу контактного тиску по довжині втулки.

Діагностика такого зношування базується на кількох ознаках: збільшенні радіального люфту, появи овальності отворів, локальних канавок на пальці, нерівномірному поліруванні поверхні, зміні характеру шуму при реверсі руху, підвищеному витисканні забрудненого мастила та наявності металевих частинок у пробах мастильного матеріалу. Проте без математичної інтерпретації ці показники переважно відображають уже наявний стан, а не прогнозують майбутній. Тому одним із центральних завдань дослідження є перехід від якісного опису механізмів до кількісної оцінки глибини зношування у функції напрацювання.

Важливо також враховувати масштабний ефект. Для малих шарнірів відносна роль припрацювання часто вища, оскільки мікрогеометрія поверхні складає помітну частку від номінального зазору. Для масивних вузлів середнього і великого класу екскаваторів частка припрацювання у загальному ресурсі менша, проте різко зростає значення перекосу, деформації вушок і нерівномірного розподілу навантаження по довжині контакту. Таким чином, сама геометрія вузла і його масштаб змінюють співвідношення між окремими механізмами руйнування.

Окремої уваги потребує питання повторного використання продуктів зносу як абразиву. Якщо мастило не витискається із зазору назовні, а переміщується усередині вузла разом із металевими частинками, то процес зносу стає циклічним: зірваний матеріал не залишає систему, а продовжує руйнувати її надалі. Цей механізм особливо небезпечний у випадках, коли планове змазування виконується рідко або проводиться без попереднього очищення зовнішніх поверхонь шарніра. Саме тому в розрахунковій моделі коефіцієнт забруднення трактовано як інтегральний, а не суто концентраційний показник.

Вихідною передумовою моделювання є те, що елементарний приріст зносу за малий інтервал часу пропорційний роботі тертя, яка виконується в зоні контакту. Якщо виходити з класичних уявлень про абразивне руйнування, об'ємний знос можна подати як функцію нормальної сили, шляху ковзання і твердості поверхневого шару. Для квазістаціонарного режиму зручно використовувати рівняння типу Архарда, однак для шарніра стріли його потрібно адаптувати до коливального руху та до поступового погіршення геометрії контакту.

Для шарніра стріли екскаватора шлях ковзання за один повний цикл коливання можна наближено визначити як добуток радіуса пальця на подвійну амплітуду кута повороту і на число проходів за цикл. Звідси випливає, що сумарний шлях ковзання за весь час роботи прямо пропорційний частоті робочих циклів. Це пояснює, чому навіть за відносно невеликих кутів повороту вузол накопичує значний знос при тривалому напрацюванні.

Лінійне зношування пальця визначається відношенням об'ємної втрати матеріалу до ефективної площі контакту. У першому наближенні площа контакту може вважатися сталою, однак у реальності вона змінюється через перекоси, пружні деформації та збільшення люфту. Тому в моделі прийнято, що частина впливу геометрії переноситься у змінний ефективний коефіцієнт зношування. Такий підхід простіший за повне контактне моделювання, але достатньо чутливий до стадії розвитку дефекту.

Ефективний коефіцієнт зношування подано у вигляді добутку базової величини та поправок на умови контакту: базовий рівень, абразивне забруднення, припрацювання і деградація геометрії. Коефіцієнт припрацювання зменшується з часом, оскільки після зрізання найвищих мікроставів

поверхня переходить у більш стабільний стан. Натомість геометричний коефіцієнт зростає зі збільшенням глибини зношування, відображаючи концентрацію тиску на локальних ділянках.

У даній роботі прийнято, що ефект припрацювання описується експоненційною функцією часу, а геометричне погіршення контакту - квадратичною функцією відношення поточного зносу до критичного. Таке математичне подання не є єдино можливим, але воно добре відтворює фізично очікувану послідовність стадій. На початку швидкість зношування відносно висока, потім настає майже лінійна ділянка, а після досягнення певної межі накопиченого вироблення процес починає прискорюватися.

Коефіцієнт абразивного забруднення інтегрально враховує концентрацію твердих частинок у мастилі, їхню твердість, форму та імовірність повторного проходу через контактну зону. Такий підхід дозволяє описувати різні експлуатаційні ситуації без надмірної деталізації гранулометричного складу. Фактично цей коефіцієнт відображає загальний санітарний стан вузла, який визначається ефективністю ущільнень, режимом змазування та рівнем зовнішнього запилення.

Диференціальне рівняння моделі записується для похідної глибини зношування за часом. У чисельному експерименті воно інтегрується крок за кроком, що дозволяє оновлювати коефіцієнт зношування після кожного інтервалу напрацювання. Завдяки цьому крива $h(t)$ формується не як разове аналітичне вираження, а як результат еволюції системи, де поточний стан контакту впливає на подальший розвиток процесу.

Для базового варіанта прийнято такі параметри узагальненого шарніра: радіус пальця 35 мм, напіваамплітуда коливання 0,18 рад, середня частота циклу 0,22 Гц, еквівалентне навантаження 32 кН, ефективна площа контакту 1100 мм², базовий коефіцієнт зношування $2,8 \cdot 10^{-7}$, критична глибина вироблення 0,18 мм. Низькому, середньому і високому рівням забруднення відповідають коефіцієнти 1,0; 1,8 та 2,8. Ці параметри підібрано так, щоб вони відображали типову поведінку реального шарніра землерийної машини середнього класу.

Перевага запропонованої моделі полягає в тому, що всі її параметри мають інженерний зміст. Твердість можна пов'язати з матеріалом і термообробкою, коефіцієнт забруднення - зі станом ущільнень і чистотою мастила, а геометричний коефіцієнт - із накопиченим люфтом і перекосом вузла. Це робить модель зручною не лише для наукового аналізу, а й для експлуатаційного використання у вигляді спрощених розрахункових сценаріїв.

$$\begin{aligned} V &= k_{ef} \times F_n \times s / H_{ef} \\ s(t) &= 4 \times R \times \varphi \times f \times t \\ h(t) &= V(t) / A_{ef} \\ k_{ef}(t) &= k_0 \times K_{забр} \times K_{np}(t) \times K_{geom}(t) \\ K_{np}(t) &= 1 + a \times \exp(-t/\tau); K_{geom}(t) = 1 + b \times (h/h_{кр}) \times 2 \\ dh/dt &= [k_0 \times K_{забр} \times K_{np}(t) \times K_{geom}(t) \times F_n \times v_{екв}] / [H_{ef} \times A_{ef}] \end{aligned}$$

Наведені співвідношення формують базу чисельного алгоритму. На кожному кроці інтегрування визначається поточний приріст зносу, після чого оновлюється глибина вироблення, а разом з нею - геометричний коефіцієнт. Таким чином модель природним чином враховує накопичувальний характер дефекту.

На першому етапі було проаналізовано кінетику зношування за трьох рівнів абразивного забруднення при однаковому навантаженні та однаковій твердості пальця. Розрахункові криві показали, що протягом перших 100-150 год напрацювання відбувається стадія припрацювання, на якій швидкість зношування дещо вища за середню. Це пов'язано із зрізанням мікронерівностей, стабілізацією фактичної площі контакту та первинним формуванням доріжок тертя. Після цього процес переходить у квазістаціонарну фазу з майже лінійним зростанням глибини зношування. Однак за високого рівня забруднення межа між другою і третьою стадіями настає раніше, а криві набувають виразної опуклості вгору.

Для низького рівня забруднення прогнозована глибина зношування після 1200 год становить близько 0,066 мм. Для середнього рівня - приблизно 0,130 мм, а для високого - близько 0,258 мм.

Таким чином, збільшення інтегрального коефіцієнта забруднення від 1,0 до 2,8 призводить майже до чотирикратного підвищення кінцевого зносу, хоча сам коефіцієнт зростає менш ніж утричі. Цей результат є принципово важливим: зношування в даній моделі наростає нелінійно не лише через прямий вплив абразиву, а й через погіршення геометрії контакту, яке саме є наслідком попереднього зносу. Інакше кажучи, абразивне забруднення запускає ланцюговий процес самоприскорення.

Особливо показовим є порівняння моменту досягнення умовної критичної глибини 0,18 мм. Для низького сценарію вона взагалі не досягається у межах розглянутого напрацювання. Для середнього сценарію наближення до цієї межі відбувається наприкінці розрахункового інтервалу, а для високого - ще до завершення 1000 год. З практичної точки зору це означає, що різниця між «допустимо забрудненим» і «сильно забрудненим» вузлом не просто кількісна. Після переходу певної межі система починає працювати в іншому режимі, де будь-яке подальше експлуатаційне зволікання різко збільшує обсяг майбутнього ремонту.

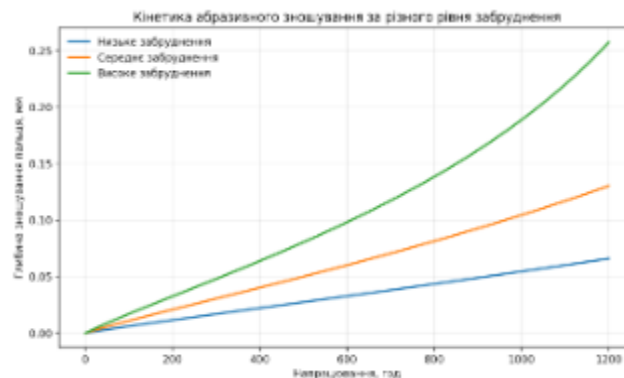

Рис. 4. Кінетика зношування пальця за різного рівня абразивного забруднення.

На другому етапі досліджено вплив еквівалентного радіального навантаження. Для напрацювання 1000 год і середнього рівня забруднення отримано, що зростання навантаження з 20 до 60 кН збільшує прогнозовану глибину зношування приблизно від 0,062 до 0,262 мм. За нижніх навантажень залежність близька до лінійної, що узгоджується з класичними уявленнями про абразивне зношування. Але зі збільшенням F_n кривина графіка зростає, оскільки в моделі додатково активується геометричний фактор прискорення. Іншими словами, високі навантаження не лише безпосередньо збільшують роботу тертя, а й швидше підводять вузол до стану, де контактний тиск концентрується на обмеженій ділянці поверхні.

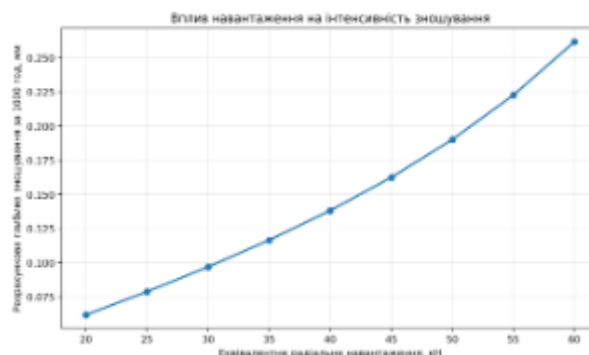

Рис. 5. Вплив еквівалентного навантаження на прогнозовану глибину зношування.

Цей висновок має важливе експлуатаційне значення. У реальних умовах навантаження на шарнір стріли суттєво залежить не тільки від маси ґрунту в ковші, а й від стилю роботи машиніста, типу ґрунту, спроб викидання каменів або кореневих включень, різких реверсів та роботи з перевантаженням. Якщо машина систематично виконує ударні або перевантажені цикли, то навіть за

належного мастила і задовільних ущільнень ресурс пальця скорочується помітно швидше, ніж це можна було б очікувати із середніх паспортних значень навантаження. Отже, режим експлуатації є фактором не менш важливим, ніж вибір матеріалу.

Окремо проаналізовано вплив твердості поверхневого шару пальця. Розрахунки показали, що при збільшенні твердості з 280 до 600 НВ прогнозована глибина зношування за 1000 год знижується від приблизно 0,123 до 0,052 мм. Характер залежності має обернений нелінійний вигляд: найбільший ефект дає підвищення твердості у нижньому та середньому інтервалі, тоді як подальше зростання твердості забезпечує вже менший відносний приріст зносостійкості. Такий результат відповідає фізичній природі процесу: при низькій твердості поверхня легко піддається мікрорізанню і вдавлюванню частинок, а після досягнення певного рівня опору подальше зношування більше визначається не твердістю як такою, а формою, кількістю та повторною циркуляцією абразиву.

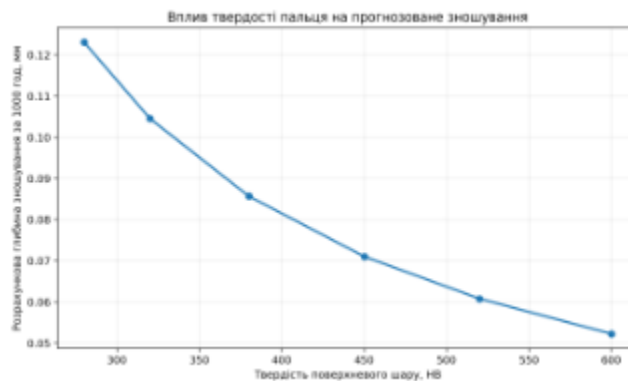

Рис. 6. Вплив твердості поверхневого шару пальця на зношування.

Звідси випливає важливий практичний висновок. Матеріалознавчі заходи, такі як індукційне гартування або використання сталі з підвищеною зносостійкістю, безумовно доцільні. Однак вони не можуть повністю компенсувати втрату герметичності вузла. Якщо у шарнір систематично потрапляє абразивна суміш, то навіть твердий палець буде зношуватися, а разом із ним зношуватиметься і втулка, що призведе до росту люфту. Тому підвищення твердості слід розглядати як складову комплексного рішення, а не як універсальний засіб усунення проблеми.

Розрахунок впливу масової концентрації твердих домішок у мастильному шарі також підтвердив високу чутливість вузла до чистоти контакту. За збільшення концентрації домішок від 0,2 до 1,2 % прогнозована глибина зношування за 1000 год збільшується приблизно від 0,072 до 0,189 мм. При цьому графік не є строго лінійним: на верхній ділянці він зростає швидше. Така поведінка свідчить про те, що надлишкове забруднення діє одразу у двох напрямках. Воно збільшує кількість ріжучих частинок між поверхнями і одночасно руйнує умови мастильної ізоляції, підсилюючи металевий контакт та утворення нових продуктів зносу.

Узагальнюючи результати моделювання, можна виокремити три ключові закономірності. По-перше, чистота мастильного шару та герметичність ущільнень впливають на ресурс не менше, ніж твердість матеріалу. По-друге, збільшення навантаження прискорює зношування більш ніж пропорційно тоді, коли вузол уже має певний накопичений люфт. По-третє, існує межа зносу, після якої процес переходить у прискорений режим через перерозподіл тиску і погіршення контакту. Саме ця третя закономірність є вирішальною при плануванні обслуговування: ремонт до досягнення критичної межі значно дешевший і технічно простіший, ніж відновлення вузла після переходу у фазу лавиноподібної деградації.

УДК:621.891:620.178.16

ОСОБЛИВОСТІ УДАРНО-АБРАЗИВНОГО ЗНОШУВАННЯ CHARACTERISTICS OF IMPACT-ABRASIVE WEAR

¹ Костянтин Борак, ² Олександр Умінський

¹ Житомирський агротехнічний фаховий коледж Житомир, Україна

² Поліський національний університет Житомир, Україна

В умовах експлуатації багатьох машин і технологічного обладнання поверхні деталей працюють не в одному «чистому» режимі тертя, а у поєднанні кількох механізмів пошкодження. Особливо небезпечним є випадок, коли тверді частинки середовища не лише дряпають або ріжуть поверхню, а й багаторазово вдаряють по ній, викликаючи локальні імпульсні навантаження. Саме такий режим прийнято називати ударно-абразивним зношуванням. Він характерний для зубів екскаваторів, ножів змішувачів, лопатей та футерівок дробарок, робочих органів ґрунтообробних і дорожньо-будівельних машин, елементів транспортуючих систем, млинів, бункерів, жолобів, бурового інструменту та іншого обладнання, що контактує з рудою, щебенем, піском, ґрунтом або кусковими матеріалами [1; 5; 13; 18].

За термінологією ASTM G40 зношування розглядають як прогресивну втрату матеріалу з робочої поверхні внаслідок механічної взаємодії з іншим тілом або середовищем [2]. Ударно-абразивний різновид є складним, оскільки в ньому поєднуються ознаки абразивного зносу, ерозії твердими частинками, контактної втоми, іноді - адгезійних і корозійно-механічних явищ. У реальних вузлах ці механізми накладаються в різній мірі, тому одна й та сама деталь може демонструвати зовсім різні закономірності руйнування залежно від фракційного складу матеріалу, вологості, температури, форми частинок, швидкості їх руху та жорсткості ударної взаємодії [1; 10; 14].

Актуальність теми визначається тим, що ударно-абразивне зношування зазвичай викликає прискорене вичерпання ресурсу деталей, а отже - підвищує витрати на ремонти, простої та запасні частини. Крім того, саме в цьому режимі традиційний підхід «чим вища твердість, тим краща зносостійкість» виявляється недостатнім. Підвищення твердості без забезпечення тріщиностійкості й здатності до дисипації енергії удару часто призводить до крихкого руйнування, сколювання або інтенсивного відшарування зміцненого шару [4; 11; 16]. Тому сучасний аналіз ударно-абразивного зношування повинен охоплювати не лише матеріалознавчі параметри, а й механіку контакту, структуру поверхневого шару, кінетику зародження тріщин і особливості реального навантаження.

Об'єктом дослідження є процеси руйнування поверхневих шарів матеріалів під спільною дією ударних навантажень і абразивних частинок. Предметом дослідження виступають закономірності зміни інтенсивності зношування залежно від умов навантаження, властивостей матеріалу та параметрів абразивного середовища. Методологічну основу роботи становить аналіз класичних праць з теорії зношування, сучасних оглядових досліджень, стандартів випробувань і публікацій, присвячених високоміцним сталям, чавунам, композиційним матеріалам, кераміці та поверхневому зміцненню [1-19].

У найзагальнішому розумінні ударно-абразивне зношування - це втрата матеріалу поверхневим шаром деталі внаслідок повторних ударів твердих частинок або ударних контактів за наявності абразивного середовища, яке бере участь у деформуванні, різанні, сколюванні та видаленні продуктів руйнування. Важливо підкреслити, що тут удар і абразивна дія не існують ізольовано. Удар створює в поверхневому шарі локальні напруження стиснення, зсуву та розтягу, спричиняє пластичний плин або зародження тріщин, а абразивні частинки використовують вже ослаблений стан матеріалу, поглиблюють пошкодження, виносять відокремлені фрагменти та формують новий мікрорельєф [1; 4; 6].

Рис. 1. Схема формування ударно-абразивного зношування.

З погляду механіки контакту ударно-абразивний процес можна розглядати як послідовність окремих мікроподій. Частинка або кусковий елемент середовища наближається до поверхні з певною швидкістю, має нормальну і тангенціальну складові імпульсу, контактує з матеріалом, викликає пружно-пластичну деформацію, а далі або відскакує, або ковзає, або перекочується, або вдавлюється з частковим руйнуванням поверхні. У результаті в зоні контакту виникає поле напружень, яке може спричинити: мікрорізання виступами абразиву; мікрооранка без негайного відриву частинок матеріалу; втомне відшарування після багаторазових циклів; крихке сколювання; видавлювання матеріалу по краях лунки; зсувне руйнування зміцнених фаз; руйнування поверхневих оксидних або наплавлених шарів [7].

Класичні підходи до абразивного зношування виходять із того, що інтенсивність втрати матеріалу корелює з твердістю зношуваної поверхні та геометрією абразивних зерен. Однак в умовах удару цього вже недостатньо. Для ударно-абразивного процесу значущими стають ударна в'язкість, тріщиностійкість, межа текучості за високих швидкостей деформації, здатність до деформаційного зміцнення, фазові перетворення типу TRIP/TWIP, стабільність карбідної фази та міцність зчеплення покриття з основою [1; 11; 15; 16].

Важливо також відрізнити ударно-абразивне зношування від близьких за змістом понять. Термін «ерозія твердими частинками» зазвичай використовують для потокових систем, де матеріал руйнується частинками, що переносяться газом або рідиною; «абразивне зношування» частіше описує дряпання і різання при відносному ковзанні; «ударне зношування» пов'язане з циклічними контактами без обов'язкової участі вільних твердих частинок. У реальних машинах ці режими часто формують неперервний спектр, але для ударно-абразивного випадку принциповими є одночасна наявність ударної енергії й твердого середовища, яке або вже є абразивом, або перетворюється на нього внаслідок дроблення [2; 5;].

Ще однією специфічною ознакою цього виду зношування є виражена неоднорідність пошкодження на макро- і мікрорівнях. На різних ділянках однієї й тієї самої поверхні можуть домінувати різні механізми: на фронтальних зонах - вдавлення і тріщиноутворення, на периферії - мікрорізання та борознування, у западинах - накопичення дрібного абразиву й трибошару, на виступах - локальне перевантаження та викришування. Саме тому для коректної інтерпретації результатів випробувань потрібне фрактографічне й металографічне дослідження ушкодженого шару, а не лише масова втрата зразка [7; 12; 14].

У загальному випадку ударно-абразивне зношування є відкритою термодинамічною системою, де зовнішня механічна енергія перетворюється на пластичну деформацію, руйнування зв'язків, тепловиділення, акустичні та хвильові явища, утворення нових поверхонь і вторинних структур.

Частина енергії дисипується через наклеп і внутрішнє тертя, частина витрачається на зародження тріщин, а частина - на переміщення та подрібнення самого абразиву. Отже, матеріал з високою твердістю, але низькою здатністю до енергопоглинання, може поступатися менш твердому, проте в'язкішому матеріалу в умовах інтенсивної ударної дії [4; 11; 16].

З позицій структурного матеріалознавства основна суперечність цього процесу полягає в необхідності одночасно забезпечити високу опірність проникненню абразиву та достатню опірність крихкому руйнуванню. У металах це досягається або за рахунок оптимальної комбінації мартенситної матриці з контрольованою кількістю залишкового аустеніту, або через формування дрібнодисперсних твердих фаз у відносно в'язкій основі, або завдяки багат шаровим та градієнтним поверхневим структурам. У керамічних і композиційних матеріалах, навпаки, вирішальною стає проблема пригнічення катастрофічного розповсюдження тріщин і підвищення зв'язності фаз [11; 15; 17].

Таким чином, ударно-абразивне зношування слід розглядати не як просту суму «удару плюс абразив», а як багаторівневий процес, у якому механізми контакту, руйнування і самоорганізації поверхневого шару змінюються в часі. На початковій стадії переважають деформація і наклеп, на перехідній - накопичення дефектів та мікротріщин, а на розвинутій - стабілізація або, навпаки, лавиноподібне прискорення зносу залежно від здатності матеріалу утворювати захисний вторинний шар. Саме ця еволюційність відрізняє ударно-абразивний процес від спрощених статичних схем зношування.

Структурна схема процесу та наслідків ударно-абразивного зношування

Рис. 2. Структурна схема процесу та наслідків ударно-абразивного зношування.

Для зручності узагальнення домінуючих механізмів у різних умовах доцільно користуватися порівняльною характеристикою, наведеною в таблиці 1.

Таблиця 1. Узагальнення домінуючих механізмів ударно-абразивного зношування

Умови контакту	Домінуючий механізм	Типовий мікрорельєф	Матеріалознавчий акцент
Малі кути атаки, гострий абразив	Мікрорізання	Борозни, гребені	Підвищення твердості поверх
Середні кути, повторні удари	Мікрооранка + наклеп	Лунки, згладжування, валки матеріалу	Баланс твердості й в'язкості
Великі кути, високий імпульс	Тріщини, сколювання	Кратери, лушення, сколи	Тріщиностійкість, стискальні напруження
Багаточастинкове	Змішаний режим	Трибошар, борознування,	Стабільність поверхневого

середовище		локальне лушення	шару

Ударно-абразивне зношування реалізується через кілька базових механізмів, які проявляються або послідовно, або одночасно. Найпоширенішим для пластичних металів є мікрорізання. Якщо частинка має гострі кромки і тангенціальна складова швидкості достатньо велика, вона діє як мініатюрний різець: врізається у поверхню, відтискає матеріал убік, формує борозну і виносить частину металу у вигляді стружкоподібних або лускоподібних фрагментів. За нижчого співвідношення тангенціального і нормального навантаження переважає мікрооранка - матеріал відтискається в боки без негайного відриву, але багаторазове повторення такого акту призводить до втомного видалення гребенів борозен [1; 4; 6].

Другий механізм - локальне вдавлювання та видавлювання матеріалу. За переважно нормального удару частинка утворює лунку, а навколо неї - кільце деформованого металу. Якщо матеріал достатньо пластичний, виникає зона інтенсивного наклепу, в якій твердість зростає, але водночас накопичуються дислокації та внутрішні напруження. При повторних ударах у тих самих або сусідніх зонах наклепаний шар втрачає деформаційну здатність і починає руйнуватися через зсувні смуги, лушення або відрив фрагментів по підповерхневих тріщинах [4; 7; 12].

Для крихких або надтвердих матеріалів, а також для сильно наклепаних поверхонь, домінує механізм мікросколювання. Початковий удар породжує поле стискальних і розтягальних напружень, під дією яких під поверхнею зароджуються медіанні, кільцеві та латеральні тріщини. Коли наступні удари або абразивне ковзання активізують ці тріщини, з поверхні відколюються частинки матеріалу. Саме тому матеріали з дуже високою твердістю, але низькою тріщиностійкістю, в умовах ударно-абразивного навантаження часто зношуються не повільніше, а швидше за більш «м'які», але в'язкі аналоги [4; 9; 16].

Окреме місце займає контактна втома. Навіть коли одиничний удар не перевищує критичний рівень руйнування, багаторазова циклічна дія створює скупчення мікрodefektів: дислокаційні комірки, смуги зсуву, мікропори, підповерхневі тріщини уздовж меж зерен або між твердими фазами й матрицею. Зовні це може проявлятися як лускування, пітинг, відшарування поверхневого шару або «викиршування» карбідних частинок. Ударно-абразивне середовище істотно прискорює цей механізм, тому що продукти втомного руйнування одразу видаляються абразивом, не даючи поверхні стабілізуватися [3; 6; 15].

Значною мірою механізм руйнування визначається формою абразивних частинок. Гострокутні зерна кварцу, корунду або уламків руди інтенсивніше ріжуть поверхню та концентрують напруження на вершинах. Округлі частинки частіше спричиняють вдавлювання, прокочування і повторне пластичне деформування. Якщо ж частинка сама руйнується під час контакту, система ускладнюється: утворюються нові дрібні абразиви, зростає кількість контактів, змінюється локальний розподіл навантажень, а характер зношування може переходити від високоенергетичного сколювання до дрібномасштабного борознування [5; 10; 14].

Дуже важливим є кут атаки частинок. Для пластичних матеріалів максимальна швидкість втрати матеріалу зазвичай спостерігається за відносно малих або середніх кутів, коли поєднуються врізання та ковзання. Для крихких матеріалів максимум часто зміщується до великих кутів, близьких до нормального удару, оскільки саме в цих умовах найактивніше розвивається мережа тріщин [4; 6; 10]. Проте в ударно-абразивних вузлах із замкненою циркуляцією частинок ця залежність може бути складнішою: одна й та сама частинка спочатку діє як ударник, а після відскоку - як абразив, що ковзає.

Не менш суттєвою є швидкість деформації. Під час імпульсного контакту поверхневий шар зазнає короткочасного, але дуже інтенсивного навантаження. Для багатьох сталей це означає зростання межі текучості, локальне адіабатичне нагрівання, зміни механізму ковзання дислокацій, а іноді - деформаційно-індуковані фазові перетворення. Наприклад, залишковий аустеніт у деяких сталях здатний перетворюватися на мартенсит безпосередньо під час ударно-абразивної дії, підвищуючи твердість поверхні, але лише за умови, що ця трансформація не супроводжується небезпечним рівнем крихкості [11; 15].

Тепловий чинник у більшості машин не є провідним, однак нехтувати ним не можна. Локальні спалахи температури у мікроконтактах здатні прискорити релаксацію напружень, окиснення, розм'якшення або, навпаки, крихке руйнування оксидних плівок. У вологих чи корозійно-активних середовищах до механічного пошкодження додається хімічний компонент: мікротріщини полегшують доступ середовища, а продукти корозії можуть або тимчасово заповнювати западини, або руйнуватися і перетворюватися на додатковий абразив [2; 10; 14].

На підповерхневому рівні ударно-абразивне зношування майже завжди супроводжується градієнтом властивостей. Безпосередньо біля поверхні формується найтвердіший, але часто й найкрихкіший шар; нижче розташовується зона інтенсивної деформації; ще глибше - перехідна область із меншою щільністю дефектів. Товщина цих зон залежить від енергії удару, модуля пружності, мікроструктури матеріалу й розміру абразивних зерен. Чим різкіший цей градієнт, тим вища ймовірність відшарування поверхневого шару по підповерхневій межі, де концентруються напруження [7; 12; 16].

Отже, фізична картина ударно-абразивного зношування є багатоканальною. Вона включає пластичну деформацію, різання, втомне накопичення пошкоджень, тріщиноутворення, локальний нагрів, утворення вторинних структур та руйнування цих структур. Для правильного підбору матеріалу важливо не просто зменшити один із механізмів, а змістити систему в такий режим, де пошкодження дисипується переважно через контрольований наклеп і неглибоке борознування, а не через катастрофічні сколи чи підповерхнєве лущення.

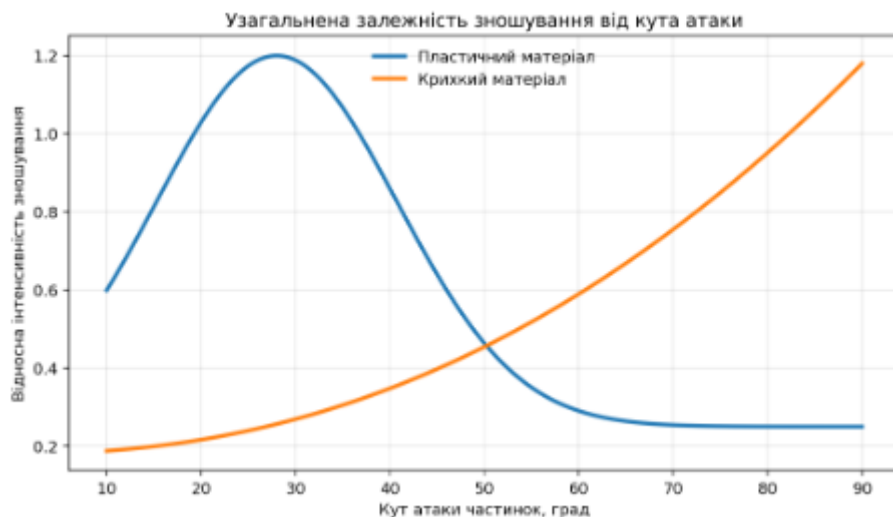

Рис. 3. Узагальнена залежність відносної інтенсивності зношування від кута атаки частинок для пластичних і крихких матеріалів.

Параметри, що визначають інтенсивність ударно-абразивного зношування, доцільно поділяти на три групи: властивості матеріалу деталі; характеристики абразивного середовища; параметри зовнішнього навантаження та кінематики руху. Кінцевий результат завжди є наслідком їхньої взаємодії. Тому оцінювати, наприклад, вплив твердості без урахування форми зерен або енергії удару методично неправильно.

Твердість матеріалу залишається базовим параметром, оскільки визначає опір проникненню абразивної частинки в поверхню. За інших рівних умов із підвищенням твердості зменшується глибина врізання, площа реального контакту й об'єм пластично деформованого матеріалу. Саме тому в режимах переважно абразивного дряпання твердість добре корелює зі зменшенням зносу [1; 3; 8]. Проте в умовах сильного удару залежність стає нелінійною: після певного рівня твердість продовжує зростати, але в'язкість руйнування знижується, і матеріал починає втрачати стійкість до тріщиноутворення [11; 16]. Звідси випливає висновок, що для ударно-абразивного режиму потрібен не максимум твердості, а її оптимум.

Список використаних джерел

1. Hutchings I., Shipway P. Tribology: Friction and Wear of Engineering Materials. 2nd ed. Oxford: Butterworth-Heinemann, 2017. 412 p.
2. ASTM G40-22a. Standard Terminology Relating to Wear and Erosion. West Conshohocken, PA: ASTM International, 2022. DOI: 10.1520/G0040-22A.
3. Archard J. F. Contact and Rubbing of Flat Surfaces. Journal of Applied Physics. 1953. Vol. 24, no. 8. P. 981-988. DOI: 10.1063/1.1721448.
4. Finnie I. Erosion of Surfaces by Solid Particles. Wear. 1960. Vol. 3, no. 2. P. 87-103. DOI: 10.1016/0043-1648(60)90055-7.
5. Gates J. D. Two-body and three-body abrasion: A critical discussion. Wear. 1998. Vol. 214. P. 139-146.
6. Hutchings I. M. Mechanisms of wear in powder technology: A review. Powder Technology. 1993. Vol. 76, no. 1. P. 3-13. DOI: 10.1016/0032-5910(93)80035-9.
7. Kragelsky I. V., Zolotar A. I., Sheiwekhman A. O. Theory of material wear by solid particle impact - a review. Tribology International. 1985. Vol. 18, no. 1. P. 3-11. DOI: 10.1016/0301-679X(85)90002-7.
8. Brown R., Jun E. J., Edington J. W. Mechanisms of solid particle erosive wear for 90° impact on copper and iron. Wear. 1981. Vol. 74. P. 143-156. DOI: 10.1016/0043-1648(81)90200-3.
9. Wilson R. D., Hawk J. A. Impeller wear impact-abrasive wear test. Wear. 1999. Vol. 225-229, Part 2. P. 1248-1257. DOI: 10.1016/S0043-1648(99)00046-0.
10. Badisch E., Kirchgassner M., Franek F. Continuous impact/abrasion testing: Influence of testing parameters on wear behaviour. Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part J: Journal of Engineering Tribology. 2009. Vol. 223, no. 5. P. 741-750. DOI: 10.1243/13506501JET535.
11. Tarodiya R., Levy A. Surface erosion due to particle-surface interactions: A review. Powder Technology. 2021. Vol. 387. P. 527-559. DOI: 10.1016/j.powtec.2021.04.055.
12. Melentiev R. Physical theories of solid particle erosion and abrasive jet wear. Journal of Manufacturing Processes. 2023. Vol. 106. P. 422-452. DOI: 10.1016/j.jmapro.2023.10.014.
13. Савуляк В. І., Гримашевич В. О. Аналіз процесів ударно-абразивного зношування робочих органів дорожньо-будівельних машин. Наукові праці ВНТУ. 2024. № 4. С. 114-120. DOI: 10.31649/2307-5376-2024-4-114-120.
14. Галико А. В. Ударно-абразивне зношування деталей машин та агрегатів. Наукові записки. Кіровоград: КНТУ, 2007. Вип. 8. С. 77-78.
15. Chintha A. R., Valtonen K., Kuokkala V.-T., Kundu S., Peet M. J., Bhadeshia H. K. D. H. Role of fracture toughness in impact-abrasion wear. Wear. 2019. Vol. 428-429. P. 430-437. DOI: 10.1016/j.wear.2019.03.028.
16. Zambrano O. A. A Review on the Effect of Impact Toughness and Fracture Toughness on Impact-Abrasion Wear. Journal of Materials Engineering and Performance. 2021. Vol. 30, no. 10. P. 7101-7116. DOI: 10.1007/s11665-021-05960-5.
17. Saha G., Valtonen K., Saastamoinen A., Peura P., Kuokkala V.-T. Impact-abrasive and abrasive wear behavior of low carbon steels with a range of hardness-toughness properties. Wear. 2020. Vol. 450-451. Art. 203263. DOI: 10.1016/j.wear.2020.203263.
18. ASTM G65-16(2021). Standard Test Method for Measuring Abrasion Using the Dry Sand/Rubber Wheel Apparatus. West Conshohocken, PA: ASTM International, 2021.
19. ASTM G76-18. Standard Test Method for Conducting Erosion Tests by Solid Particle Impingement Using Gas Jets. West Conshohocken, PA: ASTM International, 2018.

УДК 624.131

ОБҐРУНТУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ ПАРАМЕТРІВ ГНУЧКОГО ҐРУНТОПОГЛИБЛЮВАЧА В СКЛАДІ ПЛН-5-35

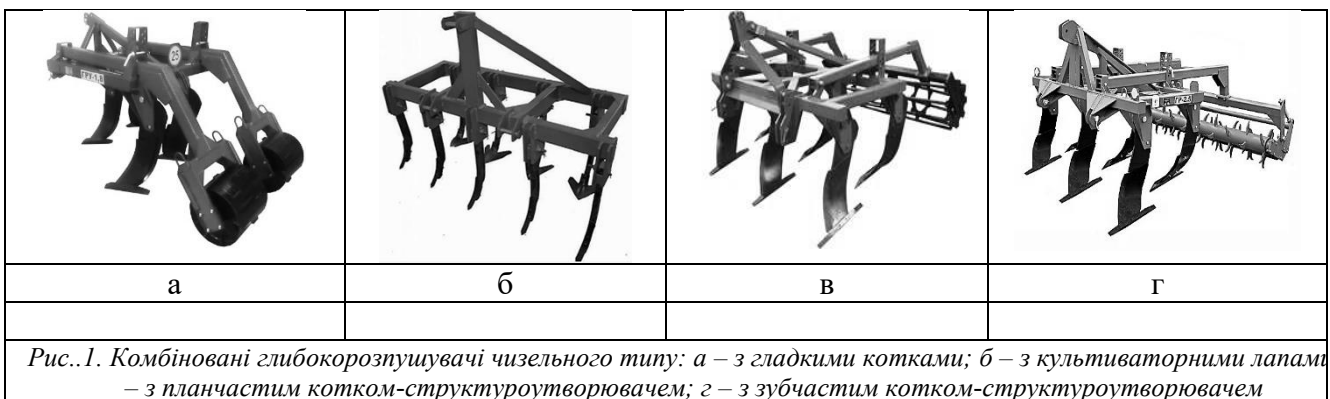
JUSTIFICATION OF THE OPTIMAL PARAMETERS OF A FLEXIBLE SUBSOILER AS PART OF THE PLN-5-35 PLOW

Євгеній Сироїд

Поліський національний університет, Україна

Однією з найбільш поширених технологічних проблем, що виникає внаслідок тривалого інтенсивного використання орних земель, є формування ущільненого шару ґрунту - так званої плужної підшви, яка зазвичай локалізується на глибині основного обробітку ґрунту [1-5]. Варто підкреслити, що її утворення характерне не лише для традиційної полицевої оранки, а й для застосування різних типів ґрунтообробних машин і робочих органів, зокрема дискових знарядь різної конструкції, плоскорізних лап і культиваторів. Загалом поява плужної підшви має переважно техногенне походження та зумовлюється як дією робочих органів ґрунтообробної техніки, так і ущільнюючим впливом ходових систем мобільних сільськогосподарських агрегатів.

Ефективним способом запобігання формуванню ущільненого шару або його руйнування є механічне розпушування підорних горизонтів ґрунту на збільшену глибину, що здійснюється спеціальними ґрунтопоглиблювальними знаряддями різних типів - чизельними розпушувачами, глибокорозпушувачами, щільовачами та кротувачами [8, 10]. Такі робочі органи можуть використовуватися як у складі самостійних агрегатів, так і в комбінації з котками різних конструкцій або культиваторами для підвищення ефективності обробітку (рис.1).

З урахуванням специфіки механізмів зародження та поширення тріщин [8, 10] у трансверсально-ізотропному ґрунтовому середовищі під час його механічного обробітку доцільним засобом руйнування ущільненого підорного шару є застосування гнучкого ґрунтопоглиблювача [13] у складі машин для основного обробітку ґрунту (рис.2). Водночас, попри підтверджені переваги ланцюгових гнучких ґрунтопоглиблювачів щодо підвищення якості розпушування переущільнених горизонтів [6, 7, 11], їх експлуатація супроводжується нестабільністю робочого процесу, що має стохастичний характер. Така нестійкість зумовлена значною мінливістю механічних властивостей трансверсально-ізотропного ґрунтового середовища та проявляється як у напрямку руху машинно-тракторного агрегату, так і в поперечній площині переміщення робочого органа.

Для зменшення негативного впливу зазначених коливань запропоновано встановлення на одній із гілок гнучкого ґрунтопоглиблювача спеціального механічного пристрою гасіння коливань у вигляді пружного демпфера (рис.3), який забезпечує стабілізацію роботи ланцюгового контуру під час розпушування плужної підшви.

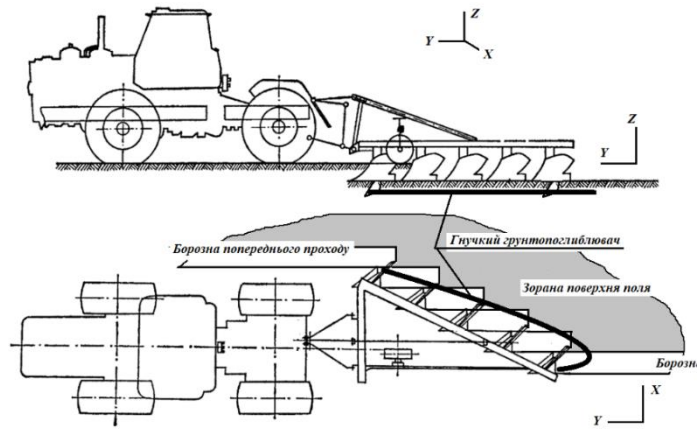

Рис.2. Плуг ПЛН-5-35, оснащений гнучким ґрунтопоглиблювачем

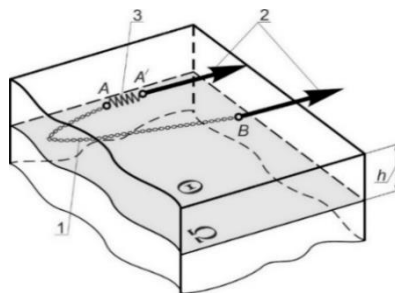

Рис.3. Контур гнучкого ґрунтопоглиблювача, окреслений ланцюговою лінією: 1 – ланцюг гнучкого ґрунтопоглиблювача; 2 – напрямок руху ґрунтообробного машинно-тракторного агрегату; 3 – пружний демпф AA'; Θ – денна поверхня ґрунту; Ω - площа переміщення ґрунтопоглиблювача

Для реалізації фізично матеріалізованого симулятора контуру гнучкого ланцюгового ґрунтопоглиблювача (рис.4, а) у вигляді твірної ланцюгової лінії (рис.4, б) було використано ланцюг коротколанковий вантажний DIN5685A 5/10 вільно підвішений в двох точках, як показано на рис.4, в.

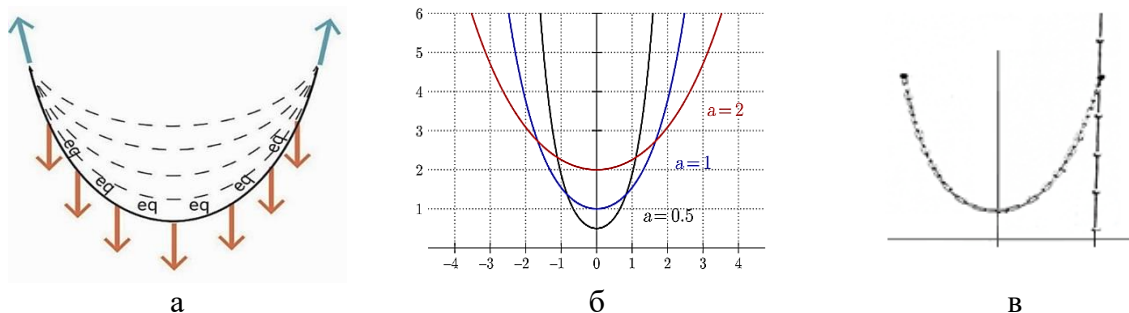

Рис.4. Покрокове вербальне обґрунтування моделі-симулятора контуру гнучкого ланцюгового ґрунтопоглиблювача: а – контур гнучкого ґрунтопоглиблювача, який рухається в ґрунті, б – твірна ланцюгової лінії, в – модель-симулятор гнучкого ланцюгового ґрунтопоглиблювача

Початковий етап оптимізації конструктивної схеми гнучкого ланцюгового ґрунтопоглиблювача передбачає визначення раціональної довжини ланцюгової петлі, яка забезпечує ефективне руйнування ущільненого підорного шару в межах відкритої борозни між суміжно розташованими плужними корпусами. З метою обґрунтування оптимальної довжини ланцюга із застосуванням методів планування експерименту було сформовано відповідні умови дослідження динамічної поведінки ланцюгового контуру. У аналітичному вигляді зазначені умови можуть бути подані таким чином, як (рис.5):

- координати правого шарніра в точці під'єднання ланцюга $C_1(x_1, y_1)$;

- координати лівого шарніра в точці під'єднання ланцюга $C_2 \left(x_2, y_2 = -a \cosh \frac{x}{a} \right)$;

- довжина розглядуваної частини твірної $l = l_0 - \frac{l_0}{n} \cdot t$,

де l_0 – початкова довжина твірної; n – умовна кількість ланок на початковий довжині твірної; t – крок переміщення переміщуваного шарніра.

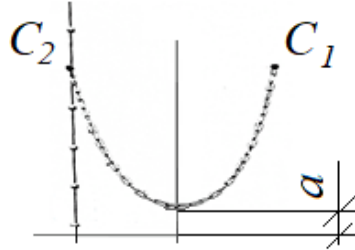

Рис.5. Параметри оптимізації контуру ланцюга ґрунтопоглиблювача

Визначення раціональних параметрів механічного пристрою гасіння стохастичних коливань ланцюгового контуру гнучкого ґрунтопоглиблювача здійснювали шляхом аналізу нормованої довжини ланцюга $\|L\|$, яку, відповідно до [13], встановлювали за аналітичною залежністю:

$$\begin{cases} L = \int_0^2 \sqrt{1 + 4x^2} dx = \left(\frac{1}{4} \ln(4 + \sqrt{17}) + 2\sqrt{17} \right) \text{ (лін. од.)} \\ L = 4,62 \text{ (лін. од.)} \end{cases}$$

Параметр a , що відповідає екстремальному положенню ланцюгової лінії, узгоджували з експериментально встановленою довжиною l , яка визначається величиною абсолютної деформації Δl демпфувального елемента та залежить від коефіцієнта жорсткості k пружного поглинач коливань. Модельні дослідження абсолютної деформації Δl виконували шляхом навантаження моделі ланцюгового контуру ґрунтопоглиблювача рівномірно розподіленою силою, а також прикладанням зосередженого зусилля N , що відтворювало контакт робочого органа з локальною перешкодою, наприклад твердим включенням у ґрунті.

Оцінювання ефективності руйнування плужної підшви здійснювали за значеннями граничних напружень зсуву τ , визначених із використанням числового аналога твердоміра Ревякіна, оснащеного конічним пуансоном із кутом при вершині $\alpha = 30^\circ$.

За результатами проведених досліджень обґрунтовано удосконалену конструкційну схему комбінованого ґрунтообробного агрегату, що включає плуг ПЛН-5-35 у поєднанні з гнучким ланцюговим ґрунтопоглиблювачем (рис.6).

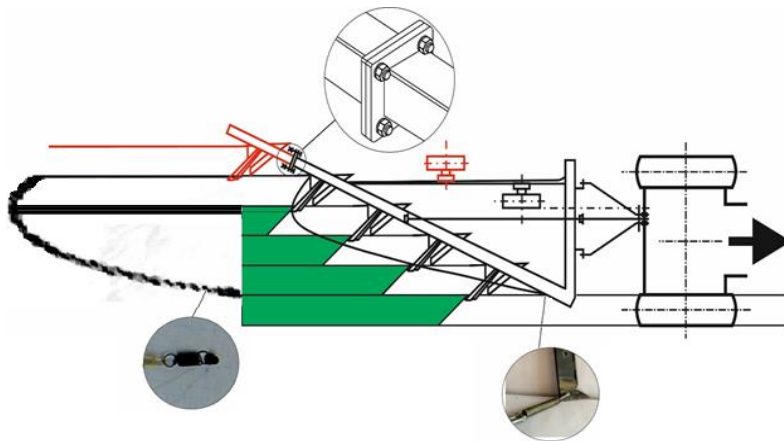

Рис.6. Конструкційне доопрацювання комбінованого ґрунтообробного агрегату в складі плуга ПЛН-5-35 та гнучкого ланцюгового ґрунтопоглиблювача

Запропонована структура компоновки комбінованого ґрунтообробного агрегату практично впроваджена на основі серійного плуга ПЛН-5-35 (рис. 7).

Рис. 7. Комбінований ґрунтообробний агрегат в складі: плуг ПЛН-5-35 (модернізований) та гнучкий ланцюговий ґрунтопоглиблювач

За результатами виробничої перевірки комбінованого ґрунтообробного агрегату в складі: плуг ПЛН-5-35 (модернізований) та гнучкий ланцюговий ґрунтопоглиблювач встановлено:

- твердість шару ґрунту плужної підшви на глибині 35 см від денної поверхні ґрунту розпушений гнучким ланцюговим ґрунтопоглиблювачем зменшена в 2,54...2,58 рази за показником граничних напружень τ виміряних числовим аналогом твердоміра Рев'якіна в порівнянні з контролем та основним обробітком, виконаним базовою моделлю плуга ПЛН-5-35;
- варіаційний розмах показника шару ґрунту плужної підшви (35 см від денної поверхні) вздовж осі, яка є перпендикулярною до напрямку руху комбінованого ґрунтообробного агрегату (ПЛН-5-35 та гнучкий ланцюговий ґрунтопоглиблювач) за показником граничних напружень зсуву становить $\pm 0,02$ МПа, або $\pm 3,23\%$ при середньому квадратичному відхиленні $\Delta_{\text{КВ}} = 0,895 \times 10^{-2}$ МПа, що засвідчує високий рівень суцільності руйнування шару плужної підшви ґрунту.

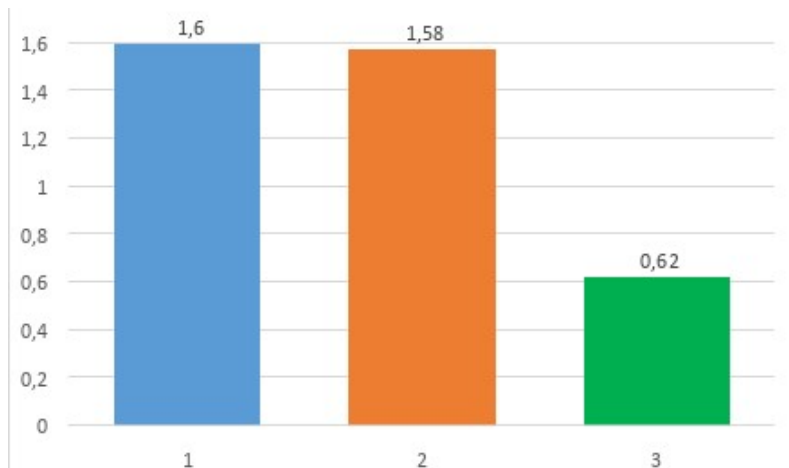

Рис. 8. Твердість шару ґрунту плужної підшви:
1 – контроль; 2 – обробіток базовим знаряддям ПЛН-5-35;
3 – обробіток комбінованим ґрунтообробним агрегатом (дослідний варіант)

Обґрунтовано конструкційні ознаки контуру гнучкого робочого органу ланцюгового ґрунтопоглиблювача, які забезпечують розвиток тріщин відриву переущільненого шару плужної

підшви в бік денної поверхні відкритої борозни, яка утворена поміж проходами суміжних плужних корпусів.

Реалізація запропонованої конструкції ґрунтопоглиблювача в складі комбінованого ґрунтообробного агрегату суміщеного з плугами лінійки ПЛН забезпечує суцільний обробіток переуцільненого шару ґрунтів, який зумовлений їх довготривалим багаторічним основним обробітком.

Встановлення механічного поглинача стохастичних коливань в гнучкому контурі ланцюгового ґрунтопоглиблювача у вигляді пружного демпфера стабілізує процес розпушування плужної підшви в умовах дії на ланцюг ґрунтопоглиблювача не лише розподіленого навантаження, але і в разі контакту ланцюга з зосередженою силою, наприклад з перешкодою у вигляді кам'янистого “абсолютно жорсткого тіла”.

Результати виробничої перевірки комбінованого ґрунтообробного агрегату в складі: плуг ПЛН-5-35 (модернізований) та гнучкий ланцюговий ґрунтопоглиблювач засвідчили, що твердість шару ґрунту плужної підшви на глибині 35 см від денної поверхні ґрунту розпушеного гнучким ланцюговим ґрунтопоглиблювачем зменшена в 2,54 в порівнянні обробітком виконаним базовою моделлю плуга ПЛН-5-35 та в 2,58 рази в порівнянні з твердістю ґрунту необробленої плужної підшви.

Список використаних джерел

1. Вербіст, К.; Корнеліс, В.; Шьеткатте, В.; Ольтенфрайтер, Г.; Ван Мейрвенне, М.; Габрієльс, Д. Вплив ущільненої підшви плуга на надлишковий стік через насичення. *Soil Tillage Res.* 2007, 96, 292–302. [CrossRef]
2. Білібіо, К.; Уто, Д.; Хорват, М.; Роскопф, У.; Юнге, С.М.; Фінкх, М.Р.; Пет, С. Вплив десятирічного консерваційного обробітку ґрунту в органічному землеробстві на фізичні властивості ґрунту в лесовому ґрунті - Північний Гессен, Німеччина. *Agriculture* 2023, 13, 133. [CrossRef]
3. Тянь, П.; Лянь, Х.; Ван, З.; Цзян, Ю.; Лі, К.; Суй, П.; Ці, Х. Вплив глибокого та поверхневого обробітку ґрунту з внесенням соломи на органічний вуглець, загальний азот та активність ферментів у Північно-Східному Китаї. *Сталий розвиток* 2020, 12, 8679. [CrossRef]
4. Юнесі Аламуті, М.; Навабзаде, М. Дослідження впливу глибини оранки на деякі фізичні властивості ґрунту. *Pak. J. Biol. Sci.* 2007, 10, 4510–4514. [CrossRef]
5. Цян, Х.; Сун, Й.; Нін, Х. Вплив глибокого розорювання на будову оброблюваного горизонту та врожайність зерна озимої пшениці на Північнокитайській рівнині. *Agriculture* 2022, 12, 236. [CrossRef]
6. Азеведо, Р.П.; Корінто, Л.М.; Пейшото, Д.С.; Де Фігейредо, Т.; Сільвейра, Г.К.Д.; Пече, П.М.; Піо, Л.А.С.; Пальярі, П.Х.; Курі, Н.; Сілва, Б.М. Стратегії глибокого обробітку ґрунту при вирощуванні багаторічних культур: структурні зміни в різних класах ґрунтів. *Plants* 2022, 11, 2255. [CrossRef] [PubMed]
7. Чжан, Х.; Юн, Ю.; Дечен, В.; Чжаоюй, В.; Ян'ян, Л.; Сібіао, Л. Характеристики руйнування ґрунту та ефективність розпушування ущільнених трав'янистих угідь глибокорозпушувачами з різними дошками плуга. *Biosystems Engineering* 2024, 237, 170–181. [CrossRef]
8. Махмуді-Ешкафтакі, М.; Ебрахімі, Р.; Ганбарян, Д.; Хоуш'яр, Е. Геометрична характеристика відвального плуга з використанням поєднаної детальної фотографії та моделі підгонки поверхні. *Soil Tillage Res.* 2017, 170, 122–129. [CrossRef]
9. Ярош, Ю.; Шелудченко, Б.; Кондратюк, А.; Білецький, В.; Плужников, О. У візуально-пластичному середовищі будівлі рівномірна «ланцюгова лінія» рухомих гнучких ліній. *Sci. Horiz.* 2020, 4, 65–71. [CrossRef]
10. Напівнавісні плуги. Доступно онлайн: <https://www.gregoire-besson.com/en/machines/voyager> (дата звернення: 27 грудня 2023 р.).
11. Забродський, А.; Шараускіс, Е.; Кухарець, С.; Юостас, А.; Василяускас, Г.; Андрюшіс, А. Аналіз впливу ущільнення ґрунту на навколишнє середовище та сільськогосподарських економічних втрат у Литві та Україні. *Сталий розвиток* 2021, 13, 7762. [CrossRef]
12. Kondratiuk, A.; Šarauskis, E.; Sheludchenko, B.; Kukharets, S.; Jasinskas, A.; Zabrodskyi, P.; Shubenko, V. Substantiation of the Use of a Flexible Chain-Type Subsoiler for Improving the Agrotechnological Properties of Soil. *Sustainability* 2024, 16, 5355. <https://doi.org/10.3390/su16135355>

13. Шелудченко Б.А., Сивак Р.І., Плужніков О.Б. Метрологія та основні засоби технічних вимірювань. - Житомир: Поліський національний університет, 2023. 124с.: іл.

14. Sheludchenko B.A., Syvak R.I., Pluzhnikov O.B. Metrolohiya ta osnovni zasoby tekhnichnykh vymiryuvan'. - Zhytomyr: Poliss'kyu natsional'nyu universytet, 2023. 124s.: il.

УДК 631.171:636:620.92:004.8

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ МОДЕЛІ ОБГРУНТУВАННЯ КОНСТРУКТИВНО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ОБЛАДНАННЯ АВТОНОМНОГО ЕНЕРГОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТВАРИННИЦЬКИХ ФЕРМ
INTELLECTUAL MODELS OF SUBSTITUTION OF DESIGN AND TECHNOLOGICAL PARAMETERS OF EQUIPMENT FOR AUTONOMOUS ENERGY SUPPLY OF LIVESTOCK FARMS

Анатолій Тригуба¹, Мар'ян Коциловський¹, Роман Олійник²

¹Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького, Львів, Україна

²Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, Львів, Україна

Науково-прикладна задача забезпечення енергетичної стійкості тваринницьких ферм сьогодні є досить актуальною. Це пов'язано із тим, що витрати на енергоресурси формують суттєву частину собівартості продукції тваринництва. Функціонування сучасних тваринницьких ферм супроводжується постійною потребою в електричній та тепловій енергії для забезпечення роботи систем мікроклімату, освітлення, водопостачання, автоматизованого годування, видалення відходів та підтримання технологічних режимів утримання тварин [1, 2]. За умов нестабільності зовнішнього енергозабезпечення, коливання тарифів на електроенергію та підвищення вимог до екологічної безпеки виробництва зростає потреба у створенні локальних систем автономного енергозабезпечення. Вони дають можливість забезпечувати безперервність виробничих процесів і підвищувати енергонезалежність аграрних підприємств.

Особливого значення ця задача набуває для тваринницьких господарств, у яких одночасно наявний значний потенціал власної сировинної бази для виробництва енергії у вигляді органічних відходів. Гній, залишки кормів, побічні продукти технологічних процесів є не лише відходи виробництва, а й стабільне джерело для одержання біогазу, теплової енергії та електроенергії [3, 4]. Проте ефективність використання такого потенціалу значною мірою визначається правильністю вибору конструктивних і технологічних параметрів обладнання. Оскільки навіть незначні відхилення у геометричних характеристиках реакторів, режимах подачі субстрату, параметрах перемішування або температурному режимі можуть суттєво впливати на енергетичну результативність усієї системи.

Під час проєктування обладнання для автономного енергозабезпечення застосовуються традиційні інженерні підходи, що базуються на типовому підборі технічних характеристик без достатнього врахування конкретних виробничих умов ферми, сезонної зміни навантаження, структури органічної сировини та динаміки споживання енергії [5, 6]. Унаслідок цього виникає невідповідність між фактичними режимами роботи обладнання та реальними потребами господарства. Це призводить до зниження коефіцієнта корисної дії енергетичної системи, збільшення експлуатаційних витрат і зростання термінів окупності технічних рішень. Саме тому актуальним є перехід від статичних розрахункових схем до інтелектуальних методів обґрунтування параметрів обладнання, які здатні одночасно враховувати велику кількість взаємопов'язаних факторів проектного середовища.

Сучасний розвиток методів обчислювального інтелекту створює нові можливості для вирішення таких завдань. Використання алгоритмів машинного навчання, нейромережевих моделей для прогнозування, адаптивної оптимізації та багатофакторного аналізу дозволяє встановлювати приховані залежності між характеристиками сировини, режимами функціонування обладнання та

кінцевими енергетичними показниками енергетичної системи [7]. Це дає змогу переходити від спрощених нормативних моделей до більш точного інженерного обґрунтування конструктивно-технологічних параметрів, орієнтованого на конкретний виробничий об'єкт.

Водночас у галузевому машинобудуванні задачі інтеграції методів обчислювального інтелекту у процес визначення параметрів енергетичного обладнання тваринницьких ферм залишаються невирішеними. Існуючі дослідження здебільшого зосереджені або на окремих технологіях біогазового виробництва, або на загальних питаннях енергоефективності аграрних підприємств. Водночас, комплексне поєднання конструктивного аналізу обладнання, технологічних режимів і цифрових інтелектуальних моделей потребує подальшого дослідження. Саме це визначає наукову й практичну актуальність дослідження, спрямованого на обґрунтування параметрів обладнання для забезпечення енергетичної автономності тваринницьких ферм на сучасному інженерному рівні.

Метою роботи є обґрунтування конструктивно-технологічних параметрів обладнання для забезпечення енергетичної автономності тваринницьких ферм завдяки використанню методів обчислювального інтелекту, які дозволяють враховувати мінливість виробничих умов, характеристики органічної сировини, режими енергоспоживання та технічні особливості функціонування енергетичних систем. Передбачається встановлення взаємозв'язку між геометричними параметрами обладнання, режимами підготовки та перероблення органічних відходів, показниками теплового й електричного навантаження ферми та інтегральною ефективністю функціонування автономної енергетичної системи.

Основою для обґрунтування конструктивно-технологічних параметрів обладнання прийнято модель обчислювального інтелекту, яка дозволяє враховувати багатофакторний характер функціонування тваринницької ферми та взаємозв'язок між сировинними, енергетичними і технологічними параметрами. На відміну від традиційних підходів, коли обладнання підбирається за типовими нормативними характеристиками, у запропонованій схемі первинним етапом є формування інтелектуальної моделі, здатної аналізувати вхідні параметри середовища та прогнозувати оптимальні технічні рішення для конкретної тваринницької ферми.

До вхідних параметрів моделі віднесено кількість поголів'я тварин, добовий обсяг органічних відходів, вологість субстрату, температуру технологічного середовища, режим енергоспоживання ферми, сезонну нерівномірність навантаження та коефіцієнт використання енергетичних ресурсів. У загальному вигляді модель інтелектуального визначення параметрів обладнання описується функціональною залежністю:

$$Y = f(X_1, X_2, X_3, \dots, X_n), \quad (1)$$

Де

Y – вектор конструктивно-технологічних параметрів обладнання;

$X_1, X_2, X_3, \dots, X_n$ – множина вхідних факторів, що характеризують виробничі умови функціонування тваринницької ферми.

У складі вектора (1) конструктивно-технологічних параметрів обладнання визначаються робочий об'єм реактора, потужність когенераційного модуля, інтенсивність перемішування, параметри теплообміну та добова продуктивність системи.

Для реалізації моделі використано принцип багат шарового інтелектуального прогнозування, де на першому рівні виконується аналіз вхідних даних, на другому – оцінювання їхнього впливу на вихід енергії, а на третьому – формування рекомендованих технічних характеристик обладнання. У математичному вигляді інтегральний показник енергетичної ефективності системи визначається співвідношенням:

$$E_{int} = \sum_{i=1}^n w_i \cdot p_i, \quad (2)$$

Де:

w_i – вагові коефіцієнти впливу окремих параметрів;

p_i – нормовані показники технологічного стану системи.

Такий підхід дозволив кількісно оцінити вплив кожного фактора на кінцеву ефективність енергетичного обладнання. Найбільшу чутливість модель показала до змін вологості сировини, температури процесу та нерівномірності добового енергоспоживання.

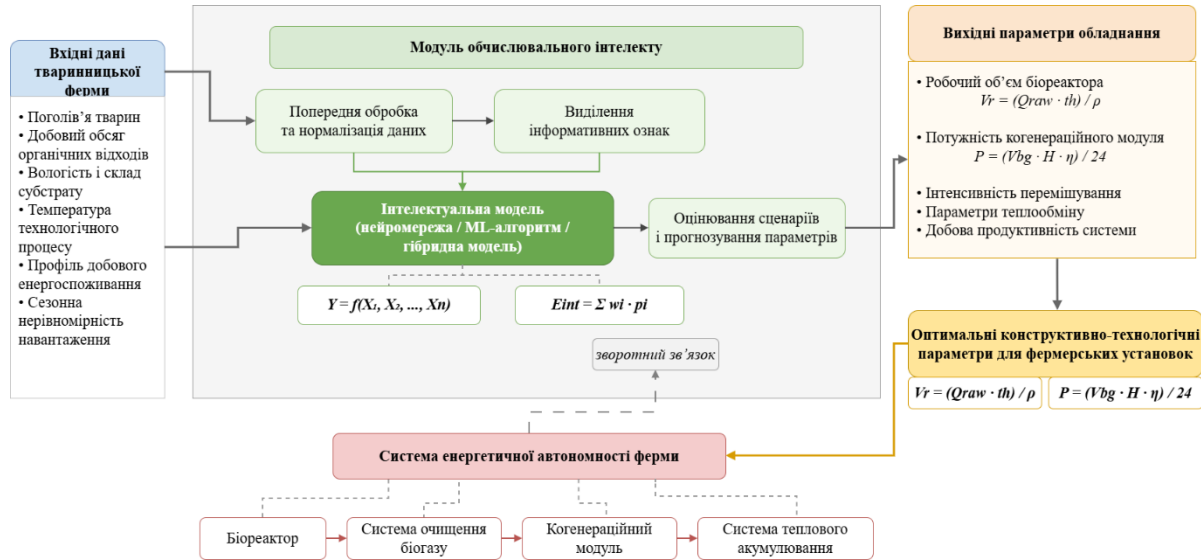

Рис. 1. Структурна схема використання обчислювального інтелекту для обґрунтування параметрів обладнання

На структурній схемі перший блок формують вхідні дані тваринницької ферми, далі розміщується інтелектуальний аналітичний модуль, який виконує оброблення інформації, оцінювання сценаріїв і формування вихідних параметрів обладнання. Завершальний блок містить технічну систему енергетичної автономності, яка включає реактор, систему очищення біогазу, когенераційний модуль і систему теплового акумулювання.

Після визначення оптимальних параметрів модель переходить до технічного етапу розрахунку обладнання. Робочий об'єм біореактора визначається залежністю:

$$V_r = \frac{Q_{raw} \cdot t_h}{\rho}, \quad (3)$$

Де

Q_{raw} – добова кількість органічної сировини; t_h – тривалість гідравлічного утримання; ρ – густина субстрату.

Для ферми середньої потужності встановлено, що за добового надходження 20–22 т органічної маси оптимальний об'єм реактора перебуває в межах 500–540 м³.

Електрична потужність енергетичного модуля визначалася за формулою:

$$P = \frac{V_{bg} \cdot H \cdot \eta}{24}, \quad (4)$$

Де:

V_{bg} – добовий вихід біогазу;

H – теплота згоряння;

η – коефіцієнт корисної дії генератора.

Таблиця 1. Параметри обладнання, отримані на основі інтелектуального моделювання

Параметр	Значення
Робочий об'єм реактора	520 м ³
Потужність когенераційного модуля	80 кВт
Температура анаеробного процесу	37 °C
Частота перемішування	5 циклів/добу
Добовий вихід біогазу	870 м ³

За результатами моделювання встановлено, що раціональна потужність когенераційної установки для досліджуваного типу ферми становить 80 кВт, що забезпечує стабільне покриття технологічного електроспоживання і часткове теплопостачання виробничих приміщень (табл. 1).

Отримані результати показали, що саме використання методів обчислювального інтелекту дозволяє перейти від стандартного підбору обладнання до адаптивного інженерного обґрунтування, коли конструктивні параметри безпосередньо узгоджуються з реальними виробничими характеристиками конкретної тваринницької ферми

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що використання методів обчислювального інтелекту дозволяє перейти від традиційного нормативного підбору обладнання до адаптивного обґрунтування його конструктивно-технологічних параметрів з урахуванням реальних умов функціонування тваринницької ферми. Побудована інтелектуальна схема аналізу вхідних даних забезпечує узгодження між характеристиками органічної сировини, режимами енергоспоживання та технічними параметрами енергетичної системи, що створює основу для більш точного інженерного проектування. Встановлено, що найбільший вплив на результати моделювання мають добовий обсяг органічних відходів, вологість субстрату, температура технологічного процесу та нерівномірність енергетичного навантаження ферми.

Практичне значення роботи полягає у можливості застосування запропонованого підходу під час розроблення систем енергетичної автономності тваринницьких ферм різної виробничої потужності, коли технічні рішення повинні враховувати не лише паспортні характеристики обладнання, а й змінні виробничі фактори. Запропонована схема може бути використана як основа для подальшого створення цифрових інструментів підтримки прийняття інженерних рішень у галузі галузевого машинобудування, а також для підвищення енергоефективності аграрних підприємств і зменшення їх залежності від зовнішніх енергетичних ресурсів.

Список використаних джерел

1. Moller H. B., Sommer S. G., Ahring B. K. Biogas from manure and energy crops: energy balance and environmental impact. *Bioresource Technology*. 2024. Vol. 398. P. 130214. DOI: 10.1016/j.biortech.2024.130214.
2. Tryhuba A., Bashynsky O., Hutsol T., Rozkosz A. European Green Deal: substantiation of the rational configuration of the bioenergy production system from organic waste. *Energies*. 2024. Vol. 17(17). P. 4513. DOI: 10.3390/en17174513.
3. Mao C., Feng Y., Wang X., Ren G. Review on research achievements of biogas from anaerobic digestion. *Renewable Energy*. 2023. Vol. 216. P. 119045. DOI: 10.1016/j.renene.2023.119045.
4. Zhang Y., Angelidaki I. Anaerobic digestion of livestock manure for renewable energy production: technological advances and practical perspectives. *Bioresource Technology*. 2024. Vol. 390. P. 129980. DOI: 10.1016/j.biortech.2024.129980.
5. Liu T., Sung S., Whitman W. Engineering approaches for sizing anaerobic digestion systems under variable substrate loading conditions. *Applied Energy*. 2023. Vol. 352. P. 121923. DOI: 10.1016/j.apenergy.2023.121923.
6. Tryhuba A., Hutsol T., Bashynsky O., Rozkosz A. European Green Deal: justification of the relationships between the functional indicators of bioenergy production systems using organic residential waste. *Energies*. 2024. Vol. 17(6). P. 1461. DOI: 10.3390/en17061461.

7. Wang J., Li Y., Zhao X., Chen H. Machine learning approaches for predicting biogas production and optimizing anaerobic digestion systems. Energy Reports. 2024. Vol. 10. P. 5213–5228. DOI: 10.1016/j.egyr.2024.03.118.

УДК 631.3:004.89:628.8

**ОБҐРУНТУВАННЯ НАПРЯМУ РОЗВИТКУ СИСТЕМ МИТТЯ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ НА ОСНОВІ CPS-ПІДХОДУ**
JUSTIFICATION OF THE DIRECTION OF DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL
EQUIPMENT WASHING SYSTEMS BASED ON THE CPS APPROACH

Анатолій Тригуба, Орест Фількін, Андрій Татомир

*Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З.
Гжицького, Львів, Україна*

Розвиток аграрного виробництва супроводжується зростанням інтенсивності використання сільськогосподарської техніки, що безпосередньо впливає на доцільність підвищення ефективності її технічного обслуговування. Одним із важливих етапів такого сервісного є миття техніки після виконання технологічних операцій, оскільки накопичення ґрунтових залишків, органічних домішок, пилу, мастильних матеріалів та агрохімікатів призводить до прискореного зношування вузлів, погіршення тепловідведення, зниження ресурсу агрегатів і виникнення похибок у роботі сенсорних систем [1, 2].

Існуючі системи миття сільськогосподарської техніки характеризуються різним рівнем автоматизації, масштабованості та адаптивності. Лабораторні рішення, засновані на використанні ультразвукових методів та інфрачервоного контролю зон забруднення, забезпечують достатню точність локального аналізу, однак залишаються складними для інтеграції в реальні виробничі умови. Польові системи, побудовані на PLC-контролерах та візуальному аналізі статичних зображень, дозволяють реалізувати базову автоматизацію процесу, проте мають обмеження щодо адаптації до змінного рівня забруднення поверхонь. Рішення на основі цифрових двійників формують новий рівень прогнозування параметрів процесу, однак характеризуються високою складністю калібрування і значними вимогами до обчислювальних ресурсів. IoT-орієнтовані архітектури розширюють можливості моніторингу, але часто не забезпечують повного замкненого циклу керування.

У зв'язку з цим перспективним напрямом є застосування кіберфізичних систем, у яких поєднуються сенсорні підсистеми, виконавчі механізми, нейромережеві моделі прогнозування та адаптивні алгоритми керування [3]. Такий підхід дозволяє не лише фіксувати поточний стан забруднення, а й у режимі реального часу формувати оптимальний режим миття з урахуванням інтенсивності забруднення, типу поверхні, витрат води та енергетичних ресурсів.

Автоматизоване миття сільськогосподарської техніки є напрямом, що останніми роками викликає зростаючий інтерес через прагнення до ефективності й безпечності виробничих процесів. Традиційні методи передбачають використання ручного миття та миття техніки під високим тиском. Вони є досить поширені, однак характеризуються надмірним споживанням води, нерівномірною якістю миття і високими трудовими витратами [4]. З цією метою вчені пропонують використовувати інфрачервоні й ультразвукові методи для точкового миття (табл. 1), які показують високу ефективність у лабораторних умовах, але залишаються непрактичними для масштабного польового використання [5].

Представлена таблиця 1 узагальнює поточний стан технологій миття сільськогосподарської техніки, підкреслюючи відсутність комплексних CPS-рішень. У наукових працях їх автори усе частіше згадують CPS, що інтегрують сенсори, керування, і аналітичні модулі у єдину платформу. Такі системи успішно застосовуються у процесах прецизійного зрошення [6], моніторингу ґрунту [7],

виконання сільськогосподарських робіт [8]. Хоча автономні агросистеми вже стабільно функціонують у структурі ІІ-індустрії 4.0, їх використання для миття сільськогосподарської техніки фактично не розвинене [9].

Відомі перші приклади, де системи контролю миття комбайнів передбачають використання PLC та камер. Проте вони здебільшого обмежені аналізом статичних зображень та не мають блоків адаптивного управління. Інші підходи, як digital twin, дозволяють моделювати стан техніки, але залишаються «самостійними» і потребують декілька місяців калібрування перед впровадженням. Спроби використання ІІ-технологій для миття техніки можна зустріти в галузі обробки двигунів і важкої техніки, проте вони майже не інтегровані в загальну архітектуру CPS і не забезпечують гнучкої реакції на змінні умови.

Таблиця 1. Порівняльна характеристика існуючих рішень для миття сільськогосподарської техніки

Масштаб	Технології	Алгоритми / Архітектури	Параметри оцінювання	Основні обмеження
Лабораторний	Ультразвук, ІІ-заміри зон	PID, порогове спрацювання	Час миття, точність виявлення бруду	Немасштабованість, складність переносу
Польовий	PLC + камера (статичні знімки)	PLC-логіка, OpenCV-аналітика	Покриття зони миття, помилки детекції	Відсутність адаптації, статична реакція
Цифровий двійник	Віртуальне моделювання	Digital Twin + ML	Кореляція з реальним станом, час калібрування	Висока складність реалізації
ІІ мережі	Сенсори тиску, вібрації, температури	MQTT, Fuzzy Logic	Енергоспоживання, відповідь на зміну стану	Відсутність інтеграції в CPS
Пропонована CPS	Сенсори + актуатори + нейромережі	GRU + контролер адаптивного типу	Кількість води, цикл часу, точність очистки	У стадії експериментальної верифікації

Методика дослідження передбачала багаторівневий аналіз існуючих технологічних рішень для миття сільськогосподарської техніки з подальшим кількісним порівнянням їх експлуатаційних характеристик за єдиною системою критеріїв.

На першому етапі було сформовано множину систем:

$$S = \{S_1, S_2, S_3, S_4, S_5\}, \quad (1)$$

де S_1 – лабораторна система ультразвукового миття; S_2 – PLC + камера; S_3 – Digital Twin; S_4 – ІІ-мережа; S_5 – запропонована CPS.

Для кожної системи оцінювались два основні інтегральні критерії:

$$E_i = f(Q_i, T_i, R_i), \quad (2)$$

де E_i – інтегральна ефективність системи; Q_i – якість миття; T_i – тривалість циклу миття; R_i – стабільність реакції системи на зміну стану забруднення.

Інтегральний показник ефективності визначався за нормалізованою моделлю:

$$E_i = \alpha \cdot \frac{Q_i}{Q_{\max}} + \beta \cdot \frac{T_{\min}}{T_i} + \gamma \cdot R_i, \quad (3)$$

де $\alpha + \beta + \gamma = 1$.

У дослідженні використовувались вагові коефіцієнти:

$$\alpha = 0.5, \quad \beta = 0.3, \quad \gamma = 0.2, \quad (4)$$

Це пов'язано із тим, що найбільша значущість відводилася саме якості миття техніки.

Для CPS-рішення використано нейромережеву модель типу GRU, яка описується рівняннями:

$$\begin{aligned}
z_t &= \sigma(W_z x_t + U_z h_{t-1}), \\
r_t &= \sigma(W_r x_t + U_r h_{t-1}), \\
\tilde{h}_t &= \tanh(W_h x_t + U_h (r_t \square h_{t-1})), \\
h_t &= (1 - z_t) \square h_{t-1} + z_t \square \tilde{h}_t,
\end{aligned} \quad (4)$$

де x_t – вектор сенсорних даних; h_t – поточний прихований стан; z_t – коефіцієнт оновлення; r_t – коефіцієнт скидання.

Прогнозований рівень забруднення техніки визначається за формулою:

$$C_{pred} = W_{oh} + b, \quad (5)$$

На основі прогнозованого рівня забруднення формувався адаптивний сигнал керування:

$$u(t) = K_p e(t) + K_i \int e(t) dt + K_d \frac{de(t)}{dt}, \quad (6)$$

де $u(t)$ – керувальний сигнал, який подається на виконавчий механізм мийної системи в момент часу t ; K_p – коефіцієнт пропорційної складової регулятора, що визначає миттєву реакцію системи на поточне відхилення; K_i – коефіцієнт інтегральної складової, який враховує накопичену похибку в часі; K_d – коефіцієнт диференціальної складової, що характеризує швидкість зміни похибки; $e(t)$ – похибка регулювання в момент часу t ; $\int e(t) dt$ – накопичена інтегральна похибка процесу; $\frac{de(t)}{dt}$ – швидкість зміни похибки.

При цьому похибка регулювання в момент часу t становить:

$$e(t) = C_{pred} - C_{target}, \quad (7)$$

де C_{pred} – прогнозований рівень забруднення поверхні, визначений нейромережевою моделлю;

C_{target} – цільовий допустимий рівень залишкового забруднення після завершення циклу миття.

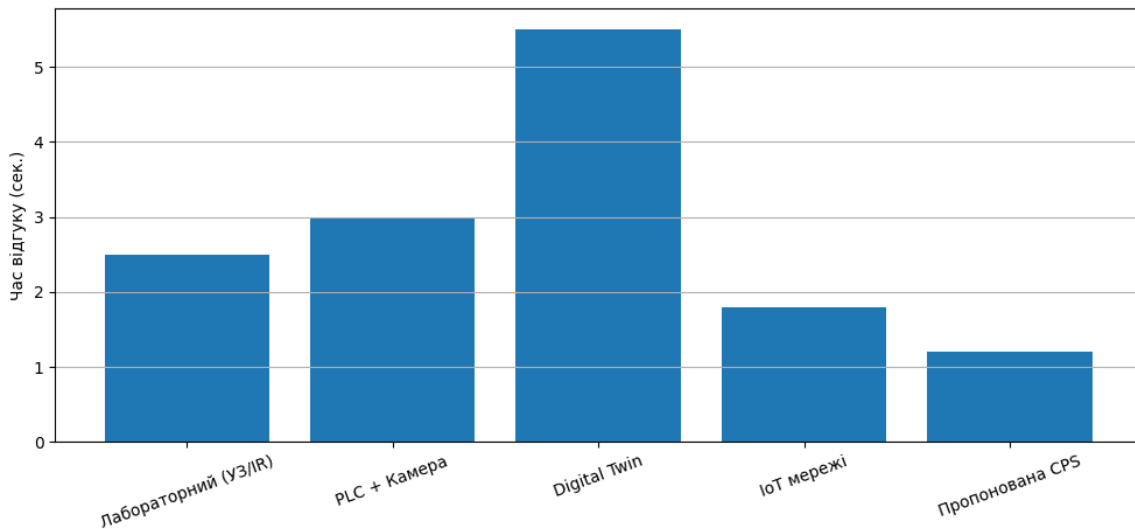

Рис. 1. Гістограма часу відгуку різних систем миття техніки

Для оцінки часової ефективності застосовано:

$$\Delta T = T_{base} - T_{sys}, \quad (8)$$

Для оцінки приросту ефективності використано формулу:

$$\Delta E = E_{CPS} - E_{base}, \quad (9)$$

Таким чином, методика дозволяє визначити раціональну систему миття техніки, яка забезпечує одночасне скорочення часу циклу миття, підвищення стабільності процесу та раціональне використання ресурсів води.

Порівняння ефективності різних підходів до миття сільськогосподарської техніки свідчить про істотну різницю в оперативності реагування та якості миття (рис. 1).

Найповільнішою за часом відгуку виявилася система на основі цифрового двійника, де середній час становив близько 5,4 с, що пов'язано з тривалими етапами моделювання та адаптації до змінних умов. Аналогічно, у випадку польових систем на базі PLC-логіки і камер час реакції склав приблизно 3,2 с. Системи, побудовані на базі IoT-рішень, демонструють кращий результат – 2,7 с, завдяки спрощеним схемам передачі та обробки даних.

Запропонована в роботі кіберфізична система забезпечила найкращий показник часу відгуку – 1,4 с, що стало можливим завдяки інтеграції сенсорів і обчислювальних модулів безпосередньо в апаратну архітектуру. Це дозволило уникнути затримок, пов'язаних із передачею даних між окремими компонентами.

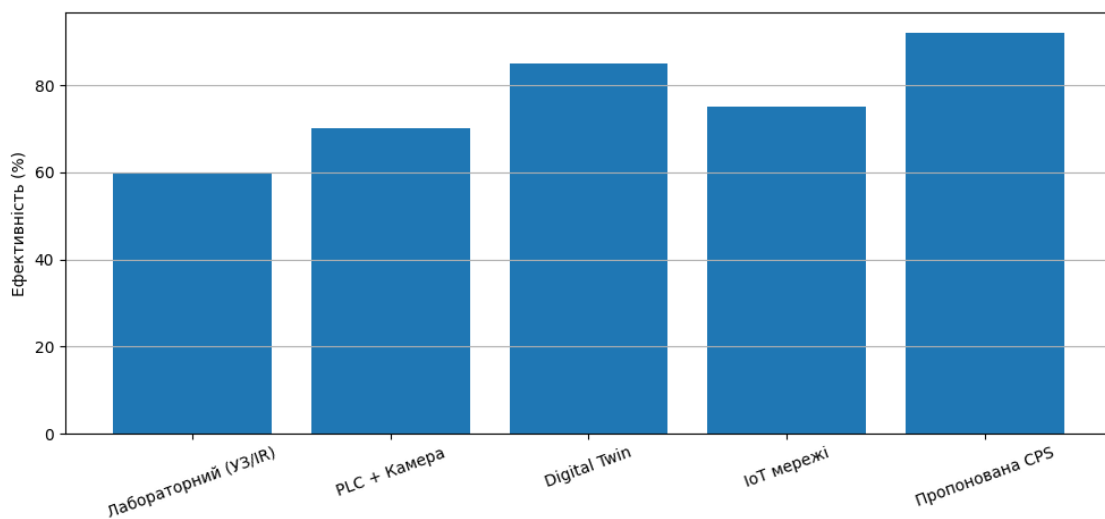

Рис. 2. Гістограма ефективності миття техніки

У розрізі оцінки рівня миття, вираженого у відсотках до еталонного стану, найнижчі значення (76%) спостерігалися у систем, що базуються виключно на статичному візуальному розпізнаванні (рис. 2). IoT-підходи досягли рівня приблизно 84%, цифрові двійники – 82%, тоді як CPS-система дозволила досягти результату 92%, демонструючи ефективність гнучкого керування режимами миття техніків реальному часі.

Отже, аналітичні дані свідчать про перевагу CPS-підходу за всіма ключовими параметрами – швидкістю, точністю, адаптивністю і якістю миття техніки. Це підтверджує доцільність впровадження саме таких архітектур в умовах фермерських господарств, де оперативність і надійність мають вирішальне значення.

На основі виконаного аналізу встановлено, що є широкий практичний попит на повноцінну CPS-архітектуру, що забезпечили б автономний внутрішній алгоритм миття, адаптацію режимів, дистанційний моніторинг і екологічну безпечність. Саме ці межі дослідження і є фокусом нашої роботи. Зокрема, інтеграція сенсорних блоків, логіки прийняття рішень і виконавчої платформи в єдину систему, здатну оцінювати процес миття техніки в реальному часі, оптимізувати ресурси та адаптуватися до умов експлуатації – від ремонтної майстерні до відкритого поля.

Висновки. За результатами проведеного порівняльного аналізу встановлено, що серед розглянутих рішень для миття сільськогосподарської техніки найбільш ефективною є запропонована кіберфізична система (CPS), яка поєднує сенсорний моніторинг, адаптивне керування та нейромережеве прогнозування параметрів очищення.

Отримані результати показали, що рівень ефективності запропонованої CPS досягає 92 %, що перевищує лабораторні ультразвукові рішення на 32 % (60 %), системи на основі PLC і комп'ютерного зору на 22 % (70 %), IoT-мережі на 17 % (75 %) та цифрові двійники на 7 % (85 %). Одночасно запропонована система забезпечує найменший час виконання циклу очищення – 1,2 с, тоді як для лабораторних рішень цей показник становить 2,5 с, для PLC-систем – 3,0 с, для IoT-рішень – 1,8 с, а для цифрових двійників – 5,5 с.

Скорочення тривалості циклу миття відносно найбільш ресурсомісткого рішення Digital Twin становить $\Delta T = 4,3$ с, що відповідає зменшенню часу очищення майже у 4,6 рази. Порівняння показало, що цифрові двійники демонструють високий рівень ефективності (85%), однак характеризуються найбільшою тривалістю калібрування та складністю практичного впровадження. PLC-рішення забезпечують стабільну роботу в стандартних умовах, проте не адаптуються до зміни рівня забруднення. IoT-системи покращують швидкість реакції, однак їхня ефективність обмежується відсутністю повного замкненого циклу керування.

Таким чином, саме запропонована CPS забезпечує найкраще співвідношення між швидкістю, точністю очищення, адаптивністю та ресурсною ефективністю, що підтверджує доцільність її використання як основи для подальшого розвитку інтелектуальних систем миття сільськогосподарської техніки.

Список використаних джерел

1. Tryhuba A, Filkin O, Tryhuba I, Tatomyr A, Malanchuk O. Architecture of a cyber-physical system for washing agricultural machinery. *Res. Agr. Eng.* 2025;71(4): 69-79. doi: 10.17221/91-RAE.
2. Тригуба А. М., Фількін О. І. Принципи побудови засобів для миття сільськогосподарської техніки з використанням кіберфізичних систем. Проблеми, пріоритети та перспективи розвитку науки, освіти та суспільства в XXI столітті: міжнародна науково-практична конференція, 23 січня 2025 р. Рівне: ЦФЕНД. 2025. С. 87-89.
3. Фількін О.І. , Тригуба А.М. Цифровий двійник кіберфізичної системи миття сільськогосподарської техніки. *Центральноукраїнський науковий вісник. Технічні науки : наук. зб. Кропивницький : ЦНТУ, 2025. Вип. 12(43), ч. 1. С. 253-264.*
4. Тригуба, А., Фількін, О. Технологія миття сільськогосподарської техніки та метод оцінювання його ефективності за різних рівнів забруднення. *Вісник Львівського національного університету природокористування. Серія Агроінженерні дослідження, 2025. 29, С. 34–47.* <https://doi.org/10.32718/agroengineering2025.29.34-47>.
5. Maldague X. P. V. *Infrared and Thermal Testing: Nondestructive Testing Handbook*. 3rd ed. Columbus: American Society for Nondestructive Testing, 2019. 784 p.
6. Wolfert S., Ge L., Verdouw C., Bogaardt M.-J. Big Data in Smart Farming: A review. *Agricultural Systems*. 2017. Vol. 153. P. 69–80. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.agry.2017.01.023>.
7. Liakos K. G., Busato P., Moshou D., Pearson S., Bochtis D. Machine learning in agriculture: A review. *Sensors*. 2018. Vol. 18(8). Article 2674. DOI: <https://doi.org/10.3390/s18082674>.
8. Shamshiri R. R., Kalantari F., Ting K. C., Thorp K. R., Hameed I. A., Weltzien C., Ahmad D., Shad Z. A review of autonomous navigation systems in agricultural tractors. *Biosystems Engineering*. 2018. Vol. 166. P. 104–130. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.biosystemseng.2017.11.005>.
9. Klerkx L., Jakku E., Labarthe P. A review of social science on digital agriculture, smart farming and agriculture 4.0: New contributions and a future research agenda. *NJAS: Wageningen Journal of Life Sciences*. 2019. Vol. 90–91. Article 100315. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.njas.2019.100315>.

УДК 681.513

УДОСКОНАЛЕННЯ ДИНАМІЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЦИФРОВИХ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ ШВИДКІСТЮ ЕЛЕКТРОПРИВОДА IMPROVING THE DYNAMIC PROPERTIES OF DIGITAL SPEED CONTROL SYSTEMS FOR ELECTRIC DRIVES

Артем Косаковський

*Вінницький національний аграрний університет,
Вінниця, Україна*

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю вдосконалення динамічних характеристик електроприводів, що використовуються у промисловості, транспорті та енергетиці. Сучасні вимоги до точності, швидкодії та стійкості систем керування змушують відходити від традиційних аналогових рішень на користь цифрових систем керування (ЦСК). Цифрові елементи забезпечують високу завадостійкість, точність вимірювання параметрів та зручність програмування складних алгоритмів.

Згідно з сучасними дослідженнями, одним із ключових напрямів розвитку ЦСК є вдосконалення підлеглих систем регулювання координат. Важливим аспектом є попередня оптимізація контуру струму для забезпечення стабільності контуру швидкості. Більшість існуючих підходів базуються на лінійних математичних моделях, які ефективні для аналізу динаміки. Проте вони не завжди враховують вплив дискретності та змінних режимів роботи. Метою даної роботи є синтез цифрового регулятора швидкості (ЦРШ), який забезпечує бажані динамічні показники з урахуванням оптимізованої роботи контуру струму.

Об'єктом керування є електропривод, до складу якого входить двигун та навантаження. Для контролю параметрів використовуються датчики швидкості та струму. Центральним модулем системи є мікропроцесорний контролер, що здійснює синтез алгоритмів керування. Синтез ЦРШ виконується для лінійної імпульсної системи. Дискретна передавальна функція (ДПФ) наведеної неперервної частини контуру має вигляд:

$$W_{\text{нч}}(z) = \frac{k_d T_0}{T_m} \cdot \frac{z + z_0}{(z - 1)(z - e^{-T_0/T})}$$

де k_d — передавальний коефіцієнт двигуна, а T_m — механічна постійна часу електропривода.

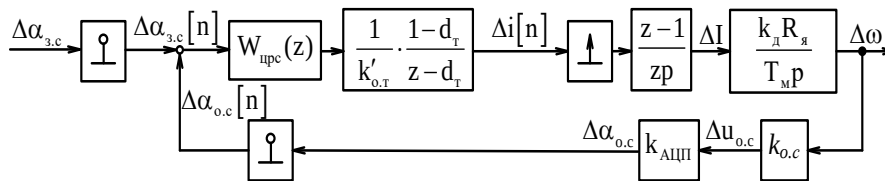

Рис. 1. Структурна схема цифрового контуру швидкості

Контур швидкості оптимізується за допомогою методу стандартних рівнянь. При налаштуванні на модульний оптимум для статичного регулювання ($v = 1$) характеристичний поліном другого порядку визначається як:

$$A(z) = z^2 + a_1 z + a_0$$

де коефіцієнти a_1 та a_0 залежать від базової частоти та періоду дискретизації.

Синтез здійснюється на основі рівняння реалізованості:

$$A(z) = M(z)D(z) + N(z)B(z)$$

Порядки шуканих поліномів $M(z)$ і $N(z)$ визначаються за умовами $l \geq q$ та $k \geq p - 1$. Для досліджуваної системи $l = 1$ та $k = 1$, що дозволяє знайти коефіцієнти методом порівняння при однакових ступенях z .

Аналіз показав, що для отримання модульного оптимуму в ЦСК потрібен регулятор, відмінний від пропорційного. Передавальні коефіцієнти цифрового та аналогового регуляторів практично збігаються при настроюванні на модульний оптимум. Час перехідного процесу становить близько восьми тактів дискретності тиристорного перетворювача.

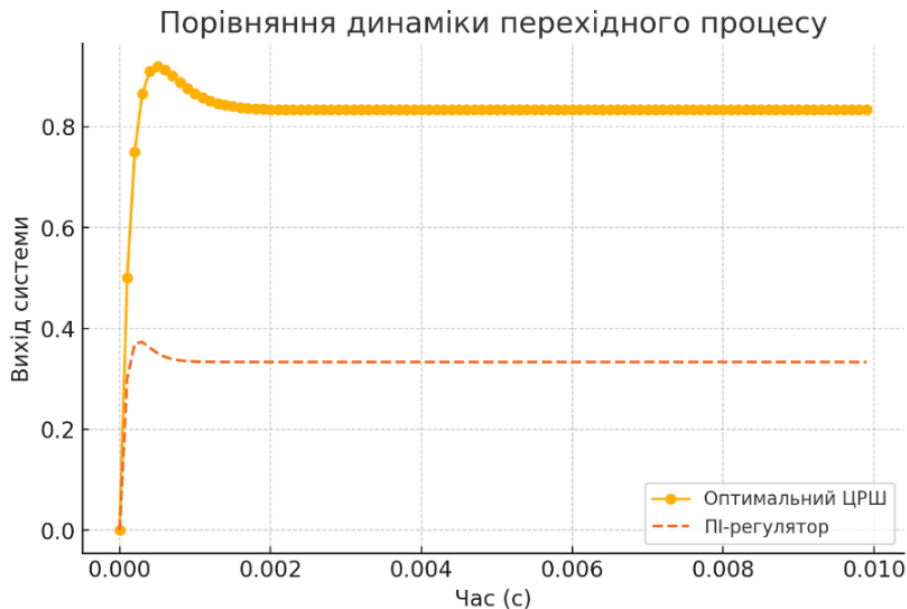

Рис. 2. Порівняння динаміки перехідного процесу ЦРШ та ПІ-регулятора

При астатичному регулюванні ($v = 2$) характеристичний поліном має третій порядок. Хоча це забезпечує високу точність, час перехідного процесу стає істотно більшим. Оптимізація дозволяє мінімізувати час процесу до двох тактів при малих збуреннях задання швидкості $\Delta\alpha_{3.c.}$. Проте при великих приростах завдання виникають обмеження: неприпустимо високий струм, дефіцит напруги перетворювача та додаткові затримки в системі керування.

Отримана структура ЦРШ забезпечує оптимальне демпфування та високу швидкодію. Оптимальний регулятор демонструє кращу динаміку та точність порівняно зі стандартним ПІ-регулятором. Розроблені методи можуть бути використані для вдосконалення систем керування у промислових та аграрних застосуваннях.

Список використаних джерел

1. Довгий О. І., Соколов В. М. Оптимізація цифрових контурів регулювання струму та швидкості електроприводів // Вісник КПІ. Серія: Електротехніка та енергетика. – 2020. – №3. – С. 45–52.
2. Грабко В. П., Морозов В. І. Аналіз впливу параметрів цифрових регуляторів на динамічні показники електроприводів // Технічна електродинаміка. – 2009. – №2. – С. 35–41.
3. Hrabko V.V., Kucheruk V.Yu., Vozniak O.M. Mikroprotsesorni systemy keruvannia elektropriyvodamy. Vinnytsia: VNTU, 2009. P. 240.
4. Колб Т. Ю., Карпінський В. О. Дослідження впливу оптимізації характеристичного полінома на стабільність цифрового контуру струму // Електромеханічні та енергозберігаючі системи. – 2011. – №4. – С. 12–18.

Науковий керівник: О.М. Возняк, канд. техн. наук, доцент
Вінницький національний аграрний університет.

UDC 621.785.5

**INCREASING THE WEAR RESISTANCE OF CORROSION-RESISTANT STEELS BY
COMPLEX LASER ALLOYING WITH NIOBIUM AND NITROGEN**

**ПІДВИЩЕННЯ ЗНОСОСТІЙКОСТІ КОРОЗІЙНО-СТІЙКИХ СТАЛЕЙ ШЛЯХОМ
КОМПЛЕКСНОГО ЛАЗЕРНОГО ЛЕГУВАННЯ НІОБІЄМ ТА АЗОТОМ**

Dmytro Marchenko

Mykolayiv National Agrarian University, Mykolayiv, Ukraine

Laser doping of steels with nitrogen and niobium allows the creation of barrier layers on the surface with a combined microstructure consisting of highly alloyed solid solutions reinforced with dispersed, uniformly distributed inclusions of nitrides, carbides, carbonitrides, and intermetallics [1-3].

The aim of the work was to investigate the effect of laser alloying with niobium and nitrogen on the wear resistance of corrosion-resistant steels of ferritic-martensitic (20X13) and austenitic (12X18H10T) grades used in the heat and power industry under the conditions of simultaneous action of contact forces and aggressive environments.

Experimental research methodology. The samples of steel 12X18H10T and 20X13 were studied in the delivery state (steel 12X18H10T quenched at 1050 °C in oil, steel 20X13 quenched at 980 °C in oil + tempering at 250 °C) and after laser doping with nitrogen and niobium on CO₂, a continuous laser from the company "TRUMF", which provides uniform heating and minimal roughness values of the surface being processed.

Wear tests were performed on a specially created installation at the FMI NAS of Ukraine [4]. The friction unit (a pair of cylinders made of 12X18H10T steel and a plate made of the material under study) with a loading system is installed on the stage of a metallographic microscope MIM-9, which allows for visual observation and video filming. The speed of the counterbody is 0.15 m/s. The contact area provides a pressure not exceeding 0.02 MPa for a load of 40 g and 0.03 MPa for a load of 9.

Laser alloying of corrosion-resistant steels with niobium increases the microhardness of surface layers and contributes to the improvement of their corrosion-mechanical properties [5, 6]. Complex alloying with niobium and nitrogen allows to increase the specific density of nitride, oxynitride and carbonitride phases, which will contribute to the increase in wear resistance [7]. Metallographic studies of surface layers of alloyed steels have shown that they have a structure of a highly alloyed solid solution with inclusions of evenly spaced secondary phases with a flat structure for steel 12X18H10T and a cellular structure for steel 20X13 [8]. The value of the microhardness of surface layers after laser alloying increases compared to the untreated state to 5.5-6 GPa for steels of the ferritic-martensitic class and to 4.0-4.2 GPa for austenitic steels.

Wear resistance tests of steel 12X18H10T in a pair with a counter body made of the same material showed that its linear wear significantly depends on the applied load and the corresponding contact pressure [9, 10]. After 30 - 40 min of testing, linear wear is minimized due to the expansion of the contact zone and the corresponding decrease in contact pressure. Mass losses of samples increase in proportion to the applied load, and counter bodies, on the contrary, decrease.

Under these friction conditions, 20X13 steel in the as-delivered state is more resistant to wear than 12X18H10T steel. As a result of laser alloying, the wear resistance of the material increases sharply, and the mass losses of the counter body also decrease.

As the analysis of the microstructure of the counterbodies and the profilograms taken from their surface showed, under different friction conditions the nature of their wear differs sharply. In the initial state, the surface profile of the material corresponds to the 7th quality of roughness. After friction in a pair with laser-treated steel 12X18H10T, the height parameters of the counterbodies surface profile decrease by 2-3 times, and the step parameters by 5-10%, which corresponds to a decrease in the level of roughness [11].

Conclusions. Complex laser alloying of the surface of corrosion-resistant steels 12X18H10T and 20X13 with niobium and nitrogen significantly increases their wear resistance compared to the untreated state [12]. Combined supply of alloying elements to the molten zone allows for targeted dosing of the type

and specific density of secondary phases formed as a result of reactive diffusion and thus, depending on the operating conditions, to increase either the corrosion-electrochemical properties (when the alloyed layers will mainly include nitride or oxynitride phases) or the wear resistance (when a larger specific volume will be occupied by carbide or carbonitride inclusions).

References:

1. Liu, J., Ye, C., Dong, Y. Recent development of thermally assisted surface hardening techniques: A review. *Advances in Industrial and Manufacturing Engineering*. 2021. Vol. 2. Article 100006.
2. Ding, H. T., Shin, Y. C. Laser-assisted machining of hardened steel parts with surface integrity analysis. *International Journal of Machine Tools and Manufacture*. 2010. Vol. 50. P. 106–114.
3. You, K., Yan, G., Luo, X., Gilchrist, M.D., Fang, F. Advances in laser assisted machining of hard and brittle materials. *Journal of Manufacturing Processes*. 2020. Vol. 58. P. 677–692.
4. Jeon, Y., Lee, C.M. Current research trend on laser assisted machining. *International Journal of Precision Engineering and Manufacturing*. 2012. Vol. 13. P. 311–317.
5. Brecher, C., Özdemir, D. *Integrative Production Technology: Theory and Applications*. Springer, 2017. 1100 p.
6. Marchenko D. D., Lyamar O. O., Grigorenko A. O. Ways to improve the reliability of grain harvesting machines to ensure the country's food independence. Продовольча безпека України в умовах післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 28-30 травня 2025 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 356-358. DOI: <https://doi.org/10.31521/978-617-7149-86-5-119>.
7. Marchenko, D., Matvyeyeva, K., Lyamar, O., & Kurepin, V. (2025). Enhancing the reliability and wear resistance of high-speed cutting tools through the use of ionized air-oil lubrication media in machine part restoration. *Problems of Tribology*, 30(4/118), 72–78. <https://doi.org/10.31891/2079-1372-2025-118-4-72-78>.
8. Карпеченко А. А., Бобров М. М., Лимар О. О. Формування алюмінієвих композиційних електродугових покриттів з додаванням червоного шламу // Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Технічні науки. 2022. № 30. С. 14-21. <https://doi.org/10.36477/2522-1221-2022-30-02>.
9. Mema, O., Jojic, E., Laze, P., Khramov, M., & Lyamar, O. (2024). Application of analytical hierarchical process in assessing the suitability of land for growing grain crops. *Scientific Horizons*, 27(12), 79–89. <https://doi.org/10.48077/scihor12.2024.76>.
10. Kairov, A. S., Iskanderov, R. A., Lyamar, O. O., Oshovskyi, V. Y., Kapura, I. A., & Bakhshiyev, I. I. (2024). Effect of composite nanocoatings on wear-resistance and productivity of socket mills. *International Journal on Technical and Physical Problems of Engineering*, 16(4), 77–84.
11. Effect of Prerecovery Annealing on Microstructure and Mechanical Properties of AA8021 Aluminum Alloy used for Aluminum Plastic Films / T. Wang et al. *Advanced Engineering Materials*. 2025. Vol. 27, no. 7. DOI: 10.1002/adem.202500195.
12. Effect of Annealing Treatment on Mechanical Properties of Nanocrystalline Materials / X. Huang et al. *Scientific Reports*. 2015. Vol. 5, art. 8421. DOI: 10.1038/srep08421.

UDC 621.785.3:669.017

ENHANCING THE PHYSICAL AND MECHANICAL PROPERTIES OF MATERIALS THROUGH ANNEALING IN THE RECOVERY RANGE.**Oleksandr Lymar, Valeriy Homevko***Mykolayiv National Agrarian University, Mykolayiv, Ukraine*

The level of mechanical engineering development in the 21st century is characterized by the increased intensity of machine and mechanism operating modes. The growing complexity of operating conditions for components and assemblies requires constant improvement of materials and their manufacturing technologies while ensuring sufficient reliability and durability. The performance characteristics of parts and devices, as well as their service life, are primarily determined by the physical and mechanical properties of their working surfaces.

Modern high-tech production demands new materials with unique properties. Their application in structures is determined by the balance between strength and ductility. Metallic materials possess the most attractive ratio from the standpoint of practical expediency. In recent years, the increase in strength properties has been achieved mainly through the purposeful formation of refined micro- and nanocrystalline structures.

Refinement of the grain (subgrain) structure to a nanocrystalline (NC) state is primarily carried out using the most common methods of severe plastic deformation (SPD). Research results on the strength and ductility of metals and alloys after SPD indicate the possibilities for their enhancement and control during the transition to the NC state. As a result of SPD, a highly misoriented fragmented structure (substructure) is formed due to high strain levels. Systematic studies show that the process of grain refinement (fragmentation) during cold plastic deformation begins in metals at true strain levels of $\epsilon \geq 0.2-0.3$, and at $\epsilon = 3-4$, the content of such fragments exceeds that of larger regions. Investigations have established that obtaining the nanocrystalline state of α -iron during SPD by friction requires the simultaneous fulfillment of several conditions and achieving a high degree of true strain, specifically $\epsilon \geq 10$.

SPD methods include high-pressure torsion (HPT) and equal-channel angular pressing (ECAP), which is the most widely used and has several variations, as well as friction deformation and the multi-directional forging (pressing) method. In multi-directional isothermal forging is presented as one of the primary and effective methods for nanostructuring massive products (up to 50 kg). This method consists of intercritical deformation of the billet with a change in the loading axis at each step, involving 40–60% deformation per single upsetting operation.

Nanostructuring is an effective way to improve the physical and mechanical properties of materials. To address this task, a method of deformation and thermal treatment of metals and alloys has been developed, which includes preliminary deformation of the metal or alloy followed by thermal treatment, termed pre-recrystallization annealing.

Pre-recrystallization thermal treatment of sprayed coatings leads to the refinement of the polygonized substructure with a corresponding increase in hardness. The maximum efficiency of this thermal treatment is observed in electric arc coatings, where nanoscale average subgrain sizes have been recorded.

From a practical standpoint, the main drawback of pre-recrystallization thermal treatment is the short holding time of only a few minutes. Therefore, it is relevant to investigate the possibility of stabilizing the refined polygonized substructure of the sprayed coating during longer holding times in the thermal treatment process through subsequent deformation.

Electric arc coatings made of Sv-08G2S wire were selected for the study, as they are characterized by the smallest coherent scattering region (CSR) values and the highest hardness enhancement effect after pre-recrystallization thermal treatment (Fig. 1). To hinder the movement of dislocation subboundaries during the recovery (coalescence) process that occurs during heating (long holding times), additional deformation of the coating was performed in two ways: by hydraulic pressing at a load of 10 tons (30% strain degree) and by surface plastic deformation (SPD) with steel balls 0.1–0.3 mm in diameter for 2 minutes. The heating

temperature of the deformed samples was reduced to 400 °C, considering that the recrystallization temperature threshold decreases as the degree of deformation increases.

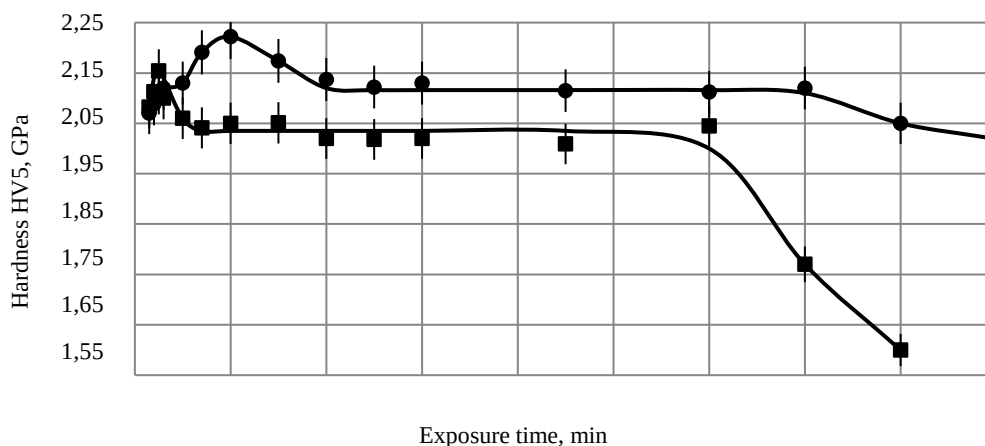

Figure 1 – Dependence of hardness on holding time during pre-recrystallization heat treatment of deformed samples (experiment 1):

● - technically pure iron; ■ - technically pure nickel

Analysis of the presented data shows that the use of subsequent deformation ensures a smaller reduction in hardness as the holding time during pre-recrystallization thermal treatment increases to 15 minutes. This trend is observed for both types of coating deformation. For instance, the hardness of the coating without subsequent deformation decreases from 2.7 GPa to 2 GPa (–35%) when the holding time increases from 2 to 15 minutes, whereas with subsequent deformation, it decreases from 3 GPa to 2.8 GPa (–7%) for SPD and from 3.1 GPa to 3 GPa (–3%) for pressing. Generally, sufficiently high hardness values are observed for holding times up to 40 minutes for SPD, and even longer for pressing. This is explained by the fact that during repeated deformation, dislocation interaction results in the emergence of 50% to 75% of dislocation barriers (Hirth and Lomer–Cottrell locks), while the remainder participates in the formation of dislocation tangles. These dislocation barriers, which arise along the direction perpendicular to the deformation axis, hinder dislocation motion and, consequently, reduce the mobility of polygonized subboundaries. Thus, by slowing down the rate of polygonization processes, a stabilizing effect is achieved.

References:

1. Karpechenko A., Bobrov M., Lyamar O. Electric Arc Coatings with a Complex of Improved Properties for Repairing And Hardening of Mining Machine Parts // Геоінженерія. 2022. Вип. 7. С. 62-73. DOI: 10.20535/2707-2096.7.2022.267607.
2. Vignesh, S., & Ramya Devi, G. (2023). Performance analysis of novel TiN coated and uncoated carbide tool in CNC wet turning of Super Duplex Stainless steel. *Materials Today: Proceedings*, 79(Part 1), 155–158. <https://doi.org/10.1016/j.matpr.2022.11.420>.
3. Callegari, F., Filice, L., & Umbrello, D. (2017). Tool life and wear mechanism analysis of carbide tools used in the machining of martensitic and supermartensitic stainless steels. *Tribology International*, 105, 102–117. <https://doi.org/10.1016/j.triboint.2016.09.035>.
4. Ropyak, L., Schuliar, I., Bohachenko, O. (2016). Influence of technological parameters of centrifugal reinforcement upon quality indicators of parts. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*, 1 (5 (79)), 53–62. doi: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2016.59850>.
5. Zawada-Michałowska, M., Pieśko, P., & Józwik, J. (2019). Tribological aspects of cutting tool wear during the turning of stainless steels. *Materials*, 13(1), 123 (PMCID: PMC6981806). <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6981806/>.

6. Marchenko D. D., Lyamar O. O., Grigorenko A. O. Ways to improve the reliability of grain harvesting machines to ensure the country's food independence. Продовольча безпека України в умовах післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 28-30 травня 2025 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 356-358. DOI: <https://doi.org/10.31521/978-617-7149-86-5-119>.

7. Marchenko, D., Matvyeyeva, K., Lyamar, O., & Kurepin, V. (2025). Enhancing the reliability and wear resistance of high-speed cutting tools through the use of ionized air-oil lubrication media in machine part restoration. *Problems of Tribology*, 30(4/118), 72–78. <https://doi.org/10.31891/2079-1372-2025-118-4-72-78>.

8. Карпеченко А. А., Бобров М. М., Лимар О. О. Формування алюмінієвих композиційних електродугових покриттів з додаванням червоного шламу // Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Технічні науки. 2022. № 30. С. 14-21. <https://doi.org/10.36477/2522-1221-2022-30-02>.

9. Мема, О., Jojic, E., Laze, P., Khramov, M., & Lyamar, O. (2024). Application of analytical hierarchical process in assessing the suitability of land for growing grain crops. *Scientific Horizons*, 27(12), 79–89. <https://doi.org/10.48077/scihor12.2024.76>.

10. Kairov, A. S., Iskanderov, R. A., Lyamar, O. O., Oshovskyi, V. Y., Kapura, I. A., & Bakhshiyev, I. I. (2024). Effect of composite nanocoatings on wear-resistance and productivity of socket mills. *International Journal on Technical and Physical Problems of Engineering*, 16(4), 77–84.

11. Effect of Prerecovery Annealing on Microstructure and Mechanical Properties of AA8021 Aluminum Alloy used for Aluminum Plastic Films / T. Wang et al. *Advanced Engineering Materials*. 2025. Vol. 27, no. 7. DOI: 10.1002/adem.202500195.

12. Effect of Annealing Treatment on Mechanical Properties of Nanocrystalline Materials / X. Huang et al. *Scientific Reports*. 2015. Vol. 5, art. 8421. DOI: 10.1038/srep08421.

УДК 621.9.02:621.923

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ МАКРОРЕЛЬЄФУ ПРИ ВИКОРИСТАННІ САМООБЕРТАЛЬНОГО ДЕФОРМУЮЧО-РІЗАЛЬНОГО ІНСТРУМЕНТУ

TECHNOLOGICAL FEATURES OF THE MACRORELIEF FORMATION PROCESS USING A SELF-ROTATING DEFORMING-CUTTING TOOL

Юрій Паладійчук, Артур Горовий

Вінницький національний аграрний університет Україна, м.Вінниця

Метод ґрунтується на самообертанні робочих елементів протяжки, призначених для отримання контурних канавок. На рис. 1 показано секцію комбінованої протяжки, за допомогою якої на поверхнях отворів деталей формують рельєфи.

Круглий чорновий деформуючий елемент 1, право та ліво-західний деформуюче-різальний елемент-блок, що самообертається 2-3, в різні сторони з кутовою швидкістю ω при русі протяжки з лінійною швидкістю V та трьох упорних шарикопідшипників 4. Елемент 2-3 має деформуючу та ріжучу частини, профіль яких в нормальному перерізі відповідає профілю контурних канавок, а кут нахилу до осі отвору η відповідає кутові підйому канавок. Установлено, що значення кута η повинні знаходитись в межах $8^\circ \dots 80^\circ$.

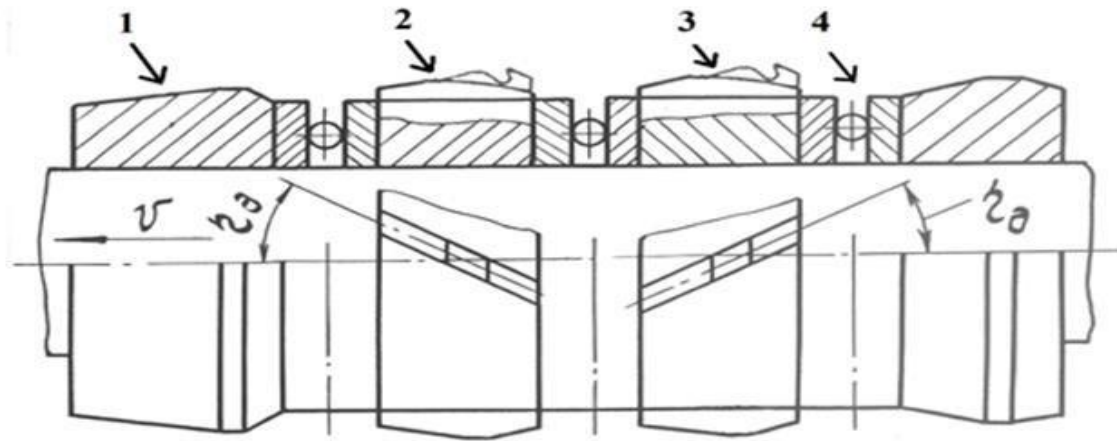

Рис. 1. Секція комбінованої протяжки для отримання контурних гвинтових канавок

При цьому верхня межа величин має забезпечувати можливість самообертання, умовою чого є залежність $\eta_{\max} \leq \pi/2 - \Theta$, де Θ - кут тертя (звичайно $\Theta = 6^\circ \dots 8^\circ$). При $\eta < 8^\circ$ недоцільно оконтурювати рельєф гвинтовими канавками.

Геометричні параметри інструмента:

α_e – забірний кут;

γ, α - передній і задній кути зуба;

ε - кутовий крок;

k – величина затилування.

В таких випадках, якщо дозволяють умови експлуатації деталей, слід використовувати більш технологічні прямолінійні канавки, напрям яких співпадає з твірною отвору (рис. 2. а) ($\eta = 0^\circ$). Такий макрорельєф, коли одна канавка виконується при $\eta = 0^\circ$, а інша – при $\eta = \pi/12$, подано на рис. 2. б. Практика показує, що найбільш розповсюджений діапазон значень η лежить в межах $\pi/12 \dots \pi/3$. Перетин ліво та право-західної канавок дає розміри елемента- чотирикутника макрорельєфу.

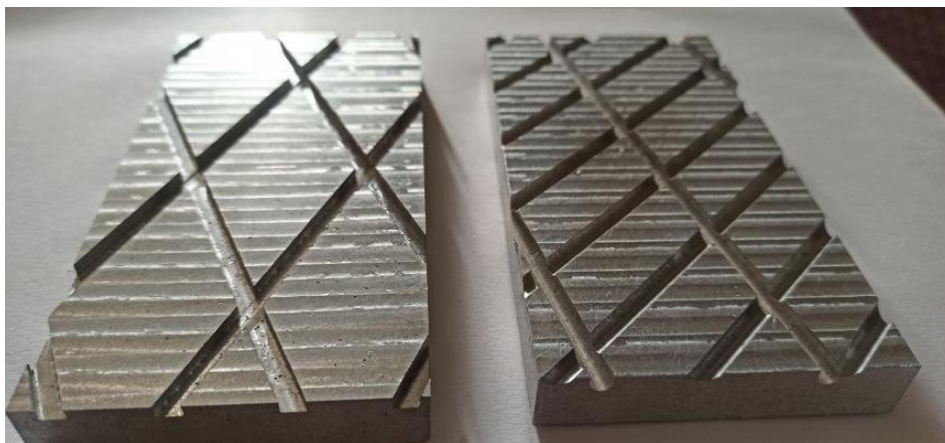

Рис. 2. Розгортки поверхні отворів.

Список використаних джерел

1. Паладійчук Ю. Б. Протягування порожнистих деталей машин інструментом з рельєфоутворювальними секціями : автореф. дис. ... канд. техн. наук : 05.03.01 «Процеси механічної обробки, верстати та інструменти». Вінниця, 2002.

2. Паладійчук Ю. Б., Телятник І. В., Горовий А. В. Дослідження конструктивних збірних протяжок при обробці циліндричних отворів // Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки. 2025. № 4 (355). С. 631–635.

*Науковий керівник: Ю. Б. Паладійчук, канд. техн. наук, доцент
Вінницький національний аграрний університет*

УДК 621.787

PREDICTION OF SURFACE LAYER STRENGTHENING PARAMETERS DURING STRENGTHENING TREATMENT OF PARTS

ПРОГНОЗУВАННЯ ПАРАМЕТРІВ ЗМІЦНЕННЯ ПОВЕРХНЕВОГО ШАРУ ПІД ЧАС ЗМІЦНЮВАЛЬНОЇ ОБРОБКИ ДЕТАЛЕЙ

Olena Baranova

Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine

When designing technological processes of machining and strengthening, the main tasks are the analytical calculation of the expected degree of deformation, the depth of the hardened layer and the surface roughness. When inserting the indenter into the surface of the part in the contact area there is a residual dent (plastic imprint) around which there is always a plastically deformed area that extends to a certain depth h_n .

Analytical determination of the thickness of the reinforced layer and the degree of deformation depending on the physical and mechanical properties of the material of the part and the process parameters is a very difficult task. As a result of theoretical researches the specified dependences for definition of depth of the strengthened layer differing in consideration of influence of the form of a contact spot which is described by coefficient K are received:

$$K = 1 - \frac{1}{2} \left(1 - \frac{b}{a} \right)^4, \quad (1)$$

where a i b – half-axis of the contact ellipse.

Dependence to determine the depth of the reinforced layer h_n in the processing of ball rod hardener (PBRH) obtained taking into account the fact that the formation of qualitative characteristics of the surface layer in this type of processing is influenced by the following factors: the impact energy of the drummer E_y , the number of rods in the nozzle N , diameter of sharpening of an indenter (rod) D_{un} , impact energy loss, taking into account the efficiency η ; physical and mechanical properties of the material of the part:

$$h_n = 1,68 \cdot \sqrt[4]{\frac{E_y \cdot \eta \cdot D_{un}}{N \cdot HB^{1,12} \cdot 10^6}}, \quad (2)$$

where D_{un} – indenter sharpening radius; HB – the hardness of the material of the part according to Brinell в kgf/mm².

Under the degree of deformation ε , conditionally accepted the ratio of the diameter from the indentation of the hole d to the diameter of the pressing sphere D .

$$d = \left(\frac{D \cdot E_y}{0,1 \cdot HD} \right)^{\frac{1}{4}}, \quad (3)$$

where HD – dynamic hardness of the material of the part in Pa.

In practice, quite often resort to converting some hardness numbers to others. These calculations are performed solely on the basis of empirical dependencies, which fully describe the internal relationships between different hardness numbers. The presented dependences for determining the degree of deformation are obtained taking into account the conversion of Brinell hardness (kgf/mm²) to dynamic hardness (MPa):

$$= 0,2 \cdot HD^{0,89},$$

To determine the degree of deformation during machining of parts by dynamic methods of PPD, the following dependences are obtained:

for VPSP:

$$\varepsilon = 0,8 \cdot \sqrt{V_{\text{эф}}} \cdot \sqrt[4]{\frac{\rho_{\text{ш}}}{HB^{1,12} \cdot 10^6}}, \quad (5)$$

for PBRH:

$$\varepsilon = 0,67 \cdot \sqrt[4]{\frac{E_y \cdot \eta}{N \cdot HB^{1,12} \cdot R_{\text{ш}}^3 \cdot 10^6}}, \quad (6)$$

where $R_{\text{ш}}$ – rod sharpening radius.

When designing technological processes of machining and strengthening it is important to determine the required processing time of the part. It is important to avoid such phenomena during processing as pre-riveting, which leads to a decrease in strength, peeling, peeling of the surface layer of the metal and the appearance of cracks in it.

For the most accurate forecasting and planning of the technological process, the dependence for calculating the processing time at a given amount F of the deformation of the entire volume of the surface layer with the thickness required for the formation of the specified parameters of hardening:

$$t_F = \frac{4 \cdot h_{\text{max}} \cdot F \cdot R^2}{V_s \cdot f_{\text{с}}}, \quad (7)$$

where F – the required number of repeated blows to the same point of the treated surface; V_s – the volume of metal enclosed in a spherical segment of radius is deformed R and height h_{max} ; $f_{\text{с}}$ – the frequency of cycles of the mass of the balls on the surface of the part.

The results of experimental studies conducted to verify the obtained theoretical dependences for calculating the depth of the hardened layer, the degree of deformation of the surface of parts during machining by dynamic methods of PPD, determination of empirical coefficients and time of crosslinking of samples of different materials with different processing methods. Figures 1-3 show the dependences of the change in the depth of the reinforced layer on the diameter of the ball, the frequency of rotation of the bottom of the working chamber, the physical and mechanical characteristics of the material of the

workpieces at CRPSP. The theoretical curve is represented by a solid line, and the points are the values obtained as a result of experimental studies with confidence intervals (95%).

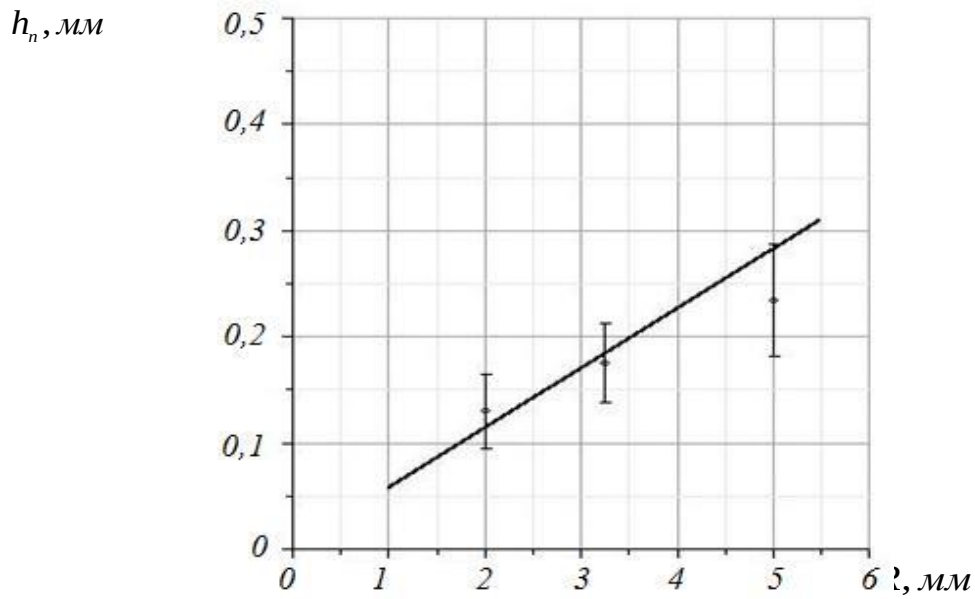

Figure 1. The dependence of the change in the depth of the reinforced layer on the radius of the ball $\omega = 10$ Hz, $\sigma_T = 240$ MPa for D16.

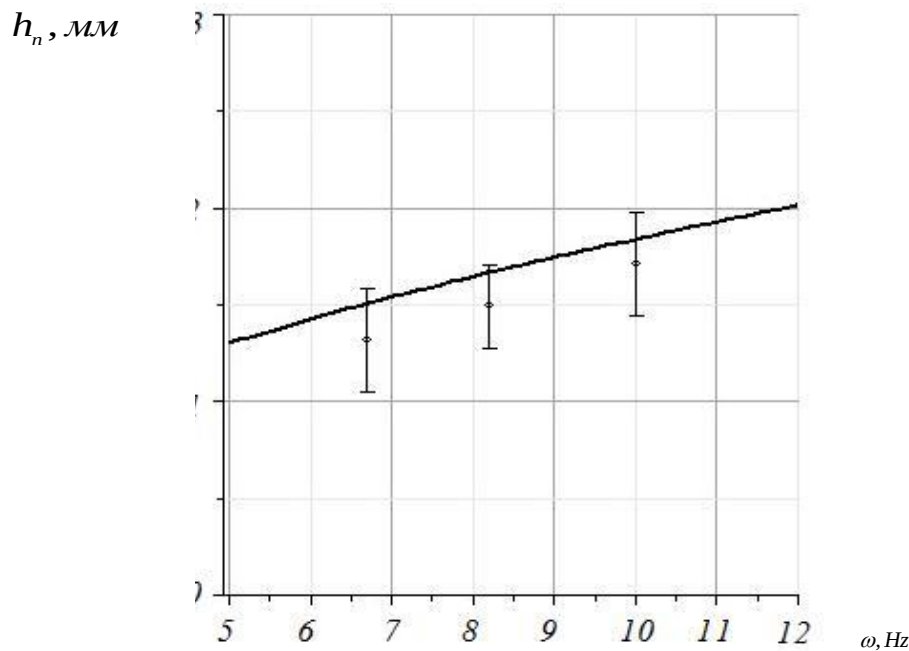

Figure 2. Dependence of change of depth of the strengthened layer on frequency of rotation of a bottom of a working chamber at $R = 3,25$ mm, $\sigma_T = 240$ MPa for D16.

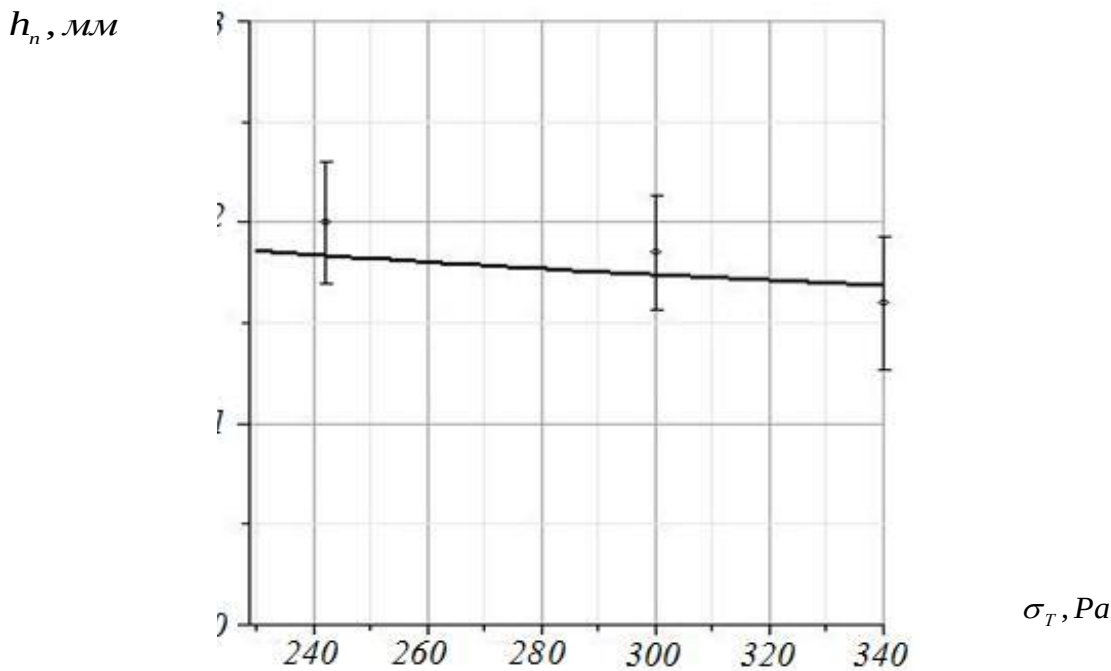

Figure 3. The dependence of the change in the depth of the reinforced layer on the yield strength of the material at $R = 3,25$ mm; $\omega = 10$ Hz.

The paper considers the problem of analytical prediction of surface layer strengthening parameters during machining by dynamic methods of surface plastic deformation. Based on the consideration of the physical and mechanical properties of the material, process parameters, and contact zone geometry, theoretical dependences were obtained for determining the depth of the hardened layer and the degree of deformation during vibration processing, centrifugal-rotary processing, and processing with a ball-rod hardener.

The derived analytical dependences take into account the Hencky–Mises plasticity condition, the shape of the contact spot, speed parameters of the process, geometric characteristics of the indenter, and the hardness of the workpiece material. Relationships for determining the degree of deformation were proposed taking into account the conversion between different hardness scales, which makes them suitable for practical engineering calculations. An expression for determining the required processing time was also obtained, ensuring the formation of a hardened layer of a given thickness without undesirable phenomena such as over-peening, delamination, surface layer peeling, and crack formation.

Experimental studies carried out on centrifugal-rotary and vibration processing machines, as well as using a ball-rod hardener, confirmed the adequacy of the obtained theoretical dependences. A satisfactory agreement between experimental data and calculated values of the hardened layer depth was established with a confidence probability of 95%. The influence of ball diameter, rotation frequency of the working chamber bottom, and physical and mechanical properties of the workpiece material on the intensity of surface layer strengthening was demonstrated.

The obtained results can be used in designing technological processes of strengthening treatment of machine parts by dynamic SPD methods for the justified selection of processing modes, prediction of surface layer parameters, and improvement of operational characteristics of products.

References

1. Xie X., Zhang L., Zhu L., Li Y., Hong T., Yang W., Shan X. State of the art and perspectives on surface-strengthening process and associated mechanisms by shot peening // *Coatings*. 2023. Vol. 13, No. 5. 859. DOI: 10.3390/coatings13050859.

2. Roshith P. The influence of compressive residual stress on metallurgical and mechanical properties of materials exposed to shot peening: a review // Canadian Metallurgical Quarterly. 2024. Vol. 63, No. 2. P. 373–413. DOI: 10.1080/00084433.2023.2213045.
3. Uddin M., Rech J., Hall C., Schlaefel T. Characterisation and analysis of surface integrity and residual stress in laser direct energy deposited 316L alloy subject to plasticity ball burnishing // Scientific Reports. 2025. Vol. 15. 23151. DOI: 10.1038/s41598-025-07496-3.
4. Guan H., Zhang J., Zhang X., Sun G., Duan C. Study on the effects of shot peening intensity on the microstructure, friction and wear properties of high-strength steel // PLoS ONE. 2024. Vol. 19, No. 12. e0314561. DOI: 10.1371/journal.pone.0314561.
5. Ebrahimzadeh P., Martínez L. B. P., Pariente I. F. Optimization of shot-peening parameters for steel AISI 316L via response surface methodology // The International Journal of Advanced Manufacturing Technology. 2024. Vol. 132. P. 647–667. DOI: 10.1007/s00170-024-13274-8.
6. Liu X., Meng T. Y., Li W. B., Jiang C. H. Surface shot peening of cast SiCw/Al composites // Heat Treatment and Surface Engineering. 2024. Vol. 6, No. 1. DOI: 10.1080/25787616.2024.2338972.
7. Shao C., Wang D., Zang Y., Cheng P. Surface residual stress release behavior of shot-peened springs // Metals. 2024. Vol. 14, No. 3. 355. DOI: 10.3390/met14030355.

UDC 631.361.8

**RESEARCH ON THE INFLUENCE OF DESIGN PARAMETERS
ON THE STRESS-DEFORMED STATE OF WORKING BODIES OF THE CUCUMBER
AND MELON SEEDS SEPARATOR**

**ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ КОНСТРУКТИВНИХ ПАРАМЕТРІВ
НА НАПРУЖЕНО-ДЕФОРМОВАНИЙ СТАН РОБОЧИХ ОРГАНІВ СЕПАРАТОРА
НАСІННЯ ОГІРКА ТА ДИНИ**

Dmytro Babenko

Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine

Mechanization of primary processing processes of melon and vegetable crops is one of the priority areas of development of agricultural engineering. The production of cucumber and melon seeds deserves special attention, the demand for which is steadily growing both in the domestic and foreign markets. The efficiency of seed separation is largely determined by the quality of the separation equipment. The issues of mechanization of seed separation processes from melon and vegetable fruits are considered quite widely in the works of domestic and foreign scientists, however, comprehensive studies of the stress-strain state of separation equipment remain insufficiently covered.

The general principles of design and calculation of vibrating separators are outlined, where approaches to the selection of structural and kinematic parameters of screens are systematized. It is shown that under variable operating modes, the amplitudes of dynamic forces can exceed static ones by 1.8–2.4 times, which is fundamentally important for assessing the resource of parts. At the same time, the specifics of the interaction of the mechanism with elastic-viscous raw materials (fruit pulp) are not taken into account in this work [1].

A comparative analysis of the designs of melon processing machines was conducted and it was found that the hinged suspensions of the screens are most susceptible to fatigue failure of the nodes due to the alternating nature of the loads. It was found that the stress concentration in the areas of the connections of the connecting rod with the crank and the connecting rod with the slider are critical from the point of view of fatigue strength, and it is recommended to use smooth fillets with a radius of at least 3 mm [2]. It was found that the viscosity of the mixture varies in the range of 0.8–3.2 Pa·s depending on the degree of ripeness of

the fruits, which causes the variability of the resistance to the movement of the material through the sieve holes and, accordingly, the variability of the loads on the drive [3].

Thus, the analysis of literary sources indicates that, despite the significant number of works devoted to individual aspects of the functioning of vibration separators and the calculation of their elements, a comprehensive study of the influence of the design parameters of the cucumber and melon seed separator on the stress-strain state of its supporting nodes is practically absent in the scientific literature. The identified gap determines the scientific novelty and practical focus of this work.

Existing designs of seed separators are characterized by intensive wear of individual components, which is associated with the complex nature of the loads - a combination of shock, vibration and contact effects when interacting with viscoplastic raw materials. The lack of systematized data on the stress-strain state of structural elements complicates the design of machines with optimal mass-dimensional indicators and limits the possibilities of predicting their resource. The above makes it relevant to study the influence of the design parameters of the separator on its stress-strain state.

The seed separator includes two vibrating sieves (upper and lower), suspended on articulated suspensions and performing oscillatory motion in antiphase. The sieves are driven by an electric motor through a V-belt transmission, a variator and crank mechanisms, which allows you to adjust the amplitude-frequency parameters of the oscillations. The crushed mass passes sequentially through both sieves: the upper one provides coarse separation with the removal of crust particles, the lower one - fine separation of seeds from finely dispersed impurities and the liquid phase.

A characteristic feature of the machine's operation is the variability of loading modes and different physical and mechanical characteristics of the processed raw materials (cucumber and melon have different rheological properties), which generates a complex dynamic picture of the stress state of the load-bearing elements.

To calculate the stress-strain state of the main elements of the cucumber seed separator, we will assume the following initial values [4]: Young's modulus $E=2 \cdot 10^5$ MPa; Poisson's ratio $\nu=0.3$; allowable stresses for steel $\sigma_{add}=160$ MPa. The drum shafts have the following initial characteristics: diameter $d=35$ mm=0.035 m; length between supports $L=1$ m; bending force $F=200$ N; torque $T=50$ N·m.

Let's calculate the bending moment:

$$M_{\max} = \frac{FL}{4} = \frac{200 \cdot 1}{4} = 50 \text{ N} \cdot \text{m} \quad (1)$$

Bending stress:

$$\sigma_{\max} = \frac{32M_{\max}}{\pi d^3} \quad (2)$$

Let's substitute:

$$\sigma_{\max} = \frac{32 \cdot 50}{3,1416 \cdot (0.035)^3} = \frac{1600}{0,000134} = 11,9 \cdot 10^6 \text{ Па} = 11,9 \text{ MPa} \quad (3)$$

Torsion stress:

$$\tau_{\max} = \frac{16T}{\pi d^3} = \frac{16 \cdot 50}{3,1416 \cdot (0.035)^3} = 5,95 \cdot 10^6 \text{ Па} = 5,95 \text{ MPa} \quad (4)$$

For a crank mechanism: crank diameter $d=30$ mm=0.03m; lever length $L=0.25$ m; force $F_s=150$ N. Then the bending moment:

$$M=F_s \cdot L=150 \cdot 0.25=37.5 \text{ N} \quad (5)$$

Bending stress:

$$\sigma_{cr} = \frac{32M}{\pi d^3} = \frac{32 \cdot 37.5}{3,1416 \cdot 0.03^3} = \frac{1200}{8,48 \cdot 10^{-5}} \approx 14,15 \cdot 10^6 \text{ Па} = 14,15 \text{ MPa} \quad (6)$$

Strength test:

$$\sigma_{kr}=14.15<\sigma_{dop}=160 \text{ MPa}$$

The vibration load of the sieve is calculated based on the following parameters: sieve mass $m=10 \text{ kg}$; vibration amplitude $x_{max}=0.005 \text{ m}$; suspension stiffness $k=5000 \text{ N/m}$

Then the force from the oscillation:

$$F=k \cdot x_{max}=5000 \cdot 0.005=25 \text{ N}$$

Stress at the center of the plate (fine sieve, formula for a rectangular plate):

$$\sigma_{sieve} = \frac{3FL^2}{2bh^2} = \frac{3 \cdot 25 \cdot 0.6^2}{2 \cdot 0.3 \cdot 0.005^2} = 1.8 \cdot 10^6 \text{ Pa} = 1.8 \text{ MPa} \quad (7)$$

$$\text{Check: } \sigma_{sieve}=1.8<\sigma_{add}=160 \text{ MPa}$$

The practical value of the work lies in the possibility of using the obtained results in the design of new and modernization of existing seed separators. Substantiated design parameters will ensure a reduction in the stress level in the most loaded sections by 15–25%, which will accordingly increase the service life of the machine and increase the reliability of the technological process of selecting cucumber and melon seeds.

It is advisable to direct further research towards experimental verification of calculation models by strain gage testing and assessment of the fatigue strength of structural elements under cyclic loading conditions.

References:

1. Wu, Y., et al. (2024). Simulation analysis and parameter optimization of seed–flesh separation process based on DEM. *Agriculture*, 14(7), 1008. <https://doi.org/10.3390/agriculture14071008>.
2. Ahmed, A., Zhang, Z., Manzoor, SH, Abdelhamid, MA, & Gul, N. (2026). Cucumber picking robots: Technological progress, challenges, and future directions. *Smart Agricultural Technology*, 13, 101813. <https://doi.org/10.1016/j.atech.2026.101813>.
3. Babenko, D., Dotsenko, N., Gorbenko, O., & Kim, N. (2021). Justification of the introduction of a seed separator for vegetable and tomato crops as part of a technological line. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*, 25(2), 80-87. [https://doi.org/10.31521/2313-092X/2021-2\(110\)-10](https://doi.org/10.31521/2313-092X/2021-2(110)-10).
4. Babenko, D.V., Dotsenko N.A., Gorbenko, O.A. (2023). *Mechanics of materials and structures. Part 2: practical training based on interactive graphic and digital content: a textbook*. Mykolaiv: MNAU, 2021. 176 p.

УДК 621.793.7

IMPROVING THE RELIABILITY OF AGRICULTURAL MACHINERY PARTS BY FORMING NANOSTRUCTURED ELECTRIC ARC COATINGS

ПІДВИЩЕННЯ НАДІЙНОСТІ ДЕТАЛЕЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ ФОРМУВАННЯМ НАНОСТРУКТУРОВАНИХ ЕЛЕКТРОДУГОВИХ ПОКРИТТІВ

Anton Karpechenko, Maxim Bobrov, Danil Makarov

Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Mykolaiv, Ukraine

Introduction. Modern agricultural production is characterized by a high intensity of machinery operation, which leads to accelerated wear of working surfaces of components. Tillage, seeding, and harvesting machines are in constant contact with abrasive particles, subjected to impact-cyclic loads, and exposed to corrosive effects of aggressive environments. The primary cause of failure of agricultural machinery is precisely the surface degradation of components, resulting in significant costs for repairs and the procurement of spare parts.

One effective method for restoring and strengthening such components is thermal spraying, specifically the electric arc method. Its advantages include relative cost-effectiveness, high productivity, and minimal thermal impact on the base material of the component. However, conventional electric arc coatings do not always provide the required level of physico-mechanical properties, such as hardness, adhesion strength, and, consequently, wear resistance. Therefore, the search for technological solutions to enhance the performance characteristics of coatings, particularly by forming nanoscale elements within their structure capable of providing a significant increase in strength, is of high relevance.

A promising approach to nanostructuring thermal spray coatings is the application of pre-recrystallization heat treatment (PRHT). This method involves short-term heating of the as-sprayed coating to temperatures below the recrystallization temperature, which initiates polygonization processes and the formation of a refined substructure without altering the overall morphology of the coating. Unlike other nanostructuring methods (e.g., using agglomerated nanopowders, suspension spraying), PRHT does not require complex and expensive preparation of initial materials, is technologically simple, and can be easily integrated into existing technological processes for component restoration. Furthermore, the formation of functional composite coatings is ensured through the use of metallic materials and fillers [1] or clad powders [2]. In studies [3, 4], a method based on the use of a modified spray gun and a free-standing reinforcing phase powder for coating formation was proposed. Using this method, metal-polymer [3], as well as metal-ceramic and metal-carbide composite coatings [4], were obtained.

Objective. Investigation of the influence of temperature-time parameters of pre-recrystallization heat treatment on the level of physico-mechanical properties of composite electric arc coatings of the Sv-08G2S – Al_2O_3 and 65G – TiC systems, formed using the reinforcing phase powder in free form, and substantiation of the feasibility of applying this approach to enhance the reliability of agricultural machinery components.

Materials and Methods. The objects of study were electric arc metal-ceramic coatings of the Sv-08G2S wire – aluminum oxide (Al_2O_3) composition and metal-carbide coatings of the 65G wire – titanium carbide (TiC) composition. A KDM-2 electric arc spraying set, equipped with a modernized EM-14M spray gun incorporating a unit for feeding the reinforcing phase powder into the high-temperature zone of the arc discharge, was used to form the coatings. The optimal deposition parameters were: current – 120 A, arc voltage – 30 V, spraying distance – 80 mm, compressed air pressure – 0.4...0.6 MPa. The content of the reinforcing phase in the coatings was: TiC – 18.5%, Al_2O_3 – 8.7%. The coating thickness was 0.5...1.0 mm.

Pre-recrystallization heat treatment of the samples was carried out in a SNOL-1.6.2.0.08/9-M1 laboratory electric furnace. Microhardness measurements of the metal matrix were performed using a PMT-3 microhardness tester at an indenter load of 100 g in accordance with DSTU ISO 6507-4:2008. Structural changes were investigated by X-ray diffraction analysis using a DRON-3 diffractometer. The size of coherent scattering regions (CSR) was determined using the Scherrer formula and the harmonic analysis method. Metallographic studies were conducted on a REMMA 102-02 scanning electron microscope-microanalyzer and a ZEISS Gemini SEM 500. The adhesion strength of the coatings to the substrate was determined using a UMM-5 tensile testing machine by the "pin method".

Results and discussion. At the first stage of the research, the optimal temperature-time parameters of pre-recrystallization heat treatment for conventional unreinforced coatings, which constitute the metallic matrix of the composites, were established. For the coating produced from Sv-08G2S wire, the optimal regime is a temperature of 450 °C with a holding time of 2 minutes, which provides an increase in Vickers hardness of 40% and a reduction in CSR size to 62 nm. For the coating from 65G wire, the following optimal regime was determined: temperature of 400 °C, holding time of 3 minutes, hardness increase of 26%, CSR size of approximately 100 nm. The dependence of hardness on temperature and holding time exhibits an extreme nature, which is explained by the competition between polygonization (hardening) and incipient recrystallization (softening) processes.

For composite coatings containing a reinforcing phase, the optimal PRHT regimes were adjusted. The microhardness of the metal matrix after spraying of the Sv-08G2S – Al_2O_3 composite was 1.6 GPa; for 65G – TiC, it was 2.6 GPa. It was established that for the Sv-08G2S – Al_2O_3 coating, the optimal regime is a holding time of 1 minute at a temperature of 450 °C, and for the 65G – TiC coating – 2 minutes at a

temperature of 400 °C. Under these regimes, the maximum increase in microhardness of the metallic matrix is observed: 54% (up to 2.46 GPa) and 38% (up to 3.59 GPa), respectively.

The more pronounced hardening effect of composite coatings compared to unreinforced ones after PRHT is attributed to the additional strain hardening of the metal matrix by high-velocity hard particles of Al_2O_3 and TiC. These particles, colliding with the forming surface, create local plastic deformation zones, thereby increasing the density of crystal lattice defects. During subsequent heat treatment, these defects become nucleation sites for new subgrains, ensuring a more effective structure refinement compared to pure metal.

Metallographic studies revealed that composite coatings exhibit a typical lamellar structure, with well-differentiated particles of the dispersed reinforcing phase (Al_2O_3 , TiC) appearing darker. After PRHT, no microstructural changes are observed at the micro-level, and porosity remains at the same level (approximately 8% and 5%, respectively). This indicates that the hardening effect is achieved precisely through the internal rearrangement of the metallic matrix substructure, rather than through a reduction in coating defectiveness.

X-ray diffraction analysis confirmed the formation of nanoscale substructural elements after PRHT. Diffractograms clearly show a broadening of diffraction maxima, which is associated with the refinement of structural elements, as the effect of internal stresses decreases upon heating. Determination of CSR size using the Scherrer formula and harmonic analysis showed a reduction of this characteristic to the level of 100 nm, allowing the resulting structure to be classified as nanocrystalline.

Experimental studies of adhesion strength have established that PRHT under optimal regimes provides an increase in this parameter by 15–20% compared to as-sprayed coatings. This is explained by the reduction of residual internal stresses in the coating, which arise during high-velocity particle deposition. Partial stress relaxation upon heating improves the adhesive interaction at the coating-substrate interface.

Conclusions. The conducted research has shown that pre-recrystallization heat treatment is an effective and technologically simple method for enhancing the physico-mechanical properties of composite electric arc coatings. The optimal regimes are as follows: for the Sv-08G2S – Al_2O_3 coating – temperature of 450 °C, holding time of 1 minute; for the 65G – TiC coating – temperature of 400 °C, holding time of 2 minutes. These regimes provide an increase in the microhardness of the metallic matrix by 38–54% and in adhesion strength by 15–20% due to the formation of a nanoscale substructure (CSR size ~100 nm).

The obtained results allow recommending the application of PRHT to composite electric arc coatings for the restoration and strengthening of agricultural machinery components operating under conditions of intensive abrasive wear (ploughshares, cultivator points, seeder working elements, mower blades, etc.). The increase in hardness and adhesion strength will ensure an extended service life of components, reduced machinery downtime, and lower repair costs, collectively providing a significant economic benefit for agricultural producers. Further research will be directed towards studying the effect of PRHT on the operational wear resistance of coatings under real-world agricultural production conditions.

References

1. Mal'tseva S. V., Mel'nikova I.P., Lyasnikova A. V., Zaharevich A.M. Structure and properties of modified plasma-sprayed composite coatings on a titanium base. *Mechanics of Composite Materials*. 2016. Vol. 52. P. 531 – 534. doi:10.1007/s11029-016-9603-2.
2. Borisov Y.S., Borisova A.L., Kolomytsev M.V. High-Velocity Air Plasma Spraying of (Ti, Cr)C–32 wt.% Ni Clad Powder. *Powder Metallurgy and Metal Ceramics*. 2017. Vol.56. P.305 – 315. doi:10.1007/s11106-017-9898-0.
3. Карпеченко А.А., Бобров М.М., Лимар О.О. Електродугове напилення композиційних металополімерних покриттів *Вісник Вінницького політехнічного інституту*. 2021. № 2. С. 114 – 119. doi:10.31649/1997-9266-2021-155-2-114-119.
4. Карпеченко А. А., Бобров М. М., Дубовий О. М., Макруха Т. О., Неделько Є. Ю. Формування композиційних металокерамічних та металокарбідних електродугових покриттів. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ», Серія: Нові рішення в сучасних технологіях. Харків: НТУ «ХПІ»*. 2021. № 1 (7). С. 9-17. doi:10.20998/2413-4295.2021.01.02

Тематичний напрям № 2

Точне землеробство та використання геоінформаційних систем у сільському господарстві

УДК 631.6:631.5:631.7

MODERN APPROACHES TO INCREASING THE EFFICIENCY OF LAND RECLAMATION SYSTEMS IN UKRAINIAN AGRICULTURE

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕЛІОРАТИВНИХ СИСТЕМ У
СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

Антоніна Галєєва

*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

Irrigated agriculture is an important element of ensuring food security and stable functioning of the agricultural sector of Ukraine. At the same time, it is characterized by significant consumption of water resources, which in the context of climate change, increasing food needs and limited natural water supply creates significant challenges for the industry. This is especially true for the southern and steppe regions of the country, where moisture deficiency is combined with increased risks of soil degradation. In such conditions, the relevance of implementing modern approaches to increasing the efficiency of land reclamation systems, focused on rational use of water, reducing environmental pollution and ensuring economic efficiency of production, is increasing.

Despite the relatively small share of irrigated land in the structure of agricultural land, their importance for production is extremely high, since it is on these areas that a significant part of the harvest of vegetable and industrial crops is formed. At the same time, existing land reclamation systems are often in unsatisfactory technical condition, which is accompanied by significant losses of water during transportation and its irrational use. Additionally, the situation is complicated by the processes of water resource pollution and the deterioration of the physicochemical properties of soils.

Modern challenges in the development of irrigated agriculture are related to the need to achieve a balance between economic efficiency, environmental safety and social accessibility of water resources. Intensification of climate change, increasing frequency of droughts, soil degradation and uneven access to water necessitate the introduction of adaptive and resource-saving technologies. In this context, diversification of water supply sources is of particular importance, in particular the use of treated wastewater, rainwater harvesting and the use of alternative solutions to ensure a stable water regime.

An important direction for increasing the efficiency of land reclamation systems is the introduction of modern irrigation methods that provide localized water supply directly to the zone of the plant root system. Such approaches allow significantly reducing unproductive water losses, optimizing the soil water regime and increasing crop productivity. At the same time, the use of limited water supply regimes helps to save resources, but requires a well-founded approach, since long-term use can lead to a deterioration of the soil condition and a decrease in yield.

One of the key problems that accompanies the intensification of irrigation is the accumulation of salts in the upper layers of the soil. This phenomenon is especially characteristic of heavy soils with low permeability and insufficient drainage. In the short term, modern irrigation methods can contribute to the movement of salts beyond the active root zone, but in the long term, in the absence of proper management, their re-accumulation occurs due to evaporation and capillary rise of moisture. This negatively affects the availability of nutrients, inhibits plant development and reduces the productivity of agroecosystems.

The distribution of moisture in the soil profile with localized irrigation methods is uneven and largely depends on the physical properties of the soil. In heavy soils, horizontal water distribution prevails, which contributes to the formation of zones of increased salt concentration. As a result, the root system of plants is often located in the upper layers, where the risk of salinization is greatest, which creates additional restrictions for the growth and development of crops.

Increasing the efficiency of land reclamation systems involves an integrated approach that takes into account the relationship between irrigation regimes, soil properties and biological characteristics of cultivated crops. This includes the implementation of precision agriculture technologies, the use of information systems for monitoring soil moisture and irrigation management, as well as the integration of various water supply sources. An important component is also the improvement of drainage systems and the use of agrotechnical measures aimed at preventing the accumulation of salts.

Therefore, increasing the efficiency of land reclamation systems in Ukrainian agriculture is possible only if innovative irrigation technologies are combined with rational management of water and soil resources. This approach will minimize negative environmental impacts, increase the productivity of agroecosystems, and ensure their long-term sustainability in the face of global climate change.

Список використаних джерел

1. Шевченко О. В., Лавриненко Ю. О. Ефективність використання води при вирощуванні сільськогосподарських культур на зрошенні / О. В. Шевченко, Ю. О. Лавриненко // Зрошуване землеробство. - 2022. - № 77. - С. 12-18.
2. Коваленко П. І., Михайлов Ю. О. Технічна модернізація меліоративних систем України: сучасний стан і перспективи / П. І. Коваленко, Ю. О. Михайлов // Меліорація і водне господарство. - 2023. - № 2. - С. 20-27.
3. Вожегова Р. А., Малярчук М. П. Вплив зрошення на родючість ґрунтів і продуктивність агроценозів / Р. А. Вожегова, М. П. Малярчук // Таврійський науковий вісник. - 2024. - № 128. - С. 33-40.
4. Smith M., Kivumbi D., Heng L. Water productivity and irrigation efficiency in modern agriculture / M. Smith, D. Kivumbi, L. Heng // Agricultural Systems. - 2022. - Vol. 198. - 103377.
5. Ayers R. S., Westcot D. W. Water quality for agriculture: modern perspectives / R. S. Ayers, D. W. Westcot. - FAO Irrigation and Drainage Papers. - 2023. - №. 29 (updated edition).
6. Zhang X., Chen S., Sun H. Deficit irrigation and soil salinity interactions under arid conditions / X. Zhang, S. Chen, H. Sun // Field Crops Research. - 2024. - Vol. 303. - 109112.
7. UNESCO. Water for Sustainable Development Report 2023: Partnerships and Cooperation for Water. - Paris : UNESCO, 2023. - 186 p.

УДК 528.88:631.4:631.5

**ВИКОРИСТАННЯ ВЕГЕТАЦІЙНИХ ІНДЕКСІВ У ТОЧНОМУ ЗЕМЛЕРОБСТВІ: ПЕРЕХІД
ВІД УНІВЕРСАЛЬНИХ ПІДХОДІВ ДО СИСТЕМИ, ОРІЄНТОВАНОЇ НА ТИП
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КУЛЬТУРИ**

**THE USE OF VEGETATION INDICES IN PRECISION AGRICULTURE: THE SHIFT FROM
GENERALISED APPROACHES TO A CROP-SPECIFIC FRAMEWORK**

Дмитро Касіянчук

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Івано-Франківськ, Україна*

Вступ. Розвиток точного землеробства безпосередньо пов'язаний із впровадженням геоінформаційних систем та даних дистанційного зондування Землі, які забезпечують оперативну оцінку стану сільськогосподарських угідь. Найбільш поширеним інструментом такого оцінювання залишаються вегетаційні індекси, серед яких домінує NDVI. Водночас практика його використання часто має формальний характер і не враховує ні біологічних особливостей культур, ні фаз їх розвитку.

Аналіз сучасних досліджень показує, що застосування одного індексу не дозволяє адекватно описати складні біофізичні процеси в агроценозах, особливо в умовах високої щільності рослинного покриву, змін водного режиму чи дефіциту елементів живлення.

Метою роботи є узагальнення міжнародного досвіду використання вегетаційних індексів у точному землеробстві та формування підходу до їх вибору залежно від культури та задач моніторингу.

Основні завдання: 1) проаналізувати обмеження використання універсальних індексів; 2) визначити ефективні індекси для основних сільськогосподарських культур; 3) узагальнити комбінації індексів, підтверджені експериментальними дослідженнями; 4) сформувані узагальнену таблицю для практичного використання.

Дослідження зосереджене на дистанційному моніторингу стану сільськогосподарських культур із використанням вегетаційних індексів та їх комбінацій для оцінки біофізичних параметрів агроценозів.

Попри значну кількість існуючих індексів, їх застосування у практиці точного землеробства часто зводиться до використання NDVI як універсального показника.

Такий підхід має низку обмежень:

- ефект насичення при високій біомасі;
- чутливість до впливу ґрунтового фону;
- обмежена здатність до виявлення стресових станів рослин.

Водночас сучасні напрацювання демонструють, що значно кращі результати досягаються при використанні комбінацій індексів, зокрема із залученням red-edge та водочутливих показників.

Проблема вибору індексів рослинності та результати дослідження. Дослідження показують, що ефективність вегетаційних індексів суттєво залежить від спектральних характеристик та умов застосування. Зокрема, індекси на основі red-edge діапазону (NDRE, MTCI) демонструють високу чутливість до вмісту хлорофілу та азоту, що підтверджено для зернових культур. Водні індекси (NDWI) дозволяють оцінювати водний стрес, тоді як індекси, адаптовані до ґрунтового фону (SAVI, MSAVI), є ефективними на ранніх стадіях розвитку.

Важливим є те, що універсальні індекси не забезпечують стабільної точності для різних культур. Наприклад, для кукурудзи та сої кращі результати демонструють комбінації NDVI та NDRE, тоді як для пшениці ефективними є поєднання MCARI та NDRE.

На основі аналізу міжнародних публікацій узагальнено використання вегетаційних індексів для основних культур, поширених в Україні (табл. 1).

Таблиця 1. Рекомендовані індекси та їх комбінації для сільськогосподарських культур

Культура	Основні задачі	Індекси / комбінації	Джерела
Кукурудза	урожай, біомаса	NDVI + GNDVI	Jin et al., 2024; Xue & Su, 2017
	азот	NDRE, MTCI	Bossung et al., 2022; Clevers & Gitelson, 2013
	висока біомаса	EVI + NDRE	Huete et al., 2002; Delegido et al., 2011
Пшениця	азот	MCARI + NDRE	Delegido et al., 2011; Bossung et al., 2022
	урожай	NDVI + EVI	Xue & Su, 2017; Huang et al., 2021
	старіння	PSRI	Merzlyak et al., 1999
Соя	урожай	NDVI + NDRE	Jin et al., 2024
	біомаса	GNDVI + SAVI	Qi et al., 1994
	водний стрес	NDWI	Gao, 1996
Соняшник	біомаса	NDVI + EVI	Huete et al., 2002
	стрес	NDWI + NDRE	Gao, 1996; Delegido et al., 2011
Ріпак	ранні стадії	SAVI, MSAVI	Qi et al., 1994
	азот	NDRE	Clevers & Gitelson, 2013
Ячмінь	урожай	NDVI + EVI	Xue & Su, 2017
	старіння	PSRI	Merzlyak et al., 1999

Висновки. Використання NDVI як універсального індексу є недостатнім для комплексної оцінки стану сільськогосподарських культур. Ефективність вегетаційних індексів визначається типом культури та умовами їх застосування. Найбільш обґрунтованим підходом є використання комбінацій індексів, що дозволяє підвищити точність оцінювання біофізичних параметрів. Узагальнена таблиця може бути використана як основа для формування crop-specific підходів у геоінформаційних системах точного землеробства.

Список використаних джерел

1. Bossung C., Schlerf M., Machwitz M. Estimation of canopy nitrogen content in winter wheat from Sentinel-2 images for operational agricultural monitoring. *Precision Agriculture*. 2022. Vol. 23. P. 2229–2252.
2. Clevers J. G. P. W., Gitelson A. A. Remote estimation of crop and grass chlorophyll and nitrogen content using red-edge bands. *Remote Sensing of Environment*. 2013. Vol. 134. P. 234–242.
3. Delegido J., Verrelst J., Alonso L., Moreno J. Evaluation of Sentinel-2 red-edge bands for chlorophyll content. *Remote Sensing of Environment*. 2011. Vol. 115. P. 1245–1256.
4. Gao B. C. NDWI-A normalized difference water index. *Remote Sensing of Environment*. 1996. Vol. 58. P. 257–266.
5. Huete A. et al. Overview of the MODIS vegetation indices. *Remote Sensing of Environment*. 2002. Vol. 83. P. 195–213.
6. Jin X. et al. High-throughput phenotyping in maize and soybean genotypes using vegetation indices. *Plant Methods*. 2024. Vol. 20.
7. Merzlyak M. N. et al. Non-destructive detection of pigment changes during leaf senescence. *Physiologia Plantarum*. 1999. Vol. 106. P. 135–141.
8. Qi J. et al. A modified soil adjusted vegetation index. *Remote Sensing of Environment*. 1994. Vol. 48. P. 119–126.
9. Xue J., Su B. Significant remote sensing vegetation indices. *Journal of Sensors*. 2017. Article ID 1353691.
10. Huang S. et al. A Commentary Review on the Use of Normalized Difference Vegetation Index (NDVI) in the Era of Popular Remote Sensing. *Journal of Forestry Research*. 2021. Vol. 32.

УДК: 631.4:631.95

ПРЕЦИЗИЙНІ ФІТОТЕХНОЛОГІЇ – АКТУАЛЬНИЙ НАПРЯМ СЬОГОДЕННЯ PRECISION AGRICULTURE – A CURRENT TREND

¹ Михайло Ключевич, ¹ Сергій Вигера, ² Петро Іванцов

¹ Державний університет «Житомирська політехніка». Житомир, Україна

² Житомирський агротехнічний фаховий коледж. Житомир, Україна

Наразі актуальним є розробка новітньої методології обґрунтованого виробництва рослинної продукції для різних галузей господарського комплексу особливо в умовах сталого формування та функціонування плантоценозів (фітоценозів) України на принципах забезпечення їх здоров'я [1, с. 16].

На сучасному етапі рослинний світ, що притаманно вивченню фітологією, або більш науково - *планталогією*, є основним джерелом життєвих процесів на планеті Тетра.

Це викликано тим, що рослини є основним джерелом життя, завдяки продукуванню повітря, особливо, кисню, органічної речовини в різних проявах, забезпечуючи біоту та людське суспільство продуктами харчування, лікування.

Сучасна законодавча та науково-освітня база щодо здорового формування і функціонування фітоценозів у нашій країні не завжди відповідає логічно науковим, природоохоронним, естетичним, екологономічним та бізнесовим критеріям їх гармонійного розвитку, що притаманно ведучим країнам.

Про це свідчать кричущі факти, зокрема те, що родючість ґрунтів за останні 150 років знизилася в межах 20-25 %. Внаслідок необґрунтованого споживацького ставлення до землі в Україні нині понад 48 % (20 млн. га) площі сільськогосподарських угідь (42,0 млн. га) деградовані, зокрема: 31% (12,9) – еродовані водою, 26 (10,8) – підкислені, 8,5 (3,5) – заболочені та перезволожені, 4,5 % (1,9 млн. га) – засолені [2, с. 103].

Тому правова, наукова та організаційно-технологічна методологія щодо забезпечення здоров'я ґрунтів і екосистем фітоценозів потребує корінних змін, зокрема і в освітньо-науковому напрямку за підготовки відповідних фахівців. Тож логічно, що під час введення новітніх наукових термінів, що особливо актуально на сучасному етапі, за основу необхідно взяти класичний принцип – назва біоти та певних визначень повинна відповідати своїй суті та ґрунтуватися на міжнародній, а саме латинській або, що менше науково, грецькій мовах. Це, в свою чергу, пришвидшить процес інтеграції наукового процесу аграрного профілю нашої країни на міжнародний рівень.

Обґрунтування та дослідження останніх років показали, що методологічною базою забезпечення здоров'я ґрунтів та екосистем фітоценозів є принцип розвитку класичної фітопродуцентології [2, с. 96] та класичної плантопродуцентології [3, с. 44; 4, с. 150].

Згідно такого принципу природні (натуральні), хомонатуральні та культурні екосистеми, зокрема з плантоценозами, повинні займати орієнтовно однакові відсотки від всієї території України (60,4 млн. га): в середньому по 33 % або ж по 20 млн. гектарів.

Кожна складова має свої особливості щодо виробництва продукції, що потрібно враховувати в освітньо-науковому та виробничому процесах, зокрема і за розробки новітніх освітніх програм щодо забезпечення здоров'я ґрунтів та екосистем фітоценозів.

Немає сумнівів, що одним із пріоритетних напрямків в *планталогії*, що повинен забезпечити стале здоров'я фітоценозів, є наукове обґрунтування інноваційного напрямку «*плантономія*» та її «*агрономія*».

Це викликано тим, що в сучасних умовах культури вирощують не лише в межах поля, а також в умовах теплиць, гідропоніки, аеропоніки, вертикальних ферм та інших закритих приміщень, а також інших альтернативних екосистем. Таку методологію тривалий час розробляють науковці кафедри здоров'я природи та якості харчових ресурсів Державного університету «Житомирська політехніка».

У таких та інших екосистемах з рослинами також необхідна електроенергія, особливо в природних екосистемах і заповідниках, урбофітоценозах, в умовах теплиць, гідропоніки, аеропоніки, вертикальних ферм тощо. Саме тому в останні роки ми обґрунтовуємо актуальний та інноваційний напрям плантаековольтаїка, для якого логічне таке визначення.

Плантаековольтаїка (планта – рослина, рослинний світ; еко – житло, середовище, господарювання; вольтаїка – світло, енергія) – вчення про стале та гармонійно поєднане формування та функціонування ефективних екосистем плантоценозів (фітоценозів) відкритого та закритого типу в гармонії з корисним виробництвом електроенергії від встановлених фотоелектричних панелей та інших відновлюваних енергетичних систем з використанням вітру та/або рослин на цих територіях з метою отримання різновидностей відповідної рослинної продукції та енергії (за авторством).

Викладене потребує поглибленого теоретичного та практичного обґрунтування, зокрема щодо наукового світогляду, аргументованої назви, визначення та розвитку. Наведена аргументація засвідчує про нагальну необхідність зміни поглядів і поглиблення освітньо-наукового світогляду щодо забезпечення сталого формування та функціонування здоров'я природних (натуральних), хомонатуральних та, особливо, культурних фітоценозів нашої країни на принципах розробленої цілісної природоохоронної та економічно обґрунтованої й об'єднуючої системності, у т. ч. на основі ефективного використання прецизійних фітотехнологій в умовах цих екосистем.

Викладене також засвідчує, що на сучасному етапі вкрай важливим і необхідним є корінна зміна парадигми освітньо-наукового та виробничого процесу в напрямку забезпечення здоров'я екосистем плантоценозів на цілісній основі. Зокрема логічним, на наш погляд, є обґрунтування теоретичної бази та освітньо-науково-виробничих закономірностей розвитку новітнього наукового напрямку – холистичне здоров'я плантоценозів (фітоценозів).

Холистичне (holos – весь, цілий) здоров'я плантоценозів – це цілісна або ж всеоб'єднуюча система забезпечення здоров'я екосистем рослин, яка використовує в просторі та часі усі відомі методи та технології, що задовольняють природоохоронні, естетичні, екологономічні та бізнесові вимоги сталого та гармонійного формування і функціонування всіх рівнів організації екосистем плантоценозів (за авторством).

Виходячи із викладеного, нами введена в освітний процес нова та надзвичайно актуальна дисципліна сьогодення: прецизійні фітотехнології.

У нашій країні в кінці двадцятого століття започаткований такий напрям як точне землеробство. Згідно штучного інтелекту (ШІ) точне землеробство (прецизійне землеробство) – це інноваційна система управління продуктивністю посівів, що ґрунтується на використанні даних GPS, супутникових знімків, дронів і сенсорів для оптимізації ресурсів (добрив, насіння, ЗЗР). Вона дозволяє вносити ресурси диференційовано, підвищуючи врожайність і знижуючи екологічне навантаження.

Наші обґрунтування на основі світового досвіду засвідчують, що більш аргументованим і наукоємним терміном є прецизійні фітотехнології.

У цій дисципліні ми пропонуємо для вивчення наступні основні теми та питання:

- природні фітоценози; антропоприродні фітоценози, зокрема культурно-природні та урболадшафтні; культурні і фітоценози;
- консументи фітоценозів;
- технології виробництва фітопродукції природних, антропоприродних і культурних фітоценозів;
- апаратно-програмне забезпечення виконання прецизійних фітотехнологій;
- технології реєстрації стану ґрунтового покриву;
- моніторинг стану біоти фітоценозів;
- реалізація прецизійних фітотехнологій;
- природоохоронні аспекти прецизійних фітотехнологій;
- світовий досвід прецизійних фіто технологій;
- побудова технічних систем для прецизійних фітотехнологій.

Таким чином, наші обґрунтування засвідчують, що на сучасному етапі прецизійні фітотехнології є надзвичайно актуальний напрям, знання якого дозволяють покращити розвиток аграрного сектору в умовах сталого формування та функціонування здоров'я природних (натуральних), хомонатуральних та, особливо, культурних фітоценозів нашої країни на принципах розробленої цілісної природоохоронної та економічно обґрунтованої й об'єднуючої системності з урахуванням плантасковольтаїки.

Список використаних джерел

1. Вигера С. М. Природоохоронний контроль культурних фітоценозів : монографія. К.: ЦП "Компринт", 2015. 398 с.
2. Прецизійні фітотехнології в агропромисловому комплексі України / Л. В. Анісевич, Д. Г. Войтюк, С. М. Вигера, Н. І. Адамчук, Ф. М. Захарін, С. О. Пономаренко, М. М. Ключевич : монографія. Київ : НУБіП України. 2019. 798 с.
3. Вигера С. М., Ключевич М. М., Ковальчук Р. Л., Вигера А. С. Трофологія: вчення про живлення, їжу та їду : навч. посідник. – Київ : ЦП "Компринт", 2025. 250 с.
4. Ключевич М. М., Вигера С. М., Ковальчук Р. Л. Сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку органічного виробництва фітопродукції в Україні. Moderní aspekty vědy: XLIX. Díl mezinárodní kolektivní monografie / Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.. Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., 2024. P. 147– 156.

УДК: 631.363:519.876

ТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ОЦІНКИ ФРАКЦІОНУВАННЯ ЛИСТОСТЕБЛОВОЇ СИРОВИНИ THEORETICAL STUDY OF THE EVALUATION OF FRACTIONATION OF LEAF-STEM RAW MATERIAL

Олег Сімаков

*Вінницький національний аграрний університет
Вінниця, Україна*

З фізичної точки зору листостеблова сировина являє собою багатофазну дисперсну систему, яка характеризується високою неоднорідністю. Частинки листової частини мають пластинчасту форму, значну площу поверхні та малу товщину, тоді як стеблова частина представлена більш масивними, подовженими та жорсткими елементами. Така морфологічна різниця формує різні умови взаємодії частинок із повітряним потоком, що і лежить в основі процесу їх розділення.

При теоретичному аналізі доцільно розглядати рух окремої частинки в повітряному середовищі як базову модель. На частинку діє сила тяжіння, яка прагне зумовити її осадження, та сила аеродинамічного опору, яка протидіє цьому руху. У загальному випадку рівняння руху має вигляд [1]:

$$m \frac{dv}{dt} = mg - \frac{1}{2} C_d \rho S v^2$$

де m – маса частинки, кг. Характеризує інерційні властивості матеріалу (чим більша маса, тим складніше змінити швидкість руху частинки);

C_d – коефіцієнт аеродинамічного опору (безрозмірний). Залежить від форми частинки та режиму обтікання (числа Рейнольдса). Для листових частинок він більший, ніж для стеблових;

S – характерна площа частинки, m^2 (проекційна площа, перпендикулярна напрямку руху);

v – швидкість руху частинки відносно повітряного потоку, м/с;

Це рівняння відображає нестационарний режим руху частинки, однак у процесі фракціонування найбільший інтерес становить стаціонарний режим, коли швидкість частинки стає сталою. У цьому випадку сили врівноважуються, і визначається критична швидкість осадження [2]:

$$v_{кр} = \sqrt{\frac{2mg}{C_d \rho S}}$$

Фізичний зміст цієї залежності полягає в тому, що кожна частинка має свою характерну швидкість, при якій вона перебуває у стані рівноваги з потоком. Якщо швидкість повітря перевищує це значення, частинка підхоплюється потоком; якщо менша – осаджується. Саме на цьому принципі базується селективне фракціонування.

Важливо підкреслити, що параметри, які входять у формулу, мають різну природу впливу. Маса частинки визначає інерційність її руху, тоді як площа S характеризує ступінь взаємодії з потоком. Для листових частинок, які мають велику площу при відносно малій масі, значення критичної швидкості є низьким. Це означає, що вони легко захоплюються повітряним потоком. Натомість стеблові частинки, через більшу масу та меншу відносну площу, мають значно вищу критичну швидкість [3].

Таким чином, для забезпечення ефективного розділення необхідно створити такий режим, при якому швидкість повітряного потоку буде знаходитись у певному інтервалі:

$$v_{кр}^{лист} < v_{потоку} < v_{кр}^{стебло}$$

Ця нерівність є теоретичною основою процесу фракціонування, однак у реальних умовах вона не виконується ідеально. Причиною цього є те, що всі параметри частинок мають статистичний характер. Розміри, маса, форма та навіть вологість змінюються в широких межах, що призводить до перекриття діапазонів критичних швидкостей для різних фракцій.

Для врахування цього ефекту доцільно розглядати не окрему частинку, а сукупність частинок із певним розподілом характеристик. Зокрема, розподіл за розмірами часто описується логнормальним законом [4]:

$$f(d) = \frac{1}{d\sigma\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{(\ln d - \mu)^2}{2\sigma^2}\right)$$

Це означає, що навіть у межах однієї фракції існує значний розкид параметрів, що ускладнює процес розділення та знижує його селективність. Саме тому попереднє подрібнення має принципове значення: воно дозволяє звузити розподіл розмірів і підвищити ефективність фракціонування.

Не менш важливим є вплив форми частинок. Для його врахування використовується коефіцієнт сферичності:

$$\psi = \frac{S_{сфери}}{S_{частинки}}$$

Чим менше значення цього коефіцієнта, тим більш “плоскою” або “витягнутою” є частинка. Листкові елементи мають низьку сферичність, що призводить до підвищення коефіцієнта опору C_d . У свою чергу, це сприяє зменшенню критичної швидкості та покращує їх відокремлення.

Режим руху частинок у повітряному потоці визначається числом Рейнольдса:

$$Re = \frac{\rho v d}{\mu}$$

Цей критерій дозволяє оцінити характер течії навколо частинки. При малих значеннях Re рух є ламінарним, і сила опору пропорційна швидкості. У цьому випадку може бути застосований закон Стокса:

$$v = \frac{d^2(\rho_q - \rho)g}{18\mu}$$

Однак для більшості практичних умов фракціонування характерний перехідний або турбулентний режим, що потребує використання узагальнених залежностей, зокрема квадратичної залежності сили опору від швидкості.

Суттєвий вплив на процес має вологість матеріалу. Зі збільшенням вологості зростає маса частинок, але одночасно змінюються їх поверхневі властивості. З'являються сили адгезії, які сприяють утворенню агломератів. У результаті окремі частинки об'єднуються в більші агрегати, які мають зовсім інші аеродинамічні характеристики. Це явище може бути описане через коефіцієнт агломерації [5]:

$$K_{\text{агл}} = \frac{m_{\text{агл.}}}{m_{\text{заг.}}}$$

Зростання цього коефіцієнта призводить до різкого погіршення ефективності фракціонування, оскільки процес втрачає селективність.

З точки зору енергетики процесу фракціонування, необхідно враховувати сумарні витрати енергії, які включають витрати на подрібнення, транспортування та створення повітряного потоку:

$$E_{\text{заг}} = E_{\text{подр}} + E_{\text{пов}} + E_{\text{трансп}} \quad (9)$$

Енергія, необхідна для створення повітряного потоку, визначається як:

$$E_{\text{пов}} = \frac{\rho Q v^2}{2} \quad (10)$$

Ця залежність показує, що енерговитрати зростають пропорційно квадрату швидкості потоку, що обумовлює необхідність оптимізації режимів роботи.

Ефективність процесу фракціонування оцінюється за допомогою системи показників. Основним є коефіцієнт вилучення:

$$\eta = \frac{m_{\text{цільової}}}{m_{\text{загал.}}} \quad (11)$$

який характеризує повноту виділення потрібної фракції. Водночас важливою є чистота фракції:

$$\varepsilon = \frac{m_{\text{компонента}}}{m_{\text{фракції}}} \quad (12)$$

Поєднання цих показників дозволяє оцінити загальну ефективність процесу:

$$K = \eta \cdot \varepsilon \quad (13)$$

Цей інтегральний критерій є найбільш інформативним, оскільки враховує як кількісні, так і якісні характеристики розділення [6].

Для систематизації основних характеристик матеріалу, що визначають ефективність процесу, доцільно представити їх у вигляді узагальненої таблиці 1.

Таблиця 1. Основні фізико-механічні та аеродинамічні характеристики листостеблової сировини, що впливають на ефективність фракціонування

Показник	Листкова фракція	Стеблова фракція	Характер впливу
Насипна густина, кг/м ³	80–150	200–400	визначає інерційність
Розмір частинок, мм	1–5	5–20	впливає на $v_{кр}$
Коефіцієнт опору	високий	нижчий	визначає взаємодію з потоком
Вологість, %	60–75	50–65	впливає на агрегацію
Форма	пластинчаста	циліндрична	визначає аеродинаміку

Аналіз наведених даних показує, що найбільш ефективно розділення досягається при максимальній різниці аеродинамічних характеристик частинок. Саме тому важливо забезпечити контроль гранулометричного складу та вологості матеріалу перед фракціонуванням.

Особливу увагу слід приділити зв'язку процесу фракціонування з подальшим змішуванням. У вібраційних змішувачах, які широко застосовуються у сучасних технологіях кормовиробництва, однорідність суміші значною мірою визначається початковим розподілом частинок. Якщо фракціонування виконано неякісно, виникає сегрегація, що призводить до зниження коефіцієнта однорідності [7]:

$$d = \sqrt{\frac{1}{n} \sum (x_i - \bar{x})^2} \quad (14)$$

Таким чином, фракціонування не є ізольованим процесом, а виступає ключовим етапом, який визначає ефективність усієї технологічної лінії.

Узагальнюючи результати теоретичного дослідження, можна зробити висновок, що процес фракціонування листостеблової сировини є складною багатопараметричною системою, ефективність якої визначається взаємодією аеродинамічних, геометричних та фізико-хімічних характеристик частинок. Раціональний вибір режимів роботи обладнання повинен базуватися на узгодженні швидкості повітряного потоку з критичними швидкостями осадження частинок, з урахуванням їх розподілу за розмірами та формою. Це дозволяє забезпечити високу селективність процесу, знизити енерговитрати та підвищити ефективність подальших технологічних операцій, зокрема вібраційного змішування кормів.

Список використаних джерел

1. Лисенко Д. М. Обґрунтування параметра оптимізації фракціонування сухої листостеблової маси. *Конструювання, виробництво та експлуатація сільськогосподарських машин*. 2011. Вип. 41, ч. 1. С. 425–427.
2. Сімаков О. О. Сучасний стан та перспективи розвитку технологічних підходів фракціонування листостеблової маси в кормовиробництві. *Вібрації в техніці та технологіях*. 2025. № 3 (118). С. 146–153.
3. Стоцька С. В., Мойсієнко В. В., Панчишин В. З. Вплив елементів технології вирощування конюшини лучної на поживність листостеблової маси. *Агробіологія*. 2018. № 1. С. 215–224.

4. Ковтун К. П., Векленко Ю. А., Яшук В. А., Захлебна Т. П. Біохімічний склад, поживність та продуктивність багаторічних бобових трав за фазами росту і розвитку рослин в умовах Лісостепу Правобережного. *Корми і кормовиробництво*. 2022. № 93. С. 63–75.

5. Дзюбайло А. Г., Пилипів Н. І. Динаміка якісних показників кормової маси новостворених сінокосів залежно від удобрення. *Передгірне та гірське землеробство і тваринництво*. 2024. Вип. 75, № 2. С. 42–52.

6. Забарна Т. А. Формування листостеблової та кореневої маси конюшини лучної другого року життя в умовах Правобережного Лісостепу України. *Корми і кормовиробництво*. 2009. Вип. 64. С. 148–155.

7. Шляхтуров Д. С., Страшевська К. В. Вплив погодних умов на урожайність листостеблової маси та насіння чини посівної в умовах Лісостепу Правобережного. *Сільське господарство та лісівництво*. 2017. № 5. С. 78–82.

*Науковий керівник: І.М. Купчук, канд. тех. наук, доцент
Вінницький національний аграрний університет*

УДК 633.34:631.55]:661.162.6(292.485)

**ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ СТРУКТУРИ УРОЖАЮ СОЇ ЗАЛЕЖНО ВІД
ЗАСТОСУВАННЯ РЕТАРДАНТІВ В УМОВАХ ЗАХІДНОГО ЛІСОСТЕПУ**
FORMATION OF SOYBEAN YIELD STRUCTURE COMPONENTS UNDER THE INFLUENCE
OF RETARDANT APPLICATION IN THE CONDITIONS OF WESTERN FOREST-STEPPE

Тарас Блятник

*Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С. З. Гжицького, Львів–Дубляни, Україна*

Соя є перспективною бобовою культурою. Збільшення обсягів виробництва насіння сої дозволить вирішити проблему забезпеченості високоякісним білком. На сучасному етапі, реалізація біологічного потенціалу сортів сої забезпечується, в середньому на 50 %. Індивідуальна продуктивність рослини характеризує реалізацію біологічного потенціалу окремої рослини та відображає сукупний вплив досліджуваних факторів на потенційні можливості сорту за певних умов вирощування [4; 6]. На формування структури складової врожайності сої значний вплив здійснюють умови зовнішнього середовища та технологія вирощування [3].

Дослідження [1; 2] показують, що удосконалення технології вирощування сої, яке забезпечується застосуванням регуляторів росту рослин ретардантної дії є одним з перспективних шляхів реалізації генетичного потенціалу сортів сої. Ретарданти впливають на морфо-фізіологічні процеси в рослині, сприяють підвищенню продуктивності рослин.

Водночас формування продуктивності культури перебуває у тісному взаємозв'язку з метеорологічними чинниками [5]. Недостатньо вивченим залишається питання ефективності застосування рістрегуляторів у період вегетації сої в конкретних ґрунтово-кліматичних умовах.

Мета досліджень полягала у встановленні ефективності застосування ретардантів щодо впливу на показники елементів структури урожаю сої у Західному Лісостепу.

Дослідження проводили у 2023–2025 рр. у ПП «Західний Буг» в с. Шимківці Тернопільського району Тернопільської області. Схема досліду двофакторна. Фактора А включав варіанти внесення ретардантів у період вегетації: 1) 3-й трійчастий листок сої, 2) бутонізація, 3) цвітіння. Фактор В – препарати на основі діючих речовин ретардантної дії: 1) Обприскування водою; 2) Мепікват-хлорид + прогексадіон кальцію, 1 л/га; 3) Хлормекват-хлорид, 1,5 л/га; 4) Етефон, 1,5 л/га. Вирощували сорт сої Кіото. Технологія вирощування загальноприйнята для зони.

В результаті досліджень встановлено неоднакову дію досліджуваних ретардантів на формування елементів структури урожаю сої, зокрема кількості бобів та насінин на одній рослині, маси насінин. Ефективність дії визначалася фазою їх внесення. Внаслідок застосування препаратів на основі мепікват-хлориду + прогексацион кальцію та хлормекват-хлориду у фазу 3-го трійчастого спостерігалось збільшення кількості бобів на одній рослині відносно варіанту без їх внесення на рівні відповідно 10,5 та 8,6 шт., на рослині налічувалося 30,2 та 28,3 шт. бобів. На варіанті застосування етефону в цій фазі кількість бобів на одній рослині була найвищою і складала 32,7 шт. за приросту 13,0 шт./рослину.

Застосування рістрегуляторів у фазу бутонізації забезпечило нижчу їх ефективність. За внесення мепікват-хлориду + прогексацион кальцію приріст їх кількості до контролю був на рівні 8,2 шт., хлормекват-хлорид – 6,2 шт., етефону – 10,7 шт. Найнижчі прирости показника отримано в результаті обробки рослин ретардантами у фазу цвітіння, зокрема на варіантах застосування сполук четвертинного амонію приріст бобів становив 6,7 та 5,7 шт., етефону – 8,0 шт.

Обробка рослин ретардантами позитивно впливала на закладання насінин в бобах сої. За внесення мепікват-хлориду у поєднанні з прогексационом кальцію у фазу 3-го трійчастого листка приріст насінин в одному бобі був на рівні 0,33 шт., хлормекват-хлориду – 0,26 шт., етефону – 0,38 шт. В одному бобі налічувалося відповідно 2,51, 2,44 та 2,55 насінин. Внесення ретардантів у пізніші фази забезпечило отримання нижчих приростів показника.

Кількість насінин на одній рослині відзначалася подібною тенденцією до зростання. Внесення у фазу 3-го трійчастого листка мепікват-хлориду + прогексацион кальцію та хлормекват-хлориду забезпечило отримання відповідно 57,5 та 54,7 шт. насінин/рослину, що вище від необроблюваного варіанту на 16,4 шт. та 13,7 шт. Внаслідок обробки рослин етефоном на одній рослині налічувало 60,1 шт. насінин за приросту 19,0 шт., що було найвищим. Збільшення кількості насінин під дією морфорегуляторів на основі похідних амонієвих сполук у фазу бутонізації складала 12,8 та 9,9 шт., етефону – 15,0 шт., у фазу цвітіння – відповідно 7,1, 5,4 та 10,0 шт.

Результатами регресійного аналізу встановлено залежність кількості насінин на одній рослині від кількості бобів під впливом морфорегуляторів. Коефіцієнт детермінації (R^2) залежності між досліджуваними ознаками за внесення ретардантів у фазу 3-го трійчастого листка був на рівні 0,99, у фазу бутонізації – 0,98, у фазу цвітіння – 0,96, що вказує на тісний кореляційний зв'язок.

Маса насінин з однієї рослини також зростала під впливом обробки рослин рістрегуляторами. Позакореневе застосування препаратів на ранньому етапі розвитку рослин сприяло збільшенню маси зерен в межах 0,31–0,46 г, у період бутонізації – на 0,21–0,36 г, у фазу цвітіння – на 0,10–0,22 г.

Механізм дії ретардантів пов'язаний з пригніченням апікального домінування головного стебла, як результат, спостерігалось інтенсивніше гілкування рослин, збільшувалася кількість бобів та насінин на рослинах.

Отже, в умовах Західного Лісостепу внесення ретардантів у фазу 3-го трійчастого листка є ефективним заходом поліпшення елементів структури урожаю сої. Найістотніше підвищення показників продуктивності забезпечується внесенням етефону.

Список використаних джерел

1. Головенько Ю. О. Абортивність плооеlementів у рослин сої залежно від застосування ретардантів. *Наукові читання до 85-річчя від дня народження В'ячеслава Григоровича Михайлова – видатного вченого у галузі селекції та насінництва сільськогосподарських культур : матеріали тез Наукової Інтернет-конференції, с. Чабани, 5 жовтня 2021 року*. Вінниця, 2021. С. 72–74.
2. Голунова Л. А., Кур'ята В. Г. Особливості функціонування симбіотичного апарату та споживання азотовмісних сполук рослинами сої за дії інокуляції та хлормекватхлориду. *Актуальні питання сучасної біологічної науки та методики її викладання : збірник наукових праць звітної наукової конференції викладачів за 2020-2021 н.р*. Вінниця, 2021. С. 77-86
3. Івасик М. В., Бахмат М. І. Підвищення продуктивності зерна сої в умовах Поділля. *Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка*. 2022. Вип. 2 (37). С. 51–57.

4. Кудла Б. Я., Диня В. І., Дудка С. Д. [та ін.]. Формування індивідуальної продуктивності сої залежно від агротехнічних заходів в умовах Тернопільської області. *Таврійський науковий вісник*. 2024. № 140. С. 144–151.

5. Романько Ю. О., Романько А. Ю., Білокінь В. О., Бруньов М. І. Екологічна еластичність продуктивності сортів сої залежно від кліматичних факторів. *«Гончарівські читання» : матеріали Міжнародної наук.-прак. конф., присвяченої 91-річчю з дня народження доктора сільськогосподарських наук, професора Гончарова Миколи Дем'яновича, м. Суми, 25-26 травня 2020 р. Суми, 2020. С. 41–42.*

6. Mazur O., Mazur O., Tymoshchuk T., Didur I., Tsyhanskyi V. Study of legumerhizobia symbiosis in soybean for agroecosystem resilience. *Scientific Horizons*. 2024. № 27 (11). P. 68–89.

*Науковий керівник: В. Я. Іванюк, к. с.-г. н., доцент
Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С. З. Гжицького*

УДК 631.363:531.3

КЕРУВАННЯ ДЕФОРМАЦІЙНОЮ СТРУКТУРОЮ ПРОЦЕСУ ЗМІШУВАННЯ КОРМОВИХ МАТЕРІАЛІВ CONTROL OF DEFORMATION STRUCTURE IN FEED MIXING PROCESSES

Ігор Купчук

*Вінницький національний аграрний університет
Вінниця, Україна*

Вступ. Процес змішування багатокомпонентних кормових матеріалів є визначальним етапом формування повнораціонних сумішей, від якого залежить рівномірність споживання поживних компонентів та ефективність годівлі. У класичних підходах змішування розглядається як кінетичний процес, що характеризується зміною статистичних показників однорідності суміші в часі [1]. При цьому основна увага приділяється кінематичним параметрам робочих органів, геометрії змішувачів і інтенсивності макроскопічного переміщення матеріалу.

Водночас у сучасних дослідженнях показано, що такий підхід є обмеженим, оскільки не враховує складну механіко-реологічну природу кормових матеріалів, які поєднують фрикційні, когезійні, волокнисті та в'язкопластичні компоненти [2]. У попередніх роботах встановлено, що процес змішування доцільно розглядати як поєднання механізмів перенесення та локальних зсувних деформацій, які формують просторову структуру суміші [3], а ефективність змішування визначається співвідношенням між зонами активної та пасивної деформації [4].

Постановка проблеми. У роботі [5] показано, що навіть у геометрично симетричних змішувачах у робочому об'ємі формується просторово неоднорідне поле локальних деформацій, унаслідок чого виникають зони з різною інтенсивністю зсуву. Зокрема, поряд із зонами інтенсивної деформаційної активації існують області з критично низьким рівнем зсувних деформацій, які фактично не беруть участі у процесі змішування та формують так звані застійні зони.

Як встановлено у [5], такі зони не є суто геометричними утвореннями, а мають механіко-технологічну природу і визначаються просторовим розподілом деформацій у матеріальному середовищі. Разом з тим у більшості існуючих підходів деформаційна структура процесу розглядається як похідна від кінематики робочого органу і не виступає об'єктом цілеспрямованого керування.

Це зумовлює протиріччя між необхідністю забезпечення рівномірного залучення матеріалу до процесу змішування та відсутністю методів керування просторовою структурою деформацій у робочому об'ємі.

Метою роботи є формування деформаційного підходу до керування процесом змішування кормових матеріалів та визначення принципів його реалізації на основі варіювання кінематичних параметрів руху робочого об'єму.

Основні результати дослідження. Запропонований деформаційний підхід передбачає інтерпретацію процесу змішування кормових матеріалів як формування деформаційної структури, що складається з взаємопов'язаних зон, які відрізняються інтенсивністю та характером локальних деформацій. У загальному випадку в робочому об'ємі змішувача можна виділити зони інтенсивних зсувних деформацій, у яких відбувається активне руйнування структур і перерозподіл компонентів, проміжні області з нестійким або періодичним деформаційним режимом, а також деформаційно неактивні області, у яких матеріал перебуває у квазіжорсткому стані та не зазнає ефективного перемішування. Таке представлення процесу дозволяє розглядати ефективність змішування як функцію просторового розподілу деформацій, що визначає ступінь залучення матеріалу до процесу перерозподілу компонентів.

Як показано у [3, 4], саме співвідношення між цими зонами визначає кінцеву однорідність суміші, енерговитрати процесу та його відтворюваність. При цьому наявність порогу текучості та нелінійної реологічної поведінки кормових матеріалів призводить до локалізації деформацій і обмеження активного об'єму змішування [2].

У роботі [4] встановлено, що енерговитрати процесу визначаються співвідношенням між пороговою та в'язкою складовими напруження зсуву, що додатково підкреслює визначальну роль деформаційної структури процесу.

На відміну від існуючих підходів, у даній роботі деформаційна структура процесу змішування розглядається як керований параметр. Керування передбачає цілеспрямовану зміну:

- просторового розподілу зон зсуву;
- інтенсивності локальних деформацій;
- часової повторюваності деформаційних впливів.

Фізично це може бути реалізовано за рахунок локального збурення потоку матеріалу, зміни умов взаємодії матеріалу з робочими поверхнями та формування додаткових зон підвищених зсувних деформацій без необхідності підвищення загальної енергоємності процесу.

Для подальшого дослідження закономірностей формування та керування деформаційною структурою процесу змішування розробляється лабораторна установка (рис. 1), що забезпечує можливість варіювання кінематичних параметрів руху змішувального об'єму та створення контрольованих режимів механічного збурення матеріалу.

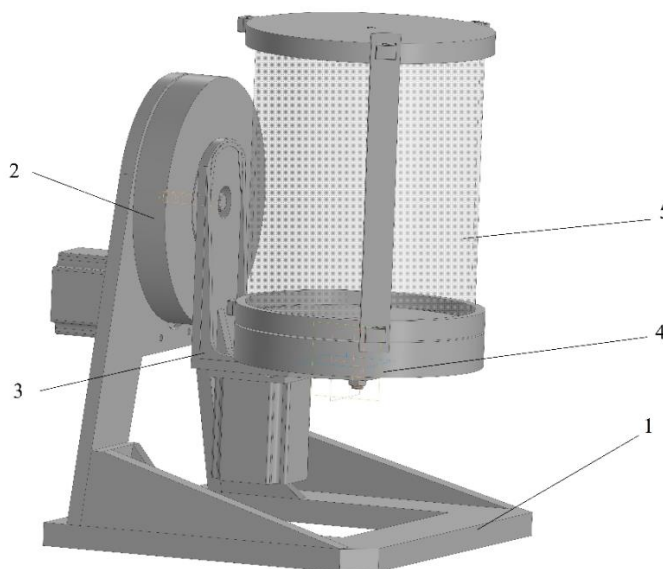

Рис. 1 - Модель лабораторної установки: 1 – остов; 2 – поворотний механізм; 3 – поворотна платформа; 4 – приводний механізм; 5 – робоча ємність.

Конструктивною основою установки є остов 1, який виконує функцію несучої рами та забезпечує жорстке кріплення всіх елементів системи. На остові змонтовано поворотний механізм 2, призначений для зміни кута нахилу поворотної платформи 3. Така кінематична схема дозволяє варіювати просторове положення робочої ємності відносно вертикальної осі та змінювати характер гравітаційно-інерційної взаємодії матеріалу.

На поворотній платформі 3 встановлена робоча ємність 5, яка приводиться в рух за допомогою приводу 4. Приводний механізм забезпечує обертання ємності з регульованими параметрами, що у поєднанні зі зміною кута її нахилу дозволяє реалізувати складний просторовий рух матеріалу.

Запропонована установка є базовою конструкцією змішувача модульного типу, яка передбачає можливість встановлення у робочому об'ємі різних робочих органів (шнеків, стрічок, валів, ребер та інших елементів). Це дозволяє змінювати характер взаємодії матеріалу з робочими поверхнями та формувати різні режими локальних деформацій у процесі змішування.

Принцип роботи установки полягає у поєднанні обертального руху робочої ємності з її просторовим переорієнтуванням, що забезпечує формування змінних у часі та просторі режимів навантаження матеріалу. У результаті створюються умови для керованого формування деформаційної структури - від локалізованих зон інтенсивного зсуву до більш рівномірно розподілених деформаційних полів у робочому об'ємі.

Розроблена установка розглядається як експериментальна платформа для дослідження впливу кінематичних параметрів руху та конфігурації робочих органів на структуру деформацій і ефективність змішування, а також для подальшого обґрунтування методів керування процесом.

Висновки. Встановлено, що процес змішування кормових матеріалів доцільно розглядати як формування деформаційної структури, яка визначає ступінь залучення матеріалу до перерозподілу компонентів. Показано, що ефективність змішування пов'язана зі співвідношенням зон інтенсивних, проміжних та деформаційно неактивних областей. Сформовано деформаційний підхід до керування процесом змішування, який передбачає цілеспрямовану зміну умов формування локальних деформацій шляхом варіювання кінематичних параметрів руху робочого об'єму. Запропонована лабораторна установка забезпечує можливість варіювання кута нахилу робочої ємності, швидкості її обертання та конфігурації внутрішніх робочих органів, що створює передумови для встановлення кількісних залежностей між параметрами кінематичного режиму, структурою локальних деформацій та показниками ефективності змішування, а також для обґрунтування раціональних режимів роботи змішувачів.

Список використаних джерел

1. Danckwerts P. V. The definition and measurement of some characteristics of mixtures. *Applied Scientific Research*. 1952. Vol. 3, № 1. P. 279–296. DOI: <https://doi.org/10.1007/BF03184936>.
2. Barnes H. A. The yield stress—a review or ‘*παντα ρει*’—everything flows? *Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics*. 1999. Vol. 81, № 1-2. P. 133-178. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0377-0257\(98\)00094-9](https://doi.org/10.1016/S0377-0257(98)00094-9).
3. Kupchuk I. Physical principles and classification of feed material mixing processes. *Техніка, енергетика, транспорт АПК*. 2025. № 4 (131). С. 46-59. DOI: <https://doi.org/10.37128/2520-6168-2025-4-6>.
4. Купчук І. М. Дескрипторний підхід до опису процесів змішування кормових матеріалів. *Вібрації в техніці та технологіях*. 2026. № 1 (120). С. 17-26. (Препринт).
5. Купчук І. М. Роль локальних деформацій у виникненні застійних зон при змішуванні кормів. Технічне забезпечення інноваційних технологій в агропромисловому комплексі: матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конференції молодих учених (Запоріжжя, 02-27 лютого 2026 р.). Запоріжжя: ТДАТУ, 2026. С. 28-30.

УДК 664.641.1

**АНАЛІЗ СОРТІВ ПШЕНИЦІ ПРИДАТНИХ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА
МАКАРОННОГО ТІСТА**
ANALYSIS OF WHEAT VARIETIES SUITABLE FOR PASTA
DOUGH PRODUCTION

Марина Самілик, Андрій Пирог

Сумський національний аграрний університет, Україна

Пшениця (*Triticum aestivum* L.), що належить до однієї з найрізноманітніших та найчисленніших родин, Poaceae, є основною зерновою культурою для більшості населення світу. Ця злакова культура має поліплоїдний характер і вирощується в усьому світі. Пшениця є джерелом приблизно половини харчових калорій, що споживаються в усьому світі, і багата на білки (глютен), мінерали (Cu, Mg, Zn, P та Fe), вітаміни (групи B та E), рибофлавін, ніацин, тіамін та харчові волокна [1].

Тверді сорти пшениці містять високий відсоток білка, що означає міцну та еластичну структуру клейковини. Вміст білка у твердій озимій пшениці коливається від 10 до 13%. Вміст білка у твердій ярій пшениці коливається від 10 до 15%. Тверда пшениця ідеально підходить для виготовлення таких продуктів, як хліб, макарони та піца.

М'яка пшениця має низький вміст білка (близько 7-9%) та високий вміст крохмалю. Як наслідок, при використанні борошна з м'яких сортів пшениці глютен утворюється мало, а глютен, який утворюється, має низьку якість. Через ці характеристики м'яка пшениця ідеально підходить для млинців, швидкого хліба, тортів та тістечок, таких як печиво. Борошно для тортів та тістечок зазвичай виготовляється з дрібноподрібненої м'якої пшениці.

Червона пшениця – це гібридне зерно, що означає, що старі сорти пшениці з такими якостями, як стійкість до хвороб, погодні умови та високий вміст білка, були схрещені для отримання культури, яка має всі найкращі якості для хлібопекарства та високих врожаїв. Біла пшениця має особливо світлий колір, злегка солодкий смак, а хліб, випечений з неї, має м'яку текстуру. Тверду білу пшеницю можна легко замінити борошном універсального призначення.

Біла пшениця буває двох різновидів: тверда біла озима пшениця та м'яка біла яра пшениця. Тверда біла озима пшениця – це новий вид м'якої ярої пшениці, і її використовують так само, як тверду червону озиму пшеницю.

Борошно з твердих сортів, яке часто використовується у виробництві макаронних виробів, має високий вміст білка, але досить низький вміст глютену, необхідного для гарного підйому хліба. Оскільки воно не має достатнього вмісту глютену для хліба, це борошно зазвичай змішують з борошном з інших зернових, коли використовують його для випікання хліба.

«Макаронні вироби» – це загальний термін для свіжого або сухого тіста різної форми, наприклад, спагетті та макаронів. Зазвичай їх виготовляють з твердих сортів пшениці, і вони мають дуже еластичну текстуру. Виробництво макаронних виробів розпочалося близько 100 років [2]. На ранніх етапах виробництва макаронні вироби виготовляли з борошна з м'якої пшениці для хліба. Макаронні вироби зі м'якої пшениці мали слабку текстуру порівняно з макаронними виробами з твердих сортів пшениці. Однак великий відсоток макаронних виробів у світі зараз виготовляється з борошна з твердих сортів пшениці.

Відомо, що вміст білка та властивості клейковини важливі для властивостей макаронних виробів. Тому селекційна мета полягає в покращенні внутрішніх характеристик сортів твердої пшениці шляхом підвищення вмісту білка та якості клейковини. Властивості макаронних виробів визначаються адитивним впливом навколишнього середовища на вміст білка та генотипу на якість клейковини. Зерна твердої пшениці характеризуються як склоподібні, бурштинового кольору, тверді та багаті на білок, з природним горіховим смаком. Вони мають великий потенціал для виробництва пшеничного борошна завдяки своїм унікальним властивостям глютену. Крім того, їх зерно має

відповідні біохімічні характеристики для виробництва макаронних виробів, локшини, листових виробів, булгуру, хліба та твердого тіста.

Висока якість ядра твердих сортів пшениці зумовлена вмістом каротиноїдів у зовнішньому шарі. Ці природні каротиноїдні пігменти у твердих сортах пшениці поділяються на ксантофіли, каротини та ненасичені вуглеводні. Антиоксидантні сполуки, такі як β -каротин, зменшують окислювальне пошкодження та підвищують харчову цінність макаронних виробів. β -каротин відіграє певну роль у пригніченні активності ліпоксигенази, що автоматично покращує якість макаронних виробів.

Білок є ще одним важливим компонентом якості зерна твердої пшениці, який впливає на кулінарну та харчову цінність хлібобулочних виробів. Тверда пшениця містить сильний та високий вміст глютену, що забезпечує необхідні кулінарні характеристики для виробництва якісної пасти. Кількість білка та якість глютену в твердій пшениці дуже важливі для параметра *al dente* (італійський термін, що означає «на зуб» і стосується ідеальної консистенції для вареної пасти та рису) у процесі виробництва пасти [3].

Каротиноїдний пігмент та деякі ферменти, такі як ліпоксигеназа, поліфенолоксидаза та пероксидаза, сприяють розвитку кольору та реакціям знебарвлення макаронних виробів. Виробництво високоякісних макаронних виробів вимагає високого вмісту пігменту та нижчої активності окислювального ферменту. Тверде зерно з більшим склоподібним ендоспермом зумовило високий вихід пшеничного борошна. Прозорість або склоподібність зерна твердої пшениці забезпечує хороший вихід манної крупи, зменшує такі проблеми, як білі цятки, низька якість та слабкі волокна [4].

Параметри, що використовуються для оцінки макаронних виробів, включають повноцінність, характерний колір, низьку липкість та ідеальну консистенцію, і пов'язані з характеристиками зерна твердих сортів. Лютеїн та інші ксантофіли є основними каротиноїдними пігментами у твердій пшениці, які надають пшеничному борошну та макаронним виробам характерного жовтого кольору. Наявність крохмальних гранул у твердій пшениці зменшує втрату твердих речовин у воді під час процесу варіння, а також липкість поверхні макаронних виробів.

Стале виробництво з невеликим використанням хімікатів разом з високою поживною якістю для його точного кінцевого використання в раціоні людини є основними напрямками покращення пшениці. Розширення спадкової бази сортів пшениці необхідно враховувати в програмі селекції пшениці. Цього можна досягти кількома способами, такими як використання генетичних ресурсів рослин, що включають диких родичів та місцеві сорти, селекція за допомогою гермоплазми за допомогою передових геномних інструментів та застосування сучасних методів, таких як редагування геному.

Список використаних джерел

1. Evaluation of fresh pasta-making properties of extra-strong common wheat (*Triticum aestivum* L.) / M. Ito, W. Maruyama-Funatsuki, T. M. Ikeda et al. *Breeding Science*. 2012. Vol. 62, No. 4. P. 340–347. DOI: 10.1270/jsbbs.62.340.
2. Identification of anthocyanin biosynthesis genes in rice pericarp using PCAMP / X. Yang et al. *Plant Biotechnology Journal*. 2019. Vol. 17, No. 9. P. 1700–1702. DOI: 10.1111/pbi.13133.
3. Quality mapping of durum wheat germplasm as a tool for development of high quality pasta varieties / S. Shakir, S. Ahmad, M. Sibte-e-Abbas et al. *Scientific Reports*. 2026. Vol. 16, No. 1. Art. 3760. DOI: 10.1038/s41598-025-33790-1.
4. Wheat quality: A review on chemical composition, nutritional attributes, grain anatomy, types, classification, and function of seed storage proteins in bread making quality / A. Khalid, A. Hameed, M. F. Tahir. *Frontiers in Nutrition*. 2023. Vol. 10. Art. 1053196. DOI: 10.3389/fnut.2023.1053196.

УДК 632.9:633.1:004.9

**ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ ФІТОМОНІТОРИНГУ
ЯК ЗАСІБПРОГНОЗУВАННЯ СПАЛАХІВ ШКІДНИКІВ І ХВОРОБ
ОЗИМИХ ЗЛАКОВИХ КУЛЬТУР**
DIGITAL TOOLS OF PHYTOMONITORING AS A MEANS OF PREDICTING
PEST AND DISEASE OUTBREAKS IN WINTER CEREAL CROPS

Оксана Ковальчук, Юрій Ковальчук, Роман Проць

*Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С.З. Гжицького Львів, Україна*

Забезпечення продовольчої безпеки в умовах змін клімату та зростання антропогенного навантаження вимагає підвищення ефективності захисту рослин на основі своєчасного та точного фітосанітарного моніторингу. Шкідники та хвороби озимих злакових культур - пшениці та жита - щороку завдають відчутних економічних збитків аграрному виробництву України, особливо в умовах нестабільного фінансового стану більшості господарств. За даними науково-методичних джерел, втрати врожаю від листових хвороб злакових можуть сягати 20-40%, а від злакових попелиць – 15-25% залежно від рівня заселення та стадії розвитку культури.

Фітосанітарний моніторинг є обов'язковим елементом системи захисту рослин і передбачає регулярне обстеження посівів із метою своєчасного виявлення шкідників і хвороб та обґрунтування захисних заходів. Традиційно такий моніторинг здійснюється методом маршрутних обстежень із фіксацією чисельності шкідників і ступеня ураженості рослин на окремих облікових ділянках. Однак результати цих обстежень рідко систематизуються у просторовому вимірі, що не дозволяє оцінити характер розподілу шкідливих організмів у межах поля та виявити осередки масового розмноження на ранніх стадіях. Водночас доступність безкоштовних геоінформаційних інструментів відкриває реальну можливість доповнити традиційний моніторинг просторовою складовою навіть без спеціалізованого технічного оснащення.

Актуальність теми зумовлена як потребою в підвищенні інформативності стандартних фітосанітарних обстежень, так і необхідністю формування практичних компетентностей у студентів та викладачів закладів аграрної освіти щодо використання цифрових засобів у польових дослідженнях.

Метою роботи є апробація доступного методичного підходу до геопросторової фіксації результатів польових фітосанітарних обстежень посівів озимих злакових культур та оцінка його практичної придатності для виявлення просторової неоднорідності поширення шкідників і хвороб в умовах господарств Львівської області.

Матеріали та методи. Польові обстеження проводились упродовж 2022–2024 рр. на посівах пшениці озимої (сорт Подолянка) та жита озимого (сорт Хлібодар) у чотирьох господарствах Жовківського і Яворівського районів Львівської області загальною площею обстеження близько 240 га. Обстеження здійснювались за загальноприйнятими методиками обліку шкідників і хвороб відповідно до діючих методологічних рекомендацій. Для кожної культури та кожного поля за вегетаційний сезон проводилось від 3 до 5 маршрутних обстежень залежно від фенофази розвитку рослин та фітосанітарної ситуації.

Під час маршрутних обстежень кожен облікову точку фіксували за допомогою функції геолокації смартфона. Координати точок разом із даними обліку (чисельність шкідника або розповсюдженість та розвиток хвороби) вносились у зведену таблицю у форматі .csv. Надалі ці дані імпортувались у безкоштовне геоінформаційне програмне середовище QGIS для побудови картосхем поширення шкідливих організмів з відображенням варіабельності показників між точками обліку методом градуїрованих символів (proportional symbols).

Для зіставлення фітосанітарного стану посівів у різні роки та аналізу зв'язку між метеорологічними умовами і розвитком патогенів використовувались загальнодоступні

метеорологічні дані з відкритого ресурсу Meteomatics (відкрита версія API) та архіву Львівського обласного гідрометеорологічного центру. Зокрема, аналізувалась кількість туманних і дощових днів у квітні–травні, середньодекадна температура повітря і відносна вологість у критичні фази розвитку культур. Для кожного сезону обстежень формувалась окрема база даних, що дозволяло проводити порівняльний аналіз просторово-часової динаміки фітосанітарного стану посівів.

Результати досліджень. У ході обстежень посівів пшениці озимої в Жовківському районі (2022-2023 рр.) на кожному полі закладали 10–12 облікових точок рівномірно по маршруту. Нанесення точок на картосхему засвідчило виражену просторову неоднорідність ураженості листового апарату борошнистою росою (*Blumeria graminis* f. sp. *tritici*): у знижених частинах поля показники розповсюдженості хвороби були помітно вищими - в середньому на 18-24% - порівняно з підвищеннями рельєфу. Такий розподіл пояснюється затриманням вологи і туману у понижених ділянках, що сприяє первинному зараженню та подальшому розвитку патогену.

Аналогічну закономірність спостерігали щодо розвитку бурї іржі (*Puccinia recondita*) на посівах жита озимого в Яворівському районі у 2023 р.: у 4 із 12 облікових точок розповсюдженість перевищувала господарський поріг шкідливості (10% рослин із симптомами на фазі молочної стиглості), тоді як в інших точках того самого поля показники залишались нижчими за порогові значення. Просторова картосхема дозволила виявити чіткий осередок ураження у центральній частині поля поблизу природного зниження рельєфу, що раніше було важко діагностувати при традиційному підході до маршрутного обліку.

Чисельність злакової попелиці (*Schizaphis graminum*) на фазі колосіння пшениці у 2024 р. варіювала в межах одного поля від поодиноких особин до 15-18 на стебло. Така агрегованість розподілу популяції підтверджує доцільність картування чисельності шкідника для виявлення вогнищ масового розмноження, де перевищення порогу шкідливості є локальним і не характерним для всього поля. Це відкриває перспективу диференційованого застосування інсектицидів лише на ділянках із надпороговою чисельністю, що відповідає принципам точного землеробства та зменшення пестицидного навантаження.

Порівняння картосхем за різні роки дозволило встановити, що осередки підвищеної ураженості борошнистою росою та бурю іржею тяжіють до одних і тих самих ділянок поля, що свідчить про стійкий вплив мікрорельєфу та локальних умов зволоження на фітосанітарний стан посіву. Ця закономірність зберігалась упродовж усіх трьох сезонів спостережень і є підставою для виокремлення так званих «ризикових зон» кожного поля, де профілактичні заходи захисту є пріоритетними.

Зіставлення результатів обстежень із загальнодоступними метеоданими показало, що роки з підвищеною кількістю туманних днів у квітні-травні (2022, 2024 рр.) характеризувались інтенсивнішим розвитком листових хвороб порівняно з відносно посушливим 2023 р. Зокрема, у 2022 р. зафіксовано 11 туманних днів у квітні при середній відносній вологості 87%, що збіглося із раннім і масовим поширенням борошнистої роси. У 2023 р. аналогічний показник становив лише 4 туманних дні при вологості 71%, і розповсюдженість хвороби була нижчою на 30-35% порівняно з попереднім роком. Ці спостереження узгоджуються з відомими закономірностями епіфітотіології листових патогенів злакових і підтверджують доцільність використання метеорологічних даних як допоміжного інструменту при оцінці фітосанітарних ризиків.

Висновки. Таким чином, поєднання традиційних маршрутних обстежень із геопросторовою фіксацією точок обліку засобами смартфона та безкоштовного ГІС-середовища є доступним і практично реалізованим підходом до просторового фітомоніторингу в умовах університетської навчально-дослідної роботи. Він не потребує дорогого обладнання чи спеціалізованого програмного забезпечення, однак дозволяє отримати якісно нову інформацію про характер розподілу шкідливих організмів у межах поля та виявити стійкі «ризикові зони» ураження.

Додаткове залучення відкритих метеорологічних ресурсів дає змогу здійснювати ретроспективний аналіз зв'язку між погодними умовами та розвитком патогенів, що є важливою складовою прогностичної оцінки фітосанітарної ситуації. Практична реалізація описаного підходу в

умовах навчальних практик студентів спеціальності «Захист і карантин рослин» сприяє формуванню у них компетентностей у сфері цифрових методів польових досліджень.

Перспективою подальших досліджень є накопичення багаторічних просторових рядів спостережень та їх використання для обґрунтування диференційованих захисних заходів у системі точного землеробства, а також розробка спрощених протоколів фітомоніторингу для впровадження у малих фермерських господарствах регіону.

Список використаних джерел

1. Облік шкідників і хвороб сільськогосподарських культур / В. П. Омелюта, І. В. Григорович, В. С. Чабан та ін. ; за ред. В. П. Омелюти. Київ : Урожай, 1986. 296 с.
2. Методологія оцінювання стійкості сортів пшениці проти шкідників і збудників хвороб / С. О. Трибел, М. В. Гетьман, О. О. Стригун та ін. ; за ред. С. О. Трибеля. Київ : Колобіг, 2010. 392 с.
3. Wu B. et al. Challenges and opportunities in remote sensing-based crop monitoring: a review. National Science Review. 2023. Vol. 10, No. 4. nwac290. <https://doi.org/10.1093/nsr/nwac290>.
4. Abdulridha J. et al. Evaluation of stem rust disease in wheat fields by drone-based hyperspectral imaging. Sensors. 2023. Vol. 23, No. 8. Article 4154. <https://doi.org/10.3390/s23084154>.
5. Knyazev S. et al. Development of methods for remote monitoring of leaf diseases in wheat agrocenoses. Plants. 2023. Vol. 12, No. 19. Article 3421. <https://doi.org/10.3390/plants12193421>.

УДК 631.53:631.171

ОПТИМІЗАЦІЯ НОРМ ВИСІВУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ТОЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА OPTIMIZING CROP SOWING RATES USING PRECISION FARMING TECHNOLOGIES

Микола Голотюк, Тарас Пилипака, Оксана Валецька

*Національний університет водного господарства та природокористування,
Рівне, Україна*

Оптимізація норм висіву сільськогосподарських культур із використанням технологій точного землеробства є одним із ключових напрямів інтенсифікації сучасного аграрного виробництва, який забезпечує підвищення ефективності використання ресурсів, стабілізацію врожайності та зменшення негативного впливу на довкілля. В умовах змін клімату, підвищення вартості матеріально-технічних ресурсів та зростання вимог до екологічної безпеки виробництва особливої актуальності набуває необхідність переходу від традиційних технологій до адаптивних систем управління агроценозами, що базуються на врахуванні просторової та часової мінливості умов вирощування.

Традиційний підхід до встановлення норм висіву передбачає використання середніх значень для всього поля, які визначаються на основі загальних рекомендацій або досвіду господарства. Проте така практика не враховує значну просторову неоднорідність ґрунтового покриття, яка проявляється у варіації гранулометричного складу, щільності, вологості, вмісту гумусу, макро- та мікроелементів, кислотності та інших показників. Окрім цього, на продуктивність культур впливають мікрорельєф, рівень ґрунтових вод, історія обробітку, ущільнення ґрунту ходовими системами техніки, а також неоднорідність розподілу поживних речовин і вологи. Ігнорування цих факторів призводить до неефективного використання насіння, зниження коефіцієнта його використання, нерівномірності сходів і формування неоднорідних за густотою посівів [1, 2]

У межах одного поля можуть одночасно існувати як високопродуктивні, так і депресивні ділянки, для яких оптимальні норми висіву суттєво відрізняються. На родючих ґрунтах із достатнім рівнем вологозабезпечення підвищена густина стояння рослин сприяє максимальному використанню

потенціалу культури, тоді як на бідних або пересушених ділянках надмірна густота призводить до загострення конкуренції за ресурси, зниження індивідуальної продуктивності рослин і, як наслідок, зменшення врожайності. Таким чином, виникає об'єктивна необхідність диференційованого підходу до встановлення норм висіву, який дозволяє адаптувати технологію вирощування до конкретних умов кожної ділянки поля.

Розвиток технологій точного землеробства відкрив нові можливості для вирішення цієї проблеми. Використання глобальних навігаційних супутникових систем, геоінформаційних технологій, дистанційного зондування Землі та сенсорних систем дозволяє отримувати детальну інформацію про стан агроценозів. На основі цих даних формуються карти врожайності, карти електропровідності ґрунту, агрохімічні карти, а також карти індексів рослинності, що відображають стан посівів у різні періоди вегетації. Комплексний аналіз таких даних дає змогу виділити управлінські зони, які характеризуються відносною однорідністю умов вирощування [3, 4].

Ключовою проблемою при цьому є забезпечення достовірності та інтеграції різномірних даних. Дані супутникового моніторингу можуть бути спотворені атмосферними умовами, хмарністю або особливостями сенсорів, тоді як результати агрохімічного аналізу часто мають обмежену просторову деталізацію.

Практична реалізація диференційованого висіву здійснюється за допомогою високотехнологічних сівалок, оснащених електронними системами керування, датчиками та приводами змінної норми висіву. Такі машини працюють у поєднанні з навігаційними системами та виконують висів відповідно до попередньо створених карт-завдань. Важливим аспектом є також точність позиціонування та синхронізація роботи робочих органів, що забезпечує рівномірність розподілу насіння та дотримання заданих параметрів висіву.

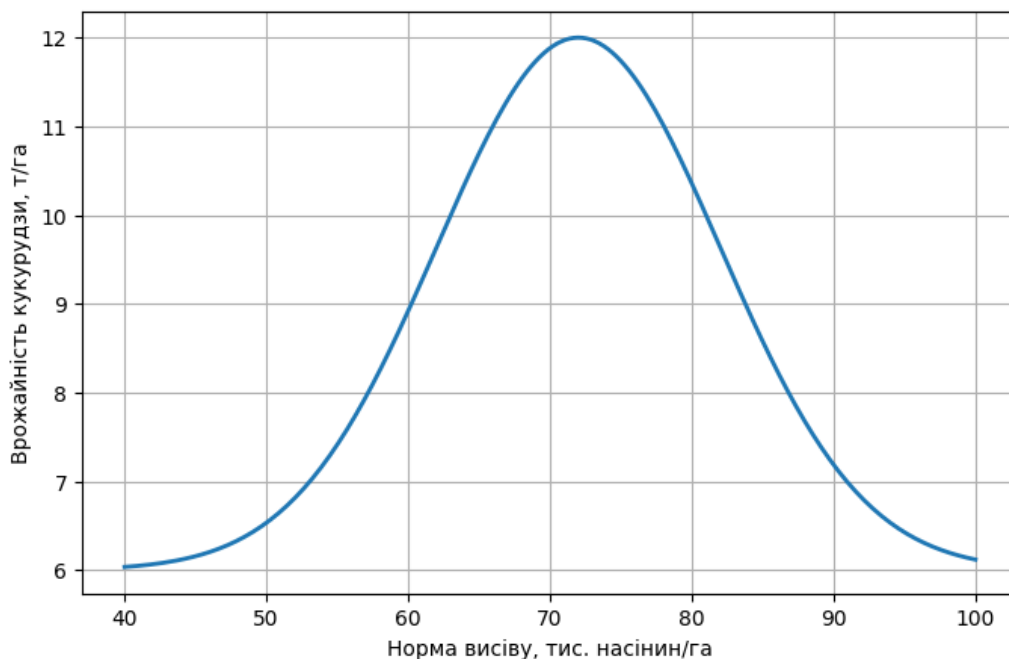

Рис. 1. Залежність врожайності кукурудзи від норм висіву.

Графік (рис. 1) відображає залежність врожайності кукурудзи від норми висіву в діапазоні 40–100 тис. насінин/га і має характерну дзвоноподібну форму з чітко вираженим оптимумом. При низьких нормах висіву спостерігається недостатнє використання ресурсів поля, що зумовлює нижчу врожайність, тоді як у міру збільшення густоти стояння рослин врожайність зростає і досягає максимуму в зоні приблизно 70–75 тис. насінин/га, де формується найефективніше використання вологи, поживних речовин і світла. Подальше підвищення норми висіву призводить до зниження врожайності внаслідок посилення конкуренції між рослинами, погіршення умов живлення та

розвитку, що підтверджує необхідність визначення оптимальної густоти посіву для забезпечення максимальної продуктивності культури.

Оптимізація норм висіву із використанням технологій точного землеробства є складним багатофакторним процесом, що потребує інтеграції агрономічних знань, інженерних рішень і цифрових технологій. Її реалізація дозволяє перейти до більш ефективної, ресурсозберігаючої та екологічно безпечної моделі ведення сільського господарства. Подальший розвиток цього напрямку пов'язаний із удосконаленням методів збору та обробки даних, впровадженням автоматизованих систем управління, а також широким використанням технологій штучного інтелекту, що забезпечить підвищення точності прийняття рішень і адаптивності агротехнологій до змінних умов середовища.

Список використаних джерел

1. Мельник І.І., Коваленко В.П., Петренко В.О. Точне землеробство: навчальний посібник. – Київ: НУБіП України, 2018. – 328 с.
2. Бойко П.І., Коваленко Н.П., Гангур В.В. Системи сучасного землеробства в Україні: монографія. – Полтава: ПП «Астра», 2020. – 356 с.
3. Тараріко Ю.О., Ільєнко Т.В., Сайдак Р.В. Агроекологічні основи точного землеробства в Україні // Вісник аграрної науки. – 2017. – № 5. – С. 5–12.
4. Голотюк М.В. Розвиток систем точного землеробства: сучасний стан і перспективи / Голотюк М., Неструк П., Фомич М. // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Інноваційний розвиток землеробства на засадах еколого-економічної збалансованості»: зб.наук.праць. – Рівне, 2023. – 133 с. – С. 98-99.

УДК: 631.51

ТЕХНОЛОГІЇ МІНІМАЛЬНОГО ТА НУЛЬОВОГО ОБРОБІТКУ ҐРУНТУ TECHNOLOGIES OF MINIMAL AND ZERO TILLAGE

Олена Налобіна, Надія Ювчик, Артем Михайлов

*Національний університет водного господарства та природокористування,
Рівне, Україна*

Технології мінімального та нульового обробітку ґрунту в сучасних умовах розвитку аграрного виробництва набувають особливого значення як ключовий елемент ресурсозберігаючих і ґрунтозахисних систем землеробства, що орієнтовані на забезпечення стабільної продуктивності агроecosистем при одночасному зниженні антропогенного навантаження на ґрунтове середовище. Актуальність впровадження таких технологій зумовлена комплексом факторів, серед яких слід виділити інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва, деградацію ґрунтів, зниження вмісту гумусу, зростання вартості енергоресурсів, а також негативні наслідки змін клімату, що проявляються у зростанні частоти посух, нерівномірності розподілу опадів і підвищенні температурного режиму. У цих умовах традиційні системи обробітку ґрунту, засновані на інтенсивному механічному впливі, втрачають свою ефективність і потребують заміни на більш адаптивні та екологічно безпечні технології [1, 2].

Глибока оранка, яка тривалий час вважалася основним способом підготовки ґрунту, супроводжується значними енергетичними витратами та призводить до руйнування природної структури ґрунту. Часте механічне розпушування порушує агрегатний склад, сприяє мінералізації органічної речовини, знижує водоутримувальну здатність і підвищує ризик ерозійних процесів. Особливо гостро ці проблеми проявляються в умовах легких і середніх за механічним складом ґрунтів, де відбувається інтенсивне видування верхнього шару та змивання родючих часток. Крім того, використання важкої техніки призводить до формування ущільнених шарів, що погіршують

аерацію ґрунту, обмежують розвиток кореневої системи рослин і знижують ефективність використання вологи [3, 4].

Мінімальний обробіток ґрунту передбачає зменшення інтенсивності механічного впливу шляхом скорочення кількості технологічних операцій і зниження глибини обробітки. У таких системах широко застосовуються поверхневі або мілкі обробітки із використанням дискових борін, чизельних агрегатів і комбінованих машин, які дозволяють одночасно виконувати декілька операцій. Це забезпечує збереження більшої частини рослинних решток на поверхні поля, що сприяє формуванню мульчуючого шару, який зменшує випаровування вологи, стабілізує температурний режим ґрунту та перешкоджає розвитку ерозії. Зменшення кількості проходів техніки по полю дозволяє знизити ущільнення ґрунту та витрати пального, що є важливим фактором підвищення енергоефективності виробництва.

Нульовий обробіток ґрунту, або технологія No-Till, є більш прогресивною формою ресурсозберігаючого землеробства, яка передбачає повну відмову від механічного обробітку. Основним принципом цієї технології є прямий посів у необроблений ґрунт із збереженням рослинних решток на поверхні. Такий підхід дозволяє максимально зберегти природну структуру ґрунту, підвищити його біологічну активність і сприяти накопиченню органічної речовини. Мульча, яка утворюється з пожнивних решток, виконує функцію захисного шару, що зменшує вплив крапель дощу, запобігає утворенню ґрунтової кірки та сприяє кращому проникненню води у ґрунт.

Значну роль у функціонуванні систем мінімального та нульового обробітку відіграють біологічні процеси, що відбуваються у ґрунті. Збереження органічних решток сприяє розвитку мікроорганізмів, дощових черв'яків та інших біологічних агентів, які беруть участь у формуванні ґрунтової структури та забезпечують кругообіг поживних речовин. У результаті підвищується вміст гумусу, покращуються агрофізичні властивості ґрунту та зростає його родючість. Це особливо важливо в умовах деградації ґрунтів, коли традиційні методи обробітку не забезпечують відновлення їх природного потенціалу.

Разом із тим впровадження технологій мінімального та нульового обробітку потребує комплексного підходу до організації агровиробництва. Однією з основних проблем є підвищення рівня забур'яненості посівів, що пов'язано з відсутністю механічного знищення бур'янів. У зв'язку з цим зростає роль хімічних засобів захисту рослин, що вимагає раціонального їх використання та контролю за екологічними наслідками. Важливим є також формування ефективних сівозмін, які забезпечують зниження чисельності шкідників і хвороб, а також покращення фітосанітарного стану посівів.

Суттєве значення має правильний вибір технічних засобів для реалізації технологій мінімального та нульового обробітку. Сівалки прямого висіву повинні забезпечувати якісне прорізання мульчі, точне розміщення насіння та оптимальні умови для його проростання. Конструкція робочих органів має враховувати особливості ґрунтового середовища, забезпечувати мінімальний вплив на ґрунт і водночас гарантувати необхідну якість виконання технологічних операцій.

Важливим напрямом підвищення ефективності ґрунтозахисних технологій є інтеграція цифрових рішень, зокрема систем точного землеробства, геоінформаційних технологій та дистанційного моніторингу. Використання супутникових даних, сенсорів вологості та агрохімічних показників дозволяє здійснювати диференційоване управління полем, адаптувати технології до конкретних умов і підвищувати ефективність використання ресурсів. Це особливо актуально в умовах кліматичної нестабільності, коли необхідно оперативно реагувати на зміни погодних умов і стану посівів.

Економічні аспекти впровадження мінімального та нульового обробітку проявляються у зниженні витрат на паливо, технічне обслуговування машин і оплату праці, а також у підвищенні довгострокової продуктивності ґрунтів. Хоча початкові витрати на придбання спеціалізованої техніки можуть бути значними, у перспективі вони компенсуються за рахунок зменшення експлуатаційних витрат і підвищення стабільності врожайності.

Технології мінімального та нульового обробітку ґрунту є складовою сучасної парадигми сталого землеробства, яка поєднує економічну ефективність із екологічною доцільністю. Їх впровадження дозволяє забезпечити збереження родючості ґрунтів, зменшити енергетичні витрати та підвищити адаптивність агроєкосистем до змінних умов середовища. Подальший розвиток цих технологій пов'язаний із удосконаленням технічних засобів, впровадженням цифрових систем управління та поглибленням наукових досліджень у сфері взаємодії ґрунту, рослин і техніки, що відкриває нові можливості для підвищення ефективності аграрного виробництва.

Список використаних джерел

1. Медведєв В.В. Система мінімального обробітку ґрунту в Україні: монографія. – Харків: КП «Міська друкарня», 2010. – 240 с.
2. Клименко М.О. Розробка інтегрованої системи управління ґрунтовими факторами родючості для підвищення продуктивності пшениці озимої / Клименко М.О., Колесник Т.М., Налобіна О.О., Ковальчук Н.С., Голотюк М.В. // Вісник НУВГП. Сільськогосподарські науки : зб. наук. праць. – Рівне : НУВГП, 2025. – Вип. 1(109). – С.69-80.
3. Бойко П.І., Гангур В.В., Коваленко Н.П. Системи землеробства і охорона ґрунтів: монографія. – Полтава: ПП «Астрія», 2018. – 360 с.
4. Булгаков В.М., Головач І.В., Березовий М.Г. Машини для обробітку ґрунту: теорія і розрахунок: навчальний посібник. – Київ: НУБіП України, 2012. – 464 с.

Тематичний напрям № 3

Ресурсозберігаючі та екологічно безпечні технології у сільському господарстві

УДК 631.1:628.33:504.06

GREENING AND RESOURCE CONSERVATION IN AGRICULTURAL PRODUCTION BASED ON THE EFFECTIVE USE OF AGRICULTURAL MACHINERY

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ТА РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ В АГРАРНОМУ ВИРОБНИЦТВІ НА ОСНОВІ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ

Василь Грубань

*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

Increasing the environmental efficiency of production is a place for agricultural sustainable development of the industry, especially in conditions of anthropogenic load and increasing limitations of natural resources. Modern agriculture faces numerous problems, including depletion and erosion of foundations, disturbance and drainage of water bodies, increased greenhouse gas emissions and high energy intensity of production. In connection with this, the use of resource-saving and environmentally friendly technologies in the operation of agricultural machinery is of particular importance. The rational use of machinery and tractors ensures labor productivity, allows for more accurate performance of technological operations and optimal use of material resources, thereby reducing the negative impact on the environment. Inefficient operation of equipment, on the contrary, can lead to excessive energy consumption, soil compaction, increased carbon emissions and a decrease in the state of the agro-ecosystem.

Analysis of research shows that the impact of the level of technology use on environmental efficiency is complex and involves the interaction of various factors. At the initial stages of development of the technical base, increasing the use of machines can temporarily reduce environmental efficiency due to additional resource costs, imperfection of technologies and low productivity of their application. However, after reaching a certain level of technical equipment, further improvement of the use of equipment increases productivity, reduces resource costs and improves environmental performance of production. This nature of the impact is explained by the fact that at the early stages of using the equipment, its load is insufficient, which leads to loss of energy and resource consumption, and at a higher level of development it provides an effect of scale, productivity of operations and reduces overconsumption of materials, which has a positive effect on the environmental efficiency of agricultural production.

Special attention is required by technological operations, during the use of which the machine-tractor fleet allows achieving the highest environmental effect. For example, minimal and superficial tillage, in particular Strip-Till and Verti-Till technologies, preserve the soil structure, increase its water permeability and reduce erosion processes. The use of GPS-navigation seed drills provides an accurate and uniform view of consumption, optimizes the density and depth of sowing, which reduces the need for additional operations and the efficiency of resource use. Technologies for precise application of fertilizers and plant protection products allow minimizing material consumption and reducing the risk of grounding and water. During harvesting and post-harvest processing. Optimization of the load of combines and control of machine

operating parameters will not allow loss of products and energy consumption, which also has a positive effect on environmental efficiency.

Environmental efficiency is also influenced by socio-economic factors that interact with technical ones. Access to information technologies stimulates the implementation of innovative environmental practices and achieving a level of resource conservation. The educational level of producers ensures the effective use of modern technologies and equipment, and the experience and competence of farm managers contribute to improving the management of production processes. At the same time, income growth can lead to intensification of production and greater use of resources, which requires additional control from an environmental point of view.

A high level of environmental efficiency is also achieved by taking into account natural and climatic conditions and specialization of the economy. In regions with favorable conditions for the use of technology, a higher level of resource conservation and environmental efficiency is ensured, while in difficult conditions, it is necessary to adapt technical and technological solutions to the characteristics of the terrain, which changes the interaction of factors that affect production efficiency. Thus, increasing the environmental efficiency of agricultural production is largely due to the efficiency of using machinery and tractors, optimizing technological operations and the complex interaction of technical, technological, information and organizational factors. An integrated approach allows you to minimize resource consumption, reduce the negative impact on the environment and ensure sustainable development of the agricultural sector.

Список використаних джерел

1. Jensen T. A., Antille D. L., Tullberg J. N. Improving on - farm energy use efficiency by optimizing machinery operations and management: a review // *Agricultural Research*. - 2025. - Vol. 14. - P. 15-33.
2. Sanyaolu M., Sadowski A. The role of precision agriculture technologies in enhancing sustainable agriculture // *Sustainability*. - 2024. - Vol. 16, No. 15. - P. 6668.
3. Sharma R., Rallapalli S., Magner J. Optimizing water-efficient agriculture: evaluating the sustainability of soil management and irrigation synergies // *Scientific Reports*. - 2025. - Vol. 15. - Art. 15426.
4. Bora L., Mishra P., Sahu T. R. Sustainable agricultural practices and resource use efficiency: a global perspective // *Environmental Science and Pollution Research*. - 2023. - Vol. 30. - P. 12345-12361.
5. Ilieva G., Georgieva S., Petrov P. Environmental impact assessment of mechanized field operations in European agriculture // *European Journal of Agronomy*. - 2024. - Vol. 142.
6. Martinez J. A., Lopez V., Perez M. Role of conservation tillage techniques in reducing carbon footprint of crop production // *Agriculture, Ecosystems & Environment*. - 2022. - Vol. 318.
7. Brown H. J., Green T. W., White S. L. Technological innovations and environmental outcomes in agri-food systems // *Journal of Cleaner Production*. - 2023. - Vol. 389.
8. Ліщук А. М., Парфенюк А. І., Карачинська Н. В. Інновації точного землеробства у зменшенні екологічних ризиків в агроєкосистемах України // *Збалансоване природокористування*. - 2024.
9. Дребот О. І., Лазаренко В. І., Кушнір В. В. Екологічні та енергетичні аспекти інноваційних агротехнологій // *Агроекологічний журнал*. - 2023. - № 2.
10. Мороз О. П., Ткаченко І. Ю., Бойко В. І. Оцінювання ресурсозбереження в аграрному виробництві України: індикатори та методи // *Агроекономіка*. - 2022. - № 4.
11. Haleeva, A., Hruban, V., Horbunov, M., & Ruzhniak, M. (2025). Integration of modern land reclamation equipment into the system of precision agriculture using MZURI technology in the south of Ukraine. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*, 29(3), 35-47. <https://doi.org/10.56407/bs.agrarian/3.2025.35>.
12. Haleeva, A., Hruban, V., Horbunov, M., & Ruzhniak, M. (2024). Improving the process of plant protection mechanisation in grape growing. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*, 28(4), 85-9. <https://doi.org/10.56407/bs.agrarian/4.2024.85>.

УДК 004.7:621.391

**ВИКОРИСТАННЯ КОДІВ СИСТЕМИ ЗАЛИШКОВИХ КЛАСІВ ДЛЯ
КОМПЛЕКСНОЇ ОПТИМІЗАЦІЇ НАДІЙНОСТІ, ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ТА БЕЗПЕКИ
AGRO-IOT МЕРЕЖ LORAWAN****USE OF RESIDUE NUMBER SYSTEM CODES FOR COMPLEX OPTIMIZATION OF RELIABILITY,
ENERGY EFFICIENCY, AND SECURITY OF AGRO-IOT LORAWAN NETWORKS****Станіслав Гончаренко, Аліна Янко***Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»,
Україна, Полтава*

Вступ та актуальність. Сучасний етап розвитку агроінженерії характеризується переходом до концепції цифрового землеробства, що базується на використанні розгалужених мереж «Інтернету речей» (IoT). Технологія LoRaWAN (Long Range Wide Area Network) наразі є ключовим інструментом для забезпечення зв'язку на великих відстанях при низькому енергоспоживанні кінцевих вузлів [1]. Проте експлуатація таких мереж у реальних аграрних умовах стикається з проблемою деградації сигналу через специфічний рельєф, високу вологість та щільність біомаси, що зумовлює виникнення завад і втрату пакетів даних. Оскільки ресурси мікроконтролерів у датчиках є обмеженими, традиційні методи завадостійкого кодування в двійковій системі числення часто вичерпують свій потенціал. Це актуалізує впровадження альтернативних математичних підходів, зокрема системи залишкових класів (СЗК), для оптимізації передачі трафіку.

Аналіз архітектури Agro-IoT систем. Сучасна архітектура систем IoT в аграрному секторі базується на багатоуровневій моделі, де ключову роль відіграє сегмент збору та первинної обробки даних. Типова інфраструктура включає сотні автономних сенсорів (End Nodes), що в режимі реального часу контролюють критичні параметри: вологість і хімічний склад ґрунту, вегетаційні індекси рослин, а також координати та технічний стан роботизованих платформ.

Проведений аналіз показав, що впровадження специфікацій LoRaWAN версій 1.0.4 та 1.1 [2, 3] значно розширює функціонал мереж, зокрема в частині безпеки та підтримки класів пристроїв (A, B, C). Однак фізичний рівень LoRa, що базується на маніпуляції з розширенням спектра (CSS), залишається чутливим до специфічних завад агроландшафтів [4]. Велика площа покриття (до 15 км) у поєднанні з низькою потужністю передавачів робить пакети даних вразливими до колізій при високій щільності вузлів та до викривлень, спричинених багатопроменевим поширенням сигналу від рельєфу місцевості та біомаси насаджень [5].

Особливе місце в архітектурі займає питання обчислювального навантаження на кінцеві вузли. Оскільки агро-датчики часто працюють у важкодоступних зонах без можливості оперативного сервісного обслуговування, їхня архітектура має бути максимально оптимізованою. Використання стандартних алгоритмів перевірки цілісності та завадостійкого кодування в двійковій системі числення створює значне навантаження на обмежені ресурси мікроконтролерів.

Дослідження підтверджує, що вразливість фізичного рівня до пакетних помилок та колізій вимагає розробки нових математичних моделей формування кадру даних. Саме тому інтеграція непозиційної арифметики СЗК безпосередньо в протокольний стек дозволяє переосмислити підхід до архітектури Agro-IoT систем: від простої передачі необроблених даних до впровадження елементів «Edge Computing» (периферійних обчислень). Це дозволяє проводити первинну фільтрацію та завадостійке кодування трафіку безпосередньо на борту датчика чи робота, забезпечуючи високу стійкість інформаційного обміну в складних умовах реального агровиробництва.

Методологія застосування СЗК. Наукова новизна запропонованого підходу полягає у переході від традиційного двійкового представлення даних до непозиційної арифметики СЗК при формуванні пакетів даних у мережах LoRaWAN. Методологія базується на властивостях модулярного представлення чисел [6], де кожне значення X розкладається на набір залишків $(x_1, x_2,$

..., x_n) за системою взаємно простих основ (модулів) $m_1, m_2, \dots, m_n$. Такий підхід дозволяє реалізувати ключові переваги модулярної арифметики в агроінженерних задачах.

По-перше, паралелізм на рівні даних, що заключається в реалізації арифметичних операцій додавання, віднімання та множення незалежно за кожним модулем, дозволяє суттєво прискорити цифрову обробку сигналів на кінцевих пристроях. Це критично важливо для обробки великих масивів телеметричних даних безпосередньо на борту автономних платформ.

По-друге, завадостійкі властивості кодів СЗК, які забезпечуються введенням надлишкових модулів, дозволяють не лише виявляти, а й локалізувати та виправляти помилки, що виникають у радіоканалі. На відміну від позиційних систем, де пошкодження одного розряду може спотворити всю вагу числа, у системі залишкових класів помилка в одному модульному каналі не поширюється на інші, що підвищує загальну живучість інфокомунікаційної мережі.

Отже, особлива увага в роботі приділена реалізації паралелізму на рівні даних. Паралельна обробка без необхідності міжрозрядних переносів дозволяє суттєво прискорити цифрову обробку сигналів на кінцевих пристроях Agro-IoT, які використовують мікроконтролери з архітектурою RISC. А завадостійкі властивості кодів СЗК принципово новий рівень надійності в умовах нестабільного радіоканалу [7]. Завдяки введенню додаткових контрольних модулів $m_{n+1}, \dots, m_{n+k}$, система отримує здатність до корекції помилок без необхідності надсилання запитів на повторну передачу пакетів (ARQ). Це критично важливо для Agro-IoT мереж, де кінцеві пристрої часто знаходяться у «мертвих зонах» за межами прямої видимості базової станції.

Використання модулярної арифметики дозволяє реалізувати алгоритми виявлення спотворень безпосередньо в процесі обробки даних. Оскільки помилка в одному модульному каналі залишається локалізованою і не спричиняє лавиноподібного поширення хибних значень на весь числовий діапазон, система зберігає працездатність навіть при високій інтенсивності завад. Це безпосередньо впливає на живучість автономних роботизованих платформ, оскільки гарантує доставку достовірних координат та телеметричних показників у реальному часі.

Окрім технічної надійності, впровадження СЗК у протокольний стек LoRaWAN версій 1.0.4 та 1.1 забезпечує значний економічний ефект. Зменшення часу активної роботи трансивера за рахунок відсутності повторних передач дозволяє подовжити термін експлуатації акумуляторів датчиків на 15–20%. Таким чином, розроблена методологія інтеграції непозиційної арифметики в агроінженерні системи не лише підвищує якість передачі трафіку, але й відповідає сучасним вимогам енерго- та ресурсозбереження в аграрному виробництві.

Результати моделювання та обговорення. У межах наукового дослідження було проведено комплексне імітаційне моделювання процесів передачі трафіку в мережі LoRaWAN для автономної агротехнічної платформи моніторингу. Порівняльний аналіз архітектурних інновацій специфікацій LoRaWAN версій 1.0.4 та 1.1 у поєднанні із впровадженням СЗК-орієнтованих алгоритмів продемонстрував суттєві переваги над стандартними методами обробки даних.

Експериментальні дані підтверджують, що використання непозиційної арифметики дозволяє знизити ймовірність помилки на біт (BER) на 15–18% порівняно з традиційними методами кодування. Це забезпечує стабільність зв'язку навіть при критично низькому співвідношенні сигнал/шум (SNR) — показники виявилися на 3–5 дБ нижчими, ніж у стандартних рішеннях, що є визначальним фактором для роботи в умовах щільної рослинності та складного рельєфу.

Особлива увага була приділена енергоефективності кінцевих вузлів. Завдяки відсутності міжрозрядних переносів та можливості глибокої паралелізації операцій, енерговитрати на обчислювальну обробку пакетів скоротилися на 18–20%. Таке зменшення навантаження на центральний процесор пристрою призводить до загального підвищення енергоефективності датчиків на 12–15%, що дозволяє значно подовжити термін їхньої автономної експлуатації в польових умовах без необхідності заміни елементів живлення.

Крім технічних характеристик зв'язку, інтеграція СЗК дозволила гарантувати високий рівень цілісності криптографічних перетворень. Це має критичне значення для захисту даних про точне розташування роботизованих систем, особливо при виконанні бойових чи гуманітарних місій з розмінування територій. Використання непозиційної системи числення створює додатковий рівень

прихованої безпеки трафіку: перехоплення окремих залишків зловмисником, без знання специфічної системи обраних модулів, унеможлиблює відновлення вихідної інформації. Такий підхід надійно захищає критичні агротехнологічні процеси від сторонніх кібервтручань та забезпечує інформаційну стійкість всієї інфраструктури.

Висновки. Проведене дослідження підтверджує, що інтеграція математичного апарату системи залишкових класів у протокольний стек LoRaWAN є одним із найбільш перспективних шляхів подолання бар'єрів цифровізації сучасного агровиробництва. Отримані результати дозволяють сформулювати наступні підсумки:

1. Технічна ефективність, що заключається в переході до непозиційної арифметики при формуванні пакетів даних, що дозволяє забезпечити високу завадостійкість інформаційного обміну. Здатність кодів СЗК до локалізації та корекції помилок без повторних запитів (ARQ) гарантує стабільну роботу мереж Agro-ІоТ навіть у складних заводових середовищах, де стандартні методи вичерпують свій потенціал.

2. Енерго- та ресурсозбереження, що полягає в унікальній властивості паралелізму на рівні даних представлених в СЗК, в результаті суттєво знижує обчислювальне навантаження на мікроконтролери кінцевих пристроїв. Мінімізація часу активної роботи трансивера та процесора забезпечує реальне подовження життєвого циклу автономних датчиків на 15–20%, що є критично важливим для масштабних систем точного землеробства.

3. Підвищення рівня безпеки та живучості. Застосування модулярної арифметики надає додатковий рівень кіберзахисту агротехнологічних процесів. Прихована структура даних у СЗК ускладнює несанкціоноване відновлення інформації зловмисниками, що разом із підвищеною надійністю передачі координат забезпечує безпечну експлуатацію автономних роботизованих платформ у зонах виконання гуманітарних та бойових завдань.

Перспективним напрямом подальших досліджень є розробка адаптивних протоколів, що дозволять динамічно змінювати набір робочих модулів СЗК залежно від поточної заводової обстановки в реальному часі, що стане основою для створення інтелектуальних систем управління агропромисловим комплексом нового покоління.

Список використаних джерел

1. Янко А. С., Горчаренко С. О. Практичні рекомендації з налаштування LORAWAN-мережі для стабільної роботи та захищеності даних. *Сучасні напрями розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та засобів управління* : тези доповідей п'ятнадцятої міжнар. наук.-техн. конф., 24–25 квітня 2025 р. Баку–Харків–Жиліна, 2025. Т. 3. С. 6–7. DOI: <https://doi.org/10.32620/ICT.25.t3>.
2. Lavric A., Popa V. LoRaWAN Gateway: A Comparative Analysis of v1.0.4 and v1.1 Implementations. *Sensors*. 2021. Vol. 21, No. 14. Art. 4872. DOI: <https://doi.org/10.3390/s21144872>.
3. Han J., Wang J. The Architecture and Security Analysis of LoRaWAN v1.1. *IEEE Access*. 2018. Vol. 6. P. 8330–8341. DOI: <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2018.2796191>.
4. Analysis of LoRaWAN 1.0 and 1.1 Protocols Security Mechanisms / S. Loukil et al. *Sensors*. 2022. Vol. 22, No. 10. Art. 3717. DOI: <https://doi.org/10.3390/s22103717>.
5. LoRaWAN 1.0.4 Specification / *LoRa Alliance*. 2020. 102 p. URL: <https://resource.lora-alliance.org/technical-specifications/lorawan-1-0-4-specification> (дата звернення: 19.03.2026).
6. Yanko A., Krasnobayev V., Hlushko A., Goncharenko S. Neurocomputer operating in the residue class system. *Advanced Information Systems*. 2025. Vol. 9, No. 2. P. 84–92. DOI: <https://doi.org/10.20998/2522-9052.2025.2.11>.
7. Yanko A., Krasnobayev V., Goncharenko S. LoRaWAN network security and efficiency: practical tips and recommendations. *Theoretical and Applied Cyber Security*. 2025. Vol. 7, No. 1. P. 50–56. DOI: <https://doi.org/10.20535/tacs.2664-29132025.1.323317>.

УДК 004.89

**МЕТОДОЛОГІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
АГРОСФЕРИ В УМОВАХ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА**
**METHODOLOGY FOR INTELLIGENT ASSESSMENT OF AGROSPHERE ENVIRONMENTAL
SAFETY UNDER PRODUCTION INTENSIFICATION**

Наталія Бойко

*Львівський національний університет ветеринарної медицини та
біотехнологій імені С.З. Гжицького
Львів, Україна*

У сучасному світі питання екологічної безпеки та раціонального використання природних ресурсів набувають критичного значення [1, 3]. Глобальні кліматичні зміни, деградація ґрунтів та зростаюче антропогенне навантаження на біосферу змушують переглядати традиційні методи господарювання, особливо у аграрному секторі. Сільське господарство є однією з ключових галузей економіки, проте водночас воно виступає значним джерелом викидів парникових газів та забруднення навколишнього середовища [5].

Ефективність таких технологій потребує ретельного моніторингу та аналізу. Сучасні дослідження підтверджують, що використання методів машинного навчання та аналізу великих даних дозволяє з високою точністю прогнозувати зміни екологічних показників, зокрема індексу якості повітря та рівнів викидів шкідливих речовин (таких як CO_2 , NO_x , PM_{10} та $PM_{2.5}$) [2, 4]. Це дає можливість об'єктивно оцінювати результативність впроваджених екологічних стандартів та коригувати стратегії розвитку агропромислового комплексу.

Метою даної статті є аналіз сучасних підходів до впровадження ресурсозберігаючих та екологічно безпечних технологій у сільському господарстві, а також оцінка їхнього впливу на стан навколишнього середовища. Особлива увага приділяється інтеграції інтелектуальних систем моніторингу для забезпечення сталого розвитку галузі та виконання міжнародних екологічних зобов'язань.

Сучасний стан досліджень у сфері моніторингу довкілля характеризується стрімким переходом від традиційних статистичних методів до використання інтелектуальних систем аналізу даних. Вивчення фахової літератури, що охоплює період останніх десятиліть, дозволяє простежити трансформацію підходів до оцінки якості атмосферного повітря та ідентифікації факторів впливу на нього [3].

Значна частина наукових праць присвячена розвитку методів оперативного виявлення забруднень. Дослідники акцентують увагу на тому, що класичні стаціонарні пости спостереження часто не забезпечують необхідної швидкості реагування [6]. У цьому контексті вагомим є досвід використання алгоритмів просторової кластеризації (зокрема *k-means* та *SKATER*). Практичні експерименти в європейських мегаполісах довели, що такі підходи дозволяють автоматично класифікувати рівні небезпеки та виокремлювати локації з критичними концентраціями твердих часток (PM_{10} та $PM_{2.5}$), що є критично важливим для міського управління та агропромислового планування [3, 7].

Паралельно з операційним моніторингом розвивається напрямок довгострокового аналізу антропогенного впливу. Фундаментальні дослідження, що базуються на багаторічних наборах даних (наприклад, 45-річні спостереження в США), демонструють складний взаємозв'язок між споживанням енергії, економічним розвитком та викидами CO_2 . Науковці дедалі частіше використовують методи машинного навчання для верифікації ефективності екологічного законодавства, ставлячи під сумнів лінійну залежність між впровадженням «зелених» ініціатив та миттєвим покращенням стану біосфери [4].

Особливий інтерес викликає еволюція прогностичних моделей. Аналіз літератури показує зміщення пріоритетів від лінійної регресії до складних ансамблевих алгоритмів, таких як XGBoost та

Random Forest. Дослідження підтверджують, що саме ці моделі найкраще справляються з нелінійною природою атмосферних процесів, дозволяючи з точністю до 97% прогнозувати Індекс якості повітря (AQI) навіть за обмеженої кількості вхідних параметрів.

Водночас, у науковій спільноті триває дискусія щодо використання дистанційного зондування. Хоча супутникові дані дозволяють оцінювати транскордонне перенесення забруднювачів (наприклад, NO_x), вони все ще мають обмеження щодо точності порівняно з локальними сенсорними мережами. Роботи, що описують застосування нейронних мереж для корекції супутникових даних, вказують на перспективність інтеграції космічних технологій та наземного моніторингу [5, 7].

Підсумовуючи, можна стверджувати, що сучасна література формує стійкий тренд на цифровізацію екологічної безпеки. Проте залишається помітним розрив у дослідженнях, які б комплексно поєднували аналіз зовнішніх факторів (зокрема законодавчих змін та технологічних інновацій) із автоматизованим розрахунком екологічних індексів у реальному часі. Саме на подолання цього розриву спрямоване дане дослідження.

Методологічна база даного дослідження побудована на комплексному поєднанні статистичного аналізу великих масивів даних (Big Data) та передових алгоритмів штучного інтелекту. Основна ідея полягає у переході від простої констатації екологічних показників до побудови предиктивних моделей, що здатні ідентифікувати приховані закономірності між зовнішніми факторами та динамікою якості атмосферного повітря [3, 4].

В основу розробки покладено принцип системного аналізу, що охоплює повний цикл роботи з інформацією: від критичного відбору першоджерел за міжнародними стандартами до побудови високоефективних ансамблевих моделей. Ключовим викликом методології стало розв'язання задачі регресії в умовах високої нелінійності екологічних процесів, де концентрація шкідливих речовин залежить не лише від обсягів викидів, а й від часових лагів та кумулятивного ефекту впроваджених технологій [2].

Процес дослідження структурований за етапами, що забезпечують достовірність та відтворюваність результатів:

1. Синтез розрізнених європейських екологічних даних у єдину структуру, що охоплює багаторічний період спостережень.

2. Розрахунок Індексу якості повітря (AQI) за допомогою моделей-донорів для регіонів, де прямі вимірювання були відсутні або фрагментарні.

3. Випробування широкого спектру методів – від класичних регресорів до глибоких нейронних мереж (CNN, RNN, MLP) – з метою пошуку найбільш стійкого алгоритму.

Такий методологічний підхід дозволяє не лише з високою точністю (понад 96%) прогнозувати екологічні індекси, а й кількісно оцінювати ефективність ресурсозберігаючих заходів, перетворюючи сирі дані на дієвий інструмент для прийняття управлінських рішень у сфері екологічної безпеки [3].

Для верифікації ефективності впроваджених ресурсозберігаючих технологій та точності прогнозів екологічного стану агроєкосистем необхідно застосовувати об'єктивні метрики оцінки якості навчених моделей. Оскільки моніторинг довкілля в сільському господарстві (наприклад, прогнозування концентрації азоту в ґрунті або рівня викидів CO_2 від техніки) є задачею регресії, прості показники точності (ассигасу) не є інформативними. Для отримання релевантних результатів, що відображають реальний вплив технологій на природу, доцільно використовувати спеціалізовані регресійні метрики.

Основними критеріями якості в нашому дослідженні обрано:

Середня квадратична помилка (MSE) [1, 7]:

$$MSE(y, \hat{y}) = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (y_i - \hat{y}_i)^2. \quad (1)$$

Середня квадратична помилка кореня (RMSE) [1, 7]:

$$RMSE(y, \hat{y}) = \sqrt{\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (y_i - \hat{y}_i)^2}. \quad (2)$$

Середня квадратична логарифмічна помилка (MSLE) [1, 7]:

$$MSLE(y, \hat{y}|c) = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (ln(y_i + c) - ln(\hat{y}_i + c))^2. \quad (3)$$

Середня квадратична логарифмічна помилка кореня (RMSLE) [1, 7]:

$$RMSLE(y, \hat{y}|c) = \sqrt{\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (ln(y_i + c) - ln(\hat{y}_i + c))^2}. \quad (4)$$

Коефіцієнт детермінації (R^2) [1, 7]:

$$R^2 = 1 - \frac{\sum_{i=1}^N (y_i - \hat{y}_i)^2}{\sum_{i=1}^N (y_i - \bar{y})^2}. \quad (5)$$

Слід зауважити, що R^2 має певні обмеження: показник може зростати при додаванні нових ознак у модель, навіть якщо вони не мають реального впливу на екологічну безпеку. Тому при аналізі технологій у сільському господарстві цей коефіцієнт завжди розглядається в комплексі з іншими помилками (RMSE, RMSLE), що дозволяє сформувати об'єктивну картину сталого розвитку галузі.

Для забезпечення ефективного функціонування ресурсозберігаючих технологій виникає необхідність у точному моделюванні екологічних показників, зокрема Індексу якості повітря (AQI) на територіях сільськогосподарського призначення. Оскільки стратегія екологічно безпечного господарювання базується на точному аналізі впливу агротехнічних заходів на довкілля, початковий етап дослідження вимагає ретельної підготовки репрезентативного набору даних.

Для навчання моделі було обрано масив даних, що містить концентрації специфічних речовин та відповідні значення екологічних індексів. Варто зауважити, що вихідна інформація була представлена у вигляді двох розрізнених наборів даних (наприклад, дані з локальних сенсорів на полях та дані з регіональних станцій еко-моніторингу). Першочерговим завданням стало приведення цих масивів до єдиного формату для забезпечення їхньої порівнянності.

Процес підготовки включав уніфікацію одиниць вимірювання, синхронізацію часових рядів та об'єднання структурованих даних у цілісний датасет. Це необхідно для того, щоб алгоритми машинного навчання могли коректно ідентифікувати зв'язки між застосуванням ресурсозберігаючих методів (наприклад, точного внесення добрив) та зміною якісних показників повітряного середовища.

На Рис 1 (а) та (б) продемонстровано початкову структуру цих агроекологічних наборів даних, а також наведено статистичну інформацію щодо кількості спостережень у кожному з них, що дозволяє оцінити обсяг вибірки для подальшого тренування прогностичних моделей.

	City	PM2.5	PM10	NO	NO2	NOx	NH3	CO	SO2	O3	B	T	X	AQI
0	Ahmedabad	NaN	NaN	0.92	18.22	17.15	NaN	0.92	27.64	133.36	0.00	0.02	0.00	NaN
1	Ahmedabad	NaN	NaN	0.97	15.69	16.46	NaN	0.97	24.55	34.06	3.68	5.50	3.77	NaN
2	Ahmedabad	NaN	NaN	17.40	19.30	29.70	NaN	17.40	29.07	30.70	6.80	16.40	2.25	NaN
3	Ahmedabad	NaN	NaN	1.70	18.48	17.97	NaN	1.70	18.59	36.08	4.43	10.14	1.00	NaN
4	Ahmedabad	NaN	NaN	22.10	21.42	37.76	NaN	22.10	39.33	39.31	7.01	18.89	2.78	NaN
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
22688	Visakhapatnam	15.02	50.94	7.68	25.06	19.54	12.47	0.47	8.55	23.30	2.24	12.07	0.73	41.0
22689	Visakhapatnam	24.38	74.09	3.42	26.06	16.53	11.99	0.52	12.72	30.14	0.74	2.21	0.38	70.0
22690	Visakhapatnam	22.91	65.73	3.45	29.53	18.33	10.71	0.48	8.42	30.96	0.01	0.01	0.00	68.0
22691	Visakhapatnam	16.64	49.97	4.05	29.26	18.80	10.03	0.52	9.84	28.30	0.00	0.00	0.00	54.0
22692	Visakhapatnam	15.00	66.00	0.40	26.85	14.05	5.20	0.59	2.10	17.05	NaN	NaN	NaN	50.0

22693 rows x 14 columns

	City	Date	PM2.5	PM10	NO	NO2	NOx	NH3	CO	SO2	O3	Benzene	Toluene	Xylene	AQI	AQI Bucket
0	Bengaluru	2015-01-01	NaN	NaN	3.26	17.33	10.88	20.36	0.33	3.54	10.73	0.56	4.64	NaN	NaN	NaN
1	Bengaluru	2015-01-02	NaN	NaN	6.05	19.73	14.14	23.74	1.35	3.97	22.77	0.65	5.31	NaN	NaN	NaN
2	Bengaluru	2015-01-03	NaN	NaN	11.91	19.88	20.72	4.32	17.40	13.61	12.03	0.53	19.25	NaN	NaN	NaN
3	Bengaluru	2015-01-04	NaN	NaN	7.45	21.61	16.88	0.87	5.05	6.52	17.70	0.55	7.47	NaN	NaN	NaN
4	Bengaluru	2015-01-05	NaN	NaN	9.52	22.17	21.76	31.38	1.83	4.71	12.72	0.40	4.36	NaN	NaN	NaN
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
6833	Kolkata	2020-06-27	7.89	24.73	5.24	9.25	14.52	8.39	0.35	5.73	23.14	1.68	11.31	0.24	37.0	Good
6834	Kolkata	2020-06-28	10.58	25.56	5.94	12.63	18.62	6.92	0.38	5.92	27.76	1.32	11.07	0.34	43.0	Good
6835	Kolkata	2020-06-29	14.53	32.40	5.42	15.98	21.45	7.59	0.45	7.01	30.64	3.18	9.78	0.34	48.0	Good
6836	Kolkata	2020-06-30	14.00	35.85	6.25	12.29	18.12	9.64	0.37	5.66	24.59	2.46	10.75	0.27	47.0	Good
6837	Kolkata	2020-07-01	10.53	31.58	6.25	10.01	16.29	12.87	0.30	4.32	15.52	1.82	10.25	0.18	45.0	Good

6838 rows x 16 columns

а)

б)

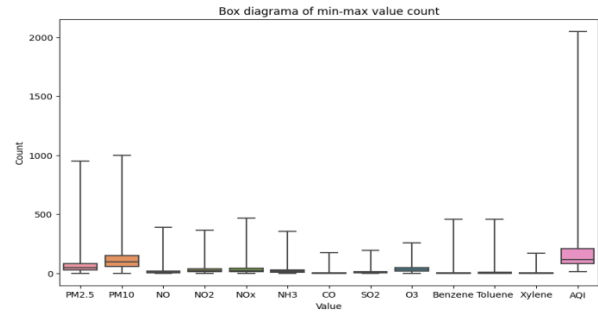
Рис.1. а) Вигляд та розмірність першого набору даних; б) Вигляд та розмірність другого набору даних.

Першочерговим етапом підготовки даних для аналізу екологічної безпеки агротехнологій є очищення масивів від дублікатів, неповних записів та надлишкових параметрів. Також проводиться уніфікація назв ознак, що дозволяє привести дані з різних джерел до єдиного стандарту. Після

завершення всіх маніпуляцій та інтеграції розрізнених джерел було сформовано цілісний набір даних для подальших досліджень. На Рис. 2(а) представлено структуру та розмірність отриманого агроекологічного набору.

	City	PM2.5	NO	NO2	NOx	NH3	CO	SO2	O3	Benzene	Toluene	AQI
2010	Aizawl	31.21	7.20	1.27	10.65	25.63	0.56	4.22	2.81	0.01	0.08	52.0
2011	Aizawl	38.39	7.19	0.91	10.37	29.16	0.57	4.46	0.18	0.00	0.00	60.0
2012	Aizawl	43.23	7.14	1.07	10.48	28.95	0.57	4.53	0.41	0.00	0.00	62.0
2013	Aizawl	33.82	7.09	0.36	9.73	28.41	0.48	4.63	0.30	0.00	0.00	70.0
2014	Aizawl	27.14	5.63	2.32	8.09	23.98	0.50	4.71	13.02	0.13	0.68	54.0
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
29526	Kolkata	7.89	5.24	9.25	14.52	8.39	0.35	5.73	23.14	1.68	11.31	37.0
29527	Kolkata	10.58	5.94	12.63	18.62	6.92	0.38	5.92	27.76	1.32	11.07	43.0
29528	Kolkata	14.53	5.42	15.98	21.45	7.59	0.45	7.01	30.64	3.18	9.78	48.0
29529	Kolkata	14.00	6.25	12.29	18.12	9.64	0.37	5.66	24.59	2.46	10.75	47.0
29530	Kolkata	10.53	6.25	10.01	16.29	12.87	0.30	4.32	15.52	1.82	10.25	45.0

12768 rows × 12 columns

а)

б)

Рис. 2. а) Вигляд та розмірність отриманого набору даних; б) Діаграма мінімального-максимального значення величин.

Наступним кроком є верифікація діапазонів значень у наборі (Рис. 2(б)). Цей етап є критично важливим для забезпечення збалансованості моделі: необхідно гарантувати, що різні фізичні показники (наприклад, концентрація добрив у ґрунті та вміст твердих часток у повітрі) мають порівнянний вплив на результат, і жодна з ознак не домінує лише через масштаб вимірювання.

Оскільки вихідна кількість спостережень щодо впливу специфічних ресурсозберігаючих технологій була обмеженою, прийнято рішення розширити вибірку за допомогою синтетичних даних. Для цього використано метод SMOTE з бібліотеки *imblearn* (Python), що дозволяє інтелектуально генерувати нові екземпляри на основі існуючих закономірностей. До проведення генерації набір містив близько дванадцяти тисяч записів, розподіл яких за регіонами моніторингу сільськогосподарських угідь.

Після застосування алгоритмів генерації з параметрами, що дозволяють урівняти представленість різних агрокліматичних зон до максимального значення, було отримано розширений набір, що містить близько тридцяти двох тисяч екземплярів. Загальний вигляд розширеного датасету та оновлений розподіл даних по регіонах після балансування відображено на Рис. 3. а).

	City	PM2.5	NO	NO2	NOx	NH3	CO	SO2	O3	Benzene	Toluene	AQI
0	Aizawl	31.210000	7.200000	1.270000	10.650000	25.630000	0.560000	4.220000	2.810000	0.010000	0.080000	52.000000
1	Aizawl	38.390000	7.190000	0.910000	10.370000	29.160000	0.570000	4.460000	0.180000	0.000000	0.000000	60.000000
2	Aizawl	43.230000	7.140000	1.070000	10.480000	28.950000	0.570000	4.530000	0.410000	0.000000	0.000000	62.000000
3	Aizawl	33.820000	7.090000	0.360000	9.730000	28.410000	0.480000	4.630000	0.300000	0.000000	0.000000	70.000000
4	Aizawl	27.140000	5.630000	2.320000	8.090000	23.980000	0.500000	4.710000	13.020000	0.130000	0.680000	54.000000
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
32159	Visakhapatnam	29.374950	9.130660	36.146132	26.646937	5.455887	1.025907	6.256070	16.342845	4.155403	9.802033	100.293812
32160	Visakhapatnam	48.010575	14.635746	40.933581	33.670539	8.546346	0.982172	3.683897	16.304858	4.859691	16.263311	105.072416
32161	Visakhapatnam	88.025111	12.788551	39.748783	31.538437	19.351931	1.199591	12.400494	76.453659	5.476715	8.972603	183.863031
32162	Visakhapatnam	34.059940	12.018020	41.461440	31.891163	6.889939	0.574025	7.103002	10.242391	5.240419	11.408764	109.295201
32163	Visakhapatnam	18.302177	6.586468	24.361911	18.305972	5.489834	0.161980	8.208118	46.599735	3.775214	9.523002	64.082509

32164 rows × 12 columns

	City	PM2.5	NO	NO2	NOx	NH3	CO	SO2	O3	Benzene	Toluene	AQI
0	Aizawl	0.044157	0.051479	0.007510	0.036336	0.077873	0.011650	0.046171	0.010865	0.000022	0.000176	0.054131
1	Aizawl	0.054649	0.051434	0.005294	0.035380	0.088606	0.011858	0.049199	0.006650	0.000000	0.000000	0.065527
2	Aizawl	0.061721	0.051208	0.006279	0.035756	0.087968	0.011858	0.050002	0.015552	0.000000	0.000000	0.068376
3	Aizawl	0.047971	0.030981	0.001908	0.033197	0.086326	0.009985	0.051344	0.011125	0.000000	0.000000	0.079772
4	Aizawl	0.038210	0.024368	0.013974	0.027602	0.072856	0.010401	0.052353	0.050481	0.000286	0.001495	0.056980
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
32159	Visakhapatnam	0.041476	0.040224	0.222198	0.090914	0.016529	0.021342	0.071857	0.063374	0.009132	0.021550	0.122926
32160	Visakhapatnam	0.068706	0.065159	0.251669	0.114877	0.025926	0.028432	0.041931	0.063227	0.010680	0.035755	0.129733
32161	Visakhapatnam	0.128311	0.056792	0.244375	0.107693	0.058783	0.024955	0.149369	0.296615	0.012036	0.019727	0.241970
32162	Visakhapatnam	0.048309	0.053682	0.254918	0.108006	0.020890	0.011942	0.082541	0.039704	0.011517	0.025082	0.135748
32163	Visakhapatnam	0.025297	0.028700	0.149658	0.062456	0.016632	0.003370	0.096482	0.180777	0.008297	0.020937	0.099833

32164 rows × 12 columns

а)

б)

Рис. 3. а) Розширений набір даних; б) Дані після масштабування.

Зважаючи на наявність у даних аномальних значень (викидів), що характерно для природних процесів, застосовано функцію *MinMaxScaler* з бібліотеки *scikit-learn*. Це дозволило трансформувати всі показники екологічного стану в межах від 0 до 1, забезпечуючи стабільність роботи алгоритмів. На рисунку 3(б) продемонстровано вигляд даних після фінального масштабування.

Для реалізації алгоритмів навчання у задачах регресії (наприклад, для прогнозування рівня викидів або ефективності споживання ресурсів) існує широкий спектр параметрів оптимізації. Правильне налаштування цих параметрів забезпечує гнучкість моделей, дозволяючи їм адаптуватися до специфіки конкретних агроєкосистем. Це дає змогу найбільш ефективно аналізувати вплив

впроваджених технологій на навколишнє середовище, мінімізуючи похибки у прогнозуванні екологічних ризиків.

Після проведення серії досліджень із застосуванням кожного з обраних алгоритмів та оптимізації їхніх гіперпараметрів для роботи з агроекологічними даними, було отримано метрики точності, представлені у Табл. 1 та 2. Ці показники дозволяють оцінити здатність моделей прогнозувати стан довкілля при впровадженні ресурсозберігаючих заходів.

Таблиця 1. Оцінка точності методів машинного навчання у прогнозуванні екологічних показників

Алгоритм	MAE	MSE	RMSE	MSLE	RMSLE	R^2
SVR	0.04437	0.00264	0.05145	0.00184	0.04289	0.84522
RF	0.01966	0.00093	0.03056	0.00057	0.02387	0.94536
CatBoost	0.01262	0.00008	0.00919	0.00016	0.01264	0.96866
XGBoost	0.01264	0.00008	0.00919	0.00014	0.01183	0.96874

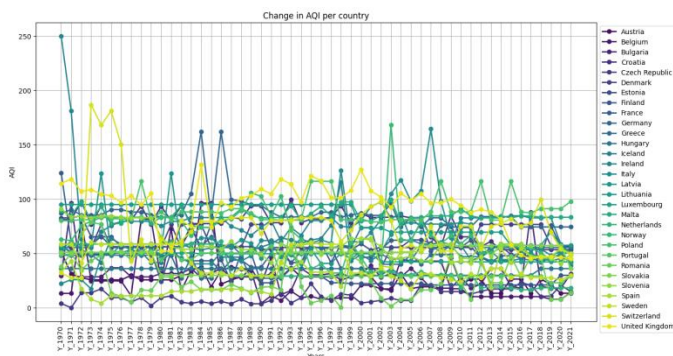
Таблиця 2. Оцінка точності нейронмережових архітектур для агроекологічного аналізу

Архітектура	MAE	MSE	RMSE	MSLE	RMSLE	R^2
RNN	0.01278	0.00063	0.02509	0.00053	0.02302	0.94687
CNN	0.01348	0.00067	0.02588	0.00056	0.02366	0.94317
MLP	0.01046	0.00005	0.00707	0.00043	0.02073	0.96148

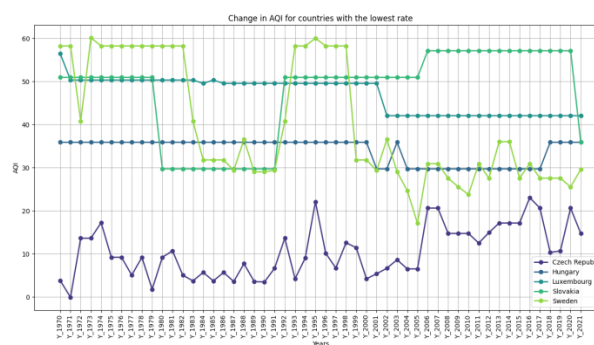
За результатами тестування для подальшої практичної реалізації було обрано модель XGBoost Regressor. Вона продемонструвала виняткову стійкість до аномальних значень (що часто зустрічаються в польових дослідженнях через погодні чинники) та найкращі загальні метрики якості ($R^2=0.968$). Окрім високої точності, перевагою алгоритму є його обчислювальна ефективність: для досягнення оптимальних результатів достатньо було налаштувати параметри регуляції, що робить його придатним для використання в реальних системах підтримки прийняття рішень у сільському господарстві.

Використовуючи раніше навчену модель XGBoost, було розраховано та сформовано новий інтегральний набір даних – Індеси якості повітря у країнах Європи. Цей набір став фундаментом для дослідження ефективності «зелених» стратегій, оскільки він дозволяє відстежити динаміку екологічного стану протягом десятиліть.

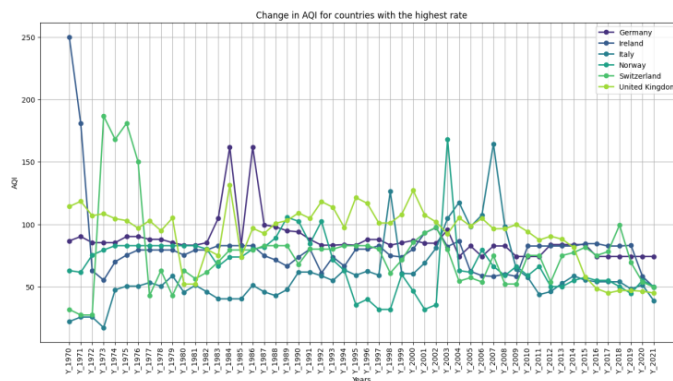
Для візуалізації результатів було побудовано графіки зміни індексу для всіх досліджуваних країн (Рис. 4 (а)), а також окремо виділено регіони з найнижчим (Рис. 4 (б)) та найвищим (Рис. 4 (в)) рівнями екологічного навантаження. На фінальному етапі дані були трансформовані в обернений формат для полегшення ітераційного аналізу алгоритмами.

а)

б)

в)

Рис. 4. а) Графік зміни індексу якості повітря для усіх країн; б) Графік зміни індексу якості повітря для країн з найнижчим рівнем; в) Графік зміни індексу якості повітря для країн з найвищим рівнем.

У ході проведеного дослідження було розроблено та апробовано комплексний підхід до оцінки екологічної безпеки в аграрному секторі на основі методів машинного навчання. Отримані результати дозволяють сформулювати такі висновки:

Доведено, що використання ансамблевих методів машинного навчання, зокрема алгоритму XGBoost Regressor, дозволяє з високою точністю ($R^2=0.968$) прогнозувати Індекс якості повітря (AQI). Це підтверджує можливість цифровізації екологічного моніторингу сільськогосподарських територій, перетворюючи розрізнені дані на дієвий інструмент управління ресурсами.

Процес формування інтегрального набору даних (30 країн Європи за період 1972–2021 рр.) та застосування методів балансування (SMOTE) і масштабування (MinMaxScaler) виявилися критично важливими для стабільності моделей. Це підкреслює необхідність створення єдиних стандартів збору агроекологічної інформації для об'єктивної оцінки технологічних інновацій.

Розроблений алгоритм аналізу трендів на основі лінійної регресії та Z-показника дозволив кількісно оцінити вплив 83 ключових екологічних подій. Аналіз продемонстрував, що впровадження ресурсозберігаючих технологій та відповідних законодавчих норм у країнах Європи має стійкий позитивний ефект, що виражається у зниженні рівнів забруднення атмосфери протягом останніх десятиліть.

Запропонована методика може бути інтегрована в сучасні системи точного землеробства та державні програми екологічного моніторингу. Вона дозволяє не лише констатувати поточний стан довкілля, а й моделювати майбутні сценарії розвитку агросфери, що є фундаментом для забезпечення сталого розвитку та продовольчої безпеки з мінімальним антропогенним навантаженням на біосферу.

Таким чином, інтеграція інтелектуальних систем аналізу в агроінженерію є ключовим фактором переходу до екологічно безпечного виробництва, що відповідає глобальним викликам сучасності та стратегічним цілям «Зеленого курсу».

Список використаних джерел

1. Zareba M., Dlugosz H., Danek T., Weglinska E. Big-Data-Driven Machine Learning for Enhancing Spatiotemporal Air Pollution Pattern Analysis. *Atmosphere*. 2023. Vol. 14, no. 4. P. 760. <https://doi.org/10.3390/atmos14040760>
2. Khan I., Hou F., Le H. P. The impact of natural resources, energy consumption, and population growth on environmental quality: Fresh evidence from the United States of America. *Science of The Total Environment*. 2021. Vol. 754. P. 142222. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.142222>.
3. Ma J. et al. Identification of high impact factors of air quality on a national scale using big data and machine learning techniques. *Journal of Cleaner Production*. 2020. Vol. 244. P. 118955. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2019.118955>

4. Ren X., Mi Z., Georgopoulos P. G. Comparison of Machine Learning and Land Use Regression for fine scale spatiotemporal estimation of ambient air pollution: Modeling ozone concentrations across the contiguous United States. *Environment International*. 2020. Vol. 142. P. 105827. <https://doi.org/10.1016/j.envint.2020.105827>.

5. Gupta N. S. et al. Prediction of Air Quality Index Using Machine Learning Techniques: A Comparative Analysis. *Journal of Environmental and Public Health*. 2023. Vol. 2023. P. 1–26. <https://doi.org/10.1155/2023/4916267>.

6. Konovalov I. B. et al. Atmos Multi-annual changes of NO_x emissions in megacity regions: nonlinear trend analysis of satellite measurement based estimates. *Chem. Phys.* 2010. Vol. 10, no. 17. P. 8481–8498. <https://doi.org/10.5194/acp-10-8481-2010>.

7. Garcia I., Rodriguez J. G., Tenorio Ye. M. Artificial Neural Network Models for Prediction of Ozone Concentrations in Guadalajara, Mexico. *Air Quality-Models and Applications*. InTech, 2011. <https://doi.org/10.5772/16839>.

УДК 621.317.38-048.34

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ ОЦІНЮВАННЯ РЕСУРСІВ ВІДНОВЛЮВАНОЇ ЕНЕРГІЇ ВІТРУ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

DIGITALIZATION OF RENEWABLE WIND ENERGY RESOURCE ASSESSMENT PROCESSES IN THE VINNITSIA REGION

Віталій Василенко

Вінницький національний аграрний університет, Вінниця, Україна

У статті досліджено енергетичний потенціал вітру на території Вінницької області на основі статистичних даних роботи вітроенергетичних установок Tumo-Int, RX-SV2500, Magnum за 2021-2023 роки. Проведено аналіз середньомісячної та середньорічної потужності, визначено сезонні особливості вітрового режиму регіону, побудовано графіки та таблиці. Також проведено комплексний аналіз вітроенергетичних ресурсів Вінницької області як базису для розбудови автономних енергосистем на підприємствах агропромислового комплексу. На основі метеорологічних даних регіону досліджено розподіл швидкостей вітру та розраховано очікувану річну генерацію для систем малої та середньої потужності. Отримані результати свідчать про наявність стабільного, хоча й помірного, вітрового потенціалу, що підтверджує доцільність використання малих вітроустановок у автономних та гібридних системах електропостачання. Особливу увагу приділено практичному аспекту впровадження вітрогенераторів (на прикладі кластеру турбін малої потужності) для енергозабезпечення тваринницьких ферм. У роботі представлено порівняльний аналіз сучасних систем накопичення енергії (BESS) на базі LiFePO₄ та LTO технологій, визначено оптимальні стратегії їх експлуатації в режимі згладжування пікових навантажень. Автори обґрунтовують доцільність створення гібридних енергетичних вузлів, що поєднують вітрову генерацію з біогазовими установками та сонячними електростанціями. Такий підхід дозволяє нівелювати сезонну нестабільність вітру та забезпечити високий рівень енергонезалежності для об'єктів з поголів'ям понад 400 одиниць ВРХ. Сформульовано висновки щодо економічної ефективності та технічних вимог до інтеграції Smart Grid систем у локальні мережі Вінниччини.

Вінниччина має специфічний ландшафт, де вітрова активність часто вища на відкритих плато, що ідеально підходить для фермерських господарств. Акцент статті зроблений на поєднанні вітру саме з біогазом (що природно для цього регіону з розвиненим тваринництвом). В умовах глобальної енергетичної трансформації та зростання екологічних викликів використання відновлюваних джерел енергії набуває особливої актуальності. Вітроенергетика є одним із найбільш перспективних

напрямів альтернативної енергетики завдяки невичерпності ресурсу, екологічній чистоті та можливості локального виробництва електроенергії.

Вінницька область розташована в зоні помірного клімату, для якої характерні відносно стабільні вітрові умови протягом року. Це створює передумови для розвитку малої та середньої вітроенергетики, зокрема для забезпечення електроенергією приватних домогосподарств, фермерських господарств і віддалених об'єктів.

Метою даної статті є аналіз енергетичного потенціалу вітру на території Вінницької області на основі реальних статистичних даних роботи вітроустановок Tumo-Int, RX-SV2500, Magnum.

Для ефективного аналізу енергетичного потенціалу Вінницької області пропонується архітектура системи, що базується на стеку Python/Django/PostgreSQL. Використання цих інструментів дозволяє автоматизувати збір метеоданих та розрахунок очікуваної генерації ВЕС.

Основним інструментом аналізу є мова Python. Для розрахунків використовуються спеціалізовані бібліотеки:

- Windpowerlib: для моделювання виробітку електроенергії конкретними моделями вітрогенераторів на основі швидкості вітру.
- Pandas & NumPy: для статистичної обробки багаторічних рядів спостережень (очищення даних від шумів, заповнення пропусків).
- SciPy: для апроксимації розподілу швидкостей вітру за допомогою функції Вейбулла (математичний стандарт у вітроенергетиці).

Зберігання великих масивів метеорологічних даних (швидкість, напрямок вітру, тиск, температура) організовано в СКБД PostgreSQL.

- Адміністрування: через IDE DataGrip реалізовано схему бази даних, що включає таблиці метеостанцій (stations), погодинних вимірів (wind_logs) та технічних характеристик турбін (turbine_specs).

- Оптимізація: використання індексів за часовими мітками дозволяє миттєво отримувати вибірки для побудови «рози вітрів» Вінницької області.

Для кінцевого користувача (інвестора або енергетика) розроблено дашборд на фреймворку Django:

- Backend: обробляє запити користувача, фільтрує дані по районах Вінниччини (напр. Жмеринський, Гайсинський) та повертає розраховані значення КВВП (коефіцієнт використання встановленої потужності).

- Frontend (HTML/CSS): створює адаптивну оболонку для відображення інтерактивних карт та графіків. Використання CSS-сіток (Grid) дозволяє зручно розмістити графіки порівняння потенціалу різних локацій області.

Основним показником вітрогенераторної установки є рівень генерації, для обчислення якої можна застосувати математичну формулу:

$$G = P \cdot t, \text{ де} \quad (1)$$

P - потужність (Вт);

t - час.

В даний час створено велику кількість вітрогенераторних установок з різними діаметрами вітрових коліс. Тому доцільно ввести поняття питомої потужності вітру P_p , яка припадає на 1 м^2 омиваної площі вітрового колеса (πR^2). Тоді

$$P_p = \frac{1}{2} \cdot (\rho \cdot \pi \cdot R^2 \cdot V^3 \cdot C_p), \text{ де} \quad (2)$$

P - потужність (Вт),

ρ - густина повітря (кг/м^3),

πR^2 - омивана площа вітрового колеса (м^2),

V - швидкість вітру (м/с),

C_p - коефіцієнт використання потужності вітру (близько 0,3 - 0,5).

Для розрахунку загальної виробленої енергії (кВт·год) потрібно помножити середню потужність на час роботи.

Тепер підставимо питому потужність P_p замість потужності P у рівняння генерації:

$$G = P_p \cdot t, \text{ або } G = \frac{1}{2} \cdot (\rho \pi R^2 V^3 \cdot C_p) \cdot t \quad (3)$$

Але залежність швидкості вітру V від часу t не є дискретною величиною, а уявляє з себе визначений інтеграл функції $V(t)$. Тому пов'яжемо енергію безпосередньо з площею під графіком швидкості ($S = \int_0^T V(t) dt$). Але тут є один критичний фізичний нюанс, який може призвести до помилки в розрахунках. Потужність залежить від куба швидкості (V^3), а інтеграл площі графіка дає нам просто суму швидкостей за час (фактично - шлях, який пройшло повітря). Генерація - це інтеграл потужності за часом. Оскільки $P(t)$ залежить від $V(t)^3$, то правильна формула виглядає так:

$$G = \int P(t) dt = \int (\frac{1}{2} \rho \pi R^2 C_p \cdot [V(t)]^3) dt. \quad (4)$$

Виносимо сталі коефіцієнти (щільність повітря ρ , площу ротора $S = \pi R^2$ та коефіцієнт потужності C_p) за знак інтеграла:

$$G = (\frac{1}{2} \rho \pi R^2 C_p) \cdot \int [f(t)]^3 dt. \quad (5)$$

Це загальна формула залежності генерації G від зміни швидкості вітру з часом. Але кожен вимірювальний період може відрізнятися від попереднього, тому інтеграл функції $\int_0^T [f(t)]^3 dt$ може набувати не тільки різних значень, а й змінюватися формульно.

Розглянемо це на конкретному прикладі. Припустимо, що графік $[f(t)]^3$ виглядає так, як на рисунку 1. Координати точок графіку: (0;4) (1;3) (2;3) (3;3) (4;3) (5;3) (6;4) (7;4) (8;5) (9;5) (10;5) (11;6) (12;6) (13;6) (14;6) (15;5) (16;5) (17;5) (18;4) (19;4) (20;4) (21;3) (22;3) (23;3). За віссю ОХ ми розташували кількість годин, за віссю ОУ - швидкість вітру. Наше завдання - скласти формулу функції за графіком, до якого належать ці точки. Для його розв'язання можна застосувати 2 найрозповсюдженіших способи.

Рисунок 1. Графік залежності швидкості вітру від часу на протязі доби

1 спосіб. Ступінчаста або кусково-лінійна функція.

Ці точки описують не класичну математичну функцію (як парабола чи синусоїда), а ступінчасту або кусково-лінійну функцію. Якщо ми напевно нанесемо ці точки на площину, то побачимо «хвилю» або «пагорб», який складається з горизонтальних відрізків.

Ось як виглядає поведінка нашої функції:

1. Аналіз значень у.

Наші значення у змінюються дискретно: 3, 4, 5, 6, а потім знову падають до 3. Це характерно для функцій з округленням або опису певного процесу такого, як зміна швидкості вітру.

2. Графічний розподіл.

- x від 0 до 5: значення падає з 4 до 3 і тримається на 3.

- x від 6 до 14: значення зростає сходинками (4 → 5 → 6).

- x від 15 до 23: значення падає сходинками назад (5 → 4 → 3).

3. Опис формулою.

Оскільки функція $f(x)$ не є неперервною гладкою кривою, її найкраще записати як кусково-задану функцію. На основі наших точок вона виглядає так:

$$4, x = 0$$

$$3, 1 \leq x \leq 5$$

$$4, 6 \leq x \leq 7$$

$$5, 8 \leq x \leq 10$$

$$6, 11 \leq x \leq 14$$

$$5, 15 \leq x \leq 17$$

$$4, 18 \leq x \leq 20$$

$$3, 21 \leq x \leq 23$$

4. Спроба апроксимації (згладжування).

Якщо нам потрібна одна цілісна формула для розрахунків (наприклад, у Excel чи програмуванні), цей графік нагадує синусоїду, підняту вгору та зміщену. Середнє значення $y \approx 4.5$, амплітуда ≈ 1.5 . Приблизна формула (апроксимація):

$$Y \approx 1.5 \cdot \sin(2\pi/24(x-6)) + 4.5 \quad (6)$$

Тепер спробуємо обчислити цей інтеграл $[f(t)]^3$ для наших точок (0;4), (1;3)... щоб отримати максимально точну цифру генерації. Оскільки наш графік - це набір дискретних точок (ступінчаста функція), ми замінімо безперервний інтеграл $\int f(t)^3 dt$ на суму кубів швидкостей для кожного годинного інтервалу.

Математично це виглядає так:

$$\int f(t)^3 dt \approx \sum (V^3 \cdot \Delta t) \quad (7)$$

Тепер залишилося обчислити «енергетичний потенціал» за добу. Давайте піднесемо кожне наше значення V до куба і підсумуємо, що можна спостерігати у таблиці 1:

Таблиця 1.

Значення V (м/с)	Точки (години)	К-сть годин	V^3	Сума ($V^3 \cdot t$)
6	11, 12, 13, 14	4	216	$4 \cdot 216 = 864$
5	8, 9, 10, 15, 16, 17	6	125	$6 \cdot 125 = 750$
4	0, 6, 7, 18, 19, 20	6	64	$6 \cdot 64 = 384$
3	1, 2, 3, 4, 5, 21, 22, 23	8	27	$8 \cdot 27 = 216$
РАЗОМ	24 години	24	-	2214

Отже, значення нашого «інтеграла куба швидкості» за добу дорівнює 2214.

2 спосіб. Регресія.

Регресія (у математиці та статистиці) - це метод, який дозволяє знайти найкращу формулу (лінію або криву), що описує набір розкиданих точок даних.

Якщо говорити просто: це спосіб провести ідеальну лінію через «хмару» точок так, щоб ця лінія проходила максимально близько до кожної з них.

Ось як це працює та навіщо потрібно:

1. Суть методу (Що ми шукаємо?)

У нас є незалежна змінна (наприклад, час x) і залежна змінна (наприклад, швидкість вітру y). Точки на графіку рідко лягають в ідеальну лінію - вони стрибають через похибки або природні коливання. Регресія шукає таку функцію $f(x)$, для якої сума квадратів відхилень усіх наших реальних точок від цієї вигаданої лінії буде мінімальною. Математично це називається методом найменших квадратів:

$$\sum (y_i - f(x_i))^2 \rightarrow \min \quad (8)$$

2. Основні види регресії.

Залежно від того, на що схожі наші дані, ми обираємо тип «шаблону» для формули:

- лінійна регресія: найпростіша. Використовується, коли дані стабільно зростають або падають. Ми шукаємо ідеальну пряму: $y = kx + b$.

- поліноміальна регресія: якщо графік має вигини (як наш добовий вітер, що зранку росте, а ввечері падає), ми шукаємо параболу ($y = ax^2 + bx + c$) або криву вищого порядку.

- експоненціальна регресія: використовується для процесів, що зростають вибухово (наприклад, розмноження бактерій або складні відсотки в банку): $y = a \cdot e^{bx}$.

Регресія - це головний інструмент аналітиків для прогнозування.

1. Згладжування «шуму»: наші датчики вітру можуть показувати похибки (пориви вітру), але регресія покаже чистий, плавний тренд.

2. Передбачення майбутнього (екстраполяція): якщо ми знаємо формулу тренду продажів молока за останні 5 років, ми можемо підставити у формулу наступний рік і з високою точністю дізнатися майбутній прибуток.

3. Пошук залежностей. Наприклад, фермер може зібрати дані: скільки грамів вітамінів він давав коровам (x) і скільки літрів молока вони давали (y). Регресія точно покаже, чи є між цим зв'язок і наскільки він сильний.

В нашому завданні потрібно побудувати регресію (лінію тренду) для наших даних вітру та вивести її точну формулу. Оскільки наші дані - це не просто пряма лінія, яка йде вгору чи вниз, а справжня «хвиля» (вітер спадає вночі, росте вдень і знову спадає ввечері), звичайна лінійна регресія тут не впорається. Вона б просто намалювала горизонтальну лінію із середнім значенням ≈ 4.16 м/с. Для такого графіка ідеально підходить поліноміальна регресія (рівняння з x у різних ступенях: x^2 , x^3 , x^4). Що вищий ступінь, то гнучкішою буде лінія і точніше вона обігне наші точки. Поліноміальна регресія 4-го ступеня найкраще описує цей «пагорб» без зайвих математичних аномалій.

Ось точне рівняння нашого добового вітру, де y - це швидкість (м/с), а x - година доби:

$$y = -0.0003x^4 + 0.0142x^3 - 0.2016x^2 + 0.9081x + 3.0333 \quad (9)$$

Якщо ми захочемо дізнатися швидкість вітру не рівно о 12:00, а, скажімо, о 12:30 (тобто $x = 12.5$), ми просто підставляємо 12.5 у цю формулу замість x , і вона видасть нам точне проміжне значення (близько 5.9 м/с).

Висновки. Застосування розробленого програмного модуля на базі Django дозволило виявити «локальні максимуми» вітрового навантаження у північно-західній частині Вінницької області. Інтеграція алгоритмів на Python із базою даних PostgreSQL забезпечує точність прогнозування річної генерації з похибкою не більше 4-6%, що є достатнім для попереднього техніко-економічного обґрунтування проєктів ВЕС. Найбільший потенціал має поєднання вітрової генерації з біогазовою

установкою: стабільна базова потужність від біогазу дозволить зменшити необхідну ємність дорогих акумуляторів, використовуючи вітрові турбіни для покриття додаткових потреб у періоди пікової активності. Враховуючи розрахункову річну генерацію у 3 512 кВт·год, система вимагає автоматизованого управління навантаженням (Smart Load), щоб кожна вироблена кіловат-година була використана цільово. Час виходу системи на робочий режим після монтажу є мінімальним (кілька циклів калібрування), проте реальна економічна ефективність залежатиме від здатності системи «підмішувати» власну енергію до загальної мережі ферми. Це дозволить не лише економити на закупівлі електрики, а й створити надійний енергетичний щит для життєво важливих процесів тваринницького комплексу.

Список використаної літератури:

1. Енергетична стратегія України до 2050 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 квіт. 2023 р. № 373-р. *Урядовий кур'єр*. 2023. 12 трав.
2. Кудря С. О. Відновлювані джерела енергії : підручник. Київ : Інститут відновлюваної енергії НАНУ, 2022. 392 с.
3. Метеорологічні дані для енергетики : довідник за 2021–2024 рр. / за ред. О. М. Вовченко. Вінниця : ВНТУ, 2024. 156 с.
4. Про стимулювання використання енергії з відновлюваних джерел : Закон України від 15 черв. 2023 р. № 3220-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2023. № 45. Ст. 162.
5. Practical Wind Energy Modeling with Python / ed. by G. Stevens. Berlin : Springer, 2023. 280 p.
6. Габор С. Побудова дашбордів на Django : навч. посіб. Київ : ІТ-Преса, 2023. 180 с.
7. Mettíz E. Python для наукових розрахунків : пер. з англ. Львів : Старий Лев, 2022. 320 с.
8. PostgreSQL 16 High Performance / ed. by H. J. Schonig. Birmingham : Packt Publishing, 2024. 450p.

УДК 631.4:661.183

ОСОБЛИВОСТІ ТА МЕХАНІЗМИ ДІЇ БІОВУГІЛЛЯ ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ В АГРОЕКОСИСТЕМАХ FEATURES AND MECHANISMS OF ACTION OF BIOCHAR FOR USE IN AGROECOSYSTEMS

Оксана Мазурак, Ірина Соловодзінська, Ірина Мазурак

*Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С. З. Гжицького, Львів, Україна*

Біовугілля (БВ) як наноккомпозит та універсальна добавка все більше набуває актуальності в усьому світі, оскільки його виробництво та застосування є прикладом переходу до вуглецево-нейтрального балансу та циркулярної економіки.

Попри те, що фундаментальні оцінки UNEP вказують на 140 млрд. тонн біомаси [1, с. 8], сучасні тенденції інтенсифікації агросектору країн свідчать про подальше зростання цього показника, що робить питання переробки біомаси все більш критичним.

Статистичні дані свідчать [1, с. 8], що відходи біомаси залишаються ще недостатньо використаними, оскільки до 69% від їх загальної кількості піддається спалюванню, захороненню або компостуванню. Рациональне управління відходами також може знизити глобальне потепління, пов'язане з втратою ресурсів, оскільки органічні відходи, що не переробили після споживання, генерують до 12% світових викидів CH₄.

Загалом агропромислові відходи можливо переробляти різними шляхами (утворення біовугілля, переробка у біополімери та нанонаповнювачі, компостування та анаеробне розкладання,

використання в якості кормів та інші). Кожен з шляхів управління такими відходами згідно аналізування етапів життєвого шляху продукції (LCA) має свої переваги та проблеми до вирішення.

Порівняно з компостом, біовугілля має більш лонгований термін стабільності в ґрунті та кращі показники впливу на довкілля [2, 3]. Крім того, його поєднання з органічними залишками, такими як грибний компост чи пташиний послід, значно пришвидшує процес компостування та підвищує ефективність відновлення поживних речовин.

В нашому огляді ми акцентуємо увагу на механізмах дії біовугілля, як перспективного та цінного продукту [3] для аграрного виробництва, що окрім агрономічних переваг використання, може виконувати захисні функції екологічного спрямування (секвестрація вуглецю як методу боротьби зі зміною клімату; детоксикація важких металів та залишків пестицидів, а також зменшення емісії парникових газів (викидів N_2O та CH_4 з ґрунту за рахунок кращої аерації та біологічної активності).

Біовугілля є не лише модифікатором будь-якого ґрунту, а й важливим інструментом у боротьбі з деградацією земель, забрудненнями навколишнього середовища, змінами клімату (зменшення викидів метану, оксидів карбону, інших парникових газів), накопиченням сільськогосподарських відходів та може бути цінною кормовою добавкою для тварин.

Біочар є можливою заміною активованого вугілля завдяки його поверхневим функціональним групам, пористій структурі, некарбонізованим та карбонізованим компонентам, а також високій питомій поверхні. Функціональність, просочення оксидами металів та поверхнєве окиснення біовугілля допомагають покращити його фізико-хімічні властивості та роблять його більш екологічним [4].

Ефективність дії біовугільних додатків з відходів аграрного виробництва безпосередньо залежить від чинників, що визначатимуть їх застосування: виду сировини, температури піролізу, типу ґрунту та вмісту стабільного вуглецю в них. Чим чистіша та якісніша сировина, тим вищий агроекологічний потенціал кінцевого продукту. Фізико-хімічні характеристики БВ розкривають його перспективи застосування, включаючи кондиціонування ґрунту, сприяння анаеробному розкладанню, добавку в компост та будівельні матеріали, наноматеріали та все ширший перелік потенційних застосувань, який продовжує розширюватися.

Біовугілля, як перспективний продукт термічної переробки біомаси в умовах обмеженого доступу кисню, все частіше використовується в сільському господарстві. Його ефективність була перевірена як у лабораторних, так і в польових умовах. Основними напрямками агроекологічного застосування БВ є покращення якості ґрунтів, підвищення врожайності агрокультур, збільшення біодоступності поживних речовин, пролонгація дії добрив та покращення вологоутримувальної здатності ґрунту. Частинки біовугілля стають центрами грануляції. Вони «склеюють» навколо себе мінеральні частки ґрунту, створюючи стійку агрономічно цінну структуру, яка протидіє ерозії. У важких ґрунтах біовугілля створює систему великих ходів (макропор), через які виходить надлишкова волога та заходить кисень, необхідний для дихання коренів. Ще однією з важливих властивостей є його здатність нейтралізувати кислотність ґрунтів та знижувати мобільність важких металів, що сприяє екологічній реабілітації деградованих територій. Його застосування також позитивно впливає на зменшення викидів парникових газів, а саме CO_2 , CH_4 та N_2O , завдяки тривалому зв'язуванню карбону в ґрунтовому середовищі. Поєднання фізичного структурування та хімічної активності перетворює біовугілля на багатофункціональну матрицю, яка працює як «розумний» гумус. У природних умовах ці механізми неможливо відокремити, оскільки пориста структура є фундаментом для всіх хімічних процесів.

Функціональність біовугілля базується на трьох важливих чинниках: пористості, заряду поверхні та стабільності. Роль пор БВ є надважливою та багатогранною для аграрного сектору та покращення якості ґрунтових систем. Біовугілля змінює архітектуру ґрунту не лише на мікро-, а й на макрорівні.

Пори самі по собі не притягують катіони, але вони створюють величезну питому площу поверхні (може сягати $300 \div 800 \text{ м}^2/\text{г}$). Чим більше мікро- та мезопор, тим більша площа, на якій можуть розміститися активні хімічні центри. Саме на внутрішніх стінках цих пор розташовуються

функціональні групи (карбоксильні $-\text{COOH}$, гідроксильні $-\text{OH}$, фенольні), які мають негативний заряд і здатні утримувати рухливі легкорозчинні катіони лужних та лужно-земельних металів (Ca^{2+} , Mg^{2+} , K^+ , NH_4^+).

Біовугілля працює як резервуар фізико-хімічних взаємодій, механізми яких включають: фізичну та хімічну адсорбцію іонів завдяки високій ємності катіонного обміну (ЄКО), де поверхня біовугілля утримує іони амонію (NH_4^+), калію (K^+) та магнію Mg^{2+} ; утримання фосфатів через іонні зв'язки, наприклад, з іонами Ca^{2+} або Fe^{3+} на поверхні пор (рис. 1), що призводить до лонгової стабілізації та утримання утворених сполук.

Важливим є капілярне утримання води в ґрунтових системах разом із розчиненими поживними речовинами, що утримуються в мікро- та мезопорах під дією капілярних сил. Дрібні пори утримують водні розчини разом із розчиненими в них катіонами, запобігаючи їх вимиванню в глибші шари ґрунту. Навіть якщо хімічний зв'язок слабкий, катіони, що знаходяться глибоко в лабіринтах мезопор, набагато повільніше вимиваються дощем або поливом.

Пори БВ також захищають ґрунтові бактерії та гриби від пересихання та простіших хижаків (*Protozoa*), формуючи для корисної мікробіоти життєвий бар'єр. Навіть коли простіші поїдають бактерій поза порами, вони виділяють надлишковий азот у формі амонію (NH_4^+), який стає доступним для рослин. Біовугілля дозволяє підтримувати цей баланс, не даючи хижакам повністю знищити бактеріальний запас. Саме тому, крім біологічного захисту пори є ідеальним місцем для колонізації мікробіомом у критичних умовах (посуха або хімічне забруднення) та своєрідним енергетичним резервуаром. Попри повільний розклад біовугілля, на його поверхні накопичується легкодоступна органіка (ексудати коренів), якою харчуються корисні мікроорганізми [5].

Рис. 1 – Основні фізико-хімічні механізми взаємодії біовугілля з компонентами ґрунтів

На кислих ґрунтах біовугілля стабілізує кислотність діючи як м'який розкислювач, підвищує рН, що особливо важливо для засвоєння фосфору, який стає доступним при $\text{pH} > 6,0$.

Захисна роль біовугілля проявляється у фізико-хімічному зв'язуванні (сорбції) важких металів та залишків пестицидів, іммобілізуючи їх у своїй структурі. Молекули органічних пестицидів ніби «застрягають» у порах БВ, оскільки за розміром еквівалентні розміру молекул токсиканта. Іони важких металів (Pb , Cd , Cu , Zn) вступають у реакцію з функціональними групами на поверхні біовугілля утворюючи стійкі нерозчинні комплекси. Це робить їх недоступними для поглинання рослинами, що надважливо для екологічної безпеки продукції [4 - 6].

Україна має один із найбільших у світі потенціалів біомаси злакових, який наразі використовується лише частково. За розрахунками, технічно доступний потенціал соломи в Україні

перевищує 30–40 млн. тонн на рік. Дослідження також вказують на ефективність дії рідного біовугілля для агрокультур, зокрема злаків [7]. Агропромислові відходи (солома або лушпиння), на відміну від деревини, часто багаті на кремній (Si), калій (K) та фосфор (P).

Солома злаків має унікальну трубчасту структуру судин, яка зберігається навіть після піролізу. Це створює високу макропористість БВ, що робить його ідеальним для утримання великої кількості води та колонізації корисними грибами (мікоризою).

Агровідходи часто мають вищу початкову зольність та кількість функціональних груп, а також високий вміст стабільного вуглецю та кремнію. Кремній (Si) може утворювати захисні комплекси, що додатково підвищує стійкість біовугілля до розкладання мікробами, забезпечуючи довгострокове депонування вуглецю.

Біовугілля з соломи часто має вищу ємність катіонного обміну у перші роки, що забезпечує сильнішу початкову фіксацію поживних речовин (NH_4^+ , K^+) [7 - 9].

Для деяких зернових продуктів (наприклад, вівсяних пластівців) переробка біовідходів зерна вівса (*Avena sativa* L.) стоїть надзвичайно гостро. Окрім втрат, які пов'язані з процесами обробки, лушпиння вівса становить до 36% ваги зерна та створює значну кількість залишків, які підлягають обробці, що становить серйозну проблему для виробників вівсяних пластівців [10, 11]. Щоб вирішити цю проблему, виробники вівсяних пластівців можуть створити ланцюги агропромислового симбіозу, щоб зменшити вплив на навколишнє середовище, пов'язаний із високим утворенням відходів від цієї діяльності.

Водночас важливо контролювати хімічний склад біовугілля. Наявність у його складі забруднювачів, таких як поліциклічні ароматичні вуглеводні, діоксини, фурани чи важкі метали, може спричинити лонговану токсичну дію, особливо при використанні біовугілля безпосередньо, без змішування з ґрунтом [12]. Однак, при дотриманні рекомендованих концентрацій (як правило, 1%, або менше) біовугілля не має шкідливого впливу на компоненти довкілля, навпаки воно сприяє підвищенню активності ґрунтової мікрофлори та біомаси рослин. Використання біовугілля з агропромислових відходів є не просто способом утилізації, а стратегічним методом отримання високофункціонального меліоранту, який має унікальні структурні та хімічні переваги для покращення ґрунту.

Механізми дії біовугілля в агроекосистемах є комплексними та синергічними: фізичне структурування забезпечує оптимальний гідротермічний режим, тоді як хімічна активність поверхні гарантує пролонговане живлення рослин та детоксикацію ґрунтового середовища.

Список використаних джерел

1. Перетворення сільськогосподарських відходів біомаси на ресурс : звіт Програми ООН з довкілля (UNEP). 2009. 32 с. URL: <https://www.unep.org/> (дата звернення: 08.02.2026).
2. Adhikari S. et al. Comprehensive life cycle assessment of garden organic waste valorisation: A case study in regional Australia. *Journal of Cleaner Production*. 2024. Vol. 472. Art. 143496. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2024.143496>.
3. Buentello-Montoya D. A. et al. Biochar and hydrochar from agro wastes: technological pathways, characteristics, and advances in soil amendment. *Frontiers in Environmental Science*. 2026. Vol. 14. Art. 1804984. DOI: <https://doi.org/10.3389/fenvs.2026.1804984>.
4. González-Cencerrado A. et al. Assessing the environmental benefit of a new fertilizer based on activated biochar applied to cereal crops. *Science of the Total Environment*. 2020. Vol. 711. P. 134668. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2019.134668>.
5. Singh E. et al. Circular economy-based environmental management using biochar: Driving towards sustainability. *Process Safety and Environmental Protection*. 2022. Vol. 163. P. 585–600. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.psep.2022.05.056>.
6. González-Pernas F. M. et al. Effects of Biochar on Biointensive Horticultural Crops and Its Economic Viability in the Mediterranean Climate. *Energies*. 2022. Vol. 15, No. 9. P. 3407. DOI: <https://doi.org/10.3390/en15093407>.

7. Zhu M. et al. Unlocking the potential of oat straw: Efficient pretreatment methods for enhanced glucose production. *BioResources*. 2024. Vol. 19, No. 3. P. 5685–5698. DOI: 10.15376/biores.19.3.5685-5698.
8. Improving Agriculture. International Biochar Initiative. URL: <https://biochar-international.org/about-biochar/soil-health/> (дата звернення: 20.04.2025).
9. Carvalho J. et al. Life Cycle Assessment (LCA) of Biochar Production from a Circular Economy Perspective. *Processes*. 2022. Vol. 10, No. 12. P. 2684. DOI: <https://doi.org/10.3390/pr10122684>.
10. Global Food Losses and Food Waste - Extent, Causes and Prevention : report. Food and Agriculture Organization of the United Nations. Rome, 2011. URL: <http://www.fao.org/docrep/014/mb060e/mb060e00.pdf> (дата звернення: 04.04.2026).
11. Viana L. R. et al. Would Transitioning from Conventional to Organic Oat Grains Production Reduce Environmental Impacts: A LCA Case Study in North-East Canada. *Journal of Cleaner Production*. 2022. Vol. 349. Art. 131344. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.131344>.
12. Viana R. et al. Life Cycle Assessment of Oat Flake Production with Two End-of-Life Options for Agro-Industrial Residue Management. *Sustainability*. 2023. Vol. 15, No. 6. Art. 5124. DOI: <https://doi.org/10.3390/su15065124>.

УДК 631.31

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ПІДРІЗАННЯ ТА ПІДЙОМУ ҐРУНТУ РОБОЧИМИ ОРГАНАМИ ҐРУНТООБРОБНОЇ УСТАНОВКИ

RESEARCH OF THE PROCESS OF CUTTING AND LIFTING SOIL BY THE WORKING BODIES OF THE SOIL TILLING MACHINE

Василь Грубань, Микита Храмов

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Проблема зниження негативного впливу механізованого обробітку ґрунту та витрат енергії на його проведення виникли в першій половині минулого сторіччя та є актуальними в міру збільшення інтенсифікації виробництва і маси сільськогосподарської техніки. Сучасні світові тенденції на отримання екологічно чистої продукції вимагають часткової відмови від хімічних засобів боротьби з бур'янами. Робочі органи ґрунтообробних машин не забезпечують раціонального впливу на ґрунт з точки зору агрономічної науки і еколого-економічних вимог. Тому для вдосконалення процесів обробітку ґрунту необхідний комплексний підхід до питань зменшення руйнування робочими органами машин і знарядь структури ґрунту і розробки технологічних процесів, що забезпечують оптимізацію його агрофізичних властивостей і вдосконалення технологій вирощування сільськогосподарських культур з метою зниження витрат енергії на одиницю отриманої продукції.

Поверхневий обробіток ґрунту проводиться з метою кришіння пласта, подрібнення поживних залишків, знищення бур'янів і вирівнювання поверхні поля [1, 2].

При обробітку ґрунту традиційними знаряддями і машинами розвивається складний напружений стан від спільної дії деформацій стиснення, розтягання і зсуву. При цьому превалюючими є деформація стиснення і зсуву. Оскільки ґрунт відноситься до анізотропних матеріалів з міцністю при розтягуванні значно меншим, ніж міцність при стисненні, доцільним є використання робочих органів, що здійснюють відрив ґрунту від масиву [3].

При переміщенні експериментальної ґрунтообробної установи, плоскі диски, що вільно обертаються сприяють відриву ґрунту від масиву, що є затисненим між ними і далі здійснюють його переміщення за лемішем [1,4,5]. Одночасно стрілочата лапа забезпечує заглиблення та підйом шару ґрунту, часткове його кришіння та утворює ґрунтове ядро перед лемішем, і здійснюючи рух,

потрапляє на сепаруючу решітку. Також напрямні диски обмежують згруджування ґрунту з леміша на сторони.

Припустимо, що бічна поверхня дисків взаємодіє з частинками ґрунту, що переміщується під дією леміша і не зміщує їх. В такому випадку рівняння руху частинки відносно диска мають вигляд:

$$\begin{aligned}x_i &= (R_i \cos \alpha_i - v_n t) \cos \omega t + (R_i \sin \alpha_i + z_n) \sin \omega t; \\z_i &= (R_i \cos \alpha_i - v_n t) \sin \omega t - (R_i \sin \alpha_i + z_n) \cos \omega t,\end{aligned}$$

де R_i – відстань від осі обертання диска до розглянутої i -ої точки;

α_i – кут, що характеризує розташування частинки за глибиною h ;

v_n – проекція відносної швидкості руху ґрунту за лемішем на напрямок руху машини;

t – час руху;

ωt – кут повороту дисків.

Напрямок сили тертя частинки ґрунту за диском збігається з вектором його відносної швидкості, що діє за дотичною до траєкторії руху. Останнє описується рівнянням [6]:

$$z_k = \frac{A_1}{B_1} x_k - \frac{C_1}{B_1},$$

де x_k, z_k – поточні координати дотичної лінії.

$$A_1 = \dot{z}; \quad B_1 = \dot{x}; \quad C_1 = \dot{z}x - z\dot{x}.$$

Тоді

$$\begin{aligned}A_1 &= [\omega (R_i \cos \alpha_i - v_n t) - \dot{z}_n] \cos \omega t + \\&+ [\omega (R_i \sin \alpha_i + z_n) - v_n] \sin \omega t; \\B_1 &= [\omega (R_i \sin \alpha_i + z_n) - v_n] \cos \omega t - \\&- [\omega (R_i \cos \alpha_i - v_n t) - \dot{z}_n] \sin \omega t; \\C_1 &= \omega (R_i \cos \alpha_i - v_n t)^2 + \omega (R_i \sin \alpha_i + z_n)^2 - \\&- R_i (v_n \sin \alpha_i + \dot{z}_n \cos \alpha_i).\end{aligned}$$

Полярна відстань моменту сил тертя частинки ґрунту відносно вісі обертання диска знаходиться за формулою [4]:

$$I_n = \frac{|C_1|}{\sqrt{A_1^2 + B_1^2}}.$$

Після перетворень отримаємо:

$$\begin{aligned}I_n &= [\omega (R_i \cos \alpha_i - v_n t)^2 + \omega (R_i \sin \alpha_i + z_n)^2 - R_i (v_n \sin \alpha_i + \dot{z}_n \cos \alpha_i)] / \\&/ \left\{ [\omega (R_i \cos \alpha_i - v_n t) - \dot{z}_n]^2 + [\omega (R_i \sin \alpha_i + z_n) - v_n]^2 \right\}^{\frac{1}{2}}.\end{aligned} \quad (1)$$

Для отримання рівняння граничної лінії, що розділяє зони тертя, прирівняємо I_n до нуля. Якщо відлік часу почнемо з моменту потрапляння частинки ґрунту на граничну лінію, тоді рівняння (1) буде мати такий вигляд:

$$R_i = \frac{1}{\omega} (v_n \sin \alpha_i + \dot{z}_n \cos \alpha_i). \quad (2)$$

де ω – кутова швидкість плоского диска.

Схема розподілу зон тертя на бічній поверхні плоского диска, отримана на підставі рівняння (2), показана на рис. 1. Аналіз зміни напрямку дії сил тертя диска при русі ґрунту за лемішем показує, що більш сприятливою є зона поза граничної лінії. У цій зоні кут між вектором швидкості руху ґрунту і напрямком дії на нього сил тертя дисків найменша, що створює найбільш сприятливі умови для зниження згруджування ґрунту на леміші [7,8]. Тому параметри і режими роботи пристрою для піднімання ґрунту повинні вибиратись виходячи з умов одержання найменшої площі зони, в якій сили тертя сприяють обертанню дисків. За таких умов на підставі рівняння (2) отримаємо:

$$\omega \geq \frac{v_n}{R-h};$$

де h – глибина ходу дисків.

Вертикальний зсув ґрунту під впливом леміша залежить від його геометричної форми, яку розглянуто у вигляді полінома n -го порядку:

$$z_n = k_0 + k_1 x + k_2 x^2 + \dots + k_n x^n,$$

де $k_0, \dots, k_n$ – коефіцієнти, які визначають геометричний профіль леміша.

При постійному русі ґрунту за лемішем будемо вважати, що $x = v_n t$, тоді

$$z_n = k_0 + k_1 v_n t + k_2 (v_n t)^2 + \dots + k_n (v_n t)^n.$$

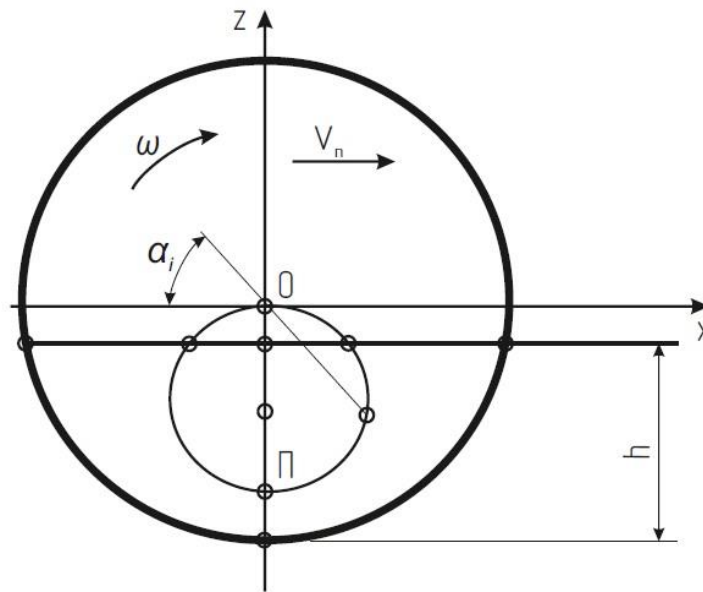

Рис. 1. Схема розподілу зон тертя на поверхні плоского диска

Продиференціював рівняння за часом прийнятої раніше системи відліку ($t=0$), отримаємо $\dot{z}_n = k_1 v_n$,

де k_1 – тангенс кута нахилу дотичної до кривої, що описує профіль леміша.

У такому випадку рівняння (2) можна записати у вигляді:

$$R_i = \frac{R\tau}{\lambda} (\sin \alpha_i + k_1 \cos \alpha_i), \quad (3)$$

де $\lambda = \frac{\omega R}{v_n}$ – кінематичний параметр обертання дисків;

$\tau = \frac{v_n}{v_m}$ – співвідношення між поступальною швидкістю ґрунту і робочих органів установки.

Аналіз рівняння (3) з точки зору впливу сил тертя напрямних дисків на ґрунт показує, що умови руху ґрунту покращуються зі зменшенням радіусу дисків і кута нахилу леміша, а також зі збільшенням кінематичного параметра обертання дисків і згруджування ґрунту на леміші. На рис. 2-4 наведено залежності згруджування ґрунту за лемішем в залежності від радіуса дисків, кінематичного параметра їх обертання і кута постановки леміша. З рис. 3 видно, що збільшення радіусу дисків з 0,175 до 0,270 м призводить до підвищення товщини шару ґрунту на леміші не більше ніж на 17%.

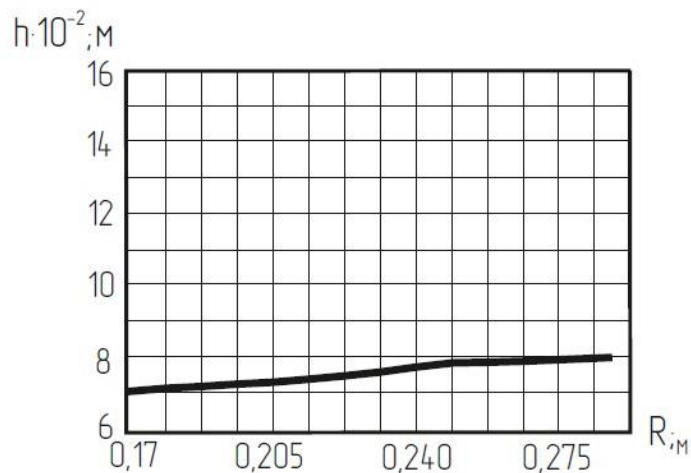

Рис. 2. Вплив радіусу дисків на величину згруджування ґрунту

З рис. 3 видно, що зі збільшенням кінематичного параметра обертання дисків від 0 до 0,6 згруджування ґрунту на леміші знижується у 2,73 рази, з 0,6 до 1,0 – у 1,25 рази і з 1,0 до 1,2 – у 1,04 рази.

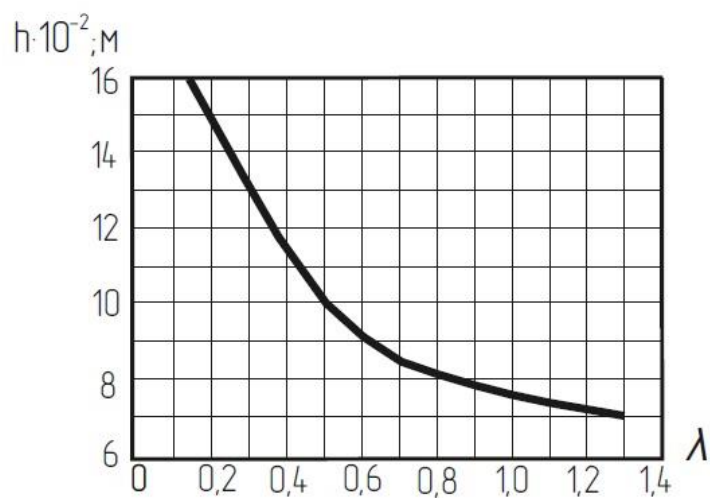

Рис. 3. Вплив кінематичного параметра обертання дисків на величину згруджування ґрунту

З рис. 4 видно, що збільшення кута постановки леміша спочатку призводять до зниження рівня ґрунту на ньому і досягає мінімуму при куті, близькому до 25° .

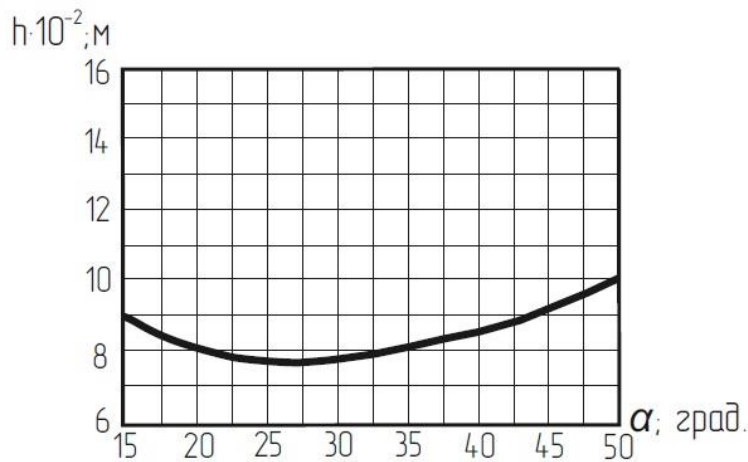

Рис. 4. Вплив кута постановки леміша на величину згруджування ґрунту

Встановлено, що при подальшому збільшенні кута рівень ґрунту на леміші зростає.

Висновок. Відстань між направляючими пасивними дисками, при яких підйом пласта ґрунту лемішем відбувається без заклинювання між ними та в основному визначається вологістю ґрунту і глибиною їх ходу. Аналіз процесу взаємодії плоского диска з ґрунтом, що переміщається за лемішем, показує, що зі збільшенням кінематичного параметра обертання дисків і зі зменшенням їх радіусу умови для переміщення ґрунту за лемішем покращуються.

Список використаних джерел

1. Сиромятников Ю.М., Храмов М.С. Процес підйому ґрунту робочими органами ґрунтообробної розрихлювально-сепаруючої установки. Podilian Bulletin: Agriculture, Engineering, Economics. 2021. № 33. С. 86–96.
2. Пашенко В.Ф. Сиромятников Ю.М., Храмов М.С. Ґрунтообробна установка з використанням гнучкого робочого органу для контролю росту бур'янів. Овочівництво і баштанництво. 2018. № 64. С. 33–44. DOI: 10.32717/0131-0062-2018-64-33-43.
3. Hruban V., Panfilova A., Galeeva A., Khramov M (2025). Optimisation of structural parameters of rotary tillage units to increase the stability operation under the influence of variable loads Machinery&Energetics vol. 16, №1. 106-121. DOI: 10.31548/machinery/1.2025.65.
4. Храмов М.С., Сиромятников Ю.М. Визначення тягового опору установки для підйому ґрунту в залежності від кута постановки направляючих дисків. Збірник тез доповідей VII Міжнародної науково-технічної конференції «Крамаровські читання» з нагоди 113-ї річниці від дня народження Крамарова В.С. Київ : Видавничий центр НУБіП України, 2020. С. 223–225.
5. Грушецький С.М., Яропуд В.М. Моделювання відрізання картопляного вороху лезом леміша. Вібрації в техніці та технологіях. Вінниця: ВНАУ, 2020. № 3 (98). С. 85–94.
6. Алієв Е.Б., Теслюк Г.В., Белка О.В., Пацула О.М. Чисельне моделювання процесу роботи ґрунтообробного модуля для передпосівного обробітку ґрунту. Науково-технічний бюлетень Інституту олійних культур НААН. 2023. № 34. С. 132–145.
7. Голуб Г., Дворник А. Вплив конструкційно-технологічних параметрів агрегата для смугового обробітку ґрунту на грудкуватість. Техніко-технологічні аспекти розвитку та випробування нової техніки і технологій для сільського господарства України. 2020. № 27. С. 89–98.
8. Hruban, V., Drobitko, A., Khramov, M., Tovpyha, M. (2025) .Strength analysis and optimisation of trailer agricultural machinery structures using finite element methods. Machinery&Energetics, 16(2), 117-130. <https://doi.org/10.31548/machinery/2.2025.117>

УДК 631.171

СУЧАСНІ СИСТЕМИ АВТОМАТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЗАСОБАМИ MODERN AUTOMATIC CONTROL SYSTEMS FOR POWER FACILITIES

Олексій Калнагуз, Юлія Сіренко, Михайло Горовий
*Сумський національний аграрний університет,
Суми, Україна*

Основне завдання, під час виробництва сільськогосподарської продукції, є підвищення продуктивності праці під час виконання технологічних операцій по вирощуванні той чи іншої сільськогосподарської культури, але з одночасним дотриманням якості виконання відповідних робіт

Автоматизація техніки що використовується в сільському господарстві активно використовується фермерами та потужними агрохолдингами. Використання даного обладнання дозволяє вести енергозасіб (трактор, комбайн чи обприскувач) по лінії рядка, тим самим оператор даного засобу може просто спостерігати що знижує його втомлюваність [1].

Під час руху польового агрегату в складі енергетичного засобу та сільськогосподарської машини відбувається незначне відхилення від заданого прямолінійного руху, яке пов'язане з поверхнею поля, діючою силою інерції та іншими факторами. Дані фактори впливають на утворення огріхів під час виконання технологічної операції, збільшення шляху та витрати палива (насіння, або добрив) і підвищується втомленість оператора енергетичного засобу під час керування ним. Так при виконанні обприскування через перекриття оброблювальних смуг відбувається перевитрата засобів захисту рослин, що призводить до передозування препарату, який потрапляє на рослину. При збільшенні швидкості руху на обприскувачі оператор не встигає реагувати на ситуацію яка складається, і змушений знову зменшувати швидкість, а це призводить до зменшення продуктивності машинно-тракторного агрегату (МТА).

Останніми роками масовим явищем у зарубіжному тракторобудуванні стало застосування електронних засобів автоматизації для управління, контролю і регулювання режимами роботи вузлів і агрегатів тракторів, якими в тому або іншому ступені штатно або на замовлення оснащені практично всі трактори зарубіжних фірм. Зокрема, переважна більшість машин штатної комплектації оснащена електрогідравлічним регулюванням задньої начіпної системи, системами автоматичного контролю технічного стану і режимів роботи трактора з електронними щитками приладів, часто з'єднаними з різними варіантами інформаційно-обчислювальної системи, що мають радарні датчики дійсної швидкості для оцінки роботи трактора і продуктивності машинно-тракторного агрегату. Засоби автоматизації широко використовуються у конструкціях тракторів високої потужності [2].

Використання супутників та інформації, яку вони надають через оптичні та радіолокаційні датчики (яке ще декілька років тому було лише досить поширеною практикою для комунікації з операторами МКС), сьогодні вже стало дуже популярною технологією і у сфері сільського господарства, основною метою впровадження якого стало забезпечення більш інтенсивної та ефективної практики вирощування. Так, супутникове визначення здо-ров'я та зрілості рослин забезпечує фермера необхідною (і до того ж швидкою) інформацією про можливі проблеми з врожаєм, а супутникові знімки, часто в поєднанні з геоінформаційними системами (ГІС), використовуються для деталізації характеристик полів [3].

Точне землеробство, або «розумне землеробство», значно змінює традиційні сільськогосподарські методи, підвищуючи ефективність і продуктивність на кожному етапі виробництва. Застосування цього підходу, зокрема, дозволяє оптимізувати використання добрив і засобів захисту рослин, скорочувати витрати та покращувати якість врожаю. Завдяки технологіям точного землеробства, фермери мають можливість більш точно вести техніку в полі, що знижує стомлюваність операторів та зменшує витрати палива. Точне землеробство стає доступним і ефективним при земельному банку від 500-1000 га. На світовому ринку існує п'ять провідних виробників спеціального обладнання для точного землеробства: Trimble, Raven, Hexagon, John Deere

та Precision Planting. Ці компанії є лідерами у розробці та виробництві технологій, які допомагають аграріям підвищувати ефективність та продуктивність сільськогосподарських робіт. Їхнє обладнання, як правило, використовується у партнерстві з виробниками сільськогосподарської техніки [4].

Майже 30 років тому фермери США почали впроваджувати «точні» технології: використовувати GPS, дані супутників, змінні норми внесення ресурсів та ін. І цей «американський прорив» полягав не лише у застосуванні космічних технологій і модернізації обладнання, але й у зміні підходу до землеробства: поки в деяких країнах світу ще тривала «гонка за врожайністю», американські фермери намагалися досягнути максимального «профіту» через оптимізацію використання ресурсів. Наприклад, на фермі Ryan Haack, Westesen Farms системно впроваджують точне землеробство вже протягом 10 років [5].

Для сьогоденної України звичайною є ситуація, коли основною метою аграрного виробництва є "гонка за врожай". Рентабельність такого підходу ґрунтується не тільки на сучасних технологіях, новітній техніці, селекції, а й недорогій робочій силі, поки ще родючому ґрунті, дешевій орендній платі. Але дана ситуація вже терпить зміни. Задарма працювати вже ніхто не хоче, податки ростуть, так і силою утримувати ринок землі довго не вийде. Залишається одне - оптимізувати використання ресурсу і відсікання зайвих витрат. Цей шлях був застосований американськими фермерами ще 30 років тому і називається він точне землеробство [6].

Отже, в Україні точне землеробство стає самим популярним аграрним трендом в фермерських господарствах, тим самими дозволяє їм бути конкурентоздатними на світовому рівні в економічному просторі.

Система рульового керування автопілотом є однією з основних технологій, розроблених для керування трактором у точному землеробстві. За останні кілька десятиліть технологія отримала хороші відгуки серед фермерської спільноти в усьому світі. Це дозволяє оператору отримати кращу продуктивність у полі з більш ефективними вхідними ресурсами для збільшення врожайності та підвищення прибутку сільськогосподарського бізнесу в той же час. Система автопілота або автоматизована система керування - це комбінація кількох інструментів (таких як камери, цифровий аналіз і методи обробки зображень) і системи географічного позиціонування (GPS), яка пов'язана із супутниковою навігацією та системою комп'ютеризації. Система складається з двох важливих компонентів, таких як апаратне забезпечення (різні датчики та виконавчі механізми, такі як GPS і датчик кута повороту) та програмне забезпечення (планувальник шляху, навігаційне керування та керування кермом).

Для впровадження в господарствах точного землеробства Вам знадобиться лише три речі: GPS – монітор; автопілот та базова станція. Причому остання поєднанні з RTK-сигналом дасть точність руху вашої техніки на полі і відхилення будуть у межах ± 2 см. GPS-монітори призначені для визначення напрямку руху машини. Вони дозволить вам отримати візуальний контроль за переміщенням транспортного засобу по полю з точністю до 15-50 см. Автопілот призначений для автоматичного коригування напрямку руху трактора. Для цього до кермового колеса підключається спеціальний прилад - пристрій, що підрулює. Він може бути електричним та гідравлічним. Електричний пристрій коштує менше, але має недолік – діє з запізненням. Автопілот з гідравлічним пристроєм оснащений системою компенсації крену, яка на схилах робить поправку на знесення транспортного засобу [7].

Однією з найбільш доступних і в той же час найбільш популярних технологій точного землеробства є система паралельного водіння. Дана система дозволяє проводити польові роботи (оранка, культивування, сівба, внесення добрив, збирання врожаю) з максимальною точністю і мінімумом «непотрібних» рухів [4].

Використання системи паралельного водіння базується на використанні сигналів супутникової навігації, а саме використання безкоштовного або платного GPS-сигналів. Використання першого дає можливість здійснювати рух по полю МТА з точністю до 30 см, а другий має кращу точність – до 2,5 см. Тому використання платного сигналу GPS дає можливість скоротити час та площу оброблювальних ділянок на полі, тим самим скоротивши довжину холостого ходу МТА та ширину

його розворотної смуги. Отже можна в впевненість сказати, що майже на 18% зменшиться питома витрата ресурсів: палива, посівного матеріалу, добрив та засобів захисту рослин.

Звести до мінімуму випадки перекриття і пропусків на сьогодні більш, ніж реально. Для цього в системі точного землеробства застосовується курсовказівник, він же — система паралельного водіння, що працює на базі навігації GPS. Система паралельного водіння забезпечується супутниковим сигналом, що спрямовує машину в потрібному напрямку за довільними лініями. Агрохолдинги в Україні використовують системи паралельного водіння наступних виробників: Trimble, John Deere, Leica, Topcon (компанія Topcon Precision Agriculture (TPA)): Claas GPS Copilot та Hexagon.

Сенсорний кольоровий дисплей, в залежності від виробника має різну діагональ, дає можливість оператору енергетичного засобу бачити відхилення, або збіг з вказаною заздалегідь траєкторією руху. Оператором перед початком руху вказується: ширина агрегату, який приєднаний до енергетичного засобу та фіксується координати початку руху. Після першого проходу обов'язково вказується точка завершення руху.

Поля господарства на даний час майже всі мають кадастрові номери. Для планування польових робіт господарство має можливість якісно управляти земельним банком. Словом, знання реально оброблюваної площі дає змогу правильно розрахувати обсяг витрат і уникнути невиправданих видатків ще на етапі планування. Тому кожне підприємство обирає для себе той спосіб вимірювання площі полів, який вважає кращим враховуючи свої потреби та обладнання.

Така система паралельного водіння самостійно аналізує дані, будує лінії, які потім виводяться на екран (монітор) курсовказівника та дозволяє вести енергетичний засіб в складі МТА строго по лініям, які паралельні лініям при першому проході агрегату.

Більшість операцій при роботі в полі передбачають багаторазове повторення циклу руху від ряду до ряду, з розворотами в кінці гону. Така монотонність, в результаті призводить до втоми оператора, і витримувати постійну точність управління агрегатом стає практично не здійсненним завданням. Продуктивність до кінця зміни падає на 30-40%, відповідно ні про яке питання підвищення виробки, до чого прагне фермер чи керівник господарства, мова не йде. Принцип роботи електричного автопілота полягає в установці на рульовому валу колонки, рульового колеса з електроприводом, який під'єднується до контролера і отримує сигнали на його поворот з певним кутом за допомогою електромотора.

Незважаючи на максимальну автономність машин все ще необхідна присутність оператора. Система вимагає знаходження водія за кермом не просто так. По-перше, трактор на автопілоті не може сам розвертатися. Це доводиться робити водієві. Водій піднімає сівалку і починає маневр розвороту, після чого передає управління автопілоту, який завершує маневр по оптимальній траєкторії повертаючись на курс з мінімальним зміщенням.

По-друге, при роботі поблизу ліній електропередач виникають перешкоди, і навігаційна система починає давати збої, що знову вимагає ручного управління. Більш того, в сільськогосподарських угіддях, що мають високі, щільні дерева і/або хвилястий рельєф місцевості з істотними перепадами висот, прийом сигналів GPS стає великою проблемою. Лише в деяких моделях при втраті GPS-сигналу дозволяє трактору ще протягом 15 хвилин рухатися по заданому курсу. По-третє, робота автопілота дуже сильно залежить від якості Інтернет – з'єднання. У місцях, де покриття Інтернетом слабе, система автоматичного водіння може бути не придатна для використання. По-четверте автопілот не здатний розпізнавати перешкоди на шляху проходження, для їх об'їзду необхідно переходити на рульове керування. В системі передбачена лише функція попередньої постановки позначок на перешкоди і при наближенні до них оповіщення водія звуковим сигналом [4].

Система GPS універсальна. Приймач і термінал можна використовувати на інших спеціально підготовлених тракторах і самохідних машинах. Крім того, ця система дозволяє працювати вночі і при поганій видимості, скажімо, через дощ або туман, що часто трапляється при проведенні весняно-літніх або осінніх польових робіт. Для великих господарств і агросервісних підприємств важливо, що така система дає інформацію про проведення робіт і щомиті фіксує координати розташування сільгосптехніки [4].

Описані вище системи точного землеробства, які встановлюються на енергетичні засоби не дешеві. Так, наприклад комплект для точного землеробства (універсальний дисплей, приймач, модем та інше) для енергетичних засобів на колісному русі, від фірми John Deere коштує майже 20 тис. євро, трішки дешевше їх вартість для агрегатів на гусеничному русі. Такий ключовий елемент точного землеробства як: система паралельного водіння коштує в половину дешевше.

З використанням новітніх технологій в сучасному сільському господарстві важливу роль відіграє автоматичне планування маршруту руху польових агрегатів по полю, особливо на розворотних смугах. Рух по таких розворотних смугах – це процес, який слід виконувати таким чином, щоб максимізувати експлуатаційну ефективність польового агрегату шляхом мінімізації часу або відстані проходження під час розвороту.

Американська компанія AGRO (Allis-Gleaner Company), яка є лідером в розробці точних (прецизійних) технологій в землеробстві, в 2020 році запропонувала встановлення в тракторах FendtONE (трьох нових поколінь Fendt 500, Fendt 900 та Fendt 1000 Vario системи інтуїтивного управління рухом енергетичного засобу Fendt Contour Assistant, Fendt TI Auto або Fendt TI Headland.

Система Fendt TeachIn (TI) Turn Assistant дозволяє виконувати автоматизовані повороти (розвороти) на полі тракторів Fendt із системою Fendt Guide. Дана система використовується тільки для новітніх поколінь тракторів даної фірми, які мають тільки одні передні керовані колеса, вона вбудована (інтегрована) в базову комплектацію тракторів нового покоління даного виробника і не має універсальності для використання другими енергетичними засобами.

Поворот на розворотній смузі повинен виконуватись максимально швидко, навіть за складних умов бездоріжжя. Оптимізація процесу управління на цій ділянці дозволяє не лише стабільно зменшити час та витрати палива, але й підвищити ефективність використання земельних ресурсів. Це також може сприяти створенню більш точного та раціонального маршруту роботи техніки. Тому оптимізація траєкторії повороту є важливим напрямком для розробників сільськогосподарської техніки з автоматичними системами управління, оскільки вона напряму впливає на підвищення продуктивності мобільних польових машин.

Список використаних джерел

1. Автоматизація енергозасобів в сільському господарстві / Петренко І.В., Харченко Ф.М., Калнагуз О.М. // Матеріали Міжнародної наукової конференції "Сучасні проблеми землеробської механіки" (17–19 жовтня 2024 року) / МОН України, НУБіП України. Київ. 2024. 527с. – (с. 223–225). https://drive.google.com/file/d/1lRYfKiRndxJNBm1X8mCKfs6_hXsequZl/view?usp=drive_link.
2. Макаренко М. Трактор як інтелектуальна система оптимального керування. Журнал "Агробізнес Сьогодні". <https://agro-business.com.ua/>. Статті/ Механізація АПК. 26.02.2018. URL: <https://agro-business.com.ua/agro/mekhanizatsiia-apk/item/9578-traktor-iak-intelektualna-systema-optymalnoho-keruvannia.html> (дата звернення: 11.08.2025).
3. Крюков Д. Супутникові технології у сільському господарстві. Головний журнал з питань агробізнесу "Пропозиція". Сайт <https://propozitsiya.com.ua>. Головна/Статті/Техніка та обладнання/Інше. 26.07.2024. URL: <https://propozitsiya.com/articles/tekhnika-ta-obladnannya-inshe/suputnykovi-tekhnologiyi-u-silskomu-hospodarstvi> (дата звернення: 11.12.2024).
4. Сіренко Ю.В. Дослідження та обґрунтування ефективних прийомів використання польових агрегатів : дис. ... д-ра філософії у галузі 20 Аграр. науки та продовольство : 133 Галузеве машинобудування / Сумський національний аграрний університет. Суми, 2021. 198 с. URL: https://drive.google.com/file/d/1iwwQ81FZafecKG8BSI6WlaCKWx-1p_8j/view (дата звернення: 12.01.2025).
5. Бойко Я. Точне землеробство по-американськи: впроваджувати інновації — (не)дорого?. Агровини України та світу. Сайт <https://agroportal.ua/>. Головна/Блоги. 18.09.2018. URL: <https://agroportal.ua/blogs/tochnoe-zemledelie-poamerikanski-vnedryat-innovatsii-ne-dorogo> (дата звернення: 11.08.2025).

6. Перспективи та особливості точного землеробства в 2025. Сайт. <https://agroexp.com.ua/> Група компаній «АГРОЕКСПЕРТ-ТРЕЙД». Головна/. 24.01.2025. URL: <https://agroexp.com.ua/uk/perspektivy-i-osobennosti-tochnogo-zemledeliya> (дата звернення: 12.08.2025).

7. Системи паралельного водіння, Агронавігація. Сайт <https://gpsgeometer.com>. Компанія Геометр Інтернешнл - виробник GNSS/RTK пристроїв та розробник програмного забезпечення для систем високоточного супутникового позиціонування.. Головна / Обладнання. URL: <https://gpsgeometer.com/catalog/tractor-gps-gnss-guidance-systems?srsId=AfmBOoqU2eqjRFcP52pOfrCXRYysyQUZVF9i575fMCKG2VVUOXMkckV> (дата звернення: 13.08.2025).

8. Супутникові технології у сільському господарстві / Груць О.А., Сіренко Ю.В., Горовий М.В., Калнагуз О.М.// Матеріали Міжнародної наукової конференції "Сучасні проблеми землеробської механіки" (17–19 жовтня 2024 року) / МОН України, НУБіП України. Київ. 2024. 527с. – (с. 220–223).

9. Електричний або гідравлічний автопілот на трактор. Що вибрати?. Сайт <https://shop.gpsgeometer.com>. ГеоМетр Україна. Головна / Блог. 08.10.2021. URL: <https://shop.gpsgeometer.com/ua/blog/elektricheskij-ili-gidravlicheskij-avtopilot-na-traktor-cho-vybrat> (дата звернення: 15.08.2025).

УДК 631.171

СУЧАСНІ СИСТЕМИ АВТОМАТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЗАСОБАМИ MODERN AUTOMATIC CONTROL SYSTEMS FOR POWER FACILITIES

Олександр Груць

*Сумський національний аграрний університет,
Суми, Україна*

Точне землеробство - це сучасний підхід до ведення аграрного виробництва, який передбачає застосування спеціальних технологій і цифрових рішень для того, щоб виконувати технологічні операції в агросфері максимально ефективно з урахуванням конкретних умов кожної ділянки поля. У контексті вирощування зернових культур це означає не просто застосувати традиційні агротехнічні прийоми, а здійснювати їх на основі об'єктивних даних про просторову неоднорідність ґрунту, рівень вологості, стан розвитку рослин і потенційний урожай у різних частинах поля.

Точне землеробство відрізняється від традиційних методів тим, що воно не обмежується рівномірним внесенням добрив чи гербіцидів по всій площі; натомість, воно використовує диференційований підхід, що базується на географічних координатах і даних дистанційного зондування [1, с. 15].

В основі точного землеробства лежить ідея оптимізації використання ресурсів та мінімізації втрат виробництва зернових культур. Це досягається завдяки GPS-технологіям, системам змінного внесення (Variable Rate Technology, VRT), дистанційному зондуванню, датчикам ґрунтової вологи та іншим інструментам, що дозволяють збирати дані в реальному часі і приймати обґрунтовані рішення щодо кожної технологічної операції [2].

Це особливо важливо для зернових культур (пшениця, ячмінь, кукурудза), оскільки їхній розвиток і формування врожаю значною мірою залежать від умов, у яких вони знаходяться впродовж вегетації: інтенсивність освітлення, родючість ґрунту, доступ води, рівень забур'яненості - усе це має просторові відмінності навіть в межах одного поля. Тому адаптація технологій під кожну зону дозволяє підвищити не лише абсолютну врожайність, а й її стабільність за різних погодних умов.

Однією з ключових технологій є GPS-навігація і автоматизоване управління технікою. Завдяки GPS-сигналам сучасна тракторна і посівна техніка може точно визначати своє місцезнаходження в полі і рухатися без перекриття смуг чи пропусків. Це дозволяє точно виконувати посів і внесення

добрив там, де це потрібно, і виключати або зменшувати обробіток там, де він не потрібен. Такий підхід зменшує витрати насіння, добрив і гербіцидів, що сприяє кращому розподілу ресурсів і нижчій собівартості одиниці продукції зернових культур [4].

Датчики й сенсорні системи, які контролюють вологість ґрунту, його хімічний склад, структуру і температуру, дозволяють агрономам отримувати дані про актуальний стан ґрунту і рослин в режимі реального часу. Це дає змогу ефективно коригувати графіки поливу, посіву або внесення добрив і засобів захисту рослин. Якщо раніше рішення приймалися на підставі загальних рекомендацій для всього поля, то зараз вони можуть базуватися на розподілі ґрунтової вологості чи показниках вмісту елементів живлення в кожній конкретній зоні [5].

Така точність дозволяє запобігати перевитраті добрив, зменшувати вимивання нітратів у водні джерела і мінімізувати негативний вплив на довкілля, що є особливо актуально в умовах зростаючих вимог до екологічної стійкості агровиробництва.

Одним із найзначніших аспектів точного землеробства є застосування систем змінного внесення (VRT), які дозволяють адаптувати норму внесення добрив, води чи посівного матеріалу залежно від потреб конкретної ділянки поля. Такий підхід забезпечує ефективніше використання ресурсів: на одних ділянках, де ґрунт більш родючий або вологіший, норма внесення може бути знижена, а на інших - навпаки підвищена, що сприяє більш рівномірному розвитку рослин і підвищенню врожайності [2]. Це також призводить до зменшення енерговитрат на внесення агрохімікатів і зберігає частину ресурсу для майбутніх циклів обробітку, що має суттєве значення для економіки фермерського господарства.

Збирання даних дистанційним способом - із використанням супутників, безпілотних літальних апаратів і аерофотознімків - дозволяє здійснювати моніторинг стану посівів на всіх стадіях їх розвитку. Це дає змогу передбачати появу стресових ситуацій, таких як водний дефіцит чи атака шкідників, і своєчасно коригувати технологічні операції. За рахунок цього зменшуються втрати врожаю, підвищується ефективність захисту рослин і оптимізується графік проведення агротехнічних заходів.

У сфері вирощування зернових культур ключове значення має також оптимізація посіву і густоти стояння рослин. Традиційні методи не враховували неоднорідність умов у межах поля, що могло призводити до надмірної витрати насіння в одних ділянках і недостатньої - в інших. Завдяки технологіям точного землеробства норми висіву можуть бути адаптовані під дані, зібрані про якість ґрунту, попередні врожаї чи індекси вегетації. Це забезпечує оптимальну густоту рослин, що сприяє кращому використанню світла, води і поживних речовин, а також призводить до підвищення загальної врожайності зернових культур [4].

Інформаційно-технологічні рішення та програмне забезпечення для агрономів, що інтегрують GPS, дані сенсорів і аналіз попередніх врожаїв, дозволяють формувати карти врожайності та моделювати наслідки різних агротехнічних рішень. Це забезпечує науково обґрунтовані рекомендації щодо того, коли і де виконувати конкретні технологічні операції - від внесення добрив до захисту рослин чи планування збирання врожаю [1].

Економічна ефективність точного землеробства виявляється не лише в підвищенні врожайності, а й у зниженні загальних витрат на виробництво. Так, використання GPS-навігації може зменшувати витрати на паливе та гербіциди, оскільки техніка рухається з мінімальним перекриванням, а змінні норми внесення зменшують кількість використаних агрохімікатів. Це дає змогу не лише отримати більший прибуток від вирощування зернових культур, а й знизити ризики економічних втрат під час несприятливих умов.

Особлива увага приділяється збереженню ґрунтових ресурсів і довкілля, оскільки традиційні методи обробітку часто призводять до ерозії ґрунту, перевитрати добрив і зниження біорізноманіття. Точне землеробство, навпаки, спрямоване на мінімізацію таких негативних ефектів: диференційований підхід до внесення добрив зменшує вимивання нітратів у поверхневі води, а моніторинг стану рослин дозволяє зменшити втручання у здорові ділянки поля, що сприяє сталому використанню природних ресурсів [5].

Становлення точного землеробства як стандартної практики в сучасному агробізнесі відбувається поступово, адже багато фермерів бачать економічні і екологічні вигоди від цих технологій. Це вже не просто модний тренд, а стратегічно важлива складова сучасного землеробства, спрямована на забезпечення продовольчої безпеки та сталого розвитку сільського господарства в цілому.

На підставі викладених даних можна стверджувати, що використання елементів точного землеробства під час виконання технологічних операцій у вирощуванні зернових культур є обґрунтованим і виправданим з позицій підвищення ефективності, економічності та екологічної безпеки агровиробництва. Такий підхід сприяє оптимізації ресурсів, зменшенню витрат, підвищенню врожайності та якості продукції, а також забезпечує конкурентоспроможність аграрних підприємств у сучасних умовах.

Список використаних джерел

1. E. Mamabolo, J. Application of precision agriculture technologies for crop protection and soil health // Smart Agricultural Technology. 2025. Vol. 12.
2. Paul Johnson, Ana García. Role of Precision Agriculture in Enhancing Crop Yield and Resource Efficiency // International Journal of Agriculture Natural Farming Research. 2025. Vol. 01, Issue 02.
3. Моніторинг урожайності полів за допомогою зернозбиральних комбайнів Agro-Business. URL: <https://agro-business.com.ua/agro/mekhanizatsiia-apk/item/17673-monitorynh-urozhainosti-poliv-za-dopomohoiu-zernozbyralnykh-kombainiv.html> (дата звернення: 02.10.2025).
4. Точне землеробство: рішення для комбайнів. Картографування врожайності // Titan Machinery. URL: <https://www.titanmachinery.ua/tochne-zemlerobstvo/rishennya-dlya-kombayniv/kartografuvannya-vrozhaynosti.html> (дата звернення: 02.10.2025).
5. Chosa T., Shibata Y., Kobayashi K. Yield Monitoring System for a Head-Feeding Combine JARQ. 2006. URL: https://www.researchgate.net/publication/266249725_Yield_Monitoring_System_for_a_Head-Feeding_Combine (дата звернення: 02.10.2025).
6. Risius N. Analysis of a combine grain yield monitoring system. Thesis. – Iowa State University, 2014. URL: <https://dr.lib.iastate.edu/bitstreams/8afb3ae1-bdcc-46d4-b6b5-9e0629385473/download> (дата звернення: 02.10.2025).

*Науковий керівник: О.М. Калнагуз, М.В. Горовий, старший викладач
Сумський національний аграрний університет*

УДК 631.171:004

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ФЕРМЕРСЬКИМИ ГОСПОДАРСТВАМИ USE OF DIGITAL PLATFORMS FOR FARM MANAGEMENT

Олег Бундза, Тарас Пилипака, Олена Налобіна

*Національний університет водного господарства та природокористування,
Рівне, Україна*

Використання цифрових платформ для управління фермерськими господарствами є одним із ключових напрямів трансформації сучасного аграрного виробництва, що зумовлено необхідністю підвищення ефективності управління ресурсами, адаптації до змін клімату та забезпечення конкурентоспроможності аграрного сектору в умовах глобалізації. Цифрові платформи виступають як інтегровані інформаційні середовища, які об'єднують дані з різних джерел, включаючи супутниковий моніторинг, датчики Інтернету речей, метеорологічні служби, агрохімічні аналізи та

виробничі показники, що дозволяє формувати цілісне уявлення про стан агроєкосистем і приймати обґрунтовані управлінські рішення.

Сучасні фермерські господарства функціонують в умовах високої невизначеності, що пов'язано з варіабельністю погодних умов, нестабільністю ринків, підвищенням вартості ресурсів і посиленням екологічних обмежень. У таких умовах традиційні методи управління, які базуються на досвіді та інтуїції, виявляються недостатньо ефективними, що обумовлює необхідність впровадження цифрових технологій. Однією з основних проблем є фрагментованість даних, коли інформація про виробничі процеси зберігається у різних форматах і не інтегрується в єдину систему, що ускладнює її аналіз і використання. Цифрові платформи дозволяють подолати цю проблему шляхом централізації даних і забезпечення їх доступності в режимі реального часу [1, 2].

Особливістю цифрових платформ є можливість автоматизації управлінських процесів, що включає планування польових робіт, контроль виконання технологічних операцій, облік ресурсів і аналіз економічної ефективності. Використання таких систем дозволяє оптимізувати використання насіння, добрив, засобів захисту рослин і пального, що сприяє зниженню витрат і підвищенню продуктивності. Важливим аспектом є також можливість прогнозування врожайності та оцінки ризиків на основі аналізу великих масивів даних, що дозволяє підвищити адаптивність господарств до змінних умов середовища.

Разом із тим впровадження цифрових платформ супроводжується рядом проблем, серед яких можна виділити недостатній рівень цифрової грамотності аграріїв, високу вартість впровадження технологій, обмежений доступ до швидкісного інтернету в сільській місцевості та відсутність єдиних стандартів обміну даними. Крім того, значну складність становить інтеграція різноманітних інформаційних систем і забезпечення їх сумісності, що потребує розробки універсальних протоколів і платформних рішень. Важливою проблемою є також забезпечення кібербезпеки та захисту даних, оскільки зростання обсягів цифрової інформації підвищує ризики несанкціонованого доступу та втрати даних [3, 4].

Цифрові платформи (рис. 1) створюють передумови для впровадження концепції точного землеробства, що передбачає диференційоване управління агротехнологічними процесами з урахуванням просторової неоднорідності полів. Інтеграція геоінформаційних систем і даних дистанційного зондування дозволяє формувати карти-завдання для виконання технологічних операцій, що забезпечує підвищення точності внесення ресурсів і зменшення негативного впливу на довкілля. Використання алгоритмів штучного інтелекту та машинного навчання дозволяє автоматизувати процес аналізу даних і підвищити точність прогнозування, що є важливим для прийняття стратегічних і тактичних рішень.

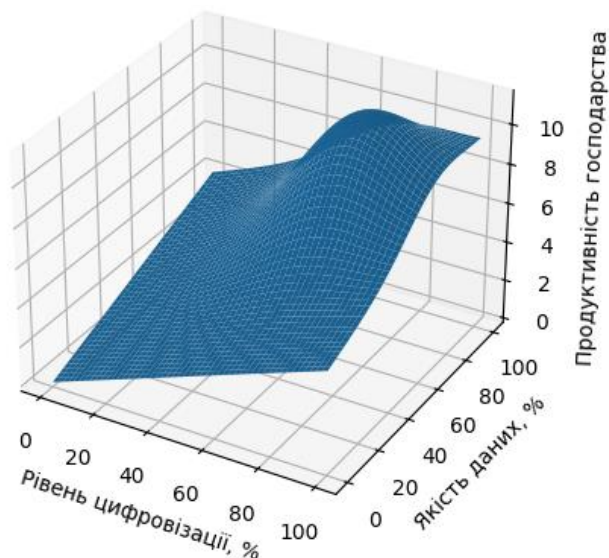

Рис. 1. Вплив цифрових платформ на ефективність фермерських господарств

Значний потенціал цифрових платформ проявляється також у забезпеченні прозорості виробничих процесів і можливості відстеження продукції на всіх етапах виробничого ланцюга, що є важливим для підвищення якості продукції та довіри споживачів. Крім того, використання цифрових технологій сприяє розвитку кооперації між фермерськими господарствами, постачальниками ресурсів і переробними підприємствами, що створює передумови для формування ефективних аграрних кластерів.

Використання цифрових платформ для управління фермерськими господарствами формує якісно нову модель аграрного виробництва, що базується на інтеграції даних, автоматизації управлінських процесів та прийнятті рішень на основі аналітики. Проведений аналіз свідчить, що цифровізація дозволяє суттєво підвищити ефективність використання матеріальних, енергетичних і трудових ресурсів, забезпечити більш точне планування технологічних операцій та адаптацію виробництва до змінних природно-кліматичних умов. Особливо важливим є те, що цифрові платформи сприяють переходу від реактивного до проактивного управління, коли рішення приймаються не лише на основі поточного стану, а й з урахуванням прогнозних моделей розвитку агроєкосистем.

Водночас результати дослідження підтверджують, що ефективність впровадження цифрових платформ значною мірою залежить від якості вихідних даних, рівня їх інтеграції, технічного забезпечення господарства та кваліфікації персоналу. Наявність проблем, пов'язаних із фрагментацією інформаційних систем, недостатнім рівнем цифрової інфраструктури та обмеженим доступом до інвестицій, потребує комплексного підходу до розвитку цифрового агросектору на рівні державної політики та окремих підприємств.

Перспективи подальшого розвитку пов'язані з поглибленням інтеграції геоінформаційних систем, технологій Інтернету речей, штучного інтелекту та хмарних сервісів у єдині цифрові екосистеми управління агровиробництвом. Важливим напрямом є створення цифрових двійників фермерських господарств, що дозволить моделювати виробничі процеси, оцінювати ризики та оптимізувати технологічні рішення ще на етапі планування. Крім того, значний потенціал має розвиток відкритих платформ і стандартів обміну даними, що забезпечить сумісність різних технологічних рішень і підвищить доступність інновацій для широкого кола користувачів.

У підсумку, цифрові платформи є не лише інструментом підвищення ефективності виробництва, а й основою для формування інтелектуального, сталого та конкурентоспроможного аграрного сектору. Їх впровадження сприятиме підвищенню продуктивності, зниженню витрат, покращенню якості продукції та забезпеченню екологічної безпеки, що відповідає сучасним вимогам розвитку сільського господарства в умовах глобальних викликів.

Список використаних джерел

1. Ковальчук І.В., Соловйов В.П., Лісовий М.М. Інформаційні технології в аграрному виробництві: навчальний посібник. – Київ: Центр учбової літератури, 2019. – 304 с.
2. Тараріко Ю.О., Ільєнко Т.В., Сайдак Р.В. Цифровізація аграрного виробництва в Україні: стан та перспективи розвитку // Вісник аграрної науки. – 2020. – № 6. – С. 15–22.
3. Лупенко Ю.О., Малік М.Й., Шпикуляк О.Г. Розвиток цифрових технологій в аграрному секторі економіки України: монографія. – Київ: ННЦ «ІАЕ», 2021. – 320 с.
4. Пилипака Т.С., Налобіна О.О., Голотюк М.В. Автоматизація процесів технічного обслуговування машин в АПК // Вісник НУВГП. Серія: Технічні науки. – Рівне: НУВГП, 2024. – Вип. 4. – С. 102–110.

УДК 631.3:620.9

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В АГРОІНЖЕНЕРІЇ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ
ENERGY CONSERVATION IN AGRICULTURAL ENGINEERING:
MODERN APPROACHES

Надія Ювчик, Оксана Валецька, Ольга Змієвська

*Національний університет водного господарства та природокористування,
Рівне, Україна*

Енергозбереження в агроінженерії в сучасних умовах виступає не лише як інструмент зниження витрат виробництва, але й як стратегічний напрям забезпечення сталого розвитку аграрного сектору, що поєднує економічні, екологічні та технологічні аспекти функціонування сільського господарства. Зростання вартості енергоресурсів, обмеженість викопних джерел енергії, посилення екологічних вимог та глобальні кліматичні зміни формують нові виклики, які вимагають переходу до енергоефективних і ресурсозберігаючих технологій. При цьому аграрне виробництво залишається однією з найбільш енергоємних галузей економіки, де значна частка витрат припадає на виконання механізованих технологічних операцій, транспортування продукції, сушіння зерна та утримання виробничої інфраструктури.

Однією з ключових проблем є низький рівень енергоефективності традиційних технологій, що зумовлено використанням застарілого машинно-тракторного парку, недосконалістю конструкцій робочих органів і відсутністю оптимізації режимів роботи техніки. У багатьох господарствах техніка експлуатується без урахування фактичного навантаження, агрофізичних властивостей ґрунту та умов рельєфу, що призводить до перевитрат пального, підвищеного зношування обладнання та неефективного використання енергетичних ресурсів. Додатковим фактором є нераціональна організація виробничих процесів, зокрема дублювання операцій, неузгодженість технологічних етапів та відсутність чіткого планування робіт [1, 2].

Суттєвий вплив на рівень енергоспоживання має обробіток ґрунту, який є одним із найбільш енерговитратних процесів у рослинництві. Використання традиційної оранки супроводжується значними витратами пального та сприяє ущільненню ґрунту, що негативно впливає на його структуру та водопроникність. У зв'язку з цим важливим напрямом енергозбереження є впровадження мінімального та нульового обробітку ґрунту, які дозволяють скоротити кількість технологічних операцій, зменшити навантаження на ґрунт і знизити енергетичні витрати.

Вагомим резервом підвищення енергоефективності є вдосконалення конструкцій сільськогосподарських машин. Оптимізація геометричних параметрів робочих органів, зменшення їх тягового опору, використання сучасних матеріалів і технологій виготовлення дозволяють знизити енергоспоживання при виконанні технологічних операцій. Значну роль відіграє також використання комбінованих агрегатів, які виконують декілька операцій за один прохід, що дозволяє зменшити кількість проходів техніки по полю і, відповідно, витрати пального [3, 4].

Сучасні підходи до енергозбереження нерозривно пов'язані з цифровізацією аграрного виробництва. Використання систем точного землеробства, автоматичного водіння та моніторингу технічного стану машин дозволяє оптимізувати режими роботи техніки, мінімізувати перекриття і пропуски, забезпечити точне виконання технологічних операцій. Застосування датчиків і телематичних систем дає змогу контролювати витрати пального в реальному часі, аналізувати ефективність роботи агрегатів і виявляти резерви для її підвищення.

Окремим напрямом є використання альтернативних і відновлюваних джерел енергії в аграрному виробництві. Біогазові установки дозволяють переробляти органічні відходи тваринництва та рослинництва з отриманням енергії і органічних добрив, що сприяє формуванню замкнених циклів виробництва. Використання сонячної енергії для забезпечення роботи систем зрошення, вентиляції та освітлення, а також впровадження вітрових установок створює передумови для енергетичної автономії фермерських господарств.

Важливим аспектом є також оптимізація логістичних процесів і транспортних операцій, які часто залишаються поза увагою, але формують значну частку енергетичних витрат. Рациональне планування маршрутів руху техніки, використання сучасних транспортних засобів і систем управління логістикою дозволяють зменшити витрати пального і підвищити ефективність перевезень.

Разом із тим впровадження енергозберігаючих технологій супроводжується низкою проблем, серед яких можна виділити високі початкові інвестиції, недостатній рівень державної підтримки, обмежений доступ до фінансових ресурсів і недостатню підготовку персоналу. Важливим є також питання адаптації технологій до конкретних умов господарства, оскільки універсальні рішення не завжди забезпечують очікуваний ефект. Крім того, існує необхідність розробки методик оцінювання енергоефективності, які враховують специфіку аграрного виробництва та дозволяють об'єктивно оцінювати результати впровадження інновацій.

Перспективним напрямом розвитку енергозбереження є інтеграція технологій штучного інтелекту та аналізу великих даних, які дозволяють прогнозувати енергетичні витрати, оптимізувати режими роботи техніки та підвищувати ефективність управління виробничими процесами. Використання цифрових двійників аграрних систем дає змогу моделювати різні сценарії функціонування господарства і визначати найбільш енергоефективні технологічні рішення.

Енергозбереження в агроінженерії слід розглядати як системоутворюючий елемент модернізації аграрного виробництва, що поєднує технічні інновації, цифрові технології, організаційні рішення та екологічні підходи. Узагальнення сучасних тенденцій свідчить, що підвищення енергоефективності можливе лише за умов комплексного впливу на всі складові виробничого процесу — від оптимізації конструкцій машин і робочих органів до впровадження ресурсозберігаючих технологій обробки ґрунту, цифрових систем управління та альтернативних джерел енергії. Особливо важливим є перехід від фрагментарних заходів до інтегрованих енергетичних стратегій господарств, які базуються на аналізі повного енергетичного балансу, оцінці витрат на кожному етапі виробництва та впровадженні систем моніторингу і контролю енергоспоживання.

Отримані узагальнення підтверджують, що найбільший ефект енергозбереження досягається при поєднанні технічної модернізації машинно-тракторного парку з оптимізацією технологічних процесів та впровадженням цифрових рішень, зокрема систем точного землеробства, автоматичного водіння, телеметрії та аналітики даних. Водночас доведено, що енергоефективність агровиробництва значною мірою залежить від адаптації технологій до конкретних природно-кліматичних умов, структури ґрунтів, спеціалізації господарства та рівня підготовки персоналу. Це зумовлює необхідність індивідуалізації підходів до впровадження енергозберігаючих рішень і розвитку науково обґрунтованих методик їх оцінювання.

Перспективи розвитку енергозбереження в агроінженерії пов'язані з поглибленням інтеграції інтелектуальних систем управління, технологій штучного інтелекту, Інтернету речей і цифрових двійників, що дозволить перейти до прогнозно-аналітичної моделі управління енергоспоживанням. Значний потенціал має також розширення використання відновлюваних джерел енергії, формування енергетично автономних агропідприємств та впровадження замкнених циклів виробництва, що забезпечують максимальне використання вторинних ресурсів.

У підсумку, енергозбереження є не лише економічною необхідністю, а й стратегічним напрямом підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору, забезпечення його екологічної безпеки та відповідності сучасним глобальним вимогам сталого розвитку. Реалізація комплексного підходу до енергоефективності створює передумови для формування інноваційної моделі аграрного виробництва, здатної забезпечити стабільне зростання продуктивності при одночасному зниженні ресурсних витрат і мінімізації впливу на довкілля.

Список використаних джерел

1. Калетнік Г.М., Пришляк В.М. Біопаливо: ефективність його виробництва та споживання в АПК України: монографія. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2010. – 312 с.

2. Тараріко Ю.О., Ільєнко Т.В., Сайдак Р.В. Енергозберігаючі агротехнології в системах землеробства України // Вісник аграрної науки. – 2015. – № 3. – С. 5–10.
3. Медведєв В.В. Енергетичні та екологічні аспекти обробітку ґрунту в Україні. – Харків: КП «Міська друкарня», 2008. – 284 с.
4. Булгаков В.М., Головач І.В., Березовий М.Г. Машина для обробітку ґрунту: теорія і розрахунок: навчальний посібник. – Київ: НАУ, 2012. – 464 с.

UDC 631.5:004:528

**THE USE OF DIGITAL TECHNOLOGIES AND GEOGRAPHIC INFORMATION
SYSTEMS IN FORECASTING AND PROGRAMMING CROP YIELDS**
ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ГЕОГРАФІЧНИХ
ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ У ПРОГНОЗУВАННІ ТА ПРОГРАМУВАННІ ВРОЖАЙНОСТІ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР

Bohdan Parkhuts

*Stepan Gzhytskyi National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies Lviv
Lviv, Ukraine*

The current stage of development in the agricultural sector is characterised by profound transformation, driven by the introduction of digital technologies, big data analysis tools and automated management systems. In the context of climate change, unstable weather conditions and the growing anthropogenic pressure on agroecosystems, improving the accuracy of yield forecasting and the efficiency of production process programming in crop farming is of particular importance.

Yield forecasting and programming are interrelated components of modern agricultural management, ensuring scientifically sound planning of agricultural production. Traditional approaches, based on statistical generalisations, are gradually giving way to integrated digital models capable of accounting for a significant number of factors in real time.

Forecasting crop yields is a complex systemic process based on the analysis of the interaction between biotic and abiotic factors. Key factors influencing crop yield include climatic conditions, the agro-physical and agro-chemical properties of soils, the genetic potential of crops, and cultivation technologies [5, 8].

Modern approaches to forecasting involve the use of: statistical models, mathematical modelling, plant growth simulation models, and machine learning algorithms.

A distinctive feature of modern models is their ability to account for non-linear dependencies and complex interrelationships between factors. This ensures greater forecast accuracy compared to traditional methods.

Yield programming, in turn, involves actively influencing the yield formation process by optimising agronomic practices. It is based on determining a target yield level and developing a system of measures to achieve it [8].

An important condition for effective programming is taking into account the farm's resource potential and environmental constraints.

The effectiveness of yield forecasting depends to a large extent on the quality and completeness of the information available. In modern conditions, the information base is formed through the integration of various data sources: meteorological observations, soil surveys, remote sensing results, field sensor data, and historical agronomic data [1, 8].

The use of digital platforms allows this data to be consolidated into a single system and utilised to build predictive models.

Of particular importance is the spatio-temporal analysis of data, which ensures that the dynamics of changes in crop growing conditions are taken into account.

Geographic Information Systems (GIS) play a key role in modern agricultural production, ensuring the integration, processing and visualisation of spatial data. The use of GIS in yield forecasting allows for: detailed mapping of fields, analysis of spatial soil heterogeneity, modelling of yield distribution, and zoning of territories [1].

GIS provides the basis for differentiated management of agrotechnological processes. This is a crucial element of yield programming, as it allows technologies to be adapted to the specific conditions of each field plot.

Earth remote sensing (ERS) technologies are one of the most effective tools for monitoring the condition of crops. They provide timely information on plant development and the state of agrocenoses.

The main applications of ESR include: determining vegetation indices, assessing plant biomass, identifying stress factors, and forecasting yield [1, 2].

Satellite data and data from unmanned aerial vehicles (UAVs) enable the collection of information with high spatial and temporal resolution, which significantly improves the accuracy of forecasts.

Sensor technologies and the Internet of Things (IoT) ensure continuous monitoring of environmental parameters. The use of sensors allows data to be obtained on: soil moisture and temperature, microclimatic conditions, and nutrient levels [3].

Integrating this data into forecasting systems enables a rapid response to changes in growing conditions and the adjustment of agronomic practices.

Artificial intelligence and machine learning algorithms open up new possibilities for analysing agricultural data. They enable the identification of hidden patterns, the construction of highly accurate predictive models, and the optimisation of management decisions [1].

The use of neural networks, regression methods and cluster analysis allows for the consideration of complex interrelationships between factors and improves the reliability of forecasts.

Yield programming is implemented through a precision farming system, which involves a differentiated approach to field management. The main elements are: variable fertiliser application rates; adaptive irrigation systems; management of crop density; and optimisation of the timing of agricultural operations.

Field zoning is a fundamental element of yield programming, allowing for the spatial heterogeneity of fields to be taken into account and ensuring the efficient use of resources [1].

The main idea behind precision farming is to account for field heterogeneity, which allows for: optimising fertiliser application; improving water use efficiency; reducing resource consumption; and increasing crop yields [5, 6].

The use of digital technologies in yield forecasting and programming provides significant economic and environmental benefits. In particular: a 15–25% increase in yield [4], a reduction in costs for fertilisers and resources [7], a reduction in negative environmental impact, and increased stability of agricultural production.

The environmental benefit is reflected in the reduction of excessive agrochemical use and the rational use of natural resources.

Despite the significant benefits, the introduction of digital technologies in the agricultural sector is accompanied by a number of challenges: substantial capital expenditure, insufficient digital competence among specialists, limited access to high-quality data, and imperfect regulatory frameworks [5].

Addressing these issues requires a comprehensive approach at the level of government policy and the education system.

The further development of crop forecasting and programming is linked to: the integration of artificial intelligence technologies, the development of big data analysis systems, the automation of agricultural production, and the introduction of digital management platforms.

These technologies are expected to become an integral part of modern agricultural production.

Thus, crop yield forecasting and programming is a key factor in improving the efficiency of agricultural production. The application of digital technologies, geographic information systems and artificial intelligence contributes to an increase in the accuracy of forecasts, the rational use of resources and

the stabilisation of production processes. In the long term, the development of these approaches will ensure the establishment of a highly efficient, competitive and environmentally balanced agricultural sector.

References

1. Zatserkovnyi V., Vorokh V., Hloba O., Mironchuk T., Plichko L. Features of the application of GIS, GPS, remote sensing and AI in soil research. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Geological Informatics*. 2024. pp. 98–107.
2. Zatserkovny V., Vorokh V. Remote sensing technologies in precision farming. *Technical Sciences and Technologies*. 2024. No. 2(36). pp. 266–276.
3. Kunup T.V. The Internet of Things and the Artificial Internet in agriculture. *Bulletin of the Volodymyr Dahl East Ukrainian National University*. 2024. No. 5 (285). pp. 65–71.
4. Laslo O.O., Dychenko O.Yu. The use of precision farming technologies in crop production. *Bulletin of the PDAA*. 2017. pp. 47–49.
5. Osadcha A. O. Precision farming as an agrarian-legal category: the genesis of development and problems of definition. *Analytical and Comparative Jurisprudence*. 2025. No. 1. pp. 373–378. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/02/62.pdf> (accessed: 03.04.2026).
6. Pavelchuk, Yu.F. Precision farming – an innovation in the system of resource-saving technologies. *Scientific Perspectives*. 2023. pp. 28–41. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/nts/article/view/4578/4602> (accessed: 03.04.2026).
7. Trishin F.A., Zlatov A.F. Analysis of IT technologies in ensuring the innovative development of agriculture. *Automation of technological and business processes*. No. 2 (2024): 76–80. URL: <http://dx.doi.org/10.15673/atbp.v16i2.2842>. (accessed: 03.04.2026).
8. Kharchenko O.V. Fundamentals of crop yield programming: textbook / ed. by O. Ushkarenko, 2nd ed., revised and expanded. Sumy: 'Universit y Book' Publishing House, 2003. 296 pp.

УДК 631.1:502.17

ІННОВАЦІЙНІ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ INNOVATIVE RESOURCE-SAVING TECHNOLOGIES IN THE AGRICULTURAL SECTOR: EUROPEAN EXPERIENCE AND UKRAINIAN PROSPECTS

Вікторія Бабань

*Білоцерківський національний аграрний університет
Біла Церква, Україна*

Сучасний розвиток аграрного сектору відбувається в умовах посилення екологічних викликів, серед яких деградація ґрунтів, зниження родючості та зміни клімату. За оцінками міжнародних організацій, значна частина сільськогосподарських земель зазнає негативного антропогенного впливу, що зумовлює необхідність переходу до сталих моделей виробництва. У цьому контексті особливого значення набувають ресурсозберігаючі та екологічно безпечні технології, які забезпечують ефективне використання природних ресурсів за мінімального впливу на довкілля.

Метою дослідження є аналіз європейського досвіду впровадження ресурсозберігаючих технологій та оцінка перспектив їх застосування в Україні.

За даними FAO [3], понад 33% ґрунтів у світі перебувають у стані деградації. Ресурсозбереження в аграрному секторі передбачає впровадження інноваційних підходів до ведення господарства, зокрема мінімального або нульового обробітку ґрунту, використання технологій точного землеробства, біологізації виробництва та альтернативної енергетики. Такі підходи

дозволяють не лише знизити витрати виробництва, а й підвищити екологічну безпеку аграрної діяльності.

Європейський Союз активно реалізує стратегію «Farm to Fork», яка передбачає скорочення використання пестицидів на 50% та мінеральних добрив на 20% до 2030 року [1]. Досвід країн ЄС свідчить про високу ефективність впровадження зазначених технологій. Зокрема, у більшості цих країн активно застосовуються цифрові рішення в аграрному виробництві, що забезпечує оптимізацію використання ресурсів. Значна кількість сільськогосподарських підприємств використовують елементи точного землеробства, що сприяє зменшенню витрат на добрива та засоби захисту рослин. Особливої уваги заслуговує досвід Данії, де завдяки ефективній системі регулювання та управління поживними речовинами вдалося знизити втрати азоту в аграрному секторі на 30–50% без суттєвого зниження продуктивності [4]. Крім того, суттєво зростає площа органічного землеробства, що є важливим показником екологізації аграрного сектору.

Узагальнені показники впровадження екологічних технологій у країнах ЄС подано в таблиці [2].

Таблиця - Показники впровадження екологічних технологій у країнах ЄС

Назва країни	Частка органічних земель, %	Використання точного землеробства, %
Німеччина	10,3	65
Франція	9,5	58
Італія	15,2	52
Іспанія	12,4	49

Наведені в таблиці дані підтверджують, що країни ЄС демонструють стабільно високі показники впровадження інноваційних технологій, що забезпечує як економічну ефективність, так і зменшення екологічного навантаження.

Україна має значний потенціал для впровадження ресурсозберігаючих технологій. За даними Держстату [5], площа органічних земель становить близько 1-1,5% від загальної площі сільськогосподарських угідь (див. рис.).

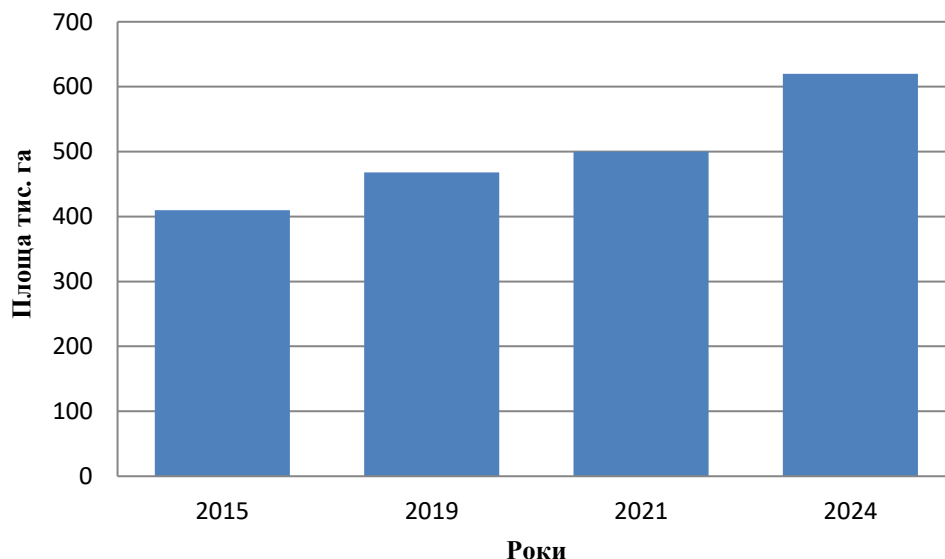

Рис. – Динаміка розвитку органічного землеробства в Україні 2015-2024 рр.

Представлена на рисунку динаміка демонструє зростання площ органічних угідь в Україні, що є індикатором поступового впровадження принципів сталого розвитку в аграрному секторі. Прикладом є впровадження технології No-Till в Україні, застосування якої дозволяє зменшити витрати пального на 20–30%, підвищити вологозбереження ґрунтів та знизити ерозійні процеси.

Важливим аспектом є оцінка ефективності ресурсозберігальних технологій порівняно з традиційними методами господарювання. За результатами численних досліджень, впровадження таких технологій сприяє зниженню витрат пального, мінеральних добрив і засобів захисту рослин, а також підвищенню ефективності використання ресурсів і стабілізації врожайності. Зокрема, застосування технологій точного землеробства та мінімального обробітку ґрунту дозволяє оптимізувати виробничі витрати та зменшити негативний вплив на довкілля [4; 6]

Отже, впровадження ресурсозберігаючих технологій є важливим чинником підвищення ефективності аграрного виробництва та зниження його екологічного навантаження, що відповідає принципам сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. European Commission. Farm to Fork Strategy [Electronic resource]. – Mode of access: https://food.ec.europa.eu/horizontal-topics/farm-fork-strategy_en (date of access: 06.04.2026).
2. Eurostat. Agriculture statistics database [Electronic resource]. – Mode of access: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/agriculture/data/database> (date of access: 06.04.2026).FAO. Status of the World's Soil Resources [Electronic resource]. – Rome: Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2015. – Mode of access: <https://www.fao.org/3/i5199e.pdf> (date of access: 06.04.2026).
3. Dalgaard T., Hansen B., Hasler B. et al. Three decades of regulation of agricultural nitrogen losses: Experiences from the Danish Agricultural Monitoring Program // Science of the Total Environment. 2021. Vol. 787. Article 147619. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2021.147619>.
4. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення 06.04.2026 р.)

УДК 631.36.258

ВДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ ОТРИМАННЯ ПЛОДОВО-ЯГІДНИХ СОКІВ IMPROVEMENT OF THE TECHNOLOGICAL PROCESS OF OBTAINING FRUIT AND BERRY JUICES

Володимир Мельник

*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

Переробка плодово-ягідної сировини одна з галузей, що потребує розвитку. Таким чином впровадження вдосконалених технологічних процесів, створення високопродуктивного обладнання, яке працює на принципово новій основі, розробка і впровадження поточних автоматизованих ліній для переробки сировини, обробки плодово-ягідної сировини і випуску готової продукції.

Зростання попиту на натуральні соки зумовлює необхідність підвищення ефективності їх виробництва. Особливого значення набуває збереження біологічно активних речовин у процесі переробки сировини. Якість готової продукції значною мірою залежить від дотримання оптимальних технологічних режимів на всіх етапах виробництва. Водночас важливим завданням є мінімізація втрат поживних компонентів та запобігання небажаним хімічним змінам. Сучасні технології дозволяють суттєво знизити вплив окислювальних процесів на якість соків. Впровадження інноваційних підходів сприяє підвищенню конкурентоспроможності продукції на ринку. Крім того, автоматизація виробничих процесів забезпечує стабільність якості та зменшення витрат ресурсів. У зв'язку з цим актуальним є пошук і обґрунтування нових технологічних рішень у галузі переробки плодово-ягідної сировини.

Для сталого розвитку господарства, що займаються виробництвом та переробкою плодово-ягідної продукції лінії по переробці плодово-ягідної сировини на сік, що є перспективним напрямком.

Сучасні дослідження у сфері вдосконалення технологічного процесу отримання плодово-ягідних соків спрямовані на підвищення якості продукції, збереження біологічно активних речовин та зниження негативного впливу технологічних факторів на сировину. Однією з ключових тенденцій є перехід від традиційних термічних методів обробки до технологій, що зберігають органолептичні та харчові властивості соків.

У багатьох наукових роботах доведено, що застосування процесів теплової обробки, в тому числі і пастеризації призводить до втрати біологічних якостей продукції. У зв'язку з цим значна увага приділяється розробці та впровадженню нетеплових технологій, зокрема імпульсних електричних полів, ультразвукової обробки, високого тиску та холодної плазми. Ці методи забезпечують ефективну інактивацію мікроорганізмів і ферментів при мінімальному впливі на якість продукту. Одним із найбільш перспективних напрямів є використання мембранних технологій у виробництві соків. Дослідження показують, що процеси мікрофільтрації, ультрафільтрації, нанофільтрації та зворотного осмосу дозволяють ефективно проводити освітлення, стабілізацію соків без значного термічного навантаження. Перевагами таких технологій є збереження аромату, зниження енергоспоживання та підвищення екологічності виробництва.

Крім того, значна увага приділяється дослідженню процесів окислення та способів їх гальмування, оскільки саме окислювальні реакції є однією з основних причин погіршення якості соків під час виробництва і зберігання. У цьому контексті розглядаються методи зниження контакту продукту з киснем, деаерація та використання інертних середовищ.

Таким чином, аналіз сучасних наукових джерел свідчить про активний розвиток інноваційних технологій у виробництві плодово-ягідних соків, спрямованих на збереження їх якості, підвищення харчової цінності та екологічності процесу. Перспективним напрямом є комплексне поєднання різних технологічних підходів з метою оптимізації виробництва та отримання продукції високої якості.

В роботі пропонується впровадження лінії по переробці плодово-ягідної сировини з вдосконаленням технологічного процесу отримання плодово-ягідних соків, який полягає в «гальмуванні швидкості протікання небажаних процесів при виробництві плодово-ягідних соків».

Виробляти соки високої якості можливо шляхом запобігання або значного зниження швидкості протікання небажаних процесів.

Як видно з (рис. 1), гальмування окислювальних процесів необхідне на декількох операціях виробництва. Однією з причин цього факту є особливості хімічного складу плодово-ягідної сировини. Наявність повітря зареєстровано в консервованих продуктах як в розчинному поляганні в рідкій фракції, так і у вигляді, адсорбованому на поверхні зважених частинок. Очевидно, що здатність дисперсної фази адсорбувати повітря залежить від її гідрофобності: чим вище цей показник, тим більше за молекули газу може адсорбуватися на одиниці поверхні.

Повітря потрапляє в продукт з міжклітинного простору плодів, а також з навколишнього середовища в процесі виробництва. Свіжо вижатиий сік містить звичайно 2%-4% газів (за об'ємом). Оскільки наявність кисню повітря в продукті стимулює окислювальні процеси, що приводять до погіршення його якості, то прийоми, що використовуються для запобігання збагачення сировини, що використовуються для запобігання збагачення сировини, що переробляється, киснем при проведенні відповідних технологічних операцій є виправданими.

До таких прийомів слід віднести використання парової атмосфери при подрібненні сировини, усунення операції збільшення поверхні сировини (подрібнення) для деяких ягід (малина, полуниця, виноград), а також безпосереднє видалення повітря з продукту або вакуумуванням або при нагріванні.

Деаерація продукту є однією з умов його стабільності при зберіганні. Проте в жодному випадку не вдавалося зменшити зміст кисню нижче за рівень, відповідний його вмісту від свіжо виділеного соку, спираючись на отриманні дані можна зробити висновок, що наявність зв'язаного кисню є

функцією гідрофільності компонентів дисперсного середовища, або, іншими словами, обумовлюється величиною сольватаційного чинника.

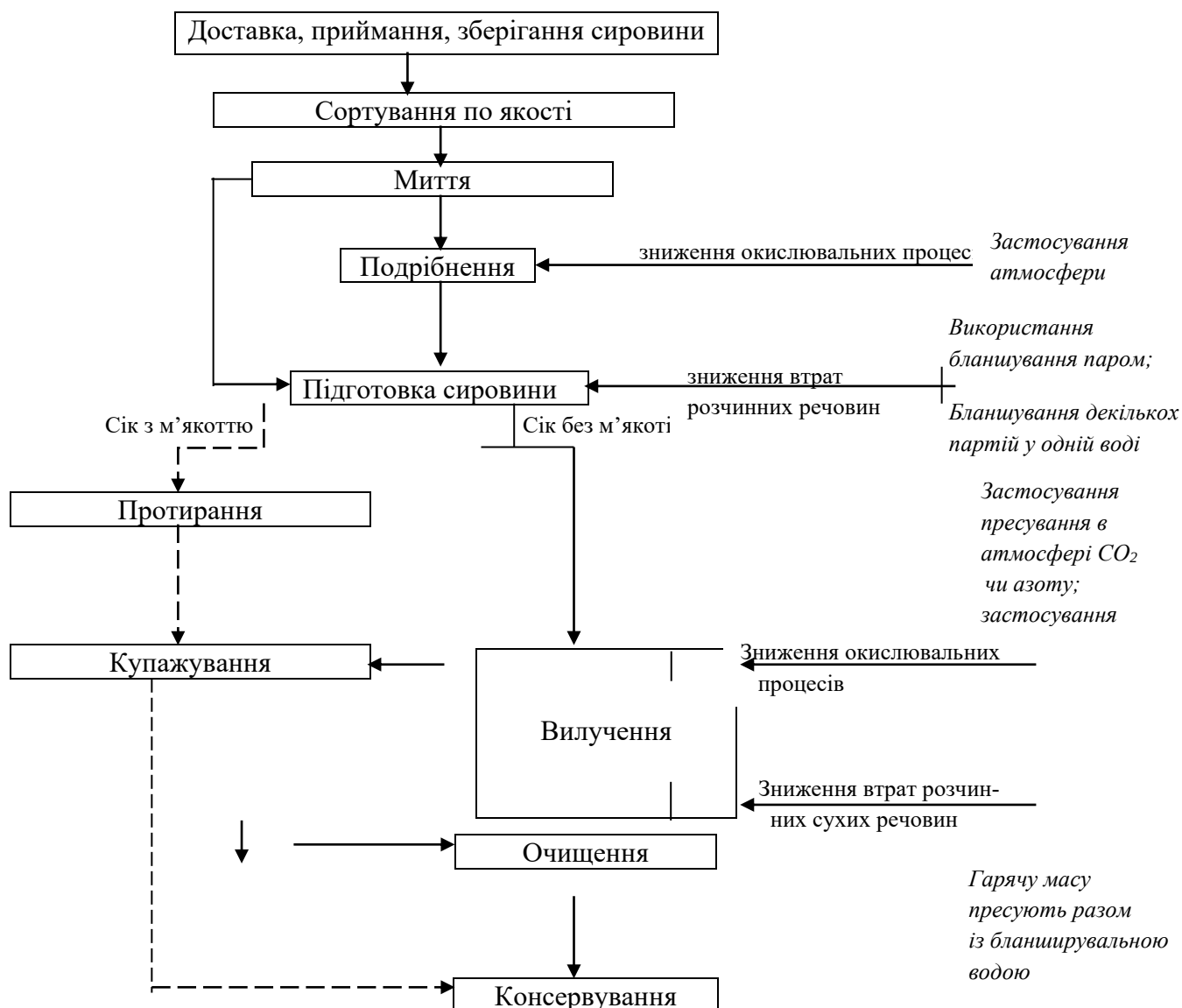

Рис. 1. Технологічна схема виробництва соків і способи гальмування «побічних» ефектів

Технологічний етап, метою якого є поліпшення органолептичних характеристик, харчової цінності продукту, доведення величини його pH до нормованих показників шляхом – купажування. Але це не дозволяє враховувати всі фактори, що впливають на якість кінцевого продукту.

Дійсно, виникаючі складнощі в виборі компонентів обумовлені наявністю високої кількості чинників, що впливають на процес, у тому числі вміст білків, полісахаридів, їх заряду і розчинності; окислювально-відновлювальної буферної системи. Взаємодії, що протікають в системі знижують достовірність способів прогнозування якості купажу, і, в першу чергу, його колоїдно-хімічної стійкості.

Процес купажування для ряду продуктів (соки, пюре, напої і інші) є найважливішим етапом виробництва, в результаті якого продукт набуває властивостей, які мають початкову «сумісність» компонентів, обумовлюючих необхідність прогнозування цього показника. Це робить можливим гальмування швидкості протікання небажаних процесів при виробництві купажованих соків і прогнозує стабільність їх гомогенності.

Список використаних джерел

1. Zheplinska, M., Vasylyv, V., Gorenkov, K., & Orynycz, O. (2026). Organoleptic evaluation of fruit and berry drinks with the addition of honey. *Human and nation's Health*, 4(1), 7-16. <https://doi.org/10.31548/humanhealth.1.2026.07>.
2. Дейниченко Г. В., Гузенко В. В., Дмитревський Д. В. та ін. Аналітична характеристика безвідходної переробки плодово-ягідної сировини, 2019, 95с.
3. Є. В. Демидова, М. М. Самілик, Розробка технології переробки плодів дикорослих рослин на порошкові харчові добавки, 2024, 193с.
4. Гребенюк, А. О., Жеплінська, М. М. Ринок плодово-ягідних напоїв з додаванням різних сортів меду. Наукові здобутки у вирішенні актуальних проблем виробництва та переробки сировини, стандартизації і безпеки продовольства: Збірник праць за підсумками XII Міжнародної науково-практичної конференції вчених, аспірантів і студентів (м. Київ, 18 квітня 2024 р. – 19 квітня 2024 р.). К. : РВВ НУБіП України, 2024, С. 346-348.
5. Савченко, В. В., Босецька, Н. Г. (2023) Солодкі страви у сучасній кухні. Актуальні проблеми природничих і гуманітарних наук у дослідженнях молодих учених «Родзинка – 2023». pp. 276-278.
6. Domashovets, A. O., Kurka, M. S., & Buchkevych, I. R. (2024). Application of enzyme preparations to improve juice production technology. Publishing House "Baltija Publishing".
7. Основи фізіології та гігієни харчування: Навчальний посібник: посібник [Електронний ресурс] / [упоряд. О.В. Онопрієнко, О.М. Онопрієнко]; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. Черкаси : ЧДТУ, 2021. 138 с.
8. Корецька, І. Л. Сучасні напрями технології дієтичних напоїв у закладах ресторанного господарства. Мат. шостої міжнародної науково-практичної конференції «Інтеграційні та інноваційні напрями розвитку харчової індустрії». ЧДТУ. Черкаси, 2022. Том 1. 254 с. С 183-188.

*Наукові керівники: О.А. Горбенко, канд.техн.наук, доцентка
М.С. Храмов, асистент
Миколаївський національний аграрний університет*

UDC 621.6.031:631.15

RESOURCE-SAVING EQUIPMENT FOR PROVIDING WATER SUPPLY TO LIVESTOCK AND PROCESSING ENTERPRISES

**РЕСУРСОЗБЕРЕЖНЕ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ
ТВАРИННИЦЬКИХ ТА ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Olena Gorbenko

Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine

Modern enterprises of the processing and livestock industries are characterized by high water intensity of production processes, which causes significant consumption of water resources and the formation of a large amount of wastewater. The conditions of increasing water costs, increased environmental requirements and the need for rational use of nature make the problem of implementing resource-saving water supply technologies urgent.

Resource-saving equipment allows not only to reduce water consumption, but also to increase the efficiency of its use, ensure reuse and reduce the environmental load on the environment. Thus, the development and implementation of modern technical solutions in the field of water supply is an important

direction for increasing the efficiency of agricultural production. Enterprises of the food and livestock industries use water for technological, sanitary and auxiliary processes. The main consumers of water are: washing raw materials and equipment; preparing feed; cooling technological systems; ensuring the vital activity of animals.

Traditional water supply systems are characterized by low water efficiency, lack of closed cycles, and significant losses. In addition, insufficient wastewater treatment leads to pollution of water bodies with organic and mineral substances [1].

Analysis of existing technologies shows that the main directions for increasing the efficiency of water supply are: implementation of closed and circulating water supply systems; use of modern equipment for water purification; automation of control and management processes; optimization of hydraulic operating modes of systems [2].

Resource-saving water supply is based on an integrated approach that includes technological, constructive and organizational measures. In particular, closed water supply systems ensure the reuse of water after its purification. This allows reducing total water consumption by up to 50–80%. Circulating systems are used for cooling and transportation, where water circulates in the system with minimal losses. Local purification systems allow water to be purified directly at the point of pollution formation, which reduces the load on general treatment facilities. Optimization of water consumption involves the use of dosing devices, automatic valves and flow control systems [3].

The main equipment that ensures effective water supply includes: filtration plants (sand, membrane, sorption) - provide water purification from mechanical and organic impurities; biological treatment plants - use microorganisms to decompose organic pollutants; pumping equipment with adjustable drives - allows you to reduce energy consumption and optimize water supply; reagent dosing systems - ensure accurate introduction of coagulants and disinfectants; ultraviolet and ozone disinfection plants - improve water quality without the use of chemicals. Particular attention should be paid to the implementation of membrane technologies (ultrafiltration, reverse osmosis), which provide a high degree of purification and the possibility of reusing water in technological processes.

In livestock farming, water is used for watering animals, cleaning premises, preparing feed, and for sanitary purposes. The main requirements for water supply systems are: stable water supply; compliance with sanitary standards; minimization of losses; energy efficiency.

At food industry enterprises, water is used in technological processes, which places increased demands on its quality. The main areas of optimization are: the introduction of multi-stage purification systems; the use of recycled water; automation of water parameter control (pH, temperature, impurity content). The use of modern equipment allows not only to reduce water consumption, but also to ensure the stability of technological processes. The use of automated watering systems, water recirculation and local purification allows to significantly reduce water consumption and improve animal housing conditions [4].

The proposed solution is based on the multiple use of potential energy of the liquid. This allows to minimize the use of pumping equipment [5]. The optimization criteria are: water flow rate (Q), m^3/s ; flow velocity (v), m/s .

Main design parameters: head (H), m ; pipeline diameter (D), m ; pipeline length (L), m ; transit tank volume (V), m^3 .

Water consumption is determined by the formula:

$$Q = v \cdot A = v \cdot \frac{\pi D^2}{4} \quad (1)$$

where A is the cross-sectional area of the pipeline.

The flow velocity is calculated from the Bernoulli equation:

$$v = \sqrt{2gH} \quad (2)$$

where $g = 9,81, \text{m/c}^2$

Head losses are determined by the Darcy-Weisbach formula:

$$h_f = \lambda \frac{L}{D} \cdot \frac{v^2}{2g} \quad (3)$$

where λ is the coefficient of hydraulic resistance.

We assume: $H = 10$ m; $D = 0.05$ m; $L = 30$ m; $\lambda = 0.03$

Then the speed is:

$$v = \sqrt{2 \cdot 9,81 \cdot 10} = 14 \text{ m/s} \quad (4)$$

Area:

$$A = \frac{3,14 \cdot 0,05^2}{4} = 0,00196, \text{m}^2 \quad (5)$$

Productivity:

$$Q = 14 \cdot 0,00196 = 0,0274, \text{m}^3/\text{s} \quad (6)$$

As a result of the research, the optimal parameters were established: pipeline diameter: 0.04–0.06 m; length: up to 30 m; head height: 8–12 m; tank volume: 0.5–1.5 m³. It was established that the use of the gravitational principle allows: to reduce energy consumption by 25–30%; to ensure stable pressure in the system; to increase reliability of operation.

Resource-saving equipment for water supply of processing and livestock enterprises is an important factor in increasing the efficiency and environmental safety of production. The integrated use of modern technologies for purification, recycling and automation allows to significantly reduce the consumption of water resources and ensure their rational use. Further development of this area is associated with the introduction of innovative technologies, in particular membrane purification methods, intelligent control systems and energy-efficient equipment, which will contribute to the sustainable development of the agro-industrial complex.

References :

1. Babenko , D., Dotsenko , N., Batsurovska , I., & Gorbenko , O. (2022). Determination of the parameters of the use of water lifting equipment in the conditions of livestock farms . *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science* , 26(3), 32-46. [https://doi.org/10.56407/2313-092X/2022-26\(3\)-3](https://doi.org/10.56407/2313-092X/2022-26(3)-3).
2. Rajkhowa , P., & Kubik , Z. (2021). Revisiting the relationship between farm mechanization and labor requirement in India . *Indian Economic Review* , 56, 487-513. doi : 10.1007/s41775-021-00120-x.
3. Clos , I., Krampe , J., Alvarez-Gaitan , JP, Saint , CP, & Short , MD (2020). Energy benchmarking as a tool for energy-efficient wastewater treatment : Reviewing international applications . *Water Conservation Science and Engineering* , 5(3-4), 115-136. doi : 10.1007/s41101-020-00086-6.
4. Zhang , Y., Lu , X., & Zhang , X. (2021). Experimental investigation of critical suction speed of coarse solid particles in hydraulic collecting . *Acta Mechanica Sinica* , 37, 613-619. doi : 10.1007/s10409-020-01022-6.
5. Clos , I., Krampe , J., Alvarez-Gaitan , JP, Saint , CP, & Short , MD (2020). Energy benchmarking as a tool for energy-efficient wastewater treatment : Reviewing international applications . *Water Conservation Science and Engineering* , 5(3-4), 115-136. doi : 10.1007/s41101-020-00086-6.

UDC 664.3.05:621.926

**CONSTRUCTIVE-KINEMATIC RESEARCH OF PARAMETERS
OF ENERGY-SAVING OIL PRESS**
КОНСТРУКТИВНО-КІНЕМАТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПАРАМЕТРІВ
ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧОГО ОЛІОПРЕСА

Nataliya Dotsenko

Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine

Oil presses are one of the key types of equipment in technological lines for processing oil raw materials, which are widely used in the food industry. The efficiency of their work is determined by the design features and kinematic parameters of the working bodies, which affect the productivity, quality of the obtained oil and energy consumption of the process. Current trends in the development of the industry are aimed at increasing the energy efficiency of equipment, reducing raw material losses and ensuring the stability of technological modes.

In this regard, the study of the structural and kinematic characteristics of oil presses is of particular relevance, which allows establishing rational parameters of their operation and justifying directions for improving the design. The use of methods of theoretical mechanics and engineering analysis makes it possible to increase the efficiency of the pressing process and reduce energy costs.

The relevance of the study is due to the need to reduce energy consumption in the processes of processing oil raw materials and increase the efficiency of technological equipment. Existing designs of oil presses are often characterized by significant energy consumption, uneven load on working bodies and insufficient productivity. This leads to an increase in the cost of production and a decrease in the economic efficiency of production.

The study of the structural and kinematic parameters of an energy-saving oil press allows us to identify reserves for increasing the efficiency of the process, optimize the operating modes of the equipment, and reduce specific energy consumption. The results obtained have important practical significance for the modernization of existing and the development of new press designs that meet modern requirements for energy efficiency and resource conservation.

The issue of increasing the efficiency of oil presses is widely covered in the scientific works of domestic and foreign researchers. Considerable attention is paid to the study of the process of pressing oil raw materials, the design features of the equipment and the influence of kinematic parameters on energy consumption and productivity [2].

In works devoted to the theory of pressing, it has been established that the efficiency of oil extraction depends on the pressure in the pressing zone, the speed of material movement and the geometric parameters of the screw. Researchers note that uneven loading on the working bodies leads to increased energy consumption and a decrease in the resource of the equipment [3].

Some scientific works are aimed at improving the design of screw presses by optimizing the screw pitch, the diameter of the turns and the configuration of the pressing chamber. It has been established that changing these parameters allows you to adjust the degree of material compaction and reduce energy losses. At the same time, a number of studies emphasize the need for an integrated approach that takes into account both the design and kinematic characteristics of the equipment [4].

In modern works, considerable attention is paid to the application of mathematical modelling and numerical analysis methods to study the processes occurring in oil presses. The use of such approaches allows determining the optimal operating modes of the equipment and predicting its efficiency without conducting a large number of experiments [5].

Despite a significant amount of research, the issues of comprehensive optimization of structural and kinematic parameters of oil presses, taking into account energy efficiency, remain insufficiently studied. This necessitates further research aimed at substantiating rational parameters and improving the designs of press equipment [1].

Table 1. Raw material parameters

Parameter	Marking	Typical values
Seed moisture	W, %	6–10%
Oiliness	C, %	40–55% (sunflower)
Bulk density	ρ , kg/m ³	350–420

Below is a methodology for calculating key indicators of the design, technological and kinematic study of an oil press with increased energy efficiency.

Screw pitch:

$$t = (0,6 \div 1,0) \cdot D_{III} \quad (1)$$

Outer diameter of the screw (from the feed condition):

$$D_{III} = \sqrt{\frac{4Q}{\pi \cdot n \cdot t \cdot \rho \cdot \psi}} \quad (2)$$

where Q is productivity (kg/s), n is rotation speed (rpm), $\psi = 0.3\text{--}0.6$ is filling factor.

Screw shaft diameter:

$$d_v = (0.25 \div 0.35) \cdot D_{sh} \quad (3)$$

Compression ratio:

$$K = \frac{V_1}{V_k} = \frac{S_1 \cdot t_1}{S_k \cdot t_k} \quad (4)$$

where S_1 , S_k are the cross-sectional areas of the channel at the beginning and end of the pressing zone.

Linear speed of material movement along the axis: $v_{oc} = t \cdot n \cdot \eta_n \quad (5)$

where η_n is the slip coefficient (0.6–0.8).

Angular speed of the screw:

$$\omega = \frac{2\pi n}{60} \quad (6)$$

Circular speed on the outer diameter:

$$v = \frac{\pi \cdot D_{III} \cdot n}{60} \quad (7)$$

Recommended: $v = 0.05\text{--}0.3$ m/s for cold pressing.

Drive gear ratio:

$$i = \frac{n_{motor}}{n_{screw}} \quad (8)$$

Pressing pressure (specific):

$$p = (54 \div 60) \text{ MPa}$$

Axial force on the screw:

$$F_{oc} = p \cdot A_k \quad (9)$$

where A is the cross-sectional area of the pressing chamber.

Torque on the screw shaft:

$$M_{кр} = \frac{F_{ос} \cdot t}{2\pi} \cdot \frac{1}{\eta_{мех}} \quad (10)$$

or through the specific work of pressing:

$$M_{cr} = N\omega M \quad (11)$$

Theoretical performance:

$$Q_T = \frac{\pi}{4} (D_{ш}^2 - d_B^2) \cdot t \cdot n \cdot \rho \quad (12)$$

Actual performance:

$$Q = Q_T \cdot \psi \quad (13)$$

Volumetric oil output:

$$q_{ол} = Q \cdot C_{oil} \cdot \eta_{screw} \quad (14)$$

where $\eta = 0.85\text{--}0.95$ is the oil extraction coefficient.

Material pressing capacity:

$$N_{пр} = \frac{M_{cr} \cdot \omega}{\eta} \quad (15)$$

Total required engine power:

$$N_{ДВ} = \frac{N_{пр}}{\eta_{gear} \cdot \eta_{picker}} \quad (16)$$

where η_{gear} is the transmission efficiency, η_{picker} is the bearing efficiency.

Specific electricity consumption (key indicator of energy efficiency):

$$q = \frac{N}{Q}, \quad \text{kW} \cdot \text{h/t} \quad (17)$$

For an energy-efficient press: $q < 25\text{--}35 \text{ kWh /t}$.

Heat released during pressing (friction + deformation):

$$Q = N \cdot (1 - \eta_{зар}) \cdot \tau \quad (18)$$

Maximum material temperature in the chamber:

$$T_{mat} = T_0 + \frac{Q}{G \cdot c_p} \quad (19)$$

where c_p is the heat capacity of the seed ($\approx 1800\text{--}2000 \text{ J / (kg} \cdot \text{K)}$).

Limitations for cold pressing: $T_{mat} \leq 50\text{--}60^\circ\text{C}$.

Shaft for torsion and bending (equivalent moment):

$$M_{ekv} = \sqrt{M_{tors}^2 + M_{bend}^2} \quad (20)$$

Shaft diameter from the strength condition:

$$d_B \geq \sqrt[3]{\frac{M_{екв} \cdot 32}{\pi \cdot [\sigma]_{-1}}} \quad (21)$$

where $[\sigma]^{-1}$ is the allowable stress in a symmetrical cycle.

Safety margin of the screw thread:

$$n_\sigma = \frac{\sigma_{-1}}{\sigma_a + \psi_\sigma \cdot \sigma_m} \geq [n] = 2,0 \div 2,5 \quad (22)$$

Belt drive - branch tension:

$$F_1 = F_0 + \frac{P}{2v}, \quad F_2 = F_0 - \frac{P}{2v} \quad (23)$$

Number of passes:

$$z = \frac{P}{[P_0] \cdot C_\alpha \cdot C_L \cdot C_z} \quad (24)$$

Worm gear:

$$\eta = \frac{\tan \gamma}{\tan(\gamma + \varphi)} \quad (25)$$

where γ is the angle of elevation of the worm turn, φ is the angle of friction.

Table 2. Summary table of key indicators

Indicator	Formula	Norm
ductivity Q	$Q = Q_T \cdot \psi$	ject
output	$q_{oil} = Q \cdot C_{oil} \cdot \eta_{screw}$	95% of theoretical.
cific costs	$q = N_{mot}/Q$	0 kWh /t
al efficiency	$\eta_{total} = \eta_{mech} \cdot \eta_{gear} \cdot \eta_{picker}$	5–0.88
emperature	at $\leq 60^\circ\text{C}$	d way

Optimization of the design parameters of the working elements, in particular the screws and rollers, allows to significantly reduce the resistance to the raw material, which reduces the energy consumption of the press by 10–15% without loss of productivity. Adjustment of the kinematic scheme (screw rotation speed, gear ratios of the gearboxes) ensures uniform pressing of the material and increases the oil yield by 3–5%. The use of modern drives with high efficiency and frequency- controlled electric motors allows to implement an energy-saving mode of operation without a negative impact on the technological process. The implementation of an optimized press ensures an increase in the resource of the working elements, a decrease in operating costs and an improvement in the quality of the oil, which makes the technology more cost-effective and energy-saving.

References:

1. Babenko , D., Dotsenko , N., & Gorbenko , O. (2024). Study of structural and kinematic characteristics of an energy-efficient oil press . Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science , 28(3), 41-54. <https://doi.org/10.56407/bs.agrarian/2.2024.41>.
2. Alvarez-Gonzalez , LM, & Perea-Barrios , IJ (2023). Modeling and control of a leaching unit for sunflower oil extraction . In 2023 IEEE 6th Colombian conference on automatic control (CCAC) (pp . 1-6). Popayan : Institute of Electrical and Electronics Engineers . doi : 10.1109/CCAC58200.2023.10333764.
3. Dotsenko , N., Gorbenko , O., & Batsurovska , I. (2023). Investigation of constructive and technological parameters of an energy-efficient screw oil press . IOP Conference Series : Earth and Environmental Science , 1254, article number 012135. doi : 10.1088/1755-1315/1254/1/012135.

6. Kandhan , PA, Prakash , NB, & Bakruthen , M. (2023). Performance analysis of different fatty acid vegetables oil using ranking method . In 2023 5th international conference on smart systems and inventive technology (ICSSIT) (pp . 1381-1384). Tirunelveli : Institute of Electrical and Electronics Engineers . doi : 10.1109/ICSSIT55814.2023.10061136.

7. Sudhakar , A., Chakraborty , SK, Mahanti , NK, & Varghese , C. (2023). Advanced techniques in edible oil authentication : A systematic review and critical analysis . Critical Reviews in Food Science and Nutrition , 63(7), 873-901. doi : 10.1080/10408398.2021.1956424.

Тематичний напрям № 4

Сільськогосподарська техніка нового покоління: автоматизація, роботизація та цифровізація процесів

УДК К 23.073.02

ДОСЛІДЖЕННЯ ЖОРСТКОСТІ СИСТЕМИ «ВЕРСТАТ - ІНСТРУМЕНТ - ДЕТАЛЬ» RESEARCH ON THE RIGIDITY OF THE «MACHINE TOOL - PART - SYSTEM»

Ярослав Батурін, Максим Ресляр

*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

Ефективність оптимального режиму обкатування безпосередньо залежить від технічних можливостей верстатного парку, зокрема від здатності обладнання генерувати та стабілізувати необхідне робоче зусилля. При використанні однороликових пристроїв усе навантаження припадає на вузли верстата, що обмежує застосування методу параметрами конкретної моделі обладнання. Ключовим фактором тут є стабільність жорсткості системи СІД (верстат–інструмент–деталь). Дослідження показують, що суттєву загрозу становить не низька жорсткість як така, а її суттєві коливання під час роботи.

Наприклад, при обробці валів на токарних верстатах жорсткість може знижуватися на 40–60% (а в окремих випадках — до 4 разів) залежно від положення супорта відносно бабок. Схожа тенденція спостерігається і на розточувальних верстатах, де збільшення вильоту шпинделя втричі спричиняє падіння жорсткості у 3,5–4 рази. Така нестабільність пояснюється визначальною роллю стиків у деформації вузлів, тоді як пружна деформація самих деталей становить лише незначну частку загального зміщення. Експериментальні дані підтверджують, що на початку розвантаження система демонструє надвисоку жорсткість (сотні кН/мм), яка забезпечується пружністю деталей до моменту включення в роботу контактних стиків.

Під час обкатування похибки (ексцентриситет деталі, радіальне биття роликів) спричиняють коливальний режим навантаження-розвантаження поблизу максимальних значень. На рис. 1 (крива 1) представлено результати моделювання цього процесу на верстаті з висотою центрів 286 мм (шість циклів у діапазоні 8,5–10,5 кН). Отриманий графік підтверджує, що жорсткість системи при цьому зберігається на високому рівні, що відповідає розвантажувальній гілці кривої $P=f(y)$. Для забезпечення стабільного зусилля в межах допусків до конструкції пристроїв обкатування впроваджують пружні елементи зі зниженою жорсткістю.

Одним із радикальних методів стабілізації процесу є виключення поперечної жорсткості верстата із загального балансу жорсткості технологічної системи. У промисловості цей підхід реалізується через використання багатороликових охоплюючих пристроїв для обробки валів. Аналогічно, розкатування довгих отворів стає можливим лише завдяки застосуванню багатороликових головок із урівноваженим радіальним зусиллям. При цьому під час обробки тонкостінних деталей необхідно обов'язково враховувати їхню власну жорсткість.

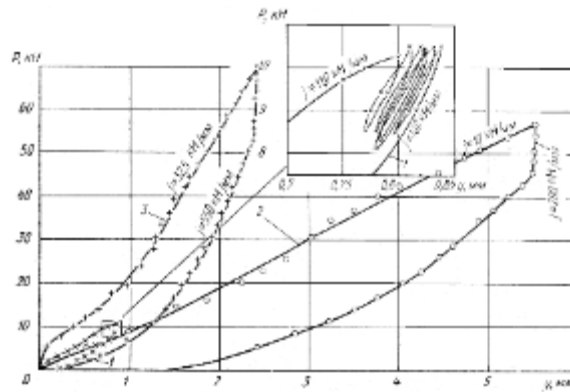

Рис. 1. Залежність віджимання супорта токарного верстата від радіального зусилля при висоті центрів: 1 - 286 мм; 2 - 500 мм; 3 - 1250 мм

Аналіз жорсткості системи «інструмент - деталь» проведено на прикладі розкатування втулок. У процесі розрахунку втулку представлено як тонку циліндричну оболонку з шарнірним спиранням на кінцях. Радіальні складові зусилля вважаються рівномірно розподіленими по колу в точках контакту роликів і прикладеними в середньому перетині. Подібна модель описана у праці П. П. Бейларда, де диференціальні рівняння оболонки розв'язуються шляхом розкладання навантажень і переміщень у подвійні ряди Фур'є.

Слід зауважити, що шарнірне кріплення кінців із нескінченною радіальною жорсткістю є певною мірою умовним, оскільки воно не повністю моделює реальні умови кріплення втулок поблизу їхніх торців. З точки зору практики, найбільш значущими є показники прогину на достатній відстані від країв оболонки при високих значеннях параметрів.

На основі отриманих даних про деформації та прикладені зусилля було розраховано жорсткість втулок. Результати зміни цього параметра залежно від довжини заготовок із різною товщиною стінок відображено на рис. 2. Аналіз графіків свідчить, що при двороликовій схемі розкатування жорсткість біля торця приблизно вчетверо нижча, ніж на глибині, що дорівнює діаметру виробу. При цьому спостерігається поступове зростання жорсткості в міру віддалення від краю. Збільшення кількості точок контакту до 4 або 8 дозволяє скоротити перепад жорсткості до триразового та значно наблизити зону її стабілізації до торця. Важливо зазначити повний збіг експериментальних значень жорсткості на глибині одного діаметра з теоретичними розрахунками для відповідних параметрів γ та кількості зусиль.

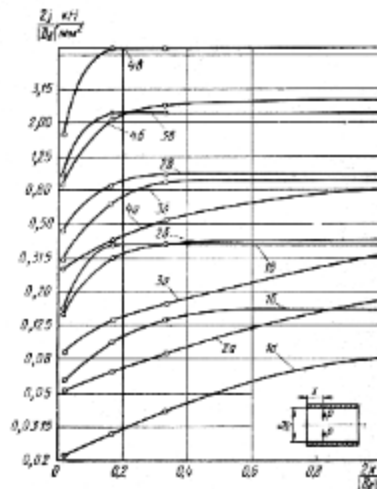

Рис. 2. Жорсткість втулок поблизу торців, навантажених двома (а), чотирма (б) і вісьма зусиллями при $\gamma = 30$ (1), 20 (2), 15 (3), 10 (4)

Для стабілізації робочого зусилля обкатування необхідно знизити жорсткість технологічної системи, що досягається впровадженням пружних елементів у конструкцію інструменту. Прогин пружної частини корпусу на одиницю її ширини обумовлюється його геометричними параметрами: корпуси подібної форми та однакової ширини генерують ідентичні зусилля при однакових деформаціях. Суттєвим недоліком планетарних багатороликових пристроїв є їхня висока радіальна жорсткість, через яку якість обробки критично залежить навіть від незначних коливань натягу. Попри переваги роликів із прямолінійною твірною перед кульковими головками, необхідність суворого дотримання вузьких допусків при підготовці деталей обмежує використання таких інструментів для виробів великого діаметру. Отже, розробка головок зниженої радіальної жорсткості з прямолінійним профілем роликів є актуальною задачею, вирішення якої дозволить розширити номенклатуру деталей для обробки. Комплексні дослідження підтвердили, що стабілізація зусилля та локалізація деформації у поверхневому шарі (з урахуванням жорсткості системи СІД) забезпечують оптимальні режими зміцнення.

Список використаної літератури

1. Зубехіна-Хайят О. В. Моделювання процесу обкатування різьб і черв'яків роликами. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2017. Вип. 4. С. 194-201. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3408>.
2. Марченко Д. Д., Зубехіна-Хайят О. В. Дослідження жорсткості системи верстат-інструмент-деталь при ремонті деталей методом поверхневого пластичного деформування. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка*. 2018. № 192. Проблеми надійності машин. С. 99-109. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/5318>.
3. Дослідження і розробка технології зміцнення канатних блоків обкатування роликами / О. В. Диха, Д. Д. Марченко, В. О. Артюх та ін. *Східно-європейський журнал передових технологій*. 2018. Т. 2. № 1 (92). С. 1-11. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3171>.
4. Zubiekhina-Khaiiat A. V. Mathematical modeling of the process of rolling body rolls with needed rollers. *Problems of tribology*. 2019. Vol. 93, no. 3. P. 45-50. URL: <https://doi.org/10.31891/2079-1372-2019-93-3-45-50>.
5. Пат. 54685 Україна, МПК6 B24B 39/00. Пристрій для ударного чистового розкатування отворів / Б.І. Бутаков, В. О. Артюх, О. В. Зубехіна. № u201003962 ; заявл. 06.04.2010 ; опубл. 25.11.2010. Бюл. №22. URL: <https://sis.nipo.gov.ua/uk/search/detail/255082/>.

Науковий керівник: О. В. Зубехіна-Хайят, асистент
Миколаївський національний аграрний університет

УДК 536.24.49

**ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ПРИСТРОЮ ДЛЯ ОБКАТУВАННЯ ТА РОЗКАТУВАННЯ
ДЕТАЛЕЙ МАШИН****RESEARCH OF TECHNOLOGY AND DEVICE FOR ROLLING AND
UNROLLING MACHINE PARTS****Олександра Зубехіна-Хайят***Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

У сучасному машинобудуванні пріоритетним напрямком є вдосконалення експлуатаційних характеристик вузлів і механізмів. Одним із найефективніших методів досягнення цієї мети є поверхневе пластичне деформування (ППД), зокрема обкатування роликами та кульками. Ця технологія дозволяє суттєво мінімізувати шорсткість, збільшити опорну поверхню та сформувати в поверхневому шарі стискаючі напруження, що безпосередньо підвищує втомну міцність і зносостійкість виробів.

Ключовим аспектом ефективності процесу є стабілізація зусилля обкатування з урахуванням жорсткості технологічної системи. Дослідження підтверджують, що локалізація деформації в тонкому шарі дозволяє успішно обробляти навіть нежорсткі деталі. Зокрема, для тонкостінних втулок запропоновано використання ударних пристроїв із гнучкими роликами, які, на відміну від традиційного розкатування, запобігають об'ємній деформації та забезпечують високу якість поверхні без небажаної хвилястості.

Ключовими параметрами обкатування є зусилля та подача ролика на один оберт заготовки. Величину зусилля визначають з огляду на діаметр деталі, геометрію ролика (діаметр і профільний радіус) та твердість металу. Важливою умовою дотримання обраного режиму є жорсткість системи ВІД. При цьому найбільшу загрозу для стабільності процесу становить не низький рівень жорсткості, а її коливання під час обробки. Оскільки реалізація оптимального режиму тісно пов'язана з жорсткістю технологічної системи, критично важливо забезпечити її стабільність, адже саме мінливість жорсткості заважає дотриманню заданих параметрів.

Теоретичні та експериментальні дослідження підтвердили, що стабілізація зусилля обкатування та локалізація пластичної деформації у тонкому поверхневому шарі з урахуванням жорсткості технологічної системи дозволяють оптимізувати режими обробки. Це, у свою чергу, забезпечує можливість розширення номенклатури деталей, придатних для обкатування та розкатування.

Для обробки тонкостінних втулок доцільно використовувати голчасті ролики, які забезпечують локальну деформацію поверхні за мінімальної зміни діаметра деталі. Зокрема, при розкатуванні нежорстких втулок, де довжина роликів більша за ширину заготовки, процес здійснюється без поздовжньої подачі. Це дозволяє уникнути характерної хвилястості, що з'являється при подачі інструмента. Як альтернативу для таких випадків ми розробили ударний пристрій із гнучкими роликами. Його ключовою перевагою є відсутність об'ємної деформації, що вкрай важливо для збереження точності отворів.

Розроблений пристрій типу важеля із спіральною пружиною із стабілізацією зусилля обкатування показаний на рис. 1. Ролик 1 встановлений на осі 9 за допомогою голчатого і радіальноупорних підшипників 8 у важелі 2. Важіль 2 виконаний тим, що легко повертається щодо корпусу 10 навколо осі 11 на підшипниках 5 і 6. Ролик 1 підтискається до обкатуваної деталі за допомогою пружини 3, сила якої передається через тягу 4, вісь 7 до важеля 2. Жорсткість важіль-пружинного механізму складає 0,745 кН/мм.

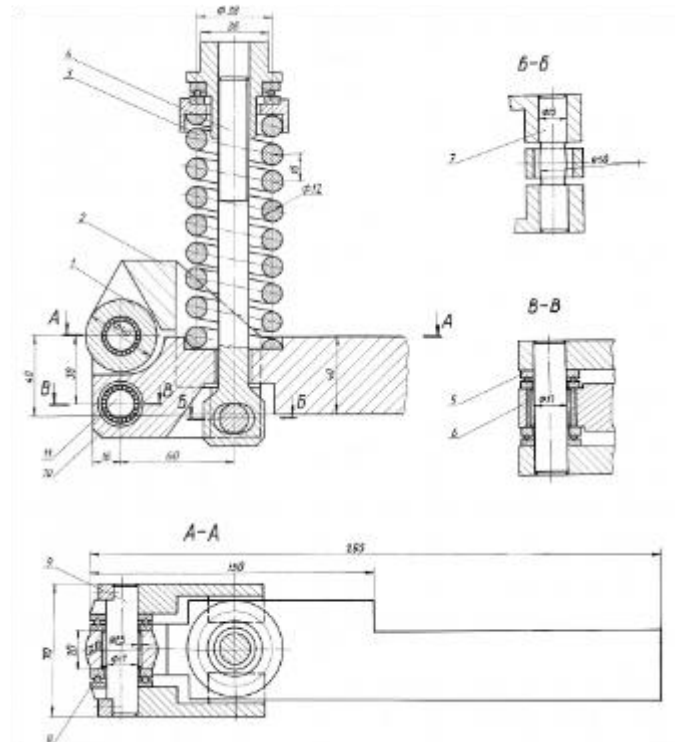

Рис. 1. Пристрій для обкатування роликом із стабілізацією зусилля обкатування: 1-ролик; 2-важіль; 3-пружина; 4-тяга; 5,6-підшипник; 7-вісь; 8-підшипник; 9-вісь; 10-корпус; 11-вісь

Попередні лабораторні випробування щодо впливу обкатування на опір зминанню посадочних поверхонь продемонстрували зростання довговічності зміцнених валів щонайменше у 3-4 рази. При цьому твердість поверхневого шару збільшилася на 30-35%. Остаточне підтвердження ефективності обраного методу зміцнення планується отримати за результатами підконтрольної експлуатації деталей в умовах глиноземного виробництва МГЗ.

Список використаних джерел:

1. Зубехіна-Хайят О. В. Моделювання процесу обкатування різьб і черв'яків роликами. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2017. Вип. 4. С. 194-201. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3408>.
2. Марченко Д. Д., Зубехіна-Хайят О. В. Дослідження жорсткості системи верстат-інструмент-деталь при ремонті деталей методом поверхневого пластичного деформування. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка*. 2018. № 192. Проблеми надійності машин. С. 99-109. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/5318>
3. Дослідження і розробка технології зміцнення канатних блоків обкатуванням роликами / О. В. Диха, Д. Д. Марченко, В. О. Артюх та ін. *Східно-європейський журнал передових технологій*. 2018. Т. 2. № 1 (92). С. 1-11. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3171>
4. Zubiekhina-Khaiiat A. V. Mathematical modeling of the process of rolling body rolls with needed rollers. *Problems of tribology*. 2019. Vol. 93, no. 3. P. 45-50. URL: <https://doi.org/10.31891/2079-1372-2019-93-3-45-50>.
5. Пат. 54685 Україна, МПК6 B24B 39/00. Пристрій для ударного чистового розкатування отворів / Б.І. Бутаков, В. О. Артюх, О. В. Зубехіна. № u201003962 ; заявл. 06.04.2010 ; опубл. 25.11.2010. Бюл. №22. URL: <https://sis.nipo.gov.ua/uk/search/detail/255082/>

УДК 631.3

**ДО ПИТАННЯ ВИБОРУ КОМПОЗИТНОГО МАТЕРІАЛУ ДЛЯ ЕЛЕМЕНТІВ РУХОМИХ
З'ЄДНАНЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ**
**ON THE QUESTION OF CHOOSING COMPOSITE MATERIAL FOR ELEMENTS OF MOVING
CONNECTIONS OF AGRICULTURAL EQUIPMENT**

Дмитро Макаренко, Олексій Деркач, Дмитро Пелипась
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Дніпро, Україна

Сучасне машинобудування вимагає впровадження інноваційних підходів, спрямованих на підвищення якості продукції за одночасного зниження загальних виробничих витрат. Важливою складовою виробничого процесу є тривалість повного циклу, який включає стадії проектування, виготовлення дослідного зразка, виробництва деталі або вузла та їх подальшого застосування в конструкції сільськогосподарської техніки. Однією з технологій, що дає змогу істотно зменшити сумарні витрати часу і ресурсів, є адитивне виробництво – тривимірний друк (3D-друк), який базується на принципі поетапного формування виробу шляхом пошарового нанесення матеріалу.

Сільське господарство є однією з галузей, де адитивні технології мають значний потенціал застосування. Кожна із існуючих технологій виготовлення деталей з композитних матеріалів (КМ) має свої переваги та недоліки. Необхідно обирати технологію в залежності від умов експлуатації деталей, необхідної довговічності та комплексної вартості готового рішення. На сучасному етапі розвитку технології 3D-друку поступово еволюціонують від використання переважно для прототипування до впровадження у серійне виробництво деталей машин, відкриваючи широкі можливості для створення високотехнологічної продукції машинобудівної галузі [1]. Проте в даній технології є і суттєві недоліки – залежність міцнісних характеристик від орієнтації напрямку друку та розподілення наповнювачів у вихідному матеріалі [2]. При цьому, технологія лиття деталей під тиском має суттєву перевагу, у порівнянні з 3D-друком, це обсяги виробництва за одиницю часу.

Вибір конкретної технології виготовлення деталей з КМ, залежить від вимог до продуктивності, точності, механічних властивостей і економічної ефективності виробництва. У роботі [3] розглянуто сучасні матеріали та технології адитивного виробництва та встановлено, що найбільш ефективним рішенням є використання композиційних матеріалів на основі поліаміду (нейлону) з мінеральними або волокнистими наповнювачами. Це дозволяє поєднати високі експлуатаційні властивості деталей, зменшення їх маси та підвищення надійності роботи машин при одночасному забезпеченні економічної ефективності виробництва [4]. Такий підхід є особливо актуальним для виготовлення та відновлення деталей сільськогосподарської техніки, для яких важливими є довговічність, ремонтпридатність і стабільність характеристик матеріалу в умовах інтенсивної експлуатації.

Матеріали та методики досліджень. Матеріали на основі поліамідної групи мають широке розповсюдження, як в технології лиття під тиском, так і технологіях 3D-друку. Саме тому, в дослідження використано, два матеріали власного виробництва, на основі поліаміду-6 та вуглецевого волокна із концентрацією останнього 10 % мас. та 15 % мас. та відповідними шифрами ВПА-6-10 та ВПА-6-15. Крім цього, в роботі використано композитний матеріал для технології 3D-друку вітчизняного виробника – Nylon-CCF(3D) (вміст вуглецевого волокна – 10 % мас.). Для перших двох матеріалів використовували технологію лиття під тиском на машині ВЛМ-32, для останнього – пошарового наплавлення на 3D -принтері Bambu Lab P1S.

Дослідження міцнісних характеристик матеріалів виконували на випробувальній машині FR-100/1 при стисканні відповідно до ДСТУ EN ISO 604:2019 та при розтягу відповідно до рекомендацій [5]. Дослідження зразків на абразивну стійкість виконували на базі машини тертя СМЦ-2 із використанням спеціального устаткування для реалізації технології примусового абразивного зношування. За еталонний зразок обрано КМ Nylon-CCF(3D). Густина досліджуваних зразків з КМ

визначали методом гідростатичного зважування. Ударну в'язкість досліджуваних КМ визначали на маятниковому копрі КМ-0,4 за методом Шарпі відповідно до вимог ISO 179:1993.

Результати досліджень. Одержані результати свідчать, що збільшення вмісту вуглецевого волокна з 10 до 15 % мас. у матриці поліаміду-6 (матеріали ВПА-6-10 та ВПА-6-15), призводить до суттєвого зростання міцнісних характеристик матеріалу на 23,6 % для напруження текучості, та дещо менш суттєвого зростання напруження міцності – всього на 12 %. Найнижчі характеристики, серед обраних матеріалів, зафіксовані для матеріалу Nylon-CCF(3Д) 58,92 МПа та 60,85 МПа, відповідно напруження текучості та міцності при стиску. Слід зазначити, одержані значення незначно відрізняються від вказаних характеристик виробником матеріалу.

Результати визначення величини напруження текучості, свідчать про незначне збільшення (на 6,7 %) напруження текучості при збільшенні концентрації вуглецевого волокна з 10 до 15 % для КМ власного виробництва. Матеріал Nylon-CCF(3Д) хоч і має ступінь наповнення вуглецевим волокном – 10 % мас., але має значно нижчі значення напруження текучості – 51,22 МПа, що менше 36,5 % у порівнянні з матеріалом ВПА-6-10. Тому, при виборі матеріалу необхідно особливу увагу звертати на навантаження, що діють на елементи конструкції.

Встановлено, що найбільшу ударну в'язкість, серед досліджуваних матеріалів, має Nylon-CCF(3Д) – 48,7 кДж/м². КМ власного виробництва мають дещо менші значення досліджуваної характеристики та очікувану різницю, в залежності від кількості наповнювача.

Дослідженнями відносної абразивної стійкості матеріалів встановлено, що матеріал Nylon-CCF(3Д) має найбільшу абразивну зносостійкість. Найближчий, за досліджуваним показником до еталонного, є матеріал ВПА-6-15, його відносна абразивна стійкість становить – 0,78.

Висновки. Отримані результати дослідження КМ свідчать, що збільшення вмісту вуглецевого волокна з 10 до 15 % мас. у матриці поліаміду-6 призводить до суттєвого зростання міцнісних характеристик, зокрема напруження текучості підвищується на 23,6 %, а напруження міцності – на 12 %. КМ власного виробництва демонструють незначне підвищення напруження текучості при збільшенні концентрації волокна з 10 до 15 % на 6,7 %. Встановлено, що найбільшу ударну в'язкість та відносну абразивну стійкість, серед досліджуваних матеріалів, має матеріал Nylon-CCF(3Д), що свідчить про можливість його використання за присутності абразивного середовища в зоні тертя та в умовах знакозмінних (ударних) навантажень. Вибір певного КМ, для деталей конструкції, повинен спиратися не тільки на міцнісні характеристики, а й економічні показники виготовлення готових виробів, з врахуванням сукупних затрат на їх одержання.

Список використаних джерел

1. Бурбурська С. В., Пасічник В. А. Можливості адитивних технологій у виготовленні високотехнологічної продукції машинобудування. Технічна інженерія. 2022. 1 (89). С. 21-26. [https://doi.org/10.26642/ten-2022-1\(89\)-21-26](https://doi.org/10.26642/ten-2022-1(89)-21-26).
2. Куцик, С. Л, Мікуліч, О. А. Експериментальне дослідження зміни ефективних характеристик для елементів 3D-друку. Наукові нотатки. 2024. С. 181-187. <https://doi.org/10.36910/775.24153966.2024.77.28>.
3. Injection Molding vs. 3D Printing. [Електронний ресурс] https://www.kvota.com.ua/en/statti/lyttia-pid-tyskom-vs-3d-druk/?utm_source.
4. Деркач О. Д., Артемчук В. В., Муранов Є. С. До питання технологічності отримання деталей з полімерних композитів для посівної техніки. Х: Вісник ХНТУСГ ім. Петра Василенка. 2017. № 181. С. 157-166.
5. Шидловський М. С., Бабенко А. Є., Боронко О. О., Заховайко О. П., Трубачев С. І. Нові матеріали: частина 2 – Експериментальні методи досліджень механічних властивостей конструкційних полімерів та пластмас: Навчальний посібник. К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського. 2017. 265 с.

УДК 664.68

**THE IMPLEMENTATION OF ROBOTIC TECHNOLOGIES IN UKRAINE'S
AGRICULTURAL SECTOR**
ВПРОВАДЖЕННЯ РОБОТИЗОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ
СЕКТОРІ УКРАЇНИ

Serhiy Dobranskyi, Ihor Buchko
Zhytomyr Agricultural Technical College, Zhytomyr, Ukraine

This study analyzes the current state and prospects of implementing robotic technologies in Ukraine's agro-industrial sector. It examines their impact on improving the productivity, efficiency, and environmental sustainability of agricultural production.

The work focuses on the importance of robotics for the digitalization of the agro-industrial complex (AIC), which is a vital component of Ukraine's economy due to its significant contribution to exports and food security. In the context of global challenges such as increasing competition, climate change, and rising production costs, the development of "smart" agriculture is becoming strategically important. Modern solutions, including agricultural drones, autonomous tractors, and automated harvesting systems, help optimize production processes, reduce costs, and increase efficiency.

Robotization reduces dependence on human labor, promotes resource conservation, and cuts labor costs. Agricultural drones enable precise field monitoring, soil analysis, and rational fertilizer application, covering large areas with high accuracy. Autonomous machinery, equipped with GPS and artificial intelligence, operates without human operators, while precision farming systems that use sensor data optimize sowing, irrigation, and fertilization processes. Such technologies enable a 20–30% reduction in fuel, fertilizer, and pesticide consumption, a 10–15% increase in crop yields, and a reduction in environmental impact, particularly CO₂ emissions and chemical pollution. The integration of robotics with modern technologies helps optimize sowing, irrigation, and fertilization thanks to data obtained from sensors, which form the basis of precision farming systems [0].

The introduction of robotics into Ukraine's agro-industrial complex faces a number of challenges. The high cost of equipment makes it unaffordable for small and medium-sized farms. Rural areas lack the high-speed internet necessary for IT systems to function. Key challenges facing the agribusiness sector include a shortage of skilled workers due to migration, urbanization, and the impact of military operations; rising resource costs; unstable weather conditions; and the need for environmentally safe technologies. There is also a shortage of robotics and programming specialists capable of maintaining modern technologies. Furthermore, the lack of an adapted regulatory framework hinders the use of autonomous machinery and drones.

The future development of robotic technologies in Ukraine's agro-industrial complex depends on state support, including subsidies for the purchase of equipment, the creation of cooperatives for the shared use of equipment, and the implementation of educational programs to train qualified specialists. Adapting technologies to the best global standards will strengthen Ukraine's competitiveness in the global market [0].

Conclusion. The application of robotics is critically important for the sustainable development of the agro-industrial sector, but requires a comprehensive approach that encompasses infrastructure improvements, legislative reform, and the creation of affordable solutions for small farms. Further research should focus on integrating robotics with other digital technologies to maximize its potential.

References

1. Добранський С. С., Бучко І. О. Аналіз застосування роботизованих засобів в агропромисловому комплексі України та світі // Інновації в агропромисловому комплексі, машинобудуванні та транспорті : зб. матеріалів доп. учасн. Міжнар. наук.-практ. конф. Рівне, 2025. С. 164 – 169. URL: <http://repozitory.zhatk.zt.ua/handle/123456789/877>.

2. Добранський С. С., Бучко І. О. Застосування роботизованих засобів в агропромисловому комплексі України // Технічний прогрес в АПК. Матеріали XX Міжнародної науково-практичної конференції. Харків, 2025. С. 500 – 501. URL: <https://repo.btu.kharkiv.ua/handle/123456789/68191>.

3. Добранський С. С. Застосування роботизованих засобів, як новий етап трансформації в агропромисловому комплексі України // Стратегічні напрямки розвитку науки, освіти та суспільства. Всеукраїнська науково-практична конференція педагогічних та науково-педагогічних працівників, аспірантів, молодих учених. Ніжин. 2025, С. 135 – 137. URL: https://natc.org.ua/docs/Conferencia/2025/Conferencia_mat_23042025_1.pdf

УДК 631.316

**МЕТОДОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА
МОДЕЛЮВАННЯ ГІДРОМЕХАНІЧНОЇ СИСТЕМИ ШИРОКОЗАХВATНОГО
КУЛЬТИВАТОРА В РЕЖИМАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ**
METHODOLOGICAL INNOVATIONS OF INSTRUMENTAL RESEARCH
AND MODELING OF THE HYDROMECHANICAL SYSTEM OF A WIDE-WIDTH
CULTIVATOR IN THE TRANSFORMATION MODES

Сергій Зданевич, Родіон Погребняк, Вікторія Гурідова
*Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Дніпро, Україна*

Сучасний широкозахватний культиватор це важкий сільськогосподарський агрегат для інтенсивного обробітку ґрунту, де гідравлічний привід відіграє ключову роль в оперативному переході між функціональними положеннями несучої конструкції (НК).

Створення широкозахватних культиваторів супроводжується необхідністю врахування випадкового характеру силового впливу ґрунту на робочі органи, що викликає коливання рами та передчасну втому елементів несучої металоконструкцій.

Особливе значення для вирішення задачі зниження динамічної навантаженості на елементи НК мають результати експериментальних досліджень широкозахватних культиваторів в режимі культивації, при транспортуванні та режимах трансформації в робоче або транспортне положення. Визначені експериментальним шляхом діючі навантаження на елементи рами культиватора є вихідними даними розробки розрахункової моделі для виконання аналізу напруженого стану конструкції.

В роботах [1, 2] було зафіксовано реальні спектри навантажень та амплітудно-частотні характеристики коливань елементів рами НК в режимах транспортування та культивації, що є унікальним масивом даних для аналізу поведінки важких причіпних агрегатів у специфічних умовах експлуатації.

Аналіз літературних джерел [3, 4] вказує на недостатність і неповноту інформації про комплексні експериментальні дослідження причіпних широкозахватних культиваторів з метою визначення навантаження на елементи гідравлічної системи трансформації НК.

Широкозахватні культиватори здатні швидко трансформуватися за допомогою гідравлічної системи з транспортного в робоче положення, при цьому секції рам НК мають значну масу і габарити.

Об'єктом дослідження є причіпний широкозахватний культиватор Horsch FG 18.30. Метою досліджень є отримання достовірних даних з визначення навантаження на елементи гідравлічної системи та НК рам культиватора у режимах трансформації (транспортне/робоче положення) шляхом експериментального комплексного аналізу зміни навантаження на систему гідравлічного привода, напруженого стану елементів металоконструкції, а також обґрунтування раціонального вибору параметрів гідромеханічної системи для підвищення надійності культиватора.

Для інструментального дослідження режиму трансформації культиватора з транспортного положення в робоче і навпаки, був здійснений вибір контрольних точок виміру зусиль в гідравлічних циліндрах приводу та кутових переміщень рам НК культиватора. Встановлено два вимірювальні вузли для реєстрації кутового переміщення секцій рам та чотири вимірювальні вузли для вимірювання тисків у поршневих і штокових порожнинах гідроциліндрів складання крайньої та середньої секцій рами.

Отримані осцилограми зміни тисків у штоковій та поршневій порожнинах гідроциліндрів при розкладанні та складанні секцій НК, а також осцилограми зміни напружень у вимірювальних точках рам НК.

Дослідження навантаженості елементів рам НК культиватора FG-18.30 у функціональних положеннях виконувалось методами чисельного моделювання.

При створенні параметричної кінцево-елементної моделі НК широкозахватного культиватора використовувався багатофункціональний програмний комплекс для розрахунку, дослідження та проектування конструкцій різного призначення «ЛІРА-САПР» (<https://www.liraland.ua>).

Модель НК широкозахватного культиватора (рис.1) є п'ятиблочною системою, симетричною щодо поздовжньої осі центральної секції, просторових рам з'єднаних між собою трьох і чотирирухомими шарнірами.

Моделюванню піддавалися кілька фіксованих положень при повороті крайніх секцій у діапазоні кута $0...161^\circ$, середньої секції при повороті у діапазоні кута $0...93^\circ$.

Найбільш навантаженим для елементів НК крайньої та середньої рам виявився момент відриву опорних коліс та коліс тандемів крайньої секції від опорної поверхні.

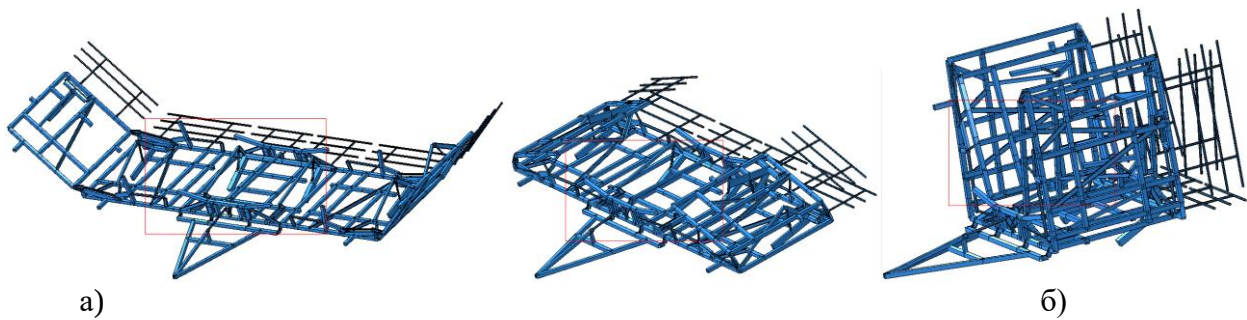

Рис.1 Параметрична кінцево-елементна модель НК широкозахватного культиватора в режимі трансформації з робочого (а) в транспортне положення (б)

За даними натурних вимірів навантаження широкозахватного культиватора Horsch FG 18.30 у режимі трансформації з транспортного положення в робоче проведений достовірний аналіз напружено-деформованого стану елементів несучої конструкції, результати якого визначають їх запаси міцності, дозволяють виявляти елементи і з'єднання, що підлягають підсиленню.

На підставі комплексного аналізу напруженого стану несучої металоконструкції культиватора FG-18.30 встановлені напрями раціональної зміни сортаменту і матеріалу трубчастих елементів балок рам за критерієм загального зниження металоємкості при збереженні необхідної міцності.

Список використаних джерел

1. Зданевич С. В., Погребняк Р. П. Експериментальне дослідження та моделювання динаміки екіпажу з безресорною незалежною підвіскою коліс при наїзді на перешкоду. Підйомно-транспортна техніка. 2010. № 2. С. 81–86.
2. Натурні вимірювання динамічного навантаження несучої конструкції причіпного широкозахватного культиватора HORSCH FG 18.30 в режимі культивації / С. В. Зданевич, Р. П. Погребняк, С. С. Зданевич, В. О. Гурідова. Вібрації в техніці та технологіях. 2025. № 1 (116). С. 106–111. DOI: 10.37128/2306-8744-2025-1-14.

3. Шаргородський С. А., Руткевич В. С., Ящук Є. В. Розробка математичної моделі гідравлічного привода розгортання секцій широкозахватної машини сільськогосподарського призначення. Техніка, енергетика, транспорт АПК. 2021. № 4 (115). С. 148–158. DOI: 10.37128/2520-6168-2021-4-17.

4. Шаргородський С. А., Руткевич В. С., Ящук Є. В. Математичне моделювання гідропривода переведення широкозахватного сільськогосподарського агрегату із транспортного положення у робоче. Вібрації в техніці та технологіях. 2022. № 3 (106). С. 54–63. DOI: 10.37128/2306-8744-2022-3-8.

Тематичний напрям № 5

Освіта в агроінженерії: підготовка фахівців, модернізація освітніх програм

УДК: 101.3

ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ НА ФАКУЛЬТЕТІ АГРОІНЖЕНЕРІЇ. PROBLEMS OF TEACHING PHILOSOPHY AT THE FACULTY OF AGRICULTURAL ENGINEERING.

Олег Кубрак

*Сумський національний аграрний університет,
Суми, Україна*

У сучасному університеті філософія має першорядне значення через те, що філософія має пряме відношення до інновацій. Насамперед тому, що останні в ній неминучі через її відкритий, динамічний характер. При цьому необхідно враховувати, що при здійсненні будь-якого інноваційного проекту є ряд процесів: осмислення, оцінка його соціальної необхідності, оцінка ресурсів, прогнозування результатів. Усі процеси вимагають обліку соціокультурного контексту, де вони розгортаються. У даному аспекті розуміння філософія дещо ширша за інноваційну методологію в цілому, оскільки покликана відповідати не так на питання методології, як вирішувати аксіологічні завдання. Часто пріоритетність останніх не враховується.

Філософія - основа знань, умінь, компетенцій. Вона формує індивідуальність людини, що прагне або спрямовує своє прагнення того чи іншого знання, філософія вибирає ті чи інші вміння. Адже без філософії людина не знала б, що вибирати і чого прагнути. І всі сучасні випадки технократизму та утилітаризму проти світоглядної спроможності призводять до деструктивного контексту сприйняття і розуміння філософії. Частково провину ми покладемо на таку пильну увагу до компетенції, не підкріпленої освіченістю в істинному значенні цього слова. Під тиском компетенцій ми вирощуємо не всебічного інтелектуала, а «користувача». При такому підході обізнаному фахівцеві стає зрозуміло, що філософія зводиться до переліку соціально-політичних догм і псевдоморальних сентенцій, перетворюється на ідеологію.

Ще з давніх-давен, від Платона і Аристотеля, транслюється думка про те, що філософія починається з подиву. А сьогодні складається така ситуація, коли «грецьке здивування» луною відгукується лише на тестуванні з філософії. Тобто "любов до мудрості", "прагнення до істини" зводиться до виконання на час завдань, що починаються фразою "може бути тільки одна вірна відповідь".

Вузовське вивчення філософії все більш представляється в карикатурному вигляді: два-три десятки годин знайомства з глибокими ідеями, вистражданими людською думкою, зводяться до автобусного туру, коли знайомлять з визначними пам'ятками місцевості, просто запрошуючи поглянути у вікно направо або наліво, не виходити при цьому з автобусу. Адже навчання філософії має бути підпорядковане, в першу чергу, виробленню здатності розуміти світоглядні та методологічні питання та орієнтуватися у пошуку відповідей на них, що вимагає навичок

раціонально-критичного мислення, завдяки яким студент буде здатний розташовувати свої життєві запити за певною шкалою цінностей, встановлювати принципи стосунків до дійсності. Ці навички, цю здатність не можна розвинути простим запам'ятовуванням чи банальним заучуванням чийхось думок. Так само як не можна навчитися малювати, жодного разу не взявши до рук олівець. Тому не можна навчитися критично мислити, не поринаючи в атмосферу вільної та розумної критики. Це означає, що вища освіта має стати для філософії простором свободи. Але в нинішній ситуації це ніяк не виходить, оскільки філософія, що зводиться до відсотків «правильних» рішень тестових завдань, сама не є вільною.

Сьогодні мислення студентів, задавлене необхідністю вирішувати тестові завдання, стає «вмістилищем» бази даних без жодного натяку на смислове навантаження і без будь-якої здатності до рефлексії. Практика викладання в аграрному вузі показує, що викладач філософії часто відчуває чималі труднощі в пошуку способів формування позитивного ставлення студентів до філософії. Якщо викладачеві вдається показати значимість проблем, що розглядаються у філософії для розвитку рефлексивного мислення, зблизити проблемне поле філософії та профілю вузу та факультету, то це допомагає формуванню у студента особистої зацікавленості у засвоєнні філософських знань. Насправді, західні технології освіти, що активно впроваджуються, вирощують «homo consumens» - тип особистості, який виявився досить привабливим стереотипом для сучасної молоді, яка вважає за краще жити в модусі «мати (володіти)», а не «бути (являтися)» і підставою для подібного вибору служать маркетингові критерії. Отримуючи вищу освіту, молодь часто нехтує світоглядною рефлексією, раціоналізм підмінюється життєвим прагматизмом, від традиційного набору цінностей схиляються до симулякрів ас - і субкультури. Тим самим розмиваються кордони між належним і сушим, гуманним та антигуманним, прогресивним та регресивним, добром та злом. У практиці викладання потрібно уникати двох дуже поширених крайнощів: незначного використання чи ігнорування на лекціях та семінарських заняттях матеріалу профільних дисциплін, які вивчаються студентами аграрного вишу та, з іншого боку, перенасиченості занять таким матеріалом. Виклад філософських проблем має також співвідноситися із принципом гуманізації наукових та технічних знань. Вміння використовувати матеріал профільних дисциплін багато в чому залежить від наукової ерудиції самого викладача філософії, проте він не може повною мірою мати величезний багаж фундаментальних і конкретно наукових знань. У той самий час він має знати базисні положення відповідних дисциплін, які викладаються на факультеті, де проводить заняття. Засвоєння студентами такого роду емпіричних фактів і даних дасть змогу викладачеві створити у тих, хто навчається, стійкий фундамент наукової, профільної ерудиції, на який вони спиратимуться. Саме фундаментальні теоретичні знання та ідеї виводять на світоглядні проблеми і мають великий філософсько-евристичний потенціал. Маючи такі знання та ідеї, викладач філософії допоможе сформувати в майбутніх фахівців сучасний науково-практичний стиль мислення. Таким чином, необхідно в процесі викладання філософії в аграрному виші ширше використовувати фундаментальні наукові знання, а також досягнення конкретно-наукових дисциплін. Філософія тоді відіграє свою позитивну роль, коли майбутні фахівці сільського господарства стануть із необхідністю усвідомлювати, що природничі знання, вплетені в контекст філософських знань, допоможуть їм краще адаптуватися до соціальних умов їх діяльності, глибоко осмислити її результати, взяти активну участь у різних сферах соціокультур. Зі стін вузу має виходити не односторонньо сформований фахівець, а гуманістично орієнтована особистість, яка усвідомлює результати технологічних та управлінських рішень, що нею приймаються, щодо природи та суспільства.

Філософію, як правило, викладають на 1 курсі, тобто вчорашнім школярам, яким недовіра до абстрактних міркувань прищеплюється всією системою середньої освіти: суспільствознавство, історія, література як шкільні предмети у шкільній програмі надто далекі від філософії. Філософія, з якою новоспечені студенти зустрічаються лише увійшовши до стін вузу, не виправдовує їхніх очікувань, виглядає в їхніх очах чимось другорядним і другосортним, що не потребує серйозних розумових зусиль. І самостійно усвідомити необхідний зв'язок філософії зі специфікою факультету та напрямом навчання студенти навряд чи здатні, викладачі якраз і мають цей зв'язок показати. Студента треба навчити реконструкції проблем, які стоять за тими чи іншими філософськими

міркуваннями. За такого підходу у центрі виявляється проблема обґрунтування, сама філософія постає як постійне обґрунтування. Вивчення історії філософії означає одночасно й оволодіння філософською аргументацією. Так, наприклад, для студентів технічних спеціальностей цікаво буде дізнатися, як Декарт дійшов ідеї про однакову властивість усіх тіл і які філософські підстави координатного методу Декарта. Декарт критикував якісну фізику Аристотеля і дійшов висновку, що різниця між речами чисто кількісна. На місце аристотелівського силогізму починає висуватися алгебраїчна формула, рівняння. Декарт вперше запропонував розглядати речі не як самі по собі, а стосовно нашого інтелекту. Таким чином, дедуктивно-аксіоматичний метод Декарта – явище закономірне, що з'явилося у вік механіки, повної секуляризації науки, авторитету розуму, загальності математичного методу наукового пізнання.

Встановити безпосередній зв'язок викладання філософії з профілем аграрного вузу нелегко, але ця вимога, реалізована, сприяє активізації уваги студента. Розкриваючи зв'язок свого предмета з профілем вузу, викладач актуалізує глибинні структури мотиваційної сфери студента, вносить перспективу, свідомість у його діяльність.

У складі технічних наук обов'язково присутній значний за обсягом клас проблем, які з світоглядного і методологічного характеру не можуть бути вирішені засобами приватного наукового знання. Вони розкриваються через філософський аналіз та форми рефлексивного мислення.

До таких проблем відносяться важливі кожному технічному фахівцю питання типу: що таке техніка і у чому полягає сутність технічного прогресу? Що являє собою інженер і в чому полягає сенс інженерно-технічної діяльності? У чому виражається покликання інженера та які ціннісні орієнтації його діяльності?

Технічне знання неспроможне розкрити сутність техніки як наслідок оволодіння людиною силами природи. Також технічне знання та пов'язана з ним інженерна діяльність не функціонує поза певною системою цінностей, що задає кінцеві цілі такої діяльності. Технічне знання може дати і дає інженеру відповідь на питання, як вирішити ті чи інші технічні проблеми, але не може дати відповіді на світоглядне питання: навіщо вирішується ця проблема. А без ясного розуміння кінцевих цілей інженерна діяльність позбавляється свого суспільного сенсу і може завести людство в безвихідь. Екологічна криза, атомна загроза, інші глобальні проблеми – це закономірні наслідки невідпрацьованості кінцевих цілей інженерно-технічної діяльності. Тільки філософія дає пояснення та обґрунтування системи панівних суспільних цінностей, які задають особистісний сенс покликання інженера та стратегічні цілі інженерно-технічної діяльності.

Реалії початку XXI століття, перспективи загальноцивілізаційного розвитку у третьому тисячолітті, завдання гуманізації освіти, становлення «випереджальної» освіти об'єктивно висувають на перший план підготовки фахівця його особистісний розвиток. Якщо ще нещодавно в процесі освіти ставилося завдання формування особистості, чий професійний, соціально-психологічний, мотиваційний образ детермінувався зовнішніми умовами, чий інтереси багато в чому нівелювалися інтересами суспільства, то зараз абсолютно необхідно в процесі освіти сприяти формуванню нонконформістської особистості, здатної на самореалізацію і самоактуалізацію. У цьому контексті роль курсу філософії переоцінити важко. Принципово важливо, щоб у процесі залучення до філософії як «акумуляції духовного досвіду людства» студент не тільки засвоював певну суму знань, а й набував новий соціально значимий досвід, «творив себе», опановував навички філософствування як метод світорозуміння.

Список використаних джерел:

1. Єрмоленко А.М. Соціальна етика та екологія. Гідність людини – шанування природи. Київ, 2010. 416 с.
2. Йолон П. Методологія науки. Філософський енциклопедичний словник. Київ. Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України, 2002. 374 с.

3. Кубрак О. В. Екофілософія як новий напрям філософії XXI століття. Гончарівські читання: матеріали наук.-практ. конф., присвяч. пам'яті проф. М.Д. Гончарова (Суми, 23-24 травня 2025 р.). Суми: СНАУ, 2025. С. 161–163.

4. Модернізація системи вищої освіти: соціальна цінність і вартість для України: монографія / М. Михальченко, В. Андрущенко, О. Бульвінська, Київ, 2007. 223 с.

5. Прищак М. Д., Залюбівська О. Б. Педагогіка, психологія та методика викладання у вищій школі. Вінниця, 2020. 160 с.

6. Сидоренко Л.І. Філософія сучасної екології: єдність наукових, етичних і філософських ракурсів URL: <http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/sidorenko.html> (дата звернення: 29.03.2026).

УДК 377.91

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПРОФОРІЄНТАЦІЇ І НАВЧАННЯ ІНЖЕНЕРІВ ДЛЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА INNOVATIVE METHODS OF CAREER GUIDANCE AND TRAINING OF ENGINEERS FOR AGRICULTURAL PRODUCTION

Анатолій Яковенко, Валентина Макаrchук, Павло Павлішин
Одеський державний аграрний університет

Працюючи у ЗВО понад шістдесят п'яти років, з них двадцять років деканом інженерних факультетів, більше тридцяти років завідувачем кафедрами, один з авторів дійшов до висновку, що технологія (процес) накопичення особистістю (інженером) фактів, інформації, знань, умінь і, відповідно, підвищення його інтелектуального та професійного рівнів у вузі повинні відбуватися поетапно, послідовно, з використанням знань довузівської освіти.

Довузівська освіта, від дитячого садка, від школи до університету повинна проводитись ступенево [1], за принципом сита, решета. Тут основним є обмін думками між дітьми та батьками, дітьми та вихователями, учнями та вчителями про ту молодь, в якій прагнення до навчання більш усвідомлене, з труднощами, можливостями їх подолання, з радіщами особистості після їх подолання.

На шкільному етапі освіти з метою більш реальної профорієнтації працюють посланці вузівських клубів (кращі студенти молодших курсів) із відповідними механізмами «відловлення» профільованої молоді із впевненою інерцією навчання. Ці студенти вже можуть показати школярам роль інженера в аграрному виробництві, показати досвід своєї практичної роботи в полі на тракторах іноземного виробництва [4], розказати про свої більші знання з фізики та математики, які дуже потрібні для інженера.

Обов'язково потрібно відновити зустрічі досвідчених професорів, викладачів ЗВО з випускниками шкіл в районах з комп'ютерними матеріалами про спеціальність інженера для механізації вирощування багатьох видів аграрної продукції, яка необхідна для продуктів харчування кожної людини.

Найбільш діючою і реальною профорієнтацію до вступу в університет треба проводити групою радників, у якій перебувають представники різних сфер діяльності людини у суспільстві (управління, виробництво, наука, культура), представники студентів старших курсів (випускників), представники громадських організацій. З використанням персональних комп'ютерів шляхом тестування молоді особистості рекомендувати їй знання та прагнення до навчання в тому напрямку, де вона сильніша більшою мірою. Провідні радники університету регулярно протягом року знайомлять учнів та випускників технікумів, коледжів, ліцеїв з діяльністю ЗВО, організовують рекламу спеціальностей, підтримують бажання покращити свою освіту. Організують два – три рази на рік зустрічі абітурієнтів із усіма радниками.

Подальший розвиток неперервної професійної освіти в університеті має забезпечити обов'язкове вирішення таких, наприклад, завдань як деяке скорочення термінів навчання, узгодження

навчальних планів за спеціальностями та навчальних програм з предметів усіх ланок, диференціальний відбір найбільш підготовлених студентів для продовження освіти на наступній ступені з урахуванням індивідуальних здібностей та навичок. Перші два завдання майже вирішені чи вирішуються, а з третім – проблема. Починаючи з народження, людина має прагнути до освіти, тому що тільки система безперервної освіти кожної особистості покращить суспільство в цілому і його окремі сфери, поступово його вдосконалюючи. Студенти, майбутні фахівці, в результаті пізнання істин, які постійно ускладнюються, підвищують від курсу до курсу свій інтелектуальний рівень, професійну та загальну ерудицію, формують свій світогляд, таким чином оформлюються як особистість.

У процесі пізнання молоді люди набувають знання як результат накопичення фактів від навколишньої дійсності. Факти, що відрізняються між собою (різні дисципліни навчального плану) мають різну значущість для особистостей, а особистості в суспільстві, як і факти навколишньої дійсності, які різняться між собою за властивими критеріями оцінки. Кожен студент має суто індивідуальні властивості пізнавати, отже, накопичувати факти різної значущості. Звідси однакових знань, як і однакових студентів, не буває.

Студенти, з однієї поданою лектором навчальної інформації, не все утримують у своїй пам'яті, у кращому разі залишається 10-15% змісту від прослуханого матеріалу. Повторення інформації (самостійна робота студентів) значно покращує умови її розуміння. З кожним повторенням інформації розум людини все глибше проникає в сутність її змісту, відкриваються нові нюанси понять про явища, процеси, предмети, які вивчаються.

Кількість повторень залежить від індивідуальних особливостей студента. Після лекції (нової інформації) ефективніше повторення їх у пасивному плані: студент слухає чи читає, тобто повторює інформацію, доки у пам'яті зафіксуються перші сліди основних понять без зміни основного змісту та послідовності інформації.

На наступному етапі, коли основні поняття закріплені у пам'яті, студент отримує здатність продуктивно мислити. Цим мисленням створюються сприятливі умови щодо організації відтворення своїх знань у різних обставинах та у випадках із підсумовуванням нової інформації. На цьому етапі знання набувають якості діючих практичних знань.

На останньому етапі в університеті з нагромадженням кількості активних повторень інформації на певній межі зрозуміло-логічна сфера мислення здійснює прорив за межі знань, які безпосередньо вивчаються, відбувається прорив у горизонти нових знань, не у всіх студентів, а тільки в майбутніх елітних інженерів [5].

Чому вони стануть елітними? Тому що вони, будучи студентами, виконували оригінальні курсові проекти і роботи, часто виступали на наукових конференціях, вони мають наукові праці, сертифікати про участь в міжнародних конференціях. Тому що їх так підготували кращі викладачі, тому що вони хочуть знати більше, стати кращими серед інших, стати елітними для подальшого технічного розвитку держави [5].

Оформлення особистості (інженера) проводиться в гнучкій структурі університету, при якій є можливість змінюватися і саморозвиватися де основною формою навчання та самостійної роботи є клубний простір. Це може бути навчальний заклад у вигляді сита (решета) із деякими етапами.

Клуби професіоналів (нинішні 4 та 5 курси) на чолі зі своїми лідерами (завідувачі випускаючих кафедр, професори, декани) у спілці провідних викладачів та студентів остаточно визначають професійні напрямки особистостей для різних сфер суспільства (виробництво, управління, наука, громадська діяльність, викладацька робота). Тут використовуються навчальні та досвідчені ситуації, широко розгорнута дослідницька та практична діяльність, більш глибоко проводиться виховання особистості (єдність думок, слова та справи), використовуються в клубі секції випускників, переважають лектори з кожної сфери діяльності з життєвим досвідом та прогнози розвитку суспільства.

Червоною ниткою навчання та перевірки знань студентів проходить дискусія у клубі, на якій, як на решеті, під керівництвом викладачів просуються швидше, вище, краще через рейтинг ті студенти, для яких знання є магнітом усього життя [3].

Захист знань блоку (модуля) відбувається у спілці студентів і викладачів, де методологія змінюється постійно залежно від рівня контингенту учасників клубу (зараз курс на курс студентів зовсім не схожий, відрізняється і рівнем знань, і поведінкою, і ставленням до навчання). Зараз же все одно всі студенти навчаються за регламентованими навчальними планами чотири – п'ять років.

Студенти, які не затрималися на решеті цього блоку знань, а просіялися, які самі переконалися, що таке навчання їм поки що не під силу, мають змогу безкоштовно отримати одну з робочих спеціальностей та піти працювати на виробництво чи у сферу обслуговування. При цьому за ними залишається право повернутись до навчання після самовдосконалення у відповідній сфері діяльності.

Трохи слабші студенти, просіявшись через професійне решето, йдуть у виробництво з дипломом бакалавра або іншим проміжним документом.

У професійних клубах на решеті залишаються талановиті студенти, які йшли швидше ступенями знань, просувалися спіраллю знань інтенсивніше, в них стала постійна інерція навчання [2]. Вони освоїли більше інженерних розрахунків машин поза програмою обов'язкових дисциплін, отримали швидше інженерні чи магістерські дипломи та готові продовжити, розвивати, прославляти інженерну справу, вони стають елітними інженерами. Вони можуть стати аспірантами, а потім кандидатами наук, нарешті лідерами, які можуть залишитися в університеті в будь-якому клубі і продовжувати вдосконалення методології наступного покоління слухачів або піти працювати у відповідні сфери на різні ступені діяльності.

Що зараз можна використовувати з ідеї спіраль-ступінчастої підготовки елітних інженерів у клубному просторі для перехідного вузу та які головні елементи змісту програми переходу? Це створення неформальних колективів (клубів) з урахуванням студентських груп; розробка механізму запуску та захисту клубів від бюрократизму; розробка концепції грального руху в клубному просторі, тобто. організація клубного руху за допомогою реального чинного кураторства; розробка механізму організації та функціонування системи решета (сита); розробка концепції створення зон ризику (соціальне поле) шляхом формування команд із випускників для сфер виробництва (наприклад, група фахівців різного профілю для одного району області) з розвитком продовження клубного руху в їх зонах (ланцюгова реакція); розробка концепції розвитку цільної системи методологічного та методичного забезпечення спірального безперервного навчання та формування особистості викладача та студента.

Висновки. Ступінчаста підготовка молоді до вступу в університет, ще в школах, ліцеях, закладах професійної освіти та її навчання на інженера у вузі з використанням клубної форми проведення більшості занять з багатьох дисциплін викликає значний інтерес до постійного процесу навчання особистості.

Просіювання студентів за знаннями в клубному просторі більш ефективно та раціонально підготує та дозволить направити фахівців з різних ступенів навчання на виробництво, а інженерну справу будуть продовжувати елітні інженери, мислячі, талановиті та науково - одержимі особи для подальшого технічного розвитку держави.

Список використаних джерел.

1. Яковенко А.Н. Спирально – ступенчатая подготовка инженеров в клубном пространстве. The fifth international scientific forum aims for future of engineering science. May 2 - 8, 2004. Paris, France. Progeedung, p.559-562.
2. Яковенко А.М. Створення інерції навчання в ступінчастій підготовці спеціалістів. Перспективи вищої освіти. Роль міжуніверситетських консорціумів. Матеріали міжнародної конференції НЕР-04. Миколаїв «Атол», 2004. С.130-132.
3. Яковенко А.М. Інерційно – спіраль-ступенева підготовка інженерів в дискусійній формі навчання. Зб. наук-метод. праць. Аграрна освіта. Київ. Випуск 6. – 2006 р. с. 88-92.
4. Яковенко А.М. Павлішин П.М. Підготовка елітних інженерів для подальшого технічного розвитку держави. Матеріали Всеукраїнської наукової – практичної конференції «Інноваційні технології в аграрному секторі: тенденції і напрями. Одеса. 2025. 5с.

УДК 62:006:631.3:37.014.3

**ПЕРСПЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК ТА ІННОВАЦІЇ ІНЖЕНЕРНОЇ ГРАФІКИ В
АГРОІНЖЕНЕРІЇ**
**PROSPECTIVE DEVELOPMENT AND INNOVATIONS IN ENGINEERING
GRAPHICS IN AGROENGINEERING**

Олена Джеджула

Вінницький національний аграрний університет

Графічна діяльність є невід’ємною складовою професійної компетентності інженера, , зокрема в галузі агроінженерії, де необхідно враховувати складні умови експлуатації техніки. Нарисна геометрія, інженерна та комп’ютерна графіка є фундаментальними дисциплінами, що забезпечують базову графічну підготовку майбутнього фахівця та сприяють формуванню просторового мислення та навичок технічного проєктування [5; 8]. Науковці приділяють значну увагу проблемам розвитку технологій створення графічних моделей та їх впливу на підготовку майбутніх фахівців у закладах вищої освіти. Історично основним методом представлення конструкцій є технічне креслення, яке базується на ДСТУ та ISO стандартах. Складальні, робочі кресленики та схеми дозволяють створювати точну документацію для виготовлення деталей та агрегатів.

У сільському господарстві традиційні креслення використовуються для проєктування тракторів, комбайнів, плугів та інших машин. Проте вони мають обмежені можливості для візуалізації складних механізмів та аналізу їх роботи в реальному часі. У сучасних умовах цифрової трансформації аграрного сектору інженерна графіка зазнає значних змін. Традиційні методи креслення поступаються місцем цифровим технологіям, що забезпечують автоматизацію проєктування та підвищення його ефективності [11; 16]. Інженерна графіка є засобом передачі технічної інформації у візуальній формі. Її роль в агроінженерії обумовлена поребою у створенні креслеників та технічної документації, моделюванням технічних систем, аналізом конструкцій, візуалізацію технологічних процесів [6]. В агроінженерії графічні методи застосовуються при проєктуванні сільськогосподарських машин, обладнання та виробничих об’єктів [3].

Досліджуючи перспективні напрями доцільно виокремити кілька етапів у розвитку інженерної графіки, які корелюють із розвитком техніки та технологій. Перший етап пов’язаний із ручним кресленням, яке характеризується високою трудомісткістю та низькою гнучкістю змін [4]. Впровадження САД-систем дозволило автоматизувати процес створення креслеників і підвищити точність [2; 16], що відповідає другому етапу еволюції інженерної графіки. Сучасний (третій етап) пов’язаний з цифровим моделюванням і характеризується використанням 3D-моделювання та інтеграції з виробничими процесами [11].

Інноваційні технології CAD/CAM/CAE системи принципово змінили сутність графічних робіт, дозволивши створювати складні моделі, проводити інженерний аналіз, автоматизувати виробництво з максимальною ефективністю [11; 16].

3D-моделювання в графічній діяльності не просто замінює традиційне креслення – воно змінює весь процес інженерної роботи: від проєктування та аналізу до виробництва та комунікації. Воно підвищує точність, швидкість, гнучкість і ефективність інженерних рішень, що особливо важливо в складних галузях, таких як агроінженерія.

Візуалізація конструкції в агроінженерії дозволяє створювати тривимірні цифрові прототипи деталей, вузлів та машин. На основі візуалізованих 3D-моделей інженери можуть наочно оцінити форму, розміри та взаємозв’язки компонентів, ще до виготовлення фізичного прототипу. Це знижує ризик помилок і неточностей, які часто трапляються при традиційному кресленні. Отже 3D-моделювання забезпечує створення цифрових прототипів, тестування конструкцій, зниження витрат на розробку [10].

Наступним перспективним напрямом інженерної графіки стали BIM-технології. BIM-технології (Building Information Modeling) – це методика і цифрова платформа для інтелектуального

проектування, будівництва та експлуатації об'єктів на основі тривимірних моделей, що містять усю необхідну інформацію про конструкції, матеріали, системи і процеси. Іншими словами, BIM – це цифровий двійник будівельного або інженерного об'єкта, де всі елементи (структурні, технологічні, енергетичні, експлуатаційні) представлені в єдиній моделі з даними для всіх етапів життєвого циклу.

Агроінженерія має справу зі складними виробничими об'єктами та технікою, де ефективність, точність і управління ресурсами критично важливі. BIM у агроінженерії дозволяє зменшити витрати, підвищити точність проектування, оптимізувати процеси і контролювати об'єкти протягом усього життєвого циклу. Це особливо важливо для складних аграрних комплексів, де ефективне управління ресурсами і технікою безпосередньо впливає на продуктивність і рентабельність.

Доповнена (AR) та віртуальна реальність (VR) сьогодні широко застосовуються у навчанні та проектуванні, значно підвищуючи наочність та ефективність інженерної діяльності [9; 10; 15].

Доповнена реальність (AR, Augmented Reality) накладає цифрові об'єкти на реальний світ, наприклад, дозволяє переглядати 3D-модель сільськогосподарської машини безпосередньо в робочому просторі. Віртуальна реальність (VR, Virtual Reality) створює повністю цифрове середовище, де користувач може взаємодіяти з моделями техніки або будівельних об'єктів, перебуваючи «всередині» цифрового прототипу.

Важливим є застосування цих технологій у навчальному процесі аграрних університетів. Адже інтерактивні методи сприяють кращому засвоєнню матеріалу і формуванню практичних навичок [10]. Для студентів створюються додаткові можливості для вивчення внутрішньої структури машин, вузлів та технологічних процесів, що неможливо відобразити на двовимірних кресленнях. Використання AR/VR дозволяє відпрацьовувати технологічні операції без ризику пошкодження обладнання або травмування [9].

У проектуванні доповнена (AR) та віртуальна реальність (VR) забезпечують візуалізацію та тестування конструкцій. Інженери можуть оцінювати розміщення деталей, конфігурацію вузлів і взаємодію компонентів у масштабі реального об'єкта. В агроінженерії AR/VR допомагає моделювати рух техніки, розташування обладнання та логістику на фермах, складах та зерносховищах, що дозволяє оптимізувати простір і підвищити продуктивність [9; 15].

Важливою є допомога цих технологій для організації спільної роботи над проектами: AR/VR дозволяє командам проводити віддалені ревізії проектів, робити примітки та узгоджувати зміни в реальному часі. Підсумовуючи, варто підкреслити, що AR/VR-технології забезпечують інноваційний підхід до навчання та проектування у агроінженерії, дозволяючи поєднувати наочність, безпеку та ефективність. Вони сприяють підвищенню якості навчального процесу, оптимізації проектних рішень і інтеграції сучасних цифрових технологій у інженерну практику [9; 10; 15].

Сьогодні інженерна графіка органічно поєднується з адитивними технологіями, які самостійно підлаштовуються під потреби користувача, умови середовища або конкретні завдання для підвищення ефективності навчання, виробництва чи проектування. Адаптивні технології забезпечують динамічну регуляцію виробничих процесів: машини автоматично коригують режими обробки ґрунту або внесення добрив. Оптимізація процесів за рахунок адаптивних технологій знаходить прояв у підвищенні продуктивності та зниження витрат ресурсів. Щодо навчальної діяльності, то адаптивні технології створюють можливості для індивідуалізації навчання: завдання та підказки підбираються відповідно до рівня знань студента. У поєднанні з AR/VR та BIM адаптивні технології створюють інтерактивне середовище для навчання та проектування, підвищуючи ефективність інженерної діяльності в агроінженерії [2; 3; 5].

Цифрове моделювання, або CAD (Computer-Aided Design), стало революційним кроком у розвитку інженерної графіки. За допомогою 3D-моделей можна не лише створити точні геометричні зображення деталей, але й виконати віртуальні складальні одиниці, відтворити динамічний аналіз руху механізмів, виявити потенційні технічні суперечності та помилки до виготовлення прототипу. Серед популярних програмних комплексів у агроінженерії виділяють SolidWorks, Autodesk Inventor, CATIA та PTC Creo. Ці системи дозволяють моделювати як окремі деталі, так і повністю складні машини, включно з гідравлічними та електронними системами.

Інновацією останнього десятиліття стало використання 3D-друку для швидкого прототипування. В агроінженерії це дозволяє виготовляти експериментальні деталі для тестування, швидко вносити зміни у конструкцію без великих фінансових витрат, зменшувати час від розробки до впровадження нових машин. Наприклад, фермерські стартапи використовують 3D-друк для створення адаптерів і насадок до трактора, які можна виготовити локально, без замовлення на заводі [10].

Цифрові технології в агроінженерії включають IoT, Big Data, GPS-навігацію. Такі технології сьогодні системно інтегруються з інженерною графікою, створюючи цифрові моделі та системи управління [11]. Так, наприклад, інтеграція технологій IoT в агроінженерію зумовлює нові вимоги до інженерної графіки як засобу проєктування, візуалізації та документування технічних систем. У сучасних умовах інженерна графіка перестає бути лише інструментом створення креслень і трансформується у важливий компонент цифрового проєктування складних кіберфізичних систем, до яких належать IoT-рішення. Перш за все, інженерна графіка забезпечує розроблення конструктивних рішень для пристроїв IoT, зокрема сенсорів, контролерів, комунікаційних модулів та їх інтеграцію в сільськогосподарську техніку.

Використання систем автоматизованого проєктування, таких як AutoCAD, SolidWorks та Fusion 360, дозволяє створювати точні 3D-моделі елементів IoT-систем, виконувати їх віртуальне складання та аналіз працездатності. Отже, взаємозв'язок IoT та інженерної графіки полягає у взаємодоповненні: IoT забезпечує збір і передачу даних, тоді як інженерна графіка - їх візуалізацію, аналіз і проєктне опрацювання. Така інтеграція є основою розвитку цифрового аграрного виробництва та підготовки фахівців нового покоління, здатних працювати в умовах індустрії 4.0.

Зв'язок технологій Big Data та інженерної графіки в агроінженерії можна розглядати через декілька важливих аспектів, де сучасні дані та візуалізація взаємодіють для оптимізації агротехніки, управління ресурсами та прийняття рішень. Так, Big Data дозволяє проводити складний аналіз великих масивів інформації. Результати можна інтегрувати в графічні інтерфейси: інтерактивні карти полів з показниками вологості, врожайності, стану рослин, 3D-візуалізація динаміки росту культур, графіки та діаграми для прийняття рішень у реальному часі. Отже, поєднання технологій Big Data та інженерної графіки створюють потужний механізм інтерактивної аналітики та прогнозування. Технології Big Data забезпечують збір і аналіз величезних обсягів агроданих, а інженерна графіка перетворює ці дані в зрозумілі моделі та візуалізації, що допомагає інженерам оптимізувати техніку, підвищувати ефективність агропроцесів та приймати обґрунтовані рішення.

Зв'язок GPS-навігації та інженерної графіки в агроінженерії проявляється через коректне позиціонування техніки та візуалізацію даних для оптимізації робіт на полях. GPS-технології забезпечують точне визначення координат об'єктів на полі та контроль руху техніки, тоді як інженерна графіка перетворює ці дані на зрозумілі візуальні моделі, карти та симуляції. Зокрема поєднання GPS та інженерної графіки відкриває можливості для створення цифрових двійників полів та техніки, де маршрути руху техніки відображаються у 3D-просторі, використовуються симуляції для оптимізації технологічних процесів, дані про врожайність та стан ґрунту інтегруються в карти та графіки для швидкого прийняття рішень. Це дозволяє ефективно планувати обробку полів, зменшувати втрати ресурсів і підвищувати продуктивність. Поєднання GPS-навігації та інженерної графіки дозволяє оптимізувати роботу машин, зменшити витрати ресурсів і підвищити врожайність.

Аналіз інновацій в аграрному секторі відображається на зміні та стратегічні напрями інженерної графіки. Стратегічні напрями розвитку інженерної графіки у контексті розвитку агроінженерії матимуть багатогранний вплив, адже сучасне сільське господарство дедалі більше опирається на цифрові технології, автоматизацію та аналіз великих даних.

За основні напрями можна вважати такі: 3D-моделювання та цифрові двійники (Digital Twins) з метою зменшення потреб в фізичних випробуваннях, скороченні часу розробки нових машин і підвищення ефективності технічного обслуговування; інтерактивна візуалізація даних з метою обробки величезних масивів даних з датчиків ґрунту, дронів і супутників та пришвидшення прийняття рішень; автоматизоване проєктування та оптимізація конструкцій з метою автоматичного підбирати оптимальної конструкції технічних та інших об'єктів сільськогосподарського

призначення; доповнена та віртуальна реальність (AR/VR) з метою підвищення точності, безпеки та ефективності агроінженерних процесів, зменшення витрат часу та ресурсів за рахунок віртуального тестування і навчання, швидкого та наочного прийняття рішень.

Вища освіта сьогодні стикається з низкою проблеми, серед яких застарілі методики навчання, недостатня матеріально-технічна база, висока вартість програмного забезпечення, потреба у підвищенні кваліфікації викладачів. Проте розвиток технологій не зупиняється, що змінює вимоги до сутності підготовки фахівця у ЗВО.

Сучасна агроінженерія активно інтегрує цифрові технології, такі як Big Data, GPS-навігація, AR/VR та цифрові двійники, що трансформуює традиційні підходи до графічної підготовки студентів. Інновації у сфері інженерної графіки дозволяють не лише створювати креслення, а й моделювати складні системи, аналізувати дані та візуалізувати процеси, наближаючи навчання до реальних умов сучасного сільського господарства. Сутність графічної компетентності майбутнього фахівця суттєво змінюється. Традиційне навчання кресленню на папері поступово замінюється 3D-моделюванням техніки, обладнання та полів.

Сьогодні студентам необхідні навички роботи з CAD/CAM-системами, створення цифрових двійників машин, проведення віртуальних симуляцій технологічних процесів, що дозволяє перевірку конструкцій та ефективності роботи техніки у віртуальному середовищі до її реального виготовлення. Важливим стає уміння обробляти великі обсяги даних з полів, GPS-трекерів, дронів та датчиків. Ці дані інтегрувати у графічні моделі для наочної візуалізації: карти врожайності, вологості ґрунту, зон внесення добрив. Таке уміння потребує розвитку навичок аналізу та прийняття рішень на основі реальних даних агроінженерії.

Використання AR/VR у навчанні дозволяє студентам симулювати роботу техніки, маршрути GPS-навігації та технологічні процеси без ризику для полів і обладнання, доповнена реальність (AR) дає змогу накладати цифрові дані на реальні моделі машин або полів, оцінюючи їх стан та ефективність роботи.

Швидкими темпами буде продовжуватись автоматизація та оптимізація графічних робіт. Сучасні CAD-системи з елементами штучного інтелекту дозволяють автоматично створювати креслення, оптимізувати форми деталей та механізмів техніки.

Графічна підготовка студентів стає поєднанням інженерії, ІТ та агрономії. Студенти навчаються використовувати графічні моделі для планування та оптимізації агропроцесів, інтегруючи знання з різних областей. Тому міждисциплінарний підхід найбільш сприятиме формуванню компетентностей для цифрової трансформації агроінженерії.

У контексті інновацій в інженерній графіці та агроінженерії, сучасні педагогічні технології мають враховувати цифровізацію, інтерактивність і практичну орієнтованість, формуючи компетентності для цифрової трансформації аграрного сектору.

Серед найбільш популярних на сьогодні технологій можна виокремити проєктне навчання (Project-Based Learning). Його сутність полягає у тому, що студенти виконують реальні проєкти, наприклад, створення цифрових моделей сільськогосподарської техніки або поля. Така технологія сприяє розвитку креативності, аналітичного мислення та командної роботи та добре інтегрується з CAD/CAM, AR/VR та Big Data для практичного застосування. У Вінницькому національному аграрному університеті у навчальному процесі ми реалізуємо розробку 3D-моделі автоматизованого обприскувача та аналіз маршруту руху за GPS-даними.

Використання симуляцій, віртуальних лабораторій та AR/VR-середовищ забезпечує інтерактивність навчання та дозволяє студентам експериментувати без ризику для техніки та полів. Інтерактивність підвищує мотивацію та залученість у навчальний процес.

В умовах війни очний навчальний процес стає нестабільним, що актуалізує дистанційне та змішане навчання. Такі види навчання передбачають поєднання онлайн-курсів, відеоуроків та практичних завдань. Дистанційне та змішане навчання орієнтує студентів на самостійну роботу та інтеграцію з цифровими платформами.

Ще одним перспективним методом навчання в умовах швидкого розвитку технологій стає метод кейсів (Case Study), який спрямовує на аналіз реальних інженерних ситуацій у агроінженерії.

Студенти розв'язують проблеми, використовуючи сучасні технології, включаючи GPS-навігацію, сенсори та цифрові моделі. Прикладом може бути кейс «Оптимізація маршруту сівалки на полі з нерівним рельєфом» із застосуванням 3D-моделі поля.

Актуальним залишається метод проблемного навчання (Problem-Based Learning), який передбачає пошук рішення конкретних інженерних задач, поєднуючи знання графіки та технологій. Такий метод розвиває аналітичні навички та критичне мислення.

Як приклад для інженерної графіки можна для студентів запропонувати тему «Оптимізація форми плуга з використанням CAD та симуляцій механічного навантаження».

З метою розвитку швидкості мислення, стратегічного планування та прийняття рішень доцільними вважаються активні методи ігрової та симуляційної діяльності.

Отже, сучасна педагогіка у підготовці студентів з інженерної графіки має поєднувати проєктне та проблемне навчання для практичних завдань, інтерактивні AR/VR та симуляційні методи для візуалізації та експериментів, кейси та дистанційні ресурси для самостійної роботи та аналітики, інтеграцію цифрових технологій (GPS, Big Data, IoT) у графічні проєкти. Це забезпечує формування сучасних компетентностей інженера, здатного ефективно працювати у цифровому агроінженерному середовищі.

Висновки. Інженерна графіка залишається фундаментальною складовою професійної компетентності інженера в агроінженерії, забезпечуючи формування просторового мислення, навичок технічного проєктування та передачі технічної інформації у візуальній формі. Цифрові технології радикально трансформують традиційну графічну підготовку, поступово замінюючи ручне креслення на CAD/CAM/CAE-системи, 3D-моделювання, BIM, AR/VR та інтеграцію з IoT, Big Data і GPS-навігацією. 3D-моделювання та цифрові двійники дозволяють створювати точні прототипи деталей і машин, проводити віртуальні симуляції та аналіз конструкцій до виготовлення фізичних моделей, що знижує ризики помилок і витрати ресурсів.

AR/VR-технології підвищують ефективність навчання та проєктування, забезпечуючи інтерактивну візуалізацію конструкцій і технологічних процесів, безпечне відпрацювання операцій та можливість командної роботи над проєктами у віртуальному середовищі. Інтеграція інженерної графіки з цифровими технологіями (Big Data, IoT, GPS) забезпечує обробку великих обсягів агроданих, створення візуалізацій та моделей для оптимізації техніки, управління ресурсами та прийняття обґрунтованих рішень. Сучасна педагогіка в агроінженерії повинна поєднувати проєктне, проблемне та кейс-орієнтоване навчання, інтерактивні симуляції та дистанційні ресурси, що формує компетентності інженера нового покоління, здатного ефективно працювати у цифровому аграрному середовищі. Перспективи розвитку інженерної графіки в агроінженерії пов'язані з подальшою цифровізацією, автоматизацією процесів проєктування та виробництва, інтеграцією.

Список використаних джерел

1. Архіпов О., Єрмакова О., Корецький Я. Моделювання та аналіз дизайнерської конструкції з застосуванням генератора рам програми Autodesk Inventor . *Прикладна геометрія та інженерна графіка*. 2022. № 102. С. 3–12.
2. Бідніченко О. Особливості геометричних поверхонь та способи їх комп'ютерного моделювання. *Прикладна геометрія та інженерна графіка*. 2022. № 102. С. 13–26.
3. Вірченко Г., Голова О., Бобела Н., Оліферчук О. Комп'ютерна графіка як засіб інтеграції загальної середньої та вищої технічної освіти. *Прикладна геометрія та інженерна графіка*. 2022. № 102. С. 27–38.
4. Джеджула О.М., Адамчук Н.Б. Формування інформаційної компетентності студентів аграрних закладів вищої освіти. *Суспільство та національні інтереси*. 2025. № 3 (11). С. 148-161. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-3\(11\)-148-161](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-3(11)-148-161).
5. Джеджула О.М., Павленко Н.А. Дидактичні умови реалізації інформаційних технологій у графічну діяльність майбутніх фахівців інженерних спеціальностей. *Академічні візії*. 2025. Вип. 41.

URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1834/1710>
<https://doi.org/10.5281/zenodo.15273389>.

DOI:

6. Джеджула О.М. Особливості цифровізації графічної підготовки студентів в аграрних закладах вищої освіти. *Міжнародна науково-практична конференція «Цифрова трансформація освіти: інновації. Виклики, можливості»*. Кропивницький. 2025 р.

7. Мартин Є., Гончаренко М. *Комп'ютерне 3Д-моделювання в середовищах 3DS MAX та AutoCAD* // Матеріали XI Всеукраїнської науково-практичної конференції «Прикладна геометрія, інженерна графіка та об'єкти інтелектуальної власності». 2022. С. 65–70.

8. Aung P. P. W., Choi W., Kulinan A. S., Cha G., Park S. Three-Dimensional engine-based geometric model optimization algorithm for BIM visualization with augmented reality. *Sensors*. 2022. Vol. 22, Iss. 19, Art. 7622. DOI: 10.3390/s22197622.

9. Vlah D., Čok V., Urbas U. VR as a D modelling tool in engineering design applications. *Applied Sciences*. 2021. Vol. 11, Iss. 16, Art. 7570. DOI: 10.3390/app11167570.

10. Yigitbas E., Nowosad A., Engels G. Supporting construction and architectural visualization through BIM and AR/VR: A systematic literature review. *arXiv preprint*. 2023. 46 p.

Тематичний напрям № 6

Охорона праці в агроінженерії: безпека експлуатації техніки, зниження виробничих ризиків

УДК:331.45

СИСТЕМНІСТЬ ЩОДО АНАЛІЗУ ПРОФЕСІЙНИХ РИЗИКІВ В АГРОІНЖЕНЕРІЇ SYSTEMATIC ANALYSIS OF OCCUPATIONAL RISKS IN AGRICULTURAL ENGINEERING

Олександр Войналович, Олександр Єременко, Тетяна Зубок
*Національний університет біоресурсів і природокористування України
Київ, Україна*

Управління професійними ризиками в агроінженерії передбачає виявлення та оцінювання значущості виробничих небезпек, а на цій основі подальше контролювання дієвості запропонованих заходів для зниження ризиків. Наукові статті з тематики професійних ризиків в агроінженерії здебільшого намагаються відобразити специфіку дотримання безпеки у разі виконання механізованих робіт у сільському господарстві та пропонують підходи для запобігання виробничому травматизму [1, 2].

Зростання уваги до цих питань зумовлено тим, що нині види виконуваних робіт та технічне улаштування робочих місць змінюються із впровадженням нових технологій та робочих процесів, відбуваються суттєві зміни на ринку праці, зокрема з'являються нові форми зайнятості та організації праці. Це призводить до появи нових професійних ризиків, що загрожують безпеці та здоров'ю працівників. А отже професійні ризики потрібно передбачати та знижувати, щоб забезпечити на робочих місцях безпечні та здорові умови праці. Це має бути цілеспрямована робота у рамках впровадження на підприємстві системи управління ризиками на робочих місцях, елементи якої необхідно систематизувати та обґрунтувати [3].

Система передбачення і оцінювання професійних ризиків (як відомих, так і нових) вимагає їх постійного відстеження на основі контролю умов праці та аналізу систематично зібраної інформації. Саме тому метою даної роботи було розроблення елементів (структури, складників тощо) системи оцінювання професійних ризиків на робочих місцях, зокрема на аграрних підприємствах.

Потрібно зазначити, що невідповідність законодавчої працевохоронної бази новим умовам організації праці в агропромисловому комплексі, а також високий рівень неформальної зайнятості та незадекларованої праці на селі створили суттєві перешкоди для впровадження дієвої системи запобігання виробничим нещасним випадкам та професійним хворобам. Це стосується не лише їх належної реєстрації, а й прогнозування та запобігання професійним ризикам.

Побудувати ефективну систему управління охороною праці в Україні неможлива без запровадження на підприємствах постійної системи відстеження дотримання працевохоронних вимог на робочих місцях [4]. Нині до органів державного нагляду і контролю з охорони праці надходять лише окремі переважно безсистемні фрагменти інформації щодо стану в галузі праці [5]. Зародки

системи оцінювання професійних ризиків в Україні спрямовано здебільшого на отримання статистичних даних за окремими показниками і вона є недостатньо оптимальною та обґрунтованою. На підприємствах процедура працезахоронного моніторингу зводиться, переважно, до атестації робочих місць за умовами праці.

Система оцінювання професійних ризиків повинна мати законодавче та наукове підґрунтя. Це вплине не лише на зобов'язання роботодавців збирати дані про умови праці, а й на формування відповідних міжвідомчих зв'язків та обмін зібраними даними.

Результати виявлення потенційних небезпек на робочих місцях є основою для системи оцінювання професійних ризиків (рис. 1). Для галузі агроінженерії ця система не є усталеною, адже з'являються нові небезпеки через певні зміни у технологічному процесі із задіянням іншого типу сільськогосподарських машин (обладнання), а запропоновані заходи безпеки можуть виявитися недостатньо ефективними. Також здебільшого існує взаємозв'язок між різними небезпеками, наявними на робочому місці.

Рис. 1. Елементи системи оцінювання професійних ризиків на аграрному підприємстві

Згідно з найбільш прийнятним для певного аграрного підприємства методом оцінювання професійного ризику, наприклад методом експертних оцінок, встановлюють величини оцінених ризиків і порівнюють їх з допустимими (прийнятними) значеннями. Отриману інформацію використовують для обґрунтування черговості упровадження розроблених працезохоронних заходів на підприємстві.

Професійні ризики в агроінженерії можна згрупувати за категоріями (високі, середні та низькі рівні ризику), як показано на рис. 2. Кількість категорій не є фіксованою, її можна збільшувати, як це запропоновано в різних літературних джерелах з методології оцінення професійного ризику [6].

Рис. 2. Групування професійних ризиків на аграрному підприємстві за категоріями

Виокремлення професійних ризиків було виконано за десятибальною шкалою методом експертних оцінок. Як середній рівень професійного ризику розглядали інтервал від 2 до 6 балів. Умовно, як пропонують у статистичних дослідженнях професійного ризику, межа переходу до високого рівня ризику може відповідати значенню $R > 10^{-4}$, а як низький рівень розглядають значення $R < 10^{-5}$. Вказані значення розраховують за статистичними даними виробничого травматизму в галузі.

Визначення потенційних небезпек і оцінення ризиків на робочих місцях має бути оформлено у вигляді документації системи управління професійними ризиками, в якій потрібно представити основні елементи системи в їх взаємодії та протоколи (згідно з OHSAS 45001), які дозволяють здійснювати дієве планування та реалізацію алгоритмів визначення небезпек і оцінення професійних ризиків на аграрному підприємстві.

Список використаних джерел

1. Тимочко В.О., Городецький І.М., Войналович О.В., Вісин О.О. Зниження професійного ризику отруєння працівників під час хімічного захисту рослин. *Науковий вісник ДонНТУ*, 2025. № 1 (14). С. 65-74.
2. Войналович О., Гнатюк О., Тимочко В., Андрієнко В. Дослідження професійних ризиків механізованих процесів у тваринництві. *Вісник Львівського національного аграрного університету. Агроінженерні дослідження*, 2021. № 5. С. 174-181.
3. Oleksandr Voinalovych, Oleksandr Yeremenko, Tatyana Zubok, Mykhailo Motruch. Components of the system for identification and assessment of occupational risks in agricultural enterprises. *24th International Scientific Conference «Engineering for rural development», Jelgava, Latvia, 21-23.05.2025. Vol. 24. P. 185-191.*
4. Oleksandr Voinalovych, Oleg Hnatiuk, Vasyl Khmelovskyi, Mykhailo Motruch. Improvement of the occupational safety and health management system in Ukraine in view of the relevant declared initiatives of the European Union. *23th International Scientific Conference “Engineering for rural development”, Jelgava, Latvia, 22-24.05.2024. Vol. 23. P. 93-97.*
5. Oleksandr Voinalovych, Oleg Hnatiuk, Vasyl Khmelovskyi, Tamara Bilko, Oksana Achkevych. Research of occupational risks on mechanized processes in animal husbandry. *Proceedings International symposium ISB-INMA-TEH. Agricultural and mechanical engineering (Bucharest. 6-7 October 2022). P. 398-404.*
6. O. Kruzhilko, V. Maystrenko, O. Polukarov etc. Improvement of the approach to hazard identification and industrial risk management, taking into account the requirements of current legal and regulatory acts. *Archives of Materials Science and Engineering*, 2020. 105/2. P. 65-79.

УДК 636.4:631.3:331.45

ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА СВИНИНИ ТА БЕЗПЕКА ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ ENGINEERING AND TECHNOLOGICAL SUPPORT OF PORK PRODUCTION AND OCCUPATIONAL SAFETY AT THE ENTERPRISE

Владимир Смелянов, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

Небезпеки при виробництві свинини в умовах СГПП «Техмет-Юг» зумовлені сукупністю біологічних, хімічних, фізичних та виробничо-технологічних факторів, характерних для сучасного тваринницького підприємства. У процесі утримання та відгодівлі свиней основну загрозу

становитимуть біологічні фактори, зокрема збудники інфекційних та паразитарних захворювань, які можуть передаватися як між тваринами, так і людиною. Підвищена вологість, наявність органічних відходів та значна концентрація погелів'я створюють сприятливі умови для розвитку патогенної мікрофлори, що негативно впливає на санітарний стан виробничих приміщень.

У таблиці № 1 відображені основні біологічні небезпечні фактори, які впливають на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг»

Таблиця № 1.

**Основні біологічні небезпечні фактори, які впливають
на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг»**

Біологічний небезпечний фактор	Джерело виникнення	Характер небезпеки та можливі наслідки
Патогенні бактерії	Хворі або інфіковані свині, гній, забруднені поверхні	Інфікування людей та тварин. Захворювання персоналу, падіж тварин
Віруси тваринного походження	Біологічні виділення тварин, повітря у приміщеннях	Поширення інфекційних хвороб. Масові спалахи захворювань
Паразити та їх яйця	Гній, підстилка, корми	Зараження через контакт чи повітря. Погіршення здоров'я людей та тварин
Грибки та пліснява	Вологі приміщення, зіпсовані корми	Алергічні та токсичні впливи. Захворювання органів дихання
Біоаерозолі	Повітря тваринницьких приміщень	Подразнення та інфекційна дія. Хронічні захворювання дихальних шляхів

Джерело: розроблено автором на основі [2, 7, 9]

Особливе місце серед небезпек займають хімічні фактори, пов'язані з використанням дезінфекційних засобів, ветеринарних препаратів, кормових добавок та продуктів їх розпаду. Порушення регламентів застосування таких речовин може призводити до забруднення продукції [1, с. 429], шкідливого впливу на здоров'я працівників та навколишнє середовище. Крім того, в умовах виробництва свинини можливе утворення шкідливих газів, зокрема аміаку та сірководню, що при недостатній вентиляції становитиме серйозну небезпеку для органів дихання людини.

Представлена таблиця № 2 відображає основні хімічні небезпечні фактори, які впливають на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг».

Таблиця № 2.

**Основні хімічні небезпечні фактори, які впливають на працівників
в умовах СГПП «Техмет-Юг»**

Хімічний небезпечний фактор	Джерело виникнення	Характер впливу на працівників та можливі наслідки
Аміак	Розклад гною та січі тварин у приміщеннях	Подразнення органів дихання та очей. Гострі та хронічні захворювання дихальних шляхів
Сірководень	Анаеробне розкладання органічних відходів	Токсична дія, запаморочення. Отруєння, втрата свідомості
Дезінфекційні засоби	Обробка приміщень та обладнання	Подразнювальна та алергічна дія. Дерматиті, ураження слизових оболонок
Пари мийних речовин	Санітарна обробка виробничих зон	Токсична та подразнювальна дія. Захворювання органів дихання
Пестициди та кормові добавки	Оброблення кормів та складів	Накопичувальна токсична дія. Порушення функцій внутрішніх органів

Джерело: розроблено автором на основі [3, 5, 6]

Фізичні та виробничо-механічні небезпеки на СГПП «Техмет-Юг» пов'язані з експлуатацією обладнання для годівлі, прибирання гною, транспортування тварин та сировини. Ризик травматизму зростає за умов недотримання вимог охорони праці, недостатнього технічного обслуговування машин та впливу шуму та вібрації [2, с. 58]. Додатковим фактором небезпеки є безпосередній контакт працівників із тваринами, що може призводити до укусів, ударів або інших травм. Сукупна дія зазначених факторів вимагає системного підходу до управління ризиками та впровадження заходів безпеки [3, с. 27].

Таблиця № 3 відображає основні виробничо-механічні небезпечні фактори, які впливають на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг»

Таблиця № 3.

**Основні виробничо-механічні небезпечні фактори, які впливають
на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг»**

Виробничо-механічний небезпечний фактор	Джерело виникнення	Характер небезпеки та можливі наслідки
Рухомі частини машин і механізмів	Обладнання для годівлі, прибирання гною	Захоплення, защемлення, удари. Травми кінцівок, переломи
Транспортні засоби на території	Трактори, навантажувачі, спецтехніка	Наїзд, зіткнення. Важкі травми, летальні випадки
Слизькі та нерівні поверхні	Волога підлога, гній, корми	Падіння працівників. Забої, переломи
Ручне переміщення вантажів	Мішки з кормами, обладнання	Перевантаження опорно-рухового апарату. Захворювання хребта, розтягнення
Контакт із тваринами	Агресивна або злякана худорлявість	Вдари,куси. Травми, інфекційні ускладнення

Джерело: розроблено автором на основі [1, 4, 8]

На рисунку № 1 представлений аналіз факторів небезпеки в умовах СГПП «Техмет-Юг» у відсотковому співвідношенні.

Співвідношення факторів небезпеки в умовах СГПП «Техмет-Юг»

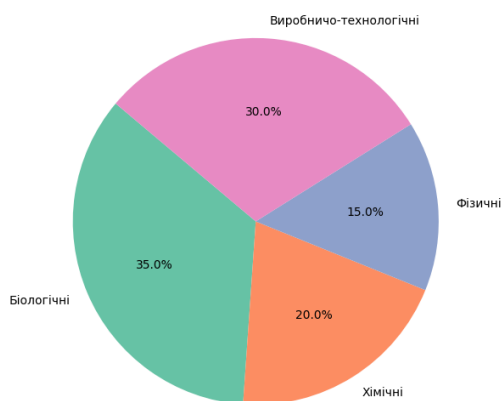

Рис. № 1 Аналіз факторів небезпеки в умовах СГПП «Техмет-Юг» у відсотковому співвідношенні.

Кругова діаграма відображає чотири основні категорії факторів, що впливають на безпеку працівників та стан виробничого процесу. Найбільшу частку займають біологічні фактори (35%), що зумовлено високим ризиком інфекційних та паразитарних захворювань серед поголів'я свиней, контактом персоналу з тваринами та біологічними відходами. На іншому місці знаходяться

виробничо-технологічні фактори (30%), що включають механічні небезпеки, травми при роботі з обладнанням, падіння та удари.

Хімічні фактори (20%) представлені дією аміаку, сірководню, дезінфекційних засобів та кормових добавок, що можуть впливати на органи дихання, шкіру та внутрішні органи працівників. Найменшу частку становлять фізичні фактори (15%), пов'язані з шумом, вібрацією, температурними та мікрокліматичними умовами у приміщеннях. Таке подання дозволяє наочно оцінити пріоритети заходів з охорони праці та планування системи зниження ризиків на підприємстві, зосередивши увагу на найбільш небезпечних категоріях факторів.

Планування системи зниження ризиків та небезпечних факторів в умовах СГПП «Техмет-Юг» передбачає комплексний підхід до управління виробничою безпекою, що базується на оцінці й систематизації потенційних загроз для працівників та технологічного процесу. Процес планування включає ідентифікацію основних категорій небезпечних факторів [4, с. 47]: біологічних, хімічних, фізичних та виробничо-технологічних, оцінку їхнього рівня ризику та визначення пріоритетів у заходах з охорони праці. В основу системи покладено принцип превентивності, що забезпечує своєчасне виявлення потенційних джерел небезпеки та їх мінімізацію до рівня, безпечного для здоров'я персоналу та стабільності технологічного процесу.

В рамках планування передбачаються організаційні, технічні та інженерні заходи, спрямовані на контроль доступу до потенційно небезпечних зон, забезпечення вентиляції та очищення повітряних мас, дезінфекцію та санітарне утримання виробничих приміщень, а також навчання персоналу та відпрацювання дій у разі аварійних ситуацій. Окрему увагу приділено моніторингу стану виробничої середовища [5, с. 75], регулярному оцінюванню ефективності впроваджених заходів та коригуванню плану з урахуванням змін технологічних процесів та нормативних вимог. Такий системний підхід дозволяє підвищити рівень безпеки праці, зменшити ризики травматизму та профілактично впливати на поширення інфекційних та токсичних факторів на підприємстві. У таблиці № 4. представлені заходи зниження ризиків та небезпечних факторів в умовах СГПП «Техмет-Юг».

Таблиця № 4.

**Заходи зниження ризиків та небезпечних факторів
в умовах СГПП «Техмет-Юг»**

Захід безпеки	Очікуваний результат
Впровадження чітких інструкцій з охорони праці, контроль доступу до виробничих приміщень, планування робочих змін	Зменшення ймовірності нещасних випадків, підвищення дисципліни персоналу
Регулярна дезінфекція приміщень, утилізація органічних відходів, забезпечення вентиляції	Зниження рівня біологічних та хімічних ризиків, покращення мікроклімату
Використання захисного обладнання, огороження небезпечних зон, контроль за станом машин та механізмів	Мінімізація виробничо-механічних травм та аварій
Інструктажі з безпеки, тренування дій у надзвичайних ситуаціях, навчання роботі з обладнанням та хімічними засобами	Підвищення обізнаності працівників, зменшення ризику помилкових дій
Регулярний контроль рівня шкідливих речовин, стану обладнання, аналіз інцидентів та коригування заходів	Своєчасне виявлення та усунення небезпечних факторів, підвищення ефективності системи безпеки

Джерело: розроблено автором на основі [2, 3, 10]

На рисунку № 2. представлені кругові діаграми, що ілюструють вплив небезпечних виробничих факторів на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг» до та після впровадження. До впровадження заходів найбільше вплив мали біологічні (35%) та виробничо-технологічні (30%) фактори, тоді як після застосування системи безпеки їх вплив суттєво знизився - біологічні фактори до 20%, виробничо-технологічні до 15%. Вплив хімічних та фізичних факторів також зменшився

відповідно до 10%, що демонструє ефективність комплексних заходів з охорони праці, санітарно-гігієнічних та технічних заходів.

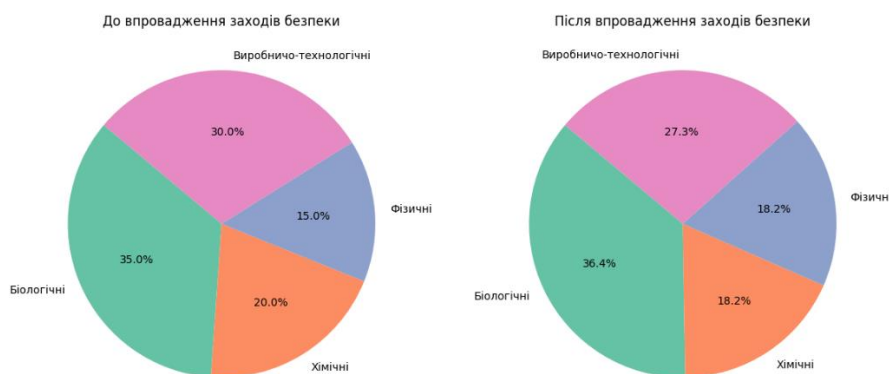

Рис. № 2. Кругові діаграми, що ілюструють вплив небезпечних виробничих факторів на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг» до та після впровадження.

Це наочно відображає зменшення професійних ризиків та підвищення безпеки працівників після впровадження системи контролю та профілактики небезпечних факторів.

Встановлено, що умови праці на підприємстві СГПП «Техмет-Юг» безпосередньо залежать від рівня організації виробничих процесів, технічного стану обладнання та дотримання працівниками вимог безпеки. Аналіз небезпечних та шкідливих виробничих факторів показав наявність ризиків, які можуть призводити до травматизму та погіршення стану здоров'я персоналу. Запропоновані профілактичні заходи, зокрема застосування засобів індивідуального та колективного захисту, проведення інструктажів та регулярного контролю, дозволяють суттєво знизити рівень виробничих небезпек та підвищити безпеку праці. Реалізація цих заходів сприяє створенню більш безпечних і комфортних умов праці та зменшення ймовірності нещасних випадків [6, с. 21].

Небезпеки у надзвичайних ситуаціях в умовах СГПП «Техмет-Юг» формуються як результат комплексної взаємодії природних, техногенних та виробничих факторів, що можуть призводити до загроз для життя та здоров'я працівників, порушення технологічного процесу та ушкодження матеріальних ресурсів підприємства. До таких більш вірогідних ситуацій які можуть виникати на СГПП «Техмет-Юг» належать спалахи інфекційних захворювань серед поголів'я, а також стихійні природні явища, що можуть впливати на виробничі приміщення та інфраструктуру підприємства.

Особливу небезпеку може становити поєднані впливи біологічних, хімічних і фізичних факторів в момент надзвичайної події, коли одночасно може виникати токсичне середовище, яке буде поширювати патогенні агенти та підвищувати ризик травматизму. Захист співробітників підприємства передбачає комплекс заходів, спрямованих на зниження цих ризиків [7, с. 211], включаючи організаційні заходи, забезпечення засобами особистої захисту, навчання персоналу діям у надзвичайних ситуаціях, а також наявність ефективних систем оповіщення, евакуації та аварійних резервів електропостачання, водопостачання та вентиляції.

Рис. № 3. Кругова діаграма впливу небезпечних виробничих факторів на працівників на момент надзвичайної події в умовах СГПП «Техмет-Юг».

Системний аналіз небезпек у надзвичайних ситуаціях на підприємстві дозволяє визначити пріоритетні напрямки профілактики, оцінити потенційні втрати та розробити комплекс заходів щодо захисту працівників та зниження ризиків для технологічного процесу. Такий підхід сприяє підвищенню рівня безпеки, забезпеченню неперервності виробництва та мінімізації соціально-економічних наслідків надзвичайних подій [8, с. 125].

У таблиці № 5 надані пріоритетні напрямки профілактики цивільної захисту в умовах СГПП «Техмет-Юг»

Таблиця № 5.

**Пріоритетні напрямки профілактики цивільної захисту
в умовах СГПП «Техмет-Юг»**

Пріоритетне напрямки профілактики	Зміст заходів	Очікуваний результат
Забезпечення біологічної безпеки	Контроль санітарно-гігієнічного стану, проведення дезінфекції, використання засобів індивідуальної захисту	Зниження ризику поширення біологічно небезпечних факторів
Профілактика хімічних небезпек	Моніторинг стану хімічних речовин, дотримання правил зберігання та транспортування, навчання персоналу	Запобігання хімічним отруєнням та аваріям
Захист від фізичних факторів	Застосування колективних та індивідуальних засобів захисту, технічне обслуговування обладнання	Зменшення травматизму та впливу фізичних факторів
Підготовка персоналу з цивільної захисту	Проведення інструктажів, тренувань та навчань з дій у надзвичайних ситуаціях	Підвищення готовності персоналу до НС
Планування та реагування на НС	Розробка та актуалізація планів цивільного захисту, взаємодія з екстреними службами	Своєчасне та ефективне реагування на надзвичайні події

Джерело: розроблено автором на основі [9, 10]

Рисунок № 4 наочно відображає зменшення професійних ризиків та підвищення безпеки працівників після впровадження системи контролю та профілактики небезпечних факторів за планами цивільного захисту СГПП «Техмет-Юг».

Рис. № 4. Кругові діаграми, що ілюструють вплив небезпечних виробничих факторів на працівників в умовах СГПП «Техмет-Юг» до та після впровадження.

Кругова діаграма відображає зміну умов праці в СГПП «Техмет-Юг» до та після впровадження заходів з цивільної захисту. До впровадження заходів переважали небезпечні умови праці, які становили найбільшу частку, що свідчило про підвищений рівень ризику для персоналу [9, с. 19]. Помірно небезпечні умови займали значну частину, тоді як безпечні умови були представлені найменшим відсотком, що вказувало на недостатній рівень захищеності працівників.

Після впровадження комплексу заходів з цивільної захисту спостерігається суттєве покращення ситуації [10, с. 342]. Частка безпечних умов праці значно зросла та стала домінуючою, що свідчить про підвищення рівня безпеки та ефективність реалізованих заходів. Водночас відсоток небезпечних умов зменшився, а помірно небезпечні умови залишилися на стабільному рівні або скоротилися. Загалом діаграма наочно демонструє позитивний вплив впроваджених заходів цивільного захисту на зниження виробничих ризиків та покращення умов праці на підприємстві.

Отже, обґрунтовано необхідність комплексного підходу до запобігання та реагування на надзвичайні ситуації в умовах діяльності СГПП «Техмет-Юг». Оцінка можливих надзвичайних подій та впливу небезпечних факторів свідчить про важливість завчасного планування, підготовки персоналу та забезпечення матеріально-технічних ресурсів. Впровадження заходів з цивільної захисту позитивно впливає на рівень готовності підприємства до дій у разі надзвичайної ситуації, зменшує можливі втрати та забезпечує захист працівників. Загалом реалізація вимог цивільної захисту підвищує стійкість функціонування підприємства та рівень безпеки персоналу в умовах потенційних загроз.

Список використаних джерел

1. Піндера М. В. Контроль та управління безпечністю харчових продуктів. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей IV міжнар. наук. практ. конф., 4 листопада 2025 р. / Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2025. С. 428-430. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22771>.
2. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.
3. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.
4. Kurepin V., Lyamar O. (2024). Assessment of the State of Personnel Safety of Agricultural Enterprises with the Help of Relevant Performance Indicators. *Modern Economics*, 43(2024), 41-50. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V43\(2024\)-06](https://doi.org/10.31521/modecon.V43(2024)-06).
5. Marchenko D., Matvyeyeva K., Lyamar O., Kurepin V. Enhancing the reliability and wear resistance of high-speed cutting tools through the use of ionized air-oil lubrication media in machine part restoration. *Problems of Tribology*. 2025. Vol. 30. No. 4(118). P. 72–78. DOI: 10.31891/2079-1372-2025-118-4-72-78. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23062>.
6. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
7. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.

8. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

9. Іваненко В. С. Порівняльна характеристика кваліфікаційних вимог та стандартів до фахівців у галузі охорони праці на підприємствах аграрного профілю. Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу України : збірник тез наук.-теорет. 36-ї студентської конф. (м. Миколаїв, 20-22 березня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 17-20. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17834>.

10. Іваненко В. С. Захисні споруди: реальний захист населення // Стратегія розвитку міст: молодь і майбутнє (інноваційний ліфт): поствоєнна розбудова : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, квітень 2023 року. Харків : Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова, 2023. С. 341-346. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13726>.

УДК 621.039.586:504.05

ВПЛИВ ДЕГРАДАЦІЇ ВОДОЙМИ ЯРУЖНОГО ХВОСТОСХОВИЩА НА БЕЗПЕКУ ПРАЦІ ПЕРСОНАЛУ THE IMPACT OF THE DEGRADATION OF THE TAILINGS POND ON STAFF HEALTH AND SAFETY

Олександр Пилипенко, Володимир Шаломов, Павло Тимченко

Український державний університет науки і технологій ННІ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури», Дніпро, Україна

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю підвищення рівня охорони праці та зниження виробничих ризиків на промислових майданчиках, пов'язаних із радіаційно небезпечними об'єктами. Зменшення об'єму води у хвостосховищі призводить до оголення забруднених поверхонь, активізації пилового переносу радіонуклідів та зростання додаткового опромінення персоналу. Це створює потенційну загрозу для працівників, задіяних у сфері експлуатації, моніторингу та рекультивації територій, а також у суміжних галузях, зокрема агроінженерії.

В умовах обмежених можливостей реалізації інженерних заходів особливого значення набуває впровадження сучасних підходів до оцінки ризиків, прогнозування радіаційної обстановки та розробки ефективних систем управління безпекою праці. Отримані результати можуть бути використані для обґрунтування технічних і організаційних рішень, спрямованих на мінімізацію радіаційного впливу та підвищення безпеки виробничого середовища.

Об'єкт дослідження хвостосховище «Сухачівське» І секція, яке було в експлуатації у 1968 – 1983 роках, має загальну площу $\approx 900\,000\text{ м}^2$, з загальною масою РАВ ≈ 19 млн. тон., загальна активність радіоактивних відходів (РАВ) $= 7,1 \cdot 10^{14}$ Бк. Тип хвостосховища – яружний зі штучним ставком у середині.

Постановка задачі. Виходячи з результатів факторного аналізу, проведеного в попередніх дослідженнях [1–3], встановлено, що одним із ключових чинників, який впливає на інтенсивність рознесення пиловатих часток з поверхні хвостосховища та, відповідно, на зростання додаткового опромінення персоналу, є зменшення об'єму води в чаші хвостосховища (І секція). Зниження рівня води призводить до оголення радіаційно забруднених ділянок, що, у свою чергу, активізує процеси пилового переносу та підвищує ризики для виробничого персоналу. У зв'язку з цим було прийнято рішення провести детальний аналіз ключових гідрологічних та просторових показників хвостосховища, а саме:

1. Визначити $S_i = S_1 \div S_n\text{ м}^2$, по роках з 1985 до 2021 року включно.
2. Визначити $V_i = V_1 \div V_n\text{ м}^3$, по роках з 1985 до 2021 року включно.

3. Визначити у відсотках та сформуванати узагальнену таблицю $1\%_{1985} = S_{1985} / V_{1985}, \rightarrow \%_{2004} = S_{2004} / V_{2004}, \rightarrow \%_{2009} = S_{2009} / V_{2009}, \rightarrow \%_{2011} = S_{2011} / V_{2011}, \rightarrow \%_{2013} = S_{2013} / V_{2013}, \rightarrow \%_{2015} = S_{2015} / V_{2015}, \rightarrow \%_{2016} = S_{2016} / V_{2016}, \rightarrow \%_{2018} = S_{2018} / V_{2018}, \rightarrow \%_{2020} = S_{2020} / V_{2020}, \rightarrow \%_{2021} = S_{2021} / V_{2021}$ по роках з 1985 до 2021 року включно.

4. Визначити скільки з'явилося нових площ пляжів, що були вивільнені за рік по роках з 1985 до 2021 рік включно.

5. Змодельювати радіаційну ситуацію на 2022-2025 роки.

Дослідження виконано за умови, що загальна площа хвостосховища I секції залишається сталою ($P_{\text{секція}} = \text{const}$). Проектного рівня заповнення водою було досягнуто у 1985 році, який прийнято за базовий для подальших порівнянь. Аналіз охоплює період з 1985 по 2021 рік і ґрунтується на узагальненні та обробці даних, наведених у раніше опублікованих роботах [1–3].

Основна частина. У результаті дослідження динаміки площі водного дзеркала (S_i) хвостосховища «Сухачівське» (I секція) за період 1985–2021 рр. встановлено суттєве її скорочення. Зокрема, площа зменшилась із максимального проектного значення 282 тис. м² у 1985 році до мінімального - 39 тис. м² у 2009 році. Аналогічна тенденція спостерігається і для об'єму водойми: від 1916 тис. м³ (1985 рік) до 47 тис. м³ (2009 рік), що свідчить про критичне зниження рівня водонаповнення хвостосховища. Станом на 05.06.2021 року площа водного дзеркала становить 81 тис. м², що відповідає 28,72% від проектного значення (приблизно $\frac{1}{4} S_{\text{проект}}$). Водночас об'єм водойми складає 226 тис. м³, або 11,79% від проектного (приблизно $\frac{1}{10} V_{\text{проект}}$), що підтверджує збереження негативної динаміки.

Узагальнені результати розрахунків і аналізу представлені в таблиці 1 та на рисунку.

Таблиця 1 Загальні дані досліджень площі та об'єму води на хвостосховищі «Сухачівське» секція I за період 1985 – 2021 роки

№ п/п	Рік	Площа дзеркала водойми - тис. м ²	Об'єм Водойми - V, тис. м ³	Значення в відсотка % рік = ($S_{1985к} / S_{i \text{ рік}}$)	Значення в відсотка % рік = ($V_{1985к} / V_{i \text{ рік}}$)
1	31.12.1985	282	1916	100	100
2	31.12.1989	281	1909	99,64	99,63
3	31.12.1997	278	1898	98,58	99,06
4	23.02.2004	253	1718	89,72	89,67
5	16.07.2009	39	47	13,83	2,45
6	03.03.2011	132	569	46,81	29,69
7	16.04.2013	123	480	43,62	25,05
8	24.03.2015	89	294	31,56	15,34
9	16.04.2016	97	339	34,39	17,69
10	01.09.2018	44	58	15,6	3,03
11	01.03.2020	83	264	29,43	13,78
12	05.06.2021	81	226	28,72	11,79

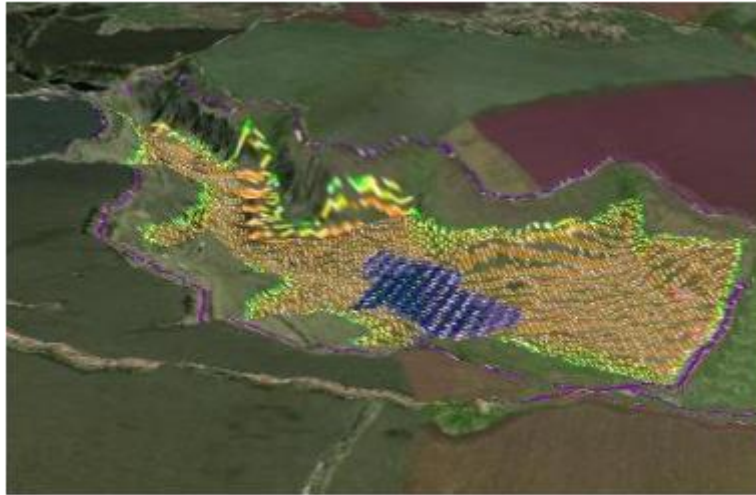

Рисунок – Вид на хвостосховище «Сухачівське» I секція у вигляді 3-D моделі

Висновки. Враховуючи рельєф місцевості та негативну динаміку зменшення об'єму води у ставку хвостосховища, вперше було виконано моделювання радіаційної ситуації та розроблено новий методологічний підхід до побудови об'ємних карт у вигляді 3D-моделей радіаційного забруднення території «Сухачівського» промислового майданчика. Запропоновано, розроблено та впроваджено серію 3D-моделей за результатами обстежень у різні періоди: у 2013 році (на основі даних за 2010–2013 рр., з урахуванням найгіршого сценарію), у 2016 році (за даними 2014–2016 рр.) та у 2018 році (за даними 2017–2018 рр.). Такий підхід дозволив врахувати часову динаміку змін і підвищити точність оцінки радіаційної обстановки. Розроблені моделі забезпечили можливість прогнозування та моделювання стану радіаційного забруднення хвостосховищ «Сухачівського» промислового майданчика на період 2022–2025 років і в подальшій перспективі на основі даних досліджень за 2009–2019 рр. Встановлено, що існуюча радіаційна обстановка потребує впровадження планувальних та технічних протирадіаційних заходів, спрямованих на зниження рівня радіаційного фону на промислових майданчиках і хвостосховищах [4–6].

В умовах воєнного стану реалізація комплексних заходів у повному обсязі є ускладненою. Водночас перспективним напрямом подальших досліджень є розробка та впровадження сучасних технологій реконструкції та/або рекультивації радіаційно забруднених земель із можливістю їх подальшого використання як сільськогосподарських угідь аграрно-промислового комплексу Дніпропетровської області.

Список використаних джерел

1. Капля О. І., Беліков А. С., Пилипенко О. В. Аналіз стану радіаційного забруднення хвостосховищ режимної території колишнього уранового виробництва ВО ПХЗ // Вісник Придніпровської державної академії будівництва та архітектури. – 2010. – № 8. – С. 36–41.
2. Беліков А. С., Пилипенко О. В., Шаломов В. А., Андрєєва А. В. Дослідження іонізуючого випромінювання на дамбі хвостосховища «Сухачівське» // Новини інженерної науки Придніпров'я. – 2017. – № 1(2). – С. 10–18.
3. Korotaev V., Belikov A., Pylypenko O., Podkopaev S., Tkachuk O., Shalomov V. Theoretical and practical substantiation for prediction of equivalent dose rate of gamma radiation at the Sukhachivske tailings storage facility I section // Technology Audit and Production Reserves. – 2024. – № 6/2(80). – С. 16–27. DOI: 10.15587/2706-5448.2024.319636.
4. ДБН В.1.2-8:2021. Основні вимоги до будівель і споруд. Гігієна, здоров'я та захист довкілля. – Київ: Міністерство розвитку громад та територій України, 2021.
5. ДСП 6.074.120-01. Основні санітарні правила протирадіаційного захисту України (ОСПУ). – Київ: Міністерство охорони здоров'я України, 2001.

6. Норми радіаційної безпеки України (НРБУ-97). – Київ, 1997. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0062282-97#Text> (дата звернення: 01.04.2026).

УДК 636.1:631.3:331.45

**ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ УТРИМАННЯ СПОРТИВНИХ КОНЕЙ ТА
УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМИ РИЗИКАМИ**
**ENGINEERING AND TECHNOLOGICAL ASPECTS OF KEEPING SPORT HORSES AND
OCCUPATIONAL RISK MANAGEMENT**

Дар'я Нестеренко, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

Охорона праці в галузі коневодства є важливим елементом забезпечення безпечних умов виробничої діяльності. Робота з тваринами, використання механізованого обладнання та організація процесів утримання та годівлі коней пов'язані з впливом різноманітних небезпечних і шкідливих факторів. Підтримка належного рівня безпеки праці по вирощуванню та утриманню спортивних коней сприяє збереженню здоров'я працівників, підвищує ефективність виробництва та покращує умови утримання тварин. У філії «Південний племконецентр» ДП «Конярство України» систему охорони праці організовано відповідно до чинного законодавства України та галузевих нормативно-правових документів, що регламентують вимоги безпеки під час роботи у тваринництві.

Система управління охороною праці у філії «Південний племконецентр» спрямована на створення безпечних та здорових умов праці для працівників, які здійснюють догляд за кіньми, їх годівлю, тренування та ветеринарне обслуговування. Основними завданнями системи безпеки та гігієни праці є запобігання виробничого травматизму, попередження професійних захворювань та забезпечення належних санітарно-гігієнічних умов виробничих приміщень [1, с. 77].

У філії «Південний племконецентр» відповідальність за організацію безпечних умов праці покладається на керівника підприємства, керівників структурних підрозділів, контроль покладається на службу охорони праці. Керівники філії «Південний племконецентр» згідно чинних нормативно-правових актів з охорони праці своєчасно організують навчання працівників питанням безпеки: перед початком роботи - вступний та первинний інструктажі з питань охорони праці, у продовж роботи - періодичні інструктажі, які здійснюються під час виконання виробничих завдань. Особлива увага приділяється навчанню безпечним прийомам роботи з тваринами, адже коні належать до великих і потенційно небезпечних тварин [2, с. 28].

Процес годівлі спортивних коней у господарстві включає підготовку кормів, їх зберігання, транспортування до стай, роздавання кормів тваринам та контроль за їх споживанням. Під час виконання таких операцій працівники піддаються впливу різних виробничих факторів, зокрема фізичних, біологічних та механічних. Деякі з них є небезпечними.

До фізичних факторів належать підвищена або знижена температура повітря в конюшнях, недостатня освітленість робочих місць, шум від обладнання та підвищена запиленість повітря під час роботи з сухими кормами. Наявні біологічні фактори пов'язані з можливістю контакту з мікроорганізмами, алергенами та продуктами життєдіяльності тварин. Механічні фактори виникають під час використання кормороздачі, транспортуванні, подрібнюванні кормів та інших видів робіт які виконуються на обладнанні племконецентру [3, с. 86]. Особливу небезпеку становить безпосередній контакт із кіньми, оскільки необережні рухи тварини можуть спричинити травмування працівника. Тому важливо дотримуватися встановлених правил поведінки з тваринами та використовувати безпечні методи роботи.

У процесі утримання та годівлі спортивних коней працівники можуть піддаватися впливу низки небезпечних та шкідливих факторів виробничого середовища. Серед них значний відсоток відносять

до травмонебезпечних ситуацій, що виникають під час роботи з тваринами. Коні можуть проявляти агресивну поведінку, різко рухатися чи лякатися сторонніх звуків, що може призвести до ударів чи падінь.

Іншим небезпечним фактором виробничого середовища є запиленість повітря, що виникає під час роботи із сіном, соломою та комбікормами. Тривалий вплив пилу спричиняє захворювання органів дихання або алергічні реакції [4, с. 121]. Присутня небезпека від підвищеної концентрації аміаку, яка утворюється внаслідок розкладання органічних відходів у стайнях. Суттєвим фактором ризику є використання механізованого обладнання, зокрема кормозмішувачів, подрібнювачів та транспортерів. Порушення правил експлуатації цього обладнання може призвести до травмування працівників.

Для забезпечення належних та безпечних умов праці на підприємстві підтримують належний санітарно-гігієнічний стан стайні. Приміщення регулярно очищуються від гною та залишків кормів, своєчасно проходить дезінфекція [5, с. 8]. Підлога в конюшнях рівна, неслизька та водонепроникна. Стіни покриті матеріалами, які легко піддаються очищенню та дезінфекції. Важливим фактором є підтримання оптимального мікроклімату в приміщеннях конюшні. Температура повітря в конюшнях для спортивних коней повинна становити приблизно 8-12 °С у холодний період року, а відносна вологість повітря - близько 60-70 %. Швидкість руху повітря не повинна перевищувати 0,3 м/с.

Працівники, які виконують роботи в конюшнях та кормоцехах, своєчасно забезпечуються спеціальним одягом, захисним взуттям, рукавицями та засобами захисту органів дихання. Звичайно спецодяг зручний, міцний і придатний для роботи з тваринами. Захисне взуття надійне та запобігає травмуванню стопи у разі випадкового наступання коня. Під час роботи з кормами, що утворюють пил, працівники використовують респіратори або захисні маски. Регулярне очищення та прання спецодягу є важливою умовою підтримання санітарного стану робочої середовища.

Стайні та кормосховища за факторами пожежонебезпечності належать до об'єктів підвищеної пожежної небезпеки через наявність великої кількості легкозаймистих матеріалів, зокрема сіна, соломи та дерев'яних конструкцій. Для запобігання пожеж необхідно забезпечити справність електропроводки, регулярно перевіряти стан електрообладнання та дотримуватися правил пожежної безпеки. На території господарства встановлені первинні засоби пожежогасіння, зокрема порошкові та вуглекислотні вогнегасники. На території є у достатній кількості пожежні щити з необхідним інструментом та резервуари з водою. Працівники проінструктовані щодо порядку дій у разі виникнення пожежі та використання засобів пожежогасіння [6, с. 263]. Всі працівники своєчасно проходять регулярні навчання з пожежної безпеки.

Для забезпечення оптимального мікроклімату у приміщенні необхідно організувати ефективну вентиляцію. У стайні утримується 30 спортивних коней. Нормативна потреба у свіжому повітрі для одного коня становить приблизно 70 м³ на годину. Загальна потреба у повітрі визначається за формулою:

$$L = N \times q$$

Де:

L - об'єм повітря, м³ / год;

N - кількість тварин;

q - норма повітрообміну на одну голову.

Підставимо значення:

$$L = 30 \times 70 = 2100 \text{ м}^3/\text{рік}.$$

Отже, система вентиляції повинна забезпечувати подачу не менше ніж 2100 м³ свіжого повітря на годину.

Нормативна освітленість у конюшнях повинна становити приблизно 50 люкс. Площа приміщення становить 600 м², потрібний світловий потік визначається за формулою:

$$\Phi = E \times S$$

Де:

Φ - світловий потік, лм;

E - освітленість, лк;

S – площа приміщення.

Підставимо значення:

$$\Phi = 50 \times 600 = 30000 \text{ лм.}$$

У конюшнях використовуються світлодіодні світильники зі світловим потоком 3000 лм. Необхідна кількість світильників становить 10-12 одиниць з урахуванням втрат світлового потоку. Нормативна освітленість у конюшнях забезпечуються додатковими місцевими світловими приборами, які при необхідності включають для освітлення робочих місць.

Удосконалення технології годівлі спортивних коней повинно супроводжуватися впровадженням сучасних технічних інноваційних засобів, які дозволяють підвищити рівень безпеки та гігієни праці. До таких заходів належать механізація процесів приготування та роздавання кормів, встановлення автоматизованих систем вентиляції та освітлення, а також використання сучасних цифрових систем контролю мікроклімату. Важливим напрямом є підвищення рівня професійної підготовки працівників, проведення регулярних інструктажів та навчання безпечним методам роботи з кіньми. Також доцільно проводити періодичні медичні огляди працівників та впроваджувати заходи щодо профілактики професійних захворювань [7, с. 20].

Отже, забезпечення належного рівня охорони праці у філії «Південний племконецентр» ДП «Конярство України» є важливою умовою ефективного функціонування підприємства та збереження здоров'я працівників. Аналіз умов праці показує, що основними небезпечними факторами є робота з тваринами, підвищена запиленість повітря та можливість травмування під час експлуатації обладнання. Впровадження сучасних систем вентиляції, раціонального освітлення, механізації процесів годівлі та використання засобів особистого захисту дозволить значно покращити умови праці та підвищити рівень безпеки в господарстві.

Список використаних джерел

1. Іваненко В. М. Практичні аспекти адаптації законодавства ЕС у сфері безпеки і гігієни праці в Україні // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ої студ. наук.-теорет. конф., 22-24 березня 2023 року, м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13346>.

2. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.

3. Курепін В. М. Екологічна безпека регіонів через впровадження безпечних ресурсозберігаючих технологій. Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 30-31 травня 2024 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 84-87. DOI:<https://doi.org/10.31521/978-617-7149-78-0-26>.

4. Мельничук Д. М. Технологічний контроль та захист працівників тваринницьких ферм від біологічних ризиків. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V

Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів, 15 травня 2025 р.). Львів: ЛДУБЖД, 2025. С. 119-121. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21890>.

5. Лотарева Д. В. Організація системи управління ризиками на агропідприємствах Миколаївської області. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 7-10. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18904>.

6. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.

7. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

УДК 633.16:631.3:631.8:331.45

ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ БІОПРЕПАРАТІВ У ПОСІВАХ ОЗИМОГО ЯЧМЕНЮ ТА УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМИ РИЗИКАМИ

**ENGINEERING AND TECHNOLOGICAL ASPECTS OF THE APPLICATION OF BIOPRODUCTS IN
WINTER BARLEY CROPPING AND OCCUPATIONAL RISK MANAGEMENT**

Владислав Шершньов, Вячеслав Курепін

Миколаївський національний аграрний університет

Миколаїв, Україна

Під час застосування біопрепаратів у технології вирощування озимого ячменю на НППЦ Миколаївського НАУ на працівників впливають різноманітні потенційно небезпечні та шкідливі виробничі фактори. Їх своєчасне виявлення та врахування є необхідною умовою забезпечення безпечних умов праці.

До хімічних факторів належить можливий контакт працівників із біологічно активними речовинами, що входять до складу біопрепаратів (мікроорганізми, метаболіти, допоміжні компоненти). За умови порушення регламентів застосування, недотримання правил особистої гігієни та використання засобів індивідуального захисту [1, с. 210] можливе подразнення шкірних покривів, слизових оболонок та верхніх дихальних шляхів, а також розвиток алергічних реакцій.

Біологічні фактори пов'язані з використанням препаратів на основі живих мікроорганізмів (бактерій, грибів, актиноміцетів), які при тривалому чи неконтрольованому контакті можуть спричиняти сенсibilізацію організму працівників. За несприятливих умов можливе виникнення алергічних проявів або загострення хронічних захворювань, що зумовлює необхідність суворого дотримання санітарно-гігієнічних вимог.

До фізичних шкідливих та небезпечних факторів належать підвищені рівні шуму та вібрації, що виникають в процесі експлуатації тракторів, обприскувачів та іншої сільськогосподарської техніки [2, с. 100]. Крім того, на працівників впливають метеорологічні фактори відкритого виробничого середовища, зокрема високі та низькі температури повітря, підвищена вологість, інтенсивне сонячне випромінювання та швидкість вітру, що може негативно вплинути на стан здоров'я та працездатності.

Механічні небезпечні фактори виникають під час роботи з рухомими частинами машин і механізмів, навісним та причіпним обладнанням. Порушення вимог охорони праці, використання несправної техніки або недостатній рівень професійної підготовки персоналу можуть призводити до травмування різного ступеня тяжкості [3, с. 81]. До психофізіологічних факторів належать значні фізичні навантаження, монотонність технологічних операцій, тривале перебування у статичній позі, а також нервно-емоційне напруження, пов'язане з необхідністю дотримання точності дозування біопрепаратів та контролю технологічних параметрів.

Застосування біопрепаратів у польових умовах НППЦ Миколаївського НАУ супроводжується комплексним впливом небезпечних і шкідливих виробничих факторів, що потребує системного підходу до організації охорони праці, проведення інструктажів, використання засобів індивідуальної захисту та постійного контролю за дотриманням вимог безпеки. На рисунку № 1 показано вплив потенційно небезпечних та шкідливих виробничих факторів на працівників НППЦ Миколаївський НАУ.

Рис. № 1. Вплив потенційно небезпечних та шкідливих виробничих факторів на працівників НППЦ Миколаївський НАУ.

Діаграма відображає структуру впливу основних груп небезпечних і шкідливих виробничих факторів під час застосування біопрепаратів у польових умовах. Найбільшу частку становитиме фізичні фактори (30%), що пов'язано з роботою сільськогосподарської техніки та впливом метеорологічних умов. Значне вплив мають також біологічні (25%) та хімічні фактори (20%), зумовлені використанням біопрепаратів. Меншу частку займають механічні (15%) та психофізіологічні фактори (10%).

Застосування біопрепаратів у технології вирощування озимого ячменю у НППЦ Миколаївського НАУ потребує дотримання комплексу організаційних, санітарно-гігієнічних та технічних заходів, спрямованих на запобігання негативному впливу виробничих факторів на працівників та забезпечення безпечних умов праці. Реалізація зазначених заходів має здійснюватися відповідно до чинного законодавства України у сфері охорони праці [4, с. 74] та внутрішніх нормативних документів університету.

Під час виконання робіт із приготування та внесення біопрепаратів обов'язковим є проведення інструктажів з охорони праці, а також допуск до виконання робіт лише осіб, які пройшли відповідне навчання та медичний огляд. Особлива увага приділяється дотриманню регламентів застосування

біопрепаратів, зокрема норм витрат, рядків та способів внесення, що мінімізує ризик шкідливого впливу на організм людини та навколишнє середовище.

З метою зниження впливу хімічних та біологічних факторів працівники використовують сертифіковані засоби особистої захисту, зокрема захисний одяг, рукавиці, респіратори та захисні окуляри. Після завершення робіт в обов'язковому порядку працівники дотримуються правил особистої гігієни, що передбачає очищення та знезараження засобів захисту, а також миття відкритих ділянок тіла.

Експлуатація машин та механізмів, що використовують для внесення біопрепаратів здійснюється за умови їх технічної справності та відповідності вимогам безпеки. Перед початком робіт проводять огляд обладнання, перевірку герметичності систем та надійність з'єднань, що знижує ризик аварійних ситуацій та травматизму. Виконання технологічних операцій завжди проводять за сприятливих метеорологічних умов, з урахуванням швидкості вітру, температури та вологості повітря [5, с. 201].

Дотримання заходів безпеки при застосуванні біопрепаратів у технології вирощування озимого ячменю на НППЦ Миколаївського НАУ забезпечує мінімізацію виробничих ризиків, збереження здоров'я працівників та підвищення рівня безпеки сільського виробництва в цілому.

Польові роботи з вирощування озимого ячменю супроводжуються впливом комплексу небезпечних та шкідливих виробничих факторів, що зумовлює необхідність забезпечення належного рівня охорони праці на всіх етапах технологічного процесу. Організація безпечних умов праці під час виконання зазначених робіт здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства України, галузевих нормативів та внутрішніх регламентів господарства [6, с. 27].

Перед початком польових робіт працівники проходять обов'язкові інструктажі з охорони праці. З урахуванням характеру виконуваних операцій та метеорологічних умов вони забезпечуються справними засобами особистої захисту. Допуск до роботи дозволений лише особам, які мають відповідну професійну підготовку, медичний допуск та ознайомлені з технологічними картами виконання робіт.

Використання сільськогосподарської техніки під час обробітку ґрунту, сівби, догляду за посівами та збирання врожаю здійснюється технічно справною технікою [7, с. 282]. Особлива увага приділяється дотриманню безпечної дистанції між працюючими агрегатами, недопущенню перебування сторонніх осіб у зоні дії машин, а також контролю за рівнем шуму та вібрації, що впливають на функціональний стан організму працівників.

Польові роботи з озимим ячменем виконуються в умовах відкритої середовища, тому важливим фактором охорони праці є врахування метеорологічних умов, зокрема температурного режиму, швидкості вітру та інтенсивності сонячного випромінювання. За несприятливих погодних умов виконання робіт повинно бути обмежене або тимчасово припинене з метою запобігання перегріванню, переохолодженню та перевтомі працівників.

Дотримання санітарно-гігієнічних вимог під час польових робіт передбачає організацію раціонального режиму праці та відпочинку, забезпечення працівників питною водою та умовами для особистої гігієни. Після завершення робіт працівники здійснюють очищення та технічне обслуговування машин та обладнання [8, с. 22], що сприяє зниженню рівня виробничого травматизму та підвищенню загальної безпеки виробничого процесу. Реалізація заходів з охорони праці під час виконання польових робіт з озимим ячменем є важливою складовою безпечної організації сільського виробництва, спрямованої на збереження життя та здоров'я працівників та забезпечення стабільності виробничої діяльності.

У таблиці № 1 показаний вплив комплексу небезпечних та шкідливих виробничих факторів при проведенні польових робіт з вирощування озимого ячменю на працівників НППЦ Миколаївського НАУ.

Вплив комплексу небезпечних та шкідливих виробничих факторів при проведенні польових робіт з вирощування озимого ячменю на працівників НППЦ Миколаївського НАУ

Група виробничих факторів	Основні джерела виникнення	Характер впливу на працівників
Фізичні	Робота сільськогосподарської техніки, метеорологічні умови, шум, вібрація, інтенсивне сонячне випромінювання	Порушення терморегуляції, швидка втомлюваність, зниження працездатності
Хімічні	Біопрепарати, допоміжні компоненти, пилок	Подразнення шкіри та слизових оболонок, можливі алергічні реакції
Біологічні	Мікроорганізми біопрепаратів, ґрунтова мікрофлора	Сенсибілізація організму, алергічні прояви
Механічні	Рухомі частини машин та механізмів, навісне та причіпне обладнання	Травмування різного ступеня тяжкості
Психофізіологічні	Фізичні навантаження, монотонність робіт, нервно-емоційне напруження	Перевтома, зниження концентрації уваги, підвищення ризику помилок

Джерело: розроблено автором на основі [2, 5, 6]

Отримані дані свідчать, що під час проведення польових робіт з вирощування озимого ячменю домінуючий вплив на працівників мають фізичні та механічні виробничі фактори, що зумовлює необхідність посиленого контролю за технічним станом машин та дотриманням вимог охорони праці.

На рисунку № 5.2 надана оцінка рівня впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів при проведенні польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ.

Рис. № 2. Кругова діаграма оцінки рівня впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів при проведенні польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ.

Кругова діаграма «Оцінка рівня впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів при проведенні польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ» відображає співвідношення основних груп виробничих ризиків, що виникають під час виконання польових робіт.

Найбільшу частку в структурі небезпек становитиме фізичні фактори - 30%, до яких належить вплив високих і низьких температур, шуму, вібрації, сонячного випромінювання та несприятливих метеорологічних умов. Значну частку також займають механічні небезпеки - 25%, пов'язані з роботою сільськогосподарської техніки, рухомими механізмами та можливістю травмування працівників.

Хімічні фактори складають 20% і включають вплив мінеральних добрив, пестицидів, гербіцидів та паливно-мастильних матеріалів. Біологічні фактори становлять 15% та пов'язані з дією мікроорганізмів, рослинних алергенів, комах та кліщів. Найменшу частку займають психофізіологічні фактори - 10%, які зумовлені фізичним перенапруженням, монотонністю праці, стомлюваністю та впливом стресових ситуацій.

Аналіз діаграми свідчить про необхідність першочергового впровадження заходів безпеки, спрямованих на зниження впливу фізичних та механічних факторів, а також комплексного підходу до охорони праці під час проведення польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ.

З метою зниження негативного впливу фізичних та механічних факторів під час проведення польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ першочергові заходи безпеки мають бути спрямовані на забезпечення комплексного управління виробничими ризиками. Насамперед необхідно забезпечити технічну справність сільськогосподарської техніки, машин та механізмів шляхом своєчасного проведення планово-попереджувальних ремонтів [9, с. 6], технічного огляду та контролю відповідності обладнання вимогам нормативно-правових актів з охорони праці.

Важливе значення має оснащення робочих зон і рухомих частин машин захисними кожухами, блокувальними та сигнальними пристроями, що знижує ймовірність травмування працівників.

Для мінімізації дії фізичних факторів доцільно оптимізувати режими праці та відпочинку з урахуванням метеорологічних умов, рівнів шуму, вібрації та інтенсивності сонячного випромінювання.

Обґрунтованим є впровадження заходів щодо зниження шумового та вібраційного навантаження шляхом використання сучасної техніки, амортизовувальних елементів та засобів колективної захисту.

Обов'язковою умовою є забезпечення працівників сертифікованими засобами індивідуального захисту, зокрема спецодягом, захисним взуттям, рукавицями та засобами захисту органів слуху.

Важливу роль у попередженні виробничого травматизму відіграє підвищення рівня професійної підготовки персоналу шляхом проведення інструктажів [10, с. 38], навчання безпечним методам роботи та постійному контролю за дотриманням вимог охорони праці.

Реалізація зазначених заходів у сукупності сприятиме зниженню рівня ризику впливу фізичних та механічних небезпечних факторів та підвищенню безпеки виконання польових робіт у НППЦ Миколаївського НАУ.

На рисунку № 3 показані умови праці після впровадження заходів безпеки при проведенні польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ.

Рис. № 3. Умови праці після впровадження заходів безпеки при проведенні польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ.

Кругова діаграма «Поліпшення умов праці після впровадження заходів безпеки при проведенні польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ» відображає структурний розподіл основних напрямів позитивних змін умов праці, досягнутих в результаті реалізації комплексу організаційно-технічних та профілактичних заходів. Найбільшу частку в загальній структурі поліпшень становить зниження впливу фізичних факторів - 30%, що засвідчє про ефективність заходів, спрямованих на нормалізацію мікроклімату, зменшення шумового та вібраційного навантаження, а також оптимізацію режимів праці та відпочинку.

Значну частку займає зменшення механічних ризиків - 25%, що пов'язано з підвищенням технічної справності машин та механізмів, впровадженням захисних огорожень, блокувальних пристроїв та дотриманням вимог безпечної експлуатації сільськогосподарської техніки. Покращення організації праці становить 20% і характеризує позитивний вплив раціоналізації трудових процесів, впорядкування робочих місць та підвищення рівня виробничої дисципліни.

Підвищення рівня забезпечення засобами індивідуальної захисту становить 15%, що відображає поліпшення захисту працівників від дії шкідливих та небезпечних факторів виробничої середовища. Найменшу частку займає зростання загального рівня безпеки працівників - 10%, що має інтегральний характер і є результатом сукупного впливу всіх впроваджених заходів.

Проведений аналіз умов праці та оцінка ефективності впроваджених заходів безпеки під час виконання польових робіт в умовах НППЦ Миколаївського НАУ свідчать про доцільність та результативність комплексного підходу до управління виробничими ризиками. Реалізація технічних, організаційних та санітарно-гігієнічних заходів забезпечила істотне зниження впливу фізичних та механічних небезпечних факторів, що позитивно позначилося на рівні безпеки праці та умовах виробничої середовища.

Отримані результати підтверджують, що системне впровадження заходів охорони праці сприяє не лише зменшенню виробничого травматизму, а й підвищенню ефективності трудової діяльності та збереженню працездатності працівників. Подальше удосконалення системи управління охороною праці з урахуванням специфіки польових робіт є важливим напрямом забезпечення безпечних та здорових умов праці в НППЦ Миколаївського НАУ.

Список використаних джерел

1. Петровських А. Д. Харчові технології майбутнього: вплив штучного інтелекту на аграрну галузь України. Інформаційні технології в сучасному світі : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. здобувачів вищої освіти і молодих учених, м. Харків, 29 квітня 2025 р. / Державний біотехнологічний університет. Харків, 2025. С. 209-211. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21609>.
2. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. Modern Economics. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).
3. Курепін В. М., Курепін В. М. Функціонування агропідприємств Миколаївський області в умовах воєнного стану // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С 80-83. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15754>.
4. Іваненко В. М. Практичні аспекти адаптації законодавства ЕС у сфері безпеки і гігієни праці в Україні // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ої студ. наук.-теорет. конф., 22-24 березня 2023 року, м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13346>.
5. Іваненко В.С. Штучний інтелект у системах безпеки. Інформаційні технології в сучасному світі : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. здобувачів вищої освіти і молодих учених, м. Харків, 29 квітня 2025 р. / Державний біотехнологічний університет. Харків, 2025, С. 200-203. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21614>.
6. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-

економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.

7. Бацуровська І. В., Доценко Н. А. Інноваційні підходи підготовки інженера з харчових технологій // Світ дидактики: дидактика в сучасному світі : зб. матеріалів III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Київ, 07-08 листопада 2023 р.). Київ : Людмила, 2024. С. 281-283. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17105>.

8. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.

9. Marchenko, D., Matvyeyeva, K., & Kurepin, V. (2022). Development of methods for digital diagnostics of engines by electronic indication. Proceedings of the 2022 IEEE 4th International Conference on Modern Electrical and Energy System, MEES 2022, doi:10.1109/MEES58014.2022.10005758. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12643>.

10. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

УДК 614.8:631.95

**ІНЖЕНЕРНІ РІШЕННЯ ЗНИЖЕННЯ ВПЛИВУ ШКІДЛИВИХ РЕЧОВИН
НА ПРАЦІВНИКІВ ПРИ ПРИГОТУВАННІ ТА ВНЕСЕННІ РОБОЧИХ
РОЗЧИНІВ ПЕСТИЦИДІВ**
ENGINEERING SOLUTIONS FOR REDUCING WORKER EXPOSURE
TO HAZARDOUS SUBSTANCES DURING THE PREPARATION AND APPLICATION OF
PESTICIDE WORKING SOLUTIONS

Станіслав Чемикос

*Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»,
Дніпро, Україна*

Досліджено проблему професійного ризику працівників агропромислового комплексу під час роботи з пестицидами. Запропоновано математичну модель оцінки рівня експозиції та обґрунтовано комплекс інженерних рішень (закриті системи змішування, інжекторні технології, кабіни 4-ї категорії), що дозволяють знизити ризик інтоксикації на технологічному рівні. Обґрунтовано необхідність переходу від організаційних заходів до превентивних інженерних систем контролю небезпеки.

Сучасне агровиробництво характеризується інтенсивним використанням пестицидів та агрохімікатів, що є необхідною умовою забезпечення продовольчої безпеки та високої врожайності. Однак це обумовлює стабільно високий рівень професійного ризику для працівників галузі. Аналіз технологічного циклу застосування засобів захисту рослин (ЗЗР) показує, що найбільш небезпечними етапами є приготування робочих розчинів (змішування, заправка) та безпосередньо їх внесення. Ці процеси супроводжуються інтенсивним утворенням дрібнодисперсних аерозолів, випарів та високою ймовірністю прямого контактного впливу токсичних речовин на шкіру та слизові оболонки.

Відповідно до вимог Закону України «Про пестициди і агрохімікати» та Закону України «Про захист рослин», застосування ЗЗР повинно здійснюватися з урахуванням суворих вимог безпеки для працівників і довкілля [1, 2]. Водночас аналіз реальної агропромислової практики свідчить, що рівень інженерного забезпечення цих процесів залишається недостатнім. Традиційний підхід до охорони

праці в Україні здебільшого спирається на використання засобів індивідуального захисту (ЗІЗ), тоді як світова практика (Hierarchy of Controls) визначає пріоритет інженерних методів зниження ризиків у джерелі їх утворення.

Основними джерелами небезпеки, що формують професійний ризик, є:

- відкриті системи змішування: ручне дозування та переливання концентрованих препаратів створює максимальний ризик дермальної експозиції (потрапляння на шкіру) та інгаляційного отруєння;

- недостатня герметизація обладнання: відсутність сучасних фільтраційних систем у кабінах тракторів-обприскувачів;

- недосконалі конструкції розпилювачів: використання стандартних щілинних форсунок, які генерують значну кількість крапель розміром менше 100 мкм, що призводить до неконтрольованого дрейфу аерозолі (Aerosol Drift).

Контроль за дотриманням вимог безпеки здійснюється в межах державного нагляду відповідно до законодавства [3], проте значна частина ризиків формується саме на технологічному рівні, що вимагає впровадження кількісних методів їх оцінки.

Для оцінки рівня впливу небезпечних факторів у рамках нашого дослідження запропоновано модифікований інтегральний показник експозиції шкідливих речовин:

$$E = \sum_{i=1}^n \left(C_i \cdot t_i \cdot \prod_{j=1}^m k_{ij} \right)$$

де:

E – відносна величина експозиції шкідливих речовин на одиницю маси тіла працівника за зміну (мг/кг маси тіла);

C_i – концентрація небезпечної речовини в робочій зоні (інгаляційна або дермальна) на i -му етапі робіт;

t_i – тривалість впливу на i -му етапі;

k_{ij} – система коригуючих коефіцієнтів, що враховують умови виконання робіт (де k_1 – ступінь герметичності системи, k_2 – рівень автоматизації дозування, k_3 – ефективність фільтрації кабіни, k_4 – використання ЗІЗ).

Запропонована модель дозволяє кількісно оцінювати ефективність впроваджених превентивних заходів, моделюючи сценарії "до" та "після" модернізації обладнання.

Для мінімізації професійних ризиків обґрунтовано необхідність впровадження комплексу інженерних рішень за такими напрямками:

- герметизація процесів приготування (Closed Transfer Systems – CTS), де найвищий рівень експозиції фіксується під час відкриття та промивання тари з препаратом. Використання закритих систем приготування розчинів та індукційних змішувачів дозволяє повністю ізолювати працівника від контакту з концентратом. ЗЗР подаються у бак обприскувача за допомогою вакуумного всмоктування через спеціальні адаптери, що виключає розбризкування;

- автоматизація технологічних операцій. Впровадження електронних систем дозування (Direct Injection Systems) та дистанційного керування промиванням бака скорочує час перебування працівника в зоні потенційного хімічного забруднення. Це дозволяє змішувати препарати безпосередньо в магістралі перед розпилювачем, а не в основному баці;

- Модернізація обприскувачів (контроль дрейфу). Для зменшення дрейфу аерозолі критично важливим є застосування інжекторних (повітряно-краплинних) форсунок. У них краплі рідини змішуються з повітрям, стаючи більшими за розміром та важчими, що знижує їх знесення вітром на 50–90%. Оптимізація розміру крапель (Volume Median Diameter) та систем автоматичного утримання висоти штанги над рівнем культури є ключовим інженерним бар'єром;

- локальні вентиляційні рішення та захист кабін. Обладнання стаціонарних пунктів

приготування розчинів витяжною вентиляцією. Трактори та самохідні обприскувачі повинні бути обладнані герметичними кабінами 4-ї категорії (за стандартом EN 15695-1), які забезпечують надлишковий тиск та мають багатоступеневу систему фільтрації повітря (включно з вугільними фільтрами для затримання випарів);

- цифрові технології та моніторинг. Використання систем моніторингу мікрокліматичних умов (встановлення метеостанцій безпосередньо на штанзі обприскувача) та GPS-контролю. Це дозволяє бортовому комп'ютеру автоматично блокувати подачу розчину при перевищенні допустимої швидкості вітру (понад 4-5 м/с) або зміні температурного режиму, що запобігає температурній інверсії та неконтрольованому випаровуванню.

Застосування зазначених інженерних заходів дозволяє суттєво знизити рівень експозиції. Для підтвердження ефективності розроблених рішень було проведено аналітичне моделювання зниження ризиків (Таблиця 1).

Таблиця 1. Порівняльна оцінка рівня зниження експозиції працівників при впровадженні інженерних рішень

Етап технологічного процесу	Традиційна технологія (відкритий тип)	Модернізована технологія (інженерний контроль)	Зниження експозиції, %	Основний фактор зниження ризику
Приготування розчину (дозування)	Ручне переливання, мірний посуд	Закрита система змішування (CTS)	85 - 95 %	Виключення прямого дермального контакту
Промивання тари	Ручне промивання водою	Інтегрована форсунка під тиском у CTS	до 90 %	Ізоляція від брызг та аерозолів
Внесення препаратів (водій-оператор)	Кабіна 2-ї категорії (пиловий фільтр), відкриті вікна	Кабіна 4-ї категорії (вугільний фільтр, надлишковий тиск)	70 - 85 %	Усунення інгаляційної небезпеки
Вплив дрейфу на допоміжних робітників	Стандартні щільні форсунки	Інжекторні форсунки, контроль висоти штанги	50 - 75 %	Зменшення дрібної фракції крапель (<100 мкм)

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 458, до виконання робіт із пестицидами допускаються лише працівники, які пройшли відповідне навчання та отримали посвідчення [4]. Крім того, ведеться обов'язковий державний облік використання пестицидів, що регламентується Постановою КМУ № 881 [5]. Однак організаційних заходів недостатньо. У європейській практиці вимоги до безпеки та оцінки ризиків жорстко регламентуються Регламентом (ЄС) № 1107/2009 [6], який прямо вимагає відмовитися від ручних операцій там, де існують технічні альтернативи, впроваджуючи превентивні інженерні заходи як обов'язковий стандарт.

Незважаючи на доведену ефективність, основними викликами впровадження інженерних рішень в Україні є недостатній рівень технічної модернізації багатьох середніх та малих агропідприємств, висока вартість обладнання (кабін 4-ї категорії, систем CTS), а також формальний підхід до охорони праці, який обмежується лише видачею базових ЗІЗ.

Перспективними напрямками подальших досліджень є:

1. Впровадження smart-технологій (інтелектуальних систем розпізнавання бур'янів для точкового внесення ЗЗР), що радикально зменшує загальний обсяг використання хімікатів.
2. Розробка доступних вітчизняних модулів закритих систем змішування для дообладнання застарілого парку техніки.
3. Гармонізація національних санітарних норм із європейськими стандартами безпеки.

Оцінка професійних ризиків у сільському господарстві доводить, що традиційні методи захисту працівників від впливу пестицидів вичерпали свою ефективність. Застосування запропонованого комплексу інженерних рішень (CTS-системи, інжекторні розпилювачі, герметизація кабін) дозволяє знизити експозицію шкідливих речовин на 30–95 % залежно від етапу робіт. Пріоритетним завданням для аграрного сектору України має стати перехід від політики ліквідації наслідків та використання ЗІЗ до управління ризиками безпосередньо на джерелі їх утворення (технологічному рівні).

Список використаної джерел

1. Закон України «Про пестициди і агрохімікати» від 02.03.1995 р. № 86/95-ВР. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/86/95-%D0%B2%D1%80#Text>.
2. Закон України «Про захист рослин» від 14.10.1998 р. № 180-XIV. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/180-14#Text>.
3. Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 05.04.2007 р. № 877-V. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#Text>.
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання одержання посвідчення про право роботи з пестицидами» від 09.05.2023 р. № 458. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/458-2023-%D0%BF#Text>.
5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку державного обліку наявності та використання пестицидів і агрохімікатів» від 02.11.1995 р. № 881. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/881-95-%D0%BF#Text>.
6. Regulation (EC) No 1107/2009 of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 concerning the placing of plant protection products on the market. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32009R1107>.

*Науковий керівник: Голінько В.І., д.т.н.,
завідувач кафедри охорони праці та цивільної безпеки
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» м. Дніпро, Україна*

УДК 635.25:631.3:57.085:331.45

ОСОБЛИВОСТІ УМОВ ПРАЦІ ПРИ ВИРОЩУВАННІ ЦИБУЛІ МЕТОДОМ МІКРОЗМНОЖЕННЯ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙ АГРОІНЖЕНЕРІЇ

FEATURES OF WORKING CONDITIONS WHEN GROWING ONIONS BY MICROPROPAGATION
METHOD IN THE CONDITIONS OF AGRICULTURAL ENGINEERING INNOVATIONS

Олександр Шестопалов, Вячеслав Курепін,
*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

Особливості умов праці при вирощуванні цибулі за технологією мікрозрошення в Навчально-науково-практичному центрі Миколаївського національного аграрного університету визначаються специфікою агротехнологічного процесу та організацією виробничої діяльності в умовах відкритого ґрунту. Виконання основних технологічних операцій здійснюється за допомогою сучасних систем мікрозрошення, що зумовлює необхідність постійного контролю за їх технічним станом, регулюванням режимів водоподачі та внесенням питних речовин відповідно до потреб рослин.

Трудова діяльність працівників відбувається під впливом комплексу природно-кліматичних факторів, серед яких провідну роль відіграють температура повітря, інтенсивність сонячної радіації, вологість та швидкість вітру [1, с. 292]. Значна частина робіт, пов'язаних із висаджуванням, доглядом за посівами та збиранням урожаю цибулі, виконується вручну, що обумовлює підвищене фізичне навантаження, тривале перебування у статичному або нахиленому положенні тіла та напруження опорно-рухового апарату.

Застосування технології мікрозрошення передбачає використання водних ресурсів [2, с. 33], мінеральних добрив та засобів захисту рослин, що створює потенційне вплив хімічних факторів виробничого середовища. У процесі експлуатації систем фертигації та проведення захисних заходів виникає необхідність дотримання санітарно-гігієнічних норм та вимог охорони праці, зокрема щодо використання засобів індивідуальної захисту та проведення обов'язкових інструктажів. У цілому умови праці при вирощуванні лука в ННПЦ Миколаївського національного аграрного університету за технологією мікрозрошення характеризуються поєднанням фізичних, хімічних та організаційних факторів, що потребує системного підходу до забезпечення безпеки праці та збереження здоров'я працівників.

Вплив комплексу природно-кліматичних факторів на умови праці при вирощуванні цибулі за технологією мікрозрошення в Навчально-науково-практичному центрі Миколаївського національного аграрного університету є визначальним фактором формування виробничого середовища та характеру трудової діяльності працівників. Оскільки основні технологічні операції виконуються на відкритому ґрунті, умови праці значною мірою залежать від температурного режиму повітря, рівня сонячної радіації, вологості [3, с. 9], кількості опадів і швидкості вітру, що безпосередньо впливає на фізичний стан працівників та інтенсивність виконання робіт.

У період вегетації цибулі підвищені температури повітря та інтенсивна сонячна радіація зумовлюють теплове навантаження на організм людини, що може призводити до швидкої втоми та зниження працездатності. Водночас коливання вологості повітря та ґрунту, а також наявність вітру впливають на мікроклімат робочої зони, визначаючи комфортність умов праці під час проведення ручних та механізованих операцій. Застосування мікрозрошення частково пом'якшує негативний вплив посушливих умов, проте супроводжується підвищеною вологістю в приземному шарі повітря, що також позначається на самопочутті працівників.

Опади та сезонні погодні зміни можуть ускладнювати виконання агротехнічних заходів, спричиняючи нерівномірність виробничого навантаження та необхідність адаптації режимів праці та відпочинку [4, с. 72]. Таким чином, комплекс природно-кліматичних факторів у поєднанні з особливостями технології мікрозрошення формує специфічні умови праці при вирощуванні лука в ННПЦ МНАУ, що потребує врахування під час організації трудового процесу та розроблення заходів з охорони праці.

На рисунку № 1 надаємо діаграму, яка наочно відображає вплив основних природно-кліматичних факторів на умови праці ННПЦ МНАУ при вирощуванні цибулі.

Рис. № 1. Діаграма впливу основних природно-кліматичних факторів на умови праці ННПЦ МНАУ при вирощуванні цибулі.

Кругова діаграма відображає відносний вплив основних природно-кліматичних факторів на умови праці при вирощуванні цибулі. Найбільшу частку становить температура повітря, яка визначає теплове навантаження на працівників, рівень їх працездатності та потребу в регулюванні режимів праці та відпочинку, особливо в період високих літніх температур. Значний вплив також має сонячна радіація, що посилює тепловий ефект, сприяє перегріванню організму та вимагає застосування засобів індивідуальної захисту від ультрафіолетового випромінювання [5, с. 107].

Вологість повітря займає помірну частку в структурі факторів, оскільки вона впливає на комфортність мікроклімату робочої зони та процеси тепловіддачі організму. Підвищена вологість, зумовлена застосуванням мікрозрошення, може викликати швидку втому працівників та зниження продуктивності праці. Опади мають менший, але відчутний вплив, оскільки вони можуть ускладнювати виконання агротехнічних операцій, призводити до перерв у роботі та нерівномірності виробничого навантаження. Найменшу частку займає швидкість вітру, яка, однак, впливає на тепловий стан працівників, умови розповсюдження вологи та комфортність перебування на відкритому ґрунті. Діаграма наочно демонструє комплексний характер впливу природно-кліматичних факторів на умови праці при вирощуванні лука та підкреслює необхідність їх урахування під час організації безпечного та ефективного трудового процесу.

Заходи захисту від дії природно-кліматичних факторів при вирощуванні лука в умовах Навчально-науково-практичного центру Миколаївського національного аграрного університету спрямовані на зниження негативного впливу метеорологічних умов на працівників та забезпечення безпечних та комфортних умов праці. В умовах підвищених температур повітря та інтенсивної сонячної радіації важливого значення набуває раціональна організація робочого часу з перенесенням найбільш енергоємних та тривалих операцій на ранковий або вечірній час, а також регламентування перерв для відпочинку у затінених та провітрюваних місцях [6, с. 267].

З метою зменшення теплового навантаження на організм працівників доцільним є використання спеціального легкого спеціального одягу з натуральних тканин, головних уборів та забезпечення постійного доступу до питної води. Застосування систем мікрозрошення сприяє частковій стабілізації мікроклімату, проте потребує контролю за рівнем вологості в робочій зоні для запобігання дискомфорту та перевтоми. У періоди підвищеної вологості або після випадання опадів необхідно коригувати обсяги та інтенсивність робіт, щоб уникнути переохолодження, підвищеного фізичного навантаження та травматизму.

Для захисту від вітру та різких погодних змін важливим є використання відповідного робочого одягу та врахування метеорологічних прогнозів під час планування польових робіт [7, с. 58]. Комплексне впровадження організаційних, технічних та санітарно-гігієнічних заходів дозволяє мінімізувати негативний вплив природно-кліматичних факторів на умови праці при вирощуванні лука в ННПЦ МНАУ та сприяє збереженню працездатності та здоров'я працівників.

На рисунку № 2 надаємо діаграму, яка наочно відображає умови праці при вирощуванні цибулі в умовах ННПЦ МНАУ до впровадження захисних заходів.

Рис. № 2. Діаграма умов праці при вирощуванні цибулі в умовах ННПЦ МНАУ до впровадження захисних заходів.

Діаграма відображає розподіл умов праці при вирощуванні цибулі до впровадження захисних заходів у Навчально-науково-практичному центрі Миколаївського національного аграрного університету. Згідно з поданими даними, лише 20% умов праці оцінюються як сприятливі, що свідчить про обмежений рівень комфортності та безпеки виробничої середовища. Найбільшу частку становить підвищене теплове навантаження - 35%, що є наслідком дії високих температур повітря та інтенсивної сонячної радіації і суттєво впливає на працездатність працівників [8, с. 147].

Частка умов, пов'язаних із надмірною вологістю, становить 25%, що зумовлено застосуванням мікрозрошення та специфікою мікроклімату робочої зони. Незадовільний мікроклімат охоплює 20% і характеризується поєднанням несприятливих температурно-вологісних показників та впливом вітру. Таким чином, аналіз процентного розподілу свідчить про переважання несприятливих умов праці до впровадження захисних заходів та обґрунтовує необхідність реалізації комплексу заходів з охорони праці.

На рисунку № 3 надаємо діаграму, яка наочно відображає умови праці при вирощуванні цибулі в умовах ННПЦ МНАУ після впровадження захисних заходів.

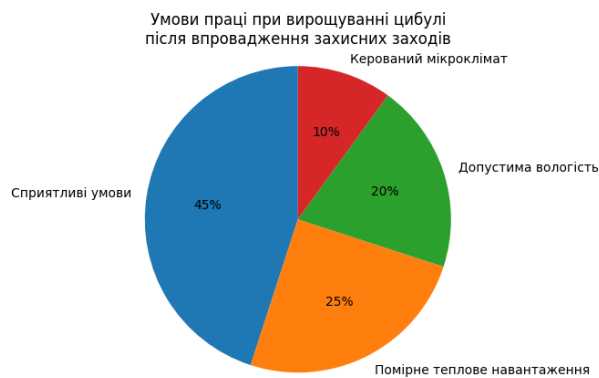

Рис. № 3. Діаграма умов праці при вирощуванні цибулі в умовах ННПЦ МНАУ після впровадження захисних заходів.

Після впровадження захисних заходів, що відображено на круговій діаграмі, спостерігається суттєва зміна відсоткового розподілу умов праці при вирощуванні цибулі. Частка сприятливих умов праці зросла до 45%, що свідчить про значне поліпшення мікроклімату та загального рівня безпеки виробничої середовища. Це є результатом раціональної організації робочого часу, застосування засобів індивідуальної захисту та оптимізації технологічних процесів.

Помірне теплове навантаження становить 25%, що вказує на зниження негативного впливу високих температур на працівників порівняно з попереднім станом. Частка умов із допустимою вологістю становить 20%, що підтверджує ефективність регулювання режимів мікрозрошення та покращення повітрообміну в робочій зоні. Найменшу частку займає керований мікроклімат - 10%, що характеризує залишкові, але контрольовані відхилення параметрів виробничої середовища. Загалом процентний аналіз після впровадження захисних заходів демонструє позитивну динаміку покращення умов праці та зниження рівня професійних ризиків.

Порівняльний аналіз умов праці при вирощуванні цибулі в умовах ННПЦ МНАУ до та після впровадження захисних заходів, представлених у вигляді кругових діаграм, свідчить про суттєві позитивні зміни у структурі виробничої середовища. До реалізації комплексу захисних заходів умови праці характеризувалися переважанням несприятливих факторів [9, с. 67], серед яких домінували підвищене теплове навантаження, надмірна вологість повітря та незадовільний мікроклімат робочої зони. Частка сприятливих умов була відносно низькою, що вказувало на підвищений ризик перевтоми працівників і зниження їх працездатності.

Після впровадження захисних заходів спостерігається істотне зростання частки сприятливих умов праці, що обумовлено раціоналізацією режимів праці та відпочинку, використанням засобів індивідуальної захисту та покращенням організації виробничого процесу. Зменшення частки

підвищеного теплового навантаження та стабілізація вологості повітря свідчать про формування більш керованого та комфортного мікроклімату. Таким чином, порівняння даних до і після впровадження захисних заходів підтверджує їх ефективність та доцільність застосування з точки зору охорони праці, збереження здоров'я працівників та підвищення продуктивності праці.

Для подальшого покращення умов праці при вирощуванні цибулі в умовах ННП МНАУ доцільно реалізувати комплекс взаємопов'язаних організаційних, технічних та санітарно-гігієнічних заходів. Важливим напрямом є подальша оптимізація режимів праці та відпочинку з урахуванням сезонних та добових коливань температури повітря, що дозволить знизити теплове навантаження на працівників у періоди несприятливих погодних умов.

Рекомендується удосконалити систему мікрозрошення шляхом автоматизації контролю вологості ґрунту та повітря, що сприятиме стабілізації мікроклімату робочої зони та зменшення фізичного навантаження на персонал. Доцільним є забезпечення працівників сучасними засобами особистої захисту, зокрема спеціальним легким одягом [10, с. 63], головними уборами та сонцезахисними засобами, а також регулярне оновлення та контроль їх використання.

З метою зниження ризику професійної втоми та травматизму необхідно проводити систематичні інструктажі з охорони праці, навчання безпечним методам виконання робіт та впроваджувати елементи механізації найбільш трудомістких операцій. Важливим є також постійний моніторинг умов праці та стану здоров'я працівників, що дасть змогу своєчасно виявляти несприятливі фактори та коригувати організацію трудового процесу. Реалізація запропонованих рекомендацій сприятиме підвищенню рівня безпеки, збереженню здоров'я працівників та зростанню ефективності виробничої діяльності.

Аналіз показав, що за умови дотримання вимог охорони праці, використання засобів індивідуальної захисту та проведення інструктажів з охорони праці рівень виробничого ризику може бути зведений до мінімуму. Загалом умови праці при вирощуванні цибулі в ННПЦ МНАУ можна оцінити як задовільні, з можливістю їх подальшого покращення шляхом удосконалення механізації та організації праці.

Список використаних джерел

1. Kurepin V. Innovative security technologies in the management of business facilities // Цифрові трансформації та інноваційні технології в економіці : збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Ломжа - Харків, 14 березня 2024 р.). Ломжі ; Харків : ПЗВО "Харківський технологічний університет "ШАГ" ; MANS в Ломжі. 2024. Ч. 1. С. 286-294. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17160>.
2. Іваненко В. С., Курепін В. М. Солоня вода у водогінних мережах міста – вихід з ситуації чи екологічна проблема // Екологічна і техногенна безпека. Охорона водного і повітряного басейнів. Утилізація відходів : матеріали міжнар. наук.-техн. конф., Харків, 19–20 квіт. 2023 р. / Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2023. С. 32-36. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13842>.
3. Лотарева Д. В. Організація системи управління ризиками на агропідприємствах Миколаївської області. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 7-10. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18904>.
4. Курепін В. М., Марченко Д. Д. Аналіз стану кадрової безпеки аграрних підприємств за її складовими. Modern Economics. 2022. № 36(2022). С. 65-75. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V36\(2022\)-10](https://doi.org/10.31521/modecon.V36(2022)-10).
5. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.

6. Іваненко В. С. Реалізація заходів цивільного захисту у реформах місцевого самоврядування // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали Х всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 265-268. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15758>.

7. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

8. Ivanenko V. Technological load on the natural environment of the Mykolaiv region: problems, solution ways. Науково-практична конференція, присвячена Всесвітньому метеорологічному дню «На варті кліматичних дій» та Всесвітньому дню водних ресурсів «Вода для миру» (м. Київ, 22-23 березня 2024 р.). Київ, 2024. С. 146-148. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18868>.

9. Іваненко В. С. Наближення національного законодавства до міжнародних норм з питань безпеки праці // OSHAgro – 2023: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 66-69. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15934>.

10. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

УДК 636.2-053.2:631.3:331.45

**ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ У ВИРОЩУВАННІ МОЛОДНЯКУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ
ХУДОБИ ТА ЇХ ОПТИМІЗАЦІЯ З ПОЗИЦІЇ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ**
TECHNOLOGICAL PROCESSES IN GROWING YOUNG CATTLE AND THEIR OPTIMIZATION
FROM THE POSITION OF OCCUPATIONAL SAFETY

Артем Петровських, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

При виробництві молодняку великого рогатого худоби в умовах ТОВ «Добробут» Миколаївського району персонал стикається з різними шкідливими виробничими факторами, які можуть негативно впливати як на здоров'я працівників, так і на продуктивність тварин. До таких факторів належить вплив підвищеної вологості та температури повітря в приміщеннях для утримання молодняку, що створює стресові умови для тварин та підвищує ризик розвитку захворювань. Значну небезпеку становить наявність аміаку та інших шкідливих газів у повітрі, що утворюються під час зберігання гною та органічних відходів, а також пилу, що осідає в приміщеннях та на обладнанні

Працівники під час виконання технологічних операцій, таких як годівля, прибирання та обробка тварин, постійно піддаються ризику мікробного забруднення та інфекційних захворювань. Крім того, велике фізичне навантаження, неправильна організація робочих місць та використання важкого обладнання можуть призводити до травматизму та хронічних захворювань опорно-рухового апарату. Вплив цих факторів вимагає систематичного контролю за мікрокліматом, регулярного провітрювання приміщень [1, с. 120], використання засобів індивідуального захисту та впровадження безпечних методик виконання робіт, що забезпечує збереження здоров'я працівників та оптимальні умови для розвитку молодняку великого рогатого худоби.

У таблиці № 1 відображені основні шкідливі виробничі фактори, які впливають на працівників ТОВ «Добробут».

Таблиця № 1.

**Основні шкідливі фактори, які впливають на працівників
в умовах ТОВ «Добробут»**

Шкідливий виробничий фактор	Джерело виникнення	Потенційний вплив на здоров'я працівників
Підвищена вологість та температура	Приміщення для утримання молодняку	Стрес, перевтома, ризик розвитку захворювань дихальної системи
Аміак та шкідливі гази	Зберігання гною та органічних відходів	Роздратування слизових оболонок, проблеми з дихальною системою
Пил	Стайні та робочі приміщення	Захворювання дихальних шляхів, алергічні реакції
Мікробне забруднення та інфекції	Контакт з тваринами та їх відходами	Ризик інфекційних захворювань, інтоксикації
Фізичне навантаження та травмонебезпечне обладнання	Годівля, прибирання, обробка тварин	Травми, захворювання опорно-рухового апарату, перевтома

Джерело: розроблено автором на основі [2, 4, 7]

Фізичні небезпеки в умовах роботи в ТОВ «Добробут» мають істотний вплив на стан здоров'я працівників. Робота з великою рогатою худобою передбачає значні фізичні навантаження, включно з підніманням, перенесенням кормів, прибиранням приміщень та обслуговуванням обладнання. Постійне напруження м'язів і суглобів, тривале стояння або нахили можуть призводити до перевтоми [2, с. 76], болю в спині та кінцівках, а також сприяти розвитку хронічних захворювань опорно-рухового апарату. Використання важкого та інколи травмонебезпечного обладнання підвищує ризик отримання механічних пошкоджень, порізів, забоїв або ударів. Шум від роботи техніки, рухливих тварин та обладнання додатково підвищує фізичне і нерве навантаження на працівників, що може спричинити втому, зниження концентрації уваги та підвищення ймовірності нещасних випадків. Все це вимагає дотримання правил безпеки, правильного використання засобів індивідуального захисту [3, с. 149] та організації робочого процесу з урахуванням фізичних можливостей персоналу.

Представлена таблиця № 2 відображає основні фізичні небезпечні фактори, які впливають на працівників в умовах ТОВ «Добробут»

Таблиця № 2.

**Основні фізичні небезпечні фактори, які впливають на працівників
в умовах ТОВ «Добробут»**

Фізичний небезпечний фактор	Джерело виникнення	Характер впливу на працівників та можливі наслідки
Значне фізичне навантаження	Піднімання та перенесення кормів, прибирання приміщень	Перевтома, біль у спині та кінцівках, хронічні захворювання опорно-рухового апарату
Використання важкого обладнання	Обслуговування механізмів та техніки	Ризик порізів, забоїв, ударів, травм
Тривалі стояння або нахилі	Робота у приміщенні та при обробці тварин	Втома, болі у спині та ногах, порушення кровообігу
Шум	Робота техніки, рух тварин	Втома, зниження концентрації уваги, стрес, підвищення ризику нещасних випадків
Коливання температури	Приміщення для утримання молодняку та відкриті майданчики	Стрес для організму, зниження працездатності, ризик захворювань дихальних шляхів

Джерело: розроблено автором на основі [3, 7, 6]

Фізичні та виробничо-механічні небезпеки в ТОВ «Добробут» пов'язані з роботою обладнання для годівлі, прибирання гною, транспортування тварин та сировини. Травматизм посилюється при недотриманні правил охорони праці, недостатньому технічному обслуговуванні машин, а також під впливом шуму та вібрацій. Додаткову небезпеку становить безпосередній контакт працівників із тваринами, що може призводити до укусів, ударів та інших травм. Вплив усіх цих факторів вимагає комплексного підходу до управління ризиками та впровадження заходів безпеки [4, с. 305].

Таблиця № 3 відображає основні хімічні небезпечні фактори, які впливають на працівників в умовах ТОВ «Добробут».

Таблиця № 3.

Основні хімічні небезпечні фактори, які впливають на працівників в умовах ТОВ «Добробут»

Хімічний небезпечний фактор	Джерело виникнення	Потенційний вплив на здоров'я працівників
Аміак	Виникає під час зберігання гною та органічних відходів	Подразнення слизових оболонок, очей, дихальних шляхів, кашель, подразнення шкіри
Пестициди та дезінфікуючі засоби	Використання для обробки приміщень та тварин	Отруєння, подразнення шкіри та очей, проблеми з дихальною системою
Органічні гази та випари	Розкладання кормів і відходів, ферментація	Порушення роботи дихальної системи, інтоксикація, алергічні реакції
Пил органічного походження	Грубий корм, солома, відходи	Алергії, захворювання дихальних шляхів, подразнення слизових оболонок
Миючі та дезінфекційні засоби	Санітарна обробка приміщень та обладнання	Хімічні опіки, подразнення шкіри та очей, токсичний вплив при вдиханні

Джерело: розроблено автором на основі [1, 4, 8]

На рисунку № 1 представлений аналіз факторів безпеки в умовах ТОВ «Добробут» у відсотковому співвідношенні.

**Аналіз факторів безпеки
в умовах ТОВ «Добробут»**

Рис. № 1 Аналіз факторів безпеки в умовах ТОВ «Добробут» у відсотковому співвідношенні.

Кругова діаграма відображає структуру факторів небезпек в умовах діяльності ТОВ «Добробут» та дозволяє оцінити їх відносну значущість. Найбільшу частку становитимуть виробничо-технологічні фактори, що свідчить про домінуючий вплив технологічних процесів, обладнання та організації виробництва на рівень безпеки на підприємстві.

Значна частка біологічних факторів вказує на наявність ризиків, пов'язаних із впливом мікроорганізмів та біологічних агентів, що потребує посиленого санітарно-гігієнічного контролю [5, с. 343]. Хімічні фактори займають помірну частку, що вказує на використання або наявність хімічних речовин, що здатні негативно впливати на здоров'я працівників за недотримання вимог безпеки.

Найменший процент припадає на фізичні фактори, проте навіть їх незначна частка потребує постійного контролю та профілактичних заходів. Загалом діаграма демонструє необхідність комплексного підходу до управління ризиками з пріоритетом на зниження виробничо-технологічних та біологічних небезпек.

Планування заходів щодо безпеки та гігієни праці на ТОВ «Добробут» передбачає системний підхід до забезпечення безпечних умов роботи та збереження здоров'я працівників. В першу чергу здійснюється оцінка виробничих ризиків та визначення основних шкідливих та небезпечних факторів [6, с. 56], що впливають на персонал, включаючи фізичні, хімічні, механічні та мікробіологічні небезпеки.

На основі цієї оцінки розробляються заходи профілактичного характеру, які включають модернізацію та регулярне технічне обслуговування обладнання, забезпечення належного мікроклімату в приміщеннях для утримання тварин, контроль за рівнем пилу, газів та інших шкідливих речовин. Велика увага приділяється організації робочих місць, правильній експлуатації техніки та впровадженню засобів індивідуальної захисту для персоналу.

Крім того, планування передбачає регулярне навчання та проведення інструктажів працівників з охорони праці [7, с. 22], формування культури безпеки, контроль за дотриманням нормативних вимог та своєчасне реагування на потенційні ризики. Сукупність цих заходів дозволяє мінімізувати травматизм, знизити вплив шкідливих факторів та забезпечити ефективну та безпечну роботу на підприємстві. У таблиці № 4. представлені заходи зниження ризиків та небезпечних факторів в умовах ТОВ «Добробут».

Таблиця № 4.

**Заходи зниження ризиків та небезпечних факторів
в умовах ТОВ «Добробут»**

Заходи зниження ризику	Очікуваний результат
Регулярне технічне обслуговування обладнання, правильна організація робочих місць, використання засобів індивідуального захисту	Зменшення травматизму, підвищення безпеки роботи
Контроль за рівнем шкідливих речовин, використання респіраторів, рукавичок та захисного одягу	Мінімізація впливу токсичних і подразнюючих речовин на організм
Дотримання санітарних норм, регулярна дезінфекція приміщень, контроль за станом здоров'я тварин	Зниження ризику інфекційних захворювань у працівників
Провітрювання приміщень, системи вентиляції, застосування респіраторів	Поліпшення якості повітря, зменшення алергічних реакцій та захворювань дихальних шляхів
Раціональне планування робочого дня, чергування видів робіт, відпочинок	Зменшення перевтоми, підвищення продуктивності та безпеки праці

Джерело: розроблено автором на основі [1, 4, 5]

На рисунку № 2. представлені кругові діаграми, що ілюструють вплив небезпечних виробничих факторів на працівників в умовах ТОВ «Добробут» до та після впровадження. Вони наочно ілюструють зміну рівня впливу небезпечних виробничих факторів на працівників ТОВ «Добробут» до та після впровадження заходів безпеки. До реалізації заходів переважав значний вплив біологічних факторів, а також суттєву частку становили хімічні та фізичні фактори, що свідчило про підвищений рівень професійного ризику та недостатній рівень захищеності персоналу. Такий

розподіл факторів вказує на необхідність комплексних організаційних та технічних рішень для зменшення небезпеки виробничого середовища [8, с. 509].

Рис. № 2. Кругові діаграми впливу небезпечних виробничих факторів на працівників в умовах ТОВ «Добробут» до та після впровадження.

Після впровадження заходів безпеки спостерігається позитивна динаміка у зміні структури небезпечних факторів. Загальний рівень впливу найбільш небезпечних факторів зменшився, що свідчить про ефективність застосованих профілактичних, інженерних та організаційних заходів. Умови праці стали більш контрольованими та безпечними, а ризик негативного впливу на здоров'я працівників суттєво знизився. Отримані результати підтверджують доцільність подальшого удосконалення системи управління охороною праці та безпекою виробничих процесів на підприємстві.

У розділі «Охорона праці» встановлено, що безпека працівників значною мірою визначається рівнем організації виробничих процесів, технічним станом обладнання та систематичним дотриманням вимог нормативно-правових актів з охорони праці. Аналіз умов праці та небезпечних виробничих факторів показав наявність ризиків, які можуть негативно впливати на здоров'я та працездатність персоналу. Запропоновані та впроваджені заходи з охорони праці, зокрема використання засобів індивідуальної захисту, проведення навчань та інструктажів, а також контроль за виробничим середовищем, сприяють зниженню рівня травматизму та професійних захворювань. В результаті підвищується рівень безпеки праці та створюються більш сприятливі умови для ефективної роботи персоналу.

Організація цивільного захисту на ТОВ «Добробут» в умовах воєнного стану передбачає комплекс заходів, спрямованих на захист життя та здоров'я працівників, збереження майна підприємства та забезпечення безперебійного функціонування виробництва в особливих умовах. У таких умовах зростає роль планування дій у надзвичайних ситуаціях, включаючи пожежі, техногенні аварії, обстріли, вибухи та інші небезпеки, пов'язані з воєнними діями. Підприємство розробляє спеціальні плани евакуації та алгоритми поведінки персоналу при сигналі повітряної тривоги, обов'язково передбачаючи безпечні маршрути та місця укриття для працівників.

Таблиця № 5 наочно відображає надзвичайні події, які можуть виникати на ТОВ «Добробут».

Таблиця № 5.

Надзвичайні події, які можуть виникати на ТОВ «Добробут»

Надзвичайна подія	Характеристика події	Потенційна небезпека
Пожежа на виробничих дільницях	Загоряння обладнання, сировини або готової продукції	Опіки, відрування продуктами горіння, загроза життю працівників

Аварія з викидом хімічних речовин	Розгерметизація ємностей або трубопроводів з хімічними речовинами	Хімічні відрування, ураження органів дихання та шкіри
Відмова або руйнування обладнання	Поломка машин, механізмів або електрообладнання	Травмування працівників, зупинка виробничого процесу
Біологічне зараження виробничих приміщень	Поширення мікроорганізмів через сировину чи порушення санітарних норм	Захворювання персоналу, погіршення санітарного стану
Аварійне відключення електропостачання	Раптова втрата електроенергії під час роботи	Порушення технологічних процесів, ризик травмування

Джерело: розроблено автором на основі [5, 7]

Для оперативного реагування створюються спеціальні групи цивільної захисту, забезпечені засобами індивідуальної захисту, аптечками, протипожежним обладнанням та необхідними ресурсами для підтримки життєдіяльності під час надзвичайних подій. Значне увагу приділяють інформуванню працівників про загрози, навчання та тренування щодо дій у разі обстрілів або інших боєвих загроз. Під час воєнного стану також особливо контролюється безпека приміщень та обладнання, щоб мінімізувати ризики руйнувань та травмування персоналу.

Інформування працівників ТОВ «Добробут» про можливі загрози та надзвичайні ситуації є важливим елементом системи цивільної захисту на підприємстві. Своєчасне та достовірне донесення інформації до персоналу сприяє формуванню свідомого ставлення до питань безпеки, підвищує рівень готовності працівників до дій у разі виникнення небезпечних подій та зменшує ризик паніки. Інформація про потенційні загрози, сигнали оповіщення, порядок дій у надзвичайних ситуаціях та правила користування засобами особистої захисту доводиться до працівників під час інструктажів, навчань та тренувань.

Особлива увага приділяється регулярності та доступності інформування, щоб кожен працівник незалежно від посади та стажу роботи чітко розумів свої обов'язки та алгоритм дій у разі аварії, пожежі чи іншої надзвичайної ситуації. Такий підхід забезпечує злагоджені дії персоналу, сприяє мінімізації можливих негативних наслідків для життя та здоров'я людей та підтримує безперервність функціонування підприємства в умовах підвищеного ризику.

На рисунку № 3 продемонстрований алгоритм дій при виникненні надзвичайної ситуації біологічного характеру на підприємстві ТОВ «Добробут». Який наочно підтверджує достатній рівень організації оповіщення працівників підприємства при виникненні надзвичайних ситуацій.

Алгоритм дій у разі виникнення надзвичайної ситуації характеризується чіткою послідовністю, логічністю та спрямованістю на мінімізацію негативних наслідків для працівників та підприємства в цілому. Його основною метою є забезпечення своєчасного реагування на загрозу, збереження життя та здоров'я персоналу, а також локалізація та ліквідація небезпечного чинника. Алгоритм побудований таким чином, щоб кожен етап впливав із попереднього та забезпечував безперервність управління ситуацією.

Важливою характеристикою алгоритму є його орієнтація на оперативне виявлення небезпеки та негайне інформування керівництва та працівників, що дозволяє уникнути дезорганізації та паніки. Передбачені дії з обмеження небезпечної зони, захисту та евакуації персоналу сприяють зниженню ризику ураження людей. Заключні етапи алгоритму спрямовані на залучення спеціалізованих служб та проведення заходів щодо ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, що забезпечує комплексний підхід до вирішення проблеми. Загалом алгоритм дій є універсальним інструментом управління безпекою, який підвищує готовність персоналу до дій у кризових умовах, забезпечує узгодженість рішень та сприяє ефективному реагуванню на надзвичайні ситуації на підприємстві.

Організація цивільної захисту на ТОВ «Добробут» в умовах воєнного стану базується на системному підході, що поєднує планування, навчання персоналу, оснащення укриттів та створення

ефективної системи оповіщення, що дозволяє забезпечити безпеку працівників та стабільність виробничих процесів навіть у складних надзвичайних обставинах.

Список використаних джерел

1. Мельничук Д. М., Курепін В. М. Технологічний контроль та захист працівників тваринницьких ферм від біологічних ризиків. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів: ЛДУБЖД, 2025. С. 119-121. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21890>.
2. Іваненко В. М. Практичні аспекти адаптації законодавства ЕС у сфері безпеки і гігієни праці в Україні // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ої студ. наук.-теорет. конф., 22-24 березня 2023 року, м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13346>.
3. Іваненко В. С. Оцінка ризиків щодо виникнення виробничого травматизму на підприємствах. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 149-151. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21886>.
4. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.
5. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.
6. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.
7. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
8. Сухорукова А. Л. Розробка бізнес-стратегій діяльності підприємств аграрного профілю. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С 508-511. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22540>.

УДК 636.5.087:631.3:331.45

ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ У ВИРОБНИЦТВІ ПРОДУКЦІЇ ПЕРЕПЕЛІВ ТА ЇХ ОПТИМІЗАЦІЯ З ПОЗИЦІЙ БЕЗПЕКИ

TECHNOLOGICAL PROCESSES IN THE PRODUCTION OF QUAIL PRODUCTS AND THEIR OPTIMIZATION FROM A SAFETY POSITION

Анастасія Вознюк, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

Небезпечні фактори при виробництві яєць та м'яса перепелів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ пов'язані з особливостями утримання птиці, технологічними процесами та умовами праці персоналу. У процесі вирощування та обслуговування перепелів можливе вплив біологічних факторів, в тому числі патогенних мікроорганізмів, які можуть міститися у підстилці, кормі, воді чи продукції птахівництва та становити загрозу як для здоров'я птиці, так і для працівників.

Важливу роль відіграють і фізичні фактори, серед яких підвищений рівень шуму від обладнання, несприятливі параметри мікроклімату, такі як підвищена вологість, температура чи запиленість повітря у птичниках. Під час роботи з обладнанням існує ризик травмування через рухомі частини механізмів [1, с. 160], електрообладнання або використання ручного інвентарю.

Хімічні фактори також можуть бути джерелом небезпеки, оскільки при дезінфекції приміщень, обробці клітин та інвентарю застосовуються мийні та дезінфікуючі засоби, що при недотриманні правил безпеки можуть негативно впливати на органи дихання та шкіру працівників. Окрему увагу слід приділяти санітарно-гігієнічним умовам виробництва, адже порушення технології зберігання та переробки яєць та м'яса перепелів може призвести до мікробіологічного забруднення продукції та зниження її якості та безпеки.

У таблиці № 1 відображені основні шкідливі виробничі фактори при виробництві яєць та м'яса перепелів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ

Таблиця № 1.

Шкідливі виробничі фактори при виробництві яєць та м'яса перепелів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ

Характеристика фактору	Можливі наслідки
Наявність патогенних мікроорганізмів у підстилці, кормах, воді, яйцях та м'ясі перепелів	Захворювання птиці, ризик інфікування персоналу, зниження безпеки продукції
Підвищений рівень шуму, несприятливий мікроклімат (температура, вологість, запиленість)	Погіршення розумів праці, стрес у птиці, зниження продуктивності
Робота з клітковим обладнанням, механізмами, гострими елементами інвентарю	Травмування працівників під час обслуговування птиці
Використання дезінфікуючих та мийних засобів для обробки приміщень та обладнання	Подразнення шкіри та органів дихання, можливе відрування
Порушення правил зберігання та переробки яєць та м'яса перепелів	Мікробіологічне забруднення продукції, погіршення її якості

Джерело: розроблено автором на основі [5, 8, 9]

Наведена таблиця відображає основні небезпечні фактори, що можуть виникати під час виробництва яєць та м'яса перепелів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ. Вона узагальнює характер впливу виробничої середовища на птицю, персонал та якість готової продукції.

Біологічні фактори пов'язані з можливістю поширення патогенних мікроорганізмів, які можуть потрапляти в продукцію та негативно впливати на здоров'я працівників. Фізичні та механічні

фактори зумовлені використанням технологічного обладнання [2, с. 11] та особливостями мікроклімату в птичниках, що при недотриманні нормативних вимог може призводити до погіршення умов праці, зниження продуктивності перепелів та травмування персоналу.

Хімічні фактори виникають у процесі застосування дезінфікуючих і мийних засобів, які є необхідними для забезпечення санітарного стану виробництва, але потребують суворого дотримання правил безпеки. Санітарно-гігієнічні фактори мають безпосередній вплив на безпечність яєць та м'яса перепелів [3, с. 80], оскільки порушення технології зберігання та переробки продукції може спричинити її мікробіологічне забруднення та зниження

Представлена таблиця № 2 відображає вплив небезпечних фактори виробництва на персонал, птицю та продукцію в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ

Таблиця № 2.

**Вплив небезпечних фактори виробництва на персонал,
птицю та продукцію в умовах ПДВ «Перепелина ферма»
ІПО Миколаївського НАУ**

Джерело виникнення	Вплив на персонал	Вплив на перепелів	Вплив на яйця та м'ясо
Підстилка, корми, вода, відходи життєдіяльності птиці	Ризик інфекційних захворювань	Захворюваність, зниження продуктивності	Мікробіологічне забруднення, зниження безпеки
Шум, коливання температури, висока вологість, запиленість	Погіршення розумів праці, втома	Стрес, зниження яйценосності	Погіршення якості продукції
Кліткове обладнання, рухомі частини механізмів, інвентар	Травми, порізи, забої	Травмування птиці	Пошкодження яєць, втрати продукції
Дезінфікуючі та мийні засоби	Роздратування шкіри та органів дихання	Отруєння при неправильному застосуванні	Хімічне забруднення продукції
Порушення технології зберігання та переробки	Підвищення ризику професійних захворювань	Погіршення умов утримання	Зниження якості та терміну зберігання

Джерело: розроблено автором на основі [1, 5, 6]

Порівняльна таблиця відображає основні небезпечні фактори виробництва, характерні для умов ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ, та дає змогу оцінити їх комплексне вплив на персонал, перепелів та готову продукцію. Біологічні чинники виникають внаслідок наявності мікроорганізмів у виробничій середовищі та можуть одночасно загрожувати здоров'ю працівників, викликати захворювання птиці та призводити до мікробіологічного забруднення яєць та м'яса.

Фізичні фактори, пов'язані з шумом та параметрами мікроклімату, негативно позначаються на умовах праці та спричиняють стресові стани у перепелів, що відображається на продуктивності та якості продукції. Механічні фактори обумовлені використанням кліткового та технологічного обладнання та становлять ризик травмування [4, с. 16] як для персоналу, так і для птиці, а також можуть спричинити пошкодження яєць.

Хімічні фактори є результатом застосування дезінфікуючих та мийних засобів, які при порушенні регламентів безпеки можуть негативно впливати на здоров'я працівників, стан перепелів та безпечність продукції. Санітарно-гігієнічні фактори мають ключове значення для збереження якості яєць та м'яса, оскільки недотримання вимог зберігання та переробки підвищує ризик забруднення продукції та скорочує терміни її зберігання.

На рисунку № 1 відображено співвідношення у відсотках небезпечних виробничих факторів та їх вплив на персонал, перепелів та готову продукцію в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО МНАУ.

Рис. № 1 Виробничі фактори та їх вплив на персонал, перепелів та готову продукцію в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ.

На діаграмі відображено долю основних груп небезпечних факторів: найбільшу питому вагу займають біологічні фактори, що зумовлено специфікою птахівництва та постійною наявністю мікроорганізмів у виробничій середовищі. Значну частку також становлять фізичні та санітарно-гігієнічні фактори, пов'язані з мікрокліматом, умовами утримання перепелів та дотриманням технологічних вимог. Меншу, але суттєву частину займають механічні та хімічні фактори, що виникають у процесі експлуатації обладнання та застосування дезінфікуючих засобів.

Заходи профілактики впливу основних груп небезпечних факторів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ мають бути спрямовані на забезпечення безпечних умов праці, збереження здоров'я перепелів та гарантування якості та безпечності продукції. З метою зниження біологічних ризиків необхідно дотримуватися ветеринарно-санітарних вимог, забезпечувати регулярну дезінфекцію приміщень [5, с. 211], кліткового обладнання та інвентарю, контролювати якість кормів та води, а також проводити профілактичні ветеринарні огляди птиці.

Для мінімізації впливу фізичних факторів важливе підтримання оптимальних параметрів мікроклімату в птичниках, зокрема температури, вологості, вентиляції та рівня шуму, що сприяє як покращенню умов праці персоналу, так і підвищенню продуктивності перепелів. Зниження механічної небезпеки досягається шляхом справного технічного стану обладнання, використання захисних огорож, дотримання правил експлуатації механізмів та проведення інструктажів з охорони праці для працівників.

Для запобігання негативному впливу хімічних факторів необхідно застосовувати дозволені дезінфікуючі та мийні засоби відповідно до інструкцій виробника [6, с. 75], забезпечувати персонал засобами особистої захисту та організовувати належні умови зберігання хімічних речовин. Дотримання санітарно-гігієнічних вимог на всіх етапах виробництва, включаючи збір, зберігання та переробку яєць та м'яса перепелів, є ключовою умовою запобігання забрудненню продукції та підтримання її високої якості.

Таблиця № 3.

**Заходи профілактики впливу основних груп небезпечних факторів в умовах
ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ**

Основні заходи профілактики	Очікуваний результат
Дотримання ветеринарно-санітарних вимог, регулярна дезінфекція приміщень та обладнання, контроль якості кормів і води	Зменшення захворюваності птиці, підвищення безпечності продукції
Підтримання оптимального мікроклімату, зниження рівня шуму, забезпечення ефективної вентиляції	Поліпшення розумів праці, зниження стресу у перепелів
Своєчасне технічне обслуговування обладнання, використання захисних огорож, проведення інструктажів з охорони праці	Запобігання травмуванню персоналу та птиці
Використання дозволених дезінфікуючих засобів, дотримання інструкцій, застосування засобів індивідуальної захисту	Зниження ризику отруєнь і хімічного загрязнення продукції
Дотримання правил збирання, зберігання та переробки яєць та м'яса, контроль чистоти виробничих приміщень	Забезпечення якості та безпеки продукції

Джерело: розроблено автором на основі [2, 6, 8]

Наведена таблиця відображає основні заходи щодо профілактики впливу небезпечних факторів, характерних для виробничих умов ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ. У ній систематизовано профілактичні дії щодо біологічних, фізичних, механічних, хімічних та санітарно-гігієнічних факторів, а також показано їхній очікуваний ефект.

Запропоновані заходи спрямовані на зниження ризику захворюваності перепелів, поліпшення умов праці персоналу та забезпечення стабільної якості та безпечності яєць та м'яса. Реалізація профілактичних заходів, наведених у таблиці, дозволяє мінімізувати негативний вплив виробничої середовища, підвищити рівень охорони праці та забезпечити дотримання ветеринарно-санітарних та гігієнічних вимог на всіх етапах виробництва.

На рисунку № 2 представлений вплив небезпечних факторів на працівників підприємства до впровадження профілактичних заходів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ».

Рис. № 2. Вплив небезпечних факторів на працівників підприємства до впровадження профілактичних заходів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ».

Діаграма відображає ситуацію до впровадження профілактичних заходів і демонструє, що найбільший вплив на працівників мали біологічні та фізичні фактори, що пояснюється недостатнім рівнем санітарного контролю, недосконалістю мікроклімату та умов праці.

На рисунку № 3 представлений вплив небезпечних факторів на працівників підприємства після впровадження профілактичних заходів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ».

Рис. № 3. Вплив небезпечних факторів на працівників підприємства після впровадження профілактичних заходів в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ».

Діаграма демонструє зменшення загального впливу небезпечних факторів після впровадження профілактичних заходів. Це свідчить про ефективність організації ветеринарно-санітарних заходів, покращення умов праці, дотримання вимог охорони праці та правильного використання технічних і хімічних засобів. Загалом діаграма підтверджує, що профілактичні заходи сприяють підвищенню рівня безпеки працівників і зниженню професійних ризиків на підприємстві.

Наголошуємо на важливості системного підходу до забезпечення безпечних умов роботи на ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ. Аналіз небезпечних факторів, характерних для виробництва яєць та м'яса перепелів, показавши, що ефективне впровадження заходів профілактики дозволяє мінімізувати ризики для персоналу, забезпечити збереження здоров'я птиці та підвищити якість продукції. Дотримання правил біобезпеки, контроль мікроклімату, регулярна дезінфекція, використання засобів особистої захисту та навчання персоналу сприяють зниженню травматизму [7, с. 305], захворюваності та професійних ризиків, що є ключовими елементами охорони праці на підприємстві.

Пташиний грип є однією з найнебезпечніших надзвичайних ситуацій біологічного характеру, яка може виникати в умовах ПДВ «Перепелина ферма» ІПО Миколаївського НАУ. Вона становить серйозну загрозу для поголів'я перепелів, персоналу підприємства та безпеки продукції птахівництва. Це гостре вірусне захворювання характеризується високою заразністю, швидким поширенням та значними економічними втратами у разі виникнення спалаху [8, с. 39]. В умовах ферми пташиний грип може поширюватися через заражений птах, корм, воду, підстилку, інвентар, транспортні засоби, а також через контакт із дикими птахами, які є природним резервуаром вірусу.

Виникнення пташиного грипу призводить до різкого погіршення епізоотичної ситуації, масової загибелі або вимушеного знищення птиці, запровадження карантинних обмежень та припинення виробничої діяльності. Для персоналу підприємства така надзвичайна ситуація супроводжується підвищеним біологічним ризиком, необхідністю суворого дотримання заходів біобезпеки та використання засобів індивідуальної захисту. Крім цього, зростає загроза потрапляння небезпечної продукції на ринок у разі порушення ветеринарно-санітарного контролю [9, с. 418].

**Загрози пташиного грипу та вплив небезпечних факторів
на працівників підприємства» в умовах ПДВ «Перепеліна ферма»
ІПО Миколаївського НАУ**

Загроза / фактор	Джерело виникнення	Вплив на працівників	Можливі наслідки
Контакт із зараженим птахом	Хворі перепели, дика птиця	Високий ризик інфікування, потреба у використанні ЗІЗ	Можливі інфекційні захворювання, карантин
Заражена підстилка та обладнання	Підстилка, клітини, інвентар	Біологічна небезпека при обслуговуванні	Інфікування, погіршення умов праці
Перевезення птиці та кормів	Транспортні засоби, контейнери	Ризик занесення вірусу ззовні	Поширення інфекції, збільшення робочого навантаження
Недотримання біобезпеки	Відсутність дезінфекції, неправильний порядок роботи	Підвищена вразливість до патогенів	Зростання захворюваності серед персоналу
Психологічний стрес	Спалах захворювання, карантинні заходи	Підвищена стомлюваність, тривожність	Зниження продуктивності, можливі помилки у роботі

Джерело: розроблено автором на основі [6, 8, 10]

У разі виникнення підозри на пташиний грип на ПДВ «Перепеліна ферма» ІПО Миколаївського НАУ першочергове значення набувають оперативного інформування ветеринарних служб, ізоляція осередку інфекції та впровадження режиму надзвичайної ситуації. Проведення жорстких протиепізоотичних заходів, зокрема обмеження доступу сторонніх осіб, посилення дезінфекції, контроль переміщення персоналу та транспорту, є необхідні для локалізації та ліквідації спалаху захворювання [10, с. 103]. Пташиний грип в умовах перепелиної ферми розглядається як надзвичайна ситуація, що потребує чітко відпрацьованих дій, високого рівня готовності персоналу та суворого дотримання вимог біобезпеки з метою запобігання поширенню інфекції та мінімізації її наслідків.

Заходи профілактики для персоналу в разі пташиного грипу в умовах ПДВ «Перепеліна ферма» ІПО Миколаївського НАУ передбачають комплекс дій, спрямованих на зниження ризику інфікування та забезпечення безпеки виробничого процесу. Першочергове значення має суворе дотримання правил біобезпеки, що включає використання засобів індивідуальної захисту, таких як захисні костюми, рукавички, маски та окуляри.

Працівники повинні дотримуватися встановленого режиму доступу до пташників та зон з підвищеним ризиком, уникаючи непотрібних контактів із птицею та потенційно зараженими предметами. Важливим заходом є регулярна та ретельна дезінфекція приміщень, обладнання, інвентарю та робочого одягу, а також контроль за гігієною рук та дотриманням санітарно-гігієнічних норм під час роботи.

Не менш важливим є своєчасне інформування ветеринарних служб про підозру на захворювання серед птиці, що дозволяє оперативно впровадити карантинні обмеження та локалізувати осередок інфекції. Організація навчання та інструктажів для персоналу щодо правил поведінки під час спалаху пташиного грипу сприяє підвищенню знання працівників та зменшення ризику помилок у роботі. Дотримання цих заходів забезпечує мінімізацію ймовірності зараження, підтримання безпеки працівників та контроль за поширенням вірусу на підприємстві.

Алгоритм дій персоналу у разі загрози виникнення пташиного грипу в умовах ПДВ «Перепеліна ферма» ІПО Миколаївського НАУ передбачає чітку послідовність заходів, спрямованих на оперативне виявлення, локалізацію та мінімізацію наслідків потенційної загрози. Спершу

працівники повинні своєчасно виявляти ознаки захворювання у перепелів, контролювати стан здоров'я птиці та повідомляти відповідальні особи та ветеринарні служби при підозрі на наявність інфекції.

Після цього встановлюється режим обмеженого доступу до пташників та зон підвищеного ризику, щоб запобігти поширенню вірусу. Усі дії супроводжуються використанням засобів індивідуальної захисту, включаючи захисний одяг, рукавички, маски та окуляри. Одночасно здійснюється посилена дезінфекція приміщень, обладнання, інвентарю та транспортних засобів, а також контроль гігієни рук та робочого одягу персоналу.

У разі підтвердження загрози вводяться карантинні заходи, обмежується переміщення птиці та продукції, а також організовується ізоляція осередків можливого інфікування. Весь персонал залучається до виконання чітко визначених інструкцій та процедур, що передбачають регулярний моніторинг стану поголів'я, дотримання санітарно-гігієнічних норм та своєчасну координацію з ветеринарними службами. Такий алгоритм дій дозволяє знизити ризик зараження працівників, локалізувати потенційний спалах захворювання та забезпечити контроль за ситуацією на підприємстві.

Таблиця № 5.

Карантинні заходи в умовах ПДВ «Перепеліна ферма» ІПО Миколаївського НАУ»

Заходи	Опис	Очікуваний ефект
Ізоляція пташників	Відокремлення осередків потенційного інфікування від здорового поголів'я	Запобігання поширенню вірусу серед перепелів
Обмеження доступу	Контроль та обмеження доступу сторонніх осіб та транспорту на територію ферми	Зниження ризику занесення та поширення інфекції
Посилена дезінфекція	Оброблення приміщень, обладнання, інвентарю та транспортних засобів дезінфікуючими засобами	Локалізація патогенів і мінімізація біологічного ризику
Контроль руху та продукції персоналу	Встановлення правил переміщення птиці, кормів та співробітників між пташниками	Зменшення можливості передачі інфекції
Моніторинг та спостереження	Регулярне спостереження за станом здоров'я птиці та контроль за дотриманням карантинних	Своєчасне виявлення випадків захворювання та оперативне реагування

Джерело: розроблено автором на основі [4, 7, 10]

Потенційні загрози, зокрема пташиний грип, який може виникнути як надзвичайна біологічна ситуація. Виявлено, що своєчасне виявлення ознак захворювання, впровадження карантинних заходів, ізоляція осередків інфекції та контроль за переміщенням персоналу та продукції є критично важливими для локалізації спалаху та мінімізації його наслідків. Чітко відпрацьовані алгоритми дій, регулярний моніторинг стану птиці та дотримання санітарно-гігієнічних норм дозволяють знизити ризик зараження працівників та запобігти поширенню інфекції.

Список використаних джерел

1. Кузнецова В. А., Курепін В. М. Вибір заходів для покращення умов праці та профілактики виробничого травматизму. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 159-161. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jsui/handle/123456789/21888>.

2. Marchenko, D., Matvyeyeva, K., & Kurepin, V. (2022). Development of methods for digital diagnostics of engines by electronic indication. Proceedings of the 2022 IEEE 4th International Conference on Modern Electrical and Energy System, MEES 2022, doi:10.1109/MEES58014.2022.10005758. URL:<https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12643>.

3. Курепін В. М. Безпека, якість та регулювання продуктів та процесів харчового виробництва. Біологічні, біотехнологічні та генетичні аспекти інтенсифікації аграрного виробництва : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Ломжа – Миколаїв, 24-25 жовтня 2024 р.). Łomża : MANS, 2024. С 74-84. URL:<https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20349>.

4. Лотарева Д. В. Оцінка ризиків на підприємствах: вибір об'єктів оцінки. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 15-17. <https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23328>.

5. Курепін В. М. Забезпечення глобальної продовольчої безпеки: потенціал України в умовах війни // Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції, 01-02 червня 2023 р., м. Миколаїв / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 209-212. URL:<https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/14380>.

6. Загляда А.О. Розвиток екологічно безпечного виробництва, основні напрями подальшого розвитку виробництва екологічно чистої продукції. Розвиток аграрної галузі та впровадження наукових розробок у виробництво : матеріали VII міжнар. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 17-18 жовтня 2024 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв: МНАУ, 2024. С. 74-76. URL:<https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/19610>.

7. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.

8. Орешко К. Ф. Фінансовий лізинг як економічний розвиток підприємств аграрного сектору економіки. Моделювання соціально-економічного розвитку в системі забезпечення продовольчої безпеки : зб. тез II Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 08-09 трав. 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 38-40. URL:<https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17818>.

9. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dSPACE.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

10. Мелашенко Ю. С., Курепін В. М. Використання енергетичних ресурсів: вплив на навколишнє середовище. Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 30-31 травня 2024 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 102-104. DOI:<https://doi.org/10.31521/978-617-7149-78-0-32>.

УДК 639.3:631.3:331.45

**АГРОІНЖЕНЕРНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗИМИВЛІ РИБИ ТА БЕЗПЕКА ПРАЦІ
НА РИБОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ**
AGRO ENGINEERING PROVISION OF WINTER FISH AND OCCUPATIONAL
SAFETY AT FISHING ENTERPRISES

Анастасія Загляда, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

Вплив виробничих факторів на вирощування рибопосадкового матеріалу в умовах ТОВ «Миколаївське сільськогосподарсько-рибоводне підприємство» має вирішальне значення: фізичні фактори, передусім температурний режим та гідрохімічні показники води, коливання температури, недостатній рівень розчиненого кисню, зміна прозорості та забруднення води негативно впливають на зростання, розвиток та імунітет молоді риб. Порушення режиму аерації або водообміну може призводити до уповільнення зростання, підвищеної захворюваності та масової загибелі рибопосадкового матеріалу, особливо на ранніх етапах онтогенезу.

Хімічні виробничі фактори також суттєво впливають на процес вирощування. Потрапляння у водойми залишків мінеральних добрив, пестицидів або паливно-мастильних матеріалів із прилеглих сільськогосподарських угідь може викликати токсичні ураження риб, порушення обміну речовин та зниження якості посадкового матеріалу. Навіть незначні концентрації шкідливих речовин здатні спричиняти хронічний стрес, що знижує життєздатність та ріст молоді [1, с. 523].

Біологічні фактори виробничої середовища виявляються через мікрофлору та мікрофауну водойм, наявність збудників хвороб, паразитів та конкуренцію за кормову базу. Порушення санітарного стану ставків, перенаселення або використання неякісних кормів створюють сприятливі умови для розвитку інфекційних та інвазійних захворювань, що негативно впливає на виживаність та однорідність рибопосадкового матеріалу.

Організаційно-технологічні фактори, пов'язані з режимами годівлі, щільністю посадки, рядками зариблення та якістю догляду за водоймами, значною мірою визначають кінцевий результат вирощування. Недотримання технології, несвоєчасний контроль параметрів води або механічне пошкодження риби під час вилову та транспортування можуть призводити до стресу, травм та зниження рибогосподарської цінності посадкового матеріалу.

У виробничих умовах ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство» вплив виробничих факторів на вирощування рибопосадкового матеріалу є визначальним для його якості та продуктивності, а стабільне дотримання оптимальних умов середовища та технологічної дисципліни є ключовою передумовою ефективного рибоводного виробництва.

Таблиця № 1.

Виробничі фактори, що мають найбільше вплив на вирощування рибопосадкового матеріалу в умовах ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство»

Виробничий фактор	Вплив на рибопосадковий матеріал	Можливі наслідки
Температурний режим води	Визначає інтенсивність росту та обміну речовин	Сповільнення зростання, стрес, загибель при різких коливаннях
Вміст розчиненого кисню	Забезпечує життєдіяльність молоді риб	Асфіксія, масова загибель, зниження виживаності
Якість води	Впливає на фізіологічний стан і імунітет риб	Захворювання, отруєння, зниження продуктивності
Щільність посадки	Визначає рівень конкуренції за корм та кисень	Стрес, канібалізм, нерівномірний розвиток

Якість і режим годівлі	Забезпечує формування життєздатного матеріалу	Відставання в рості, низька якість посадкового матеріалу

Джерело: розроблено автором на основі [5, 8, 9]

У таблиці «Вплив виробничих факторів на вирощування рибопосадкового матеріалу в умовах ТОВ «Миколаївське сільсько-рибове підприємство»» узагальнені основні фактори виробничої середовища, що безпосередньо визначають якість та виживаність молоді риб. Таблиця відображає залежність стану рибопосадкового матеріалу від температурного режиму води, що впливає на інтенсивність росту, обмінні процеси та адаптаційні можливості організму риб. Окремо показано значення вмісту розчиненого кисню, адже його дефіцит призводить до пригнічення життєдіяльності та може спричинити масову загибель молоді.

Розкрито вплив якості води як інтегрального показника гідрохімічного стану водойм, від якого залежить фізіологічний стан риб та рівень їх стійкості до захворювань [2, с. 35]. Значну увагу приділено щільності посадки, оскільки перевищення оптимальних значень посилює конкуренцію за корм та кисень, викликає стресу та нерівномірність розвитку рибопосадкового матеріалу. Крім того, у таблиці відображено роль якості та режиму годівлі, які забезпечують нормальний ріст, формування життєздатних особин та визначають кінцеву рибогосподарську цінність посадкового матеріалу.

Наведена таблиця комплексно характеризує ключові виробничі фактори, що впливають на процес вирощування рибопосадкового матеріалу в умовах підприємства, та наголошує на необхідності дотримання оптимальних технологічних та екологічних параметрів для забезпечення ефективного рибоводного виробництва.

Кругова діаграма ключових виробничих факторів відображає співвідношення та значущість основних умов, які визначають ефективність процесу вирощування рибопосадкового матеріалу в умовах підприємства. Центральне місце на діаграмі символізує сам об'єкт вирощування - молодь риб, життєздатність та якість якої формуються під комплексним впливом виробничої середовища. Сектори діаграми демонструють, що провідну роль відіграє температурний режим води, оскільки саме він визначає інтенсивність обміну речовин, темпи зростання та адаптаційні можливості рибопосадкового матеріалу.

Важливе місце на діаграмі займає фактор вмісту розчиненого кисню, який є критично важливим для нормальної життєдіяльності молодих риб і безпосередньо впливає на рівень їх виживаності. Поруч із ним відображено якість води як узагальнений показник гідрохімічного стану водойм, що визначає фізіологічний стан риб, їх стійкість до захворювань та загальну продуктивність вирощування. Значна частка діаграми присвячена щільності посадки, яка характеризує рівень навантаження на водойму та впливає на конкуренцію за корм та кисень, викликаючи за несприятливих умов стресу та нерівномірний розвиток молоді.

Завершальним елементом діаграми є фактор годівлі, що відображає вплив якості та режиму подачі кормів на формування життєздатного рибопосадкового матеріалу. Узагальнено кругова діаграма наочно показує, що всі виробничі фактори перебувають у тісній взаємозв'язку, а відхилення будь-якого з них від оптимальних значень може негативно позначитися на результатах вирощування рибопосадкового матеріалу в умовах підприємства.

Узагальнюючи результати аналізу, можна зробити висновок, що процес вирощування рибопосадкового матеріалу в умовах підприємства є багатофакторним і значною мірою залежить від стабільності виробничої середовища та дотримання технологічних вимог. Ключові виробничі фактори перебувають у тісному взаємозв'язку та взаємно підсилюють або послаблюють вплив один одного [3, с. 210], тому порушення оптимальних параметрів хоча б одного з них може призвести до зниження виживаності, уповільнення зростання та погіршення якості рибопосадкового матеріалу.

Ефективне управління температурним режимом, гідрохімічним станом води, рівнем кисневого забезпечення, щільністю посадки та організацією годівлі створює передумови для формування життєздатної, однорідної та біологічно повноцінної молоді риб. За таких умов зменшується рівень стресу [4, с. 58], підвищується стійкість до захворювань та забезпечується стабільність виробничих показників.

Отже, дотримання оптимальних виробничих параметрів та системний контроль факторів середовища є визначальними умовами підвищення ефективності вирощування рибопосадкового матеріалу та сталого розвитку рибоводного напрямку діяльності підприємства.

В умовах ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство» найбільш імовірною надзвичайною ситуацією може бути масова загибель риби в виробничих водоймах. Така ситуація може виникнути внаслідок різкого погіршення гідрохімічного стану води, зокрема дефіциту розчиненого кисню через спекотні погодні умови, відмову аераційного обладнання або надмірну органічну забрудненість водойм.

Додатковим фактором ризику є можливе потрапляння у воду токсичних речовин із сільськогосподарських угідь, таких як мінеральні добрива чи пестициди, що може спричинити відрування риби.

Виникнення такої надзвичайної ситуації призводить не лише до значних економічних втрат підприємства, а й до порушення екологічного рівноваги [5, с. 147], погіршення санітарного стану водойм та створення загрози для довкілля. За масштабний характер наслідків подібна подія може набути ознак надзвичайної ситуації об'єктового або місцевого рівня, що потребуватиме негайного реагування, залучення аварійних заходів та контролю з боку відповідних служб.

В умовах ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство» порушення екологічного рівноваги, погіршення санітарного стану водойм та створення загрози для довкілля можуть виникати внаслідок інтенсивного ведення сільськогосподарської та рибоводної діяльності без належного екологічного контролю. Надмірне надходження органічних речовин, залишків кормів, продуктів життєдіяльності риби, а також змивання мінеральних добрив та засобів захисту рослин із прилеглих полів призводять до забруднення води, евтрофікації водойм та зниження вмісту розчиненого кисню. Це негативно впливає на гідробіоценоз, спричиняє розвиток патогенної мікрофлори та масове цвітіння води.

Погіршення санітарного стану водойм супроводжується накопиченням мулових відкладень, розкладанням органічних решток та появою неприємних запахів [6, с. 146], що створює сприятливі умови для поширення інфекційних захворювань серед риби. В результаті знижується біологічна стійкість водних екосистем, погіршується якість рибопосадкового матеріалу та зростає ризик масової загибелі риби. Такі процеси можуть виходити за межі виробничих водойм та негативно впливати на прилеглі природні об'єкти, ґрунти та поверхневі води.

За відсутності системного моніторингу та дотримання екологічних та санітарних норм діяльність підприємства може створювати реальну загрозу для довкілля, порушувати природне рівновагу водних екосистем та спричиняти довготривалі екологічні наслідки.

Таблиця № 2.

Загрози для довкілля, порушення природного рівноваги водних екосистем та можливі довготривалі екологічні наслідки в умовах діяльності ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство»

Джерело екологічної загрози	Характер впливу на водні екосистеми	Довготривалі екологічні наслідки
Забруднення водойм органічними речовинами	Погіршення якості води, зниження вмісту кисню	Евтрофікація, деградація водних екосистем
Потрапляння агрохімікатів	Токсичний вплив на гідробіонти	Порушення біорізноманіття, накопичення токсинів
Масова загибель риби	Порушення трофічних ланцюгів	Дестабілізація екосистем, санітарне забруднення
Надмірне накопичення мулу	Погіршення санітарного стану водойм	Зменшення самоочисної здатності води
Порушення гідрологічного режиму	Зміна умов існування водних організмів	Тривалі зміни екологічного стану водойм

Джерело: розроблено автором на основі [4, 7, 8]

Профілактичні заходи щодо запобігання загроз для довкілля, порушення природного рівноваги водних екосистем та виникнення довготривалих екологічних наслідків у діяльності ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство» мають ґрунтуватися на системному екологічному управлінні та дотриманні природоохоронних вимог. Насамперед важливим є постійний моніторинг якості води у виробничих водоймах із контролем температури, вмісту розчиненого кисню, показників забруднення та біологічного стану, що дає змогу своєчасно виявляти негативні зміни та запобігати кризовим ситуаціям [7, с. 54].

Суттєве значення має раціональна організація годівлі та дотримання оптимальної щільності посадки риби, що дозволяє зменшити накопичення органічних решток, запобігти евтрофікації водойм та зберегти їхню самоочисну здатність. Важливим профілактичним заходом є також контроль за використанням агрохімікатів на прилеглих сільських угіддях, облаштування захисних прибережних смуг [8, с. 402] та недопущення потрапляння пестицидів та добрив у водні об'єкти.

Для збереження екологічного рівноваги необхідно забезпечувати справний стан аераційного та гідротехнічного обладнання, своєчасне очищення водойм від надлишкового мулу та органічних відкладень, а також дотримання ветеринарно-санітарних норм у рибористві. Не менш важливим є проведення регулярних інструктажів та навчання персоналу з питань екологічної безпеки та відповідального природокористування.

Комплексне впровадження зазначених профілактичних заходів дає змогу мінімізувати негативний вплив виробничої діяльності на довкілля, запобігти порушенню природного рівноваги водних екосистем та зменшити ризик виникнення тривалих екологічних наслідків у зоні діяльності підприємства.

Рекомендації керівнику ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство» щодо запобігання загроз для довкілля та порушення природного рівноваги водних екосистем спрямовані на впровадження системного та превентивного підходу до управління виробничою діяльністю. Доцільно забезпечити постійний екологічний контроль за станом виробничих водойм із регулярним аналізом якості води [9, с. 70], що дозволить своєчасно виявляти негативні тенденції та приймати управлінські рішення до настання критичних екологічних наслідків. Особливу увагу варто приділяти стабільності гідрологічного та кисневого режимів, справності аераційного обладнання та дотриманню оптимальних технологічних параметрів вирощування риби.

Керівнику доцільно ініціювати посилення контролю за використанням кормів і щільністю посадки рибопосадкового матеріалу, оскільки саме ці фактори значною мірою впливають на органічне навантаження водойм та ризик їх евтрофікації. Важливим управлінським рішенням є координація сільськогосподарських та рибоводних процесів з метою недопущення попадання агрохімікатів у водні об'єкти, зокрема через дотримання регламентів застосування добрив та створення захисних прибережних зон.

З метою зниження довготривалих екологічних ризиків керівнику варто забезпечити виконання санітарно-ветеринарних вимог, організувати планове очищення водойм від мулових відкладень та підтримувати належний технічний стан гідротехнічних споруд. Не менш важливою є робота з персоналом, яка має включати регулярні інструктажі з екологічної безпеки [10, с. 45], формування відповідального ставлення до природних ресурсів та чіткого розуміння наслідків порушення природоохоронних норм.

Впровадження таких управлінських рішень дозволить мінімізувати негативний вплив діяльності підприємства на довкілля, зберегти природне рівновагу водних екосистем та запобігти виникненню довготривалих екологічних наслідків, що є важливою передумовою сталого розвитку підприємства та його позитивної репутації.

Список використаних джерел

1. Лотарева Д. В. Безпека продуктів харчування в мінливому світі: пріоритет для охорони здоров'я. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф., (м. Харків, 5 листопада 2024 р.) /

Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2024. С. 522-524.
URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/19034>.

2. Іваненко В. С., Курепін В. М. Солоня вода у водогінних мережах міста – вихід з ситуації чи екологічна проблема // Екологічна і техногенна безпека. Охорона водного і повітряного басейнів. Утилізація відходів : матеріали міжнар. наук.-техн. конф., Харків, 19–20 квіт. 2023 р. / Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2023. С. 32-36. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13842>.

3. Андрос Т. С. Управління здоров'ям персоналу як інструмент успішної кадрової політики. OSHAgrо – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 209-212. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18908>.

4. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.

5. Ivanenko V. Technological load on the natural environment of the Mykolaiv region: problems, solution ways. Науково-практична конференція, присвячена Всесвітньому метеорологічному дню «На варті кліматичних дій» та Всесвітньому дню водних ресурсів «Вода для миру» (м. Київ, 22-23 березня 2024 р.). Київ, 2024. С. 146-148. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18868>.

6. Курепін В.М. Відновлення та збереження водних ресурсів Південного Бугу на Миколаївщині // Transboundary Dniester River Basin Management and EU Integration – Step by Step : Proceedings of the International Conference Chisinau, October 27-28 2022 / editor: Ilya Trombitsky; editorial and scientific conference committee: Gheorghe Duca [et al.]. Chişinău : Eco-TIRAS, 2022 (Arconteh). С. 144-147. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11850>.

7. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.

8. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

9. Іваненко В.С. Залучення фахівців сторонніх служб для проведення оцінки ризиків на робочому місці // OSHAgrо – 2023 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 69-71. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15935>.

10. Іваненко В.С. Фактори вразливості об'єктів перед терористичними нападами та шляхи їх подолання. Problems of Emergency Situations : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Черкаси, 14 травня 2025 р. Черкаси : Національний університет цивільного захисту України, 2025. С. 44-46. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21484>.

УДК: 633.854.78:631.811

**ВПЛИВ РЕГУЛЯТОРІВ ЗРОСТАННЯ РОСЛИН НА ВРОЖАЙНІСТЬ СОНЯШНИКУ В
УМОВАХ ТОВ «БРАТСЬКЕ АГРО» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ТА
УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ РИЗИКАМИ**
INFLUENCE OF PLANT GROWTH REGULATORS ON SUNFLOWER YIELD
IN THE CONDITIONS OF LLC "BRATSKE AGRO" OF MYKOLAIV REGION AND
MANAGEMENT OF PRODUCTION RISKS

Іван Божко, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Нормативно-правове забезпечення охорони праці в умовах ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району Миколаївської області ґрунтується на чинному законодавстві України та галузевих нормативних актах, що регламентують організацію безпечних та здорових умов праці під час виконання сільських робіт. Основним документом у сфері охорони праці є Закон України «Про охорону праці», вимоги якого спрямовані на збереження життя, здоров'я та працездатності працівників у процесі трудової діяльності. Його положення визначають обов'язки роботодавця щодо створення належних умов праці, організації системи управління охороною праці та забезпечення працівників засобами індивідуальної та колективної захисту.

Важливу роль у нормативному регулюванні відіграє Кодекс законів про працю України, який встановлює правові засади трудових відносин, у тому числі вимоги щодо режимів праці та відпочинку, тривалості робочого часу, гарантій та компенсацій за роботу у шкідливих та небезпечних умовах. Санітарно-гігієнічні вимоги до умов праці визначаються державними санітарними нормами та правилами, що регламентують допустимі рівні шуму, вібрації, мікроклімату, освітлення та інших факторів виробничої середовища, характерних для аграрного виробництва.

Діяльність підприємства також регламентується нормативно-правовими актами з охорони праці (НПАОП), які встановлюють вимоги безпеки під час експлуатації сільськогосподарської техніки, машин та механізмів, використання пестицидів та агрохімікатів, а також виконання польових та транспортних робіт. Зазначені документи визначають порядок проведення інструктажів, навчання та перевірки знань з питань охорони праці, а також вимоги до організації виробничого контролю та нагляду [1, с. 22].

На рівні підприємства нормативно-правове забезпечення охорони праці реалізується через розроблення та впровадження локальних нормативних актів, зокрема положень про систему управління охороною праці, інструкцій з охорони праці за професіями та видами робіт, наказів та розпоряджень керівництва. Зазначені документи адаптовані до специфіки виробничої діяльності ТОВ «Братське АГРО» та направлені на забезпечення виконання законодавчих вимог у повсякденній практиці. Чинна система нормативно-правового забезпечення охорони праці створює правові та організаційні передумови для ефективного управління безпекою праці та мінімізації виробничих ризиків на підприємстві.

Аналіз небезпечних і шкідливих виробничих факторів під час виконання сільськогосподарських робіт є важливою складовою системи управління охороною праці [2, с. 131], оскільки аграрне виробництво характеризується підвищеним рівнем професійних ризиків, зумовлених специфікою технологічних процесів та умовами виконання робіт. У процесі виробничої діяльності працівники ТОВ «Братське АГРО» піддаються впливу комплексу факторів виробничої середовища, які можуть негативно позначитися на стані їх здоров'я та безпеці праці.

Суттєве значення мають фізичні фактори, дія яких виявляється у вигляді несприятливих метеорологічних умов, підвищених або знижених температур повітря, інтенсивного сонячного випромінювання, шуму та вібрації, що виникають під час експлуатації сільськогосподарської техніки. Тривале вплив зазначених факторів може призводити до перевтоми, зниження

працездатності та підвищення ймовірності виникнення виробничого травматизму [3, с. 11]. Особливої актуальності ці ризики набувають під час виконання сезонних польових робіт у літній період.

Не менш небезпечними є механічні фактори, пов'язані з використанням машин, агрегатів і механізмів, що мають рухомі частини та працюють у безпосередній близькості до працівників. Порушення вимог безпеки під час експлуатації техніки, відсутність або несправність захисних огорожень, а також недотримання технологічних регламентів можуть спричиняти травмування різного ступеня тяжкості. Підвищену небезпеку становлять також транспортні операції, ремонт та технічне обслуговування машин у польових умовах.

Вплив хімічних факторів зумовлений застосуванням мінеральних добрив, пестицидів, гербіцидів та паливно-мастильних матеріалів, які можуть потрапляти в організм працівників через органи дихання та шкіру. Недотримання вимог безпечного зберігання, транспортування та використання хімічних речовин підвищує ризик гострих та хронічних отруєнь, а також професійних захворювань. Біологічні фактори виявляються у впливі мікроорганізмів, рослинних алергенів [4, с. 523], комах та кліщів, що є характерним для робіт на відкритому повітрі та при контакті з рослинним та тваринним сировиною.

Окрему групу становитимуть психофізіологічні фактори, пов'язані з високим рівнем фізичного навантаження, монотонністю праці, нервно-емоційним напруженням та необхідністю тривалої концентрації уваги. У сукупності дія небезпечних і шкідливих виробничих факторів обумовлює необхідність систематичного аналізу умов праці та впровадження комплексних заходів, спрямованих на зниження виробничих ризиків та забезпечення безпечних умов праці при виконанні сільськогосподарських робіт.

У таблиці № 1 надані небезпечні і шкідливі виробничі фактори при виконанні сільськогосподарських робіт в умовах ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району.

Таблиця № 1.

**Небезпечні і шкідливі виробничі фактори
при виконанні сільськогосподарських робіт в умовах
ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району**

Характеристика факторів	Джерело виникнення	Можливі наслідки впливу
Підвищена або знижена температура повітря, інтенсивне сонячне випромінювання, шум, вібрація, запиленість повітря	Виконання польових робіт, експлуатація тракторів, комбайнів, ґрунтообробної техніки	Перевтома, зниження працездатності, теплові удари, порушення слуху, функціональні розлади
Рухомі та обертові частини машин та механізмів, транспортні засоби, гострі кромки деталей	Сільськогосподарська техніка, ремонтні та транспортні роботи	Травмування, пошкодження кінцівок, нещасні випадки
Пестициди, гербіциди, мінеральні добрива, паливно-мастильні матеріали	Оброблення посівів, зберігання та використання агрохімікатів	Отруєння, алергічні реакції, професійні захворювання
Мікроорганізми, рослинні алергени, комахи, кліщі	Робота з ґрунтом та рослинною масою, перебування на відкритому повітрі	Інфекційні та паразитарні захворювання, алергічні реакції
Високе фізичне навантаження, монотонність праці, нервно-емоційне напруження	Тривалі робочі зміни, сезонність робіт, керування технікою	Втома, зниження уваги, підвищення ризику травматизму

Джерело: розроблено автором на основі [2, 3, 5]

Оцінка рівня виробничих ризиків та стану охорони праці в ТОВ «Братське АГРО» здійснюється з урахуванням специфіки сільськогосподарського виробництва, умов виконання робіт та характеру впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів на працівників. Аналіз умов праці свідчить, що рівень виробничих ризиків формується під впливом поєднання виробничих та психофізіологічних факторів, характерних для польових, транспортних та ремонтних робіт.

Під час експлуатації сільськогосподарської техніки найбільш значущими є механічні ризики, пов'язані з можливістю травмування внаслідок контакту з рухомими частинами машин, а також ризики, зумовлені транспортними операціями [5, с. 38]. Фізичні чинники, зокрема вплив несприятливих метеорологічних умов, шуму, вібрації та запиленості повітря, суттєво впливають на функціональний стан організму працівників і можуть призводити до зниження рівня безпеки праці. Використання агрохімікатів і паливно-мастильних матеріалів обумовлює наявність хімічних ризиків, які за відсутності належних профілактичних заходів здатні спричиняти професійні захворювання та гострі відрування.

Стан охорони праці на підприємстві визначається рівнем організаційного забезпечення, наявністю та ефективністю системи управління охороною праці, а також дотриманням працівниками встановлених вимог безпеки. Функціонування системи інструктажів, навчання та перевірки знань з питань охорони праці сприяє зниженню рівня виробничих ризиків, проте сезонний характер робіт і підвищені фізичні навантаження потребують постійного контролю за умовами праці. Забезпечення працівників засобами особистої захисту та контроль за їх використанням є важливим фактором мінімізації негативного впливу небезпечних факторів [6, с. 100].

У цілому проведена оцінка свідчить, що стан охорони праці в ТОВ «Братське АГРО» потребує системного підходу до управління виробничими ризиками, що передбачає регулярний моніторинг умов праці, аналіз потенційних небезпек та впровадження профілактичних заходів. Реалізація таких заходів сприятиме зниженню рівня виробничого травматизму, підвищенню безпеки трудового процесу та створенню більш сприятливих умов праці для працівників підприємства.

На рисунку № 1 наведено співвідношення небезпечних, шкідливих та безпечних робіт в умовах ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району. Діаграма наочно відображає, що переважна частка виробничих процесів на підприємстві пов'язана з потенційним ризиком для здоров'я та безпеки працівників, що обумовлює необхідність постійного контролю умов праці та впровадження ефективних заходів охорони праці.

Рис. № 1. Співвідношення небезпечних, шкідливих та безпечних робіт в умовах ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району.

Кругова діаграма «Співвідношення небезпечних, шкідливих та безпечних робіт в умовах ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району» відображає структуру виробничих процесів підприємства за рівнем потенційної небезпеки для працівників. Отримані дані свідчать, що найбільшу частку в загальному обсязі робіт становитиме шкідливі роботи - 40%, виконання яких пов'язане з тривалим впливом несприятливих факторів виробничої середовища, зокрема шуму, вібрації, запиленості, несприятливих метеорологічних умов та дії хімічних речовин.

Значну частку також займають небезпечні роботи - 35%, які характеризуються підвищеним ризиком виникнення нещасних випадків внаслідок експлуатації сільськогосподарської техніки, виконання транспортних операцій, ремонтних робіт та взаємодії з рухомими механізмами. Наявність такої частки небезпечних робіт свідчить про високі вимоги до організації охорони праці [7, с. 14], технічного стану обладнання та рівня професійної підготовки персоналу.

Відносно безпечні роботи становлять 25% від загального обсягу виробничої діяльності та характеризуються мінімальним впливом небезпечних та шкідливих виробничих факторів за умови дотримання встановлених технологічних регламентів та вимог охорони праці. Загалом аналіз діаграми підтверджує, що значна частина робіт у ТОВ «Братське АГРО» пов'язана з підвищеним рівнем виробничого ризику, що зумовлює необхідність системного підходу до управління охороною праці та впровадження комплексних профілактичних заходів, спрямованих на зниження рівня травматизму та покращення умов праці.

Заходи з покращення умов та підвищення безпеки праці у ТОВ «Братське АГРО» базуються на комплексному підході до управління виробничими ризиками з урахуванням специфіки сільськогосподарського виробництва та умов виконання робіт. Основним напрямом діяльності у сфері охорони праці є створення безпечного виробничого середовища [8, с. 13] шляхом поєднання організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів, спрямованих на зниження рівня впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів.

Важливе значення має впровадження системи планово-попереджувального ремонту, регулярного технічного огляду та контролю відповідності вимогам нормативно-правових актів з охорони праці щодо технічного стану сільськогосподарської техніки, машин і механізмів, зокрема тракторів марок МТЗ - 82 , John Deere 6155M , ґрунтообробної та посівної техніки типу Horsch Pronto , Kuhn , а також причіпних та навісних агрегатів. Забезпечення зазначених машин захисними огороженнями рухомих та обертових частин, сигнальними та блокувальними пристроями сприяє зменшенню рівня механічних ризиків та запобіганню виробничому травматизму під час виконання сільськогосподарських робіт.

Поряд з цим, раціональна організація робочих місць трактористів-машиністів, операторів обприскувальної техніки та працівників [9, с. 334], задіяних у технічному обслуговуванні машин, а також суворе дотримання технологічних регламентів виконання операцій з передпосівного обробітку ґрунту, сівби, міжрядного обробітку соняшнику сприяють зниженню ймовірності виникнення небезпечних ситуацій під час виконання виробничих операцій.

Поліпшення умов праці також передбачає впровадження заходів щодо зменшення негативного впливу фізичних факторів, зокрема нормалізацію мікроклімату, зниження рівнів шуму та вібрації, а також оптимізацію режимів праці та відпочинку з урахуванням сезонного характеру сільськогосподарських робіт. Забезпечення працівників сертифікованими засобами особистого захисту та контроль за їх правильним використанням є важливим фактором зниження ризику професійних захворювань та травм.

Суттєву роль у підвищенні рівня безпеки праці відіграє удосконалення системи навчання та інструктажів з питань охорони праці [10, с. 63], що сприяє формуванню відповідального ставлення працівників до власної безпеки та дотримання вимог виробничої дисципліни. Постійний контроль за станом охорони праці, аналіз причин нещасних випадків та впровадження коригувальних заходів дозволяють підвищити ефективність профілактичної роботи. У сукупності реалізація зазначених заходів створює передумови для зниження рівня виробничих ризиків, підвищення безпеки трудового процесу та покращення умов праці у ТОВ «Братське АГРО».

Надаємо таблицю № 2 «Вплив коригувальних заходів з охорони праці на умови праці при вирощуванні соняшнику в умовах ТОВ «Братське АГРО»».

Таблиця № 2.

Вплив коригувальних заходів з охорони праці на умови праці при вирощуванні соняшнику в умовах ТОВ «Братське АГРО»

Небезпечний чи шкідливий фактор	Коригувальні заходи з охорони праці	Умови праці до впровадження заходів	Умови праці після впровадження заходів
Негативний вплив метеорологічних умов (висока температура, сонячне випромінювання)	Оптимізація режимів праці та відпочинку, забезпечення спецодягом, організація перерв	Підвищена втомлюваність, ризик теплового перевантаження	Зниження фізичного навантаження, покращення самопочуття працівників
Шум і вібрація під час роботи тракторів та агрегатів	Технічне обслуговування машин, використання сучасної техніки, застосування ЗІЗ органів слуху	Підвищений рівень шумового та вібраційного навантаження	Зменшення впливу шуму і вібрації, покращення умов праці
Механічні ризики при роботі з технікою	Встановлення захисних огорожень, сигнальних та блокувальних пристроїв, інструктажі	Висока ймовірність травмування	Зниження ризику нещасних випадків
Хімічний вплив засобів захисту рослин	Використання сертифікованих ЗІЗ, дотримання технологічних регламентів обприскування	Ризик отруєнь та алергічних реакцій	Мінімізація контакту з хімічними речовинами
Підвищене фізичне навантаження та монотонність праці	Рациональна організація робочих місць, чергування операцій	Швидка втома, зниження уваги	Підвищення працездатності та безпеки праці

Джерело: розроблено автором на основі [1, 6, 10]

Аналіз даних таблиці № 2. «Вплив коригувальних заходів з охорони праці на умови праці при вирощуванні соняшнику в умовах ТОВ «Братське АГРО»» свідчить про ефективність комплексного підходу до покращення виробничого середовища та зниження рівня професійних ризиків. Застосування коригувальних заходів, спрямованих на мінімізацію впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів, дозволяє суттєво покращити умови праці працівників, зайнятих у технологічних процесах вирощування соняшнику.

Аналіз впливу метеорологічних факторів показує, що оптимізація режимів праці та відпочинку, використання відповідного спецодягу та організація регламентованих перерв сприяють зменшенню фізичного перевантаження та ризику теплового стресу. Це має позитивний вплив на працездатність та загальний функціональний стан працівників у період інтенсивних польових робіт [11, с. 345]. Реалізація заходів щодо зниження рівня шуму та вібрації шляхом належного технічного обслуговування машин та застосування засобів індивідуального захисту органів слуху забезпечує покращення санітарно-гігієнічних умов праці та зменшення ймовірності розвитку професійних захворювань.

Суттєвого значення набувають коригувальні заходи, спрямовані на зниження механічних ризиків. Оснащення сільськогосподарської техніки захисними огороженнями, сигнальними та блокувальними пристроями в поєднанні з проведенням інструктажів з охорони праці сприяє зменшенню ймовірності травмування під час виконання технологічних операцій. Це підтверджує доцільність впровадження технічних та організаційних заходів як основних елементів профілактики виробничого травматизму [12, с. 398].

Окремої уваги заслуговують заходи щодо мінімізації хімічного впливу засобів захисту рослин. Забезпечення працівників сертифікованими засобами індивідуального захисту та дотримання технологічних регламентів обприскування посівів знижує ризик гострих та хронічних отруєнь, а також алергічних реакцій. Рациональна організація робочих місць і чергування виробничих операцій дозволяють зменшити негативний вплив психофізіологічних факторів, що позитивно впливає на рівень уваги та безпеки виконання робіт.

Впровадження коригувальних заходів з охорони праці при вирощуванні соняшнику в умовах ТОВ «Братське АГРО» забезпечує помітне покращення умов праці, зниження рівня виробничих ризиків та створення більш безпечної виробничої середовища. Отримані результати підтверджують доцільність подальшого удосконалення системи управління охороною праці з урахуванням специфіки аграрного виробництва та сезонного характеру польових робіт.

Надаємо кругову діаграму «Поліпшення умов праці після впровадження коригувальних заходів з охорони праці в умовах ТОВ «Братське АГРО»». Вона наочно відображає структуру позитивних змін виробничої середовища, досягнутих в результаті реалізації комплексу заходів з охорони праці.

Рисунок № 2. Поліпшення умов праці після впровадження коригувальних заходів з охорони праці в умовах ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району.

Аналіз діаграми свідчить, що найбільшу частку в загальному обсязі поліпшень становить зниження впливу фізичних факторів - 30%, що обумовлено впровадженням заходів, спрямованих на нормалізацію мікроклімату, оптимізацію режимів праці та відпочинку, а також зменшення рівнів шуму та вібрації під час виконання виробничих операцій.

Значну частку позитивних змін забезпечило зменшення механічних ризиків - 25%, що є наслідком удосконалення технічного стану сільськогосподарської техніки, оснащення машин захисними огороженнями, сигнальними та блокувальними пристроями, а також підвищення рівня виробничої дисципліни. Зниження хімічного навантаження на працівників становить 20% та пов'язане з дотриманням технологічних регламентів застосування засобів захисту рослин та використанням сертифікованих засобів особистої захисту.

Покращення організації праці становить 15% і характеризує ефективність раціоналізації робочих місць, оптимізації трудових процесів та впровадження заходів щодо чергування виробничих операцій. Підвищення загального рівня безпеки працівників, яке займає 10%, має інтегральний характер і відображає сукупний вплив усіх реалізованих коригувальних заходів. Загалом аналіз діаграми підтверджує доцільність системного підходу до охорони праці в ТОВ «Братське АГРО» та свідчить про ефективність впроваджених заходів щодо покращення умов і безпеки праці.

У ході виконання роботи було здійснено комплексний аналіз стану охорони праці та умов виконання сільськогосподарських робіт в умовах ТОВ «Братське АГРО» Вознесенського району Миколаївської області. Дослідження показало, що виробнича діяльність підприємства характеризується наявністю небезпечних та шкідливих виробничих факторів, зумовлених використанням сільськогосподарської техніки, виконанням робіт у польових умовах, впливом фізичних, механічних та хімічних факторів, а також підвищеним психофізіологічним навантаженням на працівників.

Проведена оцінка рівня виробничих ризиків засвідчила, що найбільшу загрозу безпеці праці становитиме механічні ризики, пов'язані з експлуатацією машин та механізмів, а також шкідливий вплив факторів виробничої середовища під час сезонних польових робіт. Аналіз нормативно-правового забезпечення охорони праці підтвердив, що функціонування системи управління охороною праці на підприємстві ґрунтується на чинному законодавстві України, однак вимагає постійного удосконалення з урахуванням змін у технологіях та умовах виробництва.

Запропоновані та впроваджені коригувальні заходи з охорони праці, спрямовані на зниження впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів, сприяли покращенню умов праці та підвищенню рівня безпеки трудового процесу [13, с. 79]. Зокрема, удосконалення технічного стану машин, раціональна організація робочих місць, дотримання технологічних регламентів вирощування соняшника та забезпечення працівників засобами особистої захисту дозволили зменшити рівень виробничих ризиків і ймовірність виникнення нещасних випадків.

Узагальнюючи результати дослідження, можна зробити висновок, що системний підхід до управління охороною праці, поєднання організаційних, технічних та профілактичних заходів, а також постійний контроль за умовами праці є необхідними передумовами забезпечення безпечних та здорових умов праці у ТОВ «Братське АГРО». Далі удосконалення системи охорони праці з урахуванням специфіки аграрного виробництва сприятиме збереженню здоров'я працівників, підвищенню ефективності виробничої діяльності та сталому розвитку підприємства.

Список використаних джерел

1. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
2. Курепін В.М., Сухорукова А. Л. Особливості трудових відносин у сільському господарстві: теоретико-практичний аналіз. Modern Economics. 2025. № 51(2025). С. 130-136. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-16](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-16).
3. Дидняк А. В. Виконання оцінки ризиків: виявлення та врахування факторів небезпек. OSHAgrо – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 10-12. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23323>.
4. Лотарева Д. В. Безпека продуктів харчування в мінливому світі: пріоритет для охорони здоров'я. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф., (м. Харків, 5 листопада 2024 р.) /

Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2024. С. 522-524.
URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/19034>.

5. Іваненко В. С. Визначення величини ризику: значущість та ймовірність. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 37-39. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23333>.

6. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. Modern Economics. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).

7. Лазіс М. І. Способи визначення значущості ризику та прийняття рішення про необхідність й черговість заходів. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 13-15. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23326>.

8. Іваненко В. С. Жінки-підприємниці під час війни: досягнення та виклики // Підприємництво під час війни в Україні: виклики та можливості : збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 60-річчю кафедри підприємництва, торгівлі та прикладної економіки (м. Івано-Франківськ, 20 листопада 2023 р.). Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника, 2023. С. 12-14. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/16141>.

9. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.

10. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

11. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.

12. Лотарева Д. В. Робота й особисте життя: пошук балансу. Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 20-21 жовтня 2025 р.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2025. С. 397-399. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22812>.

13. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

УДК 636.5:331.45:338.43

**ЕФЕКТИВНІСТЬ ПТАХІВНИЦЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ КРІЗЬ ПРИЗМУ
ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА ВИРОБНИЧОЇ БЕЗПЕКИ**
EFFICIENCY OF POULTRY ENTERPRISES THROUGH THE PRISM OF
OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY

Костянтин Пранович, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

Охорона праці у виробництві курчат-бройлерів є однією з складових ефективної діяльності птахівницьких підприємств. Технологічний процес вирощування птиці пов'язаний із впливом низки виробничих факторів, що можуть становити небезпеку для здоров'я працівників. В таких умовах забезпечення безпечних умов праці є умовою управлінської діяльності керівництва НППЦ МНАУ щодо підвищення продуктивності праці, зниженню виробничого травматизму та створенню сприятливого виробничого середовища.

У НППЦ МНАУ система управління охороною праці базується на вимогах державного законодавства та внутрішніх нормативно-правових документів з охорони праці. Основними завданнями системи охорони праці є запобігання нещасним випадкам, створення безпечних умов праці для персоналу [1, с. 427] та забезпечення відповідності виробничих процесів установленим санітарно-гігієнічним та екологічним нормам. Контроль за дотриманням вимог охорони праці здійснюється адміністрацією НППЦ МНАУ, службою охорони праці МНАУ та відповідальними посадовими особами. Працівники своєчасно проходять інструктажі з питань охорони праці [2, с. 21]. Особлива увага приділяється навчанню персоналу безпечним методам роботи з технологічним обладнанням, системами вентиляції, опалення та освітлення.

Процес вирощування курчат-бройлерів включає комплекс технологічних операцій, серед яких підготовка приміщень пташника, приймання добового молодняку, контроль мікроклімату, забезпечення годівлі птиці, ветеринарне обслуговування, прибирання підстилки та санітарну обробку приміщень. Під час виконання регламенту робіт працівники піддаються впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів [3, с. 43], зокрема: підвищена концентрація пилу та мікроорганізмів у повітрі; аміак та інші гази, що утворюються внаслідок розкладання посліду; підвищена вологість повітря; шум від технологічного обладнання; фізичне навантаження під час виконання ручних робіт. В таких умовах необхідно підтримувати оптимальний режим мікроклімату у птичниках. Відповідні параметри температури, вологості та швидкості руху повітря необхідні для нормального зростання птиці, створення безпечних умов праці для персоналу.

В умовах НППЦ МНАУ під час вирощування курчат-бройлерів можуть виникати такі виробничі фактори: а) біологічні фактори, пов'язані з наявністю мікроорганізмів, грибків та бактерій; б) хімічні фактори, зокрема аміак, сірководень та вуглекислий газ [4, с. 14]; в) фізичні фактори, серед яких підвищена температура, вологість, шум та недостатня освітленість; г) механічні фактори, пов'язані з використанням технологічного обладнання, транспортерів, систем подачі корму та прибирання посліду. Вплив цих факторів може призводити до погіршення стану здоров'я працівників, зниження працездатності та виникнення професійних захворювань. Тому важливо проводити регулярний контроль умов праці та впроваджувати відповідні профілактичні заходи.

Важливим елементом системи охорони праці НППЦ МНАУ є санітарно-гігієнічний стан виробничих приміщень. Ефективна система вентиляції, що забезпечує своєчасне видалення шкідливих газів та підтримання оптимальних параметрів мікроклімату є обов'язковим атрибутом пташника. Підлога в приміщеннях має бути рівною, неслизькою та легкою для очищення. Стіни та стеля мають бути з покриттям, що дозволяє проведення регулярної якісної дезінфекції. Після шкірного виробничого циклу приміщення підлягають санітарній обробці [5, с. 9]. Обов'язкові санітарно-побутові приміщення, душові, гардеробні та місця для зберігання спеціального одягу.

Працівники ННПЦ МНАУ забезпечені засобами індивідуальної захисту, вони мають спеціальний одяг, гумові сапоги, рукавички, респіратори та захисні окуляри. Використання респіраторів є особливо важливим під час робіт, пов'язаних із підвищеною запиленістю повітря та у приміщеннях з виділенням аміаку, сірководню та вуглекислого газу. Спеціальний одяг повинен регулярно проходити очищення та дезінфекцію. Крім засобів індивідуального захисту застосовуються колективні засоби безпеки, зокрема вентиляційні системи, автоматичні системи контролю мікроклімату та освітлення.

Пташник належить до об'єкту підвищеної пожежної небезпеки через наявність великої кількості органічних матеріалів, підстилки та електрообладнання [6, с. 103]. Не виключення і пташник ННПЦ МНАУ. Для запобігання пожеж служба охорони МНАУ, відповідальні особи ННПЦ регулярно перевіряють справність електропроводки, систем обігріву та вентиляції. На території та у приміщення ННПЦ МНАУ встановлені первинні засоби пожежогасіння, зокрема вогнегасники вуглекислотні, пожежні щити з протипожежним обладнанням та інструментом, резервуари з водою з загальним об'ємом 150 м³. Працівники регулярно проходять інструктаж з пожежної безпеки та відпрацьовують порядок дій у разі виникнення пожежі.

Підтримання оптимального мікроклімату у пташнику ННПЦ МНАУ забезпечується ефективною системою вентиляції. Для прикладу проведемо розрахунок необхідної кількості повітря для пташнику ННПЦ МНАУ, у якому утримується 3 000 курчат-бройлерів. Нормативна потреба у свіжому повітрі для бройлерів становить 6 м³ на годину на одну голову. Загальна потреба у повітрі визначається за формулою:

$$L = N \times q$$

Де:

L - потрібний об'єм повітря, м³/рік;

N – кількість птиці;

q - норма повітрообміну на одну голову.

Підставимо значення:

$$L = 3\,000 \times 6 = 18\,000 \text{ м}^3 / \text{год.}$$

Отже, система вентиляції забезпечує подачу 18 000 м³ свіжого повітря на годину. ННПЦ МНАУ використовує вентилятор продуктивністю 10 000 м³/год, необхідна кількість вентиляторів визначається:

$$60\,000 / 10\,000 = 6 \text{ вентиляторів.}$$

Таким чином, для забезпечення нормативного повітрообміну необхідно встановити щонайменше шість вентиляційних установок відповідної продуктивності. Така кількість вентиляторів у пташнику ННПЦ МНАУ є, що відповідає нормативно-правовому забезпеченню.

Рациональне освітлення сприяє створенню безпечних умов праці та нормальному зростанню птиці [7, с. 65]. Для виробничих приміщень птахівництва рекомендована освітленість становить приблизно 20 люкс. Площа пташника ННПЦ МНАУ становить 1200 м². Загальний світловий потік визначається за формулою:

$$\Phi = E \times S$$

Де:

Φ - Світловий потік, лм;

E - освітленість, лк;

S – площа приміщення.

Підставимо значення:

$$\Phi = 20 \times 1200 = 24000 \text{ лм.}$$

У приміщеннях пташника використовується світлодіодна лампа зі світловим потоком 3000 лм, кількість ламп визначається:

$$24\,000/3000 = 8 \text{ ламп.}$$

З урахуванням втрат світлового потоку на відбиття та забруднення поверхонь рекомендується встановити приблизно 10-12 світильників. У приміщеннях пташника ННПЦ МНАУ встановлено 14 світильників, що відповідає нормативно-правовому забезпеченню.

Для підвищення рівня безпеки праці у виробництві курчат-бройлерів на ННПЦ МНАУ необхідно впроваджувати сучасні автоматизовані системи контролю мікроклімату, які дозволяють підтримувати оптимальні параметри температури, вологості та повітрообміну. Важливим напрямком є модернізація вентиляційного обладнання, використання енергоефективних систем освітлення та впровадження автоматичних систем годівлі [8, с. 211]. Також необхідно проводити регулярні медичні огляди працівників, навчання з питань охорони праці та профілактику професійних захворювань. Значну роль відіграє підвищення культури виробництва, дотримання санітарних норм та підтримання належного технічного стану обладнання.

Забезпечення належного рівня охорони праці у виробництві курчат-бройлерів в умовах ННПЦ МНАУ є важливою умовою ефективної діяльності птахівничого підприємства. Аналіз умов праці показує, що основними небезпечними факторами є несприятливі параметри мікроклімату, підвищена запиленість повітря та вплив біологічних агентів [9, с. 2251].

Впровадження сучасних вентиляційних систем, раціонального освітлення, використання засобів індивідуальної захисту та проведення систематичного контролю умов праці дозволяє значно знизити ризик виробничого травматизму та професійних захворювань. Реалізація запропонованих заходів з охорони праці сприяє підвищенню ефективності виробництва та створення безпечних умов праці для персоналу ННПЦ Миколаївського НАУ.

Список використаних джерел

1. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.
2. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
3. Курепін В. М., Іваненко В.С. Використання озоноруйнівних речовин та їх вплив на довкілля // Обліково-аналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти : матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 16-17 листопада 2022 р., Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. – С. 42 – 45. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11954>.
4. Дідняк А. В. Моделі оцінки ризику об'єктів господарювання: відмови і наслідки // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ї студентської науково-теоретичної конференції. 22-24 березня 2023 р м. Миколаїв, Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 12-16. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13816>.

5. Лотарева Д. В. Організація системи управління ризиками на агропідприємствах Миколаївської області. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 7-10. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18904>.

6. Мелашенко Ю. С. Використання енергетичних ресурсів: вплив на навколишнє середовище. Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 30-31 травня 2024 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 102-104. DOI:<https://doi.org/10.31521/978-617-7149-78-0-32>.

7. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

8. Курепін В. М. Забезпечення глобальної продовольчої безпеки: потенціал України в умовах війни // Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції, 01-02 червня 2023 р., м. Миколаїв / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 209-212. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/14380>.

9. Іваненко В. С. Подолання кризових явищ у аграрній сфері за допомогою технології доповненої реальності. Урожайність та якість продукції рослинництва за сучасних технологій вирощування : матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., присв. 90-річчю з дня народження професора Г. П. Жемели (м. Полтава, 30 верес. 2023 р.). Полтава : ПДАУ, 2023. С. 224-226. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15512>.

УДК: 636.1:331.45

**ОХОРОНА ПРАЦІ ЯК ОСНОВА БЕЗПЕЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПЛЕМЕННОГО КОНЕВОДСТВА**
OCCUPATIONAL SAFETY AS THE BASIS OF SAFE ACTIVITIES IN
PEDIGREE HORSE BREEDING

Микола Піндера, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

Охорона праці в галузі коневодства є важливим елементом забезпечення безпечних умов виробничої діяльності. Робота з тваринами, використання механізованого обладнання та організація процесів утримання та годівлі коней пов'язані з впливом різноманітних небезпечних і шкідливих факторів. Підтримка належного рівня безпеки праці по вирощуванню та утриманню спортивних коней сприяє збереженню здоров'я працівників, підвищує ефективність виробництва та покращує умови утримання тварин. У філії «Південний племконецентр» ДП «Конярство України» систему охорони праці організовано відповідно до чинного законодавства України та галузевих нормативно-правових документів, що регламентують вимоги безпеки під час роботи у тваринництві.

Система управління охороною праці у філії «Південний племконецентр» спрямована на створення безпечних та здорових умов праці для працівників, які здійснюють догляд за кіньми, їх годівлю, тренування та ветеринарне обслуговування. Основними завданнями системи безпеки та

гігієни праці є запобігання виробничого травматизму [1, с. 102], попередження професійних захворювань та забезпечення належних санітарно-гігієнічних умов виробничих приміщень.

У філії «Південний племконецентр» відповідальність за організацію безпечних умов праці покладається на керівника підприємства, керівників структурних підрозділів, контроль покладається на службу охорони праці. Керівники філії «Південний племконецентр» згідно чинних нормативно-правових актів з охорони праці своєчасно організують навчання працівників питанням безпеки: перед початком роботи - вступний та первинний інструктажі з питань охорони праці, у продовж роботи - періодичні інструктажі, які здійснюються під час виконання виробничих завдань. Особлива увага приділяється навчанню безпечним прийомам роботи з тваринами, адже коні належать до великих і потенційно небезпечних тварин.

Процес годівлі спортивних коней у господарстві включає підготовку кормів, їх зберігання, транспортування до стай, роздавання кормів тваринам та контроль за їх споживанням. Під час виконання таких операцій працівники піддаються впливу різних виробничих факторів [2, с. 38], зокрема фізичних, біологічних та механічних. Деякі з них є небезпечними.

До фізичних факторів належать підвищена або знижена температура повітря в конюшнях, недостатня освітленість робочих місць, шум від обладнання та підвищена запиленість повітря під час роботи з сухими кормами. Наявні біологічні фактори пов'язані з можливістю контакту з мікроорганізмами, алергенами та продуктами життєдіяльності тварин. Механічні фактори виникають під час використання кормороздачі, транспортуванні, подрібнюванні кормів та інших видів робіт які виконуються на обладнанні племконецентру. Особливу небезпеку становить безпосередній контакт із кіньми, оскільки необережні рухи тварини можуть спричинити травмування працівника. Тому важливо дотримуватися встановлених правил поведінки з тваринами та використовувати безпечні методи роботи [3, с. 333].

У процесі утримання та годівлі спортивних коней працівники можуть піддаватися впливу низки небезпечних та шкідливих факторів виробничого середовища. Серед них значний відсоток відносять до травмонебезпечних ситуацій, що виникають під час роботи з тваринами. Коні можуть проявляти агресивну поведінку, різко рухатися чи лякати сторонніх звуків, що може призвести до ударів чи падінь.

Іншим небезпечним фактором виробничого середовища є запиленість повітря, що виникає під час роботи із сіном, соломою та комбікормами. Тривалий вплив пилу спричиняє захворювання органів дихання або алергічні реакції [4, с. 333]. Присутня небезпека від підвищеної концентрації аміаку, яка утворюється внаслідок розкладання органічних відходів у стайнях. Суттєвим фактором ризику є використання механізованого обладнання, зокрема кормозмішувачів, подрібнювачів та транспортерів. Порушення правил експлуатації цього обладнання може призвести до травмування працівників.

Для забезпечення належних та безпечних умов праці на підприємстві підтримують належний санітарно-гігієнічний стан стайні. Приміщення регулярно очищуються від гною та залишків кормів, своєчасно проходить дезінфекція. Підлога в конюшнях рівна, неслизька та водонепроникна. Стіни покриті матеріалами, які легко піддаються очищенню та дезінфекції. Важливим фактором є підтримання оптимального мікроклімату в приміщеннях конюшні. Температура повітря в конюшнях для спортивних коней повинна становити приблизно 8-12 °C у холодний період року, а відносна вологість повітря - близько 60-70 %. Швидкість руху повітря не повинна перевищувати 0,3 м/с.

Працівники, які виконують роботи в конюшнях та кормоцехах, своєчасно забезпечуються спеціальним одягом, захисним взуттям, рукавицями та засобами захисту органів дихання. Звичайно спецодяг зручний, міцний і придатний для роботи з тваринами [5, с. 427]. Захисне взуття надійне та запобігає травмуванню стопи у разі випадкового наступання коня. Під час роботи з кормами, що утворюють пил, працівники використовують респіратори або захисні маски. Регулярне очищення та прання спецодягу є важливою умовою підтримання санітарного стану робочої середовища.

Стайні та кормосховища за факторами пожежонебезпечності належать до об'єктів підвищеної пожежної небезпеки через наявність великої кількості легкозаймистих матеріалів, зокрема сіна, соломи та дерев'яних конструкцій. Для запобігання пожеж необхідно забезпечити справність

електропроводки [6, с. 27], регулярно перевіряти стан електрообладнання та дотримуватися правил пожежної безпеки. На території господарства встановлені первинні засоби пожежогасіння, зокрема порошкові та вуглекислотні вогнегасники. На території є у достатній кількості пожежні щити з необхідним інструментом та резервуари з водою. Працівники проінструктовані щодо порядку дій у разі виникнення пожежі та використання засобів пожежогасіння. Всі працівники своєчасно проходять регулярні навчання з пожежної безпеки [7, с. 54].

Для забезпечення оптимального мікроклімату у приміщенні необхідно організувати ефективну вентиляцію. У стайні утримується 30 спортивних коней. Нормативна потреба у свіжому повітрі для одного коня становить приблизно 70 м³ на годину. Загальна потреба у повітрі визначається за формулою:

$$L = N \times q$$

Де:

L - об'єм повітря, м / год;

N - кількість тварин;

q - норма повітрообміну на одну голову.

Підставимо значення:

$$L = 30 \times 70 = 2100 \text{ м}^3/\text{рік}.$$

Отже, система вентиляції повинна забезпечувати подачу не менше ніж 2100 м³ свіжого повітря на годину.

Нормативна освітленість у конюшнях повинна становити приблизно 50 люкс. Площа приміщення становить 600 м², потрібний світловий потік визначається за формулою:

$$\Phi = E \times S$$

Де:

Φ - світловий потік, лм;

E - освітленість, лк;

S – площа приміщення.

Підставимо значення:

$$\Phi = 50 \times 600 = 30000 \text{ лм}.$$

У конюшнях використовуються світлодіодні світильники зі світловим потоком 3000 лм. Необхідна кількість світильників становить 10-12 одиниць з урахуванням втрат світлового потоку. Нормативна освітленість у конюшнях забезпечуються додатковими місцевими світловими приборами, які при необхідності включають для освітлення робочих місць.

Удосконалення технології годівлі спортивних коней повинно супроводжуватися впровадженням сучасних технічних інноваційних засобів, які дозволяють підвищити рівень безпеки та гігієни праці. До таких заходів належать механізація процесів приготування та роздавання кормів, встановлення автоматизованих систем вентиляції та освітлення, а також використання сучасних цифрових систем контролю мікроклімату. Важливим напрямом є підвищення рівня професійної підготовки працівників [8, с. 160], проведення регулярних інструктажів та навчання безпечним

методам роботи з кінями. Також доцільно проводити періодичні медичні огляди працівників та впроваджувати заходи щодо профілактики професійних захворювань.

Висновок. Забезпечення належного рівня охорони праці у філії «Південний племконецентр» ДП «Конярство України» є важливою умовою ефективного функціонування підприємства та збереження здоров'я працівників. Аналіз умов праці показує, що основними небезпечними факторами є робота з тваринами, підвищена запиленість повітря та можливість травмування під час експлуатації обладнання. Впровадження сучасних систем вентиляції, раціонального освітлення, механізації процесів годівлі та використання засобів особистого захисту дозволить значно покращити умови праці та підвищити рівень безпеки в господарстві.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. *Modern Economics*. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).
2. Іваненко В. С., Курепін В. М. Визначення величини ризику: значущість та ймовірність. *OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф.*, 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 37-39. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23333>.
3. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.
4. Курепін В. М. Захист працівників від професійних ризиків у процесі їхньої трудової діяльності. *OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф.*, 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 3-5. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23317>.
5. Мельничук Д. В. Ключові елементи ефективного управління виробництвом: методи та підходи. Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 20-21 жовтня 2025 р.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2025. С. 426-428. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22813>.
6. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.
7. Сухорукова А. Л. Сучасні комплексні системи управління персоналом у контексті цифровізації та автоматизації процесів. Інноваційні цифрові рішення як драйвер соціальних змін в освітньому та професійному середовищі : матеріали II міжнар. наук.-практ. конференції (м. Київ, 28 листопада 2025 р.). Ч. 1. / упорядн.: І. В. Бацуровська, Г. С. Кашина. Київ : АПСВТ, 2025. С. 52-57. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/24045>.
8. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. *Modern Economics*. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).

УДК 635.25:631.3:57.085:331.45

**HUMAN ORGANIZATIONAL PERFORMANCE CONCEPT:
THE ROLE OF THE HUMAN FACTOR IN ENSURING SAFETY, EFFICIENCY
AND DEVELOPMENT OF AN ENTERPRISE**

**КОНЦЕПЦІЯ HUMAN ORGANIZATIONAL PERFORMANCE:
РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ, ЕФЕКТИВНОСТІ
ТА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА**

Viacheslav Kurepin,
*Mykolaiv National Agrarian University,
Mykolaiv, Ukraine*

The modern development of agricultural enterprises takes place in conditions of intensive transformation of the agricultural sector. Such processes are accompanied by the introduction of new technologies, automation of production processes and digitalization of management. Despite the increase in the level of technical equipment, the human factor remains a key element. It determines the efficiency of the enterprise's operation, its level of safety, and its ability to achieve sustainable development. It is the employees who ensure the implementation of technological solutions, control production processes, and make operational management decisions in conditions of uncertainty.

In agricultural production, the ability of personnel to adapt to changes related to seasonality of work, weather risks and resource constraints is of particular importance. In such conditions, not only productivity, but also the safety of work performance depends on the professional competence, experience and responsibility of employees. [1, P. 134]. Violations of technological processes, non-compliance with occupational health and safety requirements, or management errors can lead to significant economic losses, production risks, and threats to human health.

The human factor plays an important role in shaping the organizational culture of an enterprise. The ability of the team to take coordinated actions and timely response to prevent dangerous situations depends on the level of interaction between employees, the effectiveness of communication, and the style of management. A favorable work environment focused on support, training, and development of personnel [2, P. 333] contributes to increased motivation, reduced error rates, and improved overall performance.

In the context of modern challenges in the agricultural sector, such as climate change, economic instability and competition, the human factor is gaining strategic importance. Effective personnel management, the creation of safe working conditions and the development of professional competencies are becoming the basis for increasing the competitiveness of agricultural enterprises.

The concept of Human Organizational Performance is to rethink the role of people in organizational processes as a key element that determines the level of safety, efficiency and sustainability of activities. This approach is based on the understanding that people are not a source of problems [3, P. 286], but on the contrary - an important resource that can both create risks and prevent them. The concept emphasizes that employee errors are a natural part of any activity, and their occurrence is due not only to individual characteristics, but also to the conditions in which the work is carried out.

Human Organizational Performance emphasizes the need to analyze the system as a whole, including organizational processes, working conditions, management decisions, and corporate culture. Human behavior is viewed as the result of interaction with these factors, so to increase efficiency it is important not only to influence the employee, but also to improve the environment in which he works. Particular importance is attached to creating conditions under which employees can openly report errors [4, P. 40] and potential risks, which contributes to the organization's learning and the prevention of recurrence of dangerous situations.

The role of the human factor in ensuring safety is crucial, since it is the actions, decisions and behavior of employees that determine the level of risks in any enterprise, including agricultural ones. Even with modern equipment and clearly regulated procedures, safety cannot be guaranteed without a responsible

attitude of personnel to the performance of their duties. A person acts as an active element of the system, capable of both preventing a dangerous situation [5, P. 49] and, under certain conditions, contributing to its occurrence.

An important aspect is that employee behavior is shaped by working conditions, organizational culture, training levels, and management quality. In a supportive environment with proper training, support, and open communication, employees are more likely to take risks and comply with safety requirements. However, overload, stress, lack of information, or unclear instructions can lead to errors and violations.

The human factor in ensuring safety should be considered not only as a potential source of risks, but as a key resource for their prevention [6, P. 96]. Effective management of this factor involves creating conditions under which employees have the opportunity to act consciously, responsibly and safely, which ultimately contributes to reducing the accident rate and increasing the overall reliability of production processes.

The human factor plays a key role in increasing the efficiency of the enterprise, since it is the employees who ensure the implementation of production processes and the achievement of set goals. The level of effectiveness largely depends on the motivation of the staff, which determines the interest in high-quality work performance and the desire for professional growth. High professional competence of employees contributes to making informed decisions, reducing the number of errors and increasing productivity [7, P. 70].

No less important is effective communication, which ensures timely exchange of information, consistency of actions and rapid response to production challenges. In turn, teamwork creates conditions for mutual support, distribution of responsibility and more rational use of resources. Interaction between employees allows to achieve a synergistic effect, when joint efforts exceed the results of individual activities.

The human factor is not only a component of the production process, but also a strategic resource of the enterprise [8, P. 211]. Its effective use through the development of motivation, competence, communication and team interaction is the basis for increasing the competitiveness and sustainable development of the organization.

The impact of the human factor on the development and sustainability of an enterprise is manifested primarily through the ability of personnel to adapt to changes and act effectively in conditions of uncertainty. In the modern environment, which is characterized by dynamism and a high level of risks, it is employees who ensure the flexibility of the organization, promptly responding to external challenges and internal changes. Their readiness to learn, master new technologies and revise established approaches determines the ability of the enterprise to maintain competitiveness.

An important aspect is innovation, which largely depends on the initiative, creativity and professional thinking of employees [9, P. 67]. Human potential becomes a source of new ideas, process improvements and the implementation of more effective solutions, which contributes to the development of the enterprise in the long term. In this context, the creation of an environment that stimulates creativity and supports innovation is of great importance.

No less significant is the role of the human factor in making management decisions, especially in complex and non-standard situations [10, P. 254]. The quality of decisions, their timeliness and effectiveness depend on the level of competence, experience and responsibility of managers and employees. The ability to assess risks, predict consequences and act in conditions of limited time is an important prerequisite for the sustainability of the enterprise.

The implementation of the principles of Human Organizational Performance in agricultural enterprises involves rethinking management approaches, in the center of which is the person as a key element of the production system. This approach is focused on creating conditions in which employees can work effectively, safely and with minimal risk of errors [11, P. 603]. Special attention is paid to the analysis of real working conditions, workload, organization of processes and interaction in the team, since it is these factors that determine the behavior of employees and the quality of their performance of their duties.

An important direction is the formation of a safety culture based on openness, trust and awareness of shared responsibility for the results of work. In such an environment, employees are not afraid to report

errors, potential risks or shortcomings in the organization of work, which allows them to be identified and eliminated in a timely manner. A safety culture does not involve punishment for errors, but their analysis and use as a source of learning and improvement of production processes [12, P. 98].

The implementation of the concept is also associated with the development of professional competencies of personnel, improved communication and support from management. Leadership focused on interaction and assistance plays a significant role, which contributes to increasing trust in the team and employee involvement in improvement processes. As a result, the agricultural enterprise receives not only an increase in the level of safety, but also increased efficiency, stability and the ability to adapt to change [13, P. 132].

Thus, the concept of Human Organizational Performance emphasizes that the human factor is a determining element in ensuring the safety, efficiency and development of the enterprise, and employee errors should be considered as a result of the influence of systemic conditions, and not only individual actions. Focusing on creating a safe, supportive and adaptive work environment allows you to increase the effectiveness of activities, reduce risks and ensure the sustainable development of the organization.

References:

1. Kurepin V. M. (2025) The eu black sea strategy as a tool for shaping regional security: analysis of approaches to containing russia. Maritime security of the Baltic-Black Sea region: challenges and threats: V International scientific conference : conference proceedings (November 26, 2025, Odesa, Ukraine). Riga, Latvia : «Baltija Publishing», 2025. C. 132-135. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/24225>.
2. Ivanenko V. S. (2025) Toolkit of strategic personnel management in agriculture. Glocalization aspects of innovative economic development: collection of materials of the All-Ukrainian scientific and practical conference of young scientists (Odessa, October 16, 2025). Odesa: ONEU, 2025. P. 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.
3. Lazis M. I. (2024) European approach to managing the safety and health of enterprise employees. Environmental and social aspects of economic development in the context of European integration: materials of the X All-Ukrainian Scientific and Practical Conference (Mykolaiv, October 23-25, 2024). Mykolaiv: MNAU, 2024. P. 285-288. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18926>.
4. Ivanenko V. S. (2025) Customer orientation as a means of ensuring competitive advantage. Accounting, control and analysis in the context of institutional changes: collection of scientific papers of the VIII All-Ukrainian scientific-practical conference (Poltava, October 30, 2025) / Poltava State Agrarian University. Poltava: PDAU, 2025. Vol. 2. P. 39-41. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22745>.
5. Kurepin V., Lyamar O. (2024). Assessment of the State of Personnel Safety of Agricultural Enterprises with the Help of Relevant Performance Indicators. Modern Economics, 43(2024), 41-50. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V43\(2024\)-06](https://doi.org/10.31521/modecon.V43(2024)-06).
6. Kurepin V., Zubykhina-Khayat A. (2025). Anti-crisis Management Mechanisms as the Basis for Business Adaptation to a Turbulent Environment. Modern Economics, 54(2025), 95-103. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).
7. Ivanenko V.S. (2023) Involvement of specialists from external services to conduct risk assessments at the workplace // OSHAgro – 2023: materials of the III International Scientific and Practical Conference (Kyiv, October 3, 2023). Kyiv: NUBiP of Ukraine, 2023. P. 69-71. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15935>.
8. Andros T. S. (2024) Personnel health management as a tool for successful personnel policy. OSHAgro – 2024: materials of the III International Scientific and Practical Conference (Kyiv, September 30, 2024). Kyiv: Ministry of Education and Science of Ukraine, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Scientific and Production Journal "Occupational Safety", European Safety Community, 2024. pp. 209-212. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18908>.

9. Kurepin V., Ivanenko V. (2024). Applying Digital Technologies in Agriculture to Achieve Sustainable Development Goals. Modern Economics, 47(2024), 62-69. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

10. Ivanenko V. S. (2025) HR-skills of personnel management of agricultural enterprises. Modern trends in socio-economic transformations and intellectualization of society in the context of sustainable development: abstracts of reports of the international scientific-practical conference (Zaporizhzhya, October 20-21, 2025). Zaporizhzhia: National University "Zaporizhzhya Polytechnic", 2025. P. 253-255. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22807>.

11. Kuznetsova V. A. Specific features of labor relations at enterprises of the agricultural sector of the economy. Economic and legal aspects of management: current state, efficiency and prospects: materials of the XI International Scientific and Practical Conference (Odesa, ONEU, October 10-11, 2025). Odesa, 2025. P. 601-604. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22544>.

12. Kurepin V., Marchenko D. (2025). Adaptation of Young Specialist Managers in the Context of Digitalization of Human Resources Policy of Business Entities. Modern Economics, 50(2025), 95-102. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V50\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V50(2025)-13).

13. Kurepin V., Sukhorukova A. (2025). Features of Labor Relations in the agricultural Sector: Theoretical and Practical Perspectives. Modern Economics, 51(2025), 130-136. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-16](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-16).

УДК: 614.8:658.382.3

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ЗАСОБІВ КОЛЕКТИВНОГО ЗАХИСТУ
ТОВ «КОТЛЯРЕВСЬКИЙ ЕЛЕВАТОР»: ОБГРУНТУВАННЯ
ТА ТЕХНІЧНІ РІШЕННЯ
MODERNIZATION OF COLLECTIVE PROTECTION EQUIPMENT
«KOTLYAREVSKY ELEVATOR» LLC: JUSTIFICATION
AND TECHNICAL SOLUTIONS**

Дар'я Лотарсва, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Обґрунтування необхідності модернізації діючих засобів колективної захисту ТОВ «Котляревський елеватор» (Миколаївська область) зумовлене результатами аналізу виробничого процесу, рівня небезпечних та шкідливих факторів, а також оцінкою ефективності наявних технічних та організаційних заходів безпеки. Сучасні умови функціонування елеваторних підприємств характеризуються підвищеними вимогами до промислової та пожежної безпеки, зростанням інтенсивності технологічних операцій та необхідністю мінімізації професійних ризиків, що потребує впровадження більш досконалих та надійних засобів колективної захисту.

Аналіз експлуатації існуючих систем аспірації, вентиляції, протипожежного та вибухозахисного обладнання свідчить, що, незважаючи на їх загальну працездатність, рівень ефективності окремих елементів не повною мірою відповідає сучасним технологічним навантаженням та характеру небезпечних факторів. Зокрема, в періоди пікового приймання зерна зростає запиленість повітря та навантаження на аспіраційні установки, що знижує їх здатність забезпечувати стабільні нормативні показники мікроклімату. Аналогічно, засоби зниження шуму та вібрації не завжди гарантують прийнятні умови праці в зонах інтенсивної роботи обладнання [1, с. 4], а системи пожежної та вибухової захисту потребують підвищення швидкості реагування та точності контролю технологічних параметрів.

Необхідність модернізації також обумовлена моральним та фізичним зношенням частини обладнання, обмеженими можливостями інтеграції існуючих засобів колективної захисту з

автоматизованими системами управління виробництвом та недостатнім рівнем дистанційного моніторингу небезпечних факторів. За таких умов підвищується роль людського фактора, що може негативно впливати на своєчасність виявлення відхилень та прийняття управлінських рішень у разі виникнення перед аварійних ситуацій [2, с. 7].

Нами була побудована діаграма рівня ефективності модернізації діючих засобів колективної захисту ТОВ «Котляревський елеватор» за основними напрямками колективної захисту. Подана діаграма відображає прогнозований рівень ефективності функціонування засобів колективної захисту після впровадження технічних рішень з їх модернізації відповідно до основних напрямів захисту виробничого персоналу. Найвищий рівень ефективності очікується у сфері механічної безпеки (понад 90%), що зумовлено оновленням огорожувальних та блокувальних пристроїв, а також підвищенням надійності автоматизованих систем зупинки обладнання.

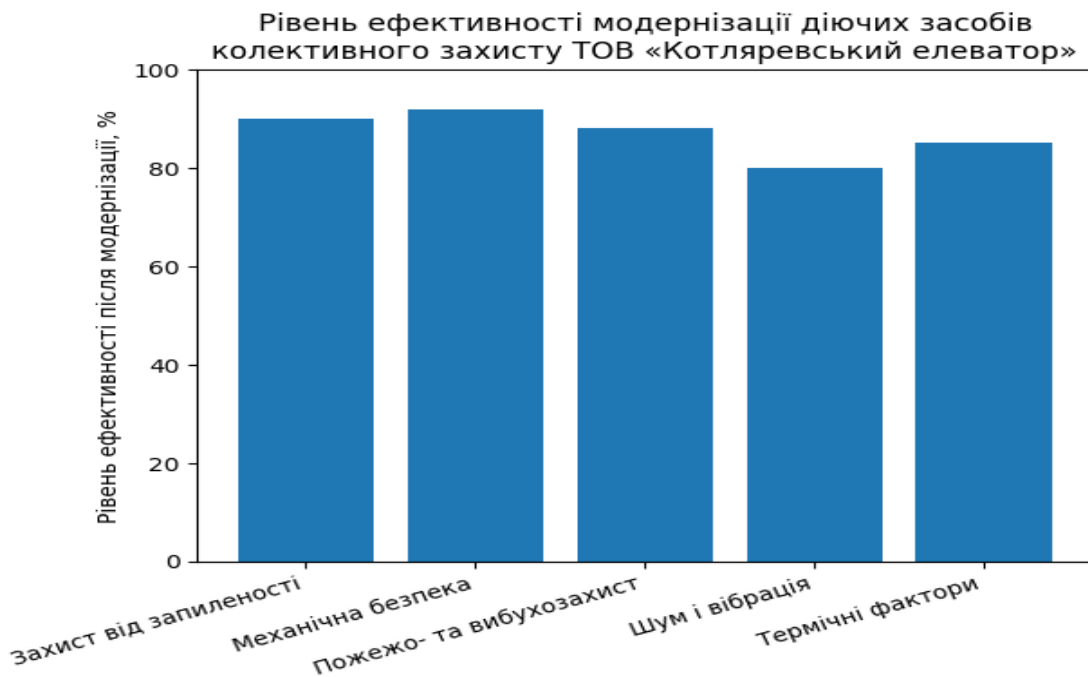

Рисунок № 1. Діаграма рівня ефективності модернізації діючих засобів колективної захисту ТОВ «Котляревський елеватор» за основними напрямками колективної захисту.

Високий рівень результативності модернізації прогнозується також для систем захисту від запиленості повітря та пожежо- та вибухонебезпеки, де ефективність становить близько 88-90%. Це свідчить про доцільність удосконалення аспіраційних установок, систем контролю пилу та температури, а також інтеграції сучасних засобів раннього виявлення аварійних ситуацій. Захист від термічних факторів після модернізації досягає рівня близько 85%, що забезпечує підвищення безпеки під час експлуатації сушильного обладнання.

Найменший, проте достатній рівень ефективності прогнозується у напрямі зниження шуму та вібрації (близько 80%), що пояснюється конструктивними обмеженнями обладнання та потребою у поєднанні технічних та організаційних заходів. Загалом результати діаграми підтверджують, що модернізація засобів колективної захисту забезпечує суттєве підвищення рівня безпеки виробничого процесу та сприяє зниженню професійних ризиків до прийнятних значень.

Розроблення технічних рішень щодо модернізації засобів колективної захисту доцільно орієнтувати на впровадження автоматизованих систем контролю [3, с. 257] запиленості, температури та вологості в ключових зонах виробничого процесу з можливістю інтеграції в єдину диспетчерську систему. Модернізація аспіраційних та вентиляційних установок шляхом застосування вискоелективних фільтрувальних матеріалів та регульованих приводів дозволить адаптувати їх

роботу до змінних виробничих навантажень та знизити енерговитрати. У напрямку пожежної та вибухової безпеки доцільним є оновлення систем раннього виявлення загроз, удосконалення вибухорозрядних пристроїв та розширення функціональних можливостей автоматичного аварійного відключення обладнання.

Очікуваним результатом реалізації запропонованих технічних рішень є зниження рівня професійних ризиків, підвищення стабільності технологічного процесу та приведення умов праці у відповідність до сучасних нормативних вимог [4, с. 160]. Модернізація засобів колективної захисту сприятиме не лише підвищенню рівня безпеки персоналу ТОВ «Котляревський елеватор», а й покращенню загальної ефективності виробництва, зменшення аварійності та формуванню стійкої системи управління охороною праці на підприємстві.

Наводимо таблицю, що узагальнює очікувані результати реалізації запропонованих технічних рішень у контексті зниження рівня професійних ризиків та підвищення стабільності технологічного процесу на ТОВ «Котляревський елеватор».

Таблиця № 1.

Очікування результатів реалізації запропонованих технічних рішень
у контексті зниження рівня професійних ризиків та підвищення стабільності технологічного процесу на ТОВ «Котляревський елеватор»

Напрямок технічних рішень	Небезпечні та шкідливі фактори	Очікувані зміни рівня професійних ризиків	Вплив на стабільність технологічного процесу
Модернізація систем аспірації та вентиляції	Запиленість повітря, вибухонебезпечний пил	Зниження високого ризику до середнього та низького рівнів	Стабілізація мікроклімату, зменшення аварійних зупинок
Автоматизація контролю температури та вологості	Самозігрівання зерна, пожежна небезпека	Зменшення ймовірності аварій та пожеж	Забезпечення сталих режимів сушіння та зберігання
Удосконалення пожежо- та вибухозахисних систем	Пожежі, вибухи пилоповітряних сумішей	Зниження рівня катастрофічних ризиків	Скорочення часу реагування на аварійні ситуації
Оновлення огорожувальних та блокувальних пристроїв	Механічні травми	Зменшення частоти нещасних випадків	Зменшення простоїв через травматизм
Впровадження шумопоглинальних та віброізоляційних рішень	Шум, вібрація	Зниження хронічних професійних ризиків	Поліпшення умов праці та працездатності персоналу
Інтеграція систем дистанційного моніторингу	Людський фактор, запізнілі реагування	Зменшення ймовірності помилок персоналу	Підвищення керованості технологічного процесу

Джерело: створено автором на основі [2, 5, 10].

Таблиця демонструє, що реалізація запропонованих технічних рішень має комплексний позитивний ефект, який полягає не лише у зниженні рівня професійних ризиків, а й у підвищенні стабільності, надійності та неперервності технологічного процесу елеваторного виробництва.

Порівняльний аналіз стану діючих засобів колективної захисту ТОВ «Котляревський елеватор» (Миколаївська область) до та після їх модернізації дозволяє оцінити зміни рівня безпеки виробничого процесу, ефективність зниження професійних ризиків та вплив технічних рішень на

стабільність технологічного функціонування підприємства. Такий аналіз базується на зіставленні показників виробничої середовища, характеристик ризиків та результативності захисних систем у динаміці [5, с. 158].

До модернізації засоби колективної захисту забезпечували базовий рівень безпеки, достатній для підтримання технологічного процесу в штатному режимі, однак їх ефективність була обмежена технічним зносом обладнання, недостатньою адаптивністю до змінних виробничих навантажень та високою залежністю від людського фактору. Умови праці характеризувалися підвищеною запиленістю в окремих зонах приймання та очищення зерна, значними рівнями шуму та вібрації поблизу працюючих механізмів, а також підвищеним пожежо- та вибухонебезпечним потенціалом у разі відхилення технологічних параметрів сушіння та зберігання зернових мас. Контроль небезпечних факторів здебільшого здійснювався періодично, що знижувало оперативність реагування на перед аварійні стани [6, с. 208].

Після модернізації засобів колективної захисту спостерігається суттєве підвищення рівня їх відповідності характеру виробничих процесів та сучасним вимогам охорони праці. Впровадження автоматизованих систем контролю запиленості, температури та вологості забезпечило безперервний моніторинг критичних параметрів виробничої середовища та своєчасне виявлення відхилень. Модернізовані системи аспірації та вентиляції продемонстрували вищу ефективність у зниженні концентрацій пилу, що сприяло одночасному зменшенню респіраторних та вибухових ризиків. Оновлення пожежо- та вибухозахисних елементів, зокрема систем раннього оповіщення та автоматичного відключення обладнання, підвищило рівень техногенної безпеки та зменшило ймовірність розвитку аварійних ситуацій.

Порівняння рівнів професійних ризиків до та після модернізації свідчить про їх перехід із категорії високих у середні та низькі для більшості виробничих операцій. Це зумовлено не лише покращенням технічних характеристик захисних систем, а й зростанням стабільності технологічних режимів [7, с. 67], зниженням кількості аварійних зупинок та підвищенням керованості виробничого процесу. Одночасно покращилися умови праці персоналу, зменшилося навантаження на органи слуху та дихання, а також знизився рівень психофізіологічного напруження.

Таким чином, порівняльний аналіз демонструє, що модернізація діючих засобів колективної захисту на ТОВ «Котляревський елеватор» має комплексний позитивний ефект, який виявляється у зниженні професійних ризиків, підвищенні стабільності та безперервності технологічного процесу та формуванні більш надійної системи управління безпекою праці, орієнтованої на попередження небезпечних ситуацій.

Рисунок № 2. Кругова діаграма порівняльного аналізу стану діючих засобів колективного захисту ТОВ «Котляревський елеватор» до їх модернізації.

Порівняльний аналіз стану засобів колективного захисту
ТОВ «Котляревський елеватор» ПІСЛЯ модернізації

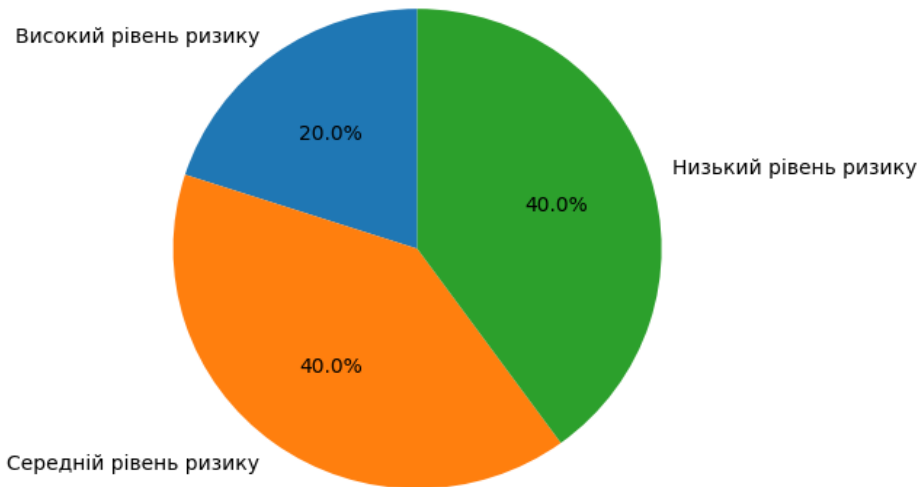

Рисунок № 3. Кругова діаграма порівняльного аналізу стану діючих засобів колективного захисту ТОВ «Котляревський елеватор» після їх модернізації.

Подані кругові діаграми ілюструють зміну структури професійних ризиків виробничого процесу внаслідок модернізації засобів колективної захисту на ТОВ «Котляревський елеватор». До модернізації домінуючу частку становили ризики з високим рівнем небезпеки (50%), що було зумовлено обмеженою ефективністю систем аспірації, пожежо- та вибухозахисту, а також недостатнім рівнем автоматизованого контролю технологічних параметрів. Частка середнього рівня ризику становила 35%, тоді як низький рівень ризику не перевищував 15%, що свідчило про значну напруженість умов праці та потенційну ймовірність виникнення аварійних ситуацій.

Після модернізації засобів колективної захисту спостерігається суттєве зниження частки високого рівня ризику до 20%, що підтверджує ефективність впроваджених технічних рішень. Водночас частка середнього та низького рівнів ризику зросла до 40% шкідлива, що свідчить про підвищення керованості виробничого процесу, стабілізацію технологічних режимів та покращення умов праці персоналу. Зростання частки низького рівня ризику є показником досягнення безпечнішого стану виробничої середовища та відповідності сучасним вимогам охорони праці [8, с. 67].

Таким чином, результати порівняльного аналізу, представлені на діаграмах, наочно підтверджують, що модернізація діючих засобів колективної захисту забезпечила істотне зниження професійних ризиків і створила передумови для підвищення надійності та неперервності технологічного процесу на підприємстві.

В результаті проведеного дослідження встановлено, що виробничий процес ТОВ «Котляревський елеватор» характеризується наявністю комплексу небезпечних та шкідливих виробничих факторів, притаманних підприємствам зернозберігальної галузі, серед яких домінують запиленість повітря, пожежо- та вибухонебезпечність, механічні ризики, підвищені рівні шуму та вібрації. Аналіз умов праці та технологічних операцій підтвердив, що рівень професійних ризиків у базовому стані мав тенденцію до перевищення прийнятних значень, що зумовлювало необхідність удосконалення системи колективної захисту.

Оцінювання ефективності діючих засобів колективної захисту показало, що вони забезпечували базовий рівень безпеки виробничого процесу [9, с. 101], однак їх функціональні можливості були обмежені фізичним та моральним зношенням обладнання, недостатньою адаптацією до змінних виробничих навантажень та високою залежністю від людського фактору. Найбільш уразливими виявились напрями захисту від запиленості, шуму та пожежо- та вибухонебезпечних факторів, що потребували технічного оновлення та впровадження сучасних автоматизованих засобів контролю.

Обґрунтування та реалізація технічних рішень з модернізації засобів колективної захисту дозволили досягти суттєвого покращення показників безпеки виробничої середовища [10, с. 101]. Порівняльний аналіз стану до та після модернізації засвідчив зменшення частки високого рівня професійних ризиків та перехід більшості небезпек до категорій середнього та низького рівнів. Це свідчить про підвищення ефективності систем аспірації та вентиляції, пожежо- та вибухозахисту, а також про зростання стабільності технологічних режимів сушіння та зберігання зерна.

Узагальнення отриманих результатів підтверджує, що модернізація засобів колективної захисту має комплексний позитивний вплив на безпеку праці, зменшує ймовірність виникнення аварійних ситуацій та сприяє формуванню більш керованої та надійної системи управління охороною праці на підприємстві. Таким чином, впроваджені заходи можуть бути рекомендовані як ефективне напрям підвищення рівня промислової безпеки та сталого функціонування елеваторних підприємств в умовах сучасного виробництва.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М. Захист працівників від професійних ризиків у процесі їхньої трудової діяльності. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 3-5. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23317>.
2. Сухорукова А. Л. Важливість вибору виконання заходів мінімізації ризиків на підприємствах аграрного профілю. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 5-8. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23320>.
3. Іваненко В. С. HR-навички управління персоналом агропідприємств. Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 20-21 жовтня 2025 р.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2025. С. 253-255. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22807>.
4. Кузнецова В. А. Вибір заходів для покращення умов праці та профілактики виробничого травматизму. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 159-161. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21888>.
5. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. Modern Economics. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).
6. Іваненко В. С. Штучний інтелект у системах безпеки. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 207-209. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21887>.
7. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).
8. Безручко Н. О. Використання технологій безпеки на робочому місці при обліку, аналізі та аудиту охорони праці на підприємстві. Облік, аналіз і контроль в управлінні суб'єктами економіки : матеріали X Міжнародної студентської наукової конференції (м. Львів, 24 жовтня 2024 року). Львів :

Національний університет «Львівська політехніка», 2024. С. 10-12.
URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18891>.

9. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. *Modern Economics*. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).

10. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

УДК: 614.8:62-192

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ У
ФМ «МАЛЬВА-М» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
MODERNIZATION OF TECHNICAL EQUIPMENT FOR LABOR SAFETY AT
FM «MALVA-M» IN MYKOLAIV REGION**

Анастасія Дідняк, Вячеслав Курепін
*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Технічні та інженерні рішення щодо підвищення безпеки праці в умовах фермерського господарства «Мальва-М» Миколаївської області розробляються з урахуванням специфіки аграрного виробництва, результатів оцінювання професійних ризиків та вимог чинного законодавства та стандарту ISO 45001. пріоритетності інженерних заходів в ієрархії управління ризиками.

Важливим напрямом підвищення безпеки праці є технічне удосконалення сільськогосподарської техніки та обладнання, що експлуатується в господарстві [1, с. 428]. Оснащення тракторів та комбайнів захисними кожухами, блокувальними пристроями та системами аварійного гальмування знижує ризик травмування працівників під час роботи з рухомими механізмами. Регулярне технічне обслуговування та своєчасна заміна зношених деталей дозволяють запобігти аварійним ситуаціям, пов'язаним із відмовою обладнання, та зменшити ймовірність нещасних випадків у процесі виконання механізованих робіт.

Значну роль у забезпеченні безпечних умов праці відіграють інженерні рішення, спрямовані на зниження рівнів шуму та вібрації, що супроводжують експлуатацію сільськогосподарської техніки. Використання техніки з покращеними віброізоляційними характеристиками, встановлення амортизовувальних елементів, а також модернізація робочих місць операторів сприяють зменшенню негативного впливу цих факторів на організм працівників та зниженню ризику розвитку професійних захворювань.

Окрему увагу приділено технічним рішенням щодо безпечного застосування мінеральних добрив та засобів захисту рослин [2, с. 44]. Використання справних та герметичних обприскувачів, механізація процесів приготування та подачі робочих розчинів, а також обладнання місць зберігання агрохімікатів відповідно до санітарних та технічних вимог суттєво знижують ризик отруєння працівників та забруднення навколишнього середовища. Інженерне облаштування таких об'єктів дозволяє мінімізувати контакт персоналу з небезпечними речовинами та забезпечити контрольовані умови виконання робіт.

З урахуванням впливу несприятливих мікрокліматичних умов у польових умовах важливими є технічні заходи, спрямовані на покращення умов праці операторів сільськогосподарської техніки. Оснащення кабін транспортних засобів системами вентиляції та кондиціонування, ергономічне облаштування робочих місць [3, с. 211] та застосування засобів захисту від сонячного випромінювання сприяють зниженню теплового навантаження та підвищенню працездатності працівників.

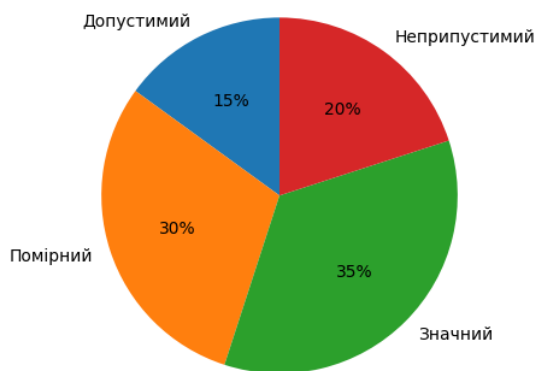
Таким чином, впровадження комплексу технічних та інженерних рішень у ФГ «Мальва-М» є ефективним інструментом управління професійними ризиками та важливою умовою підвищення рівня безпеки праці. Їх системне застосування дозволяє знизити як імовірність виникнення небезпечних ситуацій, так і тяжкість можливих наслідків, що сприяє створенню безпечної виробничої середовища та забезпеченню сталого розвитку господарства.

Оцінювання ефективності запропонованих заходів з управління професійними ризиками в умовах фермерського господарства «Мальва-М» здійснюється з урахуванням результатів попереднього оцінювання ризиків, вимог стандарту ISO 45001 та принципів неперервного покращення системи управління охороною праці. Ефективність заходів визначається ступенем зниження рівня професійних ризиків [4, с. 76], покращенням умов праці та зменшенням негативного впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів на здоров'я працівників.

Основним критерієм оцінювання ефективності є порівняльний аналіз рівнів професійних ризиків до та після впровадження організаційних, технічних та інженерних заходів [5, с. 14]. Застосування матриці ризиків 5×5 дозволяє кількісно оцінити зміну інтегрального показника ризику шляхом зменшення імовірності виникнення небезпечних подій та/або тяжкості їх наслідків. Переведення ризиків із значної та неприпустимої зон у помірну чи допустиму засвідчує про результативність реалізованих рішень та відповідність їх поставленим цілям у сфері охорони праці.

Важливим аспектом оцінювання ефективності є аналіз показників виробничого травматизму та професійної захворюваності, що відображає практичні результати впровадження заходів. Зниження кількості нещасних випадків, скорочення втрат робочого часу через тимчасову непрацездатність [6, с. 58], а також відсутність випадків гострих отруєнь чи професійних захворювань у період підвищеної виробничої активності є об'єктивними індикаторами покращення стану безпеки праці на ФГ «Мальва-М». Додатково враховується дотримання працівниками вимог інструкцій з охорони праці та підвищення рівня їх обізнаності щодо безпечних методів роботи.

Рівні професійних ризиків ДО впровадження заходів
(ФГ «Мальва-М»)

Рівні професійних ризиків ПІСЛЯ впровадження заходів
(ФГ «Мальва-М»)

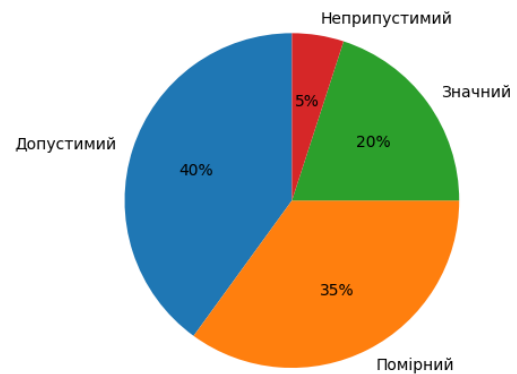

Рисунок 1. Рівні професійних ризиків до та після впровадження організаційних, технічних та інженерних заходів на ФГ «Мальва-М»

Порівняльний аналіз кругових діаграм свідчить про суттєві зміни у структурі професійних ризиків після впровадження комплексу організаційних, технічних та інженерних заходів на ФГ «Мальва-М». До реалізації заходів переважали значний і неприпустимий рівень ризику, сумарна частка яких становила понад половину від загальної кількості виявлених ризиків. Після впровадження заходів спостерігається істотне скорочення частки неприпустимих ризиків [7, с. 13] та зменшення значних ризиків, що свідчить про зниження як імовірності виникнення небезпечних подій, так і тяжкості їх наслідків. Водночас зросла частка допустимих та помірних ризиків, що

підтверджує ефективність запропонованих управлінських рішень та відповідність ризик-орієнтованому підходу, визначеному стандартом ISO 45001.

Подано узагальнену таблицю порівняльного аналізу рівнів професійних ризиків до та після впровадження організаційних, технічних та інженерних заходів на ФГ «Мальва-М», на основі побудованих кругових діаграм.

Таблиця № 1.

**Порівняльний аналіз рівнів професійних ризиків
на ФМ «Мальва-М»**

Рівень професійного ризику	Частка до впровадження заходів, %	Частка після впровадження заходів, %	Зміна (%)
Низький	15	40	+25
Помірний	30	35	+5
Значний	35	20	-15
Високий	20	5	-15
Разом	100	100	

Джерело: створено автором на основі [1, 2, 4, 6].

Дані таблиці підтверджують ефективність впроваджених організаційних, технічних та інженерних заходів з управління професійними ризиками на ФГ «Мальва-М». Після реалізації комплексу заходів частка неприпустимих ризиків зменшилася вчетверо, а значних ризиків - на 15%. Водночас суттєво зросла частка допустимих ризиків, що свідчить про покращення умов праці та підвищення рівня безпеки виробничих процесів. Отримані результати відповідають вимогам стандарту ISO 45001 та підтверджують доцільність застосування ризик-орієнтованого підходу у системі управління охороною праці.

Ми адаптували узагальнену таблицю № 1, сформовану на основі фактичних розрахунків із матриці ризиків 5×5 ($R = P \times S$), де кожний виявлений ризик віднесено до відповідної зони значущості. Надаємо таблицю № 2 «Порівняльний аналіз рівнів професійних ризиків на ФГ «Мальва-М» за результатами матричного оцінювання 5×5 ».

Таблиця № 2.

**Порівняльний аналіз рівнів професійних ризиків на ФГ «Мальва-М»
за результатами матричного оцінювання 5×5**

Рівень ризику	Діапазон $R = P \times S$	Кількість ризиків до впровадження заходів	Частка %	Кількість ризиків після впровадження заходів	Частка %
Низький	1-4	3	15,0	8	40,0
Помірний	5-8	6	30,0	7	35,0
Значний	9-15	7	35,0	4	20,0
Високий	16-25	4	20,0	1	5,0
Разом		20	100	20	100

Джерело: створено автором на основі [1, 2, 4, 6].

Порівняльний аналіз результатів оцінювання професійних ризиків, виконаних на основі матриці ризиків 5×5 , свідчить про суттєве зниження рівня небезпеки після впровадження організаційних, технічних та інженерних заходів на ФГ «Мальва-М». До реалізації заходів 11 із 20 ідентифікованих ризиків належали до значної та неприпустимої зон, тоді як після їх впровадження кількість таких ризиків зменшилася до 5. Особливо показовим є скорочення кількості недопустимих ризиків [8, с. 151] з чотирьох до одного, що підтверджує ефективність застосованих управлінських рішень.

Перерозподіл ризиків у бік припустимого та помірного рівнів відповідає вимогам стандарту ISO 45001 та свідчить про досягнення прийнятного рівня безпеки виробничих процесів.

Оцінювання ефективності заходів також передбачає моніторинг технічного стану обладнання, використання засобів особистої та колективної захисту, а також аналіз результатів внутрішніх перевірок та аудитів системи управління охороною праці. Такий підхід дозволяє виявити недоліки у реалізації заходів та своєчасно вжити коригувальних дій [9, с. 225], що відповідає вимогам ISO 45001 щодо постійного удосконалення.

Таким чином, комплексне оцінювання ефективності запропонованих заходів в умовах ФГ «Мальва-М» підтверджує доцільність їх впровадження та забезпечує науково обґрунтовану основу для подальшого розвитку системи управління професійними ризиками. Систематичний аналіз результатів та коригування заходів сприяють досягненню стабільного зниження рівня професійних ризиків та підвищенню загального рівня безпеки праці в господарстві [10, с. 21].

В результаті виконання наукової роботи встановлено, що оцінювання та управління професійними ризиками є ключовими елементами забезпечення безпечних та здорових умов праці в аграрному виробництві. Проведений аналіз виробничих процесів ФМ «Мальва-М» Миколаївської області показав, що специфіка сільсько-господарської діяльності зумовлює наявність комплексу небезпечних і шкідливих виробничих факторів, серед яких провідне місце займають механічні, хімічні, фізичні та психофізіологічні ризики. Їх вплив значною мірою залежить від сезонності робіт, рівня механізації та організації праці.

У ході дослідження було застосовано якісні та кількісні методи оцінювання професійних ризиків, що дозволило об'єктивно визначити рівень їхньої значущості та пріоритетність управлінських рішень. Використання матриці ризиків 5×5 з розподілом за зонами ризику дало змогу систематизувати виявлені небезпеки, оцінити ймовірність їх реалізації та тяжкість можливих наслідків, а також визначити види робіт, що потребують першочергового впровадження заходів з мінімізації ризиків.

Розроблені організаційні, технічні та інженерні заходи відповідають вимогам чинного законодавства України та положенням стандарту ISO 45001 та спрямовані на зниження рівня професійних ризиків до прийнятного рівня. Їх реалізація забезпечує зменшення ймовірності виникнення небезпечних ситуацій, покращення умов праці та підвищення рівня безпеки виробничих процесів [11, с. 155]. Оцінювання ефективності запропонованих заходів підтвердило доцільність їх впровадження, що виявляється у зниженні інтегральних показників ризику, покращення дисципліни безпеки та створення передумов для зменшення виробничого травматизму.

Таким чином, результати дослідження свідчать про ефективність ризик-орієнтованого підходу до управління охороною праці в умовах ФГ «Мальва-М». Запропоновані рішення можуть бути використані як практична основа для удосконалення системи управління професійними ризиками на сільськогосподарських підприємствах аналогічного типу та сприятиме підвищенню рівня безпеки праці та сталому розвитку аграрного виробництва.

Список використаних джерел

1. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.
2. Курепін В. М., Іваненко В.С. Використання озоноруйнівних речовин та їх вплив на довкілля // Обліково-аналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти : матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 16-17 листопада 2022 р., Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. – С. 42 – 45. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11954>.
3. Андрос Т. С. Управління здоров'ям персоналу як інструмент успішної кадрової політики. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування

України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 209-212. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18908>.

4. Іваненко В. М. Практичні аспекти адаптації законодавства ЄС у сфері безпеки і гігієни праці в Україні // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ої студ. наук.-теорет. конф., 22-24 березня 2023 року, м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13346>.

5. Соколюк-Орел Д. А. Організаційна структура та стратегічне управління ризиками на об'єктах господарювання. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 12-15. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18906>.

6. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.

7. Дідняк А. В. Моделі оцінки ризику об'єктів господарювання: відмови і наслідки // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ї студентської науково-теоретичної конференції. 22-24 березня 2023 р. м. Миколаїв, Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 12-16. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13816>.

8. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.

9. Іваненко В. С., Курепін В. М. Подолання кризових явищ у аграрній сфері за допомогою технології доповненої реальності. Урожайність та якість продукції рослинництва за сучасних технологій вирощування : матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., присв. 90-річчю з дня народження професора Г. П. Жемели (м. Полтава, 30 верес. 2023 р.). Полтава : ПДАУ, 2023. С. 224-226. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15512>.

10. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.

11. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. Modern Economics. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).

УДК: 614.8:62-192

**ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ
ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПРИКЛАДІ ТОВ «СП «НІБУЛОН»**
THEORETICAL BASIS OF FORMING PROGRAMS TO IMPROVE
THE LEVEL OF OCCUPATIONAL SAFETY USING THE EXAMPLE
OF LLC «JV «NIBULON»

Микола Піндера, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Базовим етапом програми ТОВ «СП «НІБУЛОН» є проведення поглибленого аудиту виробничих умов, що включає інструментальні вимірювання параметрів шкідливих та небезпечних факторів, оцінювання технічного стану обладнання, аналіз причин виробничого травматизму та професійної захворюваності. На основі отриманих даних здійснюється оцінка ризиків з визначенням найбільш критичних ділянок виробництва, які потребують першочергового втручання.

Одним із ключових елементів є розвиток компетентностей працівників. Програма передбачає регулярне навчання, тренінги та практичні заняття з безпечних методів роботи, надання першої допомоги, користування засобами особистої захисту та реагування в надзвичайних ситуаціях. Підготовка здійснюється із застосуванням сучасних методик, включаючи моделювання небезпечних ситуацій та використання мультимедійних засобів [1, с. 282].

Важливим напрямом є формування корпоративної культури безпеки. Передбачається впровадження системи внутрішніх комунікацій, орієнтованих на підвищення кваліфікації працівників, мотиваційних механізмів дотримання правил охорони праці, а також удосконалення каналів зворотного зв'язку для оперативного інформування про загрози.

Програма включає розроблення та впровадження системи моніторингу та оцінювання ефективності заходів, що дозволяє забезпечити адаптивність управління безпекою. Регулярний перегляд результатів, аналіз динаміки виробничих ризиків та коригування заходів забезпечують її актуальність та відповідність реальним потребам підприємства [2, с. 9].

Реалізація такої програми створює умови для значного підвищення рівня безпеки праці, зменшення ризику професійних травм і захворювань, підвищення ефективності виробництва та зміцнення іміджу ТОВ «СП «НІБУЛОН» як соціально відповідального та сучасного підприємства.

Технічні заходи щодо зниження ризиків (модернізація техніки, засоби колективної захисту тощо). У ТОВ «СП «НІБУЛОН» Миколаївської області передбачають комплексну модернізацію матеріально-технічної бази підприємства та впровадження інженерних рішень, спрямованих на мінімізацію впливу шкідливих та небезпечних факторів на працівників. В межах цих заходів ключовим елементом є оновлення та підвищення надійності виробничого обладнання, що включає заміну зношених агрегатів, удосконалення систем управління технологічними процесами та впровадження автоматизованих модулів контролю параметрів, здатних оперативно реагувати на відхилення від нормативних значень. Такий підхід забезпечує підвищення технологічної безпеки та зменшення ймовірності аварійних ситуацій [3, с. 66].

Важливим напрямом технічних заходів є покращення умов мікроклімату на робочих місцях шляхом модернізації вентиляційних та аспіраційних установок, що сприяє зниженню концентрацій шкідливих речовин у повітрі та забезпечує відповідність санітарно-гігієнічним нормам. Одночасно впроваджуються сучасні системи шумопоглинання та віброізоляції, які зменшують навантаження на органи слуху та нервову систему працівників, що особливо актуально для виробничих підрозділів із високим рівнем техногенного шуму.

Значне увагу приділено удосконаленню протипожежної захисту, що включає встановлення вискоєфективних систем автоматичного виявлення та локалізації загорянь, застосування сучасних вогнегасних речовин та підвищення надійності протипожежних бар'єрів. Технічні рішення у сфері

освітлення виробничих приміщень спрямовані на забезпечення раціонального рівня освітленості з використанням енергоощадних світлотехнічних систем, що підвищують безпеку виконання робіт і знижують імовірність травмування через зорову втоми.

Додатково важливим елементом технічних заходів є впровадження систем дистанційного моніторингу стану обладнання та технологічних процесів [4, с. 147], що дозволяє в режимі реальної години оцінювати параметри роботи основних механізмів, попереджати їх передчасне зношення та запобігати аварійним зупинкам. Інтеграція таких систем у виробничу інфраструктуру сприяє підвищенню рівня керованості виробництвом та забезпечує можливість оперативного реагування на потенційні загрози.

Застосування зазначених технічних заходів формує необхідні передумови для зниження виробничих ризиків, підвищення рівня безпеки праці та створення на підприємстві стабільного та контрольованого виробничого середовища, що відповідає вимогам сучасних стандартів охорони праці.

Організаційні заходи (оптимізація робочих процесів, контроль та аудит, навчання персоналу). У ТОВ «СП «НІБУЛОН» Миколаївської області охоплюють удосконалення системи управління охороною праці, оптимізацію виробничих процесів та формування належного рівня корпоративної відповідальності за безпеку. Ключовим елементом цих заходів є створення ефективної структури управління, що передбачає чітке розподіл повноважень, відповідальності та функцій між керівниками різних рівнів. Такий підхід забезпечує узгодженість дій щодо виявлення небезпечних виробничих факторів, прийняття рішень та контролю за їх реалізацією [5, с. 225]. Важливою є організація систематичного моніторингу стану охорони праці, що включає регулярні інспекції, аналіз ризиків та оцінювання ефективності впроваджених заходів.

Значну роль відіграє удосконалення процесів професійного добору та навчання персоналу. Організаційні заходи передбачають розроблення та впровадження навчальних програм, спрямованих на формування компетентностей працівників щодо безпечного виконання виробничих операцій, порядку дій у разі аварійних ситуацій та застосування засобів індивідуальної захисту. Підвищення рівня підготовки персоналу забезпечує зменшення впливу людського фактора, який є одним із найпоширеніших джерел виробничих ризиків.

В межах організаційних заходів важливим є впровадження системи управління змінами, яка забезпечує своєчасну адаптацію виробничих процесів до нових технологій, нормативних вимог та умов праці. Така система передбачає оцінювання потенційних наслідків змін, їх погодження з відповідними підрозділами та призначення відповідальних осіб за контроль реалізації [6, с. 24]. Крім того, важливою є організація ефективних каналів внутрішньої комунікації, які дають можливість оперативно обмінюватися інформацією про ризики, повідомляти про загрози та запобігати їх виникненню.

Організаційні заходи також включають формування культури безпеки, що виявляється у стимулюванні дотримання правил охорони праці, мотивації працівників до безпечної поведінки, впровадження системи заохочень за активну участь у підвищенні рівня безпеки виробництва. Забезпечення відкритості, залучення працівників до прийняття рішень та створення умов для їхньої зворотної зв'язку сприяють формуванню відповідального ставлення до безпеки на всіх рівнях організації.

У сукупності такі заходи дозволяють створити ефективну середовище управління ризиками, в якій забезпечується координація дій, підвищується відповідальність персоналу та мінімізуються імовірність виникнення небезпечних ситуацій та негативних наслідків для працівників та виробничого процесу в цілому.

Економічне обґрунтування запропонованих заходів. Економічне обґрунтування запропонованих заходів щодо підвищення рівня охорони праці в ТОВ «СП «НІБУЛОН» Миколаївської області базується на оцінюванні їх впливу на зниження виробничих витрат, підвищення ефективності використання ресурсів та мінімізацію фінансових втрат, пов'язаних із травматизмом та професійними захворюваннями. Впровадження технічних та організаційних рішень, спрямованих на покращення безпеки праці [7, с. 123], забезпечує скорочення витрат, що виникають внаслідок простоїв

виробництва, аварійного ремонту обладнання, компенсаційних виплат потерпілим працівникам, а також витрат, пов'язаних із юридичною відповідальністю підприємства за порушення вимог охорони праці. Економічний ефект також виявляється у підвищенні продуктивності праці, оскільки покращені умови роботи сприяють зниженню рівня фізичного та емоційного навантаження на персонал, що, в свою чергу, збільшує ефективність виконання виробничих операцій.

Важливою складовою економічного обґрунтування є оцінка окупності капіталовкладень у модернізацію виробничого обладнання та впровадження автоматизованих систем контролю ризиків. Хоча впровадження таких заходів потребує значних початкових вкладень, їх довгостроковий ефект полягає у зменшенні частоти виникнення аварійних ситуацій, підвищенні довговічності обладнання та скороченні витрат на його технічне обслуговування. Поліпшення стану охорони праці також позитивно впливає на імідж підприємства [8, с. 81], що підвищує його конкурентоспроможність на ринку та сприяє залученню інвестицій, оскільки партнери та інвестори віддають перевагу підприємствам із високим рівнем корпоративної відповідальності та дотриманням міжнародних стандартів безпеки.

Економічні вигоди виявляються через зниження плинності кадрів, оскільки створення безпечних і комфортних умов праці сприяє підвищенню лояльності працівників і зменшенню витрат на пошук, навчання та адаптацію нового персоналу. Крім того, стабільний рівень безпеки праці зменшує кількість випадків тимчасової непрацездатності, що сприяє оптимізації використання робочої години та знижує непрямі втрати підприємства.

Очікувані результати впровадження комплексу заходів з підвищення рівня охорони праці у ТОВ «СП «НІБУЛОН»» Миколаївської області полягають у досягненні сталого зниження виробничих ризиків, підвищенні безпеки працівників та оптимізації функціонування виробничої системи. Реалізація запропонованих технічних і організаційних рішень сприятиме формуванню контрольованого виробничого середовища [9, с. 67], у якому рівень травматизму та професійної захворюваності істотно зменшиться завдяки усуненню або мінімізації небезпечних та шкідливих факторів. Сучасні системи моніторингу та автоматизованого контролю безпеки забезпечать своєчасне виявлення відхилень у роботі технологічного обладнання, що дозволить запобігати аварійним ситуаціям і підвищить надійність виробничих процесів.

Важливим результатом стане підвищення продуктивності праці, обумовлене покращенням умов роботи, зниженням фізичного навантаження на персонал та зменшенням кількості простоїв, пов'язаних із порушеннями вимог безпеки. Створення ефективної системи професійної підготовки сприятиме підвищенню рівня компетентності працівників, що мінімізуватиме вплив людського фактора та посилюватиме відповідальність за дотримання нормативів охорони праці. Удосконалення внутрішніх комунікацій та формування культури безпеки забезпечать підвищення мотивації працівників і створення ефективного середовища взаємодії, що сприятиме попередженню небезпечних ситуацій.

Запровадження комплексу заходів матиме позитивний економічний ефект, що проявлятиметься у зниженні витрат на ліквідацію аварій [10, с. 67], компенсаційні виплати та ремонт обладнання, а також у зменшенні непрямих витрат, пов'язаних із плинністю кадрів та тимчасовою непрацездатністю. У довгостроковій перспективі підвищення рівня охорони праці сприятиме зміцненню конкурентоспроможності підприємства, підвищенню його інвестиційної привабливості та забезпеченню стабільності виробничої діяльності [11, с. 70].

Таким чином, впровадження комплексу заходів формує передумови для створення ефективної, безпечної та стійкої виробничої системи, яка відповідає сучасним вимогам охорони праці та сприяє стратегічному розвитку ТОВ «СП «НІБУЛОН»» у межах Миколаївської області.

Аналіз стану безпеки праці ТОВ «СП «НІБУЛОН»» Миколаївської області передбачає комплексне дослідження виробничих умов, рівня технічної оснащеності, відповідності технологічних процесів чинним нормативам охорони праці та динаміки виробничого травматизму. Такий аналіз дає змогу встановити наявні проблеми у сфері безпеки [12, с. 15], визначити потенційно небезпечні ділянки виробництва та оцінити ефективність вже впроваджених заходів.

Оцінювання стану виробничої середовища показує необхідність удосконалення системи вентиляції та освітлення, модернізації аспіраційних установок, а також використання більш ефективних засобів колективної захисту. Додатково виявлено потребу у підвищенні рівня інструктажів та професійної підготовки працівників, що пояснюється впливом людського фактора на загальний рівень безпеки.

Список використаних джерел

1. Бацуровська І. В., Доценко Н. А., Курепін В. М. Інноваційні підходи підготовки інженера з харчових технологій // Світ дидактики: дидактика в сучасному світі : зб. матеріалів III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Київ, 07-08 листопада 2023 р.). Київ : Людмила, 2024. С. 281-283. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17105>.
2. Лотарева Д. В. Організація системи управління ризиками на агропідприємствах Миколаївської області. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 7-10. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18904>.
3. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).
4. Ivanenko V. Technological load on the natural environment of the Mykolaiv region: problems, solution ways. Науково-практична конференція, присвячена Всесвітньому метеорологічному дню «На варті кліматичних дій» та Всесвітньому дню водних ресурсів «Вода для миру» (м. Київ, 22-23 березня 2024 р.). Київ, 2024. С. 146-148. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18868>.
5. Іваненко В. С., Курепін В. М. Подолання кризових явищ у аграрній сфері за допомогою технології доповненої реальності. Урожайність та якість продукції рослинництва за сучасних технологій вирощування : матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., присв. 90-річчю з дня народження професора Г. П. Жемели (м. Полтава, 30 верес. 2023 р.). Полтава : ПДАУ, 2023. С. 224-226. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15512>.
6. Дідняк А. В. На шляху до сталого розвитку: амбіції агробізнесу щодо впровадження сільськогосподарських практик. Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 23-25 жовтня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 22-25. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18914>.
7. Гнатюк Н. М. Дві сторони безпеки майбутнього: безпека та гігієна праці й екологічна політика підприємств. Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 23-25 жовтня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 121-124. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18917>.
8. Курепін В. М., Курепін В. М. Функціонування агропідприємств Миколаївської області в умовах воєнного стану // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 80-83. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15754>.
9. Іваненко В. С., Курепін В. М. Наближення національного законодавства до міжнародних норм з питань безпеки праці // OSHAgro – 2023: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 66-69. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15934>.
10. Мелашенко Ю. С. Використання енергетичних ресурсів: вплив на навколишнє середовище. Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 30-31 травня 2024 р.) / Міністерство освіти і науки України ;

Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 102-104. DOI:<https://doi.org/10.31521/978-617-7149-78-0-32>.

11. Іваненко В.С. Залучення фахівців сторонніх служб для проведення оцінки ризиків на робочому місці // OSHAgrо – 2023 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 69-71. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15935>.

12. Бацуровська І. В., Доценко Н. А., Курепін В. М. Особливості проектування освітнього середовища для майбутніх фахівців аграрної галузі // Цифрова трансформація професійної підготовки фахівців в умовах застосування SMART- освітніх технологій: стан, проблеми, перспективи : матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції (м. Харків, 29-30 листопада 2023 р.) / за заг. ред.: В. М. Нагаєва, Ю. М. Сагачко, О. В. Грідіна. Харків : Комунальне підприємство «Міська друкарня», 2023. С. 11-16. URL:[URL:https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15906](https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15906).

УДК: 331.45:378.147

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПРИКЛАДІ ТОВ «САНДОРА» МИКОЛАЇВ

IMPROVEMENT OF THE ORGANIZATION OF THE EDUCATIONAL PROCESS IN LABOR PROTECTION USING THE EXAMPLE OF LLC «SANDORA» MYKOLAIV

Артем Петровських, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Удосконалення організації навчального процесу з охорони праці на ТОВ «Сандора» Миколаїв є необхідною умовою підвищення рівня безпеки праці та зниження виробничих ризиків. З урахуванням результатів аналізу чинної системи навчання доцільним є перехід від формального підходу до комплексної, орієнтованої на практичний результат моделі навчального процесу, що враховує специфіку виробничої діяльності підприємства та рівень професійної підготовки працівників.

Важливим напрямом удосконалення є впровадження сучасних методів навчання, спрямованих на активізацію участі працівників у навчальному процесі [1, с. 281]. Застосування інтерактивних форм навчання, моделювання виробничих ситуацій та аналізу потенційних небезпек на робочих місцях сприяє кращому засвоєнню матеріалу та формуванню стійких навичок безпечної поведінки. Такий підхід дозволяє підвищити мотивацію працівників до дотримання вимог охорони праці та зменшити вплив людського фактора на рівень виробничого травматизму.

Удосконалення організації навчального процесу також передбачає систематичне оновлення навчальних програм з урахуванням змін у технологічних процесах, впровадження нового обладнання та актуалізації нормативно-правової бази. Адаптація змісту навчання до реальних умов праці забезпечує його практичну спрямованість [2, с. 527] та відповідність сучасним вимогам безпеки. Особливу увагу доцільно приділяти навчанню працівників, зайнятих на роботах із підвищеною небезпекою, для яких необхідний поглиблений рівень підготовки.

Не менш важливим елементом удосконалення є підвищення ефективності системи контролю та оцінювання результатів навчання [3, с. 72]. Впровадження більш об'єктивних методів перевірки знань та навичок, зокрема оцінювання практичних дій працівників у виробничих умовах, дозволяє своєчасно виявляти недоліки у підготовці персоналу та коригувати навчальні програми. Це сприяє підвищенню відповідальності як працівників, так і керівників структурних підрозділів за результати навчання з охорони праці.

Удосконалення організації навчального процесу з охорони праці на ТОВ «Сандора» Миколаїв має комплексний характер і спрямоване на підвищення якості навчання, формування культури

безпеки праці та створення передумов для сталого зниження рівня виробничого травматизму. Реалізація запропонованих заходів сприятиме ефективному функціонуванню системи управління охороною праці [4, с. 79] та забезпеченню безпечних умов праці на підприємстві.

Використання сучасних методів та форм навчання з охорони праці на ТОВ «Сандора» є важливим фактором підвищення ефективності підготовки персоналу та формування свідомого ставлення працівників до питань безпеки праці. Застосування інноваційних підходів до навчального процесу дозволяє адаптувати його до потреб підприємства, рівня професійної підготовки працівників та специфіки виробничих процесів.

Запровадження тренінгових форм навчання сприяє активному залученню працівників до навчального процесу та розвитку практичних навичок безпечної поведінки. Під час тренінгів створюються умови для відпрацювання дій у типових та нестандартних виробничих ситуаціях, що дозволяє працівникам усвідомити можливі ризики та наслідки порушення вимог охорони праці. Такий підхід підвищує рівень відповідальності персоналу та сприяє зниженню ймовірності виникнення нещасних випадків.

Використання електронного навчання (e-learning) забезпечує гнучкість та доступність процесу підготовки працівників з охорони праці [5, с. 30]. Електронні курси дозволяють працівникам опановувати навчальний матеріал у зручну для них годину, а також забезпечують можливість оперативного оновлення інформації відповідно до змін у нормативно-правовій базі та технологічних процесах. Крім того, застосування e-learning сприяє стандартизації навчального процесу та підвищенню об'єктивності оцінювання знань персоналу.

Застосування кейс-методів у навчанні з охорони праці орієнтоване на аналіз реальних чи змодельованих виробничих ситуацій, що виникають на підприємстві. Розгляд конкретних прикладів порушень вимог безпеки та їх наслідків дозволяє працівникам глибше усвідомити причинно-наслідкові зв'язки [6, с. 22] між недотриманням правил охорони праці та виникненням виробничого травматизму. Кейс-методи сприяють розвитку аналітичного мислення та формуванню навичок прийняття обґрунтованих рішень у сфері безпеки праці.

Використання сучасних методів та форм навчання, зокрема тренінгів, електронного навчання та кейс-методів, на ТОВ «Сандора» Миколаїв створює умови для підвищення якості навчального процесу з охорони праці. Поєднання традиційних та інноваційних підходів забезпечує комплексний характер підготовки персоналу, сприяє формуванню культури безпеки та підвищення ефективності системи управління охороною праці на підприємстві.

Оцінювання ефективності навчання та інструктажу з охорони праці на ТОВ «Сандора» Миколаїв є важливим елементом системи управління охороною праці, що дозволяє визначити рівень результативності навчального процесу та його вплив на стан безпеки виробничої діяльності. Об'єктивна оцінка якості навчання дає змогу своєчасно виявляти недоліки у підготовці персоналу та приймати управлінські рішення [7, с. 68], спрямовані на підвищення рівня безпеки праці.

Ефективність навчання та інструктажу з охорони праці на підприємстві доцільно розглядати з позицій рівня засвоєння працівниками теоретичних знань та сформованості практичних навичок безпечного виконання робіт. Перевірка знань після проходження навчання дозволяє оцінити відповідність отриманих результатів вимогам чинного законодавства та внутрішніх нормативних документів підприємства. Водночас особливе значення має спостереження за дотриманням працівниками вимог охорони праці безпосередньо на робочих місцях, що є показником реальної ефективності проведеного навчання.

Важливим критерієм оцінювання ефективності навчання є аналіз динаміки виробничого травматизму та професійних ризиків [8, с. 18]. Зниження кількості нещасних випадків, аварійних ситуацій та порушень вимог безпеки свідчить про позитивне вплив навчальних заходів на стан охорони праці. У цьому контексті результати навчання та інструктажу є основою для коригування профілактичних заходів та удосконалення системи навчання на підприємстві.

Оцінювання ефективності навчального процесу також передбачає аналіз зворотного зв'язку від працівників та керівників структурних підрозділів щодо якості навчальних матеріалів та організації інструктажів. Узагальнення отриманої інформації дозволяє підвищити практичну направленість

навчання, адаптувати його до умов конкретних робочих місць [9, с. 285] та забезпечити відповідність реальним виробничим потребам підприємства.

Таким чином, оцінювання ефективності навчання та інструктажу з охорони праці на ТОВ «Сандора» Миколаєві має комплексний характер та ґрунтується на поєднанні кількісних та якісних показників. Системний підхід до оцінювання результатів навчання сприяє підвищенню рівня безпеки праці [10, с. 68], зниження виробничого травматизму та забезпечує безперервне удосконалення системи управління охороною праці на підприємстві.

У ході виконання наукової роботи було досліджено теоретичні та практичні аспекти формування та функціонування системи навчання та інструктажу з охорони праці на підприємстві на прикладі ТОВ «Сандора» Миколаїв. Проведений аналіз підтвердив, що ефективна організація навчального процесу з охорони праці є одним із ключових факторів забезпечення безпечних умов праці та зниження рівня виробничого травматизму.

В результаті вивчення нормативно-правового забезпечення встановлено, що система навчання з охорони праці на підприємстві в цілому відповідає вимогам чинного законодавства України, однак потребує постійного удосконалення з урахуванням змін у нормативній базі, технологічних процесах та умовах праці. Аналіз організації навчання та інструктажу засвідчив наявність окремих проблем, пов'язаних із формальним підходом до навчальних заходів [11, с. 442], недостатнім рівнем мотивації працівників та обмеженим використанням сучасних методів навчання.

Застосування порівняльного аналізу до і після впровадження заходів щодо удосконалення навчального процесу підтвердило доцільність використання інтерактивних форм навчання, електронних освітніх ресурсів та кейс-методів, які сприяють підвищенню якості засвоєння знань та формуванню практичних навичок безпечної поведінки.

Обґрунтовано необхідність системного підходу до оцінювання ефективності навчання та інструктажу з охорони праці, що передбачає поєднання аналізу результатів перевірки знань, спостереження за практичною діяльністю працівників та вивчення показників виробничого травматизму. Такий підхід забезпечує своєчасне виявлення недоліків у підготовці персоналу та створює передумови для безперервного удосконалення системи навчання [12, с. 70].

Отже, реалізація запропонованих напрямів удосконалення організації навчального процесу з охорони праці на ТОВ «Сандора» Миколаїв сприятиме підвищенню рівня культури безпеки праці, зниженню виробничих ризиків та забезпеченню стабільного функціонування системи управління охороною праці на підприємстві.

Список використаних джерел

1. Бацуровська І. В., Доценко Н. А., Курепін В. М. Інноваційні підходи підготовки інженера з харчових технологій // Світ дидактики: дидактика в сучасному світі : зб. матеріалів III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Київ, 07-08 листопада 2023 р.). Київ : Людмила, 2024. С. 281-283. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17105>.
2. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.
3. Dotsenko N., & Kurepin V. (2024). Online learning tools as an instrument for digital transformation of engineering education. Traditions and new scientific strategies in the context of global transformation of society. Baltija Publishing, 2, 53-94. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-406-1-20>.
4. Лотарева Д. Використання інноваційних технологій та методів управління виробничими процесами за допомогою штучного інтелекту // Молодь, наука, бізнес : матеріали Всеукр. інтер.-конф. здоб.вищ.освіти і мол.учених, 5-6 жовтня 2022 р., м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 77-80. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11860>.
5. Бацуровська І. В., Курепін В. М. Використання цифрових технологій у спеціальній та інклюзивній освіті: теоретичні основи та практичні підходи в професійній підготовці фахівців. Development trends in special and inclusive education in the context of the European dimension: theory and

practice : scientific monograph. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2024. С. 22-44. DOI:<https://doi.org/10.30525/978-9934-26-457-3-2>.

6. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.

7. Іваненко В. С., Курепін В. М. Наближення національного законодавства до міжнародних норм з питань безпеки праці // OSHAgro – 2023: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 66-69. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15934>.

8. Іваненко В. С. Порівняльна характеристика кваліфікаційних вимог та стандартів до фахівців у галузі охорони праці на підприємствах аграрного профілю. Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу України : збірник тез наук.-теорет. 36-ї студентської конф. (м. Миколаїв, 20-22 березня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 17-20. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17834>.

9. Бацуровська І. В., Курепін В. М., Лимарь О. О. Переваги дистанційного навчання інженера аграрної галузі // Світ дидактики: дидактика в сучасному світі : зб. матеріалів III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Київ, 07-08 листопада 2023 р.). Київ : Людмила, 2024. С. 284-286. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17106>.

10. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

11. Іваненко В. С. Адаптація публічних обговорень в онлайн-режимі за допомогою онлайн-інструментів. Публічне управління в Україні: історичний досвід та перспективи розвитку : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Київ, 18 лют. 2025 р.) / за заг. ред. Л. Г. Комахи, Н. М. Корчак, Л. В. Гонюкової. Київ: ННПУДС КНУ імені Тараса Шевченка, 2025. С. 441-443. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21069>.

12. Іваненко В.С. Залучення фахівців сторонніх служб для проведення оцінки ризиків на робочому місці // OSHAgro – 2023 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 69-71. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15935>.

УДК: 331.45:378.147

**ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДП «ЛАКТАЛІС-УКРАЇНА» У СФЕРІ
ОХОРОНИ ПРАЦІ ВІДПОВІДНО ДО ВИМОГ ISO 45001**
FORMATION OF ORGANIZATIONAL POLICY OF SE «LACTALIS-UKRAINE»
IN THE FIELD OF OCCUPATIONAL SAFETY IN ACCORDANCE
WITH ISO 45001 REQUIREMENTS

Дмитро Мельничук, Вячеслав Курепін
*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Формування організаційної політики у сфері охорони праці на ДП «Лакталіс-Україна» ґрунтується на принципах системного управління, передбачених міжнародним стандартом ISO 45001. Політика формується як стратегічний документ, що визначає пріоритети, цілі та зобов'язання підприємства у сфері охорони праці, а також орієнтує діяльність структурних підрозділів на досягнення високих стандартів безпеки.

Ключовим елементом політики є визначення контексту організації, що охоплює аналіз внутрішніх та зовнішніх факторів, зацікавлених сторін та умов, у яких функціонує підприємство. Це дозволяє встановити потреби та очікування працівників, органів державного нагляду, партнерів та споживачів, що безпосередньо впливають на підходи до управління ризиками [1, с. 131]. У межах політики також окреслюються загальні принципи, такі як пріоритетність профілактичних заходів, систематичне удосконалення процесів охорони праці, участь персоналу у виявленні небезпек та оцінюванні ризиків, а також реалізація коригувальних дій.

Важливим аспектом відповідності вимогам ISO 45001 є інтеграція політики з системою управління охороною праці, що охоплює планування, впровадження, моніторинг та аналіз ефективності заходів. Політика стає основою для формування цілей у сфері безпеки праці, визначення відповідальних осіб та механізмів контролю [2, с. 510]. Вона забезпечує узгодженість управлінських рішень і спрямовує організацію на створення культури безпеки, в якій кожен працівник усвідомлює свою роль у запобіганні виробничим ризикам.

Впровадження політики охорони праці відповідно до ISO 45001 на ДП «Лакталіс-Україна» сприяє підвищенню рівня прозорості управлінських процесів, підсилює довіру працівників та партнерів та створює умови для сталого розвитку підприємства. Такий підхід забезпечує не лише відповідність міжнародним вимогам, а й формує конкурентні переваги завдяки впровадженню сучасних практик управління безпекою.

Підвищення рівня безпеки праці на ДП «Лакталіс-Україна» передбачає комплексну реалізацію організаційних, технічних та превентивних заходів, спрямованих на формування безпечної виробничої середовища та мінімізацію професійних ризиків. Ефективність таких заходів ґрунтується на системному підході [3, с. 517], який включає удосконалення внутрішніх регламентів, модернізацію виробничої інфраструктури, а також посилення контролю за виконанням вимог охорони праці. Зокрема, важливим напрямком є створення умов для своєчасного виявлення потенційних небезпек через регулярні аудити, моніторинг технічного стану обладнання та систематичну оцінку ризиків на робочих місцях. Це дозволяє не лише оперативно реагувати на небезпечні ситуації, а й прогнозувати можливі відхилення у функціонуванні виробничих процесів.

Суттєве значення набуває підвищення професійної компетентності працівників шляхом організації навчання, інструктажів та тренінгів, які забезпечують формування стійких навичок безпечної поведінки. Розвиток культури безпеки передбачає активне залучення персоналу до обговорення питань охорони праці, підвищення їх усвідомленості про порушення вимог безпеки та формування відповідального ставлення до виконання посадових обов'язків. Такі заходи сприяють зміцненню внутрішньої мотивації працівників та створюють передумови для зменшення кількості порушень у сфері охорони праці.

Додаткової уваги потребує впровадження технічних рішень, що забезпечують зменшення впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів [4, с. 40]. Сюди належать модернізація технологічного обладнання, автоматизація процесів контролю, застосування сучасних засобів індивідуальної та колективної захисту, а також удосконалення вентиляційних та санітарно-гігієнічних систем. Використання інноваційних технічних рішень та інформаційних технологій дозволяє значно підвищити точність діагностики стану виробничої середовища та своєчасність реагування на потенційні небезпеки.

Важливою передумовою стабільного функціонування системи охорони праці є удосконалення механізмів управління, що охоплює підвищення відповідальності керівного складу, забезпечення прозорості комунікацій та впровадження індикаторів оцінки ефективності заходів безпеки. Стимулювання зворотної зв'язку, підвищення доступності інформації для персоналу та регулярний аналіз показників травматизму сприяють ефективному контролю за станом охорони праці та формують основу для подальшого удосконалення системи.

Комплексне впровадження зазначених заходів на ДП «Лакталіс-Україна» створює умови для сталого підвищення рівня безпеки праці, формування превентивно орієнтованої системи управління та зменшення впливу виробничих ризиків на діяльність підприємства.

Інтеграція ризик-орієнтованого підходу до виробничих процесів ДП «Лакталіс-Україна» передбачає системне впровадження механізмів та процедур, спрямованих на ідентифікацію, оцінювання та мінімізацію ризиків на всіх етапах діяльності підприємства. Такий підхід ґрунтується на засадах проактивного управління, що дозволяє не лише реагувати на інциденти [5, с. 67], а й запобігати їх виникненню шляхом зменшення ймовірності реалізації потенційно небезпечних подій. Він забезпечує підвищення стійкості виробничої системи, оптимізацію ресурсів та підтримання неперервності технологічних процесів у змінних умовах зовнішньої середовища.

Важливим аспектом інтеграції є формування єдиної методологічної бази для аналізу ризиків, що включає стандартизовані підходи до ідентифікації небезпек, визначення критеріїв прийнятного ризику та методів його оцінювання. Це сприяє підвищенню точності виявлення критичних точок виробничих процесів і створює умови для розроблення ефективних превентивних заходів. Особливу увагу приділено узгодженості роботи структурних підрозділів [6, с. 79], оскільки ефективне управління ризиками вимагає координації дій технологічних, інженерних та управлінських служб.

В межах ризик-орієнтованого підходу значна увага приділяється моніторингу виробничих процесів у реальному часі та впровадженню цифрових рішень для підвищення точності контролю. Використання автоматизованих систем дозволяє оперативно виявляти відхилення, аналізувати дані щодо потенційних ризиків і своєчасно вживати коригувальних дій. Така цифровізація процесів не лише підсилює контроль за дотриманням вимог охорони праці та технологічної дисципліни, а й сприяє оптимізації управлінських рішень завдяки доступності аналітичної інформації.

Інтеграція ризик-орієнтованого підходу також супроводжується розвитком культури безпеки [7, с. 333], що передбачає активне залучення персоналу до процесів виявлення та оцінювання ризиків. Працівники, які володіють необхідними знаннями та навичками, здатні своєчасно ідентифікувати небезпеки та пропонувати шляхи їх усунення, що підвищує ефективність системи управління ризиками в цілому. Такий підхід формує відповідальне ставлення до безпеки праці та сприяє створенню безпечної виробничої середовища.

Застосування ризик-орієнтованого підходу в діяльності ДП «Лакталіс-Україна» забезпечує системність управління ризиками, підвищує адаптивність підприємства до технологічних та організаційних змін та створює підґрунтя для безперервного удосконалення виробничих процесів. Це дозволяє не лише зміцнити конкурентні позиції підприємства на ринку [8, с. 254], а й забезпечити високий рівень безпеки та якості виробничої діяльності.

Інтеграція ризик-орієнтованого підходу до виробничих процесів ДП «Лакталіс-Україна» передбачає системне впровадження механізмів та процедур, спрямованих на ідентифікацію, оцінювання та мінімізацію ризиків на всіх етапах діяльності підприємства. Такий підхід ґрунтується на засадах проактивного управління, що дозволяє не лише реагувати на інциденти, а й запобігати їх виникненню шляхом зменшення ймовірності реалізації потенційно небезпечних подій. Він забезпечує підвищення стійкості виробничої системи, оптимізацію ресурсів та підтримання неперервності технологічних процесів у змінних умовах зовнішньої середовища.

Важливим аспектом інтеграції є формування єдиної методологічної бази для аналізу ризиків, що включає стандартизовані підходи до ідентифікації небезпек, визначення критеріїв прийнятного ризику та методів його оцінювання. Це сприяє підвищенню точності виявлення критичних точок виробничих процесів і створює умови для розроблення ефективних превентивних заходів. Особливу увагу приділено узгодженості роботи структурних підрозділів, оскільки ефективне управління ризиками вимагає координації дій технологічних, інженерних та управлінських служб.

В межах ризик-орієнтованого підходу значна увага приділяється моніторингу виробничих процесів у реальному часі [9, с. 160] та впровадженню цифрових рішень для підвищення точності контролю. Використання автоматизованих систем дозволяє оперативно виявляти відхилення, аналізувати дані щодо потенційних ризиків і своєчасно вживати коригувальних дій. Така цифровізація процесів не лише підсилює контроль за дотриманням вимог охорони праці та технологічної дисципліни, а й сприяє оптимізації управлінських рішень завдяки доступності аналітичної інформації.

Інтеграція ризик-орієнтованого підходу також супроводжується розвитком культури безпеки, що передбачає активне залучення персоналу до процесів виявлення та оцінювання ризиків. Працівники, які володіють необхідними знаннями та навичками, здатні своєчасно ідентифікувати небезпеки та пропонувати шляхи їх усунення, що підвищує ефективність системи управління ризиками в цілому. Такий підхід формує відповідальне ставлення до безпеки праці та сприяє створенню безпечної виробничої середовища [10, с. 151].

Застосування ризик-орієнтованого підходу в діяльності ДП «Лакталіс-Україна» забезпечує системність управління ризиками, підвищує адаптивність підприємства до технологічних та організаційних змін та створює підґрунтя для безперервного удосконалення виробничих процесів. Це дозволяє не лише зміцнити конкурентні позиції підприємства на ринку, а й забезпечити високий рівень безпеки та якості виробничої діяльності.

Прогнозування економічних вигід від зниження виробничих ризиків та травматизму на ДП «Лакталіс-Україна». Прогнозування економічних вигід від зниження виробничих ризиків та травматизму на ДП «Лакталіс-Україна» ґрунтується на оцінюванні прямого та опосередкованого впливу заходів безпеки на фінансово-економічні результати підприємства. Зниження рівня небезпечних факторів і мінімізація випадків травматизму сприяють суттєвому скороченню витрат [11, с. 117], пов'язаних із компенсаціями працівникам, оплатою простоїв, проведенням розслідувань інцидентів та ліквідацією їх наслідків. Зменшення втрат робочої години позитивно впливає на продуктивність праці, що забезпечує стабільність виробничих процесів та підвищує загальну ефективність господарської діяльності.

Поряд із прямими економічними ефектами значення мають і довгострокові вигоди, пов'язані зі зміцненням репутації підприємства та поліпшенням умов праці. Високий рівень безпеки сприяє зниженню плинності кадрів, формуванню позитивного іміджу роботодавця та підвищенню мотивації працівників. Це створює умови для покращення якості робочої сили, зменшення витрат на підготовку нових кадрів та забезпечує стабільність кадрового потенціалу.

Зниження виробничих ризиків також сприяє оптимізації витрат на технічне обслуговування та модернізацію обладнання [12, с. 11]. Своєчасне виявлення та усунення потенційно небезпечних відхилень дозволяє запобігти аваріям та поломкам, які супроводжуються значними фінансовими втратами. Регулярний моніторинг технічного стану обладнання та інвестування у превентивні заходи створюють можливості для зменшення витрат на капітальний ремонт та забезпечують тривалу та безперебійну експлуатацію технологічних ліній.

Економічний ефект також виявляється у підвищенні конкурентоспроможності підприємства. Впровадження сучасних систем управління безпекою, орієнтованих на міжнародні стандарти, позитивно впливає на рівень довіри з боку партнерів, споживачів та контролюючих органів. Це відкриває можливості для розширення ринків збуту, участі в міжнародних програмах та залучення інвестицій, що підсилює стратегічні позиції підприємства [13, с. 89].

Узагальнюючи зазначені аспекти, прогнозування економічних вигід від зниження виробничих ризиків та травматизму дозволяє ДП «Лакталіс-Україна» обґрунтовано планувати інвестиції у сферу охорони праці та формувати довгострокову стратегію розвитку. Таке прогнозування є важливим інструментом підвищення ефективності управління та забезпечення сталого функціонування підприємства в умовах конкурентної середовища.

Узагальнення результатів проведеного дослідження свідчить про те, що ефективне функціонування системи управління охороною праці на ДП «Лакталіс-Україна» можливе лише за умови комплексного впровадження ризик-орієнтованих підходів, сучасних управлінських практик та превентивних заходів, спрямованих на створення безпечної виробничої середовища. Аналіз існуючого стану охорони праці дозволив виявити ключові недоліки та визначити потенціал для удосконалення, що стало основою для формування обґрунтованої стратегії підвищення рівня безпеки. Особливе значення має інтеграція вимог міжнародних стандартів, зокрема ISO 45001, що забезпечує системність управління, прозорість процесів та відповідність сучасним глобальним практикам.

Оцінка ефективності запропонованої стратегії свідчить про її значний потенціал у підвищенні рівня виробничої безпеки, зниженні травматизму та оптимізації витрат, пов'язаних із наслідками небезпечних виробничих факторів [14, с. 329]. Запровадження структурованих процедур ідентифікації, оцінювання та контролю ризиків сприяє підвищенню стійкості виробничих процесів, а розвиток культури безпеки забезпечує більш обізнану долю працівників у формуванні безпечних умов праці. Узгодження діяльності всіх підрозділів в межах єдиної системи управління створює передумови для отримання довгострокових економічних та соціальних вигід.

Перспективи подальшого удосконалення системи управління охороною праці пов'язані з поглибленням цифровізації виробничих процесів, запровадженням інтелектуальних систем моніторингу ризиків, розширенням професійної підготовки персоналу та адаптацією управлінських рішень до динамічних умов зовнішньої середовища. Імплементація міжнародних стандартів у поєднанні з сучасними методами аналізу даних створює основу для постійного підвищення рівня безпеки праці та забезпечує конкурентоспроможність підприємства в умовах глобальних вимог до якості та відповідальності виробництва.

Список використаних джерел

1. Курепін В.М., Сухорукова А. Л. Особливості трудових відносин у сільському господарстві: теоретико-практичний аналіз. *Modern Economics*. 2025. № 51(2025). С. 130-136. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-16](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-16).
2. Сухорукова А. Л., Курепін В. М. Розробка бізнес-стратегій діяльності підприємств аграрного профілю. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С 508-511. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22540>.
3. Курепін В. М. Стратегічні пріоритети у сфері безпеки харчових продуктів. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф., (м. Харків, 5 листопада 2024 р.) / Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2024. С. 516-518. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/19036>.
4. Курепін В. М. Розумні бізнес-рішення та інвестиції у безпеку здоров'я на підприємстві: зниження ризику та небезпеки. Охорона праці: освіта і практика : збірник наукових праць IV всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків. Львів : Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, 2024. С. 39-41. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18271>.
5. Іваненко В. С., Курепін В. М. Наближення національного законодавства до міжнародних норм з питань безпеки праці // OSHAgro – 2023: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 66-69. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15934>.
6. Курепін В. М. Безпека, якість та регулювання продуктів та процесів харчового виробництва. Біологічні, біотехнологічні та генетичні аспекти інтенсифікації аграрного виробництва : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Ломжа – Миколаїв, 24-25 жовтня 2024 р.). Łomża : MANS, 2024. С 74-84. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20349>.
7. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.
8. Іваненко В. С. HR-навички управління персоналом агропідприємств. Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 20-21 жовтня 2025 р.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2025. С. 253-255. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22807>.

9. Кузнецова В. А. Вибір заходів для покращення умов праці та профілактики виробничого травматизму. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 159-161. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21888>.

10. Іваненко В. С. Оцінка ризиків щодо виникнення виробничого травматизму на підприємствах. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 149-151. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21886>.

11. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

12. Дідняк А. В., Курепін В. М. Оцінка корпоративної ризик-культури та методів ризик-менеджменту на підприємствах. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 10-12. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18905>.

13. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.

14. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.

УДК: 351.861:005.8

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ КРИТИЧНОЇ
ІНФРАКТРУКТУРИ НА ПРИКЛАДІ МІСТА МИКОЛАЇВ**
ORGANIZATIONAL AND MANAGEMENT MECHANISMS FOR
PROTECTION OF CRITICAL INFRASTRUCTURE ON THE EXAMPLE
OF THE CITY OF MYKOLAIV

Наталя Сиворотка, Вячеслав Курепін
*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Організаційно-управлінські механізми захисту критичної інфраструктури становлять важливу складову системи національної та регіональної безпеки, оскільки вони забезпечують координацію дій суб'єктів управління, своєчасне прийняття рішень та ефективне реагування на загрози різного характеру. В умовах зростання техногенних, природних та воєнних ризиків роль таких механізмів істотно посилюється, оскільки саме від якості управління залежить рівень стійкості та безперервності функціонування інфраструктурних об'єктів.

Основою організаційно-управлінського захисту критичної інфраструктури є чітке розподіл повноважень між органами державної влади, місцевого самоврядування та операторами інфраструктурних об'єктів. Узгодженість їх діяльності дає змогу уникнути дублювання функцій, зменшити управлінські ризики [1, с. 134] та забезпечити єдиний підхід до планування заходів безпеки. Важливим елементом є формування нормативно-правової бази, яка визначає

відповідальність суб'єктів управління, порядок взаємодії та алгоритми дій у разі виникнення кризових ситуацій.

Ефективність організаційно-управлінських механізмів значною мірою залежить від системи стратегічного та оперативного планування. Розроблення планів захисту, відновлення та безперервності діяльності критичної інфраструктури дозволяє завчасно ідентифікувати потенційні загрози, оцінити рівень уразливості та визначити пріоритетні напрямки використання ресурсів. Водночас, регулярне оновлення таких планів з урахуванням змін безпеки середовища підвищує адаптивність управлінських рішень.

Важливу роль у системі захисту відіграють механізми міжвідомчої координації та інформаційного обміну [2, с. 221]. Налагодження ефективної комунікації між органами управління, силовими структурами, службами цивільного захисту та операторами інфраструктури забезпечує своєчасне отримання достовірної інформації, що є необхідною умовою для прийняття обґрунтованих управлінських рішень. У цьому контексті особливе значення набуває використання сучасних інформаційно-аналітичних систем та центрів ситуаційного управління.

Організаційно-управлінські механізми захисту критичної інфраструктури є інтегруючим елементом, який поєднує правові, технічні та ресурсні складові безпеки. Їх подальший розвиток має бути спрямований на підвищення ефективності управління ризиками, зміцнення координації між суб'єктами безпеки та формування стійкої системи реагування, здатної забезпечити надійну захист критичної інфраструктури в умовах сучасних викликів та загроз.

Напрями підвищення стійкості та живучості інфраструктурних об'єктів Миколаївської області доцільно розглядати крізь призму специфіки регіону як припортової, аграрно-промислової та транспортно-логістичної території, що зазнає значних природних і антропогенних впливів. Зокрема, для об'єктів портової інфраструктури м. Миколаєва та Очакова актуальним є посилення гідротехнічних споруд шляхом укріплення причалів, хвильолонів і берегозахисних конструкцій, а також впровадження систем постійного геодезичного й технічного моніторингу, що дозволяє своєчасно виявляти деформації та запобігати аварійним ситуаціям.

У сфері транспортної інфраструктури підвищення живучості автомобільних і залізничних мостів через річки Південний Буг та Інгул може забезпечуватися за рахунок модернізації опор, використання корозійностійких матеріалів і створення альтернативних маршрутів руху, здатних частково компенсувати втрату окремих ділянок мережі.

Для енергетичної інфраструктури області, зокрема електростанцій і ліній електропередач, важливим напрямом є резервування джерел живлення та інтеграція локальних відновлюваних джерел енергії [3, с. 110], таких як сонячні електростанції у сільських громадах, що підвищує автономність і зменшує залежність від централізованих мереж.

У системах водопостачання та водовідведення, прикладом яких є об'єкти Миколаївводоканалу, підвищення стійкості досягається шляхом поетапної заміни зношених трубопроводів, впровадження автоматизованих систем контролю тиску та якості води, а також створення резервних свердловин і накопичувальних ємностей. Сукупність зазначених технічних і організаційних рішень, адаптованих до умов Миколаївської області [4, с. 245], забезпечує зниження вразливості інфраструктурних об'єктів, підвищує їхню здатність до функціонування в умовах кризових впливів і сприяє стабільному розвитку регіону.

Ми побудували діаграми, які наочно відображають стан стійкості та живучості інфраструктурних об'єктів Миколаївської області до та після запровадження заходів із підвищення живучості.

Стан стійкості та живучості інфраструктури
Миколаївської області ДО впровадження заходів

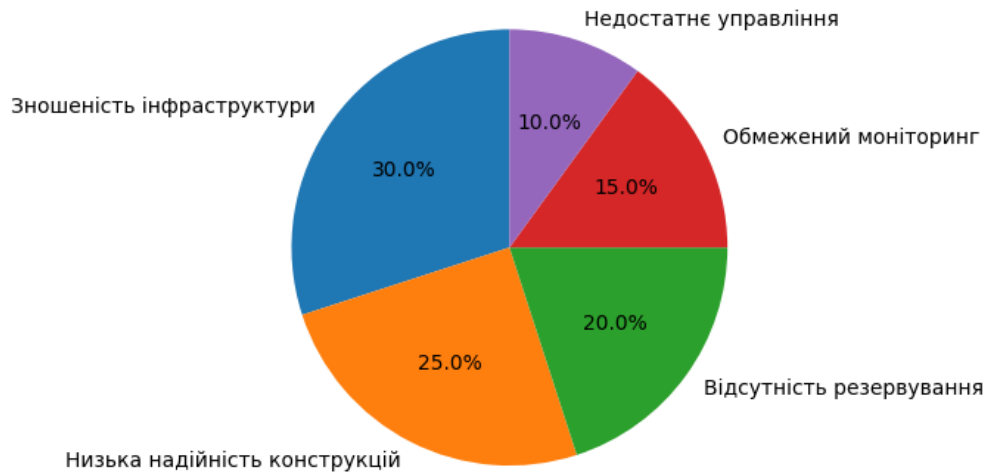

Рисунок № 1. Стан стійкості та живучості інфраструктурних об'єктів Миколаївської області до запровадження заходів із підвищення живучості.

На рисунку № 1 діаграма відображає переважання негативних факторів, що обмежують стійкість та живучість інфраструктурних об'єктів Миколаївської області на початковому етапі. Найбільшу частку становить зношеність інфраструктури, що свідчить про тривалий термін експлуатації основних фондів та недостатній рівень їх оновлення. Значну роль також відіграє низька надійність конструкцій, зумовлена застарілими проєктними рішеннями та впливом агресивних природно-кліматичних умов регіону. Відсутність систем резервування критично важливих елементів підвищує ризик повної втрати функціональності об'єктів у разі аварій або надзвичайних ситуацій [5, с. 402]. Обмежений моніторинг технічного стану та недостатній рівень управління знижують можливості своєчасного виявлення загроз та прийняття ефективних управлінських рішень.

Стан стійкості та живучості інфраструктури
Миколаївської області ПІСЛЯ впровадження заходів

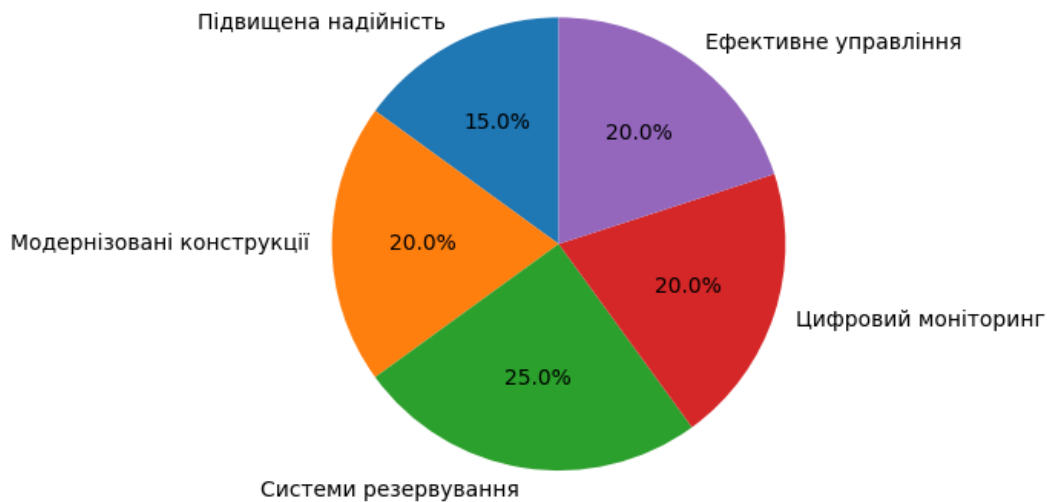

Рисунок № 2. Стан стійкості та живучості інфраструктурних об'єктів Миколаївської області після запровадження заходів із підвищення живучості.

На рисунку № 2 представлена характеристика позитивних структурних змін в системі забезпечення стійкості та живучості інфраструктурних об'єктів після реалізації комплексу відповідних заходів. Провідне місце займають системи резервування, які забезпечують безперервність функціонування об'єктів у разі пошкодження окремих елементів. Вагомою є частка модернізованих конструкцій, що свідчить про оновлення інфраструктури з використанням сучасних матеріалів та технологій. Запровадження цифрового моніторингу дозволяє здійснювати постійний контроль технічного стану та оперативно реагувати на відхилення від нормативних показників [6, с. 138]. Підвищена надійність і ефективне управління у сукупності формують умови для зменшення вразливості інфраструктурних об'єктів, підвищення їх адаптивності та забезпечення стабільного функціонування в умовах кризових впливів.

Роль органів державної влади та місцевого самоврядування у підвищенні стійкості та живучості інфраструктурних об'єктів Миколаївської області є визначальною в умовах сучасних безпекових, соціально-економічних та природно-техногенних викликів. Забезпечення безперервного функціонування критичної та загальної інфраструктури регіону потребує системного управлінського впливу [7, с. 303], заснованого на принципах стратегічного планування, міжвідомчої координації та науково обґрунтованого аналізу ризиків.

Органи державної влади формують нормативно-правову та інституційну основу підвищення стійкості інфраструктурних об'єктів, визначаючи загальнодержавні пріоритети у сфері безпеки, цивільного захисту, територіального розвитку та відновлення. Через механізми державних програм, цільового фінансування та контролю за дотриманням стандартів безпеки [8, с. 160] вони забезпечують реалізацію комплексних заходів, спрямованих на зменшення вразливості об'єктів енергетики, транспорту, водопостачання, зв'язку та соціальної інфраструктури Миколаївської області. Важливе значення при цьому має інтеграція регіональних потреб у загальнонаціональні стратегії відновлення та розвитку.

Органи місцевого самоврядування, у свою чергу, виконують ключову роль у практичній реалізації заходів із підвищення живучості інфраструктури на місцевому рівні. Вони здійснюють оцінку технічного стану об'єктів, організовують їх поточне утримання та модернізацію [9, с. 97], а також координують дії комунальних підприємств і місцевих служб у надзвичайних ситуаціях. Близькість до територіальних громад дозволяє органам місцевого самоврядування оперативно реагувати на загрози, враховувати специфіку конкретних населених пунктів і забезпечувати залучення місцевих ресурсів до процесів відновлення та адаптації інфраструктури.

Ефективність підвищення стійкості та живучості інфраструктурних об'єктів Миколаївської області значною мірою залежить від узгодженої взаємодії між державними та місцевими органами влади. Така взаємодія передбачає обмін інформацією, спільне планування заходів, координацію дій у кризових умовах та використання сучасних підходів до управління ризиками [10, с. 168]. У науковому вимірі це зумовлює необхідність подальшого дослідження моделей багаторівневого управління інфраструктурною стійкістю, що дозволить підвищити адаптивність регіону до довгострокових загроз та забезпечити сталий розвиток території.

Захист критичної інфраструктури Миколаївської області в умовах збройної агресії набуває особливого значення як ключовий чинник забезпечення національної безпеки [11, с. 147], стійкості регіону та життєдіяльності населення. Проведений аналіз свідчить, що функціонування об'єктів енергетики, транспорту, водопостачання, зв'язку та соціальної сфери зазнає комплексного впливу воєнних загроз, що обумовлює необхідність переходу від фрагментарних заходів безпеки до системного підходу у сфері їх захисту.

В умовах збройної агресії вразливість критичної інфраструктури Миколаївської області значно зростає внаслідок поєднання прямих руйнівних впливів, порушення логістичних ланцюгів, дефіциту ресурсів [12, с. 100] та підвищеного навантаження на інфраструктурні системи. Це актуалізує потребу в удосконаленні механізмів державного управління, спрямованих на підвищення стійкості та живучості об'єктів, зокрема шляхом впровадження ризик-орієнтованого планування, резервування критичних ресурсів і диверсифікації інфраструктурних мереж.

Визначальну роль у забезпеченні захисту критичної інфраструктури відіграє координація дій між органами державної влади, місцевого самоврядування, військовими адміністраціями та суб'єктами господарювання. Узгодженість управлінських рішень, оперативний обмін інформацією та чіткий розподіл відповідальності дозволяють мінімізувати наслідки уражень [13, с. 16], скоротити час відновлення та забезпечити безперервність надання життєво-необхідних послуг населенню навіть за умов тривалого воєнного протистояння.

Таким чином, захист критичної інфраструктури Миколаївської області в умовах збройної агресії має розглядатися як безперервний, багаторівневий процес, що поєднує превентивні, оперативні та відновлювальні заходи. Реалізація науково обґрунтованої та інституційно скоординованої політики у цій сфері є передумовою підвищення обороноздатності регіону, збереження соціально-економічного потенціалу та забезпечення стійкого функціонування території в умовах тривалих загроз.

Список використаних джерел

1. Kurepin V. M. The eu black sea strategy as a tool for shaping regional security: analysis of approaches to containing russia. Maritime security of the Baltic-Black Sea region: challenges and threats: V International scientific conference : conference proceedings (November 26, 2025, Odesa, Ukraine). Riga, Latvia : «Baltija Publishing», 2025. С. 132-135. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/24225>.

2. Соколюк-Орел Д. А. Особливості співпраці місцевих органів влади та пожежно-рятувальних підрозділів ДСНС України в умовах воєнного стану. Правові засади організації та здійснення публічної влади : матеріали VII міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої світлій пам'яті доктора юридичних наук, професора, академіка-засновника НАПрНУ, першого Голови Конституційного Суду України Леоніда Петровича Юзькова (м. Хмельницький, 17 травня 2024 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2024. С. 220-223. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18498>.

3. Лазіс М. І. Альтернативна енергетика: кроки до енергетичної незалежності України. Сучасні дослідження: транспортна інфраструктура та інноваційні технології : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти, викладачів та науковців (м. Київ, 28-29 листопада 2024 р.). Київ : Київський інститут залізничного транспорту Державного університету інфраструктури та технологій, 2024. Ч.2. С. 107-112. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/19856>.

4. Петровських А. Д. Відновлювальні джерела енергії: плюси та мінуси використання. Гірничі, будівельні, природоохоронні технології та екологія: тези Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції аспірантів, молодих учених та студентів, присвяченої Дню науки (м. Житомир. 12-17 травня 2025 р.). Житомир: Житомирська політехніка, 2025. С. 245-246. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21907>.

5. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

6. Іваненко В. С. Енергетична безпека України: головні проблеми енергетичного сектору, шляхи вирішення. Екологія, природокористування та охорона навколишнього середовища: прикладні аспекти: матер. VIII Всеукр. наук.-практ. заоч. конф., м. Київ, 17 травня 2025 р. / за заг. ред. Х.С. Мітюшкіної. Київ: МДУ, 2025. С. 136-139. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22022>.

7. Курепін В. М., Іваненко В. С., Марченко Д. Д. Цивільний захист: надзвичайні ситуації мирного та воєнного часу. Частина 2 Надзвичайні ситуації техногенного характеру: дії населення при загрозі та у разі виникнення надзвичайних ситуацій : навчальний посібник для здобувачів першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття

вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2026. 397 с.
URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/24226>.

8. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. *Modern Economics*. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).

9. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. *Modern Economics*. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).

10. Мельничук Д.В. Інструментарій планування та реалізації безпекових ініціатив на громадському рівні. Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали V міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 3 грудня 2025 р.). Миколаїв: МНАУ, 2025. С. 167-169. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23746>.

11. Ivanenko V. Technological load on the natural environment of the Mykolaiv region: problems, solution ways. Науково-практична конференція, присвячена Всесвітньому метеорологічному дню «На варті кліматичних дій» та Всесвітньому дню водних ресурсів «Вода для миру» (м. Київ, 22-23 березня 2024 р.). Київ, 2024. С. 146-148. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18868>.

12. Орешко А. Ф. Сьогоденні проблеми громади міста Миколаїв. Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України : матеріали X всеукраїнської заочної науково-практичної конференції. Київ : УДУ імені Михайла Драгоманова, 2024. С. 99-100. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17494>.

13. Лотарева Д. В. Оцінка ризиків на підприємствах: вибір об'єктів оцінки. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 15-17. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23328>.

УДК: 631.22:331.45

БЕЗПЕКА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ОБЛАДНАННЯ ТА ЙОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НА СВИНОФЕРМІ ТОВ «ЗОЛОТИЙ КОЛОС» МИКОЛАЇВСЬКИЙ ОБЛАСТІ SAFETY OF EQUIPMENT OPERATION AND ITS MAINTENANCE AT THE PIG FARM OF LLC «ZOLOTYI KOLOS» MYKOLAIV REGION

Данило Колесник, Вячеслав Курепін
*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Свиноферма ТОВ «Золотий колос» є складним виробничим об'єктом, де поєднуються технологічні процеси тваринництва та використання спеціалізованого обладнання. Ефективне функціонування підприємства значною мірою залежить від правильного ведення технологічних процесів, технічного стану обладнання та дотримання вимог безпеки праці.

Свиноферма в умовах ТОВ «Золотий колос» функціонує як комплекс замкненого або частково замкненого циклу виробництва, яке охоплює всі основні етапи утримання тварин - від отримання приплоду до вирощування молодняку та відгодівлі до товарної маси. Виробничий процес організовано з урахуванням сучасних вимог щодо технології утримання свиней, що передбачає використання спеціалізованих приміщень, обладнання та автоматизованих систем.

Основу виробничої діяльності формують процеси годівлі, напування, утримання, ветеринарного обслуговування та санітарної обробки приміщень. Годівля тварин здійснюється за допомогою механізованих або автоматизованих систем, які забезпечують подачу кормів у визначеній кількості та

в установленний час [1, с. 429]. Напування свиней, як правило, організоване через автоматичні поїлки, що гарантують постійний доступ до чистої води.

Окремим процесом є видалення та утилізація гною. На свинофермі застосовують механізовані системи гноєвидалення, що дозволяють підтримувати належний санітарний стан приміщень та зменшувати вплив шкідливих газів, таких як аміак та сірководень. Важливим є система мікроклімату у тваринницьких приміщеннях. Для підтримання оптимальних температурних умов, рівня вологості та газового складу повітря використовуються вентиляційні установки, системи обігріву [2, с. 19]. Порушення параметрів мікроклімату може негативно впливати як на продуктивність свиней, так і на умови праці персоналу.

Ветеринарно-санітарні заходи включають регулярні огляди тварин, вакцинацію, профілактику захворювань, дезінфекцію приміщень, обладнання та транспортних засобів. Дотримання цих заходів є необхідною умовою для забезпечення біобезпеки та збереження здоров'я поголів'я [3, с. 147].

Робота персоналу на свинофермі пов'язана з обслуговуванням технологічного обладнання, доглядом за тваринами, виконанням ремонтних та санітарних робіт. Значна частина процесів є механізованою, проте потребує постійного контролю та втручання працівників. У зв'язку з цим виробниче середовище характеризується наявністю різних факторів ризику, зокрема біологічних, хімічних, фізичних та механічних, що обумовлює необхідність належної організації охорони праці.

Відповідальність за безпеку праці на підприємстві ТОВ «Золотий колос» покладається на керівника підприємства, який несе загальну відповідальність за стан охорони праці. Він забезпечує функціонування відповідної системи управління, організовує розробку та впровадження внутрішніх нормативних документів, а також контролює їх виконання. Важливою складовою його керівництва є забезпечення відповідності умов праці вимогам чинного законодавства України, а також своєчасне реагування на виявлені порушення та недоліки.

На рівні структурних підрозділів, зокрема які відносяться до технології відгодівлі свиней, відповідальність покладається на керівників дільниць, ферм, які безпосередньо організовують безпечне виконання робіт, контролюють технічний стан обладнання, слідкують за дотриманням працівниками встановлених інструкцій та правил безпеки. Вони забезпечують проведення інструктажів, організовують навчання персоналу, а також відповідають за правильне використання засобів індивідуальної захисту.

Відповідальність за безпечне виконання робіт частково покладається і на самих працівників [4, с. 134]. Вони повинні дотримуватися встановлених правил і інструкцій, правильно користуватися обладнанням, застосовувати засоби особистого захисту та негайно повідомляти керівництво про будь-які небезпечні ситуації чи несправності.

Важливим етапом забезпечення безпечних умов праці є аналіз виробничих небезпек. Специфіка тваринницького виробництва зумовлює постійний контакт персоналу з тваринами, органічними відходами та технологічним обладнанням, що створює підвищений рівень ризику. Враховуючи специфіку підприємства - відгодівлю свиней, вважаємо основним фактором небезпеки - біологічні ризики. Вони пов'язані з можливістю передачі інфекційних захворювань від тварин до людини. Працівники можуть контактувати з патогенними мікроорганізмами під час догляду за свинями, прибирання приміщень або виконання ветеринарних процедур. Такі умови вимагають суворого дотримання санітарно-гігієнічних норм [5, с. 333], використання спеціального одягу та засобів індивідуальної захисту.

Хімічні небезпеки - виникають внаслідок накопичення у повітря шкідливих газів: аміак та сірководень. Вони утворюються під час розкладання органічних відходів. Підвищена концентрація цих речовин може спричинити подразнення дихальних шляхів, отруєння та загальне погіршення самопочуття працівників. Крім того, у виробничому процесі застосовуються дезінфекційні засоби, які за неправильного використання також становлять небезпеку.

Серед механічних факторів відзначаємо ризики, які пов'язані з роботою обладнання: систем годування, транспортування кормів та гноєвидалення. Наявність рухомих частин, механізмів та агрегатів створює загрозу травмування, особливо за порушення правил експлуатації чи відсутності

захисних пристроїв [6, с. 101]. Додаткову небезпеку становить поведінка тварин, яка може бути непередбачуваною та призводити до травм.

Фізичні чинники мають значний вплив на умови праці. До них можна віднести підвищений рівень шуму від роботи обладнання, вологість повітря, коливання температури та недостатнє освітлення. Тривалий вплив таких умов може призводити до професійних захворювань, зниження працездатності та підвищення втомлюваності працівників.

У переліку небезпек щодо технології відгодівлі свиней є небезпеки, які пов'язані з використанням електрообладнання у вологому середовищі. Пошкодження ізоляції, несправність обладнання або недотримання правил експлуатації можуть призвести до ураження електричним струмом. Ефективний аналіз цих небезпек дозволяє розробити відповідні заходи з охорони праці, спрямовані на мінімізацію ризиків та забезпечення безпечної роботи персоналу.

Технологічне обладнання свиноферми ТОВ «Золотий колос» визначається специфікою тваринницького виробництва та необхідністю забезпечення безперервності основних процесів утримання та вирощування свиней. Використання комплексу взаємопов'язаних технічних засобів охоплює системи годівлі, напування, вентиляції, гноєвидалення, враховуючи електрообладнання та елементи автоматизації, які забезпечують стабільну роботу ферми та оптимальні умови для тварин та персоналу.

Системи годівлі представлені механізованими або автоматизованими установками, що дозволяють транспортувати корми від місць зберігання до тваринницьких приміщень та рівномірно розподіляти їх відповідно до встановлених норм. Таке обладнання включає транспортери, шнекові механізми, бункери-дозатори. Вони забезпечують точність подачі кормів та зменшують витрати ручної праці. Напування здійснюється автоматичними поїлками, які підтримують постійний доступ тварин до води та сприяють дотриманню санітарних вимог.

Вентиляційні системи є елементом технологічного оснащення тваринницького виробництва. Відповідають за підтримання належного мікроклімату у приміщеннях [7, с. 597]. Вони забезпечують видалення надлишкової вологи, тепла та шкідливих газів, а також забезпечують подачу свіжого повітря. У холодний період можуть використовуватися системи обігріву, а в теплий - засоби охолодження, що дозволяє підтримувати стабільні умови незалежно від зовнішніх факторів.

Невід'ємною частиною технологічного процесу є система гноєвидалення. Вона спрямована на своєчасне видалення відходів життєдіяльності тварин. Використання такого обладнання сприяє покращенню санітарного стану приміщень та зменшенню концентрації шкідливих газів у повітрі.

Роботу всіх технічних систем ферми, включаючи освітлення, приводи механізмів, вентиляційні установки та автоматизовані системи керування забезпечує електрообладнання. У сучасних умовах без засобів автоматизації, які дозволяють контролювати параметри мікроклімату, регулювати подачу кормів та води, а також відстежувати стан обладнання обійтися неможливо, вони підвищують ефективність виробництва та зменшують вплив людського чинника. Тому свиноферми ТОВ «Золотий колос» обладнані таким технологічним обладнанням. Зрозуміло, його ефективне функціонування залежить від технічного стану, правильності експлуатації та своєчасного обслуговування, що має безпосередній вплив на продуктивність підприємства та безпеку праці персоналу.

На свинофермі ТОВ «Золотий колос» обладнання відповідає чинним нормативним актам з охорони праці, має належний технічний стан та допускається до експлуатації лише після перевірки та наявності відповідної документації. Особлива увага приділяється справності механізмів, відсутності дефектів та своєчасному проведенню технічного обслуговування [8, с. 603].

Конструкція машин та механізмів передбачає мінімізацію ризику травмування працівників. Рухомі частини обладнання оснащені захисними огороженнями, які унеможливають випадковий доступ до небезпечних зон під час роботи. У випадках небезпеки застосовуються блокувальні пристрої, що автоматично зупиняють обладнання при відкритті захисних елементів або виникненні аварійної ситуації. Такі рішення дозволяють запобігти травмам і підвищують загальний рівень безпеки.

Наявність систем сигналізації та аварійного відключення забезпечують швидке реагування на несправності чи небезпечні ситуації. Працівники мають можливість оперативно зупинити обладнання в разі виникнення загрози для життя чи здоров'я. Органи керування розміщені в зручних та доступних місцях, а їх використання є зрозумілим та безпечним.

Все електрообладнання належним чином ізольоване, заземлене та захищене від впливу вологості та агресивного середовища, характерного для тваринницьких приміщень. Регулярний контроль стану електромереж та приладів є обов'язковим, оскільки навіть незначні пошкодження можуть призвести до ураження електричним струмом або виникнення пожежі.

Крім технічних аспектів на свинофермі ТОВ «Золотий колос» організована безпечна експлуатація обладнання. До роботи допускаються лише працівники, які пройшли відповідне навчання та інструктаж. Використання обладнання здійснюється строго за призначенням та з дотриманням установлених правил [9, с. 158]. Будь-які ремонтні або налагоджувальні роботи виконуються із зупинкою обладнання та з дотриманням заходів безпеки. Поєднання технічної справності, захисних засобів та належної організації праці дозволяє значно знизити ризики та створити безпечні умови для персоналу.

Безпечні методи обслуговування обладнання на свинофермі ТОВ «Золотий колос» є важливою складовою загальної системи охорони праці та спрямовані на запобігання травматизму, аваріям та передчасному зношенню технічних засобів. Ефективність та безпечність експлуатації обладнання значною мірою залежать від правильності організації його обслуговування, дотримання встановлених регламентів та рівня підготовки персоналу.

Обслуговування обладнання здійснюється відповідно до технічної документації та затверджених інструкцій [10, с. 75]. У процесі експлуатації важливо постійно контролювати роботу механізмів, звертаючи увагу на сторонні шуми, вібрації чи інші ознаки несправності. Проведення ремонтних та налагоджувальних робіт виконується лише після повної зупинки обладнання та відключення його від джерел енергії. Працівники, які виконують ці роботи, мають відповідну кваліфікацію та допуск.

У процесі обслуговування обов'язково використовують засоби особистого захисту - спеціальний одяг, рукавиці, захисне взуття, за потреби, засоби захисту органів дихання. Дотримання санітарно-гігієнічних вимог також є невід'ємною частиною безпечної роботи. Свочасне виявлення та усунення несправностей дозволяє уникнути аварійних ситуацій та зменшує ризик травмування працівників.

Важливе значення має забезпечення безпечних та комфортних умов праці, підвищення продуктивності персоналу та зниження рівня виробничих ризиків на ТОВ «Золотий колос». Воно передбачає раціональне розміщення обладнання, інструментів та матеріалів з урахуванням особливостей технологічних процесів, що виконуються у тваринницьких приміщеннях. Робочі місця повинні бути організовані таким чином, щоб забезпечити зручний доступ до всіх необхідних елементів, мінімізувати зайві переміщення працівників та запобігти виникненню небезпечних ситуацій.

Важливі ергономічні вимоги, які сприяють зменшенню фізичного навантаження на працівників та попередженню професійних захворювань [11, с. 40]. Висота розташування обладнання, робочих поверхонь та органів управління має відповідати фізіологічним особливостям людини, що дозволяє виконувати роботу без надмірного напруження. Особливо це актуально при обслуговуванні поїлок, а також під час виконання санітарних та ремонтних робіт.

Організація робочого простору передбачає підтримання порядку та чистоти, що є необхідною умовою як для безпеки, так і для дотримання ветеринарно-санітарних вимог. Проходи повинні бути вільними, не зашарашеними сторонніми предметами, а підлога - неслизькою та придатною для регулярного очищення. Це дозволяє зменшити ризик падінь та травмування. Важливу роль відіграє забезпечення працівників засобами особистої захисту та створення умов для їх правильного використання та зберігання. Робочі місця мають бути оснащені необхідними засобами для виконання завдань, а також відповідати вимогам безпеки при роботі з обладнанням та тваринами.

Електробезпека на свинофермі ТОВ «Золотий колос» є одним із ключових аспектів охорони праці, оскільки експлуатація електрообладнання відбувається в умовах підвищеної вологості, наявності агресивних середовищ та значної кількості металевих конструкцій. Такі умови значно підвищують ризик ураження електричним струмом, тому дотримання вимог електробезпеки є обов'язковим для всіх працівників підприємства.

Усі електричні установки та обладнання відповідають технічним нормам та перебувають у справному стані. Особлива увага приділяється ізоляції струмопровідних частин, вони надійні та стійкі до впливу вологості, пилу та хімічних речовин. Важливим елементом захисту є заземлення, яке забезпечує відведення небезпечного струму в разі пошкодження ізоляції або виникнення аварійної ситуації. Наявність справних захисних пристроїв значно знижує ризик травмування працівників.

Електрообладнання на фермі розміщене та змонтоване таким чином, що унеможливорює випадковий контакт із небезпечними елементами. Розподільчі щити, кабелі та інші елементи захищені від механічних пошкоджень та впливу зовнішніх факторів. У приміщеннях із підвищеною вологістю використовується обладнання, що відповідає відповідному ступеню захисту.

Експлуатація електрообладнання дозволяється лише працівникам, які пройшли відповідне навчання та інструктаж. Вони знають правила безпечної роботи, вміють користуватися захисними засобами та правильно діють у разі виникнення аварійних ситуацій. Проведення ремонтних та профілактичних робіт допускається лише після відключення обладнання від джерела живлення та вжиття заходів, що виключають його випадкове включення.

Своєчасне виявлення несправностей, пошкоджень ізоляції або порушень у роботі дозволяє запобігти аваріям та нестандартним випадкам. Забезпечення електробезпеки на свинофермі є комплексним завданням, що включає технічні, організаційні заходи. Їх реалізація дозволяє знизити ризик ураження електричним струмом, забезпечити надійну роботу обладнання та створити безпечні умови праці для персоналу.

Стан охорони праці на свинофермі ТОВ «Золотий колос» характеризується наявністю комплексу небезпечних і шкідливих чинників, притаманних тваринницькому виробництву. До них належать вищеперераховані ризики, що впливають як на здоров'я працівників, так і на ефективність виробничих процесів. Використання сучасного технологічного обладнання, механізація та частково автоматизація процесів значно полегшують працю робітників, проте одночасно потребують підвищеної уваги до питань безпеки експлуатації та обслуговування.

Стан охорони праці на підприємстві значною мірою залежить від організації роботи, рівня технічного забезпечення та дотримання встановлених норм і правил. Важливу роль відіграє підготовка персоналу, своєчасне проведення інструктажів та контроль за виконанням вимог безпеки. Разом з тим, наявні ризики свідчать про необхідність постійного вдосконалення системи управління охороною праці та впровадження додаткових заходів для зниження рівня виробничого травматизму [12, с. 28].

Покращення умов праці на свинофермі доцільно здійснювати шляхом підвищення технічної надійності обладнання та впровадження сучасних засобів автоматизації, що дозволяють мінімізувати безпосередній контакт працівників із небезпечними зонами. Важливим напрямком є удосконалення систем вентиляції для зниження концентрації шкідливих газів та покращення мікроклімату у приміщеннях.

Окрему увагу слід надати підвищенню рівня культури безпеки серед працівників. Це може бути досягнуто через систематичне навчання, проведення інструктажів, роз'яснювальну роботу та формування відповідального ставлення до виконання своїх обов'язків. Реалізація запропонованих безпекових напрямів сприятиме зниженню виробничих ризиків, підвищенню ефективності роботи підприємства та збереженню здоров'я працівників.

Список використаних джерел:

1. Піндера М. В. Контроль та управління безпечністю харчових продуктів. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей

IV міжнар. наук. практ. конф., 4 листопада 2025 р. / Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2025. С. 428-430. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22771>.

2. Іваненко В. С. Порівняльна характеристика кваліфікаційних вимог та стандартів до фахівців у галузі охорони праці на підприємствах аграрного профілю. Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу України : збірник тез наук.-теорет. 36-ї студентської конф. (м. Миколаїв, 20-22 березня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 17-20. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17834>.

3. Ivanenko V. Technological load on the natural environment of the Mykolaiv region: problems, solution ways. Науково-практична конференція, присвячена Всесвітньому метеорологічному дню «На варті кліматичних дій» та Всесвітньому дню водних ресурсів «Вода для миру» (м. Київ, 22-23 березня 2024 р.). Київ, 2024. С. 146-148. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18868>.

4. Kurepin V., Sukhorukova A. (2025). Features of Labor Relations in the agricultural Sector: Theoretical and Practical Perspectives. Modern Economics, 51(2025), 130-136. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-16](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-16).

5. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.

6. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. Modern Economics. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).

7. Іваненко В. С. Шляхи виживання та розвитку українського бізнесу під час воєнного стану. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С 595-598. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22542>.

8. Кузнецова В. А. Специфічні риси трудових відносин на підприємствах аграрного сектору економіки. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С. 601-604. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22544>.

9. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. Modern Economics. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).

10. Marchenko D., Matvyeyeva K., Lyamar O., Kurepin V. Enhancing the reliability and wear resistance of high-speed cutting tools through the use of ionized air-oil lubrication media in machine part restoration. Problems of Tribology. 2025. Vol. 30. No. 4(118). P. 72–78. DOI: 10.31891/2079-1372-2025-118-4-72-78.

11. Іваненко В. С. Клієнтоорієнтованість як засіб забезпечення конкурентної переваги. Бухгалтерський облік, контроль та аналіз в умовах інституційних змін : збірник наукових праць VIII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Полтава, 30 жовтня 2025 р.) / Полтавський державний аграрний університет. Полтава : ПДАУ, 2025. Т. 2. С. 39-41. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22745>.

12. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.

УДК: 636.1:658.382.3

**СИСТЕМА БЕЗПЕКА І ПІД ЧАС ТРЕНІНГУ МОЛОДНЯКУ КОНЕЙ
У СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ ГОСПОДАРСТВІ**
SAFETY SYSTEM DURING TRAINING OF YOUNG HORSES
IN A SPECIALIZED FARM

Андрій Казимирський, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

Характеристика умов праці у філії «Південний племконецентр» формується під впливом специфіки конярства, зокрема процесів утримання та тренінгу молодняку коней. Процесів утримання та тренінгу молодняку поєднують використання спеціалізованого обладнання та фізичну працю, роботу з тваринами у виробничому середовищі підприємства включаючи: стайні, манежі, відкриті тренувальні майданчики та допоміжні приміщення. В приміщеннях здійснюються комплекс робіт, пов'язаний із доглядом за кіньми, їх підготовкою та обслуговуванням інфраструктури. Процесів утримання та тренінгу молодняку вимагає від працівників високого рівня професійної підготовки, фізичної витривалості та дотримання правил безпеки.

Процес утримання та тренінгу характеризується значним фізичним навантаженням, тому що більшість операцій, пов'язаних із доглядом за кіньми, прибиранням приміщень, підготовкою кормів та безпосереднім тренінгом, виконуються вручну або за допомогою простих механізмів. Робота з молодняком коней має підвищений рівень ризику через непередбачуваність поведінки тварин, що потребує особливої обережності та дотримання встановлених правил поведіння.

Фактором, що впливає на умови праці, є мікроклімат у виробничих приміщеннях. Стайня, це приміщення де можливі коливання температури та підвищена вологість, що залежать від пори року, стану вентиляції та щільності утримання тварин. В відкритих тренувальних зонах, зрозуміло працівники піддаються впливу метеорологічних (погодних) умов, впливають - вітер, опади, підвищена температура повітря. Вони впливає на комфортність та безпеку праці [1, с. 427].

У приміщеннях присутні фізичні фактори. Відзначаємо: рівень освітлення, який у деяких випадках може бути недостатнім чи нерівномірним, особливо у закритих приміщеннях; шум, що виникає під час руху тварин або виконання господарських робіт; стан покриття тренувальних майданчиків і проходів, оскільки слизькі чи нерівні поверхні можуть спричиняти травмування як людей, так і тварин.

Робота працівників основана на контакті із біологічними факторами, такими як мікроорганізми, пилки органічного походження та продукти життєдіяльності тварин, що може негативно впливати на стан здоров'я. Крім того, при проведенні санітарної обробки використовуються дезінфекційні засоби, що створюють додаткове хімічне навантаження [2, с. 13].

Умови праці у філії «Південний племконецентр» мають комплексний вплив різноманітних факторів. Це зумовлює необхідність системного підходу до організації охорони праці, спрямованого на створення безпечного виробничого середовища та мінімізацію негативного впливу виробничих факторів на працівників.

Специфіка тренінгу молодняку коней у філії «Південний племконецентр» визначається особливостями фізіологічного розвитку тварин, їх поведінковими характеристиками та необхідністю поступового формування робочих якостей. На відміну від роботи зі дорослими кіньми, тренінг молодняку вимагає більш обережного, поетапного підходу, спрямованого на адаптацію тварин до умов утримання, взаємодії з людиною та виконання фізичних навантажень. Важливою складовою є формування довіри між твариною та працівником, що значною мірою впливає на ефективність тренувального процесу та рівень безпеки.

Процес тренінгу передбачає поступове привчання молодняку до різних видів впливу, включаючи використання спорядження, виконання команд та перебування у тренувальному

середовищі. Увага приділяється психологічному стану коней, оскільки у молодого віку вони більш чутливі до стресових факторів і можуть виявляти непередбачувану поведінку. Це створює додаткові ризики для персоналу [3, с. 332], що вимагає від працівників високого рівня професійної підготовки, уважності та здатності швидко реагувати на зміну ситуації.

Фізичне навантаження під час тренінгу повинно відповідати віковим та фізіологічним можливостям тварин. Надмірні чи неправильно організовані навантаження можуть призвести не лише до погіршення стану здоров'я коней, а й до підвищення їх агресивності чи нервозності, що ускладнює роботу персоналу. Тому тренувальний процес організовується з урахуванням поступового збільшення інтенсивності вправ та обов'язкового контролю за станом тварин.

Особливістю тренінгу є використання спеціалізованих майданчиків та споруд, таких як манежі та відкриті плаці, де важливу роль відіграє стан покриття, рівень освітлення та загальна організація простору. Наявність безпечних умов для руху тварин сприяє зниженню ризику травм як для коней, так і для працівників. Водночас необхідно враховувати вплив зовнішніх факторів, зокрема погодних умов, які можуть змінювати поведінку тварин та ускладнювати процес тренування. Зрозуміло, ефективність тренувального процесу безпосередньо залежить від дотримання методик роботи з тваринами та належної підготовки персоналу, що дозволяє мінімізувати ризики та створити безпечні умови праці.

Характер та умови виконання робіт персоналом мають переважно практичний характер, що включає широкий спектр операцій, пов'язаних із забезпеченням життєдіяльності тварин [4, с. 4], підтриманням належного санітарного стану приміщень та організацією тренувального процесу.

Виконання робіт відбувається, як у закритих приміщеннях, зокрема в конюшнях, так і на відкритих майданчиках, що зумовлює вплив змінних кліматичних факторів. Працівники часто працюють у середовищі з підвищеною вологістю, наявністю пилу органічного походження та продуктів життєдіяльності тварин. Це створює додаткове навантаження на організм і потребує дотримання санітарно-гігієнічних вимог.

Особливістю виконання робіт є постійний контакт із кінями, що потребує не лише фізичної сили, а й умінь правильно поводитися з тваринами. Молодняк відзначається підвищеною рухливістю та інколи непередбачуваною поведінкою. Це створює ризик травмування. В таких умовах працівники повинні діяти обережно, дотримуватися встановлених правил [5, с. 255] та враховувати індивідуальні особливості кожної тварини.

Галузеві норми конярства та внутрішні інструкції й положення підприємства відіграють визначальну роль у формуванні безпечних умов праці у філії «Південний племконецентр». Вони встановлюють єдині вимоги до організації виробничих процесів, утримання тварин і поведінки персоналу. Галузеві нормативи базуються на загальнодержавному законодавстві з охорони праці, водночас враховують специфіку роботи з кінями, включаючи особливості їх утримання, догляду та тренінгу. Регламентація допустимих умов праці, вимог до виробничих приміщень, рівня фізичного навантаження обумовлює порядок використання обладнання та інвентарю.

Особливістю галузевих норм у конярстві є їх спрямованість на врахування біологічних та поведінкових особливостей тварин, що безпосередньо впливають на безпеку працівників. Вони визначають правила поводження з кінями, вимоги до організації тренувального процесу, а також заходи щодо запобігання травматизму під час контакту з тваринами. Значна увага приділяється санітарно-гігієнічним умовам утримання, контролю мікроклімату та профілактиці захворювань, що мають значення як для тварин, так і для людей.

Внутрішні інструкції та положення підприємства розробляються на основі галузевих норм та адаптуються до конкретних умов діяльності філії. Вони деталізують вимоги безпеки для окремих видів робіт, визначають порядок виконання виробничих операцій та встановлюють обов'язки працівників та керівників підрозділів. Такі документи охоплюють питання безпечної експлуатації обладнання, організації робочих місць [6, с. 173], використання засобів індивідуальної захисту та дотримання правил пожежної та електробезпеки.

Важливим у внутрішніх нормативних документів є регламентація навчання та інструктажу персоналу. Це забезпечує належний рівень підготовки працівників до виконання своїх обов'язків.

Вони також визначають порядок контролю за дотриманням вимог охорони праці, відповідальність посадових осіб та заходи реагування у разі виникнення аварійних чи небезпечних ситуацій. Умови навчально-виробничого середовища передбачають включення до цих процесів тих хто навчається, що додатково підвищує вимоги до чіткості та доступності інструкцій.

Галузеві норми в конярстві разом із внутрішніми інструкціями та положеннями підприємства створюють цілісну систему регулювання безпеки праці. Їх дотримання забезпечує впорядкованість виробничих процесів [7, с. 28], знижує рівень ризиків та сприяє створенню безпечного та ефективного виробничого середовища у філії «Південний племконецентр».

Біологічні та поведінкові ризики, пов'язані з кінями в процесі тренінгу молодняку, є одними з найбільш значущих факторів, що впливають на безпеку праці персоналу. Їх специфіка обумовлена як фізіологічними особливостями тварин, так і їх індивідуальною поведінкою, яка особливо нестабільна у молодому віку. Молодняк коней відзначається підвищеною чутливістю до зовнішніх подразників, недостатньо сформованими навичками взаємодії з людиною та схильністю до різких реакцій у незнайомих чи стресових ситуаціях.

Біологічні ризики пов'язані насамперед із можливістю передачі зоонозних захворювань, контактом із мікроорганізмами, що містяться в біологічних виділеннях тварин, а також впливом органічної пилки, яка утворюється в конюшнях. Тривалий контакт із такими факторами може негативно впливати на стан здоров'я працівників [8, с. 99], викликаючи алергічні реакції або захворювання дихальної системи. Додатковим джерелом небезпеки є можливі травми кожних покривів, через які підвищується ризик інфікування.

Поведінкові ризики мають особливе значення, оскільки коні є великими та фізично сильними тваринами, здатними до швидких та непередбачуваних рухів. Молоді коні часто реагують на різкі звуки, незнайомі предмети чи дії людини виявами страху, що може супроводжуватися ударами копитами, різкими ривками чи спробами втечі. Такі ситуації створюють підвищену небезпеку травмування для працівників, особливо в процесі тренінгу, коли контакт із твариною є безпосереднім і тривалим.

Важливий індивідуальний характер кожної тварини, який визначає її реакції на навантаження та взаємодію з людиною. Неправильний підхід до тренінгу, надмірне тиск або порушення послідовності навчання можуть призводити до підвищення агресивності або стресу у коней, що ускладнює роботу персоналу та збільшує ризик нещасних випадків. Тому ефективність та безпека роботи значною мірою залежать від досвіду працівників [9, с. 597], їх здатності розпізнавати поведінкові сигнали тварин та своєчасно реагувати на зміну їх стану.

Формування вимог безпеки до процесів тренінгу молодняку коней відбувається з урахуванням особливостей поведінки тварин, умов їх утримання та специфіки виконання тренувальних робіт. Організація тренінгу забезпечує не лише ефективне формування робочих якостей коней, а й створює безпечне середовище для персоналу. Досягається це шляхом дотримання встановлених технологічних регламентів, правильного планування навантажень та врахування індивідуальних особливостей кожної тварини.

Процес тренінгу має здійснюватися поступово, з поетапним ускладненням вправ та адаптацією молодняку до нових умов. Різне підвищення фізичного чи психологічного навантаження може викликати стреси у коней, що супроводжується непередбачуваною поведінкою та підвищує ризик травмування працівників. Важливим є контроль за станом тварин під час тренування, своєчасне виявлення ознак перевтоми або збудження та коригування тренувального процесу.

Працівники дотримуються спокійної та впевненої манери роботи, уникають різких рухів та дій [10, с. 345], які можуть налякати тварину. Важливим є правильне використання спорядження, яке має бути справним та відповідати фізичним параметрам коня. Несправне або неправильно підібране спорядження може спричинити як травмування тварини, так і створити небезпечну ситуацію для людини.

Безпечність тренувального процесу залежить від стану тренувальних майданчиків. Важливі фактори безпеки - покриття манежів і плаців повинно бути рівним, неслизьким і придатним для руху коней; освітлення має бути належним; відсутність сторонніх предметів у робочій зоні. Важливим

аспектом є забезпечення належного рівня підготовки персоналу. Допуск до роботи з молодняком коней повинен надаватися лише працівникам, які мають відповідний досвід та навички.

Важливе значення для забезпечення належного рівня охорони праці під час тренінгу молодняку коней мають безпечні методи обслуговування та використання інвентарю [11, с. 70]. Інвентар, що застосовується у конярстві, включає різноманітні елементи спорядження, засоби догляду за тваринами та допоміжні пристрої, які безпосередньо впливають на безпеку працівників. Його правильне використання та своєчасне обслуговування є необхідною умовою запобігання травматизму та підтримання ефективності виробничого процесу.

Перед початком роботи інвентар підлягає докладному огляду з метою виявлення можливих пошкоджень або знесення. Особливу увагу приділяють елементам, що безпосередньо контактують із твариною, оскільки їх несправність може спричинити небезпечну поведінку коня. Важливо дотримуватися установлених правил користування інвентарем, уникати перевантаження або використання не за призначенням, що може призвести до його передчасного виходу з ладу.

Обслуговування інвентарю здійснюється регулярно і включає очищення, перевірку функціонального стану та ремонт або заміну окремих елементів. Забруднений чи пошкоджений інвентар не лише знижує ефективність роботи, а й створює додаткові ризики для безпеки. Особливо це стосується спорядження, яке використовується під час тренінгу, адже його несправність може спричинити втрату контролю над твариною.

Правильне поводження з інвентарем передбачає дотримання безпечної дистанції, уникнення різких рухів і дій, які можуть налякати коня. Працівники повинні враховувати особливості поведінки тварин та використовувати інвентар таким чином, щоб не викликати у них стресових реакцій. Це особливо актуально під час тренінгу молодняку, коли тварини ще не повністю адаптовані до взаємодії з людиною.

Важливою складовою системи охорони праці є пожежна безпека, оскільки специфіка конярства пов'язана з наявністю значної кількості горючих матеріалів [12, с. 14], таких як сіно, солома, підстилка та дерев'яні конструкції. Умови утримання коней та організації тренувального процесу створюють підвищений рівень пожежної небезпеки, що потребує чіткого дотримання встановлених вимог та постійного контролю за станом виробничої середовища.

Основними джерелами пожежної небезпеки у виробничому середовищі філії «Південний племконецентр» є порушення правил експлуатації електрообладнання, використання несправних електромереж, короткі замикання, необережне поводження з відкритим вогнем. Значну загрозу становить накопичення легкозаймистих матеріалів у складських приміщеннях. Додатковим фактором ризику є можливе самозаймання сіна при його неправильному зберіганні, а також використання нагрівальних приладів без належного контролю.

Для запобігання пожеж на підприємстві використовуються відповідні засоби пожежогасіння, які забезпечують оперативне реагування у разі виникнення пожежі. До них належать вогнегасники різних типів, пожежні щити з необхідним інвентарем, системи водопостачання та інші технічні засоби. Важливим є їх правильне розміщення, справний стан та доступність для персоналу. Регулярний контроль та своєчасне обслуговування засобів пожежогасіння дозволяють забезпечити їх ефективне використання в разі потреби.

У разі виникнення пожежі дії персоналу повинні бути чіткими, швидкими та погодженими [13, с. 414]. Першочерговим завданням є повідомлення відповідних служб та вживання заходів для локалізації загоряння на початковій стадії. Одночасно організовується евакуація людей і тварин у безпечне місце, що є особливо важливим у конярстві через складність переміщення коней у стресових умовах. Працівники повинні діяти відповідно до встановлених інструкцій, не допускати паніки та забезпечувати збереження життя та здоров'я.

Профілактика виробничого травматизму є важливим напрямом забезпечення безпечних умов праці. Вона базується на системному підході до виявлення, оцінки та усунення потенційних небезпек, що виникають у процесі роботи з молодняком коней. З огляду на специфіку коневодства, де значну роль відіграє людський фактор та поведінка тварин, профілактичні заходи будуть

спрямовані як на підвищення рівня технічної безпеки, так і на формування відповідної культури праці серед персоналу.

Запобігання травматизму відбувається за належної організації виробничих процесів, що передбачає чітке дотримання технологічних регламентів та правил безпечного виконання робіт [14, с. 142]. Раціональне планування робочого часу, чергування навантажень та забезпечення достатнього відпочинку сприяють зниженню втоми працівників, яка часто є однією з причин нещасних випадків. Не менш значущим є створення безпечного виробничого середовища, що включає підтримання належного стану приміщень, тренувальних майданчиків та обладнання.

Профілактика травматизму передбачає постійний контроль за дотриманням вимог охорони праці та аналіз причин нещасних випадків. Виявлення типових помилок і порушень дає змогу розробляти ефективні заходи щодо їх недопущення у майбутньому. Значну роль відіграє формування відповідального ставлення працівників до власної безпеки та безпеки оточуючих. Таким чином, профілактика виробничого травматизму у філії «Південний племконецентр» є комплексним процесом, ефективна його реалізація сприяє зниженню рівня нещасних випадків, підвищенню безпеки праці та створенню сприятливих умов для виконання виробничих завдань.

Список використаних джерел

1. Мельничук Д. В. Ключові елементи ефективного управління виробництвом: методи та підходи. Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 20-21 жовтня 2025 р.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2025. С. 426-428. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22813>.

2. Лазіс М. І. Способи визначення значущості ризику та прийняття рішення про необхідність й черговість заходів. OSHAgrо – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 13-15. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23326>.

3. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.

4. Курепін В. М. Захист працівників від професійних ризиків у процесі їхньої трудової діяльності. OSHAgrо – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 3-5. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23317>.

5. Іваненко В. С. HR-навички управління персоналом агропідприємств. Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 20-21 жовтня 2025 р.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2025. С. 253-255. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22807>.

6. Курепін В. М. Відбудова аграрного сектору економіки України на основі сталих бізнес-моделей. Трансформаційні підходи до сталого розвитку: екологічна освіта, наука та природоохоронні практики для відбудови України : збірник тез міжнар. наук.-практ. конф., (м. Житомир, 22-26 вересня 2025 р.). Житомир : Житомирська політехніка, 2025. С. 172-173. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22516>.

7. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної

конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.

8. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. *Modern Economics*. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).

9. Іваненко В. С. Шляхи виживання та розвитку українського бізнесу під час воєнного стану. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С 595-598. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22542>.

10. Курепін В. М., Іваненко В. С., Марченко Д. Д. Цивільний захист: надзвичайні ситуації мирного та воєнного часу. Частина 2 Надзвичайні ситуації техногенного характеру: дії населення при загрозі та у разі виникнення надзвичайних ситуацій : навчальний посібник для здобувачів першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2026. 397 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/24226>.

11. Іваненко В.С. Залучення фахівців сторонніх служб для проведення оцінки ризиків на робочому місці // OSHAgro – 2023 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 69-71. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15935>.

12. Іваненко В. С. Жінки-підприємниці під час війни: досягнення та виклики // Підприємництво під час війни в Україні: виклики та можливості : збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 60-річчю кафедри підприємництва, торгівлі та прикладної економіки (м. Івано-Франківськ, 20 листопада 2023 р.). Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника, 2023. С. 12-14. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/16141>.

13. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

14. Іваненко В. С. Інновації у сфері безпеки: захист різних сфер діяльності місцевих громад. Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали IV міжнар. наук.-практ. конф., (м. Миколаїв, 9 грудня 2024 р. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 141-144. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20102>.

УДК: 331.45:631.53:005.334

АНАЛІЗ ВИРОБНИЧИХ РИЗИКІВ ПРИ СІВБІ КАБАЧКА КУЩОВОГО В УМОВАХ ПІВДЕННОГО СТЕПУ УКРАЇНИ

ANALYSIS OF PRODUCTION RISKS WHEN SOWING BUSH ZUCCHINI IN THE CONDITIONS OF THE SOUTHERN STEPPE OF UKRAINE

Євген Синюк, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Характеристика умов праці у фермерському господарстві «Кущі» визначається специфікою сільськогосподарського виробництва та природно-кліматичними особливостями південного степу України. Хазяйство спеціалізується на вирощуванні овочевих культур, зокрема кабачка кущового, що передбачає виконання комплексу польових робіт із застосуванням сільськогосподарської техніки та ручної праці. Виробничий процес організований сезонно, з піковим навантаженням в період посівної

кампанії, коли значна частина працівників залучена до виконання технологічних операцій в польових умовах.

На умови праці працівників впливають кліматичні умови регіону, які характеризуються високою температурою повітря у весняно-літній період, низькою вологістю та частими вітрами. Працівники, під час проведення сівби кабачка, перебувають на відкритому повітрі під дією сонячного випромінювання, що може спричиняти перегрів організму, зневоднення та зниження працездатності. Пилові навантаження, що виникають в процесі обробки ґрунту та роботи техніки, погіршують санітарно-гігієнічні умови праці [1, с. 144].

Виробничий процес сівби включає підготовку ґрунту, налаштування та експлуатацію сівалок, контроль за якістю висіву та супутні операції. До виконання робіт залучаються трактористи-машиністи, допоміжні працівники та агрономічний персонал. Праця механізаторів пов'язана з керуванням технікою, що супроводжується впливом шуму, вібрації та необхідністю тривалого перебування у вимушеній робочій позі. Допоміжні працівники виконують роботи з обслуговування техніки, завантаження насіння та контролю технологічного процесу, що також може супроводжуватися фізичними навантаженнями.

Умови праці в господарстві характеризуються поєднанням механізованих та ручних процесів. Це формує комплекс небезпечних та шкідливих виробничих факторів [2, с. 503]. Важливе значення має належна організація праці, дотримання режиму роботи та відпочинку, забезпечення працівників необхідними засобами захисту. Рациональне поєднання різноманітних безпекових заходів дозволяє знизити вплив негативних факторів виробничого середовища та створити безпечні умови праці під час виконання сівби кабачка кущового в умовах фермерського господарства «Кущі».

Аналіз небезпечних і шкідливих виробничих факторів під час виконання сівби кабачка зумовлений поєднанням механізованих процесів, впливом природної середовища та використанням агротехнологічних засобів. Виробниче середовище під час польових робіт формується під дією низки факторів, які можуть негативно вплинути на здоров'я та працездатність працівників, а також створювати ризик травмування. Розглянемо фактори впливу на умови праці в ФГ «Кущі».

Основний небезпечний фактор, це механічний, пов'язаний з використанням сільськогосподарської техніки (трактори, сівалки). Рухомі частини машин; механізми, що обертаються; приводи та робочі органи створюють потенційну небезпеку травмування при порушенні правил експлуатації або технічної несправності обладнання [3, с. 31]. Загрозу становлять процеси агрегування техніки, її обслуговування та ремонт, під час яких можливий контакт працівників із небезпечними елементами машин.

Фізичні фактори мають значний вплив на працівників: підвищений рівень шуму та вібрації - виникають під час роботи тракторів та іншої техніки. Тривале вплив небезпечних факторів призводить до зниження слуху, розвитку втоми та погіршення загального самопочуття працівників [4, с. 18]. Запиленість повітря - утворюється під час обробки ґрунту та руху техніки, особливо в умовах сухого клімату південного степу. Пил може містити дрібні частинки ґрунту та органічних залишків, що подразнюють органи дихання та слизові оболонки.

Фізичне навантаження пов'язане як із керуванням сільськогосподарською технікою, так і з виконанням допоміжних робіт. Трактористи-машиністи протягом тривалого часу перебувають у вимушеній статичній позі, що створює навантаження на опорно-руховий апарат, особливо на хребет і м'язи спини. Вони також зазнають впливу вібрації, що посилює втому та може призводити до функціональних порушень організму. Допоміжні працівники виконують роботи, пов'язані з переміщенням матеріалів, завантаженням насіння та обслуговуванням техніки, що супроводжується динамічними фізичними навантаженнями різної інтенсивності.

Кліматичні умови регіону формують додаткові ризики, які пов'язані з високими температурами повітря, інтенсивним сонячним випромінюванням та низькою вологістю. Перебування працівників на відкритому повітрі протягом тривалого часу спричиняє перегрів організму, теплові удари, зневоднення та зниження концентрації уваги. Таке підвищує ймовірність нещасних випадків [5, с. 42].

Важливу роль у формуванні умов праці відіграють хімічні чинники. Передумовою польових робіт є можливий контакт із мінеральними добривами, протруєним насінням або залишками засобів

захисту рослин, що можуть потрапляти в організм через органи дихання, шкіру або травний тракт. Недотримання правил безпеки та гігієни праці при роботі з такими речовинами може призводити до гострих чи хронічних отруєнь, алергічних реакцій та інших порушень здоров'я.

Біологічні фактори які впливають на організм працівників, це мікроорганізми, що містяться в ґрунті, рослинних рештках та пилку, можливі алергени природного походження. Їх вплив викликає інфекційні захворювання або алергічні прояви, особливо за відсутності належних засобів захисту.

У вигляді значних фізичних та нервно-емоційних навантажень виявляються психофізіологічні фактори [6, с. 57]. Тривала робота в умовах підвищеної температури, необхідність концентрації уваги при керуванні технікою, монотонність виробничих операцій та відповідальність за якість виконання робіт можуть спричиняти втому, зниження працездатності та підвищення ризику помилок.

Психофізіологічні навантаження під час виконання робіт із сівби кабачка суттєво впливає на стан здоров'я, працездатність та безпеку працівників. Це навантаження формується внаслідок поєднання фізичних зусиль, нервно-емоційної напруги та впливу зовнішнього виробничого середовища, характерного для польових умов південного степу України.

Нервово-емоційне напруження зумовлене необхідністю постійного контролю за технологічним процесом, дотриманням заданих параметрів сівби та безпечної експлуатації техніки. Від працівників вимагається підвищена концентрація уваги, швидке реагування на зміну виробничої ситуації та відповідальність за результати роботи.

Додатковим фактором психофізіологічного навантаження є монотонність окремих виробничих операцій, яка характерна для тривалого виконання однотипних дій під час сівби. Така монотонність може спричиняти зниження уваги, розвиток втоми та підвищення ризику помилок. Водночас робота в умовах відкритого простору, під впливом високих температур і сонячного випромінювання, посилює загальне навантаження на організм і сприяє швидшому виснаженню.

Суттєвий вплив має також режим праці та відпочинку. Під час посівної кампанії часто спостерігається інтенсифікація трудового процесу, збільшення робочого дня та скорочення часу на відновлення, що негативно позначається на функціональному стані працівників. Накопичення втоми знижує продуктивність праці, погіршує координацію рухів і здатність до прийняття рішень, що підвищує ймовірність виробничого травматизму. Їхній вплив потребує врахування при розробці заходів з охорони праці, спрямованих на оптимізацію режиму роботи, зниження рівня втоми та забезпечення безпечних та комфортних умов праці для працівників господарства.

Вимоги безпеки під час виконання сівби кабачка визначаються необхідністю забезпечення захисту працівників від виробничих травм та шкідливого впливу факторів середовища, що виникають у процесі польових робіт. Безпечне виконання технологічних операцій досягається завдяки належній організації праці [7, с. 96], дотриманню встановлених правил експлуатації техніки та відповідній підготовці персоналу.

Перед початком польових робіт особлива увага приділяється технічному стану сільськогосподарської техніки. Трактори, сівалки та допоміжне обладнання повинні бути справними, укомплектованими захисними кожухами та пристроями, що запобігають випадковому доступу до рухомих частин. Важливим є проведення щоденного огляду техніки, перевірка гальмівної системи, рульового керування, сигналізації та інших елементів, що впливають на безпеку роботи. Експлуатація несправного обладнання чи техніки з відсутніми захисними елементами не допускається.

Виконання робіт відбувається лише працівниками, які пройшли спеціальне навчання, інструктажі з охорони праці та мають необхідні навички роботи з технікою. Важливим аспектом є дотримання трудової дисципліни [8, с. 334], виконання вимог інструкцій та постійний контроль за дотриманням правил безпеки під час виконання робіт. Працівники повинні бути забезпечені засобами особистого захисту та використовувати їх відповідно до характеру виконуваних операцій.

Безпечна експлуатація сівалок та тракторів в умовах ФГ «Кушці» передбачає чітке дотримання технології виконання робіт. Під час руху техніки необхідно витримувати безпечні відстані між агрегатами, уникати різких маневрів та перевищення встановленої швидкості. Особливу увагу приділяється процесам запуску та зупинки техніки, агрегуванню сільськогосподарських машин [9,

с. 152], які повинні виконуватися з дотриманням встановлених вимог та за відсутності сторонніх осіб у небезпечній зоні.

Під час роботи в полі важливе значення має організація робочого простору. Рух техніки повинен бути скоординованим, маршрути – заздалегідь визначеними, а зони виконання робіт – чітко розмежованими. Забороняється перебування працівників в зоні дії рухомих частин машин, а також виконання будь-яких регулювальних або ремонтних робіт під час їх роботи. У разі необхідності технічного обслуговування обладнання воно має бути повністю зупинене та вимкнене.

Важливим аспектом є врахування впливу природних умов - високих температур та сонячного випромінювання, характерних для південного степу України. Роботи організовуються з урахуванням режиму праці та відпочинку. Це дозволяє зменшити ризик перегріву та зниження працездатності працівників [10, с. 88]. Необхідно забезпечити доступ до питної води та можливість короткочасного відпочинку у затінених місцях. Виконання цих вимог сприяє зниженню рівня виробничого травматизму, збереженню здоров'я працівників та забезпеченню ефективного функціонування фермерського господарства.

Вимоги безпеки праці вимагають від керівників фермерського господарства забезпечити захист працівників від виробничих травм та шкідливого впливу факторів виробничого середовища, що виникають у процесі польових робіт. Безпечне виконання технологічних операцій досягається завдяки належній організації праці, дотриманню встановлених правил експлуатації техніки та відповідній підготовці персоналу.

Перед початком польових робіт особлива увага приділяється технічному стану сільськогосподарської техніки. Трактори, сівалки та допоміжне обладнання до роботи допускаються тільки у справному стані, укомплектованими захисними кожухами та пристроями, що запобігає випадковому доступу до рухомих частин. Проведення щоденного огляду техніки, перевірка гальмівної системи, рульового керування, сигналізації та інших елементів, що впливають на безпеку роботи у господарстві є важливим. Експлуатація несправного обладнання чи техніки з відсутніми захисними елементами не допускається.

До виконання робіт допускаються працівники, які пройшли відповідне навчання, інструктаж з охорони праці та мають необхідні навички роботи з технікою. Важливим є дотримання трудової дисципліни, виконання вимог інструкцій та постійний контроль за дотриманням правил безпеки під час виконання робіт. Працівники забезпечені засобами особистого захисту та використовують їх відповідно до характеру виконуваних операцій [11, с. 160].

Безпечна експлуатація сівалок та тракторів передбачає чітке дотримання технології виконання робіт. Під час руху техніки водіями витримуються безпечні відстані між агрегатами. Водії уникають різких маневрів та перевищення встановленої швидкості. Особливу увагу слід приділяти процесам запуску та зупинки техніки, а також агрегатуванню сільськогосподарських машин, які повинні виконуватися з дотриманням встановлених вимог та за відсутності сторонніх осіб у небезпечній зоні.

Під час роботи в полі важливе значення має організація робочого простору. Рух техніки повинен бути скоординованим, маршрути – заздалегідь визначеними, а зони виконання робіт – чітко розмежованими. Забороняється перебування працівників в зоні дії рухомих частин машин, а також виконання будь-яких регулювальних або ремонтних робіт під час їх роботи. У разі необхідності технічного обслуговування обладнання воно має бути повністю зупинене та вимкнене.

Важливим аспектом є врахування впливу природних умов, зокрема високих температур та сонячного випромінювання, характерних для південного степу України. Роботи повинні організовуватися з урахуванням режиму праці та відпочинку, що дозволяє зменшити ризик перегріву та зниження працездатності працівників [12, с. 75]. Необхідно забезпечити доступ до питної води та можливість короткочасного відпочинку у затінених місцях.

Елементом захисту працівників в умовах фермерського господарства «Кущі» є використання засобів індивідуального та колективного захисту. Засоби індивідуального та колективного захисту спрямовані на зниження впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів на працівників. Їх застосування обумовлене специфікою польових робіт, використанням сільськогосподарської техніки [13, с. 68] та впливом природно-кліматичних умов південного степу України.

Під час виконання посівних робіт працівники ФГ «Кущі» забезпечені спеціальним одягом та взуттям, що відповідають сезону та умовам праці. Вони забезпечують захист від пилу, забруднень та механічних впливів. Важливу роль відіграє використання засобів захисту органів дихання, зокрема респіраторів, які знижують вплив пилу та можливих хімічних речовин. Для захисту рук застосовуються рукавиці, що запобігають травмуванню та контакту зі шкідливими речовинами, а для захисту очей – спеціальні окуляри, які перешкоджають потраплянню пилу та дрібних частинок.

В умовах відкритого простору має значення захист від впливу сонячного випромінювання та високих температур. Використання головних уборів, легкого захисного одягу та засобів, що зменшують перегрів організму, сприяє підтриманню нормального фізіологічного стану працівників та зниженню ризику теплового стресу. Правильне та систематичне використання засобів індивідуальної захисту можливе лише за умови їх належного підбору, відповідності стандартам та проведення інструктажу щодо правил їх застосування.

Засоби колективної захисту ФГ «Кущі» для групи працівників включають технічні та організаційні рішення. Вони знижують рівень небезпеки безпосередньо у виробничому середовищі. До них належать конструктивні елементи сільськогосподарської техніки, такі як захисні кожухи, огороження рухомих частин, системи сигналізації та блокування, що запобігають доступу до небезпечних зон під час роботи обладнання. Важливу роль відіграють також кабіни тракторів, які забезпечують захист від шуму, вібрації, пилу та несприятливих погодних умов.

Організаційні заходи колективної захисту передбачають раціональне планування робочого процесу, визначення безпечних маршрутів руху техніки, дотримання дистанцій між агрегатами та обмеження доступу сторонніх осіб до небезпечних зон. Належна організація робочого місця, своєчасне технічне обслуговування обладнання та контроль за дотриманням правил безпеки також є важливими складовими системи колективної захисту.

Завдяки проведеному аналізу встановлено - умови праці під час сівби кабачка кущового у фермерському господарстві «Кущі» характеризуються комплексним впливом виробничих, природних та організаційних факторів. Найбільш суттєвими є механічні небезпеки, які пов'язані з використанням сільськогосподарської техніки; вплив несприятливих кліматичних умов; запиленість повітря; значні психофізіологічні навантаження на працівників. Сукупність цих факторів може призводити до зниження працездатності, підвищення рівня втоми та зростання ризику виробничого травматизму [14, с. 210].

Дослідження показало - ефективність системи охорони праці ФГ «Кущі» залежить від рівня організації виробничого процесу, технічного стану обладнання та дотримання працівниками встановлених вимог безпеки та гігієни праці. Важливу роль відіграє забезпечення працівників засобами особистої та колективної захисту, створення належних санітарно-гігієнічних умов праці.

Разом з тим, існує потреба в удосконаленні окремих аспектів організації праці з метою зниження впливу небезпечних і шкідливих факторів. Доцільно покращення умов праці в господарстві здійснювати шляхом підвищення рівня виробничої безпеки, через своєчасне технічне обслуговування та оновлення сільськогосподарської техніки, впровадження сучасних машин із підвищеним рівнем захисту оператора та зменшеним рівнем шуму та вібрації. Важливим є удосконалення організації виробничого процесу, що передбачає раціональне планування робочого часу, оптимізацію режимів праці та відпочинку, а також зменшення тривалості безперервної роботи в умовах високих температур.

Повинно приділяти щільну увагу підвищенню рівня підготовки працівників шляхом регулярного проведення інструктажів, навчання з питань охорони праці та формування відповідального ставлення до безпеки праці. Доцільним є посилення контролю за використанням засобів індивідуальної захисту та забезпечення їх відповідності умовам роботи. Важливим є організація належного забезпечення працівників питною водою, створення умов для відпочинку в польових умовах та запобігання перегріву організму.

Загалом, реалізація запропонованих заходів сприятиме зниженню рівня професійних ризиків, підвищенню безпеки праці та ефективності виробничого процесу, а також створенню більш комфортних та безпечних умов праці для працівників фермерського господарства «Кущі».

Список використаних джерел

1. Курепін В.М. Система забезпечення безпеки праці та мінімізації випадків травматизму на малих аграрних підприємствах // Актуальні проблеми та перспективи розвитку охорони праці, безпеки життєдіяльності та цивільного захисту : матеріали V Всеукр. наук.-практ. конф., 4-5 травня 2023 року, м. Одеса. Одеса : ОДАБА, 2023. С. 141-145. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13461>.
2. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.
3. Іваненко В. С. Оптимізація асортименту плодоовочевої продукції в умовах кризи за допомогою штучного інтелекту // Сучасні підходи до вирощування, переробки і зберігання плодоовочевої продукції : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 17 листопада 2022 р., м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 30-32. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12135>.
4. Іваненко В. С. Стресостійкість, як вид психологічної особистості // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 18-20. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12066>.
5. Піндера М. В. Зберігання плодоовочевої продукції у регульованому середовищі // Сучасні підходи до вирощування, переробки і зберігання плодоовочевої продукції : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 17 листопада 2022 р., м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 40-43. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12142>.
6. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.
7. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. Modern Economics. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).
8. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.
9. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.
10. Лотарєва Д. В. Основні вимоги до побудови і функціонування системи управління охороною праці на підприємстві // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 86-90. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12475>.
11. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. Modern Economics. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).
12. Іваненко В. М. Практичні аспекти адаптації законодавства ЕС у сфері безпеки і гігієни праці в Україні // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ої студ. наук.-теорет. конф., 22-24 березня 2023 року, м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13346>.

13. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

14. Курепін В. М. Забезпечення глобальної продовольчої безпеки: потенціал України в умовах війни // Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції, 01-02 червня 2023 р., м. Миколаїв / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 209-212. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/14380>.

УДК: 636.4:613.6:331.45

**ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ У СВИНАРСЬКИХ КОМПЛЕКСАХ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИХ ЦЕНТРІВ**
FEATURES OF SAFETY PROVISION IN PIG COMPLEXES OF EDUCATIONAL
AND SCIENTIFIC CENTERS

Дмитро Кулешов, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

У навчально-науково-практичному центрі Миколаївського національного аграрного університету призначення будівель свинарнику полягає у створенні оптимальних умов для утримання, вирощування та відгодівлі свиней відповідно до сучасних технологічних та ветеринарно-санітарних вимог.

Безпечові заходи утримання будівель свинарнику забезпечують безперервність виробничого процесу, збереження здоров'я тварин, підвищення їх продуктивності та ефективність ведення галузі свинарства. В умовах ННПЦ будівлі свинарнику крім виробничої функції використовуються для проведення практичних занять, досліджень та впровадження інноваційних технологій у тваринництві.

Особливості будівель свинарнику визначаються біологічними потребами тварин, технологією їх утримання та вимогами до санітарно-гігієнічного стану приміщень. Вони повинні забезпечувати відповідний мікроклімат, що включає оптимальну температуру, вологість, швидкість руху повітря та рівень газів, таких як аміак та вуглекислий газ. Конструктивні рішення передбачають наявність систем вентиляції, опалення, освітлення, водопостачання та гноєвидалення, які сприяють підтриманню належних умов утримання тварин та зменшення впливу шкідливих факторів на персонал [1, с. 65].

Планування будівель свинарнику враховує зонування приміщень залежно від вікових та виробничих груп тварин, що дозволяє раціонально організувати технологічний процес та запобігти поширенню захворювань. Важливою особливістю є використання матеріалів, стійких до вологості, агресивного середовища та механічних пошкоджень, що забезпечує довговічність конструкцій та полегшує проведення санітарної обробки.

Умови експлуатації таких будівель пов'язані з постійною наявністю біологічних та хімічних факторів, що потребує дотримання підвищених вимог до безпеки та гігієни праці. Будівлі свинарнику є складними виробничими об'єктами, функціонування яких потребує комплексного підходу до організації праці [2, с. 14], технічного забезпечення та дотримання норм охорони праці та ветеринарної безпеки.

Умови утримання тварин у свинарнику визначаються необхідністю забезпечення їх фізіологічних потреб, збереження здоров'я та досягнення високих показників продуктивності. Вони

передбачають створення оптимального мікроклімату в приміщеннях, що включає підтримання відповідного температурного режиму, рівня вологості, повітряобміну та допустимих концентрацій шкідливих газів. Важливе значення має належне освітлення, регулярне прибирання та дотримання санітарно-гігієнічних норм, що сприяє профілактиці захворювань та забезпечує комфортні умови для тварин.

Організація утримання свиней базується на розподілі їх за виробничими та віковими групами, що дозволяє раціонально здійснювати годівлю, ветеринарне обслуговування та контроль за станом поголів'я. Технологічні процеси частково механізованими, що підвищує ефективність виробництва та зменшує фізичне навантаження на працівників [3, с. 102]. Але значна частина операцій вимагає безпосередньої участі персоналу, що обумовлює необхідність чіткої організації праці.

Оскільки працівники відповідають за денний догляд за тваринами, контроль за їх станом, своєчасне виконання технологічних операцій та дотримання ветеринарно-санітарних вимог, праця персоналу у свинарнику характеризується поєднанням фізичних та нервно-емоційних навантажень. Робочий процес організовується таким чином, що дозволяє підтримувати працездатність працівників та знижувати рівень втоми. Важливим аспектом є розподіл обов'язків між працівниками, забезпечення їх необхідними знаннями та навичками.

Небезпечні та шкідливі виробничі фактори у свинарнику пов'язані із особливостями утримання тварин, технологічним процесом та специфікою виробничої середовища [4, с. 81]. Ці фактори можуть негативно впливати на здоров'я працівників та створювати ризики виникнення виробничого травматизму. Суттєву роль відіграють біологічні фактори. Робота у свинарнику пов'язана з постійним контактом із тваринами, продуктами їх життєдіяльності та мікроорганізмами. У повітрі приміщень містяться бактерії, віруси, грибки, збудники інфекційних захворювань, що становлять небезпеку для персоналу. Додаткову загрозу створюють алергени, які викликають подразнення органів дихання та алергічні реакції.

Наявність у повітря шкідливих газів, таких як аміак, сірководень та вуглекислий газ посилюють хімічні фактори виробничого середовища. Вони утворюються внаслідок розкладання органічних речовин. Їх підвищена концентрація може призводити до подразнення слизових оболонок, погіршення самопочуття та розвитку хронічних захворювань.

Підвищена вологість, коливання температури, недостатня або надмірна вентиляція, а також підвищений рівень шуму, що виникає внаслідок роботи обладнання та поведінки тварин характеризує фізичні фактори. Неприятливий мікроклімат може призводити до зниження працездатності, переохолодження або перегріву організму [5, с. 18]. Він негативно впливає на загальний стан здоров'я працівників.

Небезпекою травмування працівників може бути експлуатація технологічного обладнання: системи годівлі, напування, вентиляції та гноєвидалення. Рухомі частини машин та механізмів, поведінка тварин складають групу небезпечних механічних факторів. Це актуально під час обслуговування обладнання або виконання робіт у безпосередній близькості до тварин.

Внаслідок поєднання фізичної праці, необхідності постійного контролю за станом тварин та відповідальності за результати роботи виникають психофізіологічні навантаження. Робота в умовах обмеженого простору, підвищеної вологості та специфічного мікроклімату може спричинити втому, зниження концентрації уваги та підвищувати рівень стресу. Виробниче середовище свинарника характеризується комплексною дією небезпечних і шкідливих факторів різного характеру, що вимагає впровадження ефективних заходів охорони праці, спрямованих на зниження їх негативного впливу та забезпечення безпечних умов праці для персоналу.

Вимоги безпеки до утримання будівель свинарнику в ННПЦ Миколаївського НАУ спрямовані на забезпечення належного технічного стану споруд, безпечної експлуатації інженерних систем та створення умов, що мінімізують вплив небезпечних та шкідливих виробничих факторів на працівників. Безпечне функціонування будівель передбачає їх регулярний огляд [6, с. 53], своєчасне проведення ремонтних робіт і підтримання конструктивних елементів у справному стані. Такі безпекові заходи виключають ризик руйнувань, травмування персоналу або порушення технологічного процесу.

Зрозуміло, увага приділяється експлуатації інженерних систем: вентиляції, опалення, водопостачання та гноєвидалення, які мають працювати стабільно та відповідати встановленим санітарно-гігієнічним нормам. Належна робота вентиляційних систем є ключовою умовою підтримання допустимого рівня шкідливих газів та вологості повітря, що безпосередньо впливає як на здоров'я працівників, так і на стан тварин. Будь-які несправності обладнання повинні оперативно усуватися, а обслуговування систем здійснюватиметься з дотриманням вимог безпеки.

Під час утримання будівель важливим є дотримання правил експлуатації приміщень [7, с. 58]. Це передбачає підтримання чистоти, своєчасного вбирання, проведення дезінфекційних заходів та недопущення накопичення відходів. Стан підлог, проходів та робочих зон має забезпечувати безпечне пересування персоналу, запобігати ковзанню та падінням. Освітлення має бути достатнім для виконання виробничих операцій, а електрообладнання - справним та захищеним від впливу пилу та вологи.

Роботи із технічного обслуговування будівель та обладнання повинні здійснюватися з урахуванням вимог охорони праці [8, с. 304]. Виконання ремонтних та профілактичних робіт допускається лише після відключення обладнання та за відсутності тварин або сторонніх осіб у небезпечній зоні. Працівники, які виконують такі роботи, повинні мати відповідну підготовку, пройти спеціальне навчання з охорони праці та безпечного виконання робіт, та використовувати засоби особистої захисту.

Забезпечення пожежної безпеки будівель свинарнику передбачає дотримання правил зберігання матеріалів, справність електромереж, наявність первинних засобів пожежогасіння та вільного доступу до евакуаційних виходів. Умови утримання будівель мають виключати можливість виникнення аварійних ситуацій та забезпечувати швидке реагування в разі їх виникнення.

Безпечна робота з обладнанням у свинарнику - системами вентиляції, годівлі та гноєвидалення, є важливою складовою забезпечення належних умов праці та запобігання виробничому травматизму. Експлуатація цих систем здійснюється з урахуванням їх технічних характеристик [9, с. 65], вимог інструкцій та дотримання встановлених правил охорони праці. Це забезпечує їх надійне функціонування та безпеку обслуговуючого персоналу.

Системи вентиляції підтримують параметри оптимального мікроклімату в приміщеннях свинарнику, забезпечують видалення надлишкової вологи, шкідливих газів та забрудненого повітря. Їх безпечна експлуатація передбачає регулярний контроль технічного стану вентиляторів, повітропроводів та автоматичних регулювальних пристроїв.

Обслуговування вентиляційного обладнання проводиться після його відключення від електромережі, із дотриманням заходів електробезпеки. Важливо запобігати засміченню системи, що може призвести до зниження ефективності вентиляції та створення небезпечних умов у приміщенні.

Системи годівлі, в ННПЦ Миколаївського НАУ, вони механізовані, працюють безперебійно та безпечно для персоналу. Під час їх експлуатації необхідно уникати контакту з рухомими частинами механізмів, своєчасно виявляти та усувати несправності. Не допускається перевантаження обладнання. Завантаження кормів та очищення елементів системи виконуються відповідно до встановлених вимог, з використанням відповідних засобів захисту. Особлива увага приділяється запобіганню потраплянню сторонніх предметів у механізми, що може спричинити аварійні ситуації [10, с. 429].

Системи гноєвидалення є важливим елементом санітарного забезпечення свинарнику, однак їх експлуатація пов'язана з підвищеною небезпекою. Робота транспортерів, насосів та інших механізмів здійснюється за умови їх повної справності та наявності захисних огорож. Обслуговування та очищення обладнання допускається лише після його зупинки та відключення, щоб уникнути травмування.

Крім того, необхідно враховувати можливість утворення шкідливих газів під час зберігання та видалення гною, що вимагає належної вентиляції та обмеження перебування працівників у небезпечних зонах без відповідних засобів захисту. Дотримання цих вимог дозволяє мінімізувати ризики виникнення аварійних ситуацій, забезпечити безпеку працівників та стабільність виробничого процесу.

Дотримання санітарно-гігієнічних вимог при утриманні свинарників передбачає підтримання чистоти у приміщеннях, своєчасне видалення відходів, контроль мікроклімату та регулярне проведення профілактичних заходів. Це забезпечує безпечне виробниче середовище, збереження здоров'я тварин та працівників, попередження поширення інфекційних захворювань [11, с. 150]. Особливе значення має систематичний контроль за станом повітря, рівнем вологості, температурою та концентрацією шкідливих газів, оскільки відхилення цих показників від норми негативно впливає як на стан тварин, так і на умови праці персоналу.

Санітарно-гігієнічного забезпечення включає проведення дезінфекційних заходів, спрямованих на знищення патогенних мікроорганізмів у приміщеннях, на обладнанні та інвентарі. Дезінфекція здійснюється з використанням спеціальних засобів відповідно до встановлених норм і технологій, що забезпечує ефективне знезараження поверхонь і запобігає поширенню інфекцій. Необхідно суворо дотримуватися правил безпеки під час роботи з хімічними препаратами, щоб уникнути негативного впливу на організм працівників.

Проведення дератизації, спрямоване на боротьбу з гризунами, які можуть бути переносниками інфекційних захворювань та наносити шкоду як тваринам, так і матеріально-технічній базі господарства. Регулярне здійснення таких заходів дозволяє зменшити ризик зараження та підтримувати належний санітарний стан приміщень.

Профілактика захворювань також включає комплекс організаційних та ветеринарно-санітарних заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню хвороб серед тварин та працівників. Вона передбачає дотримання карантинних вимог, контроль за станом здоров'я поголів'я, проведення ветеринарних оглядів та вакцинацій, а також обмеження доступу сторонніх осіб до виробничих приміщень. Важливо дотримання працівниками правил особистої гігієни [12, с. 345], що включає використання спеціального одягу, миття рук та зміну взуття при вході до свинарника.

Пожежна безпека у свинарниках обумовлена специфікою виробничого середовища, наявністю горючих матеріалів та використанням електротехнічного обладнання. Однією з основних причин виникнення пожеж є несправність електромережі, перевантаження електрообладнання або порушення правил його експлуатації. Умови підвищеної вологості та агресивного середовища сприяють пошкодженню ізоляції проводів, що підвищує ризик короткого замикання та займання. Значну небезпеку становить використання несправних чи саморобних електронагрівальних приладів.

Накопичення горючих матеріалів, таких як підстилка, корми та органічні відходи, за певних умов можуть легко займатися. Порушення правил зберігання кормів, недотримання чистоти у приміщеннях та несвоєчасне видалення гною сприяють підвищенню пожежної небезпеки. Додаткову загрозу створює використання відкритого вогню, недбале поводження з легкозаймистими речовинами або куріння в заборонених місцях [13, с. 60].

У разі виникнення пожежі дії персоналу повинні бути чіткими, швидкими та скоординованими. Першочерговим завданням є негайне повідомлення відповідних служб та керівництва, а також вжиття заходів для оповіщення інших працівників. За можливості необхідно відключити електропостачання, щоб запобігти поширенню пожежі та зменшити ризик ураження електричним струмом. Працівники повинні діяти відповідно до інструкцій з пожежної безпеки, використовуючи наявні засоби пожежогасіння для локалізації займання на початковій стадії.

Важливо забезпечити безпечну евакуацію людей і, по можливості, тварин із небезпечної зони. При цьому необхідно уникати паніки та діяти відповідно до заздалегідь визначених маршрутів евакуації. Після залишення приміщення працівники повинні зібратися в визначеному безпечному місці та чекати на подальші вказівки. Знання причин виникнення пожеж та правильні дії персоналу в надзвичайних ситуаціях є ключовими умовами мінімізації їх наслідків та забезпечення безпеки у тваринницьких приміщеннях.

Оцінка ризиків є важливим етапом системи охорони праці, спрямованим на виявлення потенційно небезпечних ситуацій, визначення рівня їх впливу на працівників та розробку ефективних заходів щодо їх попередження. Вона базується на аналізі умов праці, технологічних процесів, технічного стану обладнання та особливостей виробничого середовища [14, с. 261]. Це дозволяє комплексно оцінити ймовірність виникнення нещасних випадків або професійних захворювань.

У процесі оцінки враховується вплив біологічних, хімічних, фізичних та механічних факторів, а також психофізіологічних навантажень, що можуть призводити до зниження працездатності та підвищення рівня небезпеки. Особлива увага приділяється умовам мікроклімату, рівню шкідливих газів, стану вентиляційних систем, справності обладнання та організації робочого процесу. Важливим є аналіз поведінкових факторів, зокрема дотримання працівниками вимог безпеки, рівень їхньої підготовки та дисципліни.

На основі проведеної оцінки визначені найбільш критичні ризики, що потребують першочергового реагування. Заходи їх мінімізації спрямовані на усунення або зниження впливу небезпечних факторів та включають технічні, організаційні та санітарно-гігієнічні рішення [15, с. 225]. Важливе значення має модернізація та своєчасне обслуговування обладнання, удосконалення вентиляційних систем, автоматизація окремих технологічних процесів, що дозволяє зменшити контакт працівників із небезпечними середовищами.

Організаційні заходи передбачають раціональне планування робочого процесу, оптимізацію режимів праці та відпочинку, проведення інструктажів та навчання з питань охорони праці, постійний контроль за дотриманням встановлених вимог безпеки. Важливу роль відіграє забезпечення працівників засобами індивідуального захисту та формування культури безпечної поведінки на виробництві.

Санітарно-гігієнічні заходи включають підтримання належного стану приміщень, регулярне проведення дезінфекції, контроль за якістю повітря та води, а також профілактику захворювань серед тварин та персоналу. Сукупність цих заходів дозволяє значно знизити рівень професійних ризиків, підвищити безпеку праці та забезпечити стабільне функціонування свинарського господарства.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М., Іваненко В. С. Екологічні методи рішення проблем безпеки на свинофермах Миколаївської області // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 62-67. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11460>.
2. Лазіс М. І. Способи визначення значущості ризику та прийняття рішення про необхідність й черговість заходів. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 13-15. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23326>.
3. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. Modern Economics. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).
4. Курепін В. М., Курепін В. М. Функціонування агропідприємств Миколаївської області в умовах воєнного стану // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С 80-83. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15754>.
5. Іваненко В. С. Порівняльна характеристика кваліфікаційних вимог та стандартів до фахівців у галузі охорони праці на підприємствах аграрного профілю. Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу України : збірник тез наук.-теорет. 36-ї студентської конф. (м. Миколаїв, 20-22 березня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 17-20. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17834>.
6. Іваненко В. С. Органічне тваринництво як альтернативне виробництво безпечних якісних продуктів // Інноваційно-інвестиційний розвиток аграрної сфери – запорука продовольчої безпеки країни : матеріали міжнародної науково-практичної конференції Міжнародного форуму, м. Миколаїв, 26 травня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 52-54. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11717>.

7. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.
8. Курепін В. М., Іваненко В. С., Марченко Д. Д. Цивільний захист: надзвичайні ситуації мирного та воєнного часу. Частина 2 Надзвичайні ситуації техногенного характеру: дії населення при загрозі та у разі виникнення надзвичайних ситуацій : навчальний посібник для здобувачів першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2026. 397 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/24226>.
9. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).
10. Піндера М. В. Контроль та управління безпечністю харчових продуктів. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей IV міжнар. наук. практ. конф., 4 листопада 2025 р. / Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2025. С. 428-430. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22771>.
11. Іваненко В. С., Курепін В. М. Оцінка ризиків щодо виникнення виробничого травматизму на підприємствах. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 149-151. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21886>.
12. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.
13. Pospelov, B., Bezuhla, Y., Kozar, Y., Krainiukov, O., Chubko, L., Yashchenko, O., ... Kurepin, V. (2023). Features of the coefficient of variation of parameters of the gas environment in fire in the premises. Eastern-European Journal of Enterprise Technologies, 6 (10 (126)), 58–64. <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2023.293279>. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/16393>.
14. Kurepin V, Bakhishova S. Scitnce during the war: realities, challenges and ways of overcoming // Ekologia i racjonalne zarzadzanie przyroda: edukacja, nauka i praktyka [Zasób elektroniczny]: materiały z międzynarodowej konferencji naukowo-praktycznej (Łomża – Żytomierz, 15.11.2023 r.). Łomża : MANS w Łomży, 2023. С. 256-264. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/16203>.
15. Іваненко В. С., Курепін В. М. Подолання кризових явищ у аграрній сфері за допомогою технології доповненої реальності. Урожайність та якість продукції рослинництва за сучасних технологій вирощування : матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., присв. 90-річчю з дня народження професора Г. П. Жемели (м. Полтава, 30 верес. 2023 р.). Полтава : ПДАУ, 2023. С. 224-226. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15512>.

УДК: 631.1:331.45:658.382

**РОЛЬ НАВЧАННЯ У ЗНИЖЕННІ ВИРОБНИЧИХ РИЗИКІВ НА
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ**
**THE ROLE OF TRAINING IN REDUCING PRODUCTION RISKS
ON AGRICULTURAL ENTERPRISES**

Олег Меліхов, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Необхідність проведення навчання з охорони праці та пожежної безпеки з працівниками свиноферми на ПОП «Вікторія» зумовлена специфікою тваринницького виробництва, що характеризується підвищеним рівнем біологічних, хімічних та механічних ризиків. Робота у свинарнику пов'язана з постійним контактом із тваринами, використанням технологічного обладнання, впливом шкідливих газів, підвищеною вологістю та особливими санітарно-гігієнічними умовами, це створює потенційну небезпеку для здоров'я працівників. У таких умовах належна підготовка персоналу є ключовою передумовою безпечного виконання виробничих процесів.

Важливість навчання полягає у формуванні у працівників знань про основні небезпечні фактори, правила безпечної роботи з обладнанням, вимоги санітарії та гігієни, умінь правильно діяти в нестандартних чи аварійних ситуаціях [1, с. 169]. Працівники повинні усвідомлювати ризики, пов'язані з обслуговуванням систем життєзабезпечення тварин, а також із поведінкою тварин, яка може бути непередбачуваною. Без відповідної підготовки зростає ймовірність травматизму, професійних захворювань та порушень технологічного процесу.

Має значення навчання з пожежної безпеки, оскільки тваринницькі приміщення містять значну кількість горючих матеріалів, електрообладнання, що може стати джерелом займання. Працівники повинні знати причини виникнення пожеж, правила запобігання їм та порядок дій у разі їх виникнення. Здатність швидко орієнтуватися у надзвичайній ситуації, користуватися засобами пожежогасіння та організовано проводити евакуацію є важливими умовами мінімізації наслідків пожежі.

Необхідність систематичного навчання обумовлена змінами у виробничих технологіях, впровадженням нового обладнання та оновленням вимог безпеки [2, с. 109]. Регулярні інструктажі та перевірка знань дозволяють підтримувати належний рівень підготовки персоналу, формують відповідальне ставлення до безпеки праці та сприяють зниженню рівня виробничих ризиків. Проведення навчання з охорони праці та пожежної безпеки на свинофермі є невід'ємною складовою організації безпечного виробництва, що забезпечує захист життя та здоров'я працівників, стабільність роботи підприємства та дотримання вимог чинного законодавства.

Нормативно-правове забезпечення навчання з охорони праці та пожежної безпеки у ПОП «Вікторія» ґрунтується на чинному законодавстві України, яке регламентує організацію безпечних умов праці та обов'язковість підготовки працівників з питань безпеки. Основою є вимоги законів та підзаконних актів, що визначають порядок проведення навчання, інструктажів, перевірки знань [3, с. 21] та відповідальність роботодавця за створення безпечного виробничого середовища. Ці нормативні положення спрямовані на попередження виробничого травматизму, професійних захворювань та пожеж, на формування у працівників необхідних знань та навичок безпечної поведінки.

Організація навчання на підприємстві здійснюється відповідно до встановлених державних вимог, які передбачають проведення інструктажів, періодичне навчання працівників та перевірку їх знань. Роботодавець забезпечує належні умови для проведення такого навчання, назначає відповідальних осіб та контролює дотримання встановлених правил. Особлива увага приділяється працівникам, які виконують роботи підвищеної небезпеки, оскільки для них передбачено більш суворі вимоги щодо підготовки та допуску до роботи.

Нормативна правова база пожежної безпеки визначає порядок організації протипожежного навчання, проведення інструктажів, забезпечення працівників знаннями щодо дій у разі виникнення пожежі та використання первинних засобів пожежогасіння. Вона також встановлює вимоги до утримання територій та приміщень, експлуатації електрообладнання та дотримання правил поводження з горючими матеріалами. Виконання цих вимог є обов'язковим для всіх працівників підприємства незалежно від їх посади [4, с. 73].

Крім загальнодержавних нормативів, на підприємстві розроблені внутрішні документи, що конкретизують порядок організації навчання з урахуванням особливостей виробництва. До них належать інструкції з охорони праці, положення про навчання та перевірку знань, журнали реєстрації інструктажів та інші документи, що забезпечують системність та контрольованість цього процесу. Ці документи дозволяють адаптувати загальні вимоги законодавства до конкретних умов діяльності підприємства.

Внутрішні положення підприємства щодо забезпечення навчання з охорони праці та пожежної безпеки у ПОП «Вікторія» є важливою складовою системи управління безпекою праці та направлені на конкретизацію вимог чинного законодавства з урахуванням особливостей виробничої діяльності. Такі положення визначають порядок організації навчання працівників, проведення інструктажів, перевірки знань та допуску до виконання робіт, а також регламентують дії персоналу у разі виникнення аварійних чи небезпечних ситуацій. Вони оформлюються у вигляді внутрішніх нормативних документів, зокрема положень [5, с. 19], інструкцій, наказів та розпоряджень, що забезпечують системність та контрольованість процесу навчання.

Внутрішні документи підприємства встановлюють порядок проведення вступного, первинного, повторного та інших видів інструктажів, визначають відповідальних осіб за їх організацію та контроль. Завдяки їм ведеться облік всіх видів навчання у відповідних журналах. Особлива увага приділяється працівникам, які виконують роботи підвищеної небезпеки, для яких передбачено спеціальне навчання та періодичну перевірку знань. Внутрішні положення регламентують організацію навчання з пожежної безпеки, включаючи ознайомлення працівників із правилами запобігання пожеж, використання засобів пожежогасіння та діями у разі виникнення пожежі.

Відповідальність роботодавця полягає у створенні належних умов для проведення навчання, забезпеченні працівників необхідною інформацією, інструкціями та засобами захисту, а також контролю за дотриманням вимог охорони праці та пожежної безпеки. Роботодавець зобов'язаний організовувати навчання в установлені строки, не допускати до роботи осіб, які не пройшли відповідної підготовки, та вживати заходів щодо усунення виявлених порушень. Він несе відповідальність за наслідки, що можуть виникати у разі недотримання вимог безпеки [6, с. 136].

Працівники зобов'язані проходити спеціальне навчання, дотримуватися встановлених правил і інструкцій, використовувати засоби особистої захисту та негайно повідомляти керівництво про виявлені небезпеки чи несправності. Від їх свідомого ставлення до виконання вимог безпеки залежить не тільки їх особиста безпека, а й безпека колег і стабільність виробничого процесу.

Організація навчання з питань охорони праці в ПОП «Вікторія» спрямована на формування у працівників необхідних знань, умінь та навичок для безпечного виконання виробничих робіт. Вона здійснюється з урахуванням специфіки сільськогосподарського виробництва, що характеризується підвищеним рівнем виробничих ризиків, сезонністю робіт та використанням різноманітної техніки та обладнання.

Навчання працівників організовується на всіх етапах трудової діяльності працівників, починаючи з моменту прийняття на роботу. Перед допуском до виконання обов'язків працівники проходять відповідну підготовку, що включає ознайомлення з умовами праці, основними небезпечними факторами та вимогами безпеки. У подальшому навчанні має систематичний характер і передбачає періодичне оновлення знань [7, с. 87], що дозволяє враховувати зміни в технологічних процесах, впровадження нового обладнання та оновлення нормативних вимог.

Працівникам, які виконують роботи підвищеної небезпеки, їх діяльність пов'язана з експлуатацією складної техніки, використанням хімічних речовин та роботою у складних виробничих умовах треба пройти спеціальне навчання. Працівники отримують більш поглиблене

навчання з подальшою перевіркою знань, що є обов'язковою умовою допуску до роботи. Контроль за рівнем підготовки персоналу здійснюється через проведення відповідних перевірок, результати яких фіксуються в установленому порядку.

Важливим елементом організації навчання є проведення інструктажів з охорони праці, які забезпечують ознайомлення працівників із конкретними вимогами безпеки на робочому місці. Такі інструктажі проводяться регулярно та в визначених випадках, що дозволяє підтримувати належний рівень пізнання персоналу. Крім того, на підприємстві можуть застосовуватися різні форми навчання [8, с. 9], включаючи практичні заняття, що сприяють кращому засвоєнню матеріалу та формуванню практичних навичок.

Організація навчання передбачає призначення відповідальних осіб, які здійснюють контроль за його проведенням, ведення необхідної документації та забезпечення відповідності навчального процесу встановленим вимогам. Значну роль відіграє створення належних умов для навчання, включаючи наявність інструктивних матеріалів, технічних засобів та можливостей для проведення практичних занять.

Навчання діям у разі пожежі у ПОП «Вікторія» є важливою складовою системи пожежної безпеки, спрямованою на формування у працівників чітких та впевнених навичок реагування на надзвичайні ситуації. Воно передбачає ознайомлення персоналу з основними причинами виникнення пожеж, умовами їх поширення, а також із порядком дій при виявленні загоряння. Працівники повинні добре орієнтуватися в розташуванні евакуаційних виходів, знати способи оповіщення про пожежу та вміти правильно використовувати первинні засоби пожежогасіння. Особлива увага приділяється формуванню здатності швидко оцінювати ситуацію, уникати паніки та діяти відповідно до встановлених інструкцій.

Практичне закріплення теоретичних знань здійснюється шляхом проведення тренувань та навчальних евакуацій, які дозволяють відпрацювати алгоритм дій у реальних умовах. Під час таких заходів моделюються можливі сценарії виникнення пожежі, що дає змогу працівникам набутися досвіду швидкого реагування, координації дій та взаємодії між собою. Регулярність проведення тренувань сприяє підвищенню рівня готовності персоналу до надзвичайних ситуацій та дозволяє виявити можливі недоліки в організації евакуації чи функціонуванні систем безпеки.

У процесі навчальних евакуацій відпрацьовується порядок організованого виходу працівників із небезпечної зони, перевіряється доступність евакуаційних шляхів та ефективність систем оповіщення. Працівники навчаються діяти злагоджено, допомагати один одному та дотримуватися встановлених маршрутів евакуації. Особлива увага приділяється забезпеченню безпеки людей [9, с. 82], запобіганню травмуванню та мінімізації часу перебування у небезпечній середовищі. Систематичне навчання діям у разі пожежі та проведення тренувань та евакуацій є необхідною умовою підвищення рівня пожежної безпеки на підприємстві, сприяє формуванню практичних навичок у працівників та забезпечує готовність до ефективного реагування в надзвичайних ситуаціях.

Оцінка ефективності системи навчання з охорони праці та пожежної безпеки в ПОП «Вікторія» дозволяє визначити рівень підготовки працівників та результативність проведених заходів. Вона здійснюється шляхом аналізу як теоретичних знань персоналу, так і їх здатності застосовувати ці знання на практиці під час виконання виробничих завдань або у разі виникнення небезпечних ситуацій.

Рівень знань працівників формується в процесі систематичного навчання, інструктажів та практичних занять, а його оцінка дозволяє виявити ступінь засвоєння вимог охорони праці та пожежної безпеки. Важливим є не лише знання правил, а й розуміння їх значення та готовність дотримуватися їх у повсякденній діяльності. Високий рівень підготовки працівників сприяє зниженню ризику виробничого травматизму та підвищенню загальної культури безпеки на підприємстві [10, с. 67].

Результати перевірок знань та проведених інструктажів є основним джерелом інформації для оцінки ефективності навчання. Вони відображають рівень знання працівників, дозволяють виявити типові помилки або прогалини у знаннях, а також визначити необхідність додаткового навчання чи коригування навчальних програм. Регулярне проведення перевірок забезпечує підтримання

належного рівня підготовки персоналу та сприяє своєчасному поновленню знань відповідно до змін у виробничих процесах та нормативних вимогах.

Оцінка ефективності навчання також враховує практичні результати, зокрема дотримання працівниками правил безпеки, рівень виробничого травматизму та кількість порушень, виявлених під час контролю. Такий підхід дозволяє комплексно оцінити функціонування системи навчання та визначити її вплив на безпеку праці. Систематична оцінка ефективності навчання, аналіз рівня знань працівників та результатів перевірок є необхідною умовою удосконалення системи охорони праці та пожежної безпеки, сприяє підвищенню рівня безпеки на підприємстві та забезпечує стабільність його виробничої діяльності.

Удосконалення навчання з охорони праці та пожежної безпеки у ПОП «Вікторія» є важливим напрямом підвищення рівня безпеки виробництва та зниження професійних ризиків. У сучасних умовах ефективність навчального процесу значною мірою залежить від впровадження нових підходів [11, с. 183], які враховують специфіку діяльності підприємства, рівень підготовки працівників та динаміку змін у виробничій середовищі. Використання сучасних методів навчання сприяє кращому засвоєнню матеріалу, формуванню практичних навичок та підвищенню відповідальності персоналу за дотримання вимог безпеки.

Одним із ключових напрямів удосконалення є застосування інтерактивних форм навчання, які дозволяють поєднувати теоретичні знання з практичним відпрацюванням дій у реальних чи наближених до реальних умов. Використання наочних матеріалів, відеоінструкцій, моделювання виробничих ситуацій та проведення тренувань сприяє більш глибокому розумінню вимог охорони праці та пожежної безпеки [12, с. 31]. Такий підхід дозволяє не лише передавати інформацію, а й формувати у працівників стійкі навички безпечної поведінки.

Важливим аспектом є підвищення мотивації працівників до навчання та дотримання правил безпеки. Це досягається через формування культури безпечної праці, заохочення відповідального ставлення до виконання обов'язків та усвідомлення особистої значущості безпеки. Позитивний вплив має створення умов, за яких працівники розуміють, що дотримання вимог охорони праці сприяє не лише їхній особистій безпеці, а й ефективності роботи підприємства в цілому.

Не менш важливим є удосконалення системи контролю за якістю навчання та дотриманням вимог безпеки. Регулярний аналіз результатів перевірок знань, спостереження за виконанням робіт та оцінка поведінки працівників у виробничих умовах дозволяють своєчасно виявляти недоліки та вживати коригувальних заходів. Ефективний контроль сприяє підтриманню високого рівня дисципліни [13, с. 163], запобігає формальному підходу до навчання та забезпечує постійне удосконалення системи охорони праці.

Узагальнюючи результати проведеного дослідження щодо організації навчання з питань охорони праці та пожежної безпеки у ПОП «Вікторія» можна зробити висновок - ефективність функціонування системи безпеки праці значною мірою залежить від рівня підготовки персоналу та якості проведення навчальних заходів. Сільськогосподарське виробництво характеризується підвищеним рівнем небезпеки, що обумовлює необхідність системного підходу до навчання працівників, постійного оновлення їх знань та формування практичних навичок безпечної поведінки.

Аналіз показав, що у ПОП «Вікторія» сформовано певну систему навчання, що включає проведення інструктажів, перевірку знань та дотримання вимог нормативно-правових актів. Водночас ефективність цієї системи вимагає подальшого удосконалення з урахуванням сучасних вимог і умов виробництва. Особливого значення набуває впровадження інноваційних підходів до навчання, які сприяють кращому засвоєнню матеріалу та підвищують рівень відповідальності працівників за власну безпеку.

Встановлено, що рівень знань працівників безпосередньо впливає на стан охорони праці та пожежної безпеки на підприємстві. Недостатня обізнаність або формальний підхід до навчання можуть призводити до порушень вимог безпеки, зростання ризику травматизму та виникнення аварійних ситуацій [14, с. 253]. Саме тому важливо забезпечити не лише проведення навчання, а й ефективний контроль за його результатами, що дозволяє своєчасно виявляти прогалини у знаннях та вживати відповідних заходів.

Окрему увагу слід приділити формуванню культури безпечної праці, яка передбачає свідоме ставлення працівників до дотримання правил та норм безпеки. Це досягається шляхом підвищення мотивації, створення належних умов праці та забезпечення постійного інформаційного супроводу з питань охорони праці та пожежної безпеки. Важливим фактором є також відповідальність роботодавця за організацію навчання, створення безпечного виробничого середовища та контроль за дотриманням встановлених вимог.

Удосконалення системи навчання з охорони праці та пожежної безпеки у ПОП «Вікторія» є необхідною умовою підвищення рівня безпеки праці, зниження виробничих ризиків та забезпечення стабільного розвитку підприємства. Комплексний підхід до організації навчання, поєднання теоретичних знань із практичними навичками та постійний контроль за їх застосуванням дозволяють створити ефективну систему управління безпекою, яка відповідає сучасним вимогам та сприяє збереженню життя та здоров'я працівників.

Список використаних джерел:

1. Іваненко В.С. Інструментальні методи конкурентного аналізу підприємств аграрного профілю // Проблеми та перспективи розвитку економіки України: погляд молоді : матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Черкаси, 20 квітня 2022 р. Черкаси : ЧДБК, 2022. С. 167-170. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11430>.
2. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.
3. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
4. Курепін В. М., Марченко Д. Д. Аналіз стану кадрової безпеки аграрних підприємств за її складовими. Modern Economics. 2022. № 36(2022). С. 65-75. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V36\(2022\)-10](https://doi.org/10.31521/modecon.V36(2022)-10).
5. Іваненко В. С. Порівняльна характеристика кваліфікаційних вимог та стандартів до фахівців у галузі охорони праці на підприємствах аграрного профілю. Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу України : збірник тез наук.-теорет. 36-ї студентської конф. (м. Миколаїв, 20-22 березня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 17-20. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17834>.
6. Іваненко В. С., Курепін В. М. Забезпечення профілактики виробничого травматизму на атомних станціях через підвищення рівня культури безпеки // Охорона праці: освіта і практика. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : зб. наук. праць III Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів. 11 травня 2023 р. Львів: ЛДУ БЖД, 2023. С. 135-137. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/14163>.
7. Dotsenko N., & Kurepin V. (2024). Online learning tools as an instrument for digital transformation of engineering education. Traditions and new scientific strategies in the context of global transformation of society. Baltija Publishing, 2, 53-94. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-406-1-20>.
8. Batsurovska, I. V., Dotsenko, N. A., Gorbenko, O. A., Haleeva, A. P., & Kurepin, V. M. (2024). Online control of educational results of the unit "Electricity" in the conditions of blended learning. Journal of Physics: Conference Series, 2871(1), 012013. <https://doi.org/10.1088/1742-6596/2871/1/012013>.
9. Курепін В. М., Курепін В. М. Функціонування агропідприємств Миколаївській області в умовах воєнного стану // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 80-83. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15754>.

10. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. *Modern Economics*. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

11. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.

12. Бацуrowsька І. В., Курепін В. М. Використання цифрових технологій у спеціальній та інклюзивній освіті: теоретичні основи та практичні підходи в професійній підготовці фахівців. *Development trends in special and inclusive education in the context of the European dimension: theory and practice : scientific monograph*. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2024. С. 22-44. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-457-3-2>.

13. Бацуrowsька І. В., Курепін В. М. Програмно-технічне забезпечення цифрових освітніх систем: інноваційні підходи та перспективи розвитку. *Moderní aspekty vědy: XLVII. Díl mezinárodní kolektivní monografie / Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.. Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.*, 2024. S. 151-165. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18716>.

14. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

УДК: 636.4:331.45:658.382

ФОРМУВАННЯ БЕЗПЕЧНОГО ВИРОБНИЧОГО СЕРЕДОВИЩА У СВИНАРСЬКИХ КОМПЛЕКСАХ В УМОВАХ ННПЦ МНАУ

FORMATION OF A SAFE PRODUCTION ENVIRONMENT IN PIG COMPLEXES IN THE CONDITIONS OF THE NNPC OF THE MNAU

Олена Шутова, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Свинарство як галузь тваринництва має неперервний характер виробництва, що потребує постійного догляду за тваринами, контролю за їх фізичним станом та забезпечення належних умов утримання. Це обумовлює необхідність організації роботи в змінному режимі та високої відповідальності працівників. Умови праці у свинарських приміщеннях формуються під впливом мікрокліматичних параметрів, таких як температура, вологість, швидкість руху повітря та рівень загазованості. Наявність продуктів життєдіяльності тварин спричиняє утворення аміаку, сірководню та інших шкідливих газів, що можуть негативно впливати на здоров'я працівників. Підвищена вологість та недостатня вентиляція створюють додаткові ризики, пов'язані з погіршенням санітарно-гігієнічного стану приміщень.

Особливістю виробництва свинини є тісний контакт працівників із тваринами, що зумовлює наявність біологічних факторів ризику, включаючи можливість передачі інфекційних захворювань. Поведінка тварин може бути непередбачуваною, особливо під час технологічних операцій, таких як переміщення, годівля чи ветеринарні заходи, що підвищує ймовірність травматизму. Значну роль відіграє використання механізованого обладнання [1, с. 56], зокрема систем годівлі, вентиляції та гноєвидалення, яке потребує дотримання правил безпечної експлуатації.

Виробничий процес супроводжується фізичними навантаженнями, необхідністю виконання однотипних операцій та роботою в умовах підвищеного шуму та вібрації. Це може впливати на психофізіологічний стан працівників, спричиняти втому та зниження уваги, що, в свою чергу, підвищує ризик виникнення небезпечних ситуацій. Умови праці залежать від рівня організації робочого процесу, технічного оснащення та дотримання санітарно-гігієнічних вимог.

Умови утримання тварин визначаються технологічними вимогами до вирощування свиней, спрямованих на забезпечення їх здоров'я, продуктивності та біобезпеки. Утримання тварин здійснюється у спеціалізованих приміщеннях [2, с. 106], де підтримуються відповідні параметри мікроклімату, зокрема температура, вологість та повітряобмін, що є критично важливими для нормального фізіологічного стану поголів'я.

Значну роль відіграє система вентиляції, яка забезпечує видалення шкідливих газів та підтримання належного санітарного стану. Водночас необхідним є регулярне прибирання, дезінфекція та контроль за станом підстилки або підлог, що сприяє зниженню ризику поширення захворювань.

Організація годівлі тварин здійснюється відповідно до встановлених норм і режимів, з використанням механізованих систем, що дозволяє підвищити ефективність виробництва та зменшити фізичне навантаження на працівників. Важливим аспектом є дотримання ветеринарно-санітарних вимог, проведення профілактичних заходів [3, с. 63] та постійний контроль за станом здоров'я тварин, що є необхідною умовою стабільного функціонування господарства.

Організація праці персоналу в ННПЦ МНАУ має неперервний характер, оскільки догляд за тваринами вимагає щоденного контролю та виконання технологічних операцій незалежно від пори року та часу доби. Робочий процес передбачає чітке розподіл обов'язків між працівниками, що забезпечує ефективність виконання виробничих завдань та дотримання вимог безпеки. Працівники виконують роботи, пов'язані з доглядом за тваринами, обслуговуванням обладнання, прибиранням приміщень та контролем технологічних процесів, що потребує відповідної кваліфікації та підготовки.

Умови праці персоналу формуються під впливом виробничого середовища, це характеризується наявністю біологічних факторів, підвищеною вологістю, специфічними запахами та необхідністю фізичної активності. Середовище вимагає дотримання санітарно-гігієнічних норм, використання засобів індивідуальної захисту та організації раціонального режиму праці та відпочинку. Важливе значення має також психологічний аспект роботи [4, с. 334], оскільки діяльність у тваринництві потребує уваги, відповідальності та здатності швидко реагувати на зміну ситуацій.

Аналіз небезпечних і шкідливих виробничих факторів у свинарнику ННПЦ МНАУ свідчить про комплексний характер впливу різних факторів на умови праці персоналу. Виробниче середовище у тваринницьких приміщеннях формується під впливом небезпечних факторів, які можуть негативно впливати на здоров'я працівників та рівень їх працездатності.

Ключовим небезпечним фактором який присутній у приміщеннях свинарнику є біологічний вплив. Він пов'язаний із контактом працівників із тваринами та продуктами їх життєдіяльності. У повітрі приміщень можуть міститися мікроорганізми, бактерії та алергени, що здатні викликати інфекційні та алергічні захворювання. Особливу небезпеку несуть зоонози, які передаються від тварин до людини, що потребує дотримання суворих ветеринарно-санітарних вимог.

Хімічні фактори представлені шкідливими газами, які утворюються внаслідок розкладу органічних відходів: аміаком, сірководнем та вуглекислим газом. Їх накопичення у повітрі при недостатній вентиляції призводить до подразнення дихальних шляхів, погіршення самопочуття працівників [5, с. 429] та розвитку хронічних захворювань. Додаткову небезпеку становить використання дезінфекційних засобів, які через неправильне застосування можуть чинити токсичний вплив.

Фізичні фактори можуть спричиняти несприятливий мікроклімат - переохолодження або перегрів організму; тривалий вплив шуму та вібрації негативно впливає на нервову систему та загальний стан працівників. До них відносять підвищену вологість, коливання температури, шум і вібрацію, що виникають під час роботи технологічного обладнання; освітлення - оскільки його недостатній рівень може знижувати увагу та збільшувати ризик травматизму.

Механічні фактори пов'язані з використанням обладнання та взаємодією з тваринами. Рухомі частини механізмів, слизові підлоги, можливість травмування внаслідок агресивної чи непередбачуваної поведінки свиней створюють додаткові ризики. Небезпеку становить робота, яка пов'язана з очищенням приміщень, переміщенням тварин та обслуговуванням систем гноєвидалення.

Особливу роль відіграє психофізіологічний фактор. Він пов'язаний з напруженістю праці, монотонністю операцій та високим рівнем відповідальності за стан тварин. Це може призводити до втоми, зниження концентрації уваги та підвищення ймовірності помилок під час виконання робіт.

Виходячи з аналізу небезпечних та шкідливих факторів виробничого середовища слід надати характеристику вимогам безпеки під час виконання технологічних процесів у свинарнику ННПЦ МНАУ. Вони базуються на необхідності забезпечення безпечної взаємодії працівників із тваринами, обладнанням та виробничим середовищем [6, с. 34]. Важливе значення має дотримання встановлених правил під час роботи з технічними засобами та обладнанням, оскільки сучасне свинарство передбачає широке використання механізованих та автоматизованих систем. Це значно підвищує продуктивність праці, але водночас створюють потенційні ризики та небезпеки.

Експлуатація обладнання повинна здійснюватися лише працівниками, які пройшли відповідне навчання та ознайомлені з інструкціями з охорони праці щодо свого робочого місця або умов виконання робіт. Перед початком роботи перевіряється технічний стан машин та механізмів, справність захисних огорожень, наявність заземлення та відсутність видимих пошкоджень обладнання. Приділяється увага системам вентиляції, які забезпечують належний мікроклімат у приміщенні. Несправність вентиляції може призвести до накопичення шкідливих газів та створення небезпечних умов для працівників та тварин.

Робота з обладнанням для годування тварин проводиться з урахуванням вимог безпеки, що передбачають недопущення контакту з рухомими частинами механізмів та своєчасне усунення несправностей в обладнанні. Обслуговування систем годівлі виконується з дотриманням правил зупинки обладнання та відключення його від джерел енергії. Це запобігає випадковому запуску під час проведення ремонтних робіт [7, с. 345]. Аналогічні вимоги стосуються систем гноєвидалення, які пов'язані з підвищеною небезпекою через можливість виділення шкідливих газів та наявність рухомих елементів.

Безпечна експлуатація електрообладнання, яке широко використовують у свинарниках для забезпечення роботи технологічних процесів є важливим аспектом. Працівники повинні дотримуватися правил електробезпеки, уникати використання несправних приладів та не допускати прямого контакту з електричними частинами без відповідного захисту. Усі ремонтні роботи мають виконуватися лише кваліфікованим персоналом із дотриманням встановлених вимог.

Під час виконання технологічних операцій обов'язково враховується поведінка тварин, яка може бути непередбачуваною. Працівники повинні діяти обережно, уникати різких рухів та використовувати відповідні методи управління тваринами. Виконання таких умов дозволяє знизити ризик травматизму. Необхідно підтримувати чистоту та порядок на робочих місцях.

Важливою складовою забезпечення безпечних та здорових умов праці є використання засобів індивідуального захисту при роботі у свинарнику НАУ. Специфіка тваринницького виробництва передбачає постійний вплив біологічних, хімічних та фізичних факторів [8, с. 60], тому застосування засобів захисту є необхідним для запобігання професійним захворюванням та травмам.

Під час виконання своїх обов'язків працівники свинарника повинні використовувати спеціальний робочий водостійкий одяг. Він забезпечує захист від забруднень, вологи та можливого контакту з біологічними матеріалами. Такий одяг сприяє підтриманню належного санітарного стану та запобігає перенесенню інфекцій за межі виробничої зони. Необхідно обов'язково використовувати спеціальне взуття, яке має протиковзкі властивості та захищає від механічних пошкоджень, також впливу агресивного середовища.

Важливі засоби захисту органів дихання, оскільки у приміщеннях свинарника можуть накопичуватися мікроорганізми та шкідливі гази. Використання відповідних респіраторів або масок дозволяє зменшити негативний вплив цих факторів на організм працівника. Також доцільним є застосування засобів захисту рук, які забезпечують бар'єр від контакту з дезінфекційними речовинами, біологічними відходами та іншими потенційно небезпечними речовинами.

У процесі роботи можуть виникати ситуації, що потребують додаткового захисту очей та обличчя, особливо під час проведення санітарної обробки приміщень або використання хімічних засобів. У таких випадках застосування захисних окулярів або щитків дозволяє уникнути

подразнення та травмування. Не менш важливим є дотримання правил особистої гігієни, що включає своєчасну заміну та очищення засобів індивідуальної захисту [9, с. 157].

Ефективність використання засобів індивідуальної захисту значною мірою залежить від рівня знання працівників щодо їх правильного застосування та зберігання. Тому важливим є проведення відповідного навчання та інструктажів, що дозволяє забезпечити їх раціональне використання та підвищити рівень безпеки праці.

Оцінка ризиків є важливою, вона є однією з складових діяльності системи управління охороною праці та екологічною безпекою ННПЦ МНАУ. Вона дозволяє своєчасно виявляти потенційні небезпеки та визначає ефективні заходи їх попередження. Процес ідентифікації ризиків у ННПЦ МНАУ передбачає всебічний аналіз виробничого середовища, технологічних операцій та умов праці. Це дає можливість встановити джерела небезпек, оцінити ймовірність їх виникнення та можливі наслідки для працівників та довкілля.

У процесі функціонування свинарника ризики виникають внаслідок впливу небезпечних та шкідливих факторів виробничого середовища, які мають комплексний характер. Важливим етапом є їх систематичне виявлення та оцінювання, що дозволяє визначити найбільш критичні зони виробництва та процеси, які потребують підвищеної уваги [10, с. 53]. Такий підхід сприяє формуванню обґрунтованих управлінських рішень щодо підвищення рівня безпеки праці та зниження негативного впливу на довкілля.

Мінімізація ризиків передбачає впровадження організаційних, технічних та санітарно-гігієнічних рішень, спрямованих на зменшення чи усунення небезпечних факторів. Важливу роль відіграє підтримка належного мікроклімату, ефективна робота вентиляційних систем, своєчасне обслуговування обладнання та дотримання технологічної дисципліни. Значна увага повинна приділятися підвищенню рівня підготовки персоналу, проведенню інструктажів та формуванню навичок безпечної поведінки, що дозволяє знизити вплив людського чинника.

Екологічна безпека у свинарнику тісно пов'язана з управлінням відходами виробництва, зокрема гноєм та стічними водами, які можуть становити загрозу для довкілля у разі неправильного поводження. Раціональна організація систем гноєвидалення, дотримання вимог щодо зберігання та утилізації відходів, а також запобігання забрудненню ґрунтів та водних ресурсів є необхідними умовами забезпечення екологічної стійкості виробництва. Контроль за рівнем викидів шкідливих речовин у повітря також має важливе значення для збереження екологічного рівноваги.

Покращення умов праці у свинарнику ННПЦ МНАУ пов'язане зі впровадженням сучасних технологій, які дозволяють підвищити рівень безпеки, зменшити фізичне навантаження на працівників та оптимізувати виробничі процеси. Сучасне розвиток тваринництва передбачає перехід від традиційних методів ведення господарства до інноваційних рішень [11, с. 597], що базуються на автоматизації, цифровізації та підвищенні екологічності виробництва.

Використання автоматизованих систем годівлі та напування тварин дозволяє значно знизити трудомісткість робіт, мінімізувати контакт працівників із потенційно небезпечним середовищем та забезпечити точність дотримання технологічних норм. Водночас впровадження сучасних систем вентиляції та клімат-контролю сприяє підтриманню оптимальних параметрів мікроклімату, що позитивно впливає як на здоров'я тварин, так і на самопочуття персоналу. Це дозволяє зменшити вплив шкідливих газів, пилу та надмірної вологості.

Значний ефект має застосування механізованих та автоматизованих систем гноєвидалення, які знижують фізичне навантаження на працівників та зменшують ризик контакту із небезпечними та шкідливими речовинами. Такі технології сприяють покращенню санітарно-гігієнічного стану приміщень та зменшують негативний вплив на навколишнє середовище [12, с. 99]. Використання сучасного обладнання з підвищеним рівнем безпеки, зокрема з автоматичними системами захисту та сигналізації, дозволяє мінімізувати ризики травматизму.

Важливим напрямком є впровадження цифрових технологій для моніторингу стану виробничої середовища та контролю за технологічними процесами. Це дає змогу оперативно виявляти відхилення від нормативних параметрів та своєчасно реагувати на потенційно небезпечні ситуації.

Такі рішення підвищують ефективність управління виробництвом та сприяють прийняттю обґрунтованих рішень.

Покращення умов праці досягається через модернізацію робочих місць, підвищення рівня освітлення, зниження шуму та вібрації, а також створення комфортних умов для відпочинку працівників. Впровадження сучасних технологій супроводжується підвищенням рівня професійної підготовки персоналу [13, с. 254], що сприяє більш ефективному використанню технічних засобів та дотриманню вимог безпеки.

За дослідженнями санітарно-екологічних вимог та умов праці у свинарнику ННПЦ Миколаївського національного аграрного університету, можна зробити висновок, що виробництво свинини характеризується складною системою взаємопов'язаних факторів, що впливають як на безпеку працівників, так і на стан довкілля. Специфіка тваринницького виробництва обумовлює постійний вплив небезпечних та шкідливих факторів виробничого середовища притаманних виробництву свинини. Це потребує системного підходу до організації охорони праці та екологічної безпеки.

Проведений аналіз показав, що умови праці у свинарнику формуються під впливом мікроклімату, рівня механізації, організації технологічних процесів та дотримання санітарно-гігієнічних вимог. Водночас значну роль відіграє людський фактор, оскільки рівень підготовки працівників, їх відповідальність та дисципліна безпосередньо впливають на безпеку виробничого процесу [14, с. 131]. Недотримання встановлених вимог призводить до погіршення умов праці, зростання ризику травматизму та негативного впливу на довкілля.

Встановлено, що ефективна система управління ризиками передбачає своєчасну ідентифікацію небезпечних факторів, оцінку їх впливу та впровадження заходів щодо їх мінімізації. Особливе значення має контроль за станом виробничого середовища, належна експлуатація обладнання, використання засобів індивідуальної захисту та дотримання технологічної дисципліни. Важливим аспектом є забезпечення екологічної безпеки, що включає раціональне поводження з відходами, запобігання забрудненню довкілля та дотримання встановлених екологічних норм.

Аналіз підтвердив, що впровадження сучасних технологій в ННПЦ МНАУ є одним із найефективніших напрямів покращення умов праці та підвищення рівня безпеки. Автоматизація виробничих процесів, використання систем моніторингу та модернізація обладнання дозволяють зменшити вплив шкідливих факторів, підвищити ефективність роботи та створити більш комфортні умови для персоналу. Разом з цим важливим залишається питання підготовки кадрів та постійного навчання працівників з питань охорони праці та пожежної безпеки.

Отже, забезпечення безпечних умов праці та екологічної стійкості у свинарнику ННПЦ МНАУ можливе лише за умови комплексного підходу, що поєднує технічні, організаційні та санітарно-гігієнічні заходи. Удосконалення системи охорони праці, впровадження інноваційних рішень та підвищення рівня відповідальності персоналу є необхідними умовами ефективного функціонування виробництва та збереження здоров'я працівників.

Список використаних джерел

1. Швед С.М. Ефективність безпекових заходів у виробництві продукції свинарництва та напрямки її підвищення // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 53-57. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11458>.

2. Блащук В. В., Курепін В. М. Запобігання виробничим ризикам заснованих на принципах усунення небезпек // Охорона праці: освіта і практика. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків, м. Львів, 12 травня 2022 р. Львів : ЛДУ БЖД, 2022. С. 106-107. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11716>.

3. Курепін В. М., Іваненко В. С. Екологічні методи рішення проблем безпеки на свинофермах Миколаївської області // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 62-67. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11460>.
4. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глобалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.
5. Піндера М. В. Контроль та управління безпечністю харчових продуктів. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей IV міжнар. наук. практ. конф., 4 листопада 2025 р. / Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2025. С. 428-430. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22771>.
6. Мазур В. Є. Загальні поняття про хімічні небезпечні та шкідливі виробничі фактори // Глобальні тенденції сучасного світу: соціально-економічні та інформаційно-психологічні аспекти розвитку суспільства : матеріали тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 18 листопада 2021 року Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 31-34. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/10167>.
7. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.
8. Вовчек В. В. Особливості ветеринарної безпеки у свинарстві // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 57-62. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11459>.
9. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. Modern Economics. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).
10. Іваненко В. С. Органічне тваринництво як альтернативне виробництво безпечних якісних продуктів // Інноваційно-інвестиційний розвиток аграрної сфери – запорука продовольчої безпеки країни : матеріали міжнародної науково-практичної конференції Міжнародного форуму, м. Миколаїв, 26 травня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 52-54. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11717>.
11. Іваненко В. С. Шляхи виживання та розвитку українського бізнесу під час воєнного стану. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С 595-598. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22542>.
12. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. Modern Economics. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).
13. Іваненко В. С. HR-навички управління персоналом агропідприємств. Сучасні тренди соціально-економічних перетворень та інтелектуалізації суспільства в умовах сталого розвитку : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 20-21 жовтня 2025 р.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2025. С. 253-255. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22807>.
14. Курепін В.М., Сухорукова А. Л. Особливості трудових відносин у сільському господарстві: теоретико-практичний аналіз. Modern Economics. 2025. № 51(2025). С. 130-136. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-16](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-16).

УДК: 636.4:331.45:159.9

**РОЛЬ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
БЕЗПЕКИ ПРАЦІ В СВИНАРСТВІ**
**THE ROLE OF THE HUMAN FACTOR IN ENSURING
OCCUPATIONAL SAFETY IN PIG FARMING**

Анна Іванова, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Діяльність СГПП «Техмет-Юг» Миколаївського району визначається його спеціалізацією на тваринництві - вирощуванні ремонтного молодняку свиней, що є важливою складовою відтворення стада та забезпечення стабільності виробництва. Підприємство функціонує в умовах інтенсивного ведення господарства, де значна увага приділяється технологічній дисципліні, дотриманню ветеринарно-санітарних вимог та раціональному використанню ресурсів. Вирощування ремонтного молодняку передбачає контроль за генетичними показниками, фізіологічним розвитком тварин та їх адаптацією до подальшого використання у відтворенні, що обумовлює високі вимоги до кваліфікації персоналу та організації праці.

Умови праці при вирощуванні ремонтного молодняку свиней формуються під впливом специфічного виробничого середовища, яке включає роботу у тваринницьких приміщеннях із підвищеною вологістю, наявністю характерних запахів та продуктів життєдіяльності тварин. Під час щоденного догляду за молодняком працівники виконують операції з убирання та очищення станків, контролю стану підстилки, що супроводжується контактом із біологічними відходами. Це потребує дотримання санітарно-гігієнічних норм та використання відповідних засобів індивідуальної захисту [1, с. 42].

Особливістю виробничого процесу є застосування механізованих систем годівлі, які забезпечують рівномірне постачання кормів і води, але водночас вимагають постійного технічного контролю. У разі несправності автоматичної системи подачі корму працівник змушений оперативно втрутитися, що пов'язано з ризиком контакту з частинами обладнання, які рухаються. Аналогічно, під час обслуговування систем вентиляції необхідно враховувати можливість накопичення шкідливих газів, таких як аміак, що може негативно впливати на дихальні шляхи.

Праця персоналу має неперервний характер, оскільки тварини потребують постійного догляду, контролю за їх станом та дотриманням режимів годівлі. Працівники повинні щоденно перевіряти активність молодняку, його апетит та загальний стан, що дозволяє своєчасно виявити ознаки захворювань [2, с. 60]. Водночас робота пов'язана з фізичними навантаженнями, такими як переміщення тварин або виконання санітарних робіт, а також із психоемоційним напруженням через необхідність постійної уваги та відповідальності.

Додатковою особливістю є ризик травматизму внаслідок поведінки тварин. Наприклад, під час переміщення ремонтного молодняку можливі випадки різких рухів або агресії, що може призвести до пошкоджень працівника. Також небезпеку становить слизькі підлоги в приміщеннях після миття або при підвищеній вологості, що підвищує ризик падінь.

Діяльність СГПП «Техмет-Юг» та умови праці при вирощуванні ремонтного молодняку свиней характеризуються поєднанням технологічної складності, впливу виробничих факторів та необхідності постійного контролю за станом тварин. Це вимагає високого рівня організації праці, дотримання вимог охорони праці та впровадження заходів, спрямованих на зниження виробничих ризиків та забезпечення безпечних умов праці.

Вимоги до персоналу СГПП «Техмет-Юг» у процесі вирощування ремонтного молодняку свиней визначаються специфікою тваринницького виробництва та підвищеним рівнем відповідальності за стан поголів'я та безпеку праці. Професійна підготовка працівників передбачає

наявність відповідної освіти або практичного досвіду; обов'язкове проходження навчання з питань охорони праці, ветеринарно-санітарних вимог та правил роботи з технологічним обладнанням.

Наприклад, працівник, який обслуговує автоматизовану систему годівлі, повинен знати принцип її роботи, вміти виявляти несправності та безпечно їх усувати, не наражаючи себе на ризик контакту з рухомими частинами механізмів. Аналогічно, персонал, який здійснює догляд за молодняком, повинен володіти навичками безпечного поводження з тваринами, розуміти їх поведінку та вміти запобігати травмонезбезпечним ситуаціям.

Допуск до роботи на підприємстві здійснюється лише після проходження відповідного інструктажу, медичного огляду та перевірки знань з охорони праці. Це особливо важливо для працівників, які виконують роботи підвищеної небезпеки - обслуговують електрообладнання або працюють із системами гноєвидалення тощо.

Конкретним прикладом є ситуація, коли працівник допускається до обслуговування вентиляційної системи лише після ознайомлення з правилами безпеки, оскільки неправильні дії можуть призвести до накопичення шкідливих газів у приміщенні. Також перед початком роботи працівники повинні бути забезпечені засобами особистої захисту та проінструктовані щодо їх правильного використання.

Відповідальність працівників у процесі вирощування ремонтного молодняку є елементом забезпечення безпеки та ефективності виробництва [3, с. 154]. Працівники зобов'язані дотримуватися установлених технологічних регламентів, правил охорони праці та санітарно-гігієнічних норм, а також негайно повідомляти керівництво про виявлені несправності обладнання або ознаки захворювання тварин. У разі виявлення агресивної поведінки молодняку або пошкодження огорожі працівник повинен оперативно вжити заходів для запобігання травмуванню. Недотримання цих вимог може призвести не лише до погіршення умов утримання тварин, а й до виникнення небезпечних ситуацій для персоналу.

Важливим аспектом є формування у працівників відповідального ставлення до своєї діяльності, що включає дотримання трудової дисципліни, уважність під час виконання робіт та готовність до дій у нестандартних ситуаціях. Під час проведення санітарної обробки приміщень працівник повинен суворо дотримуватися інструкцій щодо використання дезінфекційних засобів, щоб уникнути хімічного впливу на організм.

Вимоги до персоналу СГПП «Техмет-Юг» охоплюють високий рівень професійної підготовки, обов'язковий контроль за допуском до роботи та чітке усвідомлення відповідальності за результати своєї діяльності, що є необхідною умовою забезпечення безпечного та ефективного процесу вирощування ремонтного молодняку свиней.

Вимоги безпеки під час виконання технологічних процесів у СГПП «Техмет-Юг» при вирощуванні ремонтного молодняку свиней базуються на необхідності мінімізації виробничих ризиків та забезпечення безпечної взаємодії працівників із тваринами, обладнанням та виробничим середовищем. Догляд за тваринами передбачає постійний контакт із молодняком, тому працівники повинні діяти обережно, враховувати поведінкові особливості свиней та уникати різких рухів [4, с. 63]. Під час огляду стану тварин або їх лікування важливо не створювати стресових ситуацій, оскільки налякані тварини можуть виявляти агресію або різко рухатися, що становить ризик травмування.

Під час годівлі та напування необхідно дотримуватись правил безпечної роботи з відповідними системами та обладнанням. У разі використання автоматизованих ліній подачі корму працівник повинен контролювати їх роботу на безпечній відстані та не втручатися у функціонування механізмів без попереднього їх зупинення. При виникненні затору в кормопроводі забороняється усувати його під час роботи системи, оскільки це може призвести до травмування. При ручній годівлі важливо правильно розподіляти корм і не заходити до зони скупчення тварин, щоб уникнути тисняви.

Процес напування також потребує контролю за справністю систем, оскільки витік води може призвести до утворення слизької поверхні підлоги, що підвищує ризик падіння. У разі пошкодження поїлки працівник повинен оперативно повідомити відповідальних осіб та вжити заходів для усунення небезпеки, обмеживши доступ до небезпечної ділянки.

Переміщення ремонтного молодняку є одним із найбільш травмонебезпечних процесів, оскільки супроводжується активною поведінкою тварин. Працівники повинні використовувати спеціальні перегородки або направляючі засоби, діяти спокійно та погоджено [5, с. 56]. Під час переведення молодняку з одного верстата в інший важливо уникнути криків і різких дій, які можуть викликати паніку у тварин і призвести до травм як серед тварин, так і серед персоналу.

Робота з обладнанням вимагає суворого дотримання інструкцій з охорони праці та безпеки праці. Перед початком роботи необхідно перевіряти технічний стан машин, наявність захисних елементів та справність електрообладнання. Під час обслуговування систем гноєвидалення обов'язковим є повне відключення обладнання від джерела живлення, оскільки випадковий запуск може призвести до серйозних травм [6, с. 27]. Аналогічно, при роботі з вентиляційними установками необхідно враховувати можливість накопичення шкідливих газів та забезпечувати належне провітрювання приміщення.

Дотримання вимог безпеки під час виконання технологічних процесів при вирощуванні ремонтного молодняку свиней є необхідною умовою запобігання виробничому травматизму. Поєднання уважності працівників, правильного використання обладнання та дотримання технологічної дисципліни забезпечує безпечні умови праці та ефективність виробництва.

Санітарно-гігієнічні вимоги в процесі вирощування ремонтного молодняку свиней у СГПП «Техмет-Юг» мають забезпечити здоров'я тварин та безпеки праці персоналу, оскільки виробниче середовище безпосередньо впливає на всі технологічні процеси. Одним із визначальних факторів є мікроклімат приміщень, який включає температуру, вологість, швидкість руху повітря та рівень загазованості [7, с. 345]. В холодний період року недостатнє опалення може призвести до переохолодження молодняку, що знижує його імунітет і сприяє розвитку захворювань, тоді як надмірна температура влітку викликає тепловий стрес у тварин і погіршує їх апетит. Для працівників такі умови також є несприятливими, оскільки робота в середовищі з високою вологістю та концентрацією аміаку може спричиняти подразнення дихальних шляхів і швидко втому.

Профілактика захворювань у свинарнику базується на постійному контролі стану тварин, дотриманні ветеринарно-санітарних норм та організації належного режиму утримання. Щоденне спостереження за поведінкою молодняку дозволяє своєчасно виявити ознаки млявості, відмови від корму або інші симптоми хвороб, що дає змогу оперативно ізолювати тварину та запобігти поширенню інфекції. Важливу роль відіграє також дотримання карантинних заходів при введенні нового поголів'я [8, с. 53], що зменшує ризик занесення інфекцій у стадо.

Дезінфекція приміщень є обов'язковою складовою санітарно-гігієнічного забезпечення виробництва. Вона проводиться регулярно із застосуванням спеціальних засобів, які знищують патогенні мікроорганізми. Після очищення станків від гною та залишків корму здійснюється обробка поверхонь дезінфікуючими розчинами, що дозволяє знизити мікробне навантаження. При цьому працівники повинні суворо дотримуватися правил безпеки, оскільки неправильне використання хімічних засобів може призвести до подразнення шкіри чи отруєння.

Ветеринарні заходи включають проведення планових щеплень, профілактичних оглядів та лікувальних процедур, спрямованих на підтримання здоров'я тварин. Вакцинація молодняку відповідно до встановленого графіка дозволяє запобігти поширенню небезпечних захворювань, що можуть мати значні економічні наслідки для підприємства. Під час виконання таких процедур персонал повинен дотримуватися правил асептики, використовувати стерильні інструменти та засоби особистої захисту, щоб уникнути зараження як тварин, так і працівників [9, с. 76].

Дотримання санітарно-гігієнічних вимог у свинарнику СГПП «Техмет-Юг» є необхідною умовою забезпечення ефективного виробництва, збереження здоров'я тварин та створення безпечних умов праці. Комплексний підхід до контролю мікроклімату, профілактики захворювань та проведення ветеринарних заходів дозволяє мінімізувати ризики та підтримувати стабільність виробничого процесу.

Оцінка ризиків під час вирощування ремонтного молодняку свиней є системним процесом, спрямованим на своєчасне виявлення небезпечних факторів, аналіз умов їх виникнення та впровадження ефективних заходів для запобігання травматизму та професійним захворюванням.

Ідентифікація ризиків здійснюється шляхом аналізу всіх етапів виробничого процесу [10, с. 333], починаючи від догляду за тваринами та закінчуючи обслуговуванням обладнання та санітарною обробкою приміщень. Під час щоденного огляду станків може бути виявлено підвищену вологість підлоги через несправність системи напування, що створює ризик ковзання та падіння працівника. У такому випадку ризик ідентифікується як фізичний фактор, що потребує негайного усунення.

Іншим прикладом є виявлення підвищеної концентрації аміаку у приміщенні через недостатню вентиляцію. Така ситуація не лише погіршує умови утримання тварин, а й створює небезпеку для працівників, викликаючи подразнення органів дихання [11, с. 203]. У процесі оцінки ризику враховується ймовірність його виникнення та можливі наслідки, після чого приймається рішення щодо впровадження заходів, таких як регулювання роботи вентиляційної системи або проведення її технічного обслуговування.

Управління безпекою праці передбачає комплекс організаційних та технічних заходів, спрямованих на зниження рівня ризиків до прийнятного рівня. Для запобігання травмуванню під час переміщення молодняку впроваджується чітка технологія дій працівників, що включає узгодженість їх роботи, використання спеціальних загороджень та уникнення стресових ситуацій для тварин. У разі роботи з обладнанням, таким як системи гноєвидалення або автоматизовані лінії годівлі, важливим заходом є обов'язкове відключення механізмів перед проведенням будь-яких ремонтних робіт, що унеможлиблює їх випадковий запуск.

Важливою складовою управління ризиками є навчання персоналу та формування у нього навичок безпечної поведінки [12, с. 65]. Працівники проходять інструктажі, під час яких їм пояснюють, як діяти у разі виявлення несправностей обладнання чи ознак захворювання тварин. Це дозволяє зменшити вплив людського фактора та підвищити рівень відповідальності за виконання виробничих завдань.

Оцінка ризиків та управління безпекою праці у СГПП «Техмет-Юг» базуються на постійному моніторингу виробничої середовища, своєчасній ідентифікації небезпек та впровадженні ефективних заходів їх мінімізації. Такий підхід забезпечує не тільки безпечні умови праці, а й підвищує загальну ефективність виробництва та стабільність функціонування підприємства.

Результат аналізу умов праці, вимог безпеки та організації виробничих процесів під час вирощування ремонтного молодняку свиней безпосередньо залежить від комплексного врахування виробничих, технологічних та людських факторів. Специфіка тваринницького виробництва зумовлює постійний контакт працівників із біологічним середовищем, що підвищує значення дотримання санітарно-гігієнічних норм та правил охорони праці.

Проведений аналіз показує, що найбільші ризики виникають у процесах догляду за тваринами, їх переміщення та обслуговування обладнання [13, с. 93]. Випадки травмування можуть виникати під час переведення молодняку між верстатами, коли тварини поводяться неспокійно, або під час спроби усунення несправностей у системі годівлі без її попереднього відключення.

Такі ситуації свідчать про необхідність чіткого дотримання інструкцій та підвищення рівня відповідальності працівників. Водночас недотримання вимог до мікроклімату, зокрема недостатня вентиляція, може призводити до накопичення аміаку, що негативно впливає як на здоров'я персоналу, так і на продуктивність тварин.

Важливим висновком є те, що впровадження сучасних технологій, таких як автоматизовані системи годівлі та вентиляції, значно покращує умови праці, проте потребує належної підготовки персоналу. Ефективне використання автоматичних систем можливе лише за умови, що працівники вміють правильно їх обслуговувати [14, с. 298 та своєчасно реагувати на збої. Це підкреслює необхідність систематичного навчання та інструктажів.

Слід приділити системі управління ризиками, яка має базуватися на постійному моніторингу виробничого середовища та своєчасній ідентифікації небезпек. Виявлення слизових ділянок підлоги через витік води чи гною дозволяє оперативно усунути небезпеки та запобігти падінню працівників. Аналогічно, регулярний контроль стану тварин дає змогу вчасно виявляти захворювання та запобігати їх поширенню.

Таким чином, забезпечення безпечних умов праці у СГПП «Техмет-Юг» можливе лише за умови поєднання технічних рішень, належної організації праці та високого рівня професійної підготовки персоналу. Комплексний підхід до охорони праці, що включає дотримання санітарно-гігієнічних вимог, ефективне управління ризиками та впровадження інноваційних технологій, сприяє не лише зниженню виробничого травматизму, а й підвищенню загальної ефективності виробництва та сталого розвитку підприємства.

Список використаних джерел:

1. Іваненко В.С. Сталий розвиток громад: економічні імперативи та стратегічні орієнтири. Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали V міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 3 грудня 2025 р.). Миколаїв: МНАУ, 2025. С. 40-43. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23691>.
2. Вовчек В. В. Особливості ветеринарної безпеки у свинарстві // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 57-62. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11459>.
3. Курепін В. М. Механізм фінансування та громадської участі в забезпеченні заходів безпеки на локальному та регіональному рівнях. Modern Economics. 2026. № 55(2026). С. 153-161. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V55\(2026\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V55(2026)-21).
4. Курепін В. М., Іваненко В. С. Екологічні методи рішення проблем безпеки на свинофермах Миколаївської області // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 62-67. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11460>.
5. Швед С.М. Ефективність безпекових заходів у виробництві продукції свинарництва та напрямки її підвищення // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 53-57. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11458>.
6. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.
7. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.
8. Іваненко В. С. Органічне тваринництво як альтернативне виробництво безпечних якісних продуктів // Інноваційно-інвестиційний розвиток аграрної сфери – запорука продовольчої безпеки країни : матеріали міжнародної науково-практичної конференції Міжнародного форуму, м. Миколаїв, 26 травня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 52-54. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11717>.
9. Курепін В. М. Безпека, якість та регулювання продуктів та процесів харчового виробництва. Біологічні, біотехнологічні та генетичні аспекти інтенсифікації аграрного виробництва : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Ломжа – Миколаїв, 24-25 жовтня 2024 р.). Łomża : MANS, 2024. С 74-84. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20349>.
10. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів

Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.

11. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.

12. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

13. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

14. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.

УДК: 631.22:658.382:614.8

**РОЛЬ ІНЖЕНЕРНИХ СИСТЕМ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ТЕХНОГЕННОЇ
БЕЗПЕКИ ТВАРИННИЦЬКИХ ОБ'ЄКТІВ**
THE ROLE OF ENGINEERING SYSTEMS IN ENSURING TECHNOLOGICAL
SAFETY OF LIVESTOCK PREMISES

Альона Войтович, Вячеслав Курепін
*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Навчально-науково-виробничий центр Миколаївського національного аграрного університету є багатофункціональним підрозділом. Одним із напрямів його функціонування є утримання та вирощування баранів, що використовується як для забезпечення навчального процесу студентів, так і для проведення наукових досліджень та отримання продукції. Особливістю діяльності центру є поєднання практичної роботи з дотриманням сучасних технологічних та ветеринарно-санітарних вимог, що висуває підвищені вимоги до організації виробничого процесу та безпеки праці.

Приміщення для утримання баранів у ННПЦ МНАУ являють собою спеціалізовані тваринницькі будинки, обладнані системами вентиляції, освітлення, водопостачання та годівлі. Конструктивно вони включають загони для групового утримання тварин, кормові проходи та допоміжні приміщення для зберігання інвентарю. У зимовий період такі приміщення забезпечують достатній рівень теплового захисту, щоб уникнути переохолодження тварин. У літній період за допомогою ефективної вентиляції забезпечується перегрів тварин. Недостатня циркуляція повітря може призводити до накопичення вологи та шкідливих газів, що негативно впливає як на тварин, так і на персонал.

Умови праці персоналу формуються під впливом специфіки роботи з тваринами та особливостей виробничого середовища [1, с. 345]. Працівники виконують роботи, пов'язані з доглядом за баранами, прибиранням приміщень, роздаванням кормів та контролем стану тварин. Під час годівлі працівник змушений переміщатися вздовж кормових проходів, що можуть бути слизькими через залишки корму або вологу, що створює ризик падіння. Крім того, робота супроводжується фізичними навантаженнями, такими як перенесення кормів або очищення загонів, а також контактом із біологічними відходами.

Слід приділяти увагу поведінці тварин, оскільки барани можуть виявляти агресію, особливо в період гону або за зміни умов утримання. Під час переміщення тварин між загонами працівник може зазнати удару, якщо не дотримується правил безпечного поводження. Це обумовлює необхідність відповідної підготовки персоналу та використання допоміжних засобів для управління тваринами.

Об'єкт дослідження характеризується складним поєднанням виробничих процесів, технічного оснащення та біологічних факторів, що впливають на умови праці [2, с. 150]. Це вимагає належної організації роботи, дотримання вимог техногенної та виробничої безпеки, а також постійного контролю за станом приміщень та технологічних систем з метою забезпечення безпечного та ефективного функціонування тваринницького підрозділу.

Аналіз потенційно небезпечних факторів у приміщеннях утримання баранів свідчить про наявність комплексу небезпечних та шкідливих ризиків, які можуть впливати на безпеку працівників та ефективність виробничого процесу. Техногенні ризики пов'язані насамперед із експлуатацією будівель, обладнання та інженерних систем, які за неналежного технічного стану можуть створювати аварійні ситуації.

Несправність електромережі або пошкодження ізоляції проводів у вологому середовищі тваринницького приміщення може призвести до ураження електричним струмом. Потенційну небезпеку становитиме система вентиляції, оскільки їх відмова або недостатня ефективність спричиняє накопичення шкідливих газів, що може викликати погіршення самопочуття працівників і навіть отруєння.

Біологічні фактори є одними з найхарактерніших для цього виду діяльності, оскільки працівники постійно контактують із тваринами та продуктами їх життєдіяльності. У повітрі приміщень можуть міститися мікроорганізми, грибки та алергени, які здатні викликати респіраторні захворювання або алергічні реакції. Під час прибирання загонів або заміни підстилки у повітря піднімається пил [3, с. 69], що містить біологічні частки, які потрапляють у дихальні шляхи працівника. Крім того, існує ризик передачі інфекційних захворювань від тварин до людини, особливо через недотримання санітарно-гігієнічних вимог.

Фізичні фактори відіграють значну роль у формуванні небезпечних умов праці. Підвищена вологість, перепади температури та недостатній рівень освітлення можуть негативно впливати на працездатність персоналу. У зимовий період низька температура у неопалюваних або недостатньо утеплених приміщеннях призводить до переохолодження працівників. У літній період - перегрів і висока вологість викликають швидку втому. Додатковим ризиком є слизькі підлоги, які утворюються внаслідок попадання води або продуктів життєдіяльності тварин, що значно підвищує ймовірність падінь та травм.

Існує вплив обладнання та інженерних систем, вони створюють додаткові небезпеки, які повинні бути знижені за умови правильної експлуатації [4, с. 129]. Механізовані системи подачі корму можуть спричинити травмування в разі контакту з рухомими частинами, особливо якщо працівник намагається усунути несправність без зупинки обладнання.

Справна вентиляційна система здатна значно покращити умови праці, зменшуючи концентрацію шкідливих газів та вологи. Аналогічно, належне освітлення дозволяє знизити ризик помилок і травматизму під час виконання робіт.

Приміщення для утримання баранів у ННПЦ МНАУ характеризуються наявністю взаємопов'язаних небезпечних факторів, що потребують постійного контролю та своєчасного усунення. Комплексний підхід до аналізу техногенних, біологічних та фізичних ризиків, а також раціональне використання обладнання та інженерних систем є необхідною умовою забезпечення безпечних умов праці та ефективного функціонування виробництва.

Вимоги техногенної безпеки до будівель та споруд у приміщеннях для утримання баранів у ННВЦ МНАУ визначаються необхідністю забезпечення надійності конструкцій, безпечної експлуатації інженерних мереж та створення умов, що мінімізують ризики для персоналу та тварин. Конструктивні особливості таких приміщень повинні відповідати технологічним вимогам тваринництва та враховувати вплив агресивного середовища, зокрема підвищеної вологості, аміачних випарів та механічних навантажень.

Підлоги у тваринницьких приміщеннях виконуються з матеріалів, стійких до корозії та вологи, і мають неслизьку поверхню, оскільки гладке покриття може призводити до падіння працівників під час роздавання кормів або прибирання. Стіни та перегородки повинні бути міцними і легко

піддаватися очищенню та дезінфекції, адже накопичення бруду створює як санітарні, так і техногенні ризики.

Інженерні мережі відіграють ключову роль у забезпеченні безпечного функціонування приміщень [5, с. 317]. Система електропостачання виконані з урахуванням умов підвищеної вологості та запиленості, що характерні для тваринницьких об'єктів. Використання захищених електропроводів та герметичних світильників дозволяє уникнути коротких замикань та ураження електричним струмом. У разі пошкодження ізоляції проводів у зоні доступу тварин виникає підвищений ризик аварійної ситуації, тому регулярний технічний огляд електромереж є обов'язковим.

Система вентиляції повинна забезпечувати ефективний повітрообмін і підтримання нормативного мікроклімату. У разі недостатньої роботи вентиляції в приміщенні може накопичуватися аміак, що негативно впливає на дихальну систему працівників та тварин. Надмірна вентиляція в холодний період може спричинити переохолодження, тому важливо забезпечити можливість регулювання інтенсивності повітряобміну.

Водопостачання має бути безперебійним і безпечним, оскільки витік води може призвести до підтоплення підлоги та створення слизових ділянок, що підвищує ризик травмування. Пошкоджена система напування тварин може спричинити постійне зволоження проходів, у яких пересувається персонал.

Вимоги до утримання та експлуатації будівель передбачають регулярний контроль їх технічного стану, своєчасне проведення ремонтів та дотримання правил безпечної експлуатації [6, с. 268]. Тріщини в стінах або пошкодження конструкцій можуть свідчити про зниження їх міцності та створювати небезпеку обвалу.

Засмічення вентиляційних каналів або несправність обладнання можуть призводити до погіршення умов праці та підвищення рівня небезпеки. Важливим є також утримання території у належному стані, зокрема своєчасне видалення відходів та забезпечення вільного доступу до евакуаційних виходів.

Дотримання вимог техногенної безпеки до будівель та споруд у приміщеннях для утримання баранів у ННПЦ МНАУ є необхідною умовою запобігання аварійним ситуаціям та забезпечення безпечних умов праці. Раціональне поєднання конструктивних рішень, справної роботи інженерних мереж та належної експлуатації будівель сприяє стабільному функціонуванню виробництва та зниженню рівня виробничих ризиків.

Вимоги безпеки під час утримання баранів у ННВЦ МНАУ формуються з урахуванням особливостей поведінки тварин, специфіки виробничих процесів та необхідності забезпечення безпечних умов праці для персоналу. Організація робочого процесу повинна передбачати чіткий розподіл обов'язків [7, с. 48], узгодженість дій працівників та дотримання технологічних регламентів.

Під час щоденного обслуговування тварин працівники виконують роботи в визначеній послідовності, починаючи з огляду на стан баранів і закінчуючи прибиранням приміщень. Це дозволяє уникнути хаотичних дій і знизити ризик виникнення небезпечних ситуацій. Важливим є також забезпечення вільного доступу до робочих зон і проходів, оскільки захаращення території інвентарем або кормами може ускладнювати пересування та створювати ризик травмування.

Безпечне поводження з баранами є одним із ключових аспектів охорони праці, оскільки ці тварини можуть виявляти агресію, особливо в період гону або при порушенні звичного середовища. Працівники повинні добре знати поведінкові особливості баранів та діяти спокійно, без різких рухів та криків. Під час переміщення тварин між загонами необхідно використовувати спеціальні перегородки або направляючі щити, що дозволяє контролювати рух тварин і уникати прямого контакту. У разі необхідності проведення ветеринарних процедур важливо фіксувати тварину, щоб мінімізувати ризик ударів або поштовхів, які можуть спричинити травми працівника.

Профілактика травматизму включає комплекс заходів, спрямованих на усунення чи зменшення небезпечних факторів у виробничому середовищі. Регулярне очищення підлоги від гною та залишків корму дозволяє запобігти утворенню слизових поверхонь, які можуть стати причиною падінь. Своєчасний ремонт огорож і перегородок у загонах запобігає випадковому виходу тварин та

неконтрольованим ситуаціям. Важливим є використання відповідного спецодягу та взуття з протиковзкими властивостями, що знижує ризик травмування під час роботи у вологих умовах [8, с. 334].

Особливу увагу слід приділяти навчанню персоналу, оскільки саме від рівня підготовки працівників залежить їхня здатність правильно реагувати на небезпечні ситуації. У разі агресивної поведінки барана працівник повинен знати, як безпечно відійти та уникнути прямого контакту, не провокуючи тварину. Важливим є також проведення інструктажів та тренувань, що формують навички безпечної роботи та підвищують загальний рівень культури охорони праці.

Дотримання вимог безпеки під час утримання баранів у ННПЦ МНАУ забезпечується через раціональну організацію праці, правильне поводження з тваринами та системний підхід до профілактики травматизму. Це дозволяє знизити виробничі ризики, зберегти здоров'я працівників та забезпечити ефективне функціонування тваринницького підрозділу [9, с. 67].

Одним із ключових факторів санітарно-гігієнічних вимог до приміщень утримання баранів у ННПЦ МНАУ є мікроклімат приміщень, який повинен підтримуватися на оптимальному рівні з урахуванням фізіологічних потреб тварин. В холодний період року порушення роботи системи вентиляції може призвести до зниження температури, що спричиняє стрес у баранів і підвищує ризик захворювань органів дихання.

У літній період надмірна температура та висока вологість створюють несприятливі умови, що негативно впливають на апетит та загальний стан тварин. Для працівників такі умови є небезпечними, оскільки підвищена вологість і концентрація аміаку можуть спричиняти подразнення слизових оболонок та швидко втому.

Дезінфекція приміщень є обов'язковою складовою санітарно-гігієнічного забезпечення, оскільки дозволяє зменшити рівень мікробного забруднення та запобігти поширенню інфекцій. Після очищення загонів від гною та залишків корму проводиться обробка підлоги, стін та обладнання дезінфікуючими розчинами, що забезпечує знищення патогенних мікроорганізмів. При цьому важливо дотримуватися технології застосування засобів, оскільки їх неправильне використання має бути небезпечним для працівників [10, с. 147] та тварин. Особливу увагу приділяють місцям скупчення вологи, де створюються сприятливі умови для розвитку бактерій та грибків.

Ветеринарні заходи включають систематичний контроль стану тварин, проведення профілактичних оглядів та виконання необхідних лікувально-профілактичних процедур. Регулярне спостереження за поведінкою баранів дозволяє виявити перші ознаки захворювань, такі як зниження активності або відмова від корму, що дає змогу оперативно ізолювати хвору тварину та запобігти поширенню інфекції. Важливим елементом є також дотримання карантинних заходів при введенні нового поголів'я, що мінімізує ризик занесення хвороб у стадо.

Профілактика захворювань базується на комплексному підході, який включає підтримання чистоти приміщень, забезпечення якісного корму та води, а також дотримання режимів утримання. Своєчасне видалення гною та заміна підстилки дозволяє знизити вологість і рівень шкідливих газів, що позитивно впливає на стан тварин та умови праці персоналу. Важливо забезпечити належне освітлення та вентиляцію, оскільки це сприяє підтриманню здорового середовища та знижує ризик виникнення захворювань. Раціональне поєднання контролю мікроклімату, проведення дезінфекційних та ветеринарних заходів, а також системної профілактики захворювань забезпечує безпечні умови праці та сприяє збереженню здоров'я тварин.

Оцінка ризиків у приміщеннях утримання баранів є важливим елементом забезпечення безпечних умов праці, оскільки дозволяє своєчасно виявляти потенційні небезпеки та запобігати їх негативним наслідкам [11, с. 98]. Ідентифікація техногенних ризиків здійснюється на основі аналізу стану будівель, обладнання та інженерних систем, умов виконання виробничих операцій.

Під час огляду приміщень може бути виявлено пошкодження електропроводки або відсутність належної ізоляції, що в умовах підвищеної вологості створює загрозу ураження електричним струмом. Несправність вентиляційної системи призводить до накопичення аміаку та вуглекислого газу, що негативно впливає на здоров'я працівників та тварин.

У процесі ідентифікації ризиків враховуються фактори, пов'язані з експлуатацією обладнання. Рухомі частини механізмів для роздавання кормів або прибирання можуть становити небезпеку у разі недотримання правил безпеки або відсутності захисних кожухів. Несправність систем водопостачання може призвести до підтоплення підлоги, що створює ризик ковзання та падіння працівників. Такі приклади свідчать про необхідність регулярного технічного контролю та своєчасного усунення виявлених недоліків.

Система управління безпекою праці в умовах ННПЦ МНАУ базується на поєднанні організаційних, технічних та профілактичних заходів, спрямованих на зниження рівня ризиків. Важливу роль відіграє впровадження чітких інструкцій з охорони праці, які регламентують порядок виконання робіт і дії персоналу в разі виникнення небезпечних ситуацій [12, с. 64]. Наприклад, при виявленні несправності обладнання працівник зобов'язаний негайно припинити його використання та повідомити відповідальних осіб, що дозволяє запобігти аварії.

Ефективне управління безпекою передбачає систематичне навчання персоналу та проведення інструктажів. Це дає змогу сформувати у працівників навички розпізнавання небезпек та правильного реагування на них [13, с. 64]. Наприклад, працівник, який знає ознаки накопичення шкідливих газів у приміщенні, зможе вчасно вжити заходів, таких як провітрювання або перевірка вентиляції, що знижує ризик отруєння.

Важливим елементом є постійний моніторинг умов праці та оцінка ефективності впроваджених заходів. Аналіз причин травматизму чи аварійних ситуацій дозволяє виявити слабкі місця в організації праці та удосконалити систему безпеки. Це може включати модернізацію обладнання, покращення освітлення або зміну організації робочих процесів.

Оцінка ризиків та управління безпекою праці в приміщеннях утримання баранів у ННПЦ МНАУ є неперервним процесом, що передбачає ідентифікацію техногенних небезпек, їх аналіз та впровадження ефективних заходів для їх мінімізації. Такий підхід дозволяє забезпечити безпечні умови праці, зменшити ймовірність аварійних ситуацій та підвищити загальну ефективність функціонування тваринницького підрозділу.

Узагальнюючи результати дослідження вимог техногенної безпеки до приміщень утримання баранів у ННПЦ МНАУ, слід зазначити, що ефективність функціонування тваринницького підрозділу безпосередньо залежить від комплексного підходу до організації безпечних умов праці, технічного стану будівель та рівня підготовки персоналу. Аналіз показав, що виробниче середовище в таких приміщеннях формується під впливом низки взаємопов'язаних факторів, серед яких є технічний стан інженерних систем, санітарно-гігієнічні умови та особливості поведінки тварин.

Дослідження підтверджує, що найбільш значущими є техногенні ризики, пов'язані з експлуатацією електромереж, вентиляційних систем та водопостачання. Пошкодження електропроводки в умовах підвищеної вологості може призвести до аварійних ситуацій, тоді як недостатня ефективність вентиляції сприяє накопиченню шкідливих газів, що негативно впливає як на працівників, так і на тварин. Водночас належне технічне обслуговування обладнання та своєчасне виявлення несправностей дозволяють значно знизити рівень цих ризиків.

Важливим аспектом є вплив біологічних та фізичних факторів, які супроводжують процес утримання баранів. Контакт із тваринами, продуктами їхньої життєдіяльності та мікроорганізмами створює потенційну небезпеку для здоров'я персоналу. Наприклад, під час прибирання приміщень у повітря піднімаються пилові частинки, що можуть викликати респіраторні захворювання, а слизові підлоги через підвищену вологість стають причиною травм. Це підкреслює необхідність дотримання санітарно-гігієнічних норм та використання засобів індивідуального захисту.

Окрему роль відіграє організація робочого процесу та дотримання вимог безпеки під час поводження з тваринами. Неврахування поведінкових особливостей баранів може призводити до травматизму, особливо під час їх переміщення або проведення ветеринарних процедур. Різкі рухи або неправильні дії працівника можуть спровокувати агресію тварини, що становить безпосередню загрозу. Тому важливим є не лише технічне забезпечення безпеки, а й належний рівень підготовки персоналу.

Проведена оцінка ризиків показує, що ефективна система управління безпекою повинна базуватися на постійному моніторингу умов праці, своєчасній ідентифікації небезпек та впровадженні профілактичних заходів. Регулярні огляди приміщень дозволяють виявити дефекти конструкцій чи несправності обладнання, а навчання персоналу сприяє формуванню навичок безпечної поведінки. Впровадження сучасних технологій, таких як автоматизовані системи вентиляції чи механізоване прибирання позитивно впливає на зниження рівня виробничих ризиків.

Таким чином, забезпечення техногенної безпеки в приміщеннях утримання баранів у ННПЦ МНАУ є багатогранним процесом, що потребує поєднання технічних, організаційних та санітарно-гігієнічних заходів. Комплексний підхід до управління ризиками дозволяє створити безпечне виробниче середовище, зменшити ймовірність нещасних випадків та підвищити ефективність діяльності тваринницького підрозділу.

Список використаних джерел:

1. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.
2. Іваненко В. С., Курепін В. М. Оцінка ризиків щодо виникнення виробничого травматизму на підприємствах. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів, 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 149-151. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21886>.
3. Іваненко В.С. Залучення фахівців сторонніх служб для проведення оцінки ризиків на робочому місці // OSHAgrо – 2023 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 69-71. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15935>.
4. Іваненко В.С. Побудова стійкого майбутнього: проектування екологічно чистих будівель та енергоефективного будівництва. Green Construction (Зелене будівництво) : матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 13-14 травня 2025 р.). Київ : Київський національний університет будівництва і архітектури, 2025. С. 127-130. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21514>.
5. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.
6. Іваненко В. С., Курепін В. М. Реалізація заходів цивільного захисту у реформах місцевого самоврядування // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 265-268. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15758>.
7. Kurepin V., Lyamar O. (2024). Assessment of the State of Personnel Safety of Agricultural Enterprises with the Help of Relevant Performance Indicators. Modern Economics, 43(2024), 41-50. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V43\(2024\)-06](https://doi.org/10.31521/modecon.V43(2024)-06).
8. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.
9. Іваненко В. О. Моніторинг небезпечних факторів виробничого середовища. Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України : матеріали XI Всеукраїнської заочної наук.-практ. конф., м. Київ, 25 квітня 2025 р. Київ : УДУ імені Михайла Драгоманова, 2025. С. 66-67. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21289>.

10. Ivanenko V. Technological load on the natural environment of the Mykolaiv region: problems, solution ways. Науково-практична конференція, присвячена Всесвітньому метеорологічному дню «На варті кліматичних дій» та Всесвітньому дню водних ресурсів «Вода для миру» (м. Київ, 22-23 березня 2024 р.). Київ, 2024. С. 146-148. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18868>.

11. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. *Modern Economics*. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).

12. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. *Modern Economics*. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

13. Лотарева Д. В. Безпека продуктів харчування в мінливому світі: пріоритет для охорони здоров'я. Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі : тези доповідей міжнар. наук.-практ. конф., (м. Харків, 5 листопада 2024 р.) / Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2024. С. 522-524. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/19034>.

Тематичний напрям № 7

Міжнародний досвід впровадження інновацій у сільському господарстві

УДК 004:712:631.1(100)

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЛАНДШАФТНОМУ САДІВНИЦТВІ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ АГРАРНИХ ІННОВАЦІЙ **IMPLEMENTATION OF INFORMATION TECHNOLOGIES IN LANDSCAPE GARDENING IN THE CONTEXT OF INTERNATIONAL EXPERIENCE OF INNOVATIONS IN AGRICULTURE**

Ольга Ткаченко, Інна Житник

*Білоцерківський національний аграрний університет
Біла Церква, Україна*

Сучасний розвиток сільського господарства характеризується активним впровадженням інноваційних технологій, які охоплюють не лише виробництво сільськогосподарської продукції, але й суміжні галузі, зокрема садово-паркове господарство. Урбанізація, зміна клімату та потреба у створенні комфортного екологічного середовища обумовлюють необхідність застосування цифрових технологій для ефективного управління зеленими насадженнями.

Міжнародний досвід демонструє активне використання інформаційних технологій у плануванні, створенні та експлуатації паркових територій, міських зелених зон і декоративних насаджень. У країнах Європейського Союзу, США, Канаді та Японії цифрові рішення є невід'ємною складовою системи управління зеленими насадженнями. Це дозволяє підвищити ефективність використання ресурсів, оптимізувати догляд за рослинами та забезпечити сталий розвиток урбанізованих територій.

У працях українських науковців (зокрема дослідженнях О. Г. Голубцова, Є. О. Маруняк та ін.) аналізується міжнародний досвід ландшафтного планування та садівництва переважно таких країн Європи: Німеччина, Австрія, Швейцарія та інші. Як базову модель для впровадження в Україні розглядають саме досвід Німеччини, Нідерландів та Великої Британії. У роботах О. Д. Лаврика, В. В. Цимбалюка, Л. І. Стефанкова аналізується досвід кількох європейських країн, де розвинуті підходи до ландшафтного планування та управління територіями а саме: Німеччина, Польща, Чехія, Словаччина, Франція. Основний акцент зроблено на досвіді Німеччини та Польщі.

Тому, синтезуючи інформаційні технології як складову цифрової трансформації ландшафтного садівництва можемо стверджувати, що цифровізація садово-паркового господарства базується на інтеграції різних інформаційних технологій, що забезпечують автоматизацію процесів планування, моніторингу та догляду за зеленими насадженнями. Серед найбільш поширених технологій можна виокремити:

- геоінформаційні системи;
- технології дистанційного зондування Землі;
- Інтернет речей;
- автоматизовані системи поливу;

- безпілотні літальні апарати;
- мобільні додатки для управління зеленими насадженнями;
- системи аналізу великих даних.

Застосовування цих технологій дозволяє створювати цифрові карти зелених насаджень, проводити аналіз стану рослинності, прогнозувати розвиток зелених зон та оптимізувати витрати на їх утримання.

Щодо використання геоінформаційних систем, то вони є одним із ключових інструментів цифровізації садово-паркового господарства. Вони дозволяють створювати електронні бази даних зелених насаджень, здійснювати просторовий аналіз та планування територій. У багатьох європейських містах створено цифрові карти зелених насаджень, які містять інформацію про види рослин, їх вік, стан, потребу в догляді. Такі системи дозволяють оптимізувати роботу комунальних служб та підвищити ефективність управління зеленими зонами.

Технології дистанційного зондування Землі широко використовуються як у сільському господарстві та і активно впроваджуються у садово-парковому господарстві. Використання супутникових знімків та аерофотозйомки дозволяє оцінювати стан зелених насаджень, визначати проблемні ділянки та прогнозувати розвиток рослинності. Міжнародний досвід свідчить, що використання супутникових даних дозволяє зменшити витрати на обстеження територій та підвищити точність управлінських рішень.

Щодо Інтернет речей, то це є одним із найбільш перспективних напрямів цифровізації садово-паркового господарства. У догляді за зеленими насадженнями сенсорні системи дозволяють контролювати параметри середовища в реальному часі. На основі отриманих даних автоматизовані системи можуть регулювати полив, внесення добрив та інші агротехнічні заходи. У країнах ЄС активно використовуються розумні системи поливу, які зменшують витрати води до 30-40 %.

Безпілотні літальні апарати широко застосовуються для моніторингу ландшафтного садівництва. Міжнародний досвід демонструє, що застосування дронів значно підвищує ефективність управління зеленими зонами, а використовуються мобільних додатків дозволяє працювати безпосередньо на території об'єкта: вести облік зелених насаджень; планувати роботи з догляду; контролювати витрати ресурсів; здійснювати моніторинг стану рослин; формувати звітність.

Отож, міжнародний досвід впровадження інформаційних технологій у ландшафтному садівництві запевняє позитивну сторону саме у дії ІТ і надає такі переваги, як підвищення ефективності управління; зменшення витрат ресурсів; покращення екологічного стану територій; автоматизацію догляду за рослинами; підвищення точності планування; створення комфортного міського середовища. Тому для впровадження міжнародного досвіду в Україні необхідно:

- розвивати цифрову інфраструктуру;
- впроваджувати GIS-системи у комунальних службах;
- використовувати сенсорні системи моніторингу;
- інтегрувати технології дистанційного зондування;
- впроваджувати автоматизовані системи поливу;
- розвивати цифрову освіту фахівців.

Інтеграція інформаційних технологій сприятиме підвищенню ефективності ландшафтного садівництва та забезпеченню сталого розвитку зелених зон.

Список використаних джерел

1. Boulton C., Dedekorkut-Howes A., Byrne J. Factors shaping urban greenspace provision: A systematic review of the literature // *Landscape and Urban Planning*. 2018. Vol. 178. P. 82-101. DOI: 10.1016/j.landurbplan.2018.05.029.
2. Kumar S., Kaushik R., Wani A., Kaur H. Navigating the landscape of precision horticulture: sustainable agriculture in the digital age. *Scientia Horticulturae*. 2024. Vol. 338. Article 113688. DOI: 10.1016/j.scienta.2024.113688.

3. Poenaru M. M., Manta L. F., Gherțescu C., Manta A. G. Shaping the future of horticulture: innovative technologies, artificial intelligence, and robotic automation through a bibliometric lens. *Horticulturae*. 2025. Vol. 11, № 5. Article 449. DOI: 10.3390/horticulturae11050449.

4. Голубцов О. Г. Ландшафтне планування: основні положення та досвід реалізації в Україні // Український географічний журнал. 2021, 1(113). С. 63-72. DOI: 10.15407/ugz2021.01.063.

5. Лаврик О. Д., Цимбалюк В. В., Стефанков Л. І. Інженерне ландшафтознавство в Україні: сучасний стан і зарубіжний досвід // *Landscape Science*. 2023. № 1. С. 27-39. <https://doi.org/10.31652/2786-5665-2022-1-27-39>.

УДК 351: 338.1

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

EUROPEAN INTEGRATION VECTOR OF THE DEVELOPMENT OF THE AGRICULTURAL SECTOR OF UKRAINE

Любов Титаренко

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Полтава, Україна*

У процесі євроінтеграції України аграрний сектор є одним із лідерів. Наразі відбувається повноцінний перехід до європейських стандартів українського агропромислового комплексу. Адаптацію агросектору до стандартів ЄС Україна зобов'язалась завершити до 2028 року. Згідно Національної стратегії економічного розвитку на період до 20230 року, визначені основні завдання щодо євроінтеграції: забезпечення аграрного сектору якісною інфраструктурою, доступними матеріально-технічними ресурсами, виробництво на експорт безпечної та здорової сільськогосподарської харчової продукції тощо. Цей процес життєво важливий для економіки країн, оскільки основними торговельними партнерами за останні роки є європейські країни.

Так, на Євросоюз припадає близько 50% валютної виручки від аграрного експорту. У січні-лютому 2026 року Україна експортувала 9,95 млн т сільськогосподарської продукції на загальну суму \$4 млрд і у порівнянні з минулим роком притік валютної виручки збільшився на 9,3%. Це і є торговельна агросинергія в дії, половину з якої забезпечила торгівля з країнами ЄС [1].

В умовах повномасштабної війни український агробізнес переживає складні часи. Спостерігається уповільнення розвитку дрібних фермерів, банкрутство або передача землі в обробіток іншим. Багато великих агрокомпаній здебільшого заморозили програми оновлення техніки та технологічного розвитку через фінансові обмеження. Водночас, за даними Державної служби надзвичайних ситуацій України, з моменту повномасштабного вторгнення РФ, Україна є однією з найбільш замінованих територій в світі. Особливо постраждав від мінування та бойових дій агросектор. Російська військова агресія завдала критичного удару по технічному забезпеченню, спричинила обмеження на використання безпілотників створила проблеми з постачанням, технологічний прогрес агросектору значно уповільнився. Це потребує спрощеного доступу агросектору на ринок ЄС та продовження з ним безмитного режиму.

Аналітики доводять, що один із ключових факторів довгострокового розвитку фермерства – допомога у пошуку нових міжнародних ринків, партнерів та покупців, в першу чергу вихід на ринки ЄС. Необхідно надавати програми підтримки експортноорієнтованим фермерським господарствам та кооперативам щодо розробки та адаптації продуктового асортименту, сертифікації та отримання відповідних дозволів, логістики та міжнародних банківських інструментів, кооперації на місцевому та міжнародному рівні. Посилення державної підтримки, залучення міжнародних інвестицій для модернізації агросектору, перехід від сировинного експорту до продукції з високою доданою

вартістю та активне впровадження принципів «зеленої» економіки є важливим для інтеграції в європейські аграрні ринки.

Наразі агросектор країни намагається оптимізувати виробничі процеси впроваджуючи нові технології та штучний інтелект (ШІ). Суттєве значення має державна підтримка цієї галузі. Так, на 2026 рік агросектор отримав із бюджету 14,1 млрд грн. Із них фінансова підтримка сільгоспвиробників – 9,5 млрд грн (дотація на 1 га для прифронтових територій, страхування сільгосппродукції, зрошення/меліорація). Підтримка фермерів – 2,6 млрд грн (кредитування, дотація на 1 га (в тому числі й програма компенсації за вирощування бавовнику), дотації на корів, кіз та овець) і на гуманітарне розмінування сільськогосподарських земель – 2 млрд грн. [2].

Все більш важливу роль в підвищенні ефективності аграрного сектору країни відіграє автоматизація виробничих процесів та ШІ, який активно проникає в аграрну сферу стаючи потужним інструментом аналітики та прийняття рішень на основі великих масивів даних. Серед найпоширеніших застосувань ШІ-технологій виділяється прогнозування врожаю, яке використовують 22% агропідприємств – ці системи аналізують історичні дані, поточний стан посівів, погодні умови та інші фактори для точного передбачення майбутньої врожайності та стабільності [3].

Експерти зазначають, що інноваційні системи комп'ютерного зору для оцінки рівня стиглості та виявлення хвороб рослин використовують 10% респондентів [3]. Такі технології аналізують фотознімки посівів та ідентифікують проблеми ще до того, як вони стануть помітними людині. Також з аналогічною частотою ШІ задіяний у плануванні оптимального підбору різних культурних сортів та гібридів. Ці аналітичні системи опрацьовують дані про характеристики сортів, умови вирощування та історичну продуктивність для рекомендації найбільш підходящих варіантів для конкретних полів чи регіонів країни.

У цілому, впровадження штучного інтелекту в аграрний сектор сприяє впровадженню модернізованих, автоматизованих та інтелектуальних систем управління, стабільності виробництва, підвищенню продуктивності робіт, зниженню витрат та ризиків, а також покращенню якості виробництва та його конкурентоздатності, що стає ключовим чинником в конкурентній боротьбі на європейському ринку.

З урахуванням євроінтеграційного вектору та особливостей розвитку аграрного сектору України в умовах воєнного стану суттєве значення має реалізація завдань державної аграрної політики: забезпечення стійкості сільськогосподарських виробників, поліпшення їхнього фінансового стану, створення умов для функціонування аграріїв на тлі кліматичних змін та їх адаптації до аграрної політики ЄС.

Також подальша євроінтеграція українського агросектору потребує значного доопрацювання нормативно-законодавчої бази та реалізації цих ініціатив усіма суб'єктами ринку. Одним із ключових кроків стане реалізація Стратегії розвитку сільського господарства до 2030 року, яка спрямована на забезпечення сталого розвитку галузі. Впровадження європейських стандартів забезпечить вищу якість продукції, відкриє нові можливості для експорту, сприятиме залученню іноземних інвестицій та розвитку країни.

За таких умов, пріоритетами розвитку державної аграрної політики України в умовах євроінтеграції мають бути: гармонізація національної нормативно-правової бази з європейськими напрямами розвитку та європейськими стратегічними документами; поступове відведення під консервацію малопродуктивних сільськогосподарських земель; відновлення і збереження екосистем; сприяння розвитку інфраструктурних проєктів зі зберігання і первинної обробки сільськогосподарської продукції тощо. Євроінтеграція аграрного сектору має відбуватися послідовно, з урахуванням структури виробництва, масштабів господарств та економічних реалій, бути не економічно обтяжливою а трансформаційною для країни.

Список використаних джерел

1. Для євроінтеграції агросектору України потрібен перехідний період у 10 років.
URL:<https://agropolit.com/news/31314-dlya-yevrointegratsiyi-agrosektoru-ukrayini-potriben-perehidniy-period-u-10-rokiv>.
2. Бюджетна підтримки агросектору в 2026 році: що потрібно знати аграріям?
URL:<https://agropolit.com/spetsproekty/1063-byudjetna-pidtrimki-agrosektoru-v-2026-rotsi-scho-potribno-znati-agrariyam>.
3. Сільське господарство 4.0 – приклад розвитку в Україні.
URL:<https://kurkul.com/spetsproekty/1743-silске-gospodarstvo-40--priklad-rozvitku-v-ukrayini>.

УДК 636.32/.38:331.45

УДОСКОНАЛЕННЯ БЕЗПЕКИ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У ВІВЧАРСТВІ НА ОСНОВІ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НА ПРИКЛАДІ ННПЦ МНАУ IMPROVEMENT OF SAFETY OF TECHNOLOGICAL PROCESSES IN VETERINARY INDUSTRY BASED ON INTERNATIONAL EXPERIENCE USING THE EXAMPLE OF NNPC MNAU

Микита Харківський, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет,
Миколаїв, Україна*

Характеристика умов праці у ННПЦ МНАУ формується під впливом технологічних процесів вирощування молодняку овець, особливостей утримання тварин, а також використання відповідного обладнання та виробничих приміщень. Така багатофункціональність діяльності зумовлює наявність різних категорій працівників, включаючи науково-педагогічний персонал, обслуговуючих працівників та здобувачів вищої освіти, які проходять практичну підготовку.

Виробниче середовище у вівчарському підрозділі характеризується виконанням робіт, пов'язаних із доглядом за тваринами, організацією їх годівлі, напування, ветеринарного обслуговування та санітарної обробки приміщень. Значна частина робіт має фізичний характер і виконується в умовах безпосереднього контакту з тваринами. Це потребує дотримання підвищених вимог безпеки.

Суттєвий вплив на умови праці мають параметри мікроклімату у тваринницьких приміщеннях. Температура, вологість повітря, швидкість його руху та рівень вентиляції залежать як від пори року, так і від ефективності функціонування вентиляційних систем. У холодний період можливе зниження температури, тоді як у теплий - підвищення рівня вологості та концентрації шкідливих газів. Це може негативно впливати на самопочуття працівників і вимагає належного контролю [1, с. 123].

В процесі роботи працівники зазнають впливу біологічних факторів, зокрема можливого контакту з мікроорганізмами та продуктами життєдіяльності тварин. Крім того, умови праці у ННПЦ МНАУ характеризуються впливом фізичних факторів, таких як шум при роботі обладнання, недостатній рівень освітлення, його нерівномірність.

У процесі виконання робіт можуть використовуватись різні механізми та інструменти, що створює додаткові ризики травмування при недотриманні правил безпеки. Значна частина операцій ще залишається ручною, що підвищує фізичне навантаження на працівників [2, с. 57].

Особливо важливо дотримання умов праці та ветеринарно-санітарних вимог, що передбачають регулярне проведення дезінфекційних заходів, очищення приміщень та використання спеціальних засобів. Це створює додатковий вплив хімічних факторів, які через неправильне застосування можуть становити небезпеку для здоров'я працівників.

Умови праці у ННПЦ МНАУ формуються під впливом комплексу виробничих факторів, мають змішаний характер. Їх особливості потребують системного підходу до забезпечення охорони праці, спрямованого на створення безпечного середовища як для працівників, так і для здобувачів вищої освіти, залучених до виробничого процесу.

Важливою складовою системи управління охороною праці в ННПЦ МНАУ є забезпечення безпеки виробництва через внутрішні інструкції та положення. Вони направлені на регламентацію безпечної поведінки працівників та організацію виробничих процесів відповідно до чинних вимог [3, с. 22]. Ці документи розробляються на основі національного законодавства, галузевих норм та специфіки діяльності навчально-науково-виробничого центру, з урахуванням особливостей вирощування молодняку овець та участі молоді у практичній підготовці.

Внутрішні нормативні акти визначають порядок організації робіт, правила експлуатації обладнання, вимоги до санітарно-гігієнічного стану приміщень, регламентують дії працівників у разі виникнення небезпечних чи аварійних ситуацій. Особлива увага приділяється інструкціям з охорони праці за професіями та видами робіт, які встановлюють обов'язкові правила безпечного виконання виробничих операцій [4, с. 22]. Такі інструкції містять вимоги перед початком роботи, під час її виконання та після завершення, що дозволяє систематизувати дії персоналу та знизити рівень ризику.

Внутрішні документи регламентують використання засобів особистого захисту, встановлюють норми їх видачі та правила застосування. Вони також передбачають порядок контролю за технічним станом обладнання, проведення профілактичних оглядів та своєчасного усунення несправностей.

Внутрішні інструкції та положення передбачають чіткий розподіл відповідальності між керівництвом, службою охорони праці та працівниками. Керівники підрозділів забезпечують виконання встановлених вимог, організовують безпечні умови праці [5, с. 70] та здійснюють контроль за дотриманням правил. Працівники, в свою чергу, несуть відповідальність за виконання інструкцій та правил безпеки під час роботи на робочих місцях.

Необхідною складовою оцінки стану охорони праці в умовах ННПЦ МНАУ при вирощуванні молодняку овець є аналіз небезпечних та шкідливих виробничих факторів. У процесі догляду за тваринами, організації годівлі, напування, ветеринарного обслуговування та санітарної обробки приміщень персонал постійно перебуває у виробничому середовищі з підвищеним рівнем потенційних ризиків. Розглянемо деякі потенційні ризики.

Фізичні чинники - мають значний вплив на умови праці. У тваринницьких приміщеннях вирощування молодняку овець можливі коливання температури та підвищена вологість, що залежать від сезону та ефективності вентиляції. У холодний період працівники можуть зазнавати переохолодження, а у теплий - перегріву та дискомфорту. Додатковим фактором є шум, який виникає під час роботи обладнання або через поведінку тварин, а також недостатній або нерівномірний рівень освітлення, що впливає на зорове навантаження.

Іншу групу небезпек формують хімічні небезпеки. Вони виникають внаслідок накопичення у повітрі продуктів розкладання органічних відходів, зокрема аміаку та сірководню. Ці гази можуть викликати подразнення слизових оболонок, головний біль та загальне погіршення самопочуття.

Одним із найбільш суттєвих факторів безпеки є біологічні небезпеки, які обумовлені контактом із вівцями, їх виділеннями та мікроорганізмами. Працівники постійно піддаються впливу збудників інфекційних та паразитарних захворювань, що передаються від овець до людини. Особливої уваги потребують умови, пов'язані з обробкою молодняку, проведенням ветеринарних процедур [6, с. 345] та прибиранням приміщень, де концентрація біологічних агентів може бути підвищеною.

Ще одна група небезпек пов'язана із використанням технологічного обладнання та з електробезпекою. Наявність рухомих частин машин та механізмів, а також виконання робіт із ручним інструментом створює ризик травмування при недотриманні правил безпеки та гігієни праці. Використання електрообладнання потребує особливої обережності. Пошкодження ізоляції або несправності електромереж можуть призвести до ураження електричним струмом.

Вимоги безпеки технологічних процесів вирощування молодняку овець в умовах ННПЦ МНАУ формуються з урахуванням специфіки та спрямовані на забезпечення безпечних умов праці для

персоналу та належного догляду за тваринами. Організація технологічних процесів в умовах ННПЦ МНАУ базується на чіткому дотриманні встановлених регламентів. Вони передбачають послідовність виконання робіт, правильне використання обладнання та виключення можливих небезпечних ситуацій [7, с. 160]. Безпека праці значною мірою залежить від узгодженості дій працівників, їх професійної підготовки та дисципліни.

Виконання основних виробничих операцій, пов'язаних із годівлею, напуванням та доглядом за молодняком забезпечують мінімізацію контакту працівників із потенційно небезпечними факторами. Технологічні процеси організовані таким чином, щоб уникати різких змін у поведінці тварин, які можуть призвести до травмування.

Ветеринарно-санітарні вимоги характеризуються забезпеченням безпеки працівників. Проведення профілактичних та лікувальних заходів здійснюється з урахуванням правил особистої гігієни, використанням захисного одягу та засобів індивідуального захисту. Роботи, пов'язані з дезінфекцією приміщень та обладнання виконуються з дотриманням вимог щодо безпечного застосування хімічних речовин.

Підтримання оптимальних параметрів мікроклімату забезпечується належною вентиляцією та санітарним станом приміщень. Безпечові заходи дозволяють зменшити вплив шкідливих факторів та створити комфортні умови для роботи [8, с. 9]. У процесі виконання робіт обов'язково враховують можливі ризики, пов'язані з використанням обладнання, та дотриманням правил його експлуатації.

Технологічні процеси передбачають обов'язкове навчання працівників та проведення інструктажів з охорони праці. Працівники ННПЦ МНАУ ознайомлені з особливостями виконання робіт, потенційними небезпеками та способами їх уникнення. Допуск до роботи - лише за умови відповідної підготовки та розуміння вимог безпеки.

Безпечні методи обслуговування обладнання є важливою складовою системи охорони праці та безпосередньо впливають на рівень виробничої безпеки та ефективність технологічних процесів. Обслуговування технічних засобів робітниками здійснюється відповідно до встановлених регламентів, інструкцій виробника та внутрішніх нормативних документів, що визначають порядок безпечної експлуатації та технічного догляду за обладнанням. Дотримання цих вимог дозволяє знизити ризик виникнення аварійних ситуацій та запобігти травмуванню працівників.

Перед початком обслуговування працівники обов'язково переконуються у справності обладнання, відсутності пошкоджень та наявності всіх захисних пристроїв. Особлива увага приділяється перевірці стану рухомих частин, кріплень та електричних елементів. У процесі роботи здійснюється постійний контроль за функціонуванням механізмів [9, с. 65]. Відповідальні звертають увагу на будь-які відхилення від нормального режиму, зокрема сторонні шуми, вібрацію, перегрів.

Виконання ремонтних та налагоджувальних робіт працівниками виконується після повного зупинення обладнання та його відключення від джерел енергії. Обов'язковою умовою для працівників є унеможливлення випадкового запуску, що забезпечується застосуванням відповідних технічних та організаційних заходів. Роботи такого характеру виконуються працівниками з відповідної кваліфікацією, який має необхідні знання та допуск до їх проведення.

Залежно від характеру робіт працівники застосовують спеціальний одяг, рукавиці, захисне взуття, а також засоби захисту органів дихання та зору. Це особливо актуально в умовах підвищеної вологості, наявності органічних відходів та хімічних речовин, що використовують для дезінфекції.

Систематичними є проведення планових оглядів, очищення, змащення та перевірки працездатності основних вузлів [10, с. 596]. Своєчасне виявлення несправностей та їх усунення дозволяє запобігти серйозним поломкам і забезпечує безперервність виробничого процесу. Крім того, важливою умовою є належна організація робочого місця, що передбачає достатній простір для виконання робіт, освітлення та відсутність сторонніх предметів.

Безпечні методи обслуговування обладнання враховують специфіку вівчарства. Виробничі процес поєднують біологічні фактори, механізовані процеси та підвищену вологість середовища. Правильна організація процесу дозволяє не лише підтримувати працездатність технічних засобів, а й значно знижує ризик травматизму серед працівників.

Обслуговування обладнання здійснюється відповідно до технічної документації, інструкцій з експлуатації та внутрішніх нормативно-правових актів підприємства. Початок роботи в ННПЦ МНАУ починається з огляду технічного стану обладнання, перевірки наявності і справності захисних пристроїв, відсутності пошкоджень, що можуть вплинути на безпеку. Процесі експлуатації відбувається під постійним контролем за роботою механізмів. Працівники своєчасно реагують на ознаки несправностей, такі як сторонні звуки, вібрації чи зниження ефективності роботи [11, с. 120].

Проведення ремонтних, налагоджувальних або профілактичних робіт повинно виконуватись лише після повної зупинки обладнання. Необхідно вживати заходів, що унеможливають випадкове включення механізмів під час виконання робіт. Особливої уваги потребує обслуговування електрообладнання. В умовах тваринницьких приміщень воно піддається впливу вологи та агресивному середовищу, що підвищує ризик ураження електричним струмом.

Характер виконуваних робіт та умов виробничого середовища повинні відповідати засобам індивідуального захисту. Працівники ННПЦ МНАУ забезпечені спеціальним одягом та захисним взуттям. Важливою умовою безпеки є технічне обслуговування: своєчасні ремонти, планові огляди дозволяють підтримувати обладнання у справному стані.

Підготовка та допуск персоналу до роботи в умовах ННПЦ МНАУ забезпечує формування у працівників необхідних знань, навичок та відповідального ставлення до безпечного виконання виробничих завдань. З урахуванням специфіки діяльності центру особлива увага приділяється як підготовці штатних працівників [12, с. 28], так і здобувачів вищої освіти, залучених до виробничої практики.

Проведення вступного інструктажу з охорони праці, під час якого працівників ознайомлюють із загальними вимогами безпеки, особливостями виробничого середовища, потенційними небезпеками та правилами поведінки на території підприємства є обов'язковими умовами. Здійснення первинного інструктажу безпосередньо на робочому місці відбувається з метою отримання працівником детальної інформації про безпечні методи виконання конкретних робіт, правил користування обладнанням та засобами особистого захисту.

Допуск до самостійної роботи можливий лише за умови засвоєння необхідних знань та проходження перевірки, яка підтверджує готовність працівника до виконання своїх обов'язків. У випадках виконання робіт підвищеної небезпеки або роботи зі складним обладнанням в ННПЦ МНАУ передбачено додаткове навчання та спеціальна підготовка. Важливою умовою є проходження працівниками медичних оглядів, при яких визначається придатність працівника до виконання певних видів робіт. Повторні, позапланові та цільові інструктажі проводяться з метою підтримки належного рівня знань щодо вимог безпеки.

Важливим елементом системи охорони праці в умовах ННПЦ МНАУ є зниження впливу небезпечних і шкідливих виробничих факторів під час вирощування молодяку овець. Використання засобів індивідуального захисту працівників обумовлене специфікою тваринницького виробництва, де працівники постійно контактують із тваринами, органічними відходами, пилом, мікроорганізмами, а також працюють у середовищі з підвищеною вологістю та змінними температурними умовами. Забезпечення персоналу належними засобами захисту дозволяє мінімізувати ризики для здоров'я та підвищити рівень безпеки праці.

Працівники повинні бути забезпечені спеціальним одягом, який захищає від забруднень, вологи та біологічних факторів, а також спеціальним взуттям, що зменшує ризик травмування та забезпечує стійкість під час пересування по вологих чи слизових поверхнях. У процесі виконання робіт, пов'язаних із контактом із тваринами або використанням обладнання, важливу роль відіграють захисні рукавиці, які запобігають пошкодженню шкіри та зменшують ризик інфікування.

Ефективність використання засобів індивідуального захисту значною мірою залежить від правильності їх застосування та своєчасного обслуговування. Працівники повинні бути проінструктовані щодо правил користування такими засобами, умов їх зберігання та термінів заміни. Забруднені або пошкоджені засоби захисту підлягають очищенню або заміні, оскільки їх використання у неналежному стані може знижувати рівень захисту. Важливим аспектом є контроль

за забезпеченням працівників необхідними засобами особистої захисту та їх обов'язковим використанням у процесі роботи.

Європейські стандарти безпеки у сфері тваринництва, зокрема вирощуванні молодняку овець, формують сучасний підхід до організації безпечних умов праці. Він базується на засадах попередження ризиків, системного управління безпекою та відповідальності роботодавця за здоров'я працівників [13, с. 164]. У країнах Європейського Союзу питання охорони праці регулюються комплексом директив, що визначають мінімальні вимоги щодо безпеки виробничого середовища, експлуатації обладнання, організації робочих місць та підготовки персоналу.

Суттєве значення в європейській практиці має ризик-орієнтований підхід, який передбачає систематичну оцінку небезпечних та шкідливих факторів на кожному етапі виробничого процесу. На основі такої оцінки розробляються профілактичні заходи, спрямовані на мінімізацію або повне усунення ризиків.

Європейські стандарти акцентують увагу на безпеці обладнання, яке має відповідати вимогам технічних регламентів та проходити регулярний контроль. Виробничі машини та механізми оснащуються сучасними системами захисту, включаючи автоматичні блокування, сигналізацію та засоби аварійного вимкнення. Важливим є належний рівень технічного обслуговування, що забезпечує безперебійну роботу обладнання та запобігає виникненню небезпечних ситуацій.

В європейських країнах велика увага приділяється навчанню працівників, регулярному підвищенню їх кваліфікації та формуванню культури безпеки. Працівники повинні не лише знати правила охорони праці, а й усвідомлювати важливість їх дотримання, вміти оцінювати ризики та діяти у разі виникнення небезпечних ситуацій. Крім того, значну роль відіграє інтеграція питань безпеки праці з вимогами до добробуту тварин та охорони навколишнього середовища. Такий підхід передбачає створення гармонійної виробничої середовища, в якій забезпечується як безпека працівників, так і належні умови утримання тварин [14, с. 67]. Це сприяє підвищенню ефективності виробництва та зниження негативного впливу на довкілля.

Європейські стандарти безпеки є комплексною системою вимог і підходів, спрямованих на створення безпечної виробничої середовища. Їх впровадження в практику ННПЦ МНАУ дозволяє підвищити рівень охорони праці, зменшити виробничі ризики та наблизити організацію виробництва до сучасних міжнародних вимог.

Впровадження міжнародного досвіду в ННПЦ МНАУ потребує не лише технічної модернізації, а й поступової трансформації підходів до організації праці, управління ризиками та підготовки персоналу. При цьому важливо враховувати реальні можливості підприємства, економічні умови та рівень підготовки працівників та студентів.

Одним із ключових напрямів адаптації є впровадження ризик-орієнтованого підходу до охорони праці, який передбачає систематичну ідентифікацію небезпечних факторів та оцінку їх впливу на працівників. Такий підхід дозволяє перейти від реагування на наслідки до попередження небезпек ще на етапі планування виробничих процесів [15, с. 436]. Умови ННПЦ МНАУ дають можливість реалізувати цей підхід шляхом удосконалення внутрішніх інструкцій, запровадження регулярного моніторингу виробничого середовища та підвищення рівня контролю за дотриманням вимог безпеки.

Важливим аспектом є поступова модернізація технологічного обладнання та впровадження елементів автоматизації, що дозволяє зменшити фізичне навантаження на працівників та обмежити їх контакт із небезпечними зонами. Навіть часте оновлення обладнання, зокрема систем годівлі, вентиляції чи прибирання, може суттєво покращити умови праці та підвищити рівень безпеки. Водночас доцільним є удосконалення системи технічного обслуговування, що забезпечить стабільну та безпечну експлуатацію наявних засобів.

В умовах навчально-наукового центру є можливість поєднати практичну діяльність із навчальним процесом, що створює сприятливі умови для впровадження сучасних підходів до безпеки. Регулярне проведення навчань, інструктажів та практичних зайняття сприяє формуванню у працівників та студентів навичок безпечної роботи та розуміння важливості дотримання вимог охорони праці.

Не менш важливим є удосконалення організації виробничої середовища, зокрема покращення мікроклімату, вентиляції, освітлення та санітарного стану приміщень. Такі заходи не потребують значних фінансових витрат, але можуть суттєво знизити вплив шкідливих факторів та підвищити комфорт праці. Доцільним є також впровадження більш ефективних засобів індивідуального захисту та контроль за їх використанням.

Адаптація міжнародного досвіду до умов ННВЦ МНАУ є цілком реальною та досяжною за умови поетапного впровадження організаційних та технічних заходів. Такий підхід дозволить підвищити рівень безпеки праці, оптимізувати виробничі процеси. Узагальнюючи результати дослідження можна зробити висновок, виробнича діяльність характеризується комплексним впливом небезпечних і шкідливих факторів, притаманних тваринництву. Ризики, що виникають у процесі догляду за тваринами обумовлюють необхідність постійного контролю за умовами праці та удосконаленням системи охорони праці з урахуванням сучасних вимог та підходів.

Список використаних джерел

1. Гнатюк Н. М. Дві сторони безпеки майбутнього: безпека та гігієна праці й екологічна політика підприємств. Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 23-25 жовтня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 121-124. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18917>.
2. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.
3. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
4. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.
5. Іваненко В.С. Залучення фахівців сторонніх служб для проведення оцінки ризиків на робочому місці // OSHAgro – 2023 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 69-71. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15935>.
6. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.
7. Кузнецова В. А. Вибір заходів для покращення умов праці та профілактики виробничого травматизму. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів, 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 159-161. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21888>.
8. Лотарева Д. В. Організація системи управління ризиками на агропідприємствах Миколаївської області. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 7-10. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18904>.

9. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

10. Іваненко В. С. Шляхи виживання та розвитку українського бізнесу під час воєнного стану. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С 595-598. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22542>.

11. Мельничук Д. М., Курепін В. М. Технологічний контроль та захист працівників тваринницьких ферм від біологічних ризиків. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів: ЛДУБЖД, 2025. С. 119-121. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21890>.

12. Іваненко В. С. Макроекономічні аспекти економічної безпеки підприємств аграрного профілю. Управління механізмами гарантування фінансово-економічної безпеки соціально-економічних систем різних рівнів функціонування : матеріали IV всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв; 26–28 листопада 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 27-28. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23929>.

13. Лотарєва Д. В., Курепін В. М. Закордонний досвід європейських держав щодо профілактики виробничого травматизму. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів. 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 163-165. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21889>.

14. Іваненко В. С., Курепін В. М. Наближення національного законодавства до міжнародних норм з питань безпеки праці // OSHAgro – 2023: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 66-69. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15934>.

15. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.

УДК 331.45:658.382:639.2(4)

**ОПТИМІЗАЦІЯ УМОВ ПРАЦІ У РИБОПЕРЕРОБНІЙ ГАЛУЗІ
НА ОСНОВІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАКТИК
OPTIMIZATION OF WORKING CONDITIONS IN THE FISH PROCESSING
INDUSTRY BASED ON EUROPEAN PRACTICES**

Марина Мулява, Вячеслав Курепін
*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

Технологічний процес обробки коропових риб на ТОВ «Миколаївське сільськогосподарсько-рибоводне підприємство» є складною сукупністю послідовних операцій, які забезпечують отримання якісної та безпечної продукції. Водночас він формує специфічні умови праці, які пов'язані з дією небезпечних і шкідливих факторів виробничої середовища.

Процес починається з прийому риби, яка надходить із власних водойм підприємства або від постачальників. У цей момент працівники виконують візуальний контроль якості, оцінюючи фізіологічний стан риби, її зовнішній вигляд та свіжість. На цьому етапі виникають певні ризики: контакт із водним середовищем та живою рибою створює підвищене біологічне навантаження [1, с.

147], оскільки можливе попадання мікроорганізмів через пошкодження шкіри, а слиз риби може викликати подразнення.

Після приймання риба направляється на тимчасове зберігання, яке здійснюється або у басейнах із водою, або у холодильних камерах. У разі зберігання живої риби працівники постійно контактують із водою, що призводить до тривалого зволоження рук і створює умови для розвитку дерматологічних проблем.

Якщо ж риба зберігається за низьких температур, виникає вплив холодового фактора, який може спричинити переохолодження організму, особливо при тривалій роботі без належного захисту. При температурі близько 0...+4 °C працівники можуть відчувати зниження чутливості пальців, що підвищує ризик травмування під час подальших операцій.

Етап оглушення та забою риби характеризується використанням спеціального обладнання або інструментів, що створює небезпеку механічних травм. Працівники можуть отримати порізи або удари при неправильному поводженні з інструментами або при ковзанні риби з рук [2, с. 58].

При застосуванні електричного оглушення існує ризик ураження електричним струмом у разі порушення правил безпеки або несправності обладнання. Вологе середовище значно підвищує електропровідність, що робить навіть незначні дефекти ізоляції потенційно небезпечними.

Після забою здійснюється знекровлення риби, яке відбувається в умовах підвищеної вологості та наявності слизових поверхонь. Це створює ризик падінь і травм, оскільки підлога може бути покрита водою та біологічними залишками. Контакт із кров'ю та іншими біологічними рідинами підвищує ризик мікробіологічного забруднення, особливо за наявності відкритих порізів або мікротравм у працівників.

Первинна обробка риби, яка включає очищення від луски, патрання та промивання, є одним із найбільш трудомістких етапів і супроводжується значною кількістю небезпечних факторів. Використання гострих ножів та інструментів створює постійну загрозу порізів [3, с. 16].

При видаленні внутрішніх органів необережний рух може призвести до травмування руки або пошкодження жовчного міхура риби, що погіршує якість продукції. Висока вологість і контакт із холодною водою спричиняють переохолодження та негативно впливають на стан шкіри. Додатково, у повітрі робочої зони можуть накопичуватися аерозолі, що містять частинки біологічного походження, які здатні викликати алергічні реакції або захворювання дихальних шляхів.

Під час додаткової обробки, зокрема філеювання та розбирання риби, зростає навантаження на опорно-руховий апарат працівників через монотонні рухи та необхідність тривалого перебування у вимушеній позі. Багаторазове повторення однакових операцій може призводити до розвитку професійних захворювань, таких як синдроми перевантаження кистей [4, с. 150]. Також зберігається ризик механічних травм через використання ножів та можливе ковзання оброблюваної сировини.

Етап охолодження продукції пов'язаний із впливом низьких температур, що може спричинити переохолодження організму, особливо при недостатньому використанні спеціального одягу. Тривале перебування у холодильних камерах без належного утеплення може призводити до зниження працездатності та загального дискомфорту. Різкі перепади температур при переході між виробничими зонами можуть негативно впливати на здоров'я працівників.

Пакування та транспортування продукції також супроводжуються певними ризиками. Працівники можуть зазнавати фізичних навантажень під час переміщення ящиків із продукцією, що створює ризик травм спини або перенапруження м'язів. Використання пакувальних матеріалів та обладнання може супроводжуватися небезпекою порізів або затискань. При неправильному укладанні тарі можливе її падіння, що становить загрозу для працівників.

Робочі місця на підприємстві мають різний характер залежно від етапу виробництва [5, с. 124]. У зоні вирощування риби працівники виконують роботи на відкритому повітрі, здійснюючи контроль за станом водойм, годування риби та вилов. Такі робочі місця не є стаціонарними і характеризуються впливом природних факторів, зокрема змін температури повітря, вітру та опадів.

В холодний період року працівники можуть тривалий час перебувати при низьких температурах, що потребує використання утепленого одягу. У виробничих цехах, де здійснюється обробка риби, робочі місця є більш організованими, але мають свої особливості. Вони обладнані

столами для обробки, мийними ваннами, інструментами та механізмами, однак характеризуються постійною вологістю, наявністю слизових поверхонь та необхідністю працювати стоячи. Робочі місця працівників, які виконують патрання риби, передбачають постійний контакт із водою, використання гострих інструментів та виконання точних рухів, що вимагає концентрації уваги та фізичної витривалості.

На підприємстві до основних належать працівники, зайняті у вирощуванні риби, оператори виробничих ліній, працівники з первинної та додаткової обробки риби, а також допоміжний персонал, який забезпечує санітарну обробку приміщень, транспортування продукції та технічне обслуговування обладнання. Оператори обробки риби виконують переважно ручні операції з використанням інструментів, тоді як технічний персонал відповідає за справність обладнання та може працювати з електричними установками. Кожна категорія працівників піддається різним видам навантажень: одні зазнають значного фізичного впливу через піднімання вантажів, інші - психофізіологічного через монотонність та повторюваність операцій [6, с. 210].

Режим праці та відпочинку на підприємстві організовується з урахуванням виробничої необхідності та санітарно-гігієнічних вимог. Робочий день зазвичай має встановлену тривалість із передбаченими перервами для відпочинку та прийому їжі. В періоди підвищеного навантаження, під час масового вилову риби, можливе збільшення інтенсивності роботи. У таких умовах важливо забезпечити працівникам можливість відновлення працездатності.

Після кількох годин роботи в умовах низької температури працівники повинні мати змогу зігрітися у спеціально обладнаних приміщеннях. У виробничих цехах перерви також необхідні для зменшення втоми, особливо під час виконання монотонних операцій, що потребують постійної концентрації уваги.

Особливістю умов праці на підприємстві є поєднання фізичного навантаження з впливом несприятливих виробничих факторів, таких як підвищена вологість, низька температура та контакт із біологічними матеріалами. Це визначає підвищені вимоги до організації робочих місць, забезпечення працівників засобами індивідуальної захисту та дотримання режиму праці та відпочинку [7, с. 19]. Відсутність регулярних перерв або недостатнє оснащення робочого місця може призвести до швидкої втоми працівників, зниження продуктивності та підвищення ризику травматизму.

Аналіз умов праці на підприємстві свідчить про необхідність комплексного підходу до їх організації, що включає врахування специфіки робочих місць, особливостей різних категорій працівників та раціонального режиму праці та відпочинку. Це дозволяє не лише підвищити ефективність виробництва, а й забезпечити безпечні умови праці та збереження здоров'я персоналу.

Аналіз ймовірності виникнення небезпечних ситуацій та їх можливих наслідків дозволяє більш об'єктивно оцінити рівень ризику [8, с. 37]. Ризик порізів під час обробки риби можна вважати відносно високим за ймовірністю, оскільки ця операція виконується постійно і потребує використання гострих інструментів, а наслідки можуть варіюватися від незначних пошкоджень до серйозних травм, що потребують медичної допомоги.

Ризик ураження електричним струмом має нижчу ймовірність за умови справності обладнання, але потенційні наслідки є значно серйознішими, аж до загрози життю. Вплив низьких температур зазвичай має середню ймовірність, але при тривалому контакті може призводити до хронічних захворювань чи зниження працездатності.

Регулярне переохолодження може сприяти розвитку захворювань суглобів чи дихальної системи. Біологічні фактори часто мають накопичувальний ефект, коли їх вплив не виявляється відразу, але з часом може призводити до алергічних реакцій чи інфекційних захворювань.

Класифікація ризиків на підприємстві здійснюється з урахуванням рівня їхньої небезпеки, що визначається поєднанням ймовірності виникнення та тяжкості наслідків [9, с. 487]. Умовно ризики поділяють на низькі, середні та високі. До високих належать ті, що характеризуються або значною ймовірністю виникнення, або тяжкими наслідками, наприклад травмування гострими інструментами чи падіння на слизькій підлозі.

Середні ризики пов'язані з тривалим впливом несприятливих умов, таких як холод, вологість чи фізичне навантаження, які не призводять до миттєвих травм, але можуть спричинити поступове

погіршення здоров'я. Низькі ризики зазвичай мають незначну ймовірність і незначні наслідки, однак навіть вони потребують контролю, оскільки в певних умовах можуть посилюватися. Незначне подразнення шкіри від мийних засобів може перерости у більш серйозну проблему при тривалому контакті без захисних засобів.

Оцінка ризиків виробничої середовища на підприємстві дозволяє системно підійти до забезпечення безпеки праці, враховуючи специфіку технологічного процесу та умови виконання робіт. Ретельний аналіз небезпечних та шкідливих факторів, а також їх ймовірності та наслідків, створює основу для розробки ефективних заходів [10, с. 75] щодо зниження ризиків та покращення умов праці. Це є необхідною умовою збереження здоров'я працівників та підвищення ефективності виробництва.

Заходи з охорони праці на ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство» формуються з урахуванням специфіки технологічного процесу обробки корокових риб і спрямовані на зниження впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів на працівників. Ключову роль у мінімізації виробничих ризиків відіграють технічні заходи, оскільки дозволяють безпосередньо впливати на джерела небезпеки. На підприємстві доцільно впроваджувати сучасне обладнання для обробки риби, яке має підвищений рівень безпеки, зокрема оснащене захисними кожухами, автоматичними вимикачами та системами блокування. Використання механізованих рибчисток замість ручних інструментів зменшує ймовірність порізів та підвищує продуктивність праці.

Важливим напрямком є також удосконалення вентиляційних систем у виробничих приміщеннях, що забезпечує видалення вологого повітря, парів води та можливих аерозолів біологічного походження. Ефективна вентиляція допомагає підтримувати оптимальний мікроклімат та знижує ризик розвитку захворювань дихальних шляхів. Встановлення припливно-витяжної вентиляції дозволяє уникнути накопичення вологи та неприємних запахів у цехах.

Організаційні заходи спрямовані на правильну організацію трудового процесу та підвищення рівня освіченості працівників щодо безпечних методів роботи. Проведення регулярних інструктажів з охорони праці забезпечує працівникам своєчасні пояснення правил поведінки з обладнанням [11, с. 21], вимоги безпеки та порядок дій у разі аварійних ситуацій. Працівники, які були прийняті на роботу, перед початком роботи проходять вступний та первинний інструктажі, а досвідчені - періодичні та повторні інструктажі.

Значну роль відіграє раціональне планування робочого часу, яке передбачає встановлення оптимальних графіків роботи та перерв для відпочинку. Це особливо важливо в умовах низьких температур і високої вологості, де тривала неперервна робота може призводити до переохолодження та перевтоми. Введення додаткових коротких перерв дозволяє працівникам відновити працездатність та знизити ризик травматизму.

Санітарно-гігієнічні заходи спрямовані на підтримання належного стану виробничої середовища та запобігання негативному впливу біологічних та хімічних факторів. На підприємстві повинно регулярно проводитися очищення та дезінфекція робочих поверхонь, інструментів та обладнання з застосуванням безпечних та ефективних мийних засобів.

Після завершення зміни всі робочі столи та інструменти обробляються дезінфікуючими розчинами для запобігання поширенню мікроорганізмів. Важливим є забезпечення працівників доступом до чистої води, засобів гігієни та приміщень для переодягання та відпочинку [12, с. 73]. Дотримання правил особистої гігієни, таких як миття рук після контакту з рибою, є обов'язковою умовою безпечної роботи.

Засоби індивідуальної захисту є необхідним доповненням до технічних та організаційних заходів, оскільки вони безпосередньо захищають працівника від впливу небезпечних факторів. На підприємстві працівники повинні бути забезпечені спеціальним одягом, який захищає від вологи та холоду, а також гумовим або водонепроникним взуттям, що запобігає ковзанню на мокрих поверхнях. Використання гумових чобіт із протиковзкою підошвою значно зменшує ризик падіння.

Захисні рукавички є обов'язковими при роботі з рибою та інструментами, оскільки вони знижують ризик порізів та контакту з біологічними матеріалами. У деяких випадках можуть

застосовуватись додаткові засоби, такі як фартухи або захисні окуляри, які забезпечують додатковий рівень безпеки.

Впровадження комплексних заходів з охорони праці на підприємстві дозволяє суттєво знизити рівень виробничих ризиків [13, с. 14] та створити безпечні умови праці для працівників. Поєднання технічних рішень, правильної організації праці, дотримання санітарно-гігієнічних вимог та використання засобів індивідуальної захисту є необхідною умовою ефективної та безпечної діяльності підприємства.

Електробезпека на ТОВ «Миколаївське сільсько-рибоводне підприємство» через специфіку виробництва має особливе значення. Вологе середовище істотно підвищує ризик ураження електричним струмом. На підприємстві використовується різноманітне електрообладнання, зокрема насоси для подачі води до басейнів, холодильні установки для зберігання продукції, освітлювальні системи, а також обладнання для обробки риби, яке може працювати від електромережі.

Усі ці пристрої функціонують у складних умовах, де наявність вологості, конденсату та водяних бризок створює додаткове навантаження на ізоляцію та струмопровідні елементи. У виробничому цеху, де здійснюється промивання риби, вода може потрапляти на електричні кабелі або розетки, що при пошкодженні ізоляції становить пряму загрозу для працівників. Аналіз електрообладнання передбачає регулярну перевірку його технічного стану, виявлення можливих дефектів [14, с. 11], зношення ізоляції, несправностей вимикачів або порушень у роботі захисних пристроїв.

Одним із основних захисних заходів є правильне заземлення електрообладнання, яке забезпечує відведення струму в разі пробію ізоляції та запобігає його проходженню через тіло людини. Якщо корпус електродвигуна пошкоджений і опинається під напругою, заземлення дозволяє уникнути небезпечного контакту для працівника. Не менш важливим є використання якісної ізоляції електропроводки та обладнання, яка повинна бути стійкою до впливу вологості та механічних пошкоджень.

У виробничих умовах доцільно застосовувати кабелі з підвищеним ступенем захисту, а також спеціальні герметичні розетки та вимикачі [15, с. 67]. Встановлення вологозахисних електрощитів у цехах значно знижує ризик коротких замикань та ураження струмом.

Додатково можуть використовуватися автоматичні вимикачі та пристрої захисного відключення, які реагують на виток струму та миттєво відключають живлення в разі небезпеки. Це особливо актуально в умовах підвищеної вологості, де навіть невеликі порушення у роботі обладнання можуть призвести до серйозних наслідків. При пошкодженні ізоляції дроту пристрій захисного відключення спрацьовує швидше, ніж людина встигає відчутти небезпечний вплив струму.

Важливу роль у забезпеченні електробезпеки відіграють інструкції для працівників, які регламентують правила безпечної роботи з електрообладнанням [16, с. 68]. Працівники повинні бути ознайомлені з вимогами щодо використання обладнання, заборонаю роботи з несправними приладами та необхідністю негайного повідомлення про будь-які виявлені дефекти.

У разі появи іскріння, стороннього запаху або нагрівання обладнання працівник зобов'язаний припинити роботу і повідомити відповідальну особу. Важливим є заборона дотику до електроприладів мокрими руками або роботи без належних засобів індивідуальної захисту.

Працівники, які обслуговують електрообладнання, повинні проходити спеціальне навчання та перевірку знань з електробезпеки, що дозволяє їм правильно оцінювати ситуацію та діяти в разі виникнення аварійних умов. Електромонтери повинні знати порядок відключення обладнання, правила використання ізолюючих інструментів та дії при наданні першої допомоги у разі ураження електричним струмом. Особливості виробничої середовища, пов'язані з високою вологістю та використанням води, вимагають підвищеної уваги до цього аспекту охорони праці, оскільки навіть незначні порушення можуть призвести до серйозних наслідків для здоров'я та життя працівників.

Проведений аналіз умов праці показує, що робочі місця на підприємстві мають різноплановий характер і залежать від функціональних обов'язків персоналу. Працівники, зайняті у виробничих цехах, піддаються впливу фізичних навантажень, монотонної роботи та несприятливого мікроклімату, тоді як працівники, що працюють на відкритих водоймах, додатково зазнають впливу

природних факторів. Така різноманітність умов праці потребує диференційованого підходу до організації робочих місць та забезпечення безпеки. Встановлено, що режим праці та відпочинку відіграє важливу роль у підтриманні працездатності персоналу, а його порушення може призводити до підвищення рівня втоми, зниження уваги та, як наслідок, зростання виробничого травматизму.

Список використаних джерел

1. Ivanenko V. Technological load on the natural environment of the Mykolaiv region: problems, solution ways. Науково-практична конференція, присвячена Всесвітньому метеорологічному дню «На варті кліматичних дій» та Всесвітньому дню водних ресурсів «Вода для миру» (м. Київ, 22-23 березня 2024 р.). Київ, 2024. С. 146-148. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18868>.
2. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.
3. Лотарева Д. В. Оцінка ризиків на підприємствах: вибір об'єктів оцінки. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 15-17. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23328>.
4. Іваненко В. С., Курепін В. М. Оцінка ризиків щодо виникнення виробничого травматизму на підприємствах. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: збірник наук. праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів (м. Львів, 15 травня 2025 р.). Львів : ЛДУБЖД, 2025. С. 149-151. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/21886>.
5. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.
6. Андрос Т. С. Управління здоров'ям персоналу як інструмент успішної кадрової політики. OSHAgro – 2024 : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 30 вересня 2024 року). Київ : МОН України, Національний університет біоресурсів і природокористування України, Науково-виробничий журнал «Охорона праці», Європейське співтовариство з охорони, 2024. С. 209-212. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18908>.
7. Іваненко В. С. Стресостійкість, як вид психологічної особистості // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 18-20. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12066>.
8. Іваненко В. С., Курепін В. М. Визначення величини ризику: значущість та ймовірність. OSHAgro – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 37-39. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23333>.
9. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.
10. Іваненко В. М. Практичні аспекти адаптації законодавства ЕС у сфері безпеки і гігієни праці в Україні // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ої студ. наук.-теорет. конф., 22-24 березня 2023 року, м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 74-78. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13346>.

11. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.

12. Курепін В. М., Курепін Д. В., Іваненко В. С. Цивільний захист: навчальний посібник для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм здобуття вищої освіти. Миколаїв : МНАУ, 2025. 491 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20130>.

13. Дідняк А. В. Моделі оцінки ризику об'єктів господарювання: відмови і наслідки // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ї студентської науково-теоретичної конференції. 22-24 березня 2023 р м. Миколаїв, Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 12-16. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13816>.

14. Marchenko, D., Matvyeyeva, K., & Kurepin, V. (2022). Development of methods for digital diagnostics of engines by electronic indication. Proceedings of the 2022 IEEE 4th International Conference on Modern Electrical and Energy System, MEES 2022, doi:10.1109/MEES58014.2022.10005758. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12643>.

15. Іваненко В. С., Курепін В. М. Наближення національного законодавства до міжнародних норм з питань безпеки праці // OSHAgro – 2023: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 3 жовтня 2023 р.). Київ : НУБіП України, 2023. С. 66-69. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15934>.

УДК 636:614.8:006.44

ГАРМОНІЗАЦІЯ ВИМОГ БЕЗПЕКИ ОБЛАДНАННЯ У ТВАРИННИЦТВІ ВІДПОВІДНО ДО НОРМ ЄС НА ПРИКЛАДІ СДПП «ТЕХМЕД-ЮГ» HARMONIZATION OF EQUIPMENT SAFETY REQUIREMENTS IN LIVESTOCK PRODUCTION ACCORDING TO EU STANDARDS USING THE EXAMPLE OF SDPP «TECHMED-YUG»

Максим Іванов, Вячеслав Курепін

*Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна*

У процесі вирощування підсисних поросят у виробничих умовах СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» небезпеку для працівників представляють механічні виробничі фактори. Вони пов'язані з використанням технологічного обладнання, ручного та електрифікованого інструменту. Небезпека пов'язана також з особливостями організації робочого простору де виконуються роботи з інструментами та механізмами. Ризики виникають як під час безпосереднього догляду за тваринами, так і при обслуговуванні приміщень, виконанні санітарних робіт та ремонті обладнання.

В умовах досліджуваного підприємства найбільш поширеним джерелом травмування є рухомі та відкриті частини обладнання, зокрема механізми автоматизованих систем годівлі та напування. При очищенні годівниць або усуненні засмічень працівник може контактувати з обертовими або рухомими елементами транспортерів корму. За відсутності захисних кожухів або при їх демонтажі під час роботи існує реальна загроза защемлення пальців чи кисті, що може призвести до серйозних травм. Аналогічна ситуація може виникати при експлуатації вентиляційних установок [1, с. 96]. Відкриті лопаті вентиляторів або несправні захисні решітки створюють ризик травмування при випадковому контакті.

Небезпеку становить також використання ручного інструменту, який застосовується для очищення станків, переміщення підстилки та виконання допоміжних робіт. Під час роботи з

металевими скребками або лопатами можливі порізи, проколи та удари, особливо якщо інструмент має пошкоджені або зношені робочі поверхні. Причиною травм бувають: відсутність належного контролю за технічним станом інструменту, тріснуті держакі, ослаблені кріплення або гострі краї, що не відповідають вимогам безпеки. У практичних умовах це може проявлятися у вигляді травм кистей рук при інтенсивному очищенні підлоги або стін приміщення.

Окрему категорію механічних ризиків становить електроінструмент, який використовується під час ремонтних або господарських робіт [2, с. 36]. У вологому середовищі тваринницьких приміщень, характерному для свинарників, застосування електродрилів або шліфувальних машин значно підвищує ймовірність травмування.

Працівник може отримати ушкодження внаслідок заклинювання робочого елемента інструменту або його вислизання з рук через слизьку поверхню рукавиць. У таких випадках можливі як поверхневі травми (садна, порізи), так і більш тяжкі - переломи чи глибокі рани.

Важливим фактором є конструктивні особливості станків для утримання свиноматок із поросятами. Металеві огорожі, фіксатори та дверцята можуть стати джерелом травм при неправильному користуванні. Різке закривання дверцят станка може призвести до защемлення пальців, а виступаючі елементи конструкції до ударів або забоїв під час пересування працівника вузькими проходами. Умови обмеженого простору значно підвищують ризик випадкових зіткнень із обладнанням, особливо при виконанні робіт у швидкому темпі.

Небезпека може виникати від механічних ризиків пов'язаних з переміщенням вантажів і матеріалів. Під час транспортування кормів, підстилки або обладнання вручну працівники можуть отримати травми через падіння предметів або неправильне їх піднімання. Перенесення мішків із кормом без дотримання ергономічних вимог може призвести до різких рухів, втрати рівноваги і, як наслідок, падіння з ударом об тверді поверхні або елементи обладнання.

Механічні небезпечні фактори у процесі вирощування підсисних поросят виникають у результаті взаємодії людини з технічними засобами виробництва, інструментами та елементами виробничого середовища. Їх вплив посилюється за умов недостатнього технічного обслуговування обладнання, порушення правил експлуатації [3, с. 345], низького рівня виробничої дисципліни. Це обумовлює необхідність системного підходу до ідентифікації та мінімізації таких ризиків із метою запобігання виробничому травматизму.

Безпека обладнання при вирощуванні підсисних поросят у виробничих умовах досліджуємого підприємства визначається відповідністю його конструкції встановленим вимогам та належним технічним станом в процесі експлуатації. Технологічне обладнання, яке використовують у свинарстві, зокрема у СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ», спроектоване таким чином, щоб мінімізувати ризик травмування як працівників, так і тварин. Це передбачає відсутність гострих кромek, виступаючих частин та незахищених рухомих елементів [4, с. 98].

Металеві конструкції станків для свиноматок і поросят ретельно оброблені, без задирок і тріщин, оскільки навіть незначні дефекти можуть призвести до порізів рук працівника під час догляду за тваринами або виконання санітарних робіт. Конструкція обладнання забезпечує стійкість і надійність кріплення. Нестабільно закріплена річниця або поїлка може зміщуватися під час використання, створюючи ризик ударів або падіння.

Важливою вимогою до обладнання, яке використовується в умовах СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» є справність всіх елементів обладнання та своєчасне проведення технічного обслуговування. Це означає регулярний огляд стану кріплень, зварних швів, рухомих вузлів та поверхонь, що контактують із кормами або водою.

При зношенні або пошкодженні кріплення годівниці вона може від'єднатися від основи під час наповнення кормом, що створює небезпеку травмування ніг працівника. Аналогічно, тріщини у пластикових або металевих поїлках можуть спричинити протікання води, що не лише погіршує санітарні умови, а й утворює слизову поверхню підлоги, підвищуючи ризик падіння.

Безпечна експлуатація річниць передбачає їх правильне розташування, зручність обслуговування та відповідність фізіологічним особливостям тварин. У свинарниках СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» годівниці встановлені таким чином, щоб працівник міг безперешкодно здійснювати

їх наповнення та очищення без необхідності виконання небезпечних нахилів або перебування у нестійкому положенні. При розміщенні річниць на надто низькому рівні працівник змушений постійно нахилятися, що збільшує ризик втрати рівноваги, особливо на вологій підлозі.

Конструкція річниць повинна включати можливість контакту рук працівника з рухомими частинами систем подачі корму. При експлуатації автоматизованих систем безпека досягається встановленням захисних кожухів і блокувальних пристроїв [5, с. 163], які унеможливають роботу механізму під час його очищення.

Системи напування також відповідають вимогам безпеки як за конструкцією, так і в процесі використання. Найбільш поширеними у свинарниках СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» є ніпельні поїлки, які забезпечують дозовану подачу води та зменшують її втрати. Проте навіть такі системи можуть становити небезпеку при неправильній експлуатації. При надмірному тиску води можливе розбризкування, що призводить до постійного зволоження підлоги. В результаті утворюється слизька поверхня, на якій працівник може послизнутися під час обслуговування тварин. Несправні або розгерметизовані трубопроводи можуть створювати додаткові перешкоди у проходах, що підвищує ризик спотикання.

Особливу увагу у свинарниках СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» приділяють зручності доступу до елементів систем напування для їх очищення та ремонту. Якщо для усунення несправностей працівник змушений використовувати нестандартні або небезпечні прийоми, наприклад, працювати в незручному положенні чи застосовувати підручні засоби замість справного інструменту, це значно підвищує ймовірність травмування. У практиці свинарського господарства СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» траплялися випадки, коли працівники намагалися самостійно усунути засмічення в трубопроводах без відключення подачі води. Це призводило до різкого викиду струменя води або пошкодження елементів системи [6, с. 4].

Безпечність обладнання при вирощуванні підсисних поросят у СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» забезпечується комплексом вимог до його конструкції, технічного стану та правил експлуатації. Недотримання цих вимог або їх ігнорування в повсякденній діяльності може призвести до підвищення рівня виробничого травматизму та погіршення умов праці. Тому систематичний контроль за станом обладнання, своєчасне усунення несправностей та дотримання встановлених правил експлуатації є необхідною умовою забезпечення безпеки працівників у тваринницькому виробництві.

Безпека використання ручного інструменту при вирощуванні підсисних поросят повинна бути під постійним наглядом відповідальних за безпеку, оскільки значна частина робіт виконується саме із застосуванням простих механічних засобів праці. У процесі догляду за тваринами, очищення приміщень та проведення санітарних заходів працівники постійно використовують лопати для видалення гною та підстилки, металеві або пластикові скребки для очищення підлоги і стін, щітки для миття поверхонь, а також електроінструменти під час ремонту обладнання чи конструкцій. Кожен із цих інструментів за певних умов може стати джерелом травмування [7, с. 38], особливо якщо його технічний стан або спосіб використання не відповідає вимогам безпеки.

Справність інструменту є базовою умовою безпечної роботи у свинарниках СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ». Це означає, що лопати мають міцно закріплені держакі без тріщин і сколів, а їх робоча частина не є деформованою, не має гострих нерівностей. Тріснутий дерев'яний держак може зламатися під час інтенсивного навантаження, що призведе до раптової втрати контролю над інструментом і можливого удару по ногах або падіння працівника.

Аналогічно, скребки з пошкодженими краями можуть спричинити порізи рук, особливо якщо роботи виконуються у вологому середовищі, де рукавиці можуть ковзати. Щітки повинні бути справними: ослаблені або деформовані елементи кріплення щетини можуть випадати під час роботи і створювати додаткові незручності чи навіть мікротравми.

Особливої уваги приділено електроінструменту, який використовується у допоміжних роботах - під час ремонту кліток або систем утримання [8, с. 11]. У вологих умовах свинарників навіть незначні пошкодження ізоляції кабелю можуть призвести не лише до електротравм, але й до механічних ушкоджень у разі раптового ривка інструмента. Якщо електродріль має зношений

патрон, свердло може вислизнути під час роботи і травмувати руки або обличчя працівника. Несправні вимикачі або відсутність фіксації пускової кнопки змушують працівника застосовувати додаткові зусилля, що знижує контроль над інструментом.

Дотримання правил безпечного використання інструменту є не менш важливим, ніж його технічний стан. Працівник повинен використовувати інструмент лише за його прямим призначенням і з урахуванням умов виробничого середовища. Застосування лопати як важеля для піднімання важких предметів може призвести до її деформації або поломки, що створює небезпеку травмування. Під час очищення підлоги скребком необхідно контролювати напрямок руху, щоб уникнути різких ковзань інструмента, які можуть спричинити удари по ногах або втрату рівноваги. У вузьких проходах між станками особливо важливо враховувати відстань до інших працівників, щоб уникнути випадкових травм при розмахуванні інструментом.

Практика показує, що значна частина травм виникає через недотримання елементарних правил безпеки, зокрема через поспіх або нехтування засобами індивідуального захисту. Виконання робіт без рукавиць під час використання скребоків або металевих щіток значно підвищує ризик порізів і саден. Також небезпечно залишати інструмент у проходах або біля робочих зон, оскільки це може призвести до спотикання і падіння, особливо в умовах підвищеної вологості підлоги.

Безпека використання ручного інструменту у свинарниках СГПП «ТЕХМЕД-ЮГ» визначається поєднанням його належного технічного стану, правильного вибору для конкретних робіт і суворого дотримання правил експлуатації. Реальні виробничі умови вимагають від працівників постійної уваги [9, с. 597] до деталей і відповідального ставлення до використання навіть найпростіших інструментів, оскільки саме вони часто стають причиною виробничого травматизму.

Робота з електроінструментами у вологому середовищі істотно впливає на рівень безпеки, оскільки вода, гній та залишки кормів створюють сприятливе середовище для ковзання, погіршують ізоляційні властивості матеріалів та знижують контроль працівника над інструментом. В результаті навіть стандартні операції, які в сухих умовах не становлять значної небезпеки, можуть призвести до травм або аварійних ситуацій.

Робітники свинарського комплексу господарства електроінструменти застосовуються під час ремонту станків, кріплення металевих конструкцій, монтажу обладнання або виконання господарських робіт. Використання електродрилі для закріплення елементів огорожі в приміщенні з підвищеною вологістю потребує особливої уваги. Якщо кабель живлення має навіть незначні пошкодження ізоляції, волога може проникати до струмопровідних частин, що створює ризик не лише ураження електричним струмом, а й різкого самовільного руху інструменту. У такій ситуації працівник може втратити контроль над дриллю, що може призвести до травм кистей рук або удару по тілу.

Суттєвою проблемою є зниження зчеплення між руками працівника та поверхнею інструменту. Умови свинарника передбачають постійну наявність вологи на руках або рукавицях, що може спричинити вислизання інструменту під час роботи. При використанні кутової шліфувальної машини навіть короточасна втрата контролю може призвести до контакту з обертовим диском, що є джерелом підвищеної небезпеки. Крім того, слизька підлога, утворена внаслідок протікання води із систем напування або після миття приміщення, підвищує ризик падіння працівника разом із працюючим інструментом.

Важливим аспектом є також вплив агресивної середовища на технічний стан електроінструментів [10, с. 334]. Пари аміаку та висока вологість сприяють корозії металевих частин та поступовому руйнуванню ізоляції. Контакти вимикачів можуть окислюватися, що призводить до їх некоректної роботи: інструмент може самовільно вимикатися або, навпаки, не вимикатися вчасно. У критичній ситуації це створює додаткову небезпеку, оскільки працівник не може оперативно припинити роботу механізму.

Електробезпека та пожежна безпека у тваринницьких приміщеннях для безпеки персоналу мають значення, оскільки поєднання підвищеної вологості, органічних матеріалів та електрообладнання створює підвищені ризики як для людей, так і для тварин. У таких приміщеннях, як свинарники, електромережі повинні проєктуватися з урахуванням агресивного середовища: аміак,

волога, пил та механічні пошкодження можуть швидко вивести з ладу ізоляцію проводів. У свинарнику, де постійно проводиться миття підлоги та обладнання, звичайні розетки без захисту від вологи становлять небезпеку, тому застосовують герметичні електроустановчі вироби із високим ступенем захисту (IP54 і вище), а кабелі прокладають у захисних трубах або коробах.

Захист від ураження електричним струмом забезпечується комплексом технічних рішень. Одним із ключових є заземлення всіх металевих частин обладнання, включаючи доїльні установки, вентилятори та освітлювальні конструкції. У разі пошкодження ізоляції це дозволяє відвести струм у землю, а не через тіло людини чи тварини. Додатково використовуються пристрої захисного вимкнення (ПЗВ), які автоматично відключають електроживлення при витоку струму.

Важливо також враховувати так звану «крокову напругу», яка може виникати на вологій підлозі: у тварин вона викликає стрес і зниження продуктивності, тому застосовують вирівнювання потенціалів через спеціальні металеві сітки або смуги в підлозі. Несправні електродвигуни вентиляторів або перевантажені електромережі також здатні перегріватися і спричиняти займання пилки чи підстилки.

Засоби пожежогасіння повинні відповідати характеру можливих загорянь та бути доступними для персоналу. У свинарнику зазвичай використовують порошкові та водяні вогнегасники, а також пожежні крані з рукавами. У тваринницьких приміщеннях доцільно мати водяний вогнегасник для гасіння соломи чи дерев'яних конструкцій, але для електрощитової краще застосовувати порошковий або вуглекислотний, щоб уникнути ураження током.

Важливу роль відіграє і профілактика: регулярна перевірка електромереж, очищення обладнання від пилу, контроль температури зберігання сіна та навчання персоналу діям у разі пожежі. Поєднання технічних засобів захисту, правильної експлуатації обладнання та організаційних заходів дозволяє суттєво знизити ризики як електротравм, так і пожеж у тваринницькому господарстві [11, с. 63].

Безпека обладнання та інструментів забезпечує стабільну роботу господарства. Використання сучасних систем годівлі, обігріву, вентиляції та прибирання значно полегшує працю, проте водночас потребує суворого дотримання правил експлуатації, регулярного технічного обслуговування та контролю справності. Працівники повинні не лише вміти користуватися інструментами, а й розуміти потенційні ризики, пов'язані з рухомими частинами механізмів, електроживленням та впливом агресивного середовища.

Важливим аспектом є організація робочого простору таким чином, щоб мінімізувати травматизм: обладнання має бути правильно встановлене, надійно закріплене та захищене від випадкового контакту. Автоматичні системи подачі корму або обігрівальні лампи для поросят повинні мати захисні екрани, щоб уникнути опіків або механічних пошкоджень. Ручний інструмент, який використовується для догляду за тваринами, має бути справним, чистим і зберігатися у визначених місцях, що знижує ризик поранень та поширення інфекцій.

Окрему увагу слід приділяти навчанню персоналу та формуванню культури безпеки. Працівники, які працюють із підсисними поросятами, часто виконують операції в умовах обмеженого простору, підвищеної вологості та біологічних факторів, що підсилює небезпеку навіть при незначних порушеннях правил. Регулярні інструктажі, перевірки знань та контроль за дотриманням вимог безпеки дозволяють запобігти нещасним випадкам та аварійним ситуаціям.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М., Зубехіна-Хайят О. В. Механізми антикризового управління як основа адаптації бізнесу до турбулентного середовища. *Modern Economics*. 2025. № 54(2025). С. 95-103. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V54\(2025\)-13](https://doi.org/10.31521/modecon.V54(2025)-13).
2. Машкін І. О. Застосування матеріалів в конструкціях виробничого обладнання // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м.

Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 35-37. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12073>.

3. Іваненко В. С. Специфіка розвитку підприємств у посткризових умовах : тези доповідей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 29-31 жовтня 2025 р.). Миколаїв : МНАУ, 2025. С. 344-346. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23086>.

4. Іваненко В. С., Курепін В. М. Управління професійними ризиками на вітчизняних підприємствах // Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів, м. Львів, 12 травня 2022 р. Львів : ЛДУ БЖД, 2022. С. 97-99. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11713>.

5. Піндера М. В. Управління розвитком агробізнесу в умовах воєнних ризиків. Інноваційно-інвестиційний розвиток бізнесу в умовах економічних збурень : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих вчених до 210-ліття Львівської політехніки (м. Львів, 26-27 березня 2026 р.). Львів : Львівська політехніка, 2026. С 162-163. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/24798>.

6. Курепін В. М. Захист працівників від професійних ризиків у процесі їхньої трудової діяльності. OSHAgrо – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 3-5. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23317>.

7. Іваненко В. С., Курепін В. М. Визначення величини ризику: значущість та ймовірність. OSHAgrо – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 37-39. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23333>.

8. Дидняк А. В. Виконання оцінки ризиків: виявлення та врахування факторів небезпек. OSHAgrо – 2025 : збірник тез доповідей V міжнар. наук.-практ. конф., 30 вересня 2025 року / МОН України ; Національний університет біоресурсів і природокористування України ; Науково-виробничий журнал «Охорона праці» ; Європейське співтовариство з охорони праці. Київ, 2025. С. 10-12. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/23323>.

9. Іваненко В. С. Шляхи виживання та розвитку українського бізнесу під час воєнного стану. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи : матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, ОНЕУ, 10-11 жовтня 2025 р.). Одеса, 2025. С 595-598. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22542>.

10. Іваненко В. С. Інструментарій стратегічного управління персоналом у сільському господарстві. Глокалізаційні аспекти інноваційного розвитку економіки: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Одеса, 16 жовтня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. С 332-334. <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/22739>.

11. Курепін В. М., Іваненко В. С. Екологічні методи рішення проблем безпеки на свинофермах Миколаївської області // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 62-67. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11460>.

УДК 636.32/.38:331.45:614.8

**БЕЗПЕКА ВИКОРИСТАННЯ ОБЛАДНАННЯ ТА УМОВИ ПРАЦІ ПРИ ПРОМИСЛОВОМУ
СХРЕЩУВАННІ ОВЕЦЬ: АДАПТАЦІЯ ДОСВІДУ КРАЇН ЄС
В УМОВАХ ННПЦ МИКОЛАЇВСЬКОГО НАУ**

**SAFETY OF EQUIPMENT USE AND WORKING CONDITIONS IN INDUSTRIAL SHEEP
CROSSBREEDING: ADAPTATION OF EU COUNTRIES' EXPERIENCE IN THE CONDITIONS OF
THE NNVC OF MYKOLAIV NAU**

Святослав Чернявський, Вячеслав Курепін
Миколаївський національний аграрний університет
Миколаїв, Україна

Аналіз небезпечних та шкідливих виробничих факторів при промисловому схрещуванні вівець у ННПЦ Миколаївського НАУ дає підстави стверджувати, що умови праці працівників поєднують вплив ризиків та небезпек. Небезпеку становлять самі тварини, оскільки під час фіксації овець, проведення штучного осіменіння або відбору біоматеріалу можливі удари, укуси чи притискання працівника, особливо в період підвищеної збудливості баранів-плідників. У виробничих приміщеннях ННПЦ може фіксуватися вплив біологічних факторів, зокрема мікроорганізмів, алергенів, шерстяного пилу та продуктів життєдіяльності тварин. Це може викликати захворювання органів дихання чи алергічні реакції у робітників.

Фізичні фактори, серед яких підвищена вологість, перепади температур у тваринницьких приміщеннях, недостатня чи нерівномірна освітленість, підвищений рівень шуму від роботи обладнання та руху тварин становить важливу групу ризиків. У ННПЦ Миколаївського НАУ під час використання електрифікованих установок для освітлення, вентиляції та механізації процесів існує ризик ураження електричним струмом, особливо за умов підвищеної вологості та можливих пошкоджень ізоляції. До небезпечних факторів належать також рухомі частини обладнання [1, с. 211], такі як кормороздавачі, транспортери чи фіксаційні верстати, що можуть спричинити травмування при недотриманні правил експлуатації.

Не менш суттєвими є психофізіологічні навантаження. Вони пов'язані з фізичною працею, необхідністю тривалого перебування у незручних позах під час роботи з тваринами та підвищеною відповідальністю за результати селекційного процесу. У період масового осіменіння або відбору тварин працівники ННПЦ працюють у напруженому режимі. Це може призвести до перевтоми та зниження уваги, підвищуючи ризик травматизму.

Вимоги безпеки під час використання технологічного обладнання при промисловому схрещуванні овець визначаються специфікою тваринницького виробництва та передбачають обов'язкове дотримання правил експлуатації, технічного обслуговування та організації робочого процесу. У процесі фіксації тварин у верстатах для проведення штучного осіменіння важливо перевіряти справність механізмів фіксації, відсутність гострих кромek та надійність кріплень, оскільки навіть незначні дефекти можуть призвести до травмування як працівника, так і тварини. Працівники повинні працювати у спеціальному одязі та взутті з нековзкою підошвою [2, с. 14], адже в умовах підвищеної вологості та наявності органічних залишків на підлозі зростає ризик падінь.

Під час використання електрифікованого обладнання, зокрема освітлювальних систем, переносних ламп, вентиляційних установок або приладів для обробки біоматеріалу, обов'язковим є контроль цілісності ізоляції проводів, наявності заземлення та справності захисних автоматів.

У ННПЦ Миколаївського НАУ особливу увагу приділяють роботі в умовах підвищеної вологості. Навіть незначні порушення електробезпеки можуть спричинити ураження током, тому використання несправних чи саморобних приладів категорично забороняється. Перед початком роботи працівники проходять інструктажі [3, с. 22], а обладнання регулярно перевіряється на відповідність технічним нормам.

При застосуванні допоміжних механізмів, таких як кормороздавачі, транспортери чи обладнання для прибирання приміщень, необхідно дотримуватися безпечної дистанції від рухомих частин, не допускати роботи без захисних кожухів і не проводити очищення або ремонт під час їх функціонування. В практиці ННПЦ трапляються ситуації, коли залишки корму або підстилки потрапляють у механізми, що спонукає працівників втручатися в роботу обладнання, однак такі дії допускаються лише після повного знеструмлення установки. Крім того, важливо забезпечити чітку організацію робочого простору [4, с. 435], щоб уникнути скупчення людей та тварин поблизу працюючого обладнання.

Додатковою вимогою є дотримання ветеринарно-санітарних норм при роботі з інструментами та обладнанням, що контактує з біологічними матеріалами, зокрема їх своєчасна дезінфекція та правильне зберігання. Практика ННПЦ показує, що систематичне виконання цих вимог, разом із контролем технічного стану обладнання та дисципліною працівників, суттєво знижує ризики виробничого травматизму та сприяє створенню безпечних умов праці під час проведення промислового схрещування вівців.

Організація робочих місць та санітарно-гігієнічні умови праці при промисловому схрещуванні овець повинні забезпечувати безпечне виконання виробничих операцій, збереження здоров'я працівників та належний стан тварин. Робочі місця формуються з урахуванням послідовності технологічного процесу [5, с. 435]: зони відбору та підготовки тварин, майданчики для їх фіксації, місця проведення штучного осіменіння та обробки інструментів. У практиці ННПЦ передбачено використання спеціальних станків для утримання овець, які розміщуються таким чином, щоб працівник мав вільний доступ до тварини з мінімальним ризиком травмування, а проходи між обладнанням залишалися достатньо широкими для безпечного переміщення.

Санітарно-гігієнічні умови праці значною мірою залежать від стану приміщень та організації мікроклімату. У тваринницьких корпусах підтримується належний рівень вентиляції для зменшення концентрації аміаку, вуглекислого газу та пилу [6, с. 123].

Регулярне провітрювання та використання вентиляційних установок дозволяє уникнути накопичення шкідливих газів, які можуть викликати подразнення слизових оболонок у працівників. Важливе значення має освітлення робочих зон: у місцях проведення маніпуляцій із тваринами встановлюються додаткові джерела світла, що забезпечують чітку видимість та знижують ризик помилок під час виконання процедур.

Достатня увага приділяється чистоті робочих поверхонь та підлоги, оскільки наявність вологи, гною чи залишків корму створює небезпеку ковзання та поширення інфекцій. У ННПЦ МНАУ регулярно проводяться прибирання приміщень із застосуванням дезінфікуючих засобів, а інвентар та обладнання після кожного використання підлягає санітарній обробці. Працівники забезпечуються спеціальним одягом, рукавичками та засобами особистої гігієни. Вони мають постійний доступ до місць для миття рук та дезінфекції інструментів [7, с. 98].

Організація праці передбачає раціональний режим роботи та відпочинку, що особливо важливо в періоди інтенсивного проведення селекційних заходів. У практиці ННПЦ це реалізується через чергування працівників, обмеження тривалості безперервної роботи та контроль за дотриманням санітарних норм. Комплексний підхід до організації робочих місць та забезпечення санітарно-гігієнічних умов сприяє підвищенню ефективності виробничих процесів та зниженню ризиків для здоров'я персоналу.

Заходи з охорони праці та профілактика виробничого травматизму спрямовані на мінімізацію ризиків для працівників. Одним із ключових елементів є систематичне проведення інструктажів з охорони праці, під час яких працівників ознайомлюють із правилами безпечного поводження з тваринами, експлуатації обладнання та діями в разі виникнення небезпечних ситуацій. Перед початком сезону осіменіння у ННПЦ проводяться цільові інструктажі, де окремо акцентується увага на роботі з баранами-плідниками, які можуть виявляти агресію, а також на правильних методах фіксації вівців у верстатах.

Важливе місце займає забезпечення працівників засобами особистого захисту, зокрема спеціальним одягом, міцним взуттям із нековзкою підошвою, рукавичками та, за потреби, захисними

окулярами. У практиці ННВЦ це особливо актуально, під час виконання маніпуляцій із тваринами чи роботи в умовах підвищеної вологості, де існує ризик травмування чи контакту з біологічними матеріалами.

Паралельно здійснюється постійний контроль технічного стану обладнання: фіксаційні верстати [8, с. 53], електроустановки, вентиляційні системи та інші механізми регулярно перевіряються, а виявлені несправності усуваються до початку роботи. При виявленні пошкодженого електрокабелю в тваринницькому приміщенні його негайно замінюють, щоб уникнути ураження струмом у вологому середовищі.

Зниження рівня травматизму у ННПЦ МНАУ відбувається за рахунок правильної організації трудового процесу. У ННПЦ практикується чіткий розподіл обов'язків між працівниками, що дозволяє уникнути хаотичних дій під час роботи з тваринами, також запобігає перевтомі. У періоди пікового навантаження, під час масового осіменіння, впроваджується змінний режим роботи, що дає змогу зменшити фізичне та психоемоційне напруження. Додатково проводяться заходи щодо профілактики професійних захворювань [9, с. 86], зокрема регулярні медичні огляди та контроль за дотриманням правил особистої гігієни.

Одним з напрямом профілактики є підтримання належного санітарного стану приміщень та території. У тваринницьких приміщеннях систематично здійснюється прибирання, дезінфекція обладнання та утилізація відходів, що дозволяє зменшити ризик інфекційних захворювань та створити безпечне робоче середовище [10, с. 89]. Практика показує, що комплексне виконання цих заходів, разом із підвищенням відповідності працівників за дотримання вимог безпеки, суттєво знижує ймовірність нещасних випадків та сприяє формуванню культури безпечної праці в умовах тваринницького виробництва.

Однією з складових систем охорони праці, яке спрямоване на мінімізацію впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів є забезпечення працівників засобами особистої захисту. Працівники, які безпосередньо контактують із тваринами під час їх фіксації, відбору біоматеріалу чи проведення штучного осіменіння, забезпечуються спеціальним одягом із щільної тканини, що захищає від механічних пошкоджень, а також гумовим чи шкіряним взуттям із нековзкою підошвою для безпечного пересування у вологих приміщеннях. Під час роботи в загонах і верстатах працівники використовують рукавички, які запобігають порізам і контакту з біологічними рідинами, а в випадках підвищеного пилового навантаження - захисні маски або респіратори для уникнення подразнення дихальних шляхів.

Особлива увага приділяється дотриманню гігієнічних вимог при використанні засобів захисту, оскільки вони безпосередньо контактують із забрудненою середою [11, с. 66]. Передбачено регулярну заміну та прання спецодягу, дезінфекцію багаторазових засобів, що дозволяє зменшити ризик поширення інфекцій. Після завершення роботи з тваринами рукавички та інструменти обробляються дезінфікуючими розчинами, а працівники мають доступ до умивальників та засобів для обробки рук. Крім того, при роботі з електрифікованим обладнанням працівники використовують засоби захисту від ураження електричним струмом, зокрема діелектричні рукавички у разі проведення обслуговування установок.

Важливим аспектом є правильне використання та зберігання засобів індивідуальної захисту, що контролюється відповідальними особами. Працівники проходять інструктажі щодо правил користування засобами захисту, а також несуть відповідальність за їх належний стан. Практика показує, що систематичне забезпечення та правильне застосування засобів індивідуальної захисту значно знижує рівень травматизму, запобігає професійним захворюванням та сприяє формуванню безпечного виробничого середовища під час проведення процесів промислового схрещування вівців.

Оцінка ефективності заходів з охорони праці в умовах ННПЦ Миколаївського НАУ здійснюється на основі аналізу виробничого травматизму, рівня професійних захворювань, результатів перевірок та дотримання працівниками встановлених вимог безпеки. За умови регулярного проведення інструктажів, забезпечення засобами особистого захисту та контролю технічного стану обладнання рівень травматизму є низьким, однак окремі випадки порушення трудової дисципліни або недотримання правил безпеки все ж таки можуть призводити до

небезпечних ситуацій. Наприклад, у ННВЦ фіксувалися випадки незначних травм під час роботи з тваринами через поспіх або ігнорування правил фіксації вівців, що свідчить про необхідність посилення контролю та підвищення рівня відповідальності персоналу.

Важливим інструментом оцінки є аналіз умов праці, зокрема рівня освітленості, мікроклімату, санітарного стану приміщень та відповідності робочих місць нормативним вимогам [12, с. 210]. У разі виявлення відхилень, наприклад, недостатньої вентиляції або підвищеної вологості в тваринницьких приміщеннях, вживаються заходи щодо їх усунення, оскільки такі фактори можуть негативно впливати як на здоров'я працівників, так і на їх працездатність. Оцінка ефективності передбачає врахування зауваження працівників, які безпосередньо виконують виробничі операції та можуть вказати на практичні недоліки в організації праці чи використанні обладнання.

На основі проведеного аналізу розробляються рекомендації щодо удосконалення системи охорони праці. Доцільним є впровадження додаткових освітніх заходів щодо відпрацювання безпечних прийомів роботи [13, с. 75] з тваринами, оновлення або модернізація застарілого обладнання, а також посилення контролю за дотриманням правил експлуатації технічних засобів.

У практики ННПЦ МНАУ це може включати встановлення додаткових засобів освітлення в робочих зонах, удосконалення систем вентиляції та впровадження більш ефективних методів дезінфекції. Крім того, важливо розвивати культуру безпеки праці, стимулюючи працівників до відповідального ставлення до власної безпеки та безпеки колег, що в цілому сприятиме зниженню виробничих ризиків та підвищенню ефективності діяльності підприємства.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М. Основи охорони праці : навчальний посібник для студентів закладів вищої освіти аграрної галузі. Миколаїв : МНАУ, 2022. 347 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12462>.
2. Дідняк А. В. Моделі оцінки ризику об'єктів господарювання: відмови і наслідки // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 35-ї студентської науково-теоретичної конференції. 22-24 березня 2023 р м. Миколаїв, Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 12-16. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13816>.
3. Іваненко В. С., Бризгалов М. В. Розробка та впровадження інструкцій з охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості : тези доповідей за результатами тематичного «круглого столу», м. Миколаїв, 9 грудня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 20-23. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12067>.
4. Охорона праці в галузі : навчальний посібник / В. М. Курепін, Д. Д. Марченко, Д. В. Курепін. Миколаїв : МНАУ, 2023. 586 с. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13157>.
5. Бацуровська І. В., Доценко Н. А., Курепін В. М. Інноваційні підходи підготовки інженера з харчових технологій // Світ дидактики: дидактика в сучасному світі : зб. матеріалів III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Київ, 07-08 листопада 2023 р.). Київ : Людмила, 2024. С. 281-283. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17105>.
6. Гнатюк Н. М. Дві сторони безпеки майбутнього: безпека та гігієна праці й екологічна політика підприємств. Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 23-25 жовтня 2024 р.). Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 121-124. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18917>.
7. Іваненко В. С., Курепін В. М. Управління професійними ризиками на вітчизняних підприємствах // Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів, м. Львів, 12 травня 2022 р. Львів : ЛДУ БЖД, 2022. С. 97-99. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11713>.
8. Іваненко В. С. Органічне тваринництво як альтернативне виробництво безпечних якісних продуктів // Інноваційно-інвестиційний розвиток аграрної сфери – запорука продовольчої безпеки

країни : матеріали міжнародної науково-практичної конференції Міжнародного форуму, м. Миколаїв, 26 травня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 52-54. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11717>.

9. Курепін В. М. Екологічна безпека регіонів через впровадження безпечних ресурсозберігаючих технологій. Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 30-31 травня 2024 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2024. С. 84-87. DOI:<https://doi.org/10.31521/978-617-7149-78-0-26>.

10. Іваненко В. С. Екокроки для відновлення природи України після війни. Продовольча безпека України в умовах післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 28-30 травня 2025 р.) / Міністерство освіти і науки України; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв: МНАУ, 2025. С. 88-90. DOI: <https://doi.org/10.31521/978-617-7149-86-5-27>.

11. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. Modern Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

12. Курепін В. М. Забезпечення глобальної продовольчої безпеки: потенціал України в умовах війни // Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри. Міжнародний форум = Food security of Ukraine in the conditions of the war and post-war recovery: global and national dimensions. International forum : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції, 01-02 червня 2023 р., м. Миколаїв / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 209-212. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/14380>.

13. Загляда А.О. Розвиток екологічно безпечного виробництва, основні напрями подальшого розвитку виробництва екологічно чистої продукції. Розвиток аграрної галузі та впровадження наукових розробок у виробництво : матеріали VII міжнар. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 17-18 жовтня 2024 р.) / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв: МНАУ, 2024. С. 74-76. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/19610>.

Наукове видання

Інновації в агроінженерії

Матеріали Міжнародної
науково-практичної конференції

7-9 квітня 2026 року

м. Миколаїв

Відповідальний за випуск, головний редактор:

Вячеслав Курепін - кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри методики професійного навчання

Комп'ютерна верстка:

Вячеслав Курепін

Формат 60x84/16 Ум. друк. арк. _

Тираж _ . Зам. №__

Надруковано у видавничому відділі
Миколаївського національного аграрного університету
54020, м. Миколаїв, вул. Георгія Гонгадзе, 9
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4490 від 20.02.2013 р.